

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี 2560

โดย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานราชการครอบครอง และได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ประชาชนได้รับทราบโดยสะดวก ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายรองรับสิทธิของประชาชน ๒ ด้าน คือ ด้านการเมือง เพื่อจะได้รู้ว่าการปกครองเป็นไปอย่างไร สามารถตรวจสอบวิพากษ์ วิวิจารณ์และเสนอความคิดเห็นได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ อันจะนำไปสู่การบริหารราชการที่มีความโปร่งใส ส่วนอีกด้านหนึ่ง คือ พัทธกษสิทธิประโยชน์ เพราะกฎ ระเบียบทางปกครองต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ประชาชนควรได้รู้เพื่อทราบถึงเนื้อหาสาระและแนวทางการดำเนินการหรือการใช้สิทธินั้น ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประชาชนใช้สิทธิอิทธิธรรม กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อประชาชนมีคำขอข้อมูลข่าวสารเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรวม 326 เรื่อง โดยมีคำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยุติเรื่องกรณีหน่วยงานแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในระหว่าง การพิจารณาหรือคำสั่งไม่รับพิจารณาองค์ประกอบไม่ครบที่จะอุทธรณ์รวม ๓๐ เรื่อง ส่วนกรณีมีคำวินิจฉัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานการคัดเลือกข้าราชการ การสอบสวน การขออนุญาตก่อสร้าง การประกวดราคาสอบราคา ซึ่งก็เป็สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รวบรวมคำวินิจฉัยที่พิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงาน ฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาเมื่อได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากประชาชน และในส่วนองประชาชนก็จะทราบว่าตนเองมีสิทธิตามกฎหมายนี้อย่างไรบ้าง ข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภทคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาจากองค์ประกอบใดบ้างจึงมีคำวินิจฉัยเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

อนึ่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดให้เป็นปีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า หน่วยงานของรัฐทุกแห่งต้องนำข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนดแสดงไว้ที่เว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้โดยสะดวก คำวินิจฉัยที่รวบรวมนี้จึงเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติให้เป็นไป ตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

เมษายน ๒๕๖๑

สารบัญ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

หน้า

สค ๑/๒๕๖๐.....	๑
สค ๒/๒๕๖๐.....	๔
สค ๓/๒๕๖๐.....	๗
สค ๔/๒๕๖๐.....	๑๑
สค ๕/๒๕๖๐.....	๑๔
สค ๖/๒๕๖๐.....	๑๘
สค ๗/๒๕๖๐.....	๒๒
สค ๘/๒๕๖๐.....	๒๖
สค ๙/๒๕๖๐.....	๓๐
สค ๑๐/๒๕๖๐	๓๒
สค ๑๑/๒๕๖๐	๓๕
สค ๑๒/๒๕๖๐	๓๘
สค ๑๓/๒๕๖๐	๔๑
สค ๑๔/๒๕๖๐	๔๓
สค ๑๕/๒๕๖๐	๔๕
สค ๑๖/๒๕๖๐	๔๘
สค ๑๗/๒๕๖๐	๕๕
สค ๑๘/๒๕๖๐	๕๙
สค ๑๙/๒๕๖๐	๖๒
สค ๒๐/๒๕๖๐	๖๖
สค ๒๑/๒๕๖๐	๗๐
สค ๒๒/๒๕๖๐	๗๔
สค ๒๓/๒๕๖๐	๗๗
สค ๒๔/๒๕๖๐	๘๐
สค ๒๕/๒๕๖๐	๘๓
สค ๒๖/๒๕๖๐	๘๗
สค ๒๗/๒๕๖๐	๙๐
สค ๒๘/๒๕๖๐	๙๔
สค ๒๙/๒๕๖๐	๙๘
สค ๓๐/๒๕๖๐	๑๐๑
สค ๓๑/๒๕๖๐	๑๐๕
สค ๓๒/๒๕๖๐	๑๐๘
สค ๓๓/๒๕๖๐	๑๑๒
สค ๓๔/๒๕๖๐	๑๑๕
สค ๓๕/๒๕๖๐	๑๑๘
สค ๓๖/๒๕๖๐	๑๒๑

ឥណ្ឌា ៣៧/២៥៦០	១២៥
ឥណ្ឌា ៣៨/២៥៦០	១២៧
ឥណ្ឌា ៣៩/២៥៦០	១២៨
ឥណ្ឌា ៤០/២៥៦០	១៣២
ឥណ្ឌា ៤១/២៥៦០	១៣៥
ឥណ្ឌា ៤២/២៥៦០	១៣៧
ឥណ្ឌា ៤៣/២៥៦០	១៣៨
ឥណ្ឌា ៤៤/២៥៦០	១៤២
ឥណ្ឌា ៤៥/២៥៦០	១៤៤
ឥណ្ឌា ៤៦/២៥៦០	១៤៧
ឥណ្ឌា ៤៧/២៥៦០	១៥១
ឥណ្ឌា ៤៨/២៥៦០	១៥៤
ឥណ្ឌា ៤៩/២៥៦០	១៥៧
ឥណ្ឌា ៥០/២៥៦០	១៦០
ឥណ្ឌា ៥១/២៥៦០	១៦៣
ឥណ្ឌា ៥២/២៥៦០	១៦៦
ឥណ្ឌា ៥៣/២៥៦០	១៦៨
ឥណ្ឌា ៥៤/២៥៦០	១៧២
ឥណ្ឌា ៥៥/២៥៦០	១៧៤
ឥណ្ឌា ៥៦/២៥៦០	១៧៧
ឥណ្ឌា ៥៧/២៥៦០	១៨០
ឥណ្ឌា ៥៨/២៥៦០	១៨២
ឥណ្ឌា ៥៩/២៥៦០	១៨៥
ឥណ្ឌា ៦០/២៥៦០	១៨៨
ឥណ្ឌា ៦១/២៥៦០	១៩១
ឥណ្ឌា ៦២/២៥៦០	១៩៤
ឥណ្ឌា ៦៣/២៥៦០	២០០
ឥណ្ឌា ៦៤/២៥៦០	២០៤
ឥណ្ឌា ៦៥/២៥៦០	២០៧
ឥណ្ឌា ៦៦/២៥៦០	២១២
ឥណ្ឌា ៦៧/២៥៦០	២១៤
ឥណ្ឌា ៦៨/២៥៦០	២១៨
ឥណ្ឌា ៦៩/២៥៦០	២២០
ឥណ្ឌា ៧០/២៥៦០	២២៤
ឥណ្ឌា ៧១/២៥៦០	២២៨
ឥណ្ឌា ៧២/២៥៦០	២៣២
ឥណ្ឌា ៧៣/២៥៦០	២៣៥
ឥណ្ឌា ៧៤/២៥៦០	២៣៨
ឥណ្ឌា ៧៥/២៥៦០	២៤២
ឥណ្ឌា ៧៦/២៥៦០	២៤៥
ឥណ្ឌា ៧៧/២៥៦០	២៤៨
ឥណ្ឌា ៧៨/២៥៦០	២៥៣
ឥណ្ឌា ៧៩/២៥៦០	២៥៥
ឥណ្ឌា ៨០/២៥៦០	២៥៨

ឥណ្ឌូ ៨១/២៤៦០	២៦២
ឥណ្ឌូ ៨២/២៤៦០	២៦៤
ឥណ្ឌូ ៨៣/២៤៦០	២៦៥
ឥណ្ឌូ ៨៤/២៤៦០	២៧៣
ឥណ្ឌូ ៨៥/២៤៦០	២៧៦
ឥណ្ឌូ ៨៦/២៤៦០	២៨១
ឥណ្ឌូ ៨៧/២៤៦០	២៨៤
ឥណ្ឌូ ៨៨/២៤៦០	២៨៨
ឥណ្ឌូ ៨៩/២៤៦០	២៩១
ឥណ្ឌូ ៩០/២៤៦០	២៩៤
ឥណ្ឌូ ៩១/២៤៦០	២៩៧
ឥណ្ឌូ ៩២/២៤៦០	៣០០
ឥណ្ឌូ ៩៣/២៤៦០	៣០៣
ឥណ្ឌូ ៩៤/២៤៦០	៣០៧
ឥណ្ឌូ ៩៥/២៤៦០	៣១០
ឥណ្ឌូ ៩៦/២៤៦០	៣១៣
ឥណ្ឌូ ៩៧/២៤៦០	៣១៨
ឥណ្ឌូ ៩៨/២៤៦០	៣២២
ឥណ្ឌូ ៩៩/២៤៦០	៣២៤
ឥណ្ឌូ ១០០/២៤៦០	៣២៥
ឥណ្ឌូ ១០១/២៤៦០	៣៣២
ឥណ្ឌូ ១០២/២៤៦០	៣៣៦
ឥណ្ឌូ ១០៣/២៤៦០	៣៣៨
ឥណ្ឌូ ១០៤/២៤៦០	៣៤៣
ឥណ្ឌូ ១០៥/២៤៦០	៣៤៧
ឥណ្ឌូ ១០៦/២៤៦០	៣៤៩
ឥណ្ឌូ ១០៧/២៤៦០	៣៤៩
ឥណ្ឌូ ១០៨/២៤៦០	៣៤៩
ឥណ្ឌូ ១០៩/២៤៦០	៣៦១
ឥណ្ឌូ ១១០/២៤៦០	៣៦៤
ឥណ្ឌូ ១១១/២៤៦០	៣៦៨
ឥណ្ឌូ ១១២/២៤៦០	៣៧១
ឥណ្ឌូ ១១៣/២៤៦០	៣៧៤
ឥណ្ឌូ ១១៤/២៤៦០	៣៧៨
ឥណ្ឌូ ១១៥/២៤៦០	៣៨១
ឥណ្ឌូ ១១៦/២៤៦០	៣៨៤
ឥណ្ឌូ ១១៧/២៤៦០	៣៨៧
ឥណ្ឌូ ១១៨/២៤៦០	៣៨៨
ឥណ្ឌូ ១១៩/២៤៦០	៣៩២
ឥណ្ឌូ ១២០/២៤៦០	៣៩៦
ឥណ្ឌូ ១២១/២៤៦០	៣៩៨
ឥណ្ឌូ ១២២/២៤៦០	៤០០
ឥណ្ឌូ ១២៣/២៤៦០	៤០៣
ឥណ្ឌូ ១២៤/២៤៦០	៤០៦

[illegible]

ឥណ្ឌូ ១៦៨/២៤៦០.....	៤៤៦
ឥណ្ឌូ ១៧០/២៤៦០.....	៤៤៨
ឥណ្ឌូ ១៧១/២៤៦០.....	៤៦១
ឥណ្ឌូ ១៧២/២៤៦០.....	៤៦៤
ឥណ្ឌូ ១៧៣/២៤៦០.....	៤៦៦
ឥណ្ឌូ ១៧៤/២៤៦០.....	៤៧០
ឥណ្ឌូ ១៧៥/២៤៦០.....	៤៧២
ឥណ្ឌូ ១៧៦/២៤៦០.....	៤៧៥
ឥណ្ឌូ ១៧៧/២៤៦០.....	៤៧៨
ឥណ្ឌូ ១៧៨/២៤៦០.....	៤៨១
ឥណ្ឌូ ១៧៩/២៤៦០.....	៤៨៤
ឥណ្ឌូ ១៨០/២៤៦០.....	៤៨៧
ឥណ្ឌូ ១៨១/២៤៦០.....	៤៨៨
ឥណ្ឌូ ១៨២/២៤៦០.....	៤៩២
ឥណ្ឌូ ១៨៣/២៤៦០.....	៤៩៥
ឥណ្ឌូ ១៨៤/២៤៦០.....	៤៩៧
ឥណ្ឌូ ១៨៥/២៤៦០.....	៦០០
ឥណ្ឌូ ១៨៦/២៤៦០.....	៦០៤
ឥណ្ឌូ ១៨៧/២៤៦០.....	៦០៧
ឥណ្ឌូ ១៨៨/២៤៦០.....	៦១០
ឥណ្ឌូ ១៨៩/២៤៦០.....	៦១៣
ឥណ្ឌូ ១៩០/២៤៦០.....	៦១៧
ឥណ្ឌូ ១៩១/២៤៦០.....	៦២១
ឥណ្ឌូ ១៩២/២៤៦០.....	៦២៤
ឥណ្ឌូ ១៩៣/២៤៦០.....	៦២៧
ឥណ្ឌូ ១៩៤/២៤៦០.....	៦៣១
ឥណ្ឌូ ១៩៥/២៤៦០.....	៦៣៤
ឥណ្ឌូ ១៩៦/២៤៦០.....	៦៣៦
ឥណ្ឌូ ១៩៧/២៤៦០.....	៦៣៨
ឥណ្ឌូ ១៩៨/២៤៦០.....	៦៤២
ឥណ្ឌូ ១៩៩/២៤៦០.....	៦៤៥
ឥណ្ឌូ ២០០/២៤៦០.....	៦៤៨
ឥណ្ឌូ ២០១/២៤៦០.....	៦៥១
ឥណ្ឌូ ២០២/២៤៦០.....	៦៥៤
ឥណ្ឌូ ២០៣/២៤៦០.....	៦៥៨
ឥណ្ឌូ ២០៤/២៤៦០.....	៦៦៤
ឥណ្ឌូ ២០៥/២៤៦០.....	៦៦៨
ឥណ្ឌូ ២០៦/២៤៦០.....	៦៧២
ឥណ្ឌូ ២០៧/២៤៦០.....	៦៧៤
ឥណ្ឌូ ២០៨/២៤៦០.....	៦៧៧
ឥណ្ឌូ ២០៩/២៤៦០.....	៦៨០
ឥណ្ឌូ ២១០/២៤៦០.....	៦៨២
ឥណ្ឌូ ២១១/២៤៦០.....	៦៨៧
ឥណ្ឌូ ២១២/២៤៦០.....	៦៩២

ឥណ្ឌូ ២១៤/២៤៦០.....	៦៧៦
ឥណ្ឌូ ២១៤/២៤៦០.....	៦៧៧
ឥណ្ឌូ ២១៦/២៤៦០.....	៧០១
ឥណ្ឌូ ២១៧/២៤៦០.....	៧០៤
ឥណ្ឌូ ២១៨/២៤៦០.....	៧០៧
ឥណ្ឌូ ២១៩/២៤៦០.....	៧១០
ឥណ្ឌូ ២២០/២៤៦០.....	៧១៣
ឥណ្ឌូ ២២១/២៤៦០.....	៧១៧
ឥណ្ឌូ ២២២/២៤៦០.....	៧២១
ឥណ្ឌូ ២២៣/២៤៦០.....	៧២៥
ឥណ្ឌូ ២២៤/២៤៦០.....	៧២៩
ឥណ្ឌូ ២២៥/២៤៦០.....	៧៣៣
ឥណ្ឌូ ២២៦/២៤៦០.....	៧៣៧
ឥណ្ឌូ ២២៧/២៤៦០.....	៧៤១
ឥណ្ឌូ ២២៨/២៤៦០.....	៧៤៥
ឥណ្ឌូ ២២៩/២៤៦០.....	៧៤៩
ឥណ្ឌូ ២៣០/២៤៦០.....	៧៥៣
ឥណ្ឌូ ២៣១/២៤៦០.....	៧៥៧
ឥណ្ឌូ ២៣២/២៤៦០.....	៧៦១
ឥណ្ឌូ ២៣៣/២៤៦០.....	៧៦៥
ឥណ្ឌូ ២៣៤/២៤៦០.....	៧៦៩
ឥណ្ឌូ ២៣៥/២៤៦០.....	៧៧៣
ឥណ្ឌូ ២៣៦/២៤៦០.....	៧៧៧
ឥណ្ឌូ ២៣៧/២៤៦០.....	៧៨១
ឥណ្ឌូ ២៣៨/២៤៦០.....	៧៨៥
ឥណ្ឌូ ២៣៩/២៤៦០.....	៧៨៩
ឥណ្ឌូ ២៤០/២៤៦០.....	៧៩៣
ឥណ្ឌូ ២៤១/២៤៦០.....	៧៩៧
ឥណ្ឌូ ២៤២/២៤៦០.....	៨០១
ឥណ្ឌូ ២៤៣/២៤៦០.....	៨០៥
ឥណ្ឌូ ២៤៤/២៤៦០.....	៨០៩
ឥណ្ឌូ ២៤៥/២៤៦០.....	៨១៣
ឥណ្ឌូ ២៤៦/២៤៦០.....	៨១៧
ឥណ្ឌូ ២៤៧/២៤៦០.....	៨២១
ឥណ្ឌូ ២៤៨/២៤៦០.....	៨២៥
ឥណ្ឌូ ២៤៩/២៤៦០.....	៨២៩
ឥណ្ឌូ ២៥០/២៤៦០.....	៨៣៣

[illegible]

สค ๓๐๔/๒๕๖๐	๙๙๘
สค ๓๐๕/๒๕๖๐	๑๐๐๒
สค ๓๐๖/๒๕๖๐	๑๐๐๖
สค ๓๐๗/๒๕๖๐	๑๐๑๐
สค ๓๐๘/๒๕๖๐	๑๐๑๔
สค ๓๐๙/๒๕๖๐	๑๐๑๘
สค ๓๑๐/๒๕๖๐	๑๐๒๒
สค ๓๑๑/๒๕๖๐	๑๐๒๖
สค ๓๑๒/๒๕๖๐	๑๐๓๐
สค ๓๑๓/๒๕๖๐	๑๐๓๔
สค ๓๑๔/๒๕๖๐	๑๐๓๘
สค ๓๑๕/๒๕๖๐	๑๐๔๒
สค ๓๑๖/๒๕๖๐	๑๐๔๖
สค ๓๑๗/๒๕๖๐	๑๐๕๐
สค ๓๑๘/๒๕๖๐	๑๐๕๔
สค ๓๑๙/๒๕๖๐	๑๐๕๘
สค ๓๒๐/๒๕๖๐	๑๐๖๒
สค ๓๒๑/๒๕๖๐	๑๐๖๖
สค ๓๒๒/๒๕๖๐	๑๐๗๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

ตม ๑/๒๕๖๐	๑๐๗๔
ตม ๒/๒๕๖๐	๑๐๗๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๖๐	๑๐๘๖
ศค ๒/๒๕๖๐	๑๐๙๕
ศค ๓/๒๕๖๐	๑๐๙๘

**คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย**

สค ๑/๒๕๖๐.....	๑๑๑๐
สค ๒/๒๕๖๐.....	๑๑๑๔
สค ๓/๒๕๖๐.....	๑๑๒๒
สค ๔/๒๕๖๐.....	๑๑๒๔
สค ๕/๒๕๖๐.....	๑๑๒๘
สค ๖/๒๕๖๐.....	๑๑๓๐
สค ๗/๒๕๖๐.....	๑๑๓๓
สค ๘/๒๕๖๐.....	๑๑๓๕
สค ๙/๒๕๖๐.....	๑๑๓๘
สค ๑๐/๒๕๖๐	๑๑๔๐
สค ๑๑/๒๕๖๐	๑๑๔๓
สค ๑๒/๒๕๖๐	๑๑๔๕
สค ๑๓/๒๕๖๐	๑๑๔๘
สค ๑๔/๒๕๖๐	๑๑๕๐
สค ๑๕/๒๕๖๐	๑๑๕๓
สค ๑๖/๒๕๖๐	๑๑๕๕
สค ๑๗/๒๕๖๐	๑๑๕๘
สค ๑๘/๒๕๖๐	๑๑๖๐
สค ๑๙/๒๕๖๐	๑๑๖๒
สค ๒๐/๒๕๖๐	๑๑๖๕
สค ๒๑/๒๕๖๐	๑๑๖๘
สค ๒๒/๒๕๖๐	๑๑๗๒
สค ๒๓/๒๕๖๐	๑๑๗๕
สค ๒๔/๒๕๖๐	๑๑๗๗
สค ๒๕/๒๕๖๐	๑๑๘๐
สค ๒๖/๒๕๖๐	๑๑๘๓
สค ๒๗/๒๕๖๐	๑๑๘๖
สค ๒๘/๒๕๖๐	๑๑๘๘
สค ๒๙/๒๕๖๐	๑๑๙๐
สค ๓๐/๒๕๖๐	๑๑๙๓
สค ๓๑/๒๕๖๐	๑๑๙๕
สค ๓๒/๒๕๖๐	๑๒๐๑
สค ๓๓/๒๕๖๐	๑๒๐๖
สค ๓๔/๒๕๖๐	๑๒๐๘
สค ๓๕/๒๕๖๐	๑๒๑๒

ศค ๓๖/๒๕๖๐	๑๒๑๔
ศค ๓๗/๒๕๖๐	๑๒๑๘
ศค ๓๘/๒๕๖๐	๑๒๒๐
ศค ๓๙/๒๕๖๐	๑๒๒๔
ศค ๔๐/๒๕๖๐	๑๒๒๖
ศค ๔๑/๒๕๖๐	๑๒๒๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

พส ๑/๒๕๖๐	๑๒๓๓
พส ๒/๒๕๖๐	๑๒๓๗
พส ๓/๒๕๖๐	๑๒๓๓

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

คส ๑/๒๕๖๐	๑๒๔๑
คส ๒/๒๕๖๐	๑๒๔๓
คส ๓/๒๕๖๐	๑๒๔๕
คส ๔/๒๕๖๐	๑๒๕๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

อุตสาหกรรมและการเกษตร

วท ๑/๒๕๖๐	๑๒๕๓
วท ๒/๒๕๖๐	๑๒๕๔
วท ๓/๒๕๖๐	๑๒๖๕

**สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลือง
อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลือง
อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลือง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลือง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน
๒. สำเนาคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลืองมีข้อสั่งการตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ว่าให้เฉพาะผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลืองขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลืองมีหนังสือ ที่ พจ ๗๖๕๐๑/๙๕๙ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหลืองไม่ได้มีการแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ร่วมเป็นกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่อย่างใด และไม่ทราบแน่ชัดว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานปีใด เนื่องจากในทุก ๆ ปี องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองจะแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานส่วนตำบลปีละสองครั้ง ตามรอบที่ต้องพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้แน่ชัดว่าได้ขอคำสั่งที่เท่าใดหรือช่วงเวลาใด จึงไม่สามารถพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองไม่เคยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพราะไม่มีระเบียบหรือหนังสือสั่งการใดกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานนั้นกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ไม่ต้องทำการแต่งตั้งคณะกรรมการแต่อย่างใดจึงไม่มีการจัดทำคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการชี้แจงเพิ่มเติมว่า ประสงค์จะได้สำเนาคำสั่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน และคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รอบครั้งปีหลังของปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบครั้งปีหลังของปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือพนักงาน อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองแจ้งว่า ไม่เคยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงาน หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลงเสื่อเหลืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัว
อำเภอชिरบารมี จังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัว
อำเภอชिरบารมี จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัว อำเภอชिरบารมี จังหวัดพิจิตร มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวขอแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ และตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี รอบการประเมินครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวมีบันทึก เลขรับที่ ๓๖๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า อนุมัติให้คัดสำเนาเฉพาะของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวขอแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ และตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี รอบการประเมินครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวมีหนังสือที่

พจ ๗๕๑๐๑/๕๗๐ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ในขั้นตอนการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวนั้น เมื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละรอบการประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้วจะได้แจ้งให้ผู้รับการประเมินแต่ละคนทราบเป็นการเฉพาะบุคคล ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลความลับที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคแรก ไม่มีข้อความใดระบุว่าบุคคลย่อมมีสิทธิที่จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นด้วย

แบบประเมินที่ผู้ยุทธนียื่นคำขอจะมีข้อมูลประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ชื่อตำแหน่งของผู้รับการประเมิน คะแนนประเมินและฐานการคำนวณ ซึ่งหากเปิดเผยอาจรู้กลัทธิส่วนบุคคลนั้นโดยไม่สมควร และผู้ยุทธนียื่นคำขอโดยไม่ได้ระบุเหตุผลที่จะนำแบบประเมินไปใช้เพื่อการใด องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามยุทธนียื่น คือแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจของยุทธนียื่น ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ และนาง ข. ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ในรอบการประเมินครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวได้เปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนของผู้ยุทธนียื่นให้ผู้ยุทธนียื่นทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างของนาง ข. เห็นว่า การพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวในรอบการประเมินทั้ง ๓ ครั้ง ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสของหน่วยงาน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของแบบประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวพบว่า แบบประเมินประกอบด้วยข้อมูล ๖ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลของผู้รับการประเมิน ส่วนที่ ๒ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนที่ ๓ การประเมินพฤติกรรมการทำงาน ส่วนที่ ๔ การสรุปผลการประเมินและความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประเมิน ส่วนที่ ๕ การรับทราบผลการประเมิน และส่วนที่ ๖ ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองและความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัว การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อผู้ได้รับการประเมินได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของนาง ข. ให้ผู้ยุทธนียื่นทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลในส่วนที่ ๖ ซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองและความเห็นของนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบลบึงบัวไม่สมควรเปิดเผย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้รับการ
ประเมินโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบ
ประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจของนาง ข. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่แบบ
ประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจ ในส่วนที่ ๖ ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรอง
และความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบัวให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เกี่ยวกับบันทึกการให้ถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้า
สาขาวิชาเคมี สังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ ๑๕๒/๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกครั้งที่มีการประชุม
สืบสวนข้อเท็จจริงระหว่างผู้อุทธรณ์ กับผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔ คน
ผู้ถูกกล่าวหา

๓. บันทึกถ้อยคำฝ่ายกล่าวหา (ผู้อุทธรณ์) เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี
ผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔ คน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

๔. บันทึกถ้อยคำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (ผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
จำนวน ๔ คน) เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน
๔ คน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๔๖๙๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาทุกรายโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาเคมี ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ร้องเรียนกล่าวโทษคณบดี และรองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมจำนวน ๔ คน ว่าร่วมกันกลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหง และดูหมิ่น เหยียดหยามผู้อุทธรณ์ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. เจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้โทรศัพท์แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณบดีขอพบ เมื่อผู้อุทธรณ์ไปตามวันและเวลาที่ได้นัดหมาย ปรากฏว่ามีผู้บริหาร ๔ คน คือ คณบดี และรองคณบดีอีก ๓ คน นั่งอยู่ในห้องประชุม ผู้อุทธรณ์ได้ท้วงติงถึงการเชิญเข้าพบ ว่า ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ กำหนดให้การสั่งราชการต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร แต่บุคคลทั้ง ๔ ยังยืนกรานที่จะดำเนินการที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และบังคับให้ผู้อุทธรณ์นั่งลงในเก้าอี้ในห้องประชุม พร้อมทั้งร่วมกันพยายามกลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหง และดูหมิ่น เหยียดหยามผู้อุทธรณ์ และไม่ยอมให้ผู้อุทธรณ์ลุกออกนอกห้อง ซึ่งตลอดเวลาที่อยู่ในห้องประชุม ผู้บริหารได้บังคับให้ผู้อุทธรณ์ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาเคมี ต่อมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว และได้แจ้งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ไม่มีมูล และได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๕๕๑๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหาผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔ ราย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข.

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองศาสตราจารย์ ค. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ง. รองคณบดีฝ่ายบริหาร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จ. รองคณบดีฝ่ายกิจการทั่วไป ว่ากระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา โดยเห็นว่าเป็นข้อมูลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คน โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คนเป็นคณาจารย์อยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบริหารงานในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่มีประสิทธิภาพได้ ทั้งนี้ หากคณะกรรมการฯ วินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาถึงการปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ รวมทั้งข้อความที่แสดงถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คน ในบันทึกถ้อยคำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาด้วย เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการบริหารงานภายในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๔ รายการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (ผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔ คน) จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนผู้บริหารของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔ คน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว โดยเห็นว่าไม่มีมูล และให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง บันทึกการให้ถ้อยคำก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามค่านิยมมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเนื้อหาของการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นเพียงการบอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ โดยมีได้มีการพาดพิงถึงบุคคลที่สามอันจะทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด และผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยถ้อยคำจึงไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว ส่วนข้อกล่าวอ้างที่ว่า การเปิดเผยอาจทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้นั้น เห็นว่า การไม่เปิดเผยน่าจะเป็นปัญหาในเรื่องความโปร่งใสในการบริหารงานภายในมากกว่าการเปิดเผย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงสมควรเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คน แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้ อย่างไรก็ตาม ในบันทึกถ้อยคำมีข้อมูล

ข่าวสารส่วนบุคคล อันได้แก่ อายุ ศาสนา ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ของผู้ให้ถ้อยคำปรากฏอยู่ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ อายุ ศาสนา ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ของผู้ให้ถ้อยคำให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีเกี่ยวกับ
เอกสารการรังวัดที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรังวัดที่ดิน จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รูปแผนที่จำลองการรังวัดฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดการรังวัดครบถ้วน และ
๒. เอกสารใบ ร.ว. ๓ ก. ซึ่งเป็นการรังวัดรวมโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๔๗๘ เลขที่ ๖๓๘๕ และเลขที่ ๖๗๕๐ ตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมอยู่ รังวัดตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ระบุในหนังสือ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อเป็นหลักฐานในการใช้สิทธิดำเนินคดีทางศาล

สำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ร.ว. ๓ ก. เป็นเอกสารที่เป็นความเห็นภายในของสำนักงานที่ดินในเรื่องการรังวัด เป็นเอกสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารรูปแผนที่จำลองการรังวัดเป็นเอกสารของเจ้าหน้าที่ซึ่งใช้ประกอบการคิดคำนวณอันเป็นเทคนิคเฉพาะของเจ้าหน้าที่รังวัดซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องรังวัด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง

ฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมรดกของนาง ข. ร่วมกับนาง ค. นางสาว ง. และนาย จ. ได้ยื่นคำขอ รังวัดรวมโฉนดที่ดิน และแบ่งกรรมสิทธิ์รวม โฉนดที่ดินเลขที่ ๖๓๘๕ เลขที่ ๖๔๗๘ และเลขที่ ๖๗๕๐ ตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี แต่เจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงได้ยื่นคำขอ คัดค้านการรังวัดและได้ทำแผนที่พิพาทยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เจ้าพนักงานที่ดินได้ทำการสอบสวน ไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ เจ้าพนักงาน ที่ดินจึงแจ้งให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายไปดำเนินการฟ้องศาลภายใน ๙๐ วัน ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรังวัดที่ดิน จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีทางศาล แต่ได้รับการ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานที่ดิน จังหวัดอุทัยธานีมีหนังสือ ที่ อน ๐๐๒๐.๒/๖๓๘๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปความได้ว่า สำนักงานที่ดินจังหวัด อุทัยธานีเห็นว่า เอกสารบันทึกข้อความเรื่องรายงานการรังวัด (ร.ว. ๓ ก) และต้นร่างแผนที่การ รังวัดที่ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ ภายในสำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีในการดำเนินการเรื่องรังวัดรวมโฉนดที่ดิน อีกทั้ง หากเปิดเผย อาจส่งผลกระทบต่อหรืออาจจะทำให้เจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงที่คัดค้านการรังวัด ซึ่งจะต้องใช้สิทธิ ในการดำเนินการทางศาลเสียเปรียบ ประกอบกับในกรณีดังกล่าวได้เคยมีคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยเห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินก่อนจะออกเป็นรูปแผนที่โฉนดที่ดิน ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นแนวทางปฏิบัติภายในของเจ้าหน้าที่ซึ่งใช้ประกอบการคิดคำนวณอันเป็นเทคนิค เฉพาะของเจ้าหน้าที่รังวัดของกรมที่ดินอันมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด สำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีจึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตาม มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รูปแผนที่ จำลองการรังวัดฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดการรังวัดครบถ้วน และเอกสารใบ ร.ว. ๓ ก. ซึ่งเป็นการ รังวัดรวมโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๓๘๕ เลขที่ ๖๔๗๘ และเลขที่ ๖๗๕๐ ตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในผู้จัดการมรดกของนาง ข. และเป็นผู้ถือ กรรมสิทธิ์ร่วมในที่ดินดังกล่าว ซึ่งแม้เจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงจะคัดค้านการรังวัด และมีการนำคดี ฟ้องร้องต่อศาลก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับข้อมูล ข่าวสารที่มีคำขอไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และการเปิดเผยก็ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการแสดงความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่ง

พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนกรณีที่สำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีได้ยกคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๕ ขึ้นมากล่าวอ้างนั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยของผู้ขอข้อมูลในกรณีดังกล่าวมิได้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน และมิได้แสดงให้เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มีคำขอเช่นไร ดังนั้น ข้อเท็จจริงในคำวินิจฉัยดังกล่าวจึงแตกต่างกับอุทธรณ์เรื่องนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองทัพเรือเกี่ยวกับเอกสาร
การสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พลเรือตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองทัพเรือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลเรือตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพเรือ มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการทหารเรือ ผ่านเจ้ากรมกำลังพลทหารเรือ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ช่วยราชการกรมพลทหารเรือ
๒. เอกสารการสอบข้อเท็จจริง

กองทัพเรือมีหนังสือลับมาก ที่ กท ๐๕๐๓/๘๑ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏคำให้การข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำต่างๆ ซึ่งหากเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของชีวิตของประชาชนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายวินัยทหารอันเป็นเรื่องสำคัญในการปกครองบังคับบัญชาทหารเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย รวมทั้งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อความปลอดภัยของกำลังพลที่ให้การ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) ประกอบกับเอกสารการสอบสวนฯ และคำสั่งช่วยปฏิบัติราชการฯ กำหนดชั้นความลับระดับ “ลับมาก” ซึ่งเป็นเอกสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามระเบียบกองทัพเรือว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองทัพเรือ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า

พลเรือโท ข. ผู้บัญชาการทหารเรือภาค ๒ (ผบ.ทรภ.๒) ได้มีหนังสือ ลับมาก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ รายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในขณะที่เป็นผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒ ต่อผู้บัญชาการทหารเรือว่าผู้อุทธรณ์มีการปฏิบัติหน้าที่และประพฤติตนไม่เป็นไปตามขนบธรรมเนียมทหารเรือ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสม ไม่รักษาเกียรติวินัยของทหาร ลุแก่อำนาจ และทำให้เสียภาพลักษณ์ของผู้บังคับบัญชาในระดับสูงในการปกครองบังคับบัญชา เป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเสียขวัญและกำลังใจ จึงเสนอให้ปรับย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกพื้นที่ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวในเบื้องต้น ต่อมากองทัพเรือได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง และมีการเชิญพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำ ผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เข้าเกณฑ์เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ ฐานประพฤติตนไม่สมควร (ไม่ประพฤติตามธรรมเนียมทหาร) และไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับทหารเรือที่ ๒ ซึ่งควรจะต้องได้รับทัณฑ์สถานใดสถานหนึ่ง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิได้กำหนดชั้นผู้รับทัณฑ์สำหรับนายทหารชั้นยศพลเรือตรี ซึ่งเทียบตำแหน่งชั้นผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองบินไว้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒ ไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้รับทัณฑ์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ และไม่สามารถที่จะพิจารณาลงทัณฑ์ในความผิดทางวินัยฐานประพฤติตนไม่สมควร (ไม่ประพฤติตามธรรมเนียมทหาร) ในครั้งนี้ได้ จึงเสนอให้นำผลการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาปรับย้ายและแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของกองทัพเรือพิจารณาต่อไป ต่อมากรมกำลังพลทหารเรือมีคำสั่ง ให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษา ผอ.สบส.กพ.ทร. โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กองทัพเรือมีหนังสือ ลับมาก ที่ กท ๐๕๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่กองทัพเรือปฏิเสธการเปิดเผย คือ

๑. สำเนารายงานกองบัญชาการกองทัพเรือภาคที่ ๒ ลับมาก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานพฤติกรรมของพลเรือตรี ก. ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒

๒. สำเนาบันทีกกรมกำลังพลทหารเรือ ลับมาก ด่วนมาก ที่ กท ๐๕๐๓/๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานพฤติกรรมของผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒

๓. สำเนาบันทีกคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลับมาก ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีรายงานพฤติกรรมของพลเรือตรี ก. ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒

เอกสารดังกล่าวเป็นการรายงานการปฏิบัติหน้าที่และการประพฤติตนไม่เป็นไปตามขนบธรรมเนียมทหารเรือของผู้อุทธรณ์ ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการปกครองบังคับบัญชาและ

การเสื่อมเสียเกียรติและภาพลักษณ์ของทหารเรือ อีกทั้ง ยังปรากฏคำให้การของกำลังพลซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ยุทธน์ ที่ให้การเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำผิดทางวินัยของผู้ยุทธน์ที่หากมีการเปิดเผยจะทำให้กำลังพลที่อยู่ในบังคับบัญชาเกรงกลัวอำนาจทางปกครอง ไม่ให้ความร่วมมือให้ข้อเท็จจริงในการกระทำของผู้บังคับบัญชาและจะส่งผลกระทบต่อ การปกครองบังคับบัญชาทหาร ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายวินัยทหารอันเป็นเรื่องสำคัญในการปกครองบังคับบัญชาทหารเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย รวมทั้งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อความปลอดภัยของกำลังพลที่ให้การ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) ประกอบกับเอกสารดังกล่าวกำหนดชั้นความลับระดับ “ลับมาก” ซึ่งเป็นเอกสารที่ห้ามมิให้เปิดเผยตามระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยุทธน์ทั้ง ๒ รายการ คือ รายงานกองบัญชาการกองทัพอากาศที่ ๒ ลับมาก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานพฤติกรรมของพลเรือตรี ก. ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒ บันทึกกรมกำลังพลทหารเรือ ลับมาก ค่วนมาก ที่ กท ๐๕๐๓/๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานพฤติกรรมของผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒ และบันทึกคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลับมาก ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีรายงานพฤติกรรมของพลเรือตรี ก. ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของกองทัพอากาศในการสอบสวนข้อเท็จจริงภายหลังจากการได้รับการร้องเรียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของทหารที่อยู่ในสังกัด และปัจจุบันกองทัพอากาศได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ยุทธน์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลตามคำขอได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏคำให้การของพยานที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ยุทธน์อยู่ด้วย การเปิดเผยชื่อของพยานดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อ การปกครองบังคับบัญชาทหาร ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายวินัยทหารอันเป็นเรื่องสำคัญในการปกครองบังคับบัญชาทหารเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยเนื้อหาของคำให้การโดยปกปิดชื่อ นามสกุล รวมถึงข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาเป็นผู้ใด ก็เพียงพอที่ผู้ยุทธน์จะนำไปปกป้องสิทธิของตนได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองทัพอากาศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

เว้นแต่ ชื่อ นามสกุล รวมถึงข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานซึ่งเป็นผู้โต้แย้งข้อหาเป็นผู้ใดให้
ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาพนายความเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาพนายความ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ผลการพิจารณาการประชุมของศูนย์อำนาจการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นลายลักษณ์อักษร

๒. รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมในวันเวลาดังกล่าว

๓. หนังสือสภาพนายความในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ ศต.๐๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์อำนาจการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความ มีหนังสือ ที่ ศต. ๒๓๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารภายในเฉพาะของศูนย์อำนาจการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความ และเป็นข้อมูลซึ่งอาจกระทบต่อการหารือระหว่างศูนย์อำนาจการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) ประกอบกับปัจจุบันนี้ศูนย์อำนาจการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความได้จัดการเลือกตั้งเสร็จแล้ว โดยไม่ปรากฏว่ามีผู้สมัครรายใด หรือผู้เลือกตั้งใดโต้แย้งคัดค้านการเลือกตั้งครั้งนี้ และขณะนี้ประธานกรรมการมรรยาทนายความได้รับรองผลการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความและได้ประกาศผลอย่างเป็นทางการ ตามข้อบังคับสภาพนายความว่าด้วยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาพนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙ แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์อำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ศูนย์อำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการสภาทนายความครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความขึ้นใหม่ภายในจังหวัดทุกจังหวัดตามที่พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙ กำหนดไว้ นาย ข. ประธานกรรมการมรรยาททนายความ จึงมีประกาศการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ พร้อมกับการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ โดยมีนาย ค. ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเลือกตั้งฯ ซึ่งการเลือกตั้งได้กำหนดไว้ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ แต่เนื่องจากในขณะนั้นได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่องห้ามชุมนุมทางการเมือง โดยห้ามมิให้มั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใดๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่องการได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ จึงมีหนังสือสภาทนายความ ที่ ศต.๐๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อขอหารือเกี่ยวกับการเลือกตั้งดังกล่าว ต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คสช.(สลช)/๑๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้ชะลอการเลือกตั้งไว้ก่อน คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ เห็นว่า ควรจะต้องจัดการเลือกตั้งต่อไป จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ และ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่งที่ให้ชะลอการเลือกตั้งและในระหว่างการรอหนังสือแจ้งกลับจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ได้มีการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ โดยที่ประชุมมีมติให้เลื่อนกำหนดการเลือกตั้งออกไปก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง ต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คสช.(สลช)/๑๕๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ อนุมัติให้สภาทนายความจัดการเลือกตั้งได้ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ จึงมีมติกำหนดวันเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ (ใหม่) ในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผลการเลือกตั้งผู้อุทธรณ์กับพวกได้รับการเลือกตั้ง และประธานกรรมการมรรยาททนายความได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ นาย ค. ตำแหน่งผู้อำนวยการเลือกตั้งฯ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลของการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ ดังนี้

ประการแรก การจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการมรรยาททนายความ ตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๙ และข้อบังคับสภาทนายความ ว่าด้วยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙ จึงไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประการที่สอง การให้เปิดเผยหนังสือสภาทนายความ ที่ ศต.๐๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือศูนย์อำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ ด่วนที่สุด ที่ ศต.๑๑๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นเรื่องการดำเนินการภายในระหว่างคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ กับหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งนาย ค. และกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติว่าผู้ยุทธหรือคณะได้เคยร้องขอให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าวจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมาแล้ว แต่ไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้แต่อย่างใด จึงไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประการที่สาม รายงานการประชุมของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ มีความเห็น หรือคำแนะนำของนาย ค. และกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ที่เป็นเรื่องภายในของศูนย์อำนวยการเลือกตั้งฯ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งในขณะนี้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ได้มีมติในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ ให้ปิดศูนย์อำนวยการเลือกตั้งฯ ลง ดังนั้นเมื่อภารกิจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ อันเป็นภารกิจเฉพาะกิจได้เสร็จสิ้นลงแล้ว คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานกรรมการมรรยาททนายความ ตามประกาศประธานกรรมการมรรยาททนายความ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่องการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ ก็กับการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งฯ จึงสิ้นสภาพลงแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๓ รายการ คือ ๑. ผลการพิจารณาการประชุมของศูนย์อำนวยการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นลายลักษณ์อักษร ๒. รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมในวันเวลาดังกล่าว และ ๓. หนังสือสภาทนายความ ที่ ศต.๐๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานของสภาทนายความเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกและกรรมการสภาทนายความ ซึ่งการเลือกตั้งดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การดำเนินการจึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภานายความเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสาวะถี มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอเมืองขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารผู้ร้องเรียนการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตำบลสาวะถี ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมและมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อำเภอเมืองขอนแก่นมีหนังสือลับ ที่ ขก ๐๑๑๘/๖๗ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อ-ที่อยู่ของผู้ร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ประกอบกับผู้ร้องยังคงปฏิบัติราชการอยู่ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลสาวะถี การเปิดเผยย่อมก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย เนื่องจากผู้อุทธรณ์และพวกเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการร่วมกันภายในสำนักงานดังกล่าวอีกด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองขอนแก่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอเมืองขอนแก่นมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นายอำเภอเมืองขอนแก่นได้รับหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ร้องเรียนว่าตามที่เทศบาลตำบลสาวะถีได้มีคำสั่งที่ ๖๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ผู้ร้องเรียนเห็นว่าในรอบการประเมินครั้งที่ ๒ รอบเดือนเมษายน ๒๕๕๘ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ มีความผิดปกติอยู่หลายประการนับแต่การให้คะแนนการประเมิน เนื่องจากเทศบาลตำบลสาวะถีได้มีคำสั่งที่ ๕๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่

๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานพนักงานเทศบาล และพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลสาวะถี โดยมีหน้าที่กลั่นกรองการ ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมจากการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้ประเมิน ก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรี โดยกรรมการชุดดังกล่าวได้มีการ ประชุมเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาการประเมิน แต่เอกสารประกอบการพิจารณา ไม่ปรากฏผลคะแนนการประเมินของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น มีเพียงช่องว่าง และระบุว่าทุกคน ได้ขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่เมื่อผ่านพ้นการประชุมในวันดังกล่าว กลับมีคำสั่งที่ ๖๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ปรากฏมีผลคะแนนประเมิน ซึ่งคณะกรรมการมิได้เห็นหรือรับทราบหรือรู้แต่อย่างใด และมีการลงนามเรียบร้อยแล้ว โดยมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับรองความถูกต้อง ทั้งที่ ณ วันที่ทำหนังสือถึง นายอำเภอเมืองขอนแก่น ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมิได้พิจารณาประเมินหรือให้คะแนน แต่อย่างใด ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ผู้จัดทำไปได้คะแนนดังกล่าวมาจากที่ใด หรือบุคคลใดเป็นผู้จัดทำ

อำเภอเมืองขอนแก่นเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อร้องเรียนมีมูล อำเภอเมือง ขอนแก่นได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์จัดทำคำชี้แจงเพื่อโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอเมืองขอนแก่น เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารผู้ร้องเรียน การเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตำบลสาวะถี ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ว่าไม่ได้รับ ความเป็นธรรมและมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอำเภอเมืองขอนแก่นเปิดเผย หนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์แต่ปกปิดชื่อ-ที่อยู่ของผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก ผู้ร้องเรียนอ้างว่าได้รับความเสียหายและเสียสิทธิ แต่จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดไม่ได้รับการ พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน และคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้ถูกยกเลิกเพราะตรวจพบแบบประเมิน ไม่สมบูรณ์ และเทศบาลตำบลสาวะถีได้ออกคำสั่งใหม่แล้ว ประกอบกับการสอบสวนข้อเท็จจริงของ อำเภอเมืองขอนแก่น มีนาย ข. ตำแหน่งปลัดอำเภอ เป็นกรรมการร่วมด้วย โดยนาย ข. มีคู่สมรส เป็นพนักงานในกองคลังของเทศบาลตำบลสาวะถี และอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในการร้องเรียนด้วย ซึ่งทำให้การสอบสวนน่าจะไม่เป็นไปโดยสุจริตเที่ยงธรรมเป็นกลางและมีอคติ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์และผู้เกี่ยวข้อง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อำเภอเมืองขอนแก่นมีหนังสือลับ ที่ ขก ๐๑๑๘/๘๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง คณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่เป็นชื่อ-ที่อยู่ของผู้ร้องเรียน ถือเป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ประกอบกับผู้ร้องยังคงปฏิบัติราชการอยู่ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลสาวะถี การเปิดเผยย่อม ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย และหากตรวจสอบพบว่าการกระทำความผิดจริงจะต้องดำเนินคดี

ทั้งทางอาญาและทางวินัย ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๙/๒๕๕๗ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์และพวกเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการร่วมกันภายในสำนักงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารผู้ร้องเรียนการเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตำบลสวะถี ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมและมีการเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอำเภอเมืองขอนแก่นได้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน ดังนั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาว่าชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียนเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องเรียนเป็นผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลสวะถี ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด การเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียนอาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ร้องเรียนและอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางด้านจิตใจ เกิดความกลัวและหวาดระแวงในภยันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการร้องเรียนดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผู้ร้องเรียนก็ได้ประสงค์ให้ทางราชการนำข้อมูลของตนไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่อำเภอเมืองขอนแก่นเปิดเผยเพียงเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปปกป้องสิทธิของตนได้ คำสั่งของอำเภอเมืองขอนแก่นจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และกรมสุขภาพจิต เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และ
กรมสุขภาพจิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ

๒. เหตุผลที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ไม่ชี้ตัวผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีรายชื่อในการจัดลำดับความสำคัญเป็นลำดับ ๑ ทั้ง ๒ เลขที่ตำแหน่ง จากโรงพยาบาลส่งไปยังกรมสุขภาพจิต

๓. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องผลงานวิชาการของนาง ค. เรื่อง คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการดูแลที่บ้านหลังจากจำหน่ายจากโรงพยาบาล ในเขตเทศบาล นครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจากกรมสุขภาพจิต คือ นาย ข. (ผู้อำนวยการงานการเจ้าหน้าที่ กรมสุขภาพจิต) และทีมฯ เมื่อครั้งลงมาสอบสวนที่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินบุคคลสายงานพยาบาลวิชาชีพ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีมติว่าผลงานของนาง ค. ไม่ผ่านการประเมิน เนื่องจากผลงานทางวิชาการมีคุณภาพไม่เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่ขอ ประเมิน

โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๔/๑๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งคำขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ไปให้กรมสุขภาพจิตพิจารณา ต่อมากรม

สุขภาพจิตมีบันทึก ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๘๐๒.๕/๓๙๔๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ผ่าน โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลดังกล่าว มีลักษณะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของกรมสุขภาพจิต ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือของ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมสุขภาพจิต ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ สมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ และตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๔ ของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ต่อมาโรงพยาบาลจิตเวช สงขลาราชนครินทร์ได้จัดส่งผลการพิจารณาคะแนนการประเมินคุณลักษณะและเสนอรายชื่อผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ลำดับ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีรายชื่ออยู่ลำดับที่ ๑ ทั้งสองตำแหน่งไปยังกรม สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิตโดยคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประเมินผลงาน และเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติให้ชะลอการพิจารณาในตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ โดยเห็นว่า การ พิจารณารายชื่อผู้ที่ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลา ราชนครินทร์มีปัญหาเรื่องเรียนขอความเป็นธรรมมาโดยตลอด จึงต้องการให้คณะกรรมการของ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์พิจารณาคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ของผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกอย่างละเอียด ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๔ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ได้เลือกนาง ค. ซึ่งมีคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๒ ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ต่อมานาง ค. ได้เสนอผลงานทางวิชาการของตนต่อคณะกรรมการประเมิน บุคคล สายงานพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการประเมินบุคคลฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีมติให้นาง ค. ไม่ผ่านการประเมิน และคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติให้ประกาศรับสมัครคัดเลือกใหม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาล จิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๔/๒๖๗๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธาน กรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ไม่มีข้อมูลรายการที่ ๓ และ รายการที่ ๔ อยู่ในความครอบครอง แต่ข้อมูลดังกล่าวมีอยู่ในความครอบครองของกรมสุขภาพจิต

ผู้แทนกรมสุขภาพจิตเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า กรมสุขภาพจิตได้รับหนังสือร้องเรียนว่านาง ค. ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๔ นั้น ได้แอบอ้างนำผลงานของผู้อื่นเป็นของตน และนำผลงานดังกล่าวเสนอเพื่อขอรับการประเมิน กรมสุขภาพจิตจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และในภายหลังมีคำสั่งให้ยุติเรื่องโดยเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูลในส่วนการเสนอผลงานทางวิชาการของนาง ค. คณะกรรมการประเมินบุคคลฯ มีมติให้ไม่ผ่านการประเมิน กรมสุขภาพจิตจึงมีประกาศรับสมัครคัดเลือกใหม่ และนาง ค. ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่ง เลขที่ ๒๙๙๔ อีกครั้ง ปัจจุบันนาง ค. ผ่านการประเมินผลงาน และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ นั้นมีอยู่ในความครอบครองของกรมสุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิตปฏิเสธการเปิดเผย เพราะเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องผลงานวิชาการของนาง ค. เป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินบุคคล สายงานพยาบาลวิชาชีพ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีมติให้ผลงานของนาง ค. ไม่ผ่านการประเมิน เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๔ รายการ กรมสุขภาพจิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้นจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องผลงานทางวิชาการของนาง ค. เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของกรมสุขภาพจิต เมื่อได้รับการร้องเรียนว่าข้าราชการในสังกัดให้ข้อมูลการจัดทำผลงานทางวิชาการอันเป็นเท็จก็เป็นหน้าที่ที่หน่วยงานจะต้องดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงว่าข้อร้องเรียนมีมูลในการดำเนินการทางวินัยต่อไปหรือไม่ และปัจจุบันกรมสุขภาพจิตได้สืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วโดยเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูล จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์และนาง ค. เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๔ ซึ่งโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้คัดเลือกให้ผู้อุทธรณ์มีผลคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๑ แต่กรมสุขภาพจิตโดยคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ได้เลือกให้นาง ค. ซึ่งมีคะแนนในลำดับที่ ๒ เป็นผู้ได้รับการดำรงตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงเกิดความสงสัยในกระบวนการ

คัดเลือกของกรมสุขภาพจิต ต่อมาเมื่อมีผู้ร้องเรียนผลงานที่นาง ค. เสนอเพื่อขอรับการประเมิน และ กรมสุขภาพจิตได้ยุติเรื่องโดยเห็นว่าข้อร้องเรียนดังกล่าวไม่มีมูล ก็ยังเพิ่มความสงสัยในกระบวนการ สืบสวนข้อเท็จจริงของกรมสุขภาพจิตขึ้นไปอีก การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนอกจาก จะทำให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมสุขภาพจิตแล้ว ยังมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนาง ค. แต่ในทางตรงกันข้ามกลับจะแสดงให้เห็นว่านาง ค. มิได้ กระทำการตามข้อร้องเรียนแต่อย่างใด อีกทั้ง มิได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพยานผู้มาให้ถ้อยคำ เพราะพยานแต่ละคนได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและตามหลักการวิจัยงาน การเปิดเผย รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว เห็นว่า รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ อายุ สัญชาติ ศาสนา และที่อยู่ ของพยาน ให้ปกปิดไว้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมิน บุคคลสายงานพยาบาลวิชาชีพ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่มีมติ ให้ผลงานของนาง ค. ไม่ผ่านการประเมินนั้น ผู้แทนกรมสุขภาพจิตชี้แจงว่าสามารถเปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสุขภาพจิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ อายุ สัญชาติ ศาสนา และที่อยู่ ของพยาน ให้ปกปิดไว้ และ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยเฉพาะวาระที่พิจารณาเรื่องของนาง ค. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองศรีสะเกษเกี่ยวกับการ
ดำเนินการระวางชี้แนวเขตที่สาธารณประโยชน์

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอเมืองศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ในการดำเนินการระวางชี้แนวเขตที่สาธารณประโยชน์ของอำเภอเมืองศรีสะเกษ ในกรณีนี้ คือ การระวางชี้แนวเขตที่ชายตลิ่งของห้วยแฮด ตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง เป็นการดำเนินการโดยมีหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด พร้อมทั้งขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง

๒. ในการดำเนินการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง อำเภอเมือง ศรีสะเกษ ที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ น. ณ ห้องประชุมอำเภอเมือง ศรีสะเกษ เป็นการดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับการประชุมใด พร้อมทั้งขอสำเนา เอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง

อำเภอเมืองศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๑๑๘/๕๑๐๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครอง การเปิดเผยข้อมูลจะ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถส่งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงอำเภอเมืองศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังกล่าว ข้างต้น แต่อำเภอเมือง ศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเมืองศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๑๑๘/๕๖๙๐ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศก ๐๑๑๘/๗๑๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า อำเภอเมืองศรีสะเกษได้รับแจ้งจากผู้อุทธรณ์ว่าได้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัด ศรีสะเกษ ซึ่งล่วงเลยเวลานานเกือบ ๑๗ ปี แต่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงขอให้อำเภอเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมหารือเพื่อหาข้อยุติในเรื่องแนวเขตที่ดินด้านที่ติดกับห้วยแฮด เพื่อที่จะสามารถออกโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้สำเร็จ อำเภอเมืองศรีสะเกษจึงมีคำสั่งตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว และหลังจากที่คณะกรรมการร่วมลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพพื้นที่แล้ว ในการประชุมคณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นด้วยกับการคัดค้านของอำเภอเมืองศรีสะเกษและเทศบาลเมืองศรีสะเกษในส่วนเนื้อที่ที่นอกหลักฐานที่เกินมา คือ จำนวน ๘ ไร่ ๒ งาน ๒๐ ตารางวา อย่างไรก็ตาม ได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรังวัดชี้แนวเขตที่สาธารณประโยชน์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วในส่วนหนึ่ง และถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะคัดค้านเอกสาร อันเกี่ยวข้องกับการรังวัดก็สามารถที่จะดำเนินการยื่นคำขอได้ที่อำเภอเมืองศรีสะเกษ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบในการดำเนินการเพื่อขออนุญาตที่ดิน และกฎหมายที่ให้อำนาจอำเภอเมืองศรีสะเกษในการจัดการประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาการออกโฉนดดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบราชการนั้น เป็นข้อมูลที่ต้องนำลงในราชกิจจานุเบกษาหรือต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอเมืองศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอนาดำ จังหวัดเลย เกี่ยวกับหนังสือ
ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: อำเภอนาดำ จังหวัดเลย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสวรรค์ ผู้อุทธรณ์ ถูกร้องเรียนให้ย้ายออกนอกเขตพื้นที่เพราะมีพฤติกรรมสร้างอิทธิพลและไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ จังหวัดเลยจึงสั่งให้อำเภอนาดำแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมาอำเภอนาดำได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเลยว่า ไม่มีหลักฐานใดที่ชี้ชัดว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดเพียงแต่มีความขัดแย้งกับผู้นำท้องที่ทั้ง ๕ หมู่บ้านจริง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงอำเภอนาดำขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารหนังสือของนาย ข. กำนันตำบลท่าสวรรค์ ที่ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเลย กรณีร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าปฏิบัติหน้าที่ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเลยย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกพื้นที่

๒. บัญชีรายชื่อประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนตามที่แนบมากับเอกสารในข้อ ๑

๓. บันทึกคำให้การและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ กรณีตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวข้างต้น

อำเภอนาดำมีหนังสือ ลับ ที่ ลย ๐๐๒๓.๑๐/๑๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ลย ๐๐๒๓.๑๐/๒๗๐๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าว นั้น อยู่ระหว่างการดำเนินการ หากเปิดเผยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ และเนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์นั้น บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้ทำการสรุปข้อเท็จจริงที่มีการร้องเรียนและส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ให้กับจังหวัดเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการสอบสวน จึงขออาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงอำนาจนาด้วงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่อำนาจนาด้วงปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอนาด้วงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลย ๐๐๒๓.๑๐/๓๒๓๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า เหตุผลที่อำเภอนาด้วงไม่สามารถมอบเอกสารลับดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นความลับของทางราชการ หากเปิดเผยไปอาจทำให้ ผู้ร้องและพยานหลักฐานต่าง ๆ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายและอาจเกิดภัยอันตรายได้ ประกอบกับบุคคลดังกล่าวอาจนำสำนวนไปฟ้องร้องสร้างความเดือดร้อนโดยไม่มีที่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แต่การเปิดเผยชื่อ ผู้ร้องเรียน พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใครอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอนาดวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้น ชื่อผู้ร้องเรียน พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใคร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับหลักฐานการเบิกจ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ
กำกับการศึกษางานศึกษาออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก
- เชียงใหม่ ที่ใช้สำหรับการเบิกค่าอาหารและเครื่องดื่มทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีบันทึก ที่ คค ๐๘๐๑.๓/๑๓๔๖
ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีมติที่ประชุม
ไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตาม มาตรา ๑๕ (๑) และมาตรา
๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความ
เสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ
หรือการคลังของประเทศ และหรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาใบลง
ลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกำกับการศึกษางานศึกษาออกแบบรถไฟความเร็วสูง
สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ที่ใช้สำหรับการเบิกค่าอาหารและ
เครื่องดื่มทุกครั้ง แต่สำนักงานนโยบายและแผนขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์
จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เนื่องจากสัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการโครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๑.๓/๓๒๒๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างการดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เพื่อร่วมกันดำเนินโครงการรถไฟความเร็วสูง เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency : JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว และกระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิชณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC ซึ่งเกณฑ์การดำเนินการของ JICA ได้ห้ามการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิชณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมจึงเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการตาม MOC ซึ่งยังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลตามอุทธรณ์ไม่เกี่ยวกับรายงานผลการศึกษา แต่มีข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เบอร์โทรศัพท์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับเบอร์โทรศัพท์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นเบอร์โทรศัพท์ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับหลักฐานการเบิกจ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ
กำกับการศึกษางานศึกษาออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ -
พิษณุโลก ที่ใช้สำหรับการเบิกค่าอาหารและเครื่องดื่มทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีบันทึก ที่ คค ๐๘๐๑.๓/๑๓๔๗
ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีมติที่ประชุม
ไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตาม มาตรา ๑๕ (๑) และมาตรา
๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความ
เสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ
หรือการคลังของประเทศ และหรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนา
ใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกำกับการศึกษางานศึกษาออกแบบรถไฟความเร็วสูง
สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ที่ใช้สำหรับการเบิกค่าอาหารและ
เครื่องดื่มทุกครั้ง แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์
จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เนื่องจากสัญญาจ้างที่ปรึกษา

ศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการโครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๑.๓/๓๒๒๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อ คณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างการดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เพื่อร่วมกันดำเนินโครงการรถไฟความเร็วสูง เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency : JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว และกระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสาย กรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสาย กรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC ซึ่งเกณฑ์การดำเนินการของ JICA ได้ห้ามการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสาย กรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสาย กรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมจึงเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการตาม MOC ซึ่งยังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลตามอุทธรณ์ไม่เกี่ยวกับรายงานผลการศึกษา แต่มีข้อมูลส่วนบุคคลเช่น เบอร์โทรศัพท์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเบอร์โทรศัพท์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นเบอร์โทรศัพท์ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองกะขะ จังหวัดชลบุรี
เกี่ยวกับรายงานการสืบสวน

ผู้อุทธรณ์

: ว่าที่ร้อยตรี ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: โรงเรียนวัดหนองกะขะ จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดหนองกะขะ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง กรณีลงโทษเด็กนักเรียนรุนแรงกว่าเหตุจำเป็น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๑๖๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงเรียนวัดหนองกะขะ ขอข้อมูลรายงานสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนวัดหนองกะขะ ที่ ๔๖/๒๕๕๙

โรงเรียนวัดหนองกะขะมีหนังสือ ที่ ๑๗๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยกรณีดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของราชการได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงเรียนวัดหนองกะขะขอข้อมูลรายงานสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริง แต่โรงเรียนวัดหนองกะขะปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงเรียนวัดหนองกะขะมีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๓๕.๐๙๕/๒๐๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๓๕.๐๙๕/๑๓๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ตามคำสั่งโรงเรียนวัดหนองกะขะ ที่ ๑๔/๒๕๖๐ เรื่องลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และคำสั่งที่ ๒๙/๒๕๖๐ เรื่องแก้ไขคำสั่ง ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ และผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีและอยู่ระหว่างการอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงที่ดำเนินการเสร็จสิ้น และโรงเรียนวัดหนองกะขะมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดหนองกะขะเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ แผ่น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองกะขะ จังหวัดชลบุรี
เกี่ยวกับรายงานการสืบสวน

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่เรือตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนวัดหนองกะขะ จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่เรือตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดหนองกะขะ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง กรณีลงโทษเด็กนักเรียนรุนแรงกว่าเหตุจำเป็น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๑๖๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงเรียนวัดหนองกะขะ ขอข้อมูลรายงานสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนวัดหนองกะขะ ที่ ๔๖/๒๕๕๙

โรงเรียนวัดหนองกะขะมีหนังสือ ที่ ๑๗๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยกรณีดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของราชการได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงเรียนวัดหนองกะขะ ขอข้อมูลรายงานสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริง แต่โรงเรียนวัดหนองกะขะปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงเรียนวัดหนองกะขะมีหนังสือ ที่ ๐๔๐๓๕.๐๙๕/๒๐๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๕.๐๙๕/๑๓๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตามคำสั่งโรงเรียนวัดหนองกะขะ ที่ ๑๕/๒๕๖๐ เรื่องลงโทษภาคทัณฑ์ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีและอยู่ระหว่างการอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงที่ดำเนินการเสร็จสิ้น และโรงเรียนวัดหนองกะขะมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดหนองกะขะเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ แผ่น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุ่มปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัด
สุพรรณบุรีเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: เทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา ซึ่งนางสาว ข. เมื่อครั้งปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารไม่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่วางตนเป็นกลาง เทียบธรรมเนียม จากการร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ตามคำสั่งของนางสาว ค. นายกเทศมนตรี รักษาการเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๘ ที่มีนาย ง. และพวก เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาการสอบปากคำนางสาว จ. ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๒๑๖/๒๕๕๘ ในฐานะผู้ร้องและเป็นผู้ทำคำร้องกล่าวหานางสาว ข. ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๓. สำเนาการสอบปากคำนาย ฉ. ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๒๑๖/๒๕๕๘ ในฐานะผู้ร้องและเป็นผู้ทำคำร้องกล่าวหานางสาว ข. ฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๔. สำเนาการให้การขอพยานปากนางสาว ค. ซึ่งนางสาว ข. ได้อ้างเป็นพยานบุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ของนาย ง. และพวก

๕. สำเนาการให้การขอพยานปาก พ.ต.ต. ข. ซึ่งนางสาว ข. ได้อ้างเป็นพยานบุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนาย ง. และพวก

๖. สำเนาการให้การขอพยานปากนาย ช. ซึ่งนางสาว ข. ได้อ้างเป็นพยานบุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนาย ง. และพวก

๗. สำเนาการให้การของพยานปากนาย ณ. ซึ่งนางสาว ข. ได้อ้างเป็นพยานบุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนาย ง. และพวก

๘. สำเนาการให้การของพยานปากนาย ณ. ซึ่งนางสาว ข. ได้อ้างเป็นพยานบุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนาย ง. และพวก

เทศบาลตำบลโพธิ์พระยามีหนังสือ ที่ สพ ๕๒๓๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนได้อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ส่วนเอกสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ ไม่ปรากฏว่าได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ส่วนเอกสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้สอบถามบุคคลตามรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ แล้วปรากฏว่าไม่ยินยอมให้คัดเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ ในการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลโพธิ์พระยามีหนังสือ ที่ สพ ๕๒๓๐๑/๑๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือที่ สพ ๕๒๓๐๑/๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฯ ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ และเทศบาลตำบลโพธิ์พระยาได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี (ก.ท.จ.) เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่เทศบาลตำบลโพธิ์พระยามีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการประชุม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด (ป.ป.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนา จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ๑๓๑/๒๕๕๓ คำสั่ง ลับ ที่ ๑๔๓/๒๕๕๕ และคำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมฉบับเต็มของ อ.ก.พ. กระทรวงฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๙

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒

รายการที่ ๔ ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๕ หนังสือของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์

สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๐๔๒๔ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ เป็นเรื่อง que ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ส. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินนางสาว ข. ร้อยเรียนว่า นารถของกลางไปดำเนินการโดยไม่มีอำนาจและเรียกรับผลประโยชน์ ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ โดยผู้ที่แต่งตั้งไม่ใช่เลขาธิการ ป.ป.ส. และมีการแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ถูกกับผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการด้วย ต่อมาเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดใหม่ แต่ก็ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ เนื่องจากรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียนเพียงฝ่ายเดียว เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๔ ของเงินเดือน และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้เสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์ให้ อ.ก.พ. กระทรวงฯ พิจารณา ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงฯ มีมติให้เพิ่มโทษผู้อุทธรณ์เป็นปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเสร็จสิ้น และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ควรมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป นอกจากนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. อ้างว่าได้เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลโดยสำนักงาน ป.ป.ส. ปกปิดเนื้อหาความทุกอย่างในรายงานการประชุมดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ต่อไป และผู้อุทธรณ์ได้แจ้งเพิ่มเติมว่าผู้อุทธรณ์ได้เขียนคำขอข้อมูลข่าวสารผิดไปจากความประสงค์ กล่าวคือ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ ไม่ใช่คำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙

สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๒๘๘๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๘๔๒ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ในปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือแจ้งกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ส. ว่ากระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และในการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้จัดประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองและวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณา ดังนี้

๑. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ๑๓๑/๒๕๕๓ คำสั่ง ลับ ที่ ๑๔๓/๒๕๕๕ และคำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยคำสั่ง ลับ ที่ ๑๓๑/๒๕๕๓ และคำสั่ง ลับ ที่ ๑๔๓/๒๕๕๕ ส่วนคำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ เป็นเรื่อง que ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการดำเนินการตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ แล้วพบว่า เลขคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ยกเลิก ไม่ได้มีการดำเนินการทางวินัยแต่ประการใด ส่วนคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ คำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ใช่คำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงขอส่งสำเนารายงานการสอบสวนเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบสวนฯ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์

๒. รายงานการประชุมฉบับเต็มของ อ.ก.พ. กระทรวงฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐาน และอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

๓. รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีมติให้เปิดเผยรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เฉพาะวาระที่ ๔.๘ และวาระที่ ๔.๙ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒

เฉพาะวาระที่ ๔.๑๕ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ เฉพาะวาระที่ ๔.๑๑ และวาระที่ ๔.๑๒ และไม่ให้เปิดเผยรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ วาระ ๔.๑๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาคดียังไม่สิ้นสุด การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ให้เปิดเผยรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ ทั้งฉบับ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ วาระที่ ๔.๑๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. เห็นควรเปิดเผย ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

๕. หนังสือของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะเป็นพยานหลักฐาน และอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ท. การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ๑๓๑/๒๕๕๓ และคำสั่ง ลับ ที่ ๑๔๓/๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น แต่ขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ อย่างไรก็ดี ในรายงานการสอบสวนนั้นมีข้อมูลรายชื่อพยานในการสอบสวนรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ให้การเป็นพยานในการสอบสวนได้ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนโดยปกปิด

รายชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานคือใคร ก็น่าจะเพียงพอต่อการใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์แล้ว

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้เขียนคำขอข้อมูลข่าวสารผิดไปจากความประสงค์ โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ ไม่ใช่คำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของตน ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ และได้ส่งข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แสดงให้เห็นว่าสำนักงาน ป.ป.ส. ทราบความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ว่าต้องการข้อมูลข่าวสารใด และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย ประกอบกับคำสั่ง ลับ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ เป็นคำสั่งที่ถูกยกเลิกไม่ได้มีการดำเนินการทางวินัยแต่ประการใด จึงเชื่อได้ว่าเป็นการเขียนคำขอข้อมูลข่าวสารผิดไปจากความประสงค์ ดังนั้นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ลับ ที่ ๕๘/๒๕๕๙ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดรายชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานคือใคร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมฉบับเต็มของ อ.ก.พ. กระทรวงฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น แต่ขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนอื่น ๆ ไม่ควรเปิดเผยเนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. อ้างว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่าสำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยโดยปกปิดเนื้อความทุกอย่างในรายงานการ

ประชุมดังกล่าว จึงถือว่าไม่ได้เป็นการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ที่จะอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ต่อไป นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า รายงานประชุมดังกล่าวมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ซึ่งควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ดังนี้

รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ วาระที่ ๔.๘ วาระที่ ๔.๙ และวาระที่ ๔.๑๐

รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ วาระที่ ๔.๑๕

รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ วาระที่ ๓

รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินภาค ๙ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ วาระที่ ๔.๙ วาระที่ ๔.๑๐ วาระที่ ๔.๑๑ วาระที่ ๔.๑๒ และวาระที่ ๕ เรื่องที่ ๓ ข้อ ๒.๑

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนา ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นจะต้องวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์เป็นบันทึก ถ้อยคำเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงของนางสาว ข. ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลใช้ที่ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น แต่ขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่า นางสาว ข. เป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และสำนักงาน ป.ป.ส. ไม่ได้ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่เป็นอันตรายแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดรายชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานคือใคร รายการที่ ๒ เฉพาะส่วนที่

เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยของผูุ้ทธรณ์เท่านั้น รายการที่ ๓ เฉพาะส่วนที่
เกี่ยวข้องกับผูุ้ทธรณ์ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการพัฒนาชุมชน
เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งพัฒนาการอำเภอ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการพัฒนาชุมชน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ กรมการพัฒนาชุมชน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งพัฒนาการอำเภอ (ชำนาญการพิเศษ) กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ประจำปี ๒๕๕๙ ได้แก่

๑. ขอให้ประกาศคะแนนสอบทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้เข้าสอบทุกคนให้รับทราบโดยทั่วไป
๒. ขอสำเนาผลคะแนนสอบทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้เข้าสอบทุกคน
๓. ขอสำเนาเอกสารคำตอบของผู้สอบข้อเขียน (อัตนัย) ของผู้เข้าสอบทุกคน
- กรมการพัฒนาชุมชนมีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๒.๓/๓๖๔๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า

๑. กรมการพัฒนาชุมชนได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกตามลำดับคะแนนจากผู้ที่ได้คะแนนรวมมากที่สุดไปหาผู้ที่ได้คะแนนรวมน้อยที่สุด ตามที่กำหนดในประกาศ อ.ก.พ. กรมการพัฒนาชุมชน ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๓ เกณฑ์การตัดสิน ส่วนการประกาศผลคะแนนทุกส่วน ทุกขั้นตอน ของผู้เข้าสอบทุกคนให้ทราบโดยทั่วไปตามที่ร้องขอนั้น เป็นการกระทบสิทธิของผู้อื่น เนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลมิได้ หากไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลนั้นก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. อนุญาตให้ทราบผลคะแนนในทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้เข้าสอบทุกคน แต่ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา เนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลมิได้ หากไม่ได้

รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลนั้นก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. อนุญาตให้ดูกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบข้อเขียน (อัตนัย) ของผู้เข้าสอบ ทุกคน แต่ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ต้องใช้คำอธิบายประกอบ และการให้สำเนา อาจมีการนำไปวิพากษ์วิจารณ์การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการในการตรวจกระดาษคำตอบโดยไม่สมควรได้ และเป็นการกระทบสิทธิของผู้อื่น ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๓๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ กรมการพัฒนาชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกรมการพัฒนาชุมชนได้ดำเนินการประเมินความรู้ความสามารถทางวิชาการ (สอบข้อเขียน) และประเมินบุคคล ผลงาน และความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์) เสร็จสิ้น โดยกรมการพัฒนาชุมชนได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนในทุกส่วน ทุกขั้นตอน และกระดาษคำตอบข้อเขียนของผู้เข้าสอบทุกคน แต่กรมการพัฒนาชุมชนแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารโดยไม่ให้สำเนา ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้เข้าไปตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนในทุกส่วน ทุกขั้นตอนของคณะกรรมการคัดเลือก หากเข้าไปตรวจดูแล้วอาจไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้อง ทำให้การตรวจสอบข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลผลคะแนนในทุกส่วน ทุกขั้นตอน และกระดาษคำตอบข้อเขียนของผู้เข้าสอบทุกคน เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสและความถูกต้องในการให้คะแนน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าผู้ได้รับการคัดเลือกหลายรายมีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาคดีของศาลต่อไป

ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชนชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ สรุปได้ความว่า

๑. ข้อมูลผลคะแนนของผู้เข้าสอบทั้ง ๓ ขั้นตอน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ก็คือเจ้าของข้อมูลเท่านั้น ซึ่งได้มีผู้เข้าสมัครเข้ารับการคัดเลือกจำนวน ๑๐๐ ราย ขอทราบข้อมูลคะแนนของตนเอง และกรมการพัฒนาชุมชนก็ได้เปิดเผย

ให้ไม่ได้ปิดบังแต่อย่างใด แต่กรณีของผูุ้ทธรณ์เป็นการขอข้อมูลของบุคคลอื่น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่นซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล ไม่ได้ให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูล หากกรมการพัฒนาชุมชนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ก็จะเป็นการกระทบสิทธิส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล อีกทั้ง โดยธรรมเนียมปฏิบัติของหน่วยงานราชการในการประกาศผลการคัดเลือกข้าราชการ ก็จะไม่ประกาศเฉพาะรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกโดยเรียงลำดับตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์เท่านั้น ไม่ได้ประกาศผลคะแนนคัดเลือกด้วยแต่อย่างใด นอกจากนี้ ในการคัดเลือกครั้งนี้ ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในครั้งนี้มีทั้งที่เป็นระดับผู้บังคับบัญชา และที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา หากมีการเปิดเผยหรือประกาศผลคะแนนการคัดเลือก จะทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ผลคะแนนความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตลอดจนผลคะแนนประเมินบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาประเมินในทางลับ ผลคะแนนประเมินการปฏิบัติราชการ ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย อันจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือ การปกครองบังคับบัญชา และสภาพจิตใจของผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือกได้

๒. ข้อมูลกระดาษคำตอบเป็นกรณีที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานในการให้คะแนนไว้ จึงต้องมีคำอธิบายโดยเฉพาะถึงหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงให้ผูุ้ทธรณ์ตรวจดูได้ แต่ไม่ให้สำเนา เพราะอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากการใช้มาตรฐานที่แตกต่างกันในการอธิบายความถูกต้องของการตรวจข้อสอบได้ และอาจมีการนำไปวิพากษ์วิจารณ์การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการในการตรวจกระดาษคำตอบโดยไม่สมควรได้ และเป็นการกระทบสิทธิของผู้อื่น สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๓๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. การขอให้ประกาศผลคะแนนสอบเป็นการทั่วไป ไม่ใช่การขอเข้าตรวจดูการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อกรมการพัฒนาชุมชนไม่ดำเนินการประกาศคะแนนดังกล่าว จึงไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย

๒. ข้อมูลสำเนาผลคะแนนสอบทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้เข้าสอบทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ กรมการพัฒนาชุมชน การคัดเลือกจึงต้องโปร่งใสและเป็นธรรม ประกอบกับผลคะแนนดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยผลคะแนนของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกอาจเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น จึงควรเปิดเผยเฉพาะคะแนนสอบทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้ผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

๓. ข้อมูลสำเนาเอกสารคำตอบของผู้สอบข้อเขียน (อัตนัย) ของผู้เข้าสอบทุกคน แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้สอบข้อเขียนได้ ประกอบกับการเปิดเผยเอกสารคำตอบของผู้สอบข้อเขียน ต้องมีการอธิบายเกี่ยวกับธงคำตอบหรือต้องมีการชี้แจงประกอบ หากให้สำเนากระดาษคำตอบไปเผยแพร่กับบุคคลภายนอกอาจส่งผลกระทบต่อระบบการคัดเลือกบุคคลในอนาคตได้ ดังนั้น การเปิดเผยโดยให้ผู้สมัครเข้าตรวจสอบกระดาษคำตอบของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกโดยไม่เปิดเผยชื่อเจ้าของกระดาษคำตอบและไม่ให้สำเนาจึงเพียงพอต่อการที่ผู้สมัครจะตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกบุคคลดังกล่าวแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการพัฒนาชุมชนเปิดเผยผลคะแนนสอบทุกส่วน ทุกขั้นตอนของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้สมัคร และให้ผู้สมัครเข้าตรวจสอบกระดาษคำตอบของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกโดยไม่เปิดเผยชื่อเจ้าของกระดาษคำตอบและไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกที่ ตส.(บ.)๕๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ขอนำส่งเอกสารหลักฐานประกอบการตรวจสอบกระบวนการบริหารงานกลาง (การควบคุมและเก็บรักษาทรัพย์สินประจำปี ๒๕๕๗) ของฝ่ายตรวจสอบภายใน

รายการที่ ๒ เอกสารรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีการทุจริตจากกระบวนการบริหารงานกลาง (การควบคุมและเก็บรักษาทรัพย์สินของธนาคาร) ตามบันทึกที่ สปท.(บ.)๑๔๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ของส่วนสอบสวนกลาง สำนักป้องกันและปราบปรามการทุจริต

รายการที่ ๓ บันทึกแสดงเหตุผลผลการขยายเวลาระยะเวลาตั้งแต่เริ่มสอบสวนจนถึงสิ้นสุดการสอบสวน ในกรณีสอบสวนไม่ทันตามกำหนดเวลา เนื่องจากคำสั่ง ที่ ๑๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สอบสวนเสร็จส่งให้คณะกรรมการกลั่นกรองวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมระยะเวลาประมาณ ๔๔๗ วัน

รายการที่ ๔ เอกสารของฝ่ายธุรการ ได้แก่ เอกสารการขอใช้รถยนต์เดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ของผู้อุทธรณ์ เอกสารการขอใช้รถยนต์ของเจ้าหน้าที่ธนาคารในปี ๒๕๕๖ ทั้งหมด และเอกสารทะเบียนการควบคุมการใช้รถของธนาคาร ในปี ๒๕๕๖ ทั้งหมด

รายการที่ ๕ สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๑๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งสำเนาการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานทั้งหมด

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธอท.บทบ.๐๒๗๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่เนื่องจากยังค้นหาเอกสารได้ไม่ครบถ้วน จึงเปิดเผยเอกสารที่ค้นหาได้ คือ เอกสารการขอใช้รถยนต์ของเจ้าหน้าที่ธนาคารในปี ๒๕๕๖

ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ โดยเหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงและธนาคารได้มีคำสั่งไล่ออกจากการเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวเพื่อไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย จำนวน ๕ รายการ ซึ่งธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้บางส่วน โดยอ้างว่าส่วนอื่น ๆ หาไม่พบ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เนื่องจากธนาคารเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา จึงยังไม่ควรเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ประกอบกับในสำนวนการสอบสวนมีบันทึกถ้อยคำของพยานซึ่งเคยเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยข้อมูลอาจส่งผลกระทบต่อพยานได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ในส่วนที่ธนาคารยังหาไม่พบนั้น ธนาคารได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งไล่ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นอดีตผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ จึงควรปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็น

ผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ในส่วนที่ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยยังหาไม่พบ ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่างทาสี ช.๔ โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ ขอแก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ วว ดดด พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวันที่ วว ดดด พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และทะเบียนราษฎร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๓/๕๙๑๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอเรื่องการขอแก้ไขเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์เพื่อให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๐๙๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ ปฏิเสธการแก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดภายหลังจากเกษียณอายุราชการไปแล้ว ไม่อยู่ในอำนาจของส่วนราชการ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ตามที่กรมบัญชีกลางมอบอำนาจไว้ การยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว (ในกรณีที่มีการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง) ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น)

เพื่อแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของลูกจ้างประจำดังกล่าวในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อที่เก็บรักษาไว้ที่
สำนักเบิกค่าจ้างให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ ได้แจ้งผลการพิจารณาของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเดือนเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่แก้ไขเดือนเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ มีประกาศ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง
ลูกจ้างประจำออกจากราชการเนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙
(๑ ตุลาคม ๒๕๕๙) จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในรายชื่อดังกล่าวด้วย ภายหลังจาก
เกษียณอายุราชการผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องเพื่อขอรับบำเหน็จรายเดือน สำนักงานคลังเขต ๔ ตรวจสอบ
วัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์และเห็นว่าบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์บันทึกข้อมูลเป็น
วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งไม่ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และทะเบียนราษฎร จึงได้
แจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ แจ้งผู้อุทธรณ์เพื่อยื่นขอแก้ไขเดือนเกิดไป
ยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๓ ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาไม่แก้ไข
เดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อให้ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ภายหลังจากที่
ผู้อุทธรณ์พ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยได้รับเงินบำเหน็จรายเดือน เพราะในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อมี
เดือนเกิด ไม่ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และทะเบียนราษฎร ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความ
เดือดร้อนเป็นอย่างมาก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการแก้ไขเดือนเกิด จากที่ระบุในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ
ว่าเกิดวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗)
และทะเบียนราษฎร พร้อมกันนี้ ผู้อุทธรณ์ได้นำสูติบัตร (ต้นฉบับ) และหลักฐานทางการศึกษาไปให้
คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๕๒๔
ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ
พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาการกลั่นกรอง
การขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙

เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติไม่รับพิจารณากรณีของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ภายหลังจากจากเกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่กรมบัญชีกลางมอบอำนาจไว้ในเรื่องการยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขเดือนเกิด จากเกิดวันที่ วว คดด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นวันที่ วว คดด พ.ศ. ๒๔๙๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และทะเบียนราษฎร จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเดือนธันวาคม ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์นำสูติบัตรมาแสดง โดยสูติบัตรดังกล่าวระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คดด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งตรงกับเดือนเกิดที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดเดือนธันวาคม ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๓ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไข แล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูล

ตามหลักฐานที่ปรากฏและมีคำสั่งในชั้นต้นก่อน จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
แก้ไขเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเดือนกุมภาพันธ์ เป็นเดือนธันวาคม
ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงาน
ขับรถ ระดับ ส.๒ โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต ๓๙ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๙ ขอแก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ วว ดดด
พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวันที่ วว ดดด พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๓) และทะเบียนราษฎร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๖๑๗๔
ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอเรื่องการขอแก้ไข
เดือนเกิดของผู้อุทธรณ์เพื่อให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๐๙๒
ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๙
ปฏิเสธการแก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การยื่นขอแก้ไข
วัน เดือน ปีเกิดภายหลังจากเกษียณอายุราชการไปแล้ว ไม่อยู่ในอำนาจของส่วนราชการ (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ตามที่กรมบัญชีกลางมอบอำนาจไว้ การยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด
ตามข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว (ในกรณีที่มีการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด
ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง)
ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัย
เป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น)

เพื่อแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของลูกจ้างประจำดังกล่าวในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อที่เก็บรักษาไว้ที่
สำนักเบิกค่าจ้างให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๙ ได้แจ้งผลการพิจารณาของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเดือนเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่แก้ไขเดือนเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า โรงเรียนจ่านกร้องมีประกาศ
ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่องลูกจ้างประจำพ้นจากหน้าที่เนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๙) จำนวน ๔ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในรายชื่อ
ดังกล่าวด้วย ภายหลังจากเกษียณอายุราชการผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นเรื่องเพื่อขอรับบำเหน็จรายเดือน
สำนักงานคลังเขต ๖ มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๒๘.๓/๖๔๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ แจ้งว่าไม่สามารถจ่ายเงินบำเหน็จรายเดือนให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้
เนื่องจากยังขาดหลักฐานหนังสืออนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
โดยให้ปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๕/ว ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้
ทำหนังสือขอแก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อเพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และ
ทะเบียนราษฎร ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต ๓๙ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๙
ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาไม่แก้ไขเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำ
รายชื่อให้ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๕๒๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า
คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาก่อนการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วน
ราชการ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติไม่รับพิจารณา
กรณีของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ภายหลังจากเกษียณอายุราชการไปแล้ว
จึงไม่อยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่กรมบัญชีกลางมอบ
อำนาจไว้ในเรื่องการยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขเดือนเกิด จากเกิดวันที่ วว คตต พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวันที่ วว คตต พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) และทะเบียนราษฎร จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเดือนธันวาคม ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีสำเนาสูติบัตรมาแสดง โดยสูติบัตรออกให้ ณ วันที่ วว คตต ๒๕๔๙ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คตต พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งตรงกับเดือนเกิดที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดเดือนธันวาคม ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่คำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๓ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไข แล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่ปรากฏและมีคำสั่งในขั้นต้นก่อน จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แก้ไข เดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อจากเดือนกันยายน เป็นเดือนธันวาคม
ตามที่คุณอุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เกี่ยวกับการ
ดำเนินการเรื่องร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๓ ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๔ และ ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๕ (ที่ถูกต้อง ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๓ ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๔ และ ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๕) ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ อย่างละ ๑ ฉบับ รวม ๓ ฉบับ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

๒. หนังสือการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการนับแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ตามเลขรับเรื่องสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง ที่ ๑๔๕๗/๕๙ จนกระทั่งถึงสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขรับเรื่องที่ ๒๒๘๔/๕๙ จำนวน ๑ ชุด พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

๓. หนังสือขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการ และความเห็นเรื่องร้องทุกข์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังดำเนินการ และผลสรุปเสนอต่อปลัดกระทรวงการคลัง ลงนาม จนกระทั่งมีการออกหนังสือตาม ๑ จำนวน ๑ ชุด พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) มีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๓/๔๖๕๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

๑. สศค. ได้จัดส่งบันทึก สศค. ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๓ หนังสือ สศค. ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๔ และหนังสือ สศค. ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ (เลขที่พัสดุ RJ ๔๙๓๓ ๙๙๖๖ ๓ TH)

๒. สำหรับหนังสือการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการนับแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ ตามเลขรับเรื่องสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง ที่ ๑๔๕๗/๕๙ จนกระทั่งถึง สศค. เลขรับเรื่องที่ ๒๒๘๔/๕๙ และหนังสือขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการ และความเห็นเรื่องร้อง

ทุกข์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ สศค. ดำเนินการ และผลสรุปเสนอต่อปลัดกระทรวงการคลังลงนาม จนกระทั่งมีการออกหนังสือนั้น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกรณีธนาคารออมสิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้ ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าว ข้างต้น ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเศรษฐกิจการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๓/๒๔๖๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บันทึกสำนวนนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน ที่ กค ๑๐๐๖/- ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องขอร้องทุกข์ กรณีธนาคารออมสิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้ผู้ร้องเกิดความเสียหาย จำนวน ๒ หน้า

๒. บันทึก สศค. ที่ กค ๑๐๐๖/๔๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องขอร้องทุกข์ กรณีธนาคารออมสิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบทำให้ผู้ร้องเกิดความเสียหาย จำนวน ๑ หน้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือสำนักงาน เศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๓ ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๔ และ ที่ กค ๑๐๐๖/๒๑๗๕ (ที่ถูกคือ ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๓ ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๔ และ ที่ กค ๑๐๐๖/๑๑๗๕) ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ อย่างละ ๑ ฉบับ รวม ๓ ฉบับ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ (เลขที่พัสดุ RJ ๔๙๓๓ ๙๙๖๖ ๓ TH) จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการนับแต่ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ตามเลขรับเรื่องสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง ที่ ๑๔๕๗/๕๙ จนกระทั่ง ถึงสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขรับเรื่องที่ ๒๒๘๔/๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือ ขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการ และความเห็นเรื่องร้องทุกข์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำนักงาน เศรษฐกิจการคลังดำเนินการ และผลสรุปเสนอต่อปลัดกระทรวงการคลังลงนาม จนกระทั่ง

มีการออกหนังสือนั้น คือ บันทึกสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน ที่ กค ๑๐๐๖/- ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และบันทึกสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน ที่ กค ๑๐๐๖/๔๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องขอร้องทุกข์ กรณีธนาคารออมสิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความเสียหาย เห็นว่า เรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์นั้นสำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว บันทึกทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเปิดเผยบันทึกสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน ที่ กค ๑๐๐๖/- ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และบันทึกสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงินที่ กค ๑๐๐๖/๔๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องขอร้องทุกข์ กรณีธนาคารออมสิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้ผู้ร้องเกิดความเสียหาย พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคาย
เกี่ยวกับการรายงานข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประกันสังคมจังหวัดหนองคาย ขอสำเนาบันทึก ที่ นค ๐๐๓๐/๓๔๙๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง และสำเนาข้อมูลการบันทึกภาพจากกล้องวงจรปิดเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๓๐/๔๒๘๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอเป็นเพียงการรายงานข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่พัสดุต่อผู้บังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ เมื่อมีทรัพย์สินของทางราชการสูญหาย อีกทั้งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ตรวจสอบการสูญหายของทรัพย์สินของทางราชการไว้แล้ว โดยพนักงานสอบสวนยังไม่มีความเห็นทางคดีว่าผู้อุทธรณ์เกี่ยวข้องประการใด หรือไม่ และยังไม่มีการเรียกพยานหลักฐานใด ๆ ผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำสำเนาเอกสารเพื่อไปดำเนินการป้องกันสิทธิประโยชน์ของตนเอง แต่หากต่อไปมีการเรียกพยานเอกสารหรือผู้อุทธรณ์ต้องตกอยู่ในสถานะใดสถานะหนึ่งทางคดีแล้ว หรือผลทางคดีได้เสร็จสิ้นแล้ว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายก็พร้อมที่จะพิจารณาสำเนาเอกสารให้ตามที่คุณอุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานประกันสังคม สังกัดสำนักงานประกันสังคม จังหวัดหนองคาย เห็นว่าตนได้รับความเสียหายกรณีเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาของสำนักงาน

ประกันสังคมจังหวัดหนองคายสุญหาย ตามที่นาย ข. ตำแหน่งนักวิชาการประกันสังคมปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคาย ได้มีบันทึก ที่ นค ๐๐๓๐/๓๔๙๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่องวัสดุครุภัณฑ์สูญหาย รายงานต่อประกันสังคมจังหวัดหนองคาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประกันสังคมจังหวัดหนองคาย ขอสำเนาหนังสือดังกล่าวพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง และสำเนาข้อมูลการบันทึกภาพจากกล้องวงจรปิดวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๓๐/๔๗๔๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ส่งสำเนาทะเบียนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๓๐/๓๔๙๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ และสำเนาทะเบียนภาพจากกล้องวงจรปิดเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ในช่วงเวลาที่ปรากฏภาพของผู้อุทธรณ์มาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า

๑. เอกสารที่ขอสำเนานั้นเป็นเพียงการรายงานข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่พัสดุตามอำนาจหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อมีทรัพย์สินของทางราชการสูญหาย อีกทั้งการกล่าวอ้างชื่อผู้อุทธรณ์ตามที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวก็เป็นเพียงการรายงานตามบันทึกภาพตามที่ปรากฏอยู่ในกล้องวงจรปิด ไม่ได้กล่าวหาหรือแสดงข้อความให้เห็นหรือเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้เอาคอมพิวเตอร์แบบพกพาไปเสียจากตู้เก็บ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่เสียชื่อเสียงหรือได้รับความเสียหายใด ๆ อีกทั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ เรื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาสูญหายได้เคยแสดงเอกสารนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วขณะสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่

๒. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ตรวจสอบการสูญหายของทรัพย์สินของทางราชการไว้แล้ว และคดียังไม่สิ้นสุดโดยพนักงานสอบสวนยังไม่มีความเห็นทางคดีว่าผู้อุทธรณ์เกี่ยวข้องประการใดหรือไม่ และยังไม่มีการเรียกพยานหลักฐานใด ๆ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ได้ได้รับความเสียหายใด ๆ เกี่ยวกับข้อความที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำสำเนาเอกสารเพื่อไปดำเนินการป้องกันสิทธิและประโยชน์ของตนเอง หากผู้อุทธรณ์ขอเอกสารดังกล่าวเพื่อแจ้งความดำเนินคดีอาจจะส่งผลกระทบต่อรูปคดีกรณีทรัพย์สินของทางราชการสูญหายที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้แล้ว

ต่อมา สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๓๐/๒๐๐๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้

๑. กรณีคอมพิวเตอร์แบบพกพา ยี่ห้อ ซัมซุง รุ่น เอ็นพี ๓๕๐ วีเอ ซึ่งได้หายไปจากสำนักงานฯ นั้น จังหวัดหนองคายได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ผลการสอบข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ทรัพย์สินดังกล่าวไม่ได้สูญหายไปจากสำนักงานฯ แต่เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ยืมไปใช้ในงานราชการนอกสถานที่ และขาดความระมัดระวังทำให้คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้รับความ

เสียหายไม่สามารถซ่อมใช้งานได้ และได้รับผิดชดใช้เป็นเงินตามราคาที่เป็นอยู่ในขณะยึดตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดแล้ว

๒. ส่วนของการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ตรวจสอบกรณีทรัพย์สินของราชการสูญหาย และคดีอยู่ในระหว่างการดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานนั้น เนื่องจากผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ สรุปได้ว่าทรัพย์สินไม่ได้สูญหาย แต่เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ขาดความระมัดระวังทำให้ทรัพย์สินเสียหาย และได้รับผิดชดใช้ตามระเบียบแล้ว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายจึงมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๓๐/๑๖๑๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ขอดอนคำร้องทุกข์กรณีครุภัณฑ์สูญหายแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนาหนังสือ ที่ นค ๐๐๓๐/๓๔๙๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่องวัสดุครุภัณฑ์สูญหาย และข้อมูลการบันทึกภาพจากกล้องวงจรปิด วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายรายงานว่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ยืมไปใช้ในงานราชการนอกสถานที่ แต่ขาดความระมัดระวังทำให้คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้รับความเสียหายไม่สามารถซ่อมใช้งานได้ และได้รับผิดชดใช้เป็นเงินตามราคาที่เป็นอยู่ในขณะยึดตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคายขอดอนคำร้องทุกข์กรณีครุภัณฑ์สูญหาย การดำเนินการสอบข้อเท็จจริงในกรณีนี้จึงเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์ถูกพาดพิงเรื่องการสูญหายของเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองคายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเมืองเก่า จังหวัดปราจีนบุรี
เกี่ยวกับเอกสารราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลเมืองเก่า จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๓๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรี ตำบลเมืองเก่าและปลัดเทศบาลตำบลเมืองเก่า ขอคัดสำเนาเอกสารหนังสือของนาย ข. ฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือเทศบาลตำบลเมืองเก่า ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๒๑๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

เทศบาลตำบลเมืองเก่ามีหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๖/๑๕๑๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นหนังสือของเทศบาลตำบลเมืองเก่า ที่มีถึงนาย ข. และหนังสือที่นาย ข. ได้ชี้แจงต่อเทศบาลตำบลเมืองเก่า กรณีการบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีการบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) ดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินคดีอาญาการเปิดเผยจะทำให้มีผลต่อการฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลเมืองเก่าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอกบินทร์บุรีให้ดำเนินคดีอาญากับนาย ค. บิดาของผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวหาว่าบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) บิดาผู้อุทธรณ์ได้เข้าพบกับพนักงานสอบสวน ให้การปฏิเสธและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ ชี้แจงต่อพนักงานสอบสวน และได้ให้ผู้อุทธรณ์เป็นพยานในเรื่องดังกล่าวต่อมา ผู้อุทธรณ์ทราบว่านาย ข. ซึ่งเป็นผู้รับจ้างเหมาทำการถมดินได้มีหนังสือชี้แจงต่อนายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่ากรณีการเข้าไปถมดินคลองสาธารณะ (คลองไผ่) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ

ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่าและปลัดเทศบาลตำบลเมืองเก่า ขอคัดสำเนาหนังสือของ นาย ข. ฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือเทศบาลตำบลเมืองเก่า ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๒๑๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่เทศบาลตำบลเมืองเก่าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลเมืองเก่ามีหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๖/๑๖๘๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้รับแจ้งจากชาวบ้านว่ามีการถมดินลงใน คลองสาธารณะ (คลองไผ่) ซึ่งเป็นคลองสาธารณะ จึงได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการถมดิน ในคลองสาธารณะ (คลองไผ่) เพื่อเป็นทางขนาดกว้างประมาณ ๕ เมตร ยาวประมาณ ๑๕ เมตร ลึกประมาณ ๓ - ๖ เมตร และพบนาย ข. ซึ่งได้ชี้แจงด้วยวาจาว่าได้รับการว่าจ้างจากนาย ค. ให้เป็นผู้ดำเนินการถมดิน เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้ขอคูหลักฐานการอนุญาตให้ถมดินลงคลอง สาธารณะ (คลองไผ่) นาย ข. ไม่มีหลักฐานใดมาแสดง จึงแจ้งด้วยวาจาให้นาย ข. หยุดทำการถมดิน และให้ดำเนินการขุดดินออกจากคลองสาธารณะ (คลองไผ่) ให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว และเพื่อให้ การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้มีหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๒๑๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๓๑๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงนาย ค. ขอให้ดำเนินการทำให้คลองสาธารณะ (คลองไผ่) กลับสู่สภาพเดิมและห้ามเข้าใช้หรือกระทำการใดๆ และมีหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๒๑๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๓๑๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงนาย ข. ขอให้ทำคลองสาธารณะ (คลองไผ่) กลับสู่สภาพเดิมและห้ามเข้าใช้ หรือกระทำการใดๆ และเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗ เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้แจ้งความ ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับนาย ค. กรณีบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลเมืองเก่าเห็นว่า เอกสารที่ได้ส่งถึงนาย ข. เป็นเอกสารส่วนบุคคล และเป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับกรณีการ บุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) อยู่ระหว่างดำเนินคดีอาญา การเปิดเผยจะมีผลต่อการสอบสวน ทำให้การฟ้องคดีไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมา เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปจ ๖๑๗๐๖/๖๙๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ได้แจ้งความ ร้องทุกข์เพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับนาย ค. กรณีบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) ต่อพนักงาน สอบสวนสถานีตำรวจภูธรกระบี่บุรี ปัจจุบันการดำเนินคดีดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้นและอยู่ในชั้น พนักงานอัยการให้ความเห็นพิจารณาสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือของ นาย ข. ฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือเทศบาลตำบลเมืองเก่า ที่ ปจ ๖๑๗๐๑/๑๒๑๔

ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลเมืองเก่า เมื่อมีผู้ร้องเรียนว่ามีการบุกรุกคลองสาธารณะ (คลองไผ่) และกรณีนี้เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับผู้บุกรุก ปัจจุบันการดำเนินคดีดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่เทศบาลตำบลเมืองเก่าไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ เกี่ยวกับบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ขอคัดสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ฉบับที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๔๓.๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และเอกสารต่าง ๆ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อนำไปประกอบสำนวนคดีต่อศาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๕๘ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ฉบับที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๔๓.๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยสิ่งที่ส่งมาด้วยตามหนังสือฉบับดังกล่าว เนื่องจากเป็นบันทึกการชี้แจงข้อเท็จจริงของนาง ข. ที่ชี้แจงเรื่องการกู้ยืมเงินต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นาย ค. นักจัดรายการข่าวเพื่อชาวบ้าน มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ว่าผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากการที่นาง ข. ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้อง จังหวัดมหาสารคาม ได้ยืมเงินจากผู้อุทธรณ์เป็นจำนวนเงิน ๑๑๐,๐๐๐ บาท ตกลงคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ แต่นาง ข. ไม่ยอมใช้เงินคืน จึงขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

มหาสารคาม เขต ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาง ข. เรียกให้นาง ข. นำเงินต้นและดอกเบี้ยมาคืนให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมเงิน จึงสั่งการให้ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้อง ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมทั้งรายงานให้ทราบ ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้องได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยนาง ข. ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินดังกล่าว ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาง ข. ต้องบังคับกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ มีอาจก้าวล่วงสิทธิและหน้าที่ของคู่กรณีได้ หากคู่กรณีประสงค์จะใช้สิทธิทางกฎหมายย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน และได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๔๓.๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พร้อมสำเนาหนังสือโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้องโดยมิได้รับรองสำเนาถูกต้องแจ้งให้นาย ค. ทราบ

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยเหลือ โดยมีสาระสำคัญว่า ตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ได้กรุณาตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ได้พิจารณาจากบันทึกข้อเท็จจริงของนาง ข. ตามบันทึกลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แล้ว ไม่ตรงกับความเป็นจริง ถึงแม้จะยอมรับว่าเป็นหนี้บางส่วนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีหลักฐานหรือพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือมาประกอบข้อเท็จจริง เป็นการกล่าวอ้างขึ้นอย่างลอย ๆ เพื่อความเป็นธรรมของทั้งสองฝ่าย ผู้อุทธรณ์จึงขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ เรียกนาง ข. มาให้ถ้อยคำต่อหน้าผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อที่จะได้ตกลงกันในบันทึกสัญญาว่าจะชดใช้กันอย่างไร แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๐๔ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว และได้แจ้งให้นาย ค. ผู้ขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยเหลือทราบแล้ว โดยเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาง ข. ต้องบังคับกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ มีอาจก้าวล่วงสิทธิและหน้าที่ของคู่กรณีได้ หากคู่กรณีประสงค์จะใช้สิทธิทางกฎหมายย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน

ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสาร คือ หนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๔๓.๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และเอกสารประกอบ พร้อมรับรองสำเนา จำนวน ๒ ชุด เพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีต่อศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ได้เปิดเผยหนังสือฉบับดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกข้อความชี้แจงของนาง ข.

ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้อง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และมีการกล่าวอ้างถึงบุคคลภายนอกโดยระบุชื่อ อันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับการยืนยันข้อเท็จจริงว่าบุคคลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับคู่กรณีจริงหรือไม่ หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ประกอบกับความสัมพันธ์ของคู่กรณีเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะ คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ไม่อาจก้าวล่วงสิทธิและหน้าที่ของคู่กรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะได้ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเป็นช่องทางให้หน่วยงานของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับคู่กรณีในการติดตามทวงหนี้ ก่อให้เกิดความไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งอาจเป็นแนวทางปฏิบัติในการทวงหนี้ในอนาคต จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกข้อความของนาง ข. ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีการกู้ยืมเงินจากผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ สั่งการให้ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวคูสองห้องในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นที่ยุติแล้วว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ไม่มีอำนาจดำเนินการ เนื่องจากความสัมพันธ์ของคู่กรณีตามเรื่องร้องเรียนดังกล่าวต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มอบอำนาจให้นาย ค. เป็นผู้ร้องเรียน จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสาร ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ประกอบกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ นาย ค. ทราบตามหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๑๓/๐๔๓.๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และผู้อุทธรณ์ก็ได้รับทราบเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตวังทองหลาง
เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอรทราบผลการดำเนินการกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตวังทองหลาง ดังนี้ ผลการดำเนินการตามหนังสือเลขรับ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป กองกลาง เลขที่ ๕๑๘๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ หนังสือเลขรับฝ่ายบริหารงานทั่วไป กองกลาง เลขที่ ๖๑๙๘ และ ๖๑๙๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ หนังสือรับที่สำนักงานเขตวังทองหลาง เลขรับที่ ๓๖๕๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ การร้องเรียนผ่านศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ กทม. ๑๕๕๕ เลขที่ ๓๗๗๔๔/๕๙ และเลขที่ ๔๕๑๘๙/๕๙

ผู้อำนวยการเขตวังทองหลาง มีหนังสือ ที่ กท ๘๒๐๔/๒๙๐๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจเสียหายตามข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดการเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และการขอข้อมูลข่าวสารใดๆ ต้องมีลักษณะเข้าใจได้ตามสมควร ไม่ขอมากโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอข้อมูลและไม่แสดงวัตถุประสงค์หรือเฉพาะเจาะจงเป็นของผู้ใด ซึ่งอาจรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นตามมาตรา ๒๓ (๕) และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้

ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ จำนวน ๔ ฉบับ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร และร้องเรียนผ่านศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ กทม. ๑๕๕๕ จำนวน ๒ ครั้ง ขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตวังทองหลาง และได้ขอทราบผลการดำเนินการเรื่องที่ร้องเรียน และขอคัดถ่ายเอกสารการออกใบอนุญาตสถานประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ การต่อใบอนุญาต และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงานเขตวังทองหลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์และนาย ค. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ช่างบ้านทวดของนาย ค. เปิดสถานบริการร้านขายอาหารชื่อร้านหัวหิน ได้ส่งเสียงดังรบกวนบุคคลที่อาศัยในบ้าน ผู้อุทธรณ์และนาย ค. เห็นว่าการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการร้านขายอาหารดังกล่าวอาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการประกอบกิจการอาจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงมีหนังสือร้องเรียนการประกอบกิจการร้านหัวหิน และขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตวังทองหลาง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบเรื่องที่ได้ร้องเรียน และข้อมูลข่าวสารการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานบริการของสำนักงาน เขตวังทองหลางในส่วนที่เจ้าหน้าที่ผู้ถูกร้องเรียนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมดทุกรายการ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตนและเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงต่อ สำนักงาน ป.ป.ท.

ผู้แทนสำนักงานเขตวังทองหลางชี้แจงด้วยวาจา ประกอบหนังสือสำนักงานเขตวังทองหลาง ที่ กท ๘๒๐๔/๕๒๔๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ สรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงานเขตวังทองหลางใน ๒ กรณี คือ การประกอบกิจการของร้านขายอาหารชื่อร้านหัวหินกรณีการส่งเสียงดังรบกวนบ้านข้างเคียง และขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. โดยกล่าวว่าอาจมีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่ถูกต้อง ซึ่งสำนักงานเขตวังทองหลางได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ากรณีการร้องเรียนร้านหัวหินพบว่าเปิดเพลงเสียงดังเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดจริง จึงมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการร้านขายอาหารแล้ว ส่วนกรณีขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้น ผู้อำนวยการเขตวังทองหลางมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงข้อเท็จจริง และผู้ถูกร้องเรียนได้ทำบันทึกไม่ลงวันที่ เดือนและปี ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสำนักงานเขตวังทองหลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่พบข้อบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. จึงยุติเรื่อง สำหรับคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น สำนักงานเขตวังทองหลางเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะกว้างๆ ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าขอเอกสารรายการใด และเป็น การขอมากโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงไม่สามารถนำส่งเพื่อประกอบการพิจารณาได้ เพราะเอกสารเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสถานประกอบการมีจำนวนหลายหมื่นแผ่น และมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย เช่น สำเนาบัตรประชาชน หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ การทำสำเนาเอกสารดังกล่าว

ต้องใช้เวลามากเนื่องจากต้องถ่ายสำเนาเอกสารจากต้นฉบับแล้วลบข้อมูลส่วนบุคคลออกแล้ว จึงนำไปถ่ายสำเนาอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอข้อมูลข่าวสารของผู้ותרณ์เป็นคำขอ ข้อมูลข่าวสารในภาพรวมกว้างๆ และไม่ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารรายการใด จึงให้ผู้ותרณ์ทำ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมโดยระบุรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน ซึ่งผู้ותרณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปได้ว่า ผู้ותרณ์ต้องการข้อมูล ตารางบัญชีการออกใบอนุญาตจำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร และการต่ออายุใบอนุญาตจำหน่าย อาหารหรือสะสมอาหาร และตารางการออกใบอนุญาต และการต่อใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ในระบบงานสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (งานใบอนุญาต) ของสำนักงานเขตวังทองหลาง ในส่วนแขวงวังทองหลางและแขวงสะพานสอง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งปรากฏอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ותרณ์มีคำขอรายการที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนและผลสรุปเกี่ยวกับการสอบสวน กรณีผู้ותרณ์ขอให้ตรวจสอบการ ปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. นั้น สำนักงานเขตวังทองหลางชี้แจงว่า ไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด แต่ผู้อำนวยการเขตวังทองหลางได้มีคำสั่งให้นางสาว ข. ชี้แจง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียน ซึ่งนางสาว ข. ได้มีบันทึกไม่ระบุวัน เดือน และปี จำนวน ๒ หน้า ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนนั้น บันทึกดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ สอบสวนเรื่องที่ผู้ותרณ์ขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นข้อมูล ข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการดำเนินการเรื่องที่ผู้ותרณ์ได้ ขอให้ตรวจสอบได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความ ถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จึงเปิดเผยให้ผู้ותרณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้ותרณ์มีหนังสือชี้แจงระบุว่าคือ ข้อมูลตาราง บัญชีการออกใบอนุญาตของสำนักงานเขตวังทองหลาง ในส่วนของแขวงวังทองหลางและแขวง สะพานสอง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ปรากฏอยู่ในระบบ คอมพิวเตอร์ของสำนักงานเขตวังทองหลาง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ อนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งในการปฏิบัติราชการ เพื่อออกใบอนุญาตนั้นต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ותרณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อมูลตารางบัญชีดังกล่าวประกอบด้วย เลขรับปกครอง/ฝ่าย วันที่รับเรื่อง ประเภท ชื่อ โทรศัพท์ เล่มที่/เลขที่/ปี วันที่หมดอายุ สถานะ ค่าธรรมเนียม และค่าปรับ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหมายเลขโทรศัพท์อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้ อนึ่ง สำนักงานเขตวังทองหลางสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มี

คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ เรื่องการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
ของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตวังทองหลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ขอรับอนุญาต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอสำเนารายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อประกอบการดำเนินการกรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งที่ ๕๑๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๓)/๐๒๙๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน คือ คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย บันทึกของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอรายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อประกอบการดำเนินการกรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งที่ ๕๑๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เฉพาะในส่วนที่เป็นของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ณ บัลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๙

และฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ บันทึกของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ หนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่น เช่น รายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยาน รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมดนั้น บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผย ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ต่อมาถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่และฉ้อโกง บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แล้วมีคำสั่งไล่อุทธรณ์ออกจากงานและดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ด้วย เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษนั้น บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับการทำบัญชีและการเงินของพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งมีชื่อของบริษัทที่เป็นลูกค้ารวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจเกิดความเสียหายต่อ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ส่วนเอกสารบันทึกถ้อยคำพยานนั้น หากเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่ายานคนใดให้ถ้อยคำอย่างไร ซึ่งอาจทำให้พยานนั้นได้รับผลกระทบหรืออาจเกิดอันตรายต่อพยานผู้นั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐเมื่อมีกรณีต้องสอบหาข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิด เมื่อการสอบสวนและ การดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ในกรณีที่ถูกละเมิดได้เสร็จสิ้น โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งไล่อุทธรณ์ออกจากงานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกละเมิดและได้รับผลกระทบจากคำสั่งลงโทษ จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อของลูกค้าของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และชื่อและข้อมูลของบุคคลที่ให้การเป็นพยาน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของลูกค้า หรืออาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการสอบสวนและ

บันทึกถ้อยคำพยานให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อของ
ลูกค้าของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลรายงานการ
สอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยาน โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อของลูกค้าของบริษัท ไปรษณีย์ไทย
จำกัด และชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของ
สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ชื่อเดิม นาย ข. อดีตลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่างระบบน้ำ ระดับ ช.๑ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ ขอแก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ วว ดตต พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นวันที่ วว ดตต พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนราษฎร

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๐๖/๓๔ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอเรื่องการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์เพื่อให้คณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๐๖/๓๔ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย ปฏิเสธการแก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำ ต้องยื่นภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณนั้น หากเป็นผู้พ้นจากราชการไปแล้ว ถ้าประสงค์จะขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการขอข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการ (ตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย ได้แจ้งผลการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่แก้ไขปีเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักทะเบียนกลาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย มีประกาศ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบหกปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ภายหลังจากเกษียณอายุราชการผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับบำเหน็จรายเดือนเพราะปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อระบุวันเกิดวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งไม่ตรงกับทะเบียนราษฎรที่ระบุวันเกิดวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๘ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอแก้ไขปีเกิดผ่านโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๒ จังหวัดเลย ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาไม่แก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อให้ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่ไม่ได้รับบำเหน็จรายเดือนเนื่องจากปีเกิดที่ระบุในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร จึงทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนพร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำหลักฐาน (ต้นฉบับ) ได้แก่ ใบสุทธิสอบไล่ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านปากเลยทะเบียนแสดงผลการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ (รบ.๔) ระดับที่ ๔ (ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น) โรงเรียนผู้ใหญ่วัดศรีชมชื่น และใบสำคัญ (แบบ สด.๙) ไปให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ โดยผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรไปแสดงได้เนื่องจากสูญหาย

คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๑๐ ตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งไปพร้อมหนังสืออุทธรณ์ มีการแก้ไขวันเดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นวันที่ วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๘ จึงได้สอบถามไปยังสำนักทะเบียนกลาง โดยสำนักทะเบียนกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๔/๖๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า สำนักทะเบียนกลางได้ตรวจสอบทะเบียนบ้านดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ “วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๙” เป็นวันที่ “วว ดดต พ.ศ. ๒๔๙๘” ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ ในทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๑๐ ตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ณ สำนักทะเบียนอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย จริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า นาย ข. เป็นบุคคลคนเดียวกับผู้อุทธรณ์หรือไม่ โดยผู้อุทธรณ์ได้นำส่งหนังสือสำคัญแสดงการจด

ทะเบียนเปลี่ยนชื่อตัวจาก “ข.” ไปเป็น “ก.” ซึ่งได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ที่ว่าการอำเภอวังสะพุง เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๐ ต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น จากหลักฐานดังกล่าวจึงน่าจะเชื่อว่า นาย ข. เป็นบุคคลคนเดียวกับผู้อุทธรณ์

ประเด็นถัดมาผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขปีเกิดจากปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๘ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามทะเบียนบ้านเดิม คือ สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๑๐ ตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๘ และเมื่อพิจารณาจากเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ใบสุทธิโรงเรียนบ้านปากเลย และทะเบียนแสดงผลการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ (รบ.๔) โรงเรียนผู้ใหญ่วัดศรีชมชื่น และหลักฐานการเกณฑ์ทหาร คือ ใบสำคัญ (แบบ สด.๙) ต่างระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มิคำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๓ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไข แล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่

ปรากฏและมีคำสั่งในชั้นต้นก่อน จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการของ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนอนุบาลนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเกิด วันที่ วว ดดด ปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕๘/๓๘๓๑ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เสนอเรื่องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการของผู้อุทธรณ์ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) พิจารณา

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๖๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ แจ้งว่า ก.ค.ศ. พิจารณา แล้ว มีมติให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยให้เสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๖๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งมติใหม่ โดยให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดของสำนักงาน ก.ค.ศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แก้ไขปีเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต ๑ คำชี้แจงด้วยวาจาของสำนักงาน ก.ค.ศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการมีประกาศ เรื่อง ข้าราชการพ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ประกาศรายชื่อข้าราชการที่ต้องพ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบ หกสิบปีบริบูรณ์ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีชื่อผู้อุทธรณ์ในรายชื่อท้ายประกาศดังกล่าว และภายหลังเกษียณอายุราชการ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการทำเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญได้ เนื่องจากข้อมูลวัน เดือน ปีเกิดในสำเนาทะเบียนบ้านไม่ตรงกับวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ข้าราชการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ เพื่อให้ตรงกับสำเนาทะเบียนบ้าน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ นามสกุลเดิม - ต่อมาเปลี่ยนเป็น - เกษียณอายุราชการตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ แต่เนื่องจากปีเกิดในทะเบียน ประวัติข้าราชการไม่ตรงกับสำเนาทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่สามารถรับเงินบำนาญได้ จึงขอแก้ไขปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเกิดวันที่ วว คดด ปปป เป็นวันที่ วว คดด ปปป โดยผู้อุทธรณ์ ไม่มีสูติบัตรมาแสดง ส่วนเอกสารหลักฐานอื่นที่มีทั้งหมดระบุว่าเกิดปี ปปป พร้อมกันนี้ ผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - หมู่ - ตำบล บ้านกระทุ่ม อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีคำรับรองถูกต้องโดยผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอสนา และต้นฉบับทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัด โบสถ์ (ศุภพิทยาการ) มาให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ก.ค.ศ. มีอำนาจแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการครู โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ส่งมาว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเอกสารหลักฐาน เชื่อถือได้ จะแก้ไข ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ กำหนดว่าในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการไปแล้ว ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ หากทะเบียนประวัติของผู้นั้นอยู่ในความครอบครองของ ส่วนราชการใด ให้ส่วนราชการนั้นดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยให้ ผู้ประสงค์จะขอแก้ไขยื่นคำขอแก้ไขพร้อมเอกสารหลักฐานตามข้อ ๙ เพื่อประกอบการพิจารณา นั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้เป็นผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการ เอกสารอยู่ที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต ๑ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต ๑ เป็นหน่วยงานที่ดูแลและจัดทำทะเบียน ประวัติข้าราชการ กรณีของผู้อุทธรณ์ได้ขอแก้ไขเนื่องจากวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ

ข้าราชการและทะเบียนบ้านไม่ตรงกัน และเป็นการขอแก้ไขภายหลังเกษียณอายุราชการแล้ว ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๑ ไม่มีอำนาจในการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ แต่เป็นอำนาจของ ก.ค.ศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเกิดวันที่ วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ปปปป ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใด ต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานที่สำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง จึงต้องพิจารณาจากหลักฐานในลำดับถัดไป คือ ทะเบียนบ้าน ซึ่งทะเบียนบ้าน ฉบับปี ๒๕๔๙ บ้านเลขที่ - หมู่ - ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอสอง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระบุว่าผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ปปป และเมื่อพิจารณาประกอบกับหลักฐานการศึกษาอีก ๓ ฉบับ ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดโบสถ์ (ศุภพิทยาคาร) ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดโคกทอง (บวรวิทยา) และข้อมูลนักเรียน เล่มทะเบียนโรงเรียนวิสุทธรังษี ต่างก็ระบุตรงกันว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป ดังนั้น จึงน่าจะเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ปปปป ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการไปแล้ว ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ หากทะเบียนประวัติของผู้นั้นอยู่ในความครอบครองของส่วนราชการใด ให้ส่วนราชการนั้นดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยให้ผู้ประสงค์ขอแก้ไขยื่นคำขอแก้ไขพร้อมเอกสารหลักฐานตามข้อ ๙ เพื่อประกอบการพิจารณา” ซึ่งแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวคือ เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานที่เป็นผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอหรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดให้ถูกต้องตามพยานหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไข ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขและแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ การที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นหน่วยงานควบคุมดูแลทะเบียน

ประวัติข้าราชการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
พิจารณาโดยยังไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพยานหลักฐานที่ปรากฏและมีคำสั่งในชั้นต้นก่อน
จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน
ทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเกิดปี พ.ศ. ๒๒๒๒ เป็นปี พ.ศ. ๒๒๒๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชน เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือค่าอาหารกลางวันแก่ประชาชนที่ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์บริการประชาชน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการเกี่ยวกับคูปองอาหารกลางวันของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีว่าใช้งบประมาณเท่าใด ให้ใครบ้าง และจำนวนเท่าใด พร้อมรายละเอียด

ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕/๔๗๘๓๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลและเอกสารการดำเนินการจ่ายเงินคูปองอาหารกลางวันและค่าพาหนะของประชาชน รวมทั้งรายชื่อประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือทั้งหมดที่ร้องขอนั้น ไม่อาจดำเนินการตามคำขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และมีข้อมูลส่วนบุคคล อันมี ชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ และเลขประจำตัวประชาชน หากข้อมูลดังกล่าวถูกเผยแพร่ออกไปยังสาธารณชนหรือบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลดังกล่าว อาจทำให้บุคคลผู้ถูกเปิดเผยข้อมูลได้รับผลกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ของบุคคลผู้นั้นได้ ทั้งนี้ ในส่วนของหลักเกณฑ์การช่วยเหลือเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการโครงการฯ ดังกล่าว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เคยแจ้งเป็นหนังสือพร้อมเอกสารดังกล่าวให้ทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของศูนย์บริการประชาชน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มาร้องเรียนและร้องทุกข์ขอความ

ช่วยเหลือจากรัฐบาล และได้ทราบว่าศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีโครงการช่วยเหลือประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียนต่อรัฐบาล ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ทำเนียบรัฐบาล ผู้อุทธรณ์ได้ขอรับบริการและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายคูปองอาหารกลางวันของศูนย์บริการประชาชน ว่าใช้งบประมาณเท่าใด ให้ใครบ้าง และจำนวนเท่าใด ศูนย์บริการประชาชนเปิดเผยหลักเกณฑ์การช่วยเหลือประชาชนให้ทราบ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณ การจ่ายเงินคูปองอาหารกลางวันและค่าพาหนะของประชาชน รวมทั้งรายชื่อประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือ

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๕.๐๔/๕๑๔๓ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติโครงการช่วยเหลือประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียนต่อรัฐบาล ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ทำเนียบรัฐบาล มีวัตถุประสงค์หลัก ๒ ประการ คือ (๑) เพื่อสนับสนุนค่าอาหารกลางวันสำหรับประชาชนทั่วไปที่เดินทางมาร้องเรียน ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ และ (๒) สนับสนุนค่าอาหารและค่ายานพาหนะให้กับประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียน ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ซึ่งมีปัญหาในการเดินทางกลับภูมิลำเนา รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยโครงการฯ ดังกล่าว ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ในการนี้ได้จัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อประเมินและจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการฯ ให้ผู้บริหารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบเป็นรายเดือน และรายงานสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลทราบทุกไตรมาส โดยเริ่มดำเนินโครงการฯ มาตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ - ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีผู้ขอรับบริการคูปองอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๔๕ คน และค่าพาหนะ ๘๖ คน ได้ใช้จ่ายงบประมาณไปแล้ว จำนวน ๗๑,๐๖๕ บาท

เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้มาขอรับบริการนั้น ศูนย์บริการประชาชนเห็นว่า ผู้ขอต้องกรอกข้อมูลในแบบฟอร์ม ซึ่งต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งแนบเอกสารหลักฐานประกอบคำขอด้วย แบบฟอร์มดังกล่าวจะใช้เป็นรายวัน ดังนั้น เอกสารที่มีรายชื่อผู้มาขอรับบริการจึงมีเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเอกสารที่แนบประกอบคำขอก็มีจำนวนมากเช่นเดียวกัน คำนวณโดยประมาณจะมีประมาณ ๓๐๐ แผ่น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอสรุปภาพรวมของโครงการฯ แต่ต้องการทราบข้อมูลว่าได้ใช้จ่ายเงินหรือคูปองอาหารกลางวันให้กับบุคคลใดบ้าง เห็นว่าข้อมูลที่ขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มาขอรับบริการซึ่งมีฐานะยากจน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อของผู้ที่ขอรับบริการในโครงการช่วยเหลือประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียนต่อรัฐบาล ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ทำเนียบรัฐบาล เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเหลือประชาชนของศูนย์บริการประชาชนซึ่งต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ แต่เนื่องจากศูนย์บริการประชาชนไม่ได้จัดทำข้อมูลข่าวสารในภาพรวมไว้ คงมีแต่แบบฟอร์มรายชื่อผู้ขอรับบริการเป็นรายวัน และในแบบฟอร์มนั้นมีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอรับบริการ ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และลายมือชื่อรวมอยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะชื่อของผู้ขอรับบริการในโครงการช่วยเหลือประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียนต่อรัฐบาล ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ทำเนียบรัฐบาล ส่วนชื่อสกุลและข้อมูลอื่นของผู้ขอรับบริการ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยเพียงชื่อของผู้ขอรับบริการน่าจะเป็นการเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ศูนย์บริการประชาชนอาจคิดค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีค่าธรรมเนียมของข้อมูลข่าวสารของราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ศูนย์บริการประชาชนเปิดเผยชื่อของผู้ขอรับบริการในโครงการช่วยเหลือประชาชนที่เดินทางมาร้องเรียนต่อรัฐบาล ณ จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑ ทำเนียบรัฐบาล ส่วนข้อมูลอื่นของผู้ขอรับบริการให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีค่าธรรมเนียมแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเปิดบัญชีธนาคาร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเปิดบัญชีธนาคาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการดำเนินการ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดบัญชี ทำไมต้องมี FATCA KTB

๒. เอกสารการดำเนินการ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดบัญชี ทำไมต้องมี BOT

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ รฐส. ๒๓๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกรอบการเจรจาความตกลงเพื่อความร่วมมือด้านภาษีอากรระหว่างประเทศ และปฏิบัติตามเกณฑ์ FATCA โดยรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ลงนามความตกลงดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งกำหนดให้สถาบันการเงินตรวจสอบสถานะความเป็นบุคคลอเมริกัน ธนาคารพาณิชย์ไทยจึงได้ร่วมกันกำหนดแบบสอบถามความเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลอเมริกัน เพื่อให้ลูกค้ายืนยันสถานะตนเอง ซึ่งการพิจารณาความเป็นบุคคลอเมริกันนั้นมีใช้พิจารณาเฉพาะสัญชาติอเมริกันเท่านั้น ลูกค้าอาจมีข้อบ่งชี้อย่างอื่นที่แสดงว่าเป็นบุคคลอเมริกันได้ เช่น เกิดที่สหรัฐอเมริกา มีที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น สำหรับเอกสารการดำเนินการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ จัดเป็นข้อมูลสำคัญภายในองค์กร ธนาคารฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยและนำส่งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของธนาคารกรุงไทย จำกัด

(มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางไปธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ เพื่อเปิดบัญชีธนาคาร ซึ่งเจ้าหน้าที่ธนาคารฯ แจ้งว่า ในการเปิดบัญชีเงินฝาก ลูกค้าทุกรายนอกจากจะต้องกรอกข้อมูลในแบบคำร้องแล้ว จะต้องกรอกข้อมูลสถานะความเป็นบุคคลอเมริกันด้วย ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการกรอกข้อมูลสถานะความเป็นบุคคลอเมริกัน และขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดบัญชีธนาคารตามกฎหมายเกณฑ์ของ FATCA และ BOT ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการดำเนินการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ จัดเป็นข้อมูลสำคัญภายในองค์กร ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือ ที่ กปท. ๘๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ว่า ในปี ๒๕๕๓ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) เพื่อใช้ตรวจสอบและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีของชาวอเมริกัน และบริษัทอเมริกันที่มีรายได้นอกประเทศสหรัฐอเมริกา โดยกำหนดให้สถาบันการเงินต่างชาติทุกแห่งทั่วโลกที่ไม่ใช่สัญชาติอเมริกัน รายงานข้อมูลบัญชีของบุคคลและนิติบุคคลที่เป็นบัญชีสหรัฐอเมริกา (US Account) รวมถึงลูกค้าที่ไม่ยินยอมในการให้ข้อมูลหรือเอกสารสำหรับยืนยันตัวตนของลูกค้าตามเกณฑ์ FATCA ไปยังหน่วยงานสรรพากรของประเทศสหรัฐอเมริกา (International Revenue Service : IRS) โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ลงทะเบียนกับ IRS ตามเกณฑ์ของ FATCA แล้วเมื่อปี ๒๕๕๙ โดยมีหลักเกณฑ์ประการหนึ่งคือ หากไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของ FATCA ธนาคารฯ จะถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายร้อยละ ๓๐ ของเงินได้ที่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา จากบัญชีลูกค้าที่ไม่ยอมปฏิบัติตาม และจากเงินได้ที่ธนาคารจ่ายให้แก่สถาบันการเงินต่างชาติคู่ค้าที่ไม่เข้าร่วมกับ FATCA ซึ่งต่อมาสมาคมธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร่วมกันจัดทำโบว์ชัวร์คำถามคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของ FATCA และแจ้งให้กับสถาบันการเงินและธนาคารฯ ทุกแห่งนำไปปฏิบัติเพื่อตอบคำถามให้แก่ลูกค้า โดยมีเงื่อนไขว่าเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ ไม่สามารถแนะนำลูกค้าได้ว่าควรกรอกแบบฟอร์มใดแบบฟอร์มหนึ่ง และไม่ควรอธิบายว่าต้องกรอกช่องไหน อย่างไร เนื่องจากแบบฟอร์มดังกล่าวเป็นเอกสารทางกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยธนาคารฯ มีหน้าที่เพียงนำข้อมูลของลูกค้าลงในระบบและรวบรวมแจ้งไปยังกรมสรรพากร เพื่อแจ้งต่อไปยัง IRS ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎระเบียบการปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ FATCA ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นข้อมูลข่าวสารลับ และเป็นระเบียบการปฏิบัติงานภายในของทางธนาคาร ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจของธนาคาร และผู้ที่ได้ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจใช้เป็นช่องทางเพื่อไปแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายได้

ส่วนกฎ ระเบียบของธนาคารในการเปิดบัญชีตามที่ผู้ถือหุ้นxonนั้น ธนาคารฯ ได้จัดไว้เป็นข้อมูลข่าวสารลับของธนาคาร ตามระเบียบปฏิบัติงานธนาคาร ภาค ๑ ระเบียบปฏิบัติงานทั่วไป หมวด ๑๐ ระเบียบงานอื่น บท ๕ การรักษาความลับและการเปิดเผยข้อมูลลูกค้า ข้อ ๑.๘ การจัดชั้นข้อมูลข่าวสารลับของธนาคาร ลำดับ ๓ ซึ่งกำหนดเป็นชั้นลับ (Confidential) ซึ่งมีใช้ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎ ระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดบัญชี BOT นั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่เปิดเผยเป็นการทั่วไปตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๗/๒๕๕๙ เรื่องหลักเกณฑ์การรับฝากเงินหรือการรับเงินจากประชาชนซึ่งสถาบันการเงินและธนาคารทุกแห่งจะมีสำเนาเอกสารฉบับนี้อยู่แล้ว สามารถสำเนาให้แก่ผู้ถือหุ้นทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดบัญชีที่ต้องกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะความเป็นบุคคลสัญชาติอเมริกันนั้น ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ไม่ได้มีกฎเกณฑ์ที่ใช้สำหรับประชาชนทั่วไป คงมีเพียงระเบียบปฏิบัติงานของธนาคารฯ ซึ่งใช้สำหรับพนักงานของธนาคารเท่านั้น ระเบียบนี้ประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นระเบียบภายในของทางธนาคารฯ และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ FATCA เห็นว่า การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ FATCA เป็นไปตามความตกลงในการกำหนดให้สถาบันการเงินต้องตรวจสอบสถานะความเป็นบุคคลอเมริกันระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกา โดยสถาบันการเงินและธนาคารทุกแห่งจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่าได้เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบมาโดยต่อเนื่องอยู่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของธนาคารฯ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ FATCA ให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นระเบียบภายในของธนาคารฯ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่างๆ ในการเปิดบัญชีทำไมต้องมี BOT นั้น เป็นหลักเกณฑ์ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๗/๒๕๕๙

เรื่องหลักเกณฑ์การรับฝากเงินหรือการรับเงินจากประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการรับฝากเงินของธนาคารฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเปิดบัญชีตามกฎหมายของ FATCA โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นระเบียบภายในของทางธนาคาร และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง
ตำบลดงเสือเหลือง จังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง
ตำบลดงเสือเหลือง จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. ฎีกาการขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง
๒. ฎีกาโครงการฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตรการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร
ปี ๒๕๕๙
๓. ฎีกาจัดซื้อเก้าอี้ โต๊ะห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง
ปี ๒๕๕๙ งบ ๒๒๐,๐๐๐ บาท
๔. ฎีกาจัดซื้อเครื่องขยายเสียงประจำห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ดงเสือเหลือง ปี ๒๕๕๙ งบ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๕. ฎีกาปรับปรุงอาคารตลาดชุมชนโพธิ์ประทับช้าง ปี ๒๕๕๙ งบ ๓๐๐,๐๐๐ บาท
 ๖. ฎีกาการจัดซื้อวัสดุสำนักงานของทุกส่วนปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙
- องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองมีบันทึกสั่งการต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่มีเอกสารที่ขอที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุป
ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง จังหวัดพิจิตร

มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองมี หนังสือ ที่ พจ ๗๖๕๐๑/๙๖๐ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ฎีกาการขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วน ตำบลดงเสือเหลือง ไม่ทราบว่าจะขอเอกสารอะไร เพราะการขายทอดตลาดทรัพย์สินไม่ต้องทำเป็น ฎีกา จึงไม่มีสำเนาฎีกาจะให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ฎีกาโครงการฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตรการเสริมสร้าง ศักยภาพบุคลากร ปี ๒๕๕๙ ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์ต้องการฎีกาใด เพราะในตัวโครงการมีทั้งการ เบิกจ่ายค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าวิทยากร ค่ายานพาหนะ ค่าเอกสาร ค่าจัดสถานที่ และอื่น ๆ บางฎีกาเป็นฎีกายืมเงิน บางฎีกาเป็นฎีกาเบิกจ่าย บางฎีกาเป็นฎีกาส่งใช้เงินยืม ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์ ต้องการข้อมูลใดแน่นอน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ฎีกาจัดซื้อเก้าอี้ โต๊ะที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลดงเสือเหลือง ปี ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ฎีกาจัดซื้อเครื่องขยายเสียงประจำห้อง ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง ปี ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ฎีกาการ ปรับปรุงอาคารตลาดชุมชนโพธิ์ประทับช้าง ปี ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ฎีกาการจัดซื้อ วัสดุสำนักงานของทุกส่วน ปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙ พอจะเข้าใจได้ว่าเป็นฎีกาที่มีอยู่และพอจะให้ เจ้าหน้าที่หาให้ได้ แต่ไม่ให้เอกสารนั้นแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีตำแหน่ง เป็นรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง เหตุใดต้องทำมาขอเรื่องเอกสารจำนวนมาก และมีการขบอยครั้งโดยไม่มีเหตุอันควร เรื่องที่ขอข้อมูลก็ไม่เคยมีประชาชนหรือผู้ใดร้องเรียนมาก่อน จึงไม่อนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ยังมีความไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงให้ผู้อุทธรณ์ทำคำชี้แจงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธาน กรรมการฯ ชี้แจงตามคำขอฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ นั้น รายการที่ ๑ ประสงค์ขอเอกสาร ทั้งหมดที่เกี่ยวกับการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลือง ส่วนรายการที่ ๒ ประสงค์ขอสำเนาเอกสารการเบิกจ่ายงบประมาณทุกฎีกาที่เกี่ยวกับโครงการ ดังกล่าวของปีงบประมาณ ๒๕๕๙ และต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองได้มีหนังสือ ที่ พจ ๗๖๕๐๑/๕๓๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขายทอดตลาด ทรัพย์สิน ปี ๒๕๕๙ และเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตรการ เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรปี ๒๕๕๙ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๖ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การขายทอดตลาดทรัพย์สิน และการจัดอบรมสัมมนาขององค์การบริหารส่วนตำบลงเสื่อเหลืองอันเป็นการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการดำเนินการเพื่อจัดซื้อจัดจ้าง การขายทอดตลาดทรัพย์สิน และการจัดอบรมสัมมนาดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถ ทะเบียนบ้าน รายการจดทะเบียนรถ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้นั้น โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปกปิดไว้

อนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลงเสื่อเหลืองอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลงเสื่อเหลืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถ ทะเบียนบ้าน และรายการจดทะเบียนรถของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าขอนยาง
จังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับโครงการปรับปรุงถนน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งให้บริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด หยุดงานก่อสร้างตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไว้ก่อน

๒. เอกสารหลักฐานประกอบการออกหนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งให้บริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด หยุดงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไว้ก่อนทุกฉบับ

๓. หนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ที่ มค ๕๓๒๐๒/๙๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

๔. แบบแปลนการก่อสร้างแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ฉบับแก้ไข

๕. บันทึกควบคุมงานจ้างของช่างควบคุมงานจ้างระหว่างวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทุกวัน

เทศบาลตำบลท่าขอนยางมีหนังสือ ที่ มค ๕๓๒๐๑/๑๔๕๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า ได้พิจารณาตามคำขอของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นลักษณะความเห็นส่วนบุคคลซึ่งเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ใช้สิทธิในนามราษฎรตำบลบ้านท่าขอนยาง มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลท่าขอนยางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางรายการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลท่าขอนยางมีหนังสือ ที่ มค ๕๓๒๐๑/๙๒๗ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ มค ๕๓๒๐๑/๙๕๐ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

รายการที่ ๒ เอกสารหลักฐานประกอบการออกหนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งให้บริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด หยุดงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไว้ก่อนทุกฉบับ ข้อมูลข่าวสารที่ได้จัดส่งมีจำนวน ๑๐๔ แผ่น ประกอบด้วย

๑. หนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ที่ มค ๕๓๒๐๓/๒๐๗๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีถึงกรรมการผู้จัดการบริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด เรื่องแจ้งให้หยุดงาน และแนบคำสั่งเทศบาลตำบลท่าขอนยางที่ ๙๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ กรณีเกิดปัญหาอุปสรรคขึ้นหลังจากสัญญาจ้างได้ลงนามแล้ว

๒. หนังสือสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ที่ มค ๕๓๒๐๑/- ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่คณะกรรมการบริหารสัญญาจ้างฯ มีถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง เรื่องรายงานผลการตรวจสอบและหาแนวทางแก้ไขปัญหาคณะเทศบาลตำบลท่าขอนยางได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด ทำการบูรณะปรับปรุงถนนสายบ้านท่าขอนยาง - มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๒ เดิม) ให้ถูกต้องเรียบร้อยตามกฎหมาย

๓. หนังสือเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ที่ มค ๕๓๒๐๑/๑๘๙๐ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการและกรรมการ แจ้งคำสั่งเทศบาลตำบลท่าขอนยาง เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาตรวจสอบเงื่อนไขสัญญาหรือข้อตกลงโครงการบูรณะปรับปรุงถนนบ้านท่าขอนยาง - มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๒ เดิม) ของเทศบาลตำบลท่าขอนยาง

๔. บันทึกรายงานการรับฟังคำชี้แจงโครงการปรับปรุงถนนสายทางบ้านท่าขอนยาง - มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถนนหมายเลข ๒๒๐๒ (เดิม) จำนวน ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

๕. หนังสืออำเภอกันทรวิชัย ที่ มค ๐๕๑๘/๖๒๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง ส่งเรื่องประธานสภาองค์การชุมชนตำบลท่าขอนยางร้องเรียนการก่อสร้างถนนเพื่อพิจารณา

๖. หนังสือของผู้ร้องเรียนลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอให้ชะลอการก่อสร้างและปรับเปลี่ยนวิธีทำงาน และขอให้นำดินและเศษวัสดุที่รื้อถอนตามโครงการฯ เก็บรวบรวมไว้ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าขอนยาง และหนังสือสภาองค์การชุมชนตำบลท่าขอนยาง ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอนัดประชุมเพื่อสรุปผลการพิจารณาแก้ไขแบบแปลนก่อสร้างโครงการบูรณะปรับปรุงถนน

๗. คำสั่งเรียกให้ทำคำให้การ คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ระหว่าง นาย ก. ที่ ๑ นาย ข. ที่ ๒ และนาย ค. ที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี กับเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ที่ ๑ และนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

รายการที่ ๕ บันทึกควบคุมงานจ้างของช่างควบคุมงานจ้างระหว่างวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทุกวัน ข้อมูลข่าวสารที่ได้จัดส่งมีจำนวน ๒๕๗ แผ่น ประกอบด้วย บันทึกของผู้ควบคุมงานที่ส่งรายงานประจำสัปดาห์ ต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง และการลงนามรับทราบของคณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๒๖ ฉบับ โดยเป็นการรายงานผลการดำเนินโครงการฯ ในระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เทศบาลตำบลท่าขอนยางได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการบูรณะปรับปรุงถนนสายทางบ้านท่าขอนยาง - มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ระหว่างเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ผู้ว่าจ้าง และบริษัท ประมินทร์ก่อสร้างมหาสารคาม จำกัด ผู้รับจ้าง ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การดำเนินโครงการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความถูกต้องและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลดงเสือเหลืองอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลท่าขอนยางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบ
จังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับสัญญาการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบ
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบ ขอคัดสำเนาสัญญาจ้างโครงการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบมีหนังสือ ที่ ศก ๗๓๘๐๑/๖๖๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลหากไม่ขออนุญาตจากคู่สัญญาก่อนก็ไม่สามารถคัดถ่ายสำเนาได้ การเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับสัญญาจะมีผลกระทบสิทธิต่อคู่สัญญา ประกอบกับต้องได้รับการอนุญาตจากคู่สัญญาเสียก่อนจึงจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบ ขอคัดสำเนาสัญญาจ้างโครงการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหมากเขียบมีหนังสือ ที่

ศก ๗๓๘๐๑/๓๐๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้งมิได้มีเจตนาที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด หากแต่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เป็นการขอมากเกินไป และไม่ระบุโครงการเฉพาะเจาะจง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอนั้นมีการขอย้อนหลังเป็นจำนวนหลายปี ซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการค้นหาเป็นเวลานาน อีกทั้งการเปิดเผยสัญญาจ้างอาจกระทบต่อสิทธิของคู่สัญญาที่เป็นบุคคลภายนอก จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และได้ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารของแต่ละปีงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เฉพาะโครงการที่สำคัญ มาเพื่อคณะกรรมการฯ พิจารณา ดังนี้

๑. สัญญาจ้างหมวดค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก งบประมาณ ๙๖,๘๐๐ บาท คู่สัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด จรุงเรือง ๒๐๐๒ สัญญาเลขที่ ๒๘/๒๕๕๖ ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖

๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างคลองระบายน้ำ หมู่ที่ ๖ งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ บาท คู่สัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด เตยเต็กอยู่ สัญญาเลขที่ ๒/๒๕๕๗ ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

๑.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต (สายตอนกลาง – หมากแข้ง) งบประมาณ ๕๗๙,๐๐๐ บาท คู่สัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐประธาน สัญญาเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

๑.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สัญญาจ้างโครงการปรับปรุงตลาดบ้านนิคม ห้วยคล้า หมู่ที่ ๑๑ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท คู่สัญญา ร้านจันเจริญห้วยคล้า สัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๙ ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. สัญญาจ้างโครงการจ่ายขาดเงินสะสม หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๕๙

สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างคลองระบายน้ำ หมู่ที่ ๒ งบประมาณ ๑๙๘,๐๐๐ บาท คู่สัญญา ร้านพงษ์าส สัญญาเลขที่ ๙/๒๕๕๙ ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาจ้างโครงการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโครงการจ่ายขาดเงินสะสม หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างในปีงบประมาณที่ล่วงมาและดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดของสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้งได้ส่งมาเพื่อพิจารณาเห็นว่า ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผย จะแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้ง และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า สัญญาจ้างในหมวดค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทุกโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้งอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหมากแข้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สัญญาจ้างโครงการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ ทุกโครงการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโนนหนองบัว มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และเอกสารต่าง ๆ ที่มีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวทั้งหมด พร้อมรับรองสำเนา

จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สก ๐๐๑๘.๑/๑๓๖๘๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และประกาศคณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ๆ ที่มีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวทั้งหมด เพราะเป็นคำให้การและสรุปคำให้การของบุคคลที่เข้าให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานผู้มีอำนาจในการสอบสวนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคคลภายนอกอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ได้แก่

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติต่าง ๆ ก่อนจะออกคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติต่าง ๆ หลังออกคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓. บัญชีรายชื่อที่มีปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างราษฎรที่อ้างสิทธิครอบครองและกลุ่มผู้อ้างว่าถูกกระหนาบสิทธิ ตามหนังสือ ที่ สก ๐๑๑๘/๑๒๐๗ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดศรีสะเกษ

ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ชุมชนโนนเขาเขวา (คุ้มโนนหนองบัว) ได้ยื่นคำขอดำเนินงานโอนดชุมชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดให้มีโอนดชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๓ และคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโอนดชุมชนมีความเห็นว่า ชุมชนโนนเขาเขวา (คุ้มโนนหนองบัว) มีความพร้อมของชุมชนและความพร้อมของพื้นที่เป็นไปตามระเบียบ จึงให้ชุมชนโนนเขาเขวา (คุ้มโนนหนองบัว) ดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งให้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและยื่นคำขอต่อพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษ ชุมชนโนนเขาเขวา (คุ้มโนนหนองบัว) ได้จดทะเบียนจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโนนหนองบัว เพื่อดำเนินการดังกล่าว แต่อำเภอเมืองศรีสะเกษได้เสนอเรื่องไปยังจังหวัดศรีสะเกษว่า โนนหนองบัวสาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นที่ดินที่จะใช้ดำเนินการโอนดชุมชน มีปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างราษฎรที่อ้างสิทธิครอบครองและกลุ่มผู้อ้างว่าถูกกระทบสิทธิ จังหวัดศรีสะเกษจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เพื่อสอบสวนในเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าว แต่จังหวัดศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผย

จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๑๘.๑/๑๗๓๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า จังหวัดศรีสะเกษพิจารณาแล้ว ควรเปิดเผยคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และประกาศคณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน และไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่มีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวทั้งหมด เพราะเป็นคำให้การและสรุปคำให้การของบุคคลที่เข้าให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานผู้มีอำนาจในการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว หากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนจังหวัดศรีสะเกษชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหากรณีที่ดินราษฎรได้บุกรุกเข้าไปสร้างที่อยู่อาศัยในที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งพันทา (หนองหมูและโนนหนองบัว) อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะพื้นที่ที่มีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) โดยคณะทำงานได้ดำเนินการสอบสวนราษฎรที่ครอบครองที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งพันทาแล้ว แต่เนื่องจากคณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนกรณีดังกล่าวซึ่งเป็นผู้แทนส่วนราชการที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งในท้องที่อื่น จำนวน ๗ ราย และเสียชีวิต จำนวน ๑ ราย ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจัดประชุมเพื่อพิจารณากำหนดแผนและแนวทางในการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อมูลการครอบครองและการใช้ประโยชน์ของราษฎรผู้บุกรุกได้ ขณะนี้อยู่ระหว่างการแต่งตั้งบุคคลผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนเพิ่มเติม การดำเนินการเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่มีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงได้แก่ คำให้การและสรุปคำให้การของบุคคลที่เข้าให้ถ้อยคำต่อคณะทำงาน

ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า หากเปิดเผย อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูล ข่าวสาร จังหวัดศรีสะเกษได้เปิดเผยคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และประกาศคณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนพร้อมแผนการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะทำงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติต่าง ๆ ก่อนจะออกคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดศรีสะเกษยังไม่ได้มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิ อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติต่าง ๆ หลังออกคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และบัญชีรายชื่อที่มีปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างราษฎรที่ อ้างสิทธิครอบครองและกลุ่มผู้อ้างว่าถูกระทบสิทธิตามหนังสือ ที่ ศก ๐๑๑๘/๑๒๐๗ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหากรณี ที่ ราษฎรได้บุกรุกเข้าไปสร้างที่อยู่อาศัยในที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งพันทา ซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยบัญชีรายชื่อราษฎร ค่าให้การและสรุปคำให้การของบุคคลที่เข้าให้ถ้อยคำต่อ คณะทำงานผู้มีอำนาจในการสอบสวนซึ่งให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการบุกรุกและซื้อขายที่ดิน สาธารณประโยชน์ อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้ เกี่ยวกับ
คำสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมป่าไม้ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ จำนวน ๕ รายการ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ได้แก่

๑. หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี เรียนผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า หรือเรียนอธิบดีกรมป่าไม้ เพื่อปฏิบัติตามข้อ ๓.๒ และข้อ ๓.๓ ของหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๑.๓/ว ๓๓๒๓ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการไปช่วยปฏิบัติราชการและการจัดทำคำสั่งให้ข้าราชการ และลูกจ้างประจำไปปฏิบัติราชการ คือ หนังสือที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี เสนอให้นาย ข. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี แทน

๒. หนังสือสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ที่ร่วมพิจารณา และขอเอกสารที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเหตุผลความจำเป็น และนำเรียนเสนอรองอธิบดีกรมป่าไม้ที่ได้รับมอบอำนาจให้กำกับดูแล สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าให้ความเห็นชอบ และสำนักบริหารกลางจะได้ดำเนินการจัดทำคำสั่งเสนออธิบดีกรมป่าไม้ต่อไป

๓. หนังสือสำนักบริหารกลางเรียนอธิบดีกรมป่าไม้เพื่อเสนอให้ออกคำสั่งที่ ๘๕๔/๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

๔. หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๓๒.๑/๑๐๐๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ขอส่งตัว นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโสกลับไปปฏิบัติราชการต้นสังกัดเดิม

๕. หนังสือสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๔/๗๘๔ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอส่งตัว นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโสกลับไปปฏิบัติราชการต้นสังกัดเดิม

กรมป่าไม้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๖.๕/๑๗๒๖๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเข้าข่ายข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ไม่ครบถ้วน โดยกรมป่าไม้จัดส่งสำเนาหนังสือสำนักบริหารกลางเรียนอธิบดีกรมป่าไม้เพื่อเสนอให้ออกคำสั่งที่ ๘๕๔/๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่มีเอกสารอ้างอิงประกอบการพิจารณา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การขอข้อมูลเอกสารราชการเรื่องใดฉบับใดย่อมหมายถึงเอกสารประกอบหรืออ้างอิงที่เกี่ยวข้องเป็นสาระสำคัญกับเอกสารราชการฉบับนั้นด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของพนักงานป่าไม้อาวุโส ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ต่อมากรมป่าไม้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายกลับไปปฏิบัติราชการที่สังกัดเดิม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมป่าไม้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ จำนวน ๕ รายการ ซึ่งกรมป่าไม้ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้ทราบ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๖.๖/๑๐๑๙๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ที่ ทส ๑๖๓๒.๑/๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องขอเปลี่ยนผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี จำนวน ๑ หน้า

๒. บันทึกสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๔/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องมอบหมายให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ จำนวน ๒ หน้า

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ที่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่ายังได้รับไม่ครบถ้วนนั้น คณะกรรมการฯ มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ประสานกับกรมป่าไม้เพื่อขอทราบข้อเท็จจริง และได้รับรายงานว่า เอกสารอ้างอิงที่ระบุในบันทึกสำนักบริหารกลาง ที่ ทส ๑๖๐๑.๓/๑๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการนั้น คือ บันทึกสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๔/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องมอบหมายให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ (รายการที่ ๒)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ บันทึกสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ที่ ทส ๑๖๓๒.๑/๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องขอเปลี่ยนผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี และรายการที่ ๒ คือ บันทึกสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๔/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องมอบหมายให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกรมป่าไม้ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของพนักงานป่าไม้อาวุโส ซึ่งทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า เมื่อได้รับคำสั่งให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่น จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบและสมควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมป่าไม้ เปิดเผยบันทึกสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ที่ ทส ๑๖๓๒.๑/๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องขอเปลี่ยนผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี และบันทึกสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๔/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องมอบหมายให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว เกี่ยวกับการอนุญาตให้ดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลป่าตันนาครัว จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ (จำนวน ๓ ฉบับ) ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าตันนาครัว ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. แบบตรวจแนะนำของพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (กิจการฆ่าสัตว์) โรงฆ่าสัตว์ (สุกร) ของนาย ข.

๒. คำสั่งเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข.

๓. รายงานการตรวจสุขภาพสัตว์ (สุกร) ก่อนฆ่าและหลังฆ่าของโรงฆ่าสัตว์นาย ข. ตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙

๔. รายชื่อผู้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ ร้อยตำรวจตรี ก. ตั้งแต่เดือน สิงหาคม ๒๕๕๖ – เดือนกันยายน ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๓๑๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลป่าตันนาครัว ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ

ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว จำนวน ๔ รายการ แต่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๘๐๘ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมา เพื่อพิจารณา ดังนี้

รายการที่ ๑ แบบตรวจแนะนำของพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (กิจการฆ่าสัตว์) ของโรงฆ่าสัตว์ (สุกร) รายงานย ข. ซึ่งเป็นการตรวจแนะนำเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยเป็นการตรวจแนะนำตามรายการต่อไปนี้

๑. สถานที่ตั้ง สภาพหรือสัญลักษณ์ของสถานที่ฆ่าสัตว์
๒. สถานที่ตั้ง สภาพหรือสัญลักษณ์ของที่พักสัตว์
๓. วิธีการฆ่าและชำแหละ
๔. เครื่องมือ อุปกรณ์การผลิต น้ำดื่ม น้ำใช้
๕. สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน
๖. การจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๗. ความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ
๘. การขนส่ง

โดยหน้าสุดท้ายของแบบตรวจแนะนำดังกล่าว ปรากฏลายมือชื่อผู้รับคำแนะนำ (นาย ข.) และผู้ตรวจแนะนำ ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการกองช่าง รักษาการแทนผู้อำนวยการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นายช่างโยธา นายช่างไฟฟ้า ปลัดเทศบาลฯ หัวหน้าฝ่ายบริหารงาน สาธารณสุข และพยาบาลวิชาชีพ

รายการที่ ๒ คำสั่งเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โรงฆ่าสัตว์นาย ข. จำนวน ๓ คำสั่ง คือ

๑. คำสั่งเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว ที่ ๘๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘
๒. คำสั่งเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว ที่ ๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙
๓. คำสั่งเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว ที่ ๕๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

รายการที่ ๓ รายงานการตรวจสุขภาพสัตว์ (สุกร) ก่อนฆ่าและหลังฆ่าของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วชี้แจงว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๔ (๔) ระบุว่า “ผู้รับใบอนุญาตต้องบันทึกข้อมูลการตรวจโรคสัตว์ก่อนทำการฆ่า และการตรวจเนื้อสัตว์และซากสัตว์หลังทำการฆ่าสัตว์” เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วจึงไม่มีข้อมูล ข่าวสารรายการนี้

รายการที่ ๔ รายชื่อผู้ขออนุญาตฆ่าสุกรและโคซึ่งมีข้อมูลการชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ของผู้ขออนุญาตดังกล่าวอยู่ด้วย โดยเป็นข้อมูลใน ๒ ช่วงเวลา คือในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ – พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๙ แผ่น และเดือนมิถุนายน – กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๘ แผ่น และชี้แจงว่าโรงฆ่าสัตว์ของผูุ้ธรณ์ไม่ได้ขออนุญาตฆ่าสุกรและโคในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ – พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ – พฤษภาคม ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วไม่ได้ออกแบบตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์ (ขจส.๙) ให้แก่ผูุ้ธรณ์ ดังนั้น จึงไม่มีข้อมูลการชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ในช่วงเวลาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบตรวจแนะนำของพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (กิจการฆ่าสัตว์) รายโรงฆ่าสัตว์ (สุกร) ของนาย ข. และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการตรวจสุขภาพสัตว์ (สุกร) ก่อนฆ่าและหลังฆ่าของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ตั้งแต่เดือนมกราคม – กรกฎาคม ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วชี้แจงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งการพิสูจน์ว่ามีหรือไม่มีข้อมูลข่าวสารนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา หากผูุ้ธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วเป็นความจริง ผูุ้ธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายชื่อผู้ขออนุญาตฆ่าสุกรและโคและได้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ดังกล่าว ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ – พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และเดือนมิถุนายน – กันยายน ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว ซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลรายชื่อผู้ขออนุญาตฆ่าสุกรและโคและการชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ – พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ – พฤษภาคม ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วชี้แจงว่าไม่มี ซึ่งการพิสูจน์ว่ามีหรือไม่มีข้อมูลข่าวสารนั้นไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา หากผูุ้ธรณ์ไม่เชื่อว่า คำชี้แจงของเทศบาล

ตำบลป่าต้นนาคร้วเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เฉพาะข้อมูลผู้ชำระค่าอากรฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ ในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว
เกี่ยวกับการออกอาชญาบัตรเพื่อฆ่าและจำหน่ายเนื้อสุกร

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าต้นนาคร้ว ขอข้อมูลข่าวสารรายชื่อ ผู้ที่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วได้ออกแบบตอบรับแจ้งการฆ่าสุกรและจำหน่ายเนื้อสุกรให้แก่ผู้ยื่น คำขออนุญาต ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ – มิถุนายน ๒๕๕๖

เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๔๑๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ที่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วได้ออกแบบตอบรับแจ้งการฆ่าสุกรและจำหน่ายเนื้อสุกรให้แก่ผู้ยื่นขออนุญาต ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ – มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๘๐๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อพิจารณาประกอบด้วย รายชื่อผู้ยื่นคำขออนุญาตฆ่าสัตว์ (สุกร) และเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วได้ออกแบบแจ้งการฆ่าสุกรและโค ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ –

มิถุนายน ๒๕๕๖ (ยกเว้นวันพระ) จำนวน ๒๔ แผ่น ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ชื่อ-สกุล ที่อยู่ จำนวนตัว ใบเสร็จเล่มที่/เลขที่ และหมายเลขโทรศัพท์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายชื่อผู้ยื่นคำขออนุญาตฆ่าสัตว์ (สุกร) ซึ่งเทศบาลตำบลป่าตันนาครีว์ได้ออกแบบแจ้งการฆ่าสุกรและโค ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ – มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของเทศบาลตำบลป่าตันนาครีว์ ซึ่งในการดำเนินงานเพื่ออนุญาตให้มีการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบได้ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของรายชื่อดังกล่าว พบว่าประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ จำนวนตัว ใบเสร็จเล่มที่/เลขที่ และหมายเลขโทรศัพท์ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อผู้ขอรับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ขอรับอนุญาต การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลป่าตันนาครีว์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายชื่อ

ผู้ยื่นขออนุญาตฆ่าสัตว์ (สุกร) และเทศบาลตำบลป่าตันนาครีว์ได้ออกแบบแจ้งการฆ่าสุกรและโค ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ – มิถุนายน ๒๕๕๖ (ยกเว้นวันพระ) เว้นแต่ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ ของผู้ขอรับอนุญาต พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองบ้านพรุ
เกี่ยวกับแผนที่ถนน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองบ้านพรุ จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองบ้านพรุ ขอข้อมูลข่าวสารแผนที่ถนนชีวะเสรีชล ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตลอดทั้งสาย พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านพรุ มีหนังสือ ที่ สข ๕๒๓๐๒/๐๘๕ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเพียงภาพถ่ายระยะวางที่ดินจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นข้อมูลภายในของเจ้าหน้าที่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจไม่มีความถูกต้องแม่นยำของมาตราส่วน และเทศบาลเมืองบ้านพรุต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นเอกสารที่ไม่พร้อมจะให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองบ้านพรุดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเมืองบ้านพรุ ขอข้อมูลข่าวสารแผนที่ถนนชีวะเสรีชล ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตลอดทั้งสาย แต่เทศบาลเมืองบ้านพรุปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลเมืองบ้านพรุ มีหนังสือ ที่ สข ๕๒๐๓๒/๖๖๙ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งแผนที่ถนนชีวะเสรีชล (ถนนเชื่อมรัฐ) มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐๐ เพื่อพิจารณา และแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารแผนที่ถนนชีวะเสรีชล (ถนนเชื่อมรัฐ) เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลาสาขาหาดใหญ่ ผู้อุทธรณ์สามารถขอคัดถ่ายจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลาได้โดยตรง

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้เทศบาลเมืองบ้านพรุได้คัดถ่ายระวางแผนที่ถนนชีวะเสรีชลจากสำนักงานที่ดิน จังหวัดสงขลามาแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอสำเนาแผนที่ถนนชีวะเสรีชลจากเทศบาลเมืองบ้านพรุได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แผนที่ถนนชีวะเสรีชล (ถนนเชื่อมรัฐ) ซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์เพื่อประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองบ้านพรุ เปิดเผยแผนที่ถนนชีวะเสรีชล (ถนนเชื่อมรัฐ) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

(๑) บันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ และการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) กรอบอัตราค่าเลี้ยงเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองลำปาง อำเภอห้างฉัตร อำเภอเกาะคา และอำเภอแม่เมว ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๐๘/๑๖๗๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า บันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ และการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง ไม่สามารถให้กับผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีการลงนามโดยคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ส่วนเอกสารกรอบอัตราค่าเลี้ยงเจ้าหน้าที่ได้ส่งให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอสำเนานบันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ฯ ของนาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ว่าสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปางได้ไปตรวจที่โรงฆ่าสัตว์แห่งนี้หรือไม่ และมีการปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์หรือไม่ อย่างไร เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ลำปางแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าบันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ของนายบรรจบ วงศ์ทา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นเอกสารที่มีการลงนามโดยคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ส่วนเอกสารกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ได้ส่งให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๐๘/๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งบันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ฯ ของนาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า บันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานสำนักงานปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ สังกัดสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ต้องใช้ความรู้ความสามารถด้านการสัตวแพทย์ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจ หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว ผู้รับข้อมูลไม่เข้าใจแนวทางวิธีการตรวจประเมินอาจจะเกิดมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งกับโรงฆ่าสัตว์ของนาย ข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ และการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานที่ห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องตรวจประเมินโรงฆ่าสัตว์ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว เห็นว่าเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ในการตรวจประเมินจะต้องใช้ความรู้ความสามารถด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปางเปิดเผยบันทึกการตรวจสอบ

โรงฆ่าสัตว์ และการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ นาย ข. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง
เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง จังหวัดนนทบุรี
อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ขอรทราบผลการตรวจสอบและวินิจฉัย และขอคัดถ่ายสำเนาคำสั่งและสำเนาเอกสารดังกล่าว ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ดังนี้

(๑) รายงานบันทึกข้อความเกี่ยวกับการวินิจฉัยเรื่องที่ร้องเรียน กรณีที่ผู้อุทธรณ์ก่อสร้างกำแพง

(๒) คำสั่งเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน

(๓) ภาพถ่ายสถานที่ที่ทำการก่อสร้างกำแพง ที่มีการร้องเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง มีหนังสือ ที่ นบ ๗๓๐๐๑/๑๒๗๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะขอคัดถ่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงที่มีการร้องเรียนว่ามีการก่อสร้างกำแพงโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียนแล้ว จึงต้องการทราบผลการตรวจสอบผลการวินิจฉัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่อาจ

เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง มีหนังสือ ที่ นบ ๗๓๐๐๑/๘๗๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งเอกสารและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ได้มีคำสั่งให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองคนที่ ๑ และผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามการปิดกั้นทางเดินเท้าหมู่ที่ ๖ ชำมวัดหูช้าง ตามบันทึกข้อความ ที่ นบ ๔๒๓/๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองคนที่ ๑ ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่า พบทางเดินเท้าคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ขนาดกว้าง ๑.๐๕ เมตร ตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๐๓๕๓ ของนาย ก. และนาง ข. บริเวณด้านข้างฝั่งทิศเหนือของที่ดิน โดยได้มีการกันรั้วสังกะสีเสียบกับทางเดินเท้า คสล. และพบการขุดหลุมปักเสาเข็มคร่อมทางเดินเท้า คสล. เพื่อจะก่อสร้างรั้วกำแพงแต่ไม่ได้ทำเต็มพื้นที่ดินของตนเอง โดยเว้นให้เป็นทางเดินขนาดกว้าง ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑๙ เมตร และรายงานผลการตรวจสอบตามบันทึกข้อความ ที่ นบ ๗๓๐๐๑.๒/๗๔๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ทราบ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง พิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) ตามบันทึกข้อความ ที่ นบ ๗๓๐๐๑.๒/๓๔๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ กรณีเปิดทางเท้า คสล. หมู่ที่ ๖ เป็นเพียงการรายงานความเห็นเพื่อที่จะให้มีคำสั่งให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่มีการก่อสร้างรั้วกำแพงปิดทางเดินเท้าซึ่งน่าเชื่อว่าเป็นทางเดินเท้าสาธารณะ เนื่องจากทางเดินเท้าดังกล่าวมีประชาชนทั่วไปสัญจรไป-มา เป็นเวลาหลายสิบปีโดยที่ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าเจ้าของที่ดินมีเจตนาที่จะให้ประชาชนทั่วไปใช้สัญจรไป-มา ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าบันทึกข้อความดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ภาพถ่ายสถานที่ทำการก่อสร้างกำแพง ที่มีการร้องเรียน ในกรณีนี้นาง ค. หรือ - หรือ - ได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ และนาง ข. เป็นคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดนนทบุรี หมายเลขดำที่ พ. ๒๐๑๓/๒๕๕๙ และได้มีการทำแผนที่พิพาท ทั้งยังมีหมายเรียกพยานบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ไปให้การเป็นพยาน และหมายเรียกพยานเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาคดีต่อศาล ซึ่งภาพถ่ายสถานที่ทำการก่อสร้าง ที่มีการร้องเรียนได้ปรากฏภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งหากเปิดเผยไปอาจส่งผลต่อการพิจารณาคดีของศาลและอาจเป็นอันตรายกับบุคคลผู้ที่ปรากฏในภาพถ่ายได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานบันทึกข้อความที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยเรื่องที่ร้องเรียน กรณีที่ผู้อุทธรณ์ก่อสร้างกำแพง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ คำสั่งเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในบันทึกข้อความ ที่ นบ ๗๓๐๐๑.๒/๓๔๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ กรณีเปิดทางเท้า คสล. หมู่ที่ ๖ ซึ่งเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ และองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทองได้มีการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนดังกล่าวแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียและเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการดำเนินการดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ภาพถ่ายสถานที่ที่ทำการก่อสร้างกำแพง ที่มีการร้องเรียนนั้น แม้ว่าภาพถ่ายดังกล่าวจะปรากฏภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานก็ตาม แต่การเปิดเผยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่ปรากฏตามภาพถ่ายแต่อย่างใด เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้วว่าบุคคลที่ปรากฏในภาพถ่ายเป็นบุคคลใดบ้าง เนื่องจากขณะที่เจ้าหน้าที่ทำการรังวัดที่ดินพิพาทผู้อุทธรณ์อยู่ในวันดังกล่าวด้วย ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตนเองอย่างเพียงพอและเป็นธรรม จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยม
จังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยม จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยม อำเภอโนนโสม จังหวัดอุดรธานี ขอคัดสำเนาเอกสารและหรือหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการฟาร์มเมล่อนพร้อมเอกสารแนบท้าย ทุกหน้า เพื่อใช้ดำเนินการทางกฎหมายในการปกป้องเกียรติยศ ชื่อเสียง และสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมมีหนังสือ ที่ อด ๘๒๕๐๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมมีความจำเป็นไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีราษฎรร้องเรียนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมว่า การประกอบกิจการฟาร์มเมล่อน หมู่ ๖ ตำบลโสมเยี่ยม อำเภอโนนโสม จังหวัดอุดรธานี ของ นาย ข. มีการใช้สารเคมีส่งผลให้เกิดกลิ่นและก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง จึงขอให้พิจารณาแก้ไข องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมมีคำสั่ง ที่ ๒๖๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ในประเด็นที่มีการร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ผู้ถูกร้องเรียน มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมเพื่อขอคัดสำเนาเอกสารและหรือหนังสือร้องเรียนดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยม มีหนังสือ ที่ อด ๘๒๕๐๑/๑๘๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งหนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารมาเพื่อประกอบพิจารณา และชี้แจงว่าไม่สามารถคัดสำเนาให้กับผู้อุทธรณ์ได้ เพราะจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือร้องเรียนของราษฎรตำบลโสมเยี่ยมที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการฟาร์มเมล่อนของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจของนาย ข. จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนเอง และเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วไม่ปรากฏพยานหลักฐานอย่างเพียงพอว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้แจ้งแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำที่อาจเป็นความผิดตามกฎหมายซึ่งการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายให้แก่ทางราชการเพราะเกรงว่าจะได้รับอันตรายดังกล่าว ซึ่งอาจส่งผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาหนังสือร้องเรียนพบว่าผู้ร้องเรียนเขียนด้วยลายมือซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้มีการสืบค้นถึงตัวผู้เขียนหรือผู้ร้องเรียนได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและข้อมูลอื่นของผู้ร้องเรียน และให้องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมจัดพิมพ์เนื้อความตามหนังสือร้องเรียนขึ้นใหม่และส่งมอบให้แก่ผู้อุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลโสมเยี่ยมเปิดเผยเนื้อหาของหนังสือร้องเรียน ด้วยการจัดพิมพ์ข้อความตามหนังสือร้องเรียนขึ้นใหม่ โดยไม่มีชื่อและข้อมูลอื่นของผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งรับรองความถูกต้องแล้วส่งมอบให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้คัดค้านการคัดเลือกข้าราชการพลเรือน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นซึ่งมีนาย ข. เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรง
ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานโครงสร้างการพัฒนาระบบรางและได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางให้
เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานนโยบาย
และแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการของนาย ข. จาก ก.พ. ๗
เฉพาะช่องวัน เดือน ปี ช่องตำแหน่ง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ช่องเลขที่ตำแหน่ง
ช่องระดับ พร้อมเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีข้อสั่งการแนบท้ายแบบคำขอ
ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามความมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติ
อาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอก
ลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย
และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย และมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น
โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ จึงเห็นว่า
ก.พ. ๗ ของนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ตามความในมาตรา
๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยการเปิดเผยข้อมูลส่วน
บุคคลจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการของนาย ข. จาก ก.พ. ๗ เฉพาะช่องวัน เดือน ปี ช่องตำแหน่ง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ช่องเลขที่ตำแหน่ง ช่องระดับ พร้อมเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๒๕๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน โดยการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ประวัติการทำงาน จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่เป็นการสมควร สำเนา ก.พ. ๗ ของนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการทำงานอันเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่านาย ข. มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกหรือไม่ ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผย ก.พ. ๗ ของนาย ข. เฉพาะช่องวัน เดือน ปี ช่องตำแหน่ง และเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งดังกล่าว พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับสัญญาจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสัญญาจ้างที่ปรึกษาโครงการศึกษาแผนแม่บท
การพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยวและพัฒนาท่องเที่ยวที่ สัญญา
เลขที่๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีคำสั่งท้ายแบบคำขอ ลงวันที่
๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการ
รุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และโครงการดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสัญญาจ้างที่
ปรึกษาโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ
การท่องเที่ยวและพัฒนาท่องเที่ยวที่ สัญญาเลขที่๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่สำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจร ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศค ๐๘๐๑.๓/๒๑๕๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ขึ้นแจ้ง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจ
พิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ เป็นการดำเนินงานจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่าย

ทางรถไฟ สนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ โดยศึกษาและวิเคราะห์ โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายทางรถไฟในปัจจุบัน ระบบรถไฟทางคู่ โรงซ่อมบำรุง สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการขนส่งสินค้าและระบบโลจิสติกส์ ศึกษาการจัดวางรูปแบบย่านสถานี เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร รวมถึงศึกษาและเสนอแนะแนวทางการลงทุน มาตรการ วิธีการ และโครงสร้างปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติในระยะเร่งด่วน โดยเสนอการดำเนินงาน และรูปแบบในการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสถานะปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ทั้งนี้ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ เป็น Leadfirm แต่เนื่องจากระยะเวลาการ ปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจรจึงอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบ กำหนดส่งมอบงานตามสัญญา จนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา

๒. สัญญาจ้างที่ปรึกษาโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟ สนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยวและพัฒนาท่องเที่ยว สัญญาเลขที่ ๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินการและมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ในสัญญาดังกล่าว สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงได้พิจารณาว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงาน ของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลข ประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรुकล้ำสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผย

สัญญาเลขที่๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกำกับ
การศึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟฟ้า ช่วงเด่นชัย-
เชียงใหม่ (ที่ใช้ในการเบิกค่าอาหารและเครื่องดื่ม) ทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีคำสั่งท้ายแบบคำขอ ลงวันที่
๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วน
บุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น จึงไม่สามารถคัดสำเนาที่มีคำรับรองให้ได้แต่สามารถขอตรวจดูได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอใบลงลายมือชื่อ
ผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกำกับการศึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบ
รายละเอียดระบบรถไฟฟ้า ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ (ที่ใช้ในการเบิกค่าอาหารและเครื่องดื่ม) ทุกครั้ง
แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจร ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๑.๓/๒๑๕๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ขี้แจง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้า ช่วงเด่นชัย-
เชียงใหม่ เป็นการดำเนินงานวิเคราะห์และศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม

การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบรายละเอียด และจัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างการดำเนินการที่ปรึกษา ซึ่งมีบริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ เป็น Leadfirm แต่เนื่องจากระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญา จนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา

๒. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ขอเอกสารเพื่อประกอบการตรวจสอบโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้จัดส่งเอกสารโครงการฯ ให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ซึ่งปัจจุบันสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และยังมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ในใบลงลายมือชื่อดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมายเลขโทรศัพท์การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นหมายเลขโทรศัพท์ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าขอนยาง จังหวัด
มหาสารคามเกี่ยวกับสำเนาคำฟ้องและฎีกาเบิกจ่ายเงิน

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์ รองปลัดเทศบาลตำบลท่าขอนยาง ได้ทราบว่าการเทศบาลตำบลท่าขอนยางถูกบุคคลภายนอกฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอนแก่นว่าไม่ควบคุมดูแล รักษา ถนนสายบ้านท่าขอนยาง – มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ถนนหมายเลข ๒๒๐๒ เดิม) ให้เรียบร้อยปลอดภัย เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุและมีบุคคลถึงแก่ความตาย และผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวให้มีหน้าที่รับผิดชอบกองช่างซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลถนนสายดังกล่าว จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำเนาคำฟ้องและเอกสารประกอบคำฟ้องทั้งหมดพร้อมรับรองถูกต้อง

๒. สำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการบูรณะปรับปรุงฯ ถนนสายบ้านท่าขอนยาง – มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ถนนหมายเลข ๒๒๐๒ เดิม) และเอกสารประกอบฎีกาทั้งหมดพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางมีคำสั่งการแนบท้ายหนังสือผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่าไม่สามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้ เนื่องจากเป็นเอกสารหรือหนังสือลับ (ปกปิด) ของหน่วยงานอื่นจึงแนะนำให้ไปขอข้อมูลดังกล่าวจากหน่วยงานเจ้าของเอกสารหรือหนังสือที่กล่าวถึงต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จงใจสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลท่าขอนยางมีหนังสือ ที่ มค ๕๓๐๒๑/๙๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอทราบเข้าลักษณะ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันการ ป้องกันการปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร หรือไม่ก็ตาม และเป็นเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานอื่น ดังนั้น จึงมีอาจใช้ดุลยพินิจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีใช้หน่วยงานของตนเป็นเจ้าของคือ สำเนาคำฟ้องศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๑/๒๕๕๙ ยื่นฟ้องเมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ส่วนสำเนาฎีกาเบิกเงินโครงการบูรณะถนนสาย ๒๒๐๒ เดิม นั้นมีกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ กับพวก ๓ คน ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการ บูรณะปรับปรุงถนนสายบ้านท่าขอนยาง-มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๒ เดิม) กับ เทศบาลท่าขอนยาง ผู้ถูกฟ้องคดี อยู่ก่อนแล้ว สำหรับกรณีที่เกิดข้อพิพาทที่ ประชาชนยื่นฟ้องเทศบาลท่าขอนยางต่อศาลปกครองขอนแก่นคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๑/๒๕๕๙ ยื่นฟ้องเมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ นั้น นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางมิได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้รับผิดชอบแก้ต่างคดีแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามบทนิยามศัพท์ในมาตรา ๔ หรือไม่ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองขอนแก่น จึงเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ไม่ต้องด้วยนิยามว่า “หน่วยงานของรัฐ” ที่ว่าศาล เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นข้อมูล ข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตาม อำนาจหน้าที่ของเทศบาล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผย ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ในส่วนของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และให้

สำนักงานเทศบาลตำบลท่าขนอยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอคัดถ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนาย ข. ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และนาย ค. รองอัยการสูงสุด กรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๑/๐๘๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวได้ ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๑๑/๑๒๔๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอคัดถ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่นาย ข. อดีตผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และนาย ค. รองอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นอดีตกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า พนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยคนหนึ่งได้ร่วมกับภรรยาลักทรัพย์ที่บ้านของผู้อุทธรณ์ และในชั้น

การพิจารณาของศาล ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้นาย ข. ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในขณะนั้น และนาย ค. รองอธิการสูงสุด ซึ่งเป็นกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในขณะนั้น มาเป็นพยาน แต่บุคคลทั้งสองไม่มา ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนบุคคลทั้งสองต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณาเนื่องจากหลักฐานไม่เพียงพอ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อไปดำเนินการฟ้องคดีเอง

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอคือบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ นาย ข. และนาย ค. ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และรองอธิการสูงสุด การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ (๑) บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เปิดเผยได้ คือ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ (๒) บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ไม่เปิดเผย คือการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ เว้นแต่ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้เปิดเผยซึ่งต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีหรือวินิจัยคดี ซึ่งการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่นนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาก่อนว่ามีความเกี่ยวข้องกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ร้องขอนั้นหรือไม่ หากไม่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่เปิดเผยข้อมูล กรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ นาย ข. และนาย ค. เป็นการยื่นตามมาตรา ๓๙ อันจัดอยู่ในประเภทบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ไม่เปิดเผย ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอ้างว่าได้ร้องเรียนบุคคลทั้งสองต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการเนื่องจากไม่มีมูล กรณีจึงไม่เข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเปิดเผยบัญชีดังกล่าว

สำหรับการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ยื่นจึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่เจ้าของบัญชีจะยินยอมให้เปิดเผย ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินของนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และนาย ค. รองอัยการสูงสุด ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลทั้งสองเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพราะเป็นข้อมูลที่แสดงถึงสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของบุคคล และกรณีนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้ต้องเปิดเผยแก่สาธารณชน และเมื่อพิจารณาเหตุผลของผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลเป็นการขอข้อมูลในลักษณะการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการทางคดี และไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการได้ข้อมูลดังกล่าว จำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - จังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอคัดสำเนาทะเบียนการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ถ้อยคำไว้กับสำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ ได้แก่ บันทึกข้อความฉบับจริงอันมีลายมือชื่อของเจ้าของบ้านและพยานยืนยันว่าได้รับวัสดุถูกต้อง และภาพถ่ายการตรวจนับวัสดุขณะดำเนินการต่อหน้าพยานรวมทั้งเจ้าของบ้านและต่อหน้าผู้นำชุมชน เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๔/๓๓๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นคนละเรื่องกับเรื่องท้องที่คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔๐ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว โดยก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อขอตรวจพยานหลักฐานได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่เปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้

ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรณีมีการร้องเรียนว่า - จังหวัดปราจีนบุรี กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โครงการซ่อมแซมบ้านท้องถิ่นไทยเทิดไท้องค์ราชัน ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับทราบข้อกล่าวหา กรณีกล่าวหา - กับพวกว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีร่วมกันทุจริตในโครงการซ่อมแซมบ้านท้องถิ่นไทยเทิดไท้องค์ราชัน ๘๐ พรรษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยใช้วัสดุไม่ตรงตามสัญญา และทำการซ่อมแซมไม่ครบถ้วนตามสัญญาแต่รับรองว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอข้อมูลข่าวสาร บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า การให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ นั้นเป็นการให้ถ้อยคำในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยในระหว่างการให้ถ้อยคำผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็น - ได้เรียกเอกสารจากเจ้าหน้าที่ - มาเพื่อประกอบการให้ถ้อยคำ และมีการส่งมอบเอกสารนั้นให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ด้วย เอกสารดังกล่าวประกอบด้วย บันทึกข้อความฉบับจริงอันมีลายมือชื่อของเจ้าของบ้านและพยานยืนยันว่าได้รับวัสดุถูกต้อง และภาพถ่ายการตรวจนับวัสดุขณะดำเนินการต่อหน้าพยานรวมทั้งเจ้าของบ้านและต่อหน้าผู้นำชุมชน เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่ให้ไว้กับสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๔๐ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว โดยก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการไต่สวนเพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งข้อกล่าวหา แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอขยายระยะเวลาและขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่ได้ไปรับทราบข้อกล่าวหา สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว สำหรับคำขอข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นคนละเรื่องกับเรื่องที่องค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหา แต่ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เห็นว่าบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำนั้น ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่าในวันที่ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มอบเอกสารใดประกอบการให้ถ้อยคำ แต่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับมอบรายงานการสอบข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบมาจาก - พร้อมกันนี้ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้นำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ถ้อยคำไว้กับสำนักงาน ป.ป.ช.เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ ได้แก่ บันทึกข้อความฉบับจริงอันมีลายมือชื่อของเจ้าของบ้านและพยานยืนยันว่าได้รับวัสดุถูกต้อง และภาพถ่ายการตรวจนับวัสดุขณะดำเนินการต่อหน้าพยานรวมทั้งเจ้าของบ้านและต่อหน้าผู้นำชุมชน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้ไว้ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. รับว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. เพียงแต่อ้างว่าข้อความในเอกสารดังกล่าวไม่ตรงตามกับผู้อุทธรณ์ระบุและไม่ได้รับจากผู้อุทธรณ์ เห็นว่าไม่มีเหตุผลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็เพื่อประโยชน์ในการแก้ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ถ้อยคำไว้กับสำนักงาน ป.ป.ช.เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ ได้แก่ บันทึกข้อความฉบับจริงอันมีลายมือชื่อของเจ้าของบ้านและพยานยืนยันว่าได้รับวัสดุถูกต้อง และภาพถ่ายการตรวจนับวัสดุขณะดำเนินการต่อหน้าพยานรวมทั้งเจ้าของบ้านและต่อหน้าผู้นำชุมชน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี เกี่ยวกับการ
ประเมินผลการทำงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการลงชื่อเข้าปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสมัครงานในสถาบันอื่น

๒. เอกสารการประเมินผลการทำงานของผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานราชการทั่วไป (ด้านบรรณารักษ์) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และเหตุผลที่ประเมินไม่ผ่าน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรีมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารทั้งสองฉบับ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ให้จัดทำหนังสือรับรองการทำงานให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนเอกสารการประเมินผลการทำงานของผู้อุทธรณ์ให้เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานราชการทั่วไป ตำแหน่งบรรณารักษ์ ปฏิบัติงานที่วิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดระยะเวลาจ้าง ๓ ปี ๔ เดือน ๑๐ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษารธนบุรีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการทำงานของผู้อุทธรณ์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการปรับฐานเงินเดือนเมื่อพ้นช่วงทดลองงานในที่ทำงานใหม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๓.๗/๑๖๕๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ยุทธน์ ซึ่งผู้ยุทธน์ได้รับการประเมินในระดับพอใช้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ รอบการประเมินครั้งที่ ๒ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ รอบการประเมินครั้งที่ ๒ ส่วนในการประเมินรอบอื่น ๆ ได้รับการประเมินในระดับดี โดยในการประเมินครั้งสุดท้าย คือ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ นั้น ในรอบแรก ผู้ยุทธน์ได้รับคะแนนผลการประเมิน ๖๖ คะแนน ระดับผลการประเมินพอใช้ แต่หลังจากคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการมีมติให้ทบทุนผลการประเมิน และได้มีการประเมินซ้ำเป็นรอบที่สอง ส่งผลให้คะแนนการประเมินปรับขึ้นเป็น ๗๖ คะแนน ระดับผลการประเมินดี และวิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีได้ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ผู้ยุทธน์รับทราบผลการประเมิน แต่ผู้ยุทธน์บ่ายเบี่ยงไม่ลงนามรับทราบผลการประเมินดังกล่าวทั้งสองรอบ เมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้างเป็นอำนาจของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีที่จะต้องดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารงานภายในหน่วยงาน และวิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีมีมติเห็นชอบไม่ต่อสัญญาจ้าง พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งผู้ยุทธน์เพื่อรับทราบ ซึ่งผู้ยุทธน์ได้มีหนังสือขออุทธรณ์ผลการประเมินพนักงานราชการทั่วไป (ด้านบรรณารักษ์) แต่จากประสิทธิภาพการทำงานและผลการประเมินที่ผ่านมา วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีจึงยืนยันมติเห็นชอบไม่ต่อสัญญาจ้าง

ผู้ยุทธน์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ รายการที่ ๑ คือ สำเนาเอกสารการลงชื่อเข้าปฏิบัติงานตั้งแต่ระยะเวลา ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ของผู้ยุทธน์ โดยอ้างว่าเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสมัครงานในสถาบันอื่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารมีจำนวนมาก อีกทั้งไม่สมเหตุสมผลตามคำขอ จึงเห็นควรออกเป็นหนังสือรับรองการทำงานแทน รายการที่ ๒ คือ สำเนาเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ยุทธน์ ระยะเวลาตั้งแต่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ โดยอ้างว่าเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสมัครงานในสถาบันอื่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีพิจารณาแล้วเห็นว่า จากขั้นตอนกระบวนการประเมินได้แจ้งให้ผู้ยุทธน์มารับทราบผลการประเมินแล้วตั้งแต่ในการประเมินรอบแรก แต่ผู้ยุทธน์บ่ายเบี่ยงไม่ลงนามรับทราบผลการประเมินดังกล่าว จึงอนุญาตให้ตรวจสอบแต่ไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารดังกล่าว และในภายหลังพบว่าผู้ยุทธน์ได้สำเนาเอกสารดังกล่าวเพื่อยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางแล้ว โดยผู้ยุทธน์ได้ยื่นฟ้องผลการประเมินไม่ชอบไม่เป็นธรรมต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ คดีหมายเลขดำที่ บ.๓๙๑/๒๕๕๙ ขณะนี้อยู่ระหว่างทำคำให้การเพิ่มเติมและการดำเนินการตามขั้นตอนศาลต่อไป จากข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีได้ดำเนินการตามระเบียบ ขั้นตอนของทางราชการ และไม่มีเหตุที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรีจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารการลงชื่อเข้าปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีได้จัดทำหนังสือรับรองการทำงานให้แก่ผู้อุทธรณ์แทนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารการลงชื่อเข้าปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารการประเมินผลการทำงานของผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพนักงานราชการทั่วไป (ด้านบรรณารักษ์) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และเหตุผลที่ประเมินไม่ผ่าน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีใช้ประกอบการพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
เกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (สำนักงาน ก.ตร.) ขอสำเนาหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และสรรพ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ตลอดจนมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่มีมติให้สำนักงานจเรตำรวจเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

กองร้องทุกข์ สำนักงาน ก.ตร. มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๔๑/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งมติคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ โดยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. โดยให้เหตุผลว่า ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องข้อมูลข่าวสาร หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ก็ให้แจ้งผู้นั้นเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งในประเด็นนี้ พลตำรวจโท ข. ผู้ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าของข้อมูลและมีส่วนได้เสียได้มีหนังสือขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าการเปิดเผยจะไม่เกิดประโยชน์แก่ราชการหรือองค์กรตำรวจ ดังนั้น เมื่อเจ้าของข้อมูลยืนยันว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่งผลกระทบโดยตรงกับตน จึงต้องถือว่าได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ตร.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า

สำนักงานจเรตำรวจมีคำสั่ง ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่า พลตำรวจตรี ข. (ยศในขณะนั้น) รองผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับการกองวินัย วินิจฉัยความผิดของ พันตำรวจเอก ค. และ พันตำรวจโท ง. โดยไม่สุจริต มีเจตนาช่วยเหลือให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ซึ่งกองตรวจราชการ ๖ สำนักงานจเรตำรวจ มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นชอบให้ยุติเรื่องตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมากองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการเพิ่มเติมว่า พลตำรวจโท ข. ได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่ง ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติให้สำนักงานจเรตำรวจเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้เป็นการถูกต้องตามระเบียบกฎหมายต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอสำเนาหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ตร. และสรรพเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ตลอดจนมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่มีมติให้สำนักงานจเรตำรวจเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่สำนักงาน ก.ตร. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ตร.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ก.ตร. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๒.๔๓/๐๑๓๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ขี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ตร. ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลในกระบวนการสอบสวนทางวินัยมิใช่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ แต่เป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนตัวของบุคคลที่ผู้ให้ข้อมูลมีความประสงค์จะให้คุ้มครองสิทธิในกระบวนการพิจารณาทางวินัย และกรณีนี้ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์จะเปิดเผยให้แก่ผู้อื่นซึ่งมิได้เป็นผู้พิจารณาในกระบวนการดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้ร้องเรียนเพื่อให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ซึ่งข้อมูลที่หน่วยงานเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่าเพียงพอต่อการตรวจสอบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการที่หน่วยงานไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นหนังสือที่ พลตำรวจโท ข. ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ตร. นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการพนันการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก
เกี่ยวกับสำนวนคดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงพนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารในคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๐๕/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๓๕/๒๕๕๙ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนคดีคำให้การของผู้กล่าวหา และผู้ต้องหา พร้อมพยานเอกสาร พยานวัตถุ รายงานการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวน และคำสั่งฟ้องของพนักงานสอบสวน
๒. สำนวนคดีและคำสั่งคดีในชั้นอัยการ พร้อมพยานหลักฐาน และคำฟ้องคดีต่อศาลแขวงพิษณุโลก คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลแขวงพิษณุโลก

สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกมีคำสั่งท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ อนุญาตตามคำขอ ยกเว้นความเห็นและคำสั่งของอัยการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และไม่ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องของสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ให้ดำเนินการสอบสวน

ผู้กระทำความผิดทางอาญา กรณีมีผู้แอบอ้างวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ (วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙) เพื่อเรียกรับเงินและสิ่งของ โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนคดีให้พนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก และพนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกได้ฟ้องต่อศาลแขวงพิษณุโลก จนศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดตามฟ้องแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารในคดีดังกล่าว แต่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก ปฏิเสธการเปิดเผยความเห็นและคำสั่งของอัยการ รวมทั้งไม่ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกมี หนังสือ ที่ อส ๐๐๔๓ (พล)/๑๗๐๔ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปความได้ว่า พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนคดีฟ้อง ด้วยวาจา โดยดำเนินคดีผู้กระทำความผิดในข้อหาพร้อมกันทำการเรียไรในที่สาธารณะโดยโฆษณาด้วย เครื่องแปลงเสียง ส่งพนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลก และพนักงานอัยการคดีศาลแขวงก็ได้มีความเห็นสั่งฟ้องและรับดำเนินการยื่นฟ้องผู้ต้องหาทั้งสองต่อศาลให้ทันภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ผู้ต้องหาถูกจับกุมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งคดีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดตามฟ้องแล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์ได้มาขอคัดสำเนา เอกสารทางคดี สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกได้อนุญาตตามคำขอ ยกเว้นเฉพาะความเห็น และคำสั่งของพนักงานอัยการ เนื่องจากคดีนี้เป็นความผิดต่อแผ่นดิน รัฐเป็นผู้เสียหายเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีนี้ที่จะมีสิทธิขอตรวจหรือคัดถ่ายเอกสารใด ๆ ที่มีใช้ของ ตนเอง โดยปกติความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการถือเป็นข้อมูลของราชการ เป็นความเห็น ภายในหน่วยงานของรัฐคือสำนักงานอัยการสูงสุดในการดำเนินคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผย ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดีและการบังคับใช้ กฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ และระเบียบ สำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๕ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ ผู้เสียหายในคดี อีกทั้งในการขอคัดสำเนาเอกสารของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ เพื่ออะไร และก็ไม่ได้ขอให้รับรองสำเนาถูกต้องแต่อย่างใด การที่ผู้อุทธรณ์นำมาอ้างเป็นเหตุในการ อุทธรณ์ จึงไม่ถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มี ๒ ส่วน คือข้อมูล ข่าวสารที่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วแต่ไม่ได้รับรองสำเนา ถูกต้อง และข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ปฏิเสธการเปิดเผย คือความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๐๕/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๓๕/๒๕๕๙ ในประเด็นเกี่ยวกับการ รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้น สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายความว่าประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐที่ถูกต้อง การรับรองสำเนาถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีความหมาย ว่าผู้ขอจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตรงกับเอกสารอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ การไม่รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารมีผลเช่นเดียวกับการไม่ได้ให้ข้อมูลข่าวสาร เพราะไม่สามารถรู้ได้ ว่าเอกสารนั้นถูกต้องตรงกับเอกสารอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐหรือไม่ การที่

สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง จึงยังไม่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนประเด็นความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ พนักงานอัยการได้ฟ้องคดีต่อศาลแขวงพิษณุโลกและศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ความเห็นและคำสั่งดังกล่าวจึงไม่อยู่ในขั้นตอนการดำเนินการเพื่อส่งคดีอันจะเข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การสั่งคดีของพนักงานอัยการเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีกทั้งการดำเนินคดีอาญานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งประชาชนทุกคนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่จำเป็น ต้องเป็นผู้เสียหายหรือคู่ความในคดีเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนว่ามีผู้กระทำความผิดทางอาญา และกรณีนี้ศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดร้อยเอ็ด
เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง ตามหนังสืออำเภอธวัชบุรี ที่ รอ ๐๔๑๘/๒๑๑๙ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ พร้อมบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำเนาโครงการแก้ไขปัญหาย้ายแล้งตำบลละลำนกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอนชัย หมู่ ๓ ตำบลหนองพอก อำเภอธวัชบุรี ใบสำคัญรับเงินค่าแรงใบเสร็จการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ และบันทึกปากคำของพยานบุคคล

๒. บันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ที่ไว้ไว้กับคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง

จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๘.๑/๒๐๖๔๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โครงการแก้ไขปัญหาย้ายแล้งตำบลละลำนกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอนชัย หมู่ ๓ ตำบลหนองพอก ใบสำคัญรับเงินค่าแรง ใบเสร็จรับเงินการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ เป็นเอกสารในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงและอยู่ในความครอบครองของอำเภอธวัชบุรี ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้อำเภอธวัชบุรีเปิดเผยแล้ว ผู้อุทธรณ์ชอบที่จะไปขอคัดถ่ายได้ ส่วนรายงานการสอบสวนทางวินัย และบันทึกปากคำพยานบุคคลนั้น อำเภอธวัชบุรีได้แจ้งผลการสอบสวนและการลงโทษ ตลอดจนข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุแห่งการลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว และจังหวัดร้อยเอ็ดได้รายงานผลการสอบสวนทางวินัยกรณีดังกล่าวพร้อมผลการสอบสวนให้กรมการปกครองได้ทราบเพื่อตรวจสอบหรือกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งแล้ว การเปิดเผยข้อมูลบันทึกถ้อยคำพยานทั้งหมดจึงไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะใด ๆ ประกอบกับพยานบุคคลผู้ให้การต่าง ๆ ส่วนใหญ่ล้วนเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน การเปิดเผยอาจเกิดการกระทบกระทั่งหรือเกิดการขัดแย้งแตกแยกแตกความสามัคคีขึ้นในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้นอีก และจะกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ อีกทั้งยังมีบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ซึ่งการจะเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ถ้อยคำก่อน อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกปากคำของผูุ้ทธรณ์ที่ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเอกสารที่ผูุ้ทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงอนุญาตให้คัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดร้อยเอ็ดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดร้อยเอ็ดไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์เป็นราษฎรบ้านดอนชัย หมู่ ๓ ตำบลหนองพอก อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด กับพวกรวม ๔๙ คน ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันตำบลหนองพอก ว่าดำเนินโครงการสร้างรายได้และพัฒนาการเกษตรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาภัยแล้งปี พ.ศ. ๒๕๕๘ กิจกรรมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ไม่โปร่งใส ต่อมาได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๒ รายการข้างต้น แต่จังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ด่วน ที่ รอ ๐๐๑๘.๑/๑๑๔๙๓ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสาร รายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) ฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๓๕๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มาเพื่อพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการสอบสวนทางวินัยกำนันตำบลหนองพอกนั้น ได้เชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำทั้งฝ่ายผู้กล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนในหมู่บ้านดอนชัย หมู่ ๓ ตำบลหนองพอก ดังนั้นการเปิดเผยรายงานการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำพยานอาจทำให้เกิดความขัดแย้ง แตกความสามัคคี ทั้งอาจกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ หรือเป็นเหตุให้มีการฟ้องร้องหมิ่นประมาทกันได้ จังหวัดร้อยเอ็ดจึงได้พิจารณาให้ความคุ้มครองพยานผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำประกอบการสอบสวนร้องเรียนเพื่อมิให้ได้รับผลกระทบจากการให้ถ้อยคำนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดร้อยเอ็ดได้เปิดเผยโครงการแก้ไขปัญหากลุ่มตำบลละล้า กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอนชัย หมู่ ๓ ตำบลหนองพอก และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในส่วนรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) ฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และบันทึกถ้อยคำ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องที่ตนได้ร้องเรียนดังกล่าว ประกอบกับเรื่องที่ร้องเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องมีความโปร่งใสและ

ตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากจังหวัดร้อยเอ็ดเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรืออาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จังหวัดร้อยเอ็ดอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) ฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางบอน เกี่ยวกับการ
พิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางบอน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ผ่านศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารที่กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเรื่องและผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางบอน กรณีการนำตัวผู้อุทธรณ์เข้ารับการบำบัดรักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา

กรุงเทพมหานครโดยสำนักงานเขตบางบอนมีหนังสือ ที่ กท ๘๙๐๔/๖๕๘๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นหนังสือชี้แจงตอบโต้ระหว่างส่วนราชการที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานเขตบางบอนได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวถึงผู้อุทธรณ์ทุกครั้งแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางบอนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตบางบอนไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตบางบอนได้รับการร้องเรียนจากผู้พักอาศัยในอาคารศรีทองคอนโดมิเนียมเขตบางบอนว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งพักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมดังกล่าวเป็นผู้มีพฤติกรรมก้าวร้าวและอื่น ๆ ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้พักอาศัยในอาคาร จึงขอให้นำตัวผู้อุทธรณ์ไปรักษาอาการทางสุขภาพจิตและให้ญาติดูแลด้วย สำนักงานเขตบางบอนทำการตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมตามที่ร้องเรียนจริง อีกทั้งยังมีประวัติการรักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา แต่ได้ขาดการรักษาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ๗ ปีแล้ว จึงขอความร่วมมือสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียนสนับสนุนกำลังนำตัวผู้อุทธรณ์ส่งเข้ารับการ

รักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งญาติได้นำตัวผู้อุทธรณ์ออกจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา และผู้อุทธรณ์ได้กลับมาพักอาศัยอยู่ในอาคารศรีทองคอนโดมิเนียมเช่นเดิม ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีผ่านศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางบอนกรณีการนำตัวผู้อุทธรณ์ส่งเข้าบำบัดรักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตบางบอนมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๘๙๐๔/๕๐๑๓ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า กรณีผู้อุทธรณ์กราบเรียนนายกรัฐมนตรีร้องเรียนเรื่องการนำตัวผู้อุทธรณ์ส่งเข้าบำบัดรักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยานั้น สำนักงานเขตบางบอนมีหนังสือ ที่ กท ๘๙๐๔/๒๒๘๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังโต้แย้งโดยไม่ยอมรับรายงานผลการพิจารณา สำนักงานเขตบางบอนเห็นว่าเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ จึงมีคำสั่งที่ ๒๐๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาแก้ไขปัญหาข้อร้องทุกข์รายผู้อุทธรณ์ และได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ไปให้ถ้อยคำแต่อย่างใด

ต่อมา สำนักงานเขตบางบอนได้รับการประสานจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตบางบอนได้จัดส่งเอกสารหลักฐานการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๐/๑๔๑๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ยังไม่ปรากฏว่าหัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตบางบอน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ตามมาตรา ๒๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

สำนักงานเขตบางบอนได้ประมวลข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบ ทั้งในส่วนสำนักงานเขตบางบอนและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วเห็นว่า การนำตัวผู้อุทธรณ์ส่งสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาเป็นไปเพื่อช่วยเหลือให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการบำบัดรักษา ไม่ได้เป็นการปฏิบัติด้วยความไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด จึงพิจารณายุติเรื่อง และได้มีหนังสือ ที่ กท ๘๙๐๔/๕๒๒๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบ พร้อมกับมีบันทึก ที่ ๘๙๐๔/๑๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนรายผู้อุทธรณ์ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อทราบด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือ

โต้ตอบระหว่างกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางบอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีนำตัวผู้อุทธรณ์เข้าบำบัดรักษาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยา เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากสำนักงานเขตบางบอนเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีผลกระทบต่องานให้ข้อมูลหรือผู้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นใคร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางบอนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับแบบตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙ (ที่ถูกนำจะเป็นวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐) ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าต้นนาคร้ว ขอข้อมูลข่าวสารผลการปฏิบัติงานของนางสาว ข. กรณีมีผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ว่าได้ออกแบบตอบรับแจ้งฆ่าสุกรและจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ขจส. ๙) ของโรงฆ่าสัตว์นาย ค. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ในแต่ละวันว่าได้ออกไปเป็นจำนวนวันละกี่ตัว เพื่อตรวจสอบว่านางสาว ข. พนักงานท้องถิ่นได้ปฏิบัติหรือฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่

เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าต้นนาคร้ว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาว ข. พนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้ว กรณีการออกแบบตอบรับแจ้งฆ่าสุกร และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ขจส. ๙) ของโรงฆ่าสัตว์นาย ค. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ในแต่ละวัน แต่เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้วมีหนังสือ ด่วน ที่

ลป ๕๒๗๐๑/๘๘๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ (สุกร) ของพนักงานท้องถิ่น และสำเนาใบนำส่งเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ที่พนักงานท้องถิ่นรับแจ้งการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์นาย ค. ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงว่าเทศบาลตำบลปาดันนาครวัดมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการตอบรับ - แจ้งการฆ่าสัตว์ให้มีหน้าที่ในการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ และช่วยพนักงานท้องถิ่นจัดทำเอกสารแบบตอบรับการฆ่าสัตว์และเก็บค่าอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ การที่พนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งการฆ่าสัตว์ (สุกร) และออกอาชญาบัตร ขจส. ๙ ให้แก่โรงฆ่าสัตว์ นาย ค. มากกว่าวันละ ๒๐ ตัว นั้น กรณีนี้เทศบาลตำบลปาดันนาครวัดได้ทำหนังสือหารือไปยังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปางเกี่ยวกับกำลังการผลิตของโรงฆ่าสัตว์ นาย ค. ที่ใช้แบบแปลนโรงงานแปรรูปสุกรขนาดเล็กพิเศษของกรมปศุสัตว์ในการก่อสร้างว่าจะสามารถดำเนินการฆ่าสัตว์เกินวันละ ๓ ตัว ได้หรือไม่ และปศุสัตว์จังหวัดลำปางได้ตอบข้อหารือดังกล่าวว่า พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้บัญญัติในเรื่องกำลังการผลิตนี้ไว้ โดยพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมกระบวนการฆ่าสัตว์ให้มีความสะอาด ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่สะอาดและปลอดภัยเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลการดำเนินการรับแจ้งฆ่าสุกรและจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ขจส. ๙) และสำเนาใบนำส่งเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ที่พนักงานท้องถิ่นรับแจ้งการฆ่าสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์นาย ค. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของเทศบาลตำบลปาดันนาครวัด การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลปาดันนาครวัดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้อมูลการ

รับแจ้งการฆ่าสัตว์ (สุกร) ของพนักงานท้องถิ่น และสำเนาใบนำส่งเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ที่พนักงาน
ท้องถิ่นรับแจ้งการฆ่าสัตว์ ของโรงฆ่าสัตว์นาย ค. ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้
สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทางหลวง
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมทางหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมทางหลวง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รายนาย ข. และนาย ค.

๒. หนังสือลับ ที่ สด. ๒/๑๔๑๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐

๓. ทะเบียนหนังสือรับ เลขทะเบียนรับ ที่ กต ๒๑/๕๐ เรื่องขอเสนอรายงาน
สอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

กรมทางหลวงมีหนังสือลับ ที่ คค ๐๖๐๙.๓(๗)/๙๗๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นเรื่องลับ และอยู่ในขั้นตอน
ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง กรณียังไม่เป็นที่สิ้นสุด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกรมทางหลวงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมทางหลวงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมทางหลวงมีคำสั่ง ที่ บ. ๑/๑๓๑/๒๕๕๙
ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
กรณีศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๖๗/๒๕๔๔ และคดีหมายเลขแดงที่
๕๐๙/๒๕๔๖ ระหว่างธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี และกรมทางหลวงที่ ๑ กับพวก
รวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี โดยให้กรมทางหลวงจ่ายเงินพร้อมดอกเบี้ยให้แก่คู่กรณี เนื่องจากกรมทาง
หลวงได้จ่ายเงินค่าเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๖ สายกรุงเทพ - ระยอง

ตอนกรุงเทพ (ลาดกระบัง) - ชลบุรี ให้กับผู้มีชื่อ โดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างนองที่ดินทราบ คณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ความเสียหายดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนาย ข. และนาย ค. ซึ่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากสำนักจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินแล้วมิได้มีการดำเนินการเพื่อให้มีการพิจารณาตรวจสอบสำนวนทำความเข้าใจเสนออธิบดีกรมทางหลวงพิจารณาสั่งการ และรายงานกระทรวงการคลังตามระเบียบเพื่อให้กรมทางหลวงสามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้นาย ข. และทายาทของนาย ค. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กรมทางหลวงได้ทันภายในกำหนดอายุความ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเรียกให้ผู้อุทธรณ์ (ข้าราชการบำนาญ กรมทางหลวง) ซึ่งเดิมดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มคดี ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อประกอบการชี้แจง แต่กรมทางหลวงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมทางหลวงมีหนังสือ ที่ คค ๐๖๑๑๒.๖/๕๑๑๒ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารลับ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ยังไม่เป็นที่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่รายนาย ข. และนาย ค. และหนังสือลับ ที่ สด. ๒/๑๔๑๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ กรมทางหลวงชี้แจงว่า การพิจารณาเรื่องความรับผิดชอบทางละเมิดของบุคคลทั้งสองยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง กรณียังไม่เป็นที่สิ้นสุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัด
กำแพงเพชร เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร ขอสำเนาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ กรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร มีคำสั่งท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ยังไม่ได้สรุปสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรมีคำสั่ง ที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น โดยกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าระยะเวลาได้ล่วงเลยมาพอสมควร จึงต้องการข้อมูลการสอบข้อเท็จจริงเพื่อรักษาสีบทของตน และเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงเกี่ยวกับคุณสมบัติในการสมัครสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา และอัยการผู้ช่วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๐๒/๑๑๑๒๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรได้สรุปผลการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าวจึงขอสำเนาสำนวน

การสอบสวนได้ คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๔๕๒๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ไปติดต่อกับสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่าได้ไปติดต่อกับสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าการคัดถ่ายสำนวนต้องมีกระบวนการขั้นตอนต่างๆ และไม่ได้ระบุว่าจะให้ผู้อุทธรณ์ไปรับสำนวนได้เมื่อใด ผู้อุทธรณ์จึงยังมิได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการฯ มอบหมายให้เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ ประสานงานไปยังสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรเพื่อขอทราบข้อเท็จจริง ได้รับรายงานว่าสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรได้มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๐๒/๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารดังกล่าวได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน แต่อย่างไรก็ดี ต่อมาสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๖.๐๐๒/๗๐๓๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ อีกครั้งหนึ่ง แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอไม่มีข้อความที่ต้องปกปิด ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือสำนวนการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบข้อเท็จจริงเมื่อมีกรณีกล่าวหาบุคลากรภาครัฐ อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการสอบข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป และกรณีนี้สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๖.๐๐๒/๗๐๓๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าสามารถเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด กรณี จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาว่าสมควรจะปกปิดข้อความใดหรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากผู้อุทธรณ์ได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช
อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวกับที่สาธารณประโยชน์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช
อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ หนายความผู้รับมอบอำนาจของนาง ข. มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช ขอคัดถ่ายเอกสารเกี่ยวกับการกันที่ไว้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินหรือเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องที่ระบุว่าที่ดินบริเวณหลังศาลแม่ชีตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๕๓๐/๒๕๕๒ ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชอ้างว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์สำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน

๒. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสาธารณะของที่ดินดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชมีหนังสือ ที่ ปข ๗๓๔๐๑/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเปิดเผย เพราะหากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดีตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช เพื่อขอคัดถ่ายเอกสารเกี่ยวกับการกันที่ไว้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้หรือสงวนไว้

เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินหรือเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน บริเวณหลังศาลแม่ชี แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชมีหนังสือ ที่ ปช ๗๓๔๐๑/๔๗๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ที่ดินแปลงที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นที่สาธารณประโยชน์ จำนวน ๓,๕๕๓ ไร่ ๑ งาน ๗๗ ตารางวา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๒ ปรากฏตามเอกสารหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ฉบับที่ ๒๗๗๐/๒๕๑๒ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาก่อนสภาพที่ดินเพื่อปฏิรูปให้กับชาวบ้านบางส่วน โดยยังคงเว้นที่ดินแปลงพิพาทไว้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชได้ฟ้องคดีนาย ค. เนื่องจากได้บุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่สาธารณประโยชน์โดยปลูกต้นยางพารา ในชั้นการพิจารณาของศาลนาย ค. รับสารภาพว่าได้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์แปลงที่พิพาทจริง ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้พิจารณาและพิพากษาว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่สาธารณประโยชน์ และมีคำบังคับแก่นาย ค. โดยให้มีผลรวมถึงบริวารของนาย ค. ให้ออกจากที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชได้ดำเนินการบังคับคดีแก่ผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์โดยนำเจ้าพนักงานบังคับคดีเข้าปิดหมายเพื่อขับไล่จำเลย นาย ค. ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นทนายความของนาง ข. ได้ยื่นคำร้องโต้แย้งว่าที่ดินแปลงดังกล่าวไม่ใช่ของนาย ค. แต่เป็นของนาง ข. ซึ่งเป็นภรรยาของนาย ค. องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชพิจารณาแล้วเห็นว่าการโต้แย้งดังกล่าวเป็นไปเพื่อประวิงการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูลข่าวสารที่ขอเกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี การเปิดเผยอาจทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชไม่อาจบังคับคดีให้สำเร็จตามคำพิพากษาได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ (ที่ดินบริเวณหลังศาลแม่ชีตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๕๓๐/๒๕๕๒ ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชระบุว่า คือที่สาธารณประโยชน์ในเขตตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ได้ประกาศให้เป็นเขตทุ่งเลี้ยงสัตว์เขาไชยราช ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ฉบับที่ ๒๗๗๐/๒๕๑๒ จำนวน ๓,๕๕๓ ไร่ ๑ งาน ๗๗ ตารางวา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนทางที่ดินที่ทางราชการกำหนดขอบเขตในการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกันของประชาชน และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราชเปิดเผยแผนที่ทุ่งหญ้าสาธารณะ ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ฉบับที่ ๒๗๗๐/๒๕๑๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด
เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนคัดค้านการออกโฉนดที่ดิน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ยื่นคำขอฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราด ขอคัดสำเนาหนังสือคัดค้านการออกโฉนดที่ดินและหนังสือร้องเรียนของนาง ข. ที่ได้ยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราดมีข้อสั่งการท้ายคำขอเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครอง หรือเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์บันทึกด้วยลายมือเขียนต่อท้ายข้อสั่งการของเจ้าพนักงานที่ดินเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙โต้แย้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและขอใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจังหวัดตราดได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตร ๐๐๒๐.๕/๑๕๘๐๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ส่งเรื่องมายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดตราดไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราด ขอคัดสำเนาหนังสือร้องเรียนของนาง ข. ที่ได้ยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ กรณีนาย ค. ยื่นคำขอรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยอาศัย ส.ค. ๑ ที่มีชื่อนาย ง. เป็นผู้แจ้งการครอบครองที่ดิน แต่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินจังหวัดตราดมีหนังสือ ด่วน ที่ ตร ๐๐๒๐.๕/๕๓๙๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา

และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า นาย ค. ยื่นคำขอรังวัดออกโฉนดที่ดินตามคำขอที่ ๗๐/๑๐๕/๕๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยอาศัย ส.ค. ๑ เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะหมาก อำเภอเกาะกูด (แหลมงอบ) จังหวัดตราด เนื้อที่ ๑,๙๐๑ ไร่ ๑ งาน ๖๓ ตารางวา มีชื่อนาย ง. เป็นผู้แจ้งการครอบครองที่ดิน เจ้าหน้าที่ได้ทำการรังวัดเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ปรากฏว่าได้เนื้อที่รวม ๑,๖๙๔ ไร่ ๒ งาน ๓๔.๙ ตารางวา น้อยกว่าเดิม ๒๐๖ ไร่ ๓ งาน ๒๘.๑ ตารางวา ต่อมานาง ข. ได้มีหนังสือคัดค้านการรังวัดบางส่วน โดยอ้างว่าผู้ขอได้นำรังวัดทับที่ดินซึ่งตนได้ครอบครองและทำประโยชน์เป็นสุสานของบรรพบุรุษ สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบมีหนังสือ ที่ ตร ๐๓๒๐/๔๐๙๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ส่งเรื่องและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราดพิจารณาสั่งการ ตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พร้อมกับหารือแนวทางปฏิบัติในประเด็นเรื่องการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะหมาก อำเภอเกาะกูด (แหลมงอบ) จังหวัดตราด เนื่องจากไม่มีการแจ้งข้างเคียงและระยะจะถือว่าเป็นการแจ้งที่ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และประเด็นที่ไม่สามารถบันทึกเหตุแห่งความแตกต่างหรือเปลี่ยนแปลงข้างเคียงได้ เนื่องจากหลักฐาน ส.ค. ๑ มิได้ระบุไว้ และจังหวัดตราดมีหนังสือ ที่ ตร ๐๐๒๐/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ หารือไปยังกรมที่ดินซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาตอบข้อหารือของกรมที่ดิน เมื่อนาย ก. ผู้อุทธรณ์ โดยนาย จ. ได้ไปยื่นคำขอคัดถ่ายเอกสารสำเนาคำร้องคัดค้านการออกโฉนดที่ดินของนาง ข. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราดเห็นว่า เป็นเอกสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ยังไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากมีการเปิดเผยออกไปอาจจะเกิดความเสียหายหรือเป็นอันตรายต่อเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลภายนอกได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนคัดค้านการออกโฉนดที่ดินของนาง ข. ที่ได้ยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราดส่วนแยกแหลมงอบเป็นเอกสารที่อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตราด และกรมที่ดินยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก. กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง นักวิชาการพัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และพวกรวม ๓ คน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ และวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานนิติการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ขอตรวจดูสำนวนและข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. การสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง และการรายงานผลการสอบสวนหาข้อเท็จจริงต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

๒. การสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย และการรายงานผลการสอบสวนวินัยต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

๓. การสอบหาข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีหนังสือ ที่ ๐๕๘๒.๔๓/๐๕๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์และพวก แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (๑) บันทึกการให้ถ้อยคำขึ้นการสอบสวนข้อเท็จจริง ขึ้นการสอบสวนวินัย และขึ้นการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด (๒) เอกสารการจัดซื้อวัสดุ (๓) หนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อ กองพิสูจน์หลักฐาน (๔) หลักเกณฑ์การกำหนด การแบ่งส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค.๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่องแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และ (๕) พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวนนั้น สำนักงานนิติการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล อีกทั้งเอกสารบางส่วนเป็นเอกสารที่เป็นการพิจารณาในทางลับซึ่งก่อให้เกิดการกระทบสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้องรายอื่น

ผู้อุทธรณ์กับพวก มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีคำสั่ง ที่ ๐๗๗๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด กรณีการทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ ซึ่งพบว่าผู้อุทธรณ์และพวกปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ด้วยการลงลายมือชื่อในการรับพัสดุแต่ไม่ได้มีการตรวจรับพัสดุตามความเป็นจริง การละเลยการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ผู้อื่นร่วมกับผู้ขายวัสดุอาศัยโอกาสดังกล่าวในการกระทำความทุจริต คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดมีบันทึก ที่ ๐๕๘๒.๔๓/๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์และพวก แจ้งความรับผิดชอบละเมิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์และพวกโต้แย้งการชี้มูลความผิดทางละเมิดต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ผู้อุทธรณ์และพวกจึงมีหนังสือขอตรวจสำนวนและคัดถ่ายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ทั้งในขั้นการสอบสวนหาข้อเท็จจริง การสอบสวนวินัย และการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อนำไปใช้ในการประกอบการแก้ข้อกล่าวหาและใช้สิทธิอุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๘๒.๔๓/๐๕๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์และพวกได้มีหนังสือชี้แจงโต้แย้งการสอบสวนเพื่อแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนหาความผิดทางละเมิด ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนหาความผิดทางละเมิดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ ราย ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ได้มีคำสั่ง ที่ ๐๐๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ให้นางสาว ก. และนางสาว ข. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการ ซึ่งผู้ต้องรับผิดชอบทั้ง ๒ ราย ไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และได้เข้าทำสัญญารับสภาพหนี้และผ่อนชำระหนี้แก่ทางมหาวิทยาลัยแล้ว ส่วนการสอบสวนวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ มีมติเห็นควรให้งดโทษและทำการว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ ราย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบหาข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนวินัย และการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนเพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบกรณีการกระทำผิดเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินการทางวินัยอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว อันเป็นการปฏิบัติราชการ

ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการสอบสวนได้เสร็จสิ้นโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์และให้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์เปิดเผยรายงานการสอบหาข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนวินัย และการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง เกี่ยวกับการก่อสร้าง
อาคาร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ บริเวณอาคารเลขที่ ๒๗๙/๑๙ ถนนจามเทวี ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน ๖ รายการ

เทศบาลนครลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๐๐๔/๒๓๐๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ลป ๕๒๐๐๕/๖๖๗๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บางรายการโดยให้เหตุผลว่า เอกสารบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเอกสารบางอย่างเป็นลิขสิทธิ์ของผู้ออกแบบ เช่น แบบแปลนอาคารต่าง ๆ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. แบบแปลนการก่อสร้างอาคารในส่วนแผนผังที่ตั้งของที่ดิน
๒. แผนผังบริเวณ
๓. โครงสร้างอาคารภายนอกทั้งหมด
๔. ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลนครลำปาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อเทศบาลนครลำปางว่า นาง ข. ซึ่งประกอบกิจการ อยู่ซ่อมรถยนต์ บริเวณอาคารเลขที่ ๒๗๙/๑๙ ถนนจามเทวี ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ก่อให้เกิดเสียงดัง และสร้างความเดือดร้อนรำคาญ สำนักรางวัล เทศบาลนครลำปางได้ตรวจสอบ

กรณีตามร้องเรียนและแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว และผูุ้ทธรณ์
ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพกรณีดังกล่าว แต่เทศบาลนครลำปางปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลนครลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๐๐๑/๓๓๑๖
ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานช่างและกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แต่ได้รับเอกสารไม่ครบถ้วนมีเอกสาร
บางส่วนที่ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเห็นว่าข้อมูลดังกล่าว บางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของนาง ข.
และบางส่วนเป็นลิขสิทธิ์ของวิศวกรผู้ออกแบบ ได้แก่ แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร แผนผังบริเวณ
โครงสร้างอาคารภายนอกทั้งหมด และสำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
โดยกรณีดังกล่าวได้มีแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๓ สรุปความว่า “แบบแปลน
การก่อสร้างอาคารเป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อ
เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่
อยู่ในความครอบครองของราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารได้ นอกจากนั้น มาตรา ๗๓
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังได้บัญญัติสิทธิบุคคลผู้ที่มีที่ดินใกล้เคียงหรือติดต่อกับ
ที่ดินที่มีการก่อสร้างฟ้องคดีได้ในกรณีที่เป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับผลกระทบกระเทือน
อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเห็นสมควร
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารใน
ส่วนโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น
และข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคาร ซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผย
อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้าง
อาคาร ค.ส.ล. ๑ ชั้น และโรงรถ บริเวณอาคารเลขที่ ๒๗๙/๑๙ ถนนจามเทวี ตำบลเวียงเหนือ
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ได้แก่ แบบแปลนการก่อสร้างอาคารในส่วนแผนผังที่ตั้งของที่ดิน
แผนผังบริเวณและโครงสร้างอาคารภายนอกทั้งหมด เป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้อง
ยื่นประกอบการขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
จึงเป็นข้อมูลของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของ
ราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผูุ้ทธรณ์เป็น

ผู้ถูกระทบสิทธิจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในการตรวจสอบว่าแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ประกอบกับคำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๓ ที่เทศบาลนครลำปางอ้างเป็นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารในส่วนแผนผังที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณและโครงสร้างอาคารภายนอกทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อมูลประเภทเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอในอุทธรณ์นี้ และถึงแม้ว่าในแบบแปลนดังกล่าวจะมีข้อมูลรายการคำนวณในส่วนโครงสร้างทางวิศวกรรมและการออกแบบภายนอกอาคาร แต่รายการคำนวณดังกล่าวเป็นรายการคำนวณตามหลักวิชาการโดยไม่ต้องใช้ความรู้ทางเทคนิคเฉพาะอันไม่สามารถเปิดเผยได้ และการเปิดเผยเฉพาะแบบแปลนภายนอกอาคารซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้นั้น ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งเทศบาลนครลำปาง ได้ออกให้แก่นาง ข. เพื่อประกอบกิจการอุ้มขอมรณนต์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติอนุญาตของหน่วยงานของรัฐเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลนครลำปางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เพื่อขอสำเนาคำสั่ง เอกสารหลักฐาน ผลการประชุมพิจารณาลงโทษทางวินัย ตลอดจนรายชื่อผู้ร้องเรียนและพยานทั้งหมด รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยที่คณะกรรมการสอบสวนใช้ในการสืบพยานและพิจารณาลงโทษผู้อุทธรณ์กรณีกระทำผิดวินัย เพราะเหตุทำให้ข้าราชการครูเดือดร้อน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๐๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้สิ้นสุดการพิจารณาทางปกครองไปนานแล้ว ซึ่งหลังจากที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ (ชื่อในขณะนั้น) ได้มีคำสั่งลงโทษ ที่ ๐๐๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ก็ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.ค.ศ เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ (ชื่อในขณะนั้น) แล้วปรากฏว่า มีมติยืนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เสนอ จากนั้นไม่นาน ผู้อุทธรณ์จึงได้ลาออกจากราชการ โดยไม่ได้ใช้สิทธิทางศาลในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีจึงเห็นว่าเอกสารที่ขอคัดสำเนานั้น ไม่ได้นำไปใช้สำหรับการโต้แย้งสิทธิใด ๆ อีกต่อไป เนื่องจากขณะนี้เลยระยะเวลาดำเนินการที่จะใช้สิทธิทางศาลแล้ว แต่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเพื่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงจำเป็นต้องปกปิดนามผู้เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยกรณีมีส่วนร่วมลงชื่อร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์และนาย ข. ว่าตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ถ่ายโอนโครงการพัฒนาชีวิตครูให้ไปอยู่ในการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) ว่าด้วยโครงการพัฒนาชีวิตครู พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีการเลือกตั้งคณะกรรมการเครือข่ายพัฒนาชีวิตครูขึ้นใหม่ ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มเครือข่ายพัฒนาชีวิตครูชุดเดิม ไม่ให้ความร่วมมือ โดยการต่อต้าน ไม่ส่งมอบงานและไม่ยอมให้หักเงินเดือน ที่จ่าย เพื่อชำระหนี้เงินกู้ ทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากหากมีการค้างชำระเงินงวดของสมาชิกธนาคารออมสินจะไม่จ่ายเงินสนับสนุนพิเศษของปีนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองขัดต่อระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๔ (๓) (๗) (๘) และขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๐๑๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง โดยดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลจำนวน ๘ ราย เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นคณะกรรมการสอบสวนได้สรุปรายงานผลการสอบสวน (สว.๖) โดยมีมติให้ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มีมติให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และมีคำสั่งลงโทษแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ผลปรากฏว่ามีมติยืนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เสนอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๐๔๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่กระทบต่อความเป็นอยู่ของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคน ซึ่งปัจจุบันบางท่านก็เสียชีวิตแล้ว และบางท่านก็เกษียณอายุราชการแล้ว การพิจารณาลงโทษก็เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ไม่ได้พิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นเอกสารเพื่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เรื่องดังกล่าวได้สิ้นสุดเป็นเวลานานแล้ว หากให้เอกสารที่เปิดเผยตัวผู้ร้องเรียน หรือพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็จะนำไปสู่การแจ้งความดำเนินคดีอาญาต่อกันอีก จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัย โดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากคู่กรณี โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่

๑. หนังสือร้องเรียนวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

๓. รายงานการสอบสวนลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒

๔. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล จำนวน ๘ ราย

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เฉพาะเรื่องที่พิจารณาการดำเนินการวินัยผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงแม้ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวจะเสร็จสิ้นไปนานแล้ว ก็ไม่ใช่เหตุผลที่หน่วยงานจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยควรมีสสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนหรือรายชื่อบุคคลที่ให้ถ้อยคำเป็นพยานอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลนั้น จึงไม่ควรเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียน รายชื่อพยานบุคคลและข้อความที่ทำให้ทราบว่าพยานเป็นใคร ทั้งในรายงานการสอบสวนและในบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน รายชื่อพยานบุคคลและข้อความที่ทำให้ทราบว่าพยานเป็นใคร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร
เกี่ยวกับการประกอบกิจการผลิตน้ำตาลทราย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการการย้ายสถานที่ตั้งหรือการขนานำกำลังผลิตน้ำตาลเพื่อไปตั้งที่ใหม่และขยายกำลังการผลิต ของบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด มาตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายที่ตำบลอุ่มจานอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารเพื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๒. เอกสารคำขอรับใบอนุญาต (รง.๓) จัดตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายของบริษัท
ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด

๓. เอกสารผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๐๐๓๓ (๓)/๑๔๑ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งดังนี้

๑. เอกสารเพื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครยังไม่ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เนื่องจากบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. เอกสารคำขอรับใบอนุญาต (รง.๓) จัดตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายของบริษัท
ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด สำนักงานไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เนื่องจากบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสีย

๓. เอกสารผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครยังไม่มีข้อมูลแต่อย่างใด เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลยังไม่เป็นที่สรุป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประสานงานกลุ่มรักษาน้ำอัน มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และเอกสารการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงงานของ บริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งจะตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายที่ตำบลอุ่มจาน อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชน และการตรวจสอบโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ อันอาจจะกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมและสุขภาพของประชาชน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๐๐๓๓(๓)/๖๒๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. เอกสารเพื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ นั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครยังไม่ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงาน ในการพิจารณาออกใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตขยายโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่อย่างใด เนื่องจากบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ต้องยื่นคำขอทั่วไป (สำหรับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน) และเอกสารประกอบการพิจารณา โดยในข้อ ๗ ของระเบียบดังกล่าวระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “โรงงานที่ได้รับความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือโรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพที่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ถือว่าได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบนี้แล้ว”

๒. เอกสารผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และบริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด (บริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม) ได้จัดการประชุมความก้าวหน้าการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งได้สรุปผลการประชุมส่งให้สำนักงานฯ และได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ดังนั้น ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานฯ ยังไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์หนังสือชี้แจงของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัย โดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากคู่กรณี โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารเพื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครแจ้งว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งตามข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงาน ในการพิจารณาออกใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตขยายโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า โรงงานที่ได้รับความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ถือว่าได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบนี้แล้ว กรณีไม่ใช้การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.๓) จัดตั้งโรงงานผลิตน้ำตาลทรายของบริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด พร้อมเอกสารประกอบคำขอเป็นข้อมูลที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องยื่นเพื่อประกอบคำขอสำหรับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่หน่วยงานต้องเปิดเผยประกอบประกาศ เรื่องการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงาน ตามข้อ ๙ ของระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงาน ในการพิจารณาออกใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตขยายโรงงานตาม

กฎหมายว่าด้วยโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบโดยทั่วไป เพื่อให้ประชาชนได้ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารสรุปผลการประชุมความก้าวหน้าการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงงานผลิตน้ำตาลทรายของบริษัทไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและรายงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบ ข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙(๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับบริษัทฯ มีความประสงค์เผยแพร่ข้อมูลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ประชาชนรับทราบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าว อิศรา มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการป้องกันการและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางพรทิวา นาคาศัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อนุมัติจำหน่ายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาล เมื่อปี ๒๕๕๒
ในราคาต่ำกว่าราคาตลาด และไม่อนุมัติขายข้าวให้กับบริษัท วุฒิกวี จำกัด และบริษัท สิงโตทองไรซ์
คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งอยู่ในกลุ่มผู้เสนอราคาสูงสุด

รายการที่ ๒ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุสงสัย
ว่ามีการทุจริตในการระบายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาล เมื่อปี ๒๕๕๓ เกี่ยวกับพฤติกรรมของ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นางพรทิวา นาคาศัย และนายมนัส สร้อยพลอยใน
๔ ข้อกล่าวหา ดังนี้

ข้อกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ ราย ปรับเปลี่ยนวิธีการระบายข้าวสารให้แก่
ผู้ส่งออกที่มีคำสั่งซื้อข้าวจากต่างประเทศในปริมาณมากเสนอซื้อข้าวในสต็อกของรัฐบาล โดยไม่มี
การออกประกาศเชิญชวน เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการบางรายและกีดกันผู้เสนอราคา
รายอื่นไม่ให้มีการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม

ข้อกล่าวหาที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ ราย อนุมัติให้ความเห็นชอบจำหน่ายข้าวสารใน
สต็อกของรัฐบาลในราคาต่ำกว่าราคาตลาด ทำให้รัฐได้รับความเสียหาย

ข้อกล่าวหาที่ ๓ กรณีนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี และนายมนัส สร้อยพลอย กระทำการ
ระบายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาลโดยดำเนินการในทางลับ

ข้อกล่าวหาที่ ๔ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นกรณีนางพรทิวา นาคาศัย มีส่วนเกี่ยวข้องกับ บริษัท เอ็มที เซ็นเตอร์เทรด จำกัด เนื่องจากนายวีระศักดิ์ จินารัตน์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพาณิชย์ ได้นำแคชเชียร์เช็คเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ของวิทยาลัยโปลีเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาวางค้ำประกันการทำสัญญาของบริษัทฯ กับ องค์การตลาดเพื่อการเกษตร (อ.ต.ก.)

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๕๓๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเฉพาะเหตุผลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติให้ข้อกล่าวหานี้ตกไปเท่านั้น ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ข้อกล่าวหาตกไปก่อนที่ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการจัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจดูเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มีมติวินิจฉัยว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหานี้เป็นอันตกไป พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีผลใช้บังคับ ซึ่งตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ได้กำหนดให้ใช้กับเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลตั้งแต่วันที่ระเบียบมีผลใช้บังคับ ดังนั้น เรื่องไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีนี้จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของระเบียบดังกล่าว สำหรับข้อกล่าวหาที่ ๔ นั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่ารายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการจำหน่ายข้าวสมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติให้ข้อกล่าวหานี้ตกไป โดยไม่ได้เปิดเผยรายละเอียดในการไต่สวนว่าเหตุใดข้อกล่าวหาจึงไม่มีมูล ทำให้เกิดข้อเปรียบเทียบกับ การดำเนินการไต่สวนกรณีจำหน่ายข้าวสมัยรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับขั้นตอนการไต่สวนอย่างละเอียด ไม่ได้เป็นความลับ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนในกรณีดังกล่าวอย่างไร และเหตุใดข้อกล่าวหานี้จึงตกไป เมื่อการไต่สวนกรณีดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ก็ควรจะเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้ แต่สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้เฉพาะเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่พิจารณามีมติให้ข้อกล่าวหานี้ตกไปเท่านั้น

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. มิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ แต่อย่างใด แต่ได้มีการพิจารณาและดำเนินการเปิดเผยข้อมูลให้แก่

ผู้ร้องขอได้รับทราบเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้วินิจฉัยให้ข้อกล่าวหาตกไปแล้ว โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ได้มีหนังสือขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหา นางพรทิวา นาคาศัย อนุมนตรีขายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๕๒ ต่ำกว่าราคาตลาด และไม่อนุมติขายข้าวสารให้กับบริษัท วุฒิกวี จำกัด และบริษัท สิงโตทองไรซ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ทั้งที่อยู่ในกลุ่มผู้เสนอราคาสูงสุด และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทุจริตในการระบายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๕๓ เกี่ยวกับพฤติการณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นางพรทิวา นาคาศัย และนายมนัส สร้อยพลอย รวม ๔ ข้อกล่าวหา โดยขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการจัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจสอบเหตุผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มิมีมติวินิจฉัยว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๕๖-๓๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ข้อกล่าวหาตกไปก่อนที่ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการจัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจสอบเหตุผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มิมีมติวินิจฉัยว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีผลใช้บังคับ ซึ่งตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๘ ได้กำหนดให้ใช้กับเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลตั้งแต่วันที่ระเบียบมีผลใช้บังคับ ดังนั้น เรื่องไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีนี้จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของระเบียบดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้เข้าตรวจสอบเฉพาะเหตุผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ข้อกล่าวหาตกไปเท่านั้น ที่ประชุมจึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์รับทราบเฉพาะเหตุผลในการพิจารณามีมติให้ข้อกล่าวหาตกไป ในลักษณะเดียวกับการแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบ

๓. สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งเหตุผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว และสำนักข่าวอิศราได้นำข้อมูลดังกล่าวเผยแพร่ในเว็บไซต์ www.isranews.org/isra-news.html เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๔.๐๗ น. หัวข้อว่า “ชัด ๆ ป.ป.ช. แจงยับไฉนตีตกสารพัดคดีข้าวยุค “อภิสิทธิ์”- รอลุ้นคดีมันจีทูส่อเก๊?”

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า รายงานการไต่สวนที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เกี่ยวข้องกับการทุจริตการระบายข้าวสมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในปี ๒๕๕๒ และปี ๒๕๕๓ แบ่งเป็นสำนวนการไต่สวน ๓ สำนวน ซึ่งดำเนินการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว ๒ สำนวน และตามมาตรา ๕๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้เข้าตรวจดูเฉพาะเหตุผลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ข้อกล่าวหา ตกไปเท่านั้น ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นนักข่าวไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการไต่สวนดังกล่าว จึงได้เปิดเผยเฉพาะเหตุผลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ข้อกล่าวหาดังกล่าวตกไปให้ผู้อุทธรณ์ทราบเท่านั้น สำหรับประเด็นที่ปรากฏตามรายงานของสื่อมวลชนว่ากรณีดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนอย่างคลุมเครือ เนื่องจากมีการอ้างว่าเอกสารหายในช่วงน้ำท่วมนั้น ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกมาจากหน่วยงานอื่น ซึ่งอยู่ระหว่างการขนย้ายเอกสารในช่วงน้ำท่วม จึงยังไม่สามารถส่งมอบเอกสารให้ได้ เอกสารไม่ได้หายแต่อย่างใด และเอกสารนั้นเป็นเอกสารที่ต้องใช้ในการไต่สวนในสำนวนที่ ๓ ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น ไม่ได้ใช้ในสำนวนการไต่สวนที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ รายงานการไต่สวนที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของข้อกล่าวหาที่ ๑ ข้อกล่าวหาที่ ๒ และข้อกล่าวหาที่ ๓ ได้ดำเนินการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว และเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๔ อยู่ในสำนวนการไต่สวน ที่ ๓ ที่ยังไม่เสร็จสิ้นและพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำในการ ไต่สวนเป็นกลุ่มเดียวกัน หากเปิดเผยรายงานการไต่สวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ อาจส่งผลกระทบต่อการไต่สวนซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของข้อกล่าวหาที่ ๑ ข้อกล่าวหาที่ ๒ และข้อกล่าวหาที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่มีมูล และมีมติให้ข้อกล่าวหาดังกล่าวตกไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อและข้อความที่ทำให้ทราบว่าพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นใคร ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๔ ซึ่งอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของข้อกล่าวหาที่ ๑ ข้อกล่าวหาที่ ๒ และข้อกล่าวหาที่ ๓ โดยปกปิดชื่อและ

ข้อความที่ทำให้ทราบว่าพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นใคร พร้อมทั้งให้
สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กสทช. เกี่ยวกับการสอบ
ข้อเท็จจริงและหนังสือกล่าวหา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการ
โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(สำนักงาน กสทช.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีบันทึก ลับ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกล่าวหา

๒. คำให้การของบุคคลที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการ
สอบข้อเท็จจริงทุกคนในขั้นตอนสอบข้อเท็จจริง และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งสำนวน

๓. ความเห็นและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ลับ ที่ สทช ๓๐๐๔/๕๓๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐
และหนังสือ ลับ ที่ สทช ๓๐๐/๑๐๐๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้การต่อ
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า
เป็นความเห็นเบื้องต้นที่ได้จากการรวบรวมพยานเอกสารและพยานบุคคลผู้มาให้ข้อเท็จจริง ซึ่งมี
ลักษณะเป็นการสรุปโดยอาจมีการกล่าวอ้างถึงบุคคลบางรายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบกับการ
ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยอาจส่งผล
กระทบต่อกระบวนการสอบสวนทางวินัย และอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงาน กสทช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน กสทช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการระดับสูง สำนักงาน กสทช. ถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่สำนักงาน กสทช. กำหนด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาอันเป็นการข้ามผู้บังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงาน กสทช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้หนังสือกล่าวหาพร้อมเอกสารแนบ โดยเป็นเอกสารที่มีการเขียนหนังสือตั้งแต่เลขาธิการ กสทช. ผ่านรองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการโทรคมนาคม และผู้ที่เกี่ยวข้องตามสายงาน แต่หนังสือกล่าวหาที่สำนักงาน กสทช. เปิดเผยให้ทราบนั้นไม่มีการเขียนหนังสือดังกล่าว และรายการที่ ๒ คำให้การของผู้อุทธรณ์ไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๒๐๐๒/๒๓๕๗๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๒๐๐๒/๒๔๙๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ ดังนี้

๑. สำนักงาน กสทช. ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานปฏิบัติการระดับสูง รักษาการแทนผู้อำนวยการส่วน สังกัดสำนักกรรมการกิจการโทรคมนาคมและการประชุม มีพฤติกรรมที่อาจเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยเป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน โดยผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปไม่ได้เป็นผู้สั่งให้กระทำหรือมิได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว หรืออาจเป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ และแบบธรรมเนียมของสำนักงาน และอาจเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงต่อเลขาธิการ กสทช. โดยมีความเห็นว่า กรณีมีมูลอันเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่สำนักงาน กสทช. กำหนด แม้ว่าจะยังไม่เป็นเหตุให้สำนักงาน กสทช. ได้รับความเสียหายซึ่งอาจคำนวณเป็นเงินได้โดยตรง แต่กรณีย่อมถือได้ว่าเป็นความเสียหายในทางปกครองและการบังคับบัญชา อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนัยข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ ของระเบียบ กสทช. ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงาน กสทช. จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๓๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบทางวินัยเสร็จแล้ว ขณะนี้สำนักงาน กสทช. ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาการดำเนินการตามผลการสอบสวนทางวินัย

๒. สำหรับข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า หนังสือดังกล่าวได้มีการเสนอความเห็นของรองเลขาธิการ กสทช. เฉพาะโดยตรงต่อเลขาธิการ กสทช. ซึ่งเป็นความเห็นที่นำเสนอเฉพาะระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และมิได้มีการสั่งการให้ต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบความเห็นนั้นแต่อย่างใด สำนักงาน กสทช. โดยสำนักทรัพยากรบุคคลในฐานะที่เป็นผู้ครอบครองเอกสารจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการเปิดเผยความเห็นดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงไม่อาจคัดถ่ายสำเนาเอกสารที่ปรากฏลายมือเขียนหนังสือตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การของผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงาน กสทช. ได้ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือกล่าวหา คือบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมและการประชุมลับ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๕๐๐๘/๑๐๘๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ที่มีลายมือเขียนของผู้บังคับบัญชา เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในการเสนอความเห็นระหว่างผู้บริหารของสำนักงาน กสทช. อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนักงาน กสทช. ได้เปิดเผยคำให้การของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาให้ทราบแล้วโดยมีคำรับรองสำเนาถูกต้อง จึงมีข้อพิจารณาในส่วนคำให้การของผู้อื่นที่ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ความเห็นและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำนักงาน กสทช. มีหนังสือแจ้งว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงาน กสทช. อยู่ในระหว่างพิจารณาการดำเนินการตามผลการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยยังไม่สิ้นสุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงาน กสทช. มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเปิดเผยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมและการ

ประชุมลับ ด้านที่สุด ที่ สทช ๕๐๐๘/๑๐๘๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ที่มีลายมือเขียนของ
ผู้บริหารของสำนักงาน กสทช. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐
หมายเหตุ นางการดี เลียวไพโรจน์ กรรมการ ลาไปต่างประเทศ จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว จังหวัดลำปาง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. การขออนุญาตก่อสร้างอาคารแปรรูปเนื้อสัตว์ของนาย ข. และการอนุญาตก่อสร้างอาคารโดยใช้แบบแปลนโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กของกรมปศุสัตว์

๒. แบบแจ้งการฆ่าสัตว์ ขจส.๔ ที่ผู้ประกอบการได้ยื่นขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในวันที่ ๗ - ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อนำไปแสดงรายการเสียภาษี

เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๖๓๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ อนุญาตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เฉพาะแบบแจ้งการฆ่าสัตว์ ขจส. ๔ ที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ยื่นความประสงค์ และเฉพาะห้วงเวลาที่ร้องขอ เท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าวดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลตำบลป่าต้นนาคร้าว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารแปรรูป

เนื้อสัตว์ของนาย ข. และการอนุญาตก่อสร้างอาคารโดยใช้แบบแปลนโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กของ กรมปศุสัตว์ และแบบแจ้งการฆ่าสัตว์ ขงส.๔ ที่ผู้ประกอบการได้ยื่นขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในวันที่ ๗ - ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อนำไปแสดงรายการเสียภาษี เทศบาลตำบลป่าตันนาครีว แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลป่าตันนาครีว มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๘๐๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อ ประกอบการพิจารณาคณะกรรมการและชี้แจงสรุปความได้ว่า นาย ข. ได้มายื่นขออนุญาตก่อสร้าง อาคาร ตามแบบ ข.๑ เพื่อก่อสร้างอาคารโรงแปรรูปสุกร ชนิด ค.ส.ล. ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง โดยใช้ แบบแปลนการก่อสร้าง แบบมาตรฐาน ของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โรงแปรรูป สุกรขนาดเล็กพิเศษ กำลังผลิต ๑ - ๓ ตัวต่อวัน สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ส่วนควบคุมโรงฆ่าสัตว์ เป็นผู้นำมาขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ต่อมาเทศบาลตำบลป่าตันนาครีว ได้ทำหนังสือหารือไปยังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับกำลังการผลิตของโรงฆ่าสัตว์ ขนาดเล็ก ซึ่งมีกำลังผลิต ๓ ตัวต่อวัน ว่าจะสามารถฆ่าสุกรเกินกว่ากำลังการผลิตได้หรือไม่ โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง ได้ตอบข้อหารือสรุปความได้ว่า กรณีการเพิ่มกำลังการผลิต หรือฆ่าสัตว์ในแต่ละวันเพิ่มจำนวนมากขึ้นเปลี่ยนไปจากที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุในใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บัญญัติในเรื่องนี้ไว้ รวมถึงกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการ ฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้กำหนดไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ ที่ดำเนินการ ในกรณีดังกล่าวไม่จำเป็นต้องยื่นคำขออนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแต่อย่างใด ส่วนแบบคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ฯ ที่ได้กำหนดให้ระบุกำลังการผลิตสูงสุดต่อวันไว้นั้น

เพื่อควบคุมกระบวนการในการฆ่า และชำแหละเนื้อสัตว์ให้มีความเหมาะสมกับขนาดโรงฆ่าสัตว์ ดังนั้น เมื่อเทศบาลตำบลป่าตันนาครีว ได้รับแบบขออนุญาตก่อสร้าง แบบ ข.๑ แล้ว ได้ดำเนินการ ตรวจสอบพื้นที่และเสนอผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นพนักงานท้องถิ่นพิจารณา เมื่อพนักงานท้องถิ่น ได้พิจารณาอนุญาต เทศบาลตำบลป่าตันนาครีวจึงออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้นาย ข. ก่อสร้าง อาคารโรงแปรรูปสุกรขนาดเล็กพิเศษ จำนวน ๑ ชั้น ชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง ตามแบบ อ.๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ การขออนุญาตก่อสร้างอาคารแปรรูปเนื้อสัตว์ของนาย ข. และการอนุญาตก่อสร้างอาคารโดยใช้แบบแปลน โรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กของกรมปศุสัตว์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการปกติของ

หน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ อีกทั้งไม่เข้าข่ายกเว้นมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากเอกสารประกอบการขออนุญาตก่อสร้างอาคารแปรรูปเนื้อสัตว์ดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลของนาย ข. อยู่ด้วย ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและโฉนดที่ดินของผู้ยื่นขออนุญาต ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและโฉนดที่ดินของนาย ข. มิให้เปิดเผย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลป่าตันนคร้วเปิดเผยข้อมูลการขออนุญาตก่อสร้างอาคารแปรรูปเนื้อสัตว์ของนาย ข. และการอนุญาตก่อสร้างอาคารโดยใช้แบบแปลนโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กของกรมปศุสัตว์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและโฉนดที่ดินของนายบรรจบ วงศ์ทา พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินเกี่ยวกับการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ การสั่งการและความคืบหน้าเรื่องของการขอความคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำ

สำนักงาน ปปง. มีหนังสือลับ ที่ ปง. ๐๐๑๔.๔/๒๑๐๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจเอกสารของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นไว้ต่อสำนักงาน ปปง. ตามที่ปรากฏในสำนวนของส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำฯ เรียบร้อยแล้ว จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับผลตามคำขอในส่วนนี้แล้ว ส่วนเอกสารการดำเนินการ สั่งการและความคืบหน้าทั้งหมดนั้น เป็นเอกสารความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีอำนาจมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ สำนักงาน ปปง. ได้มีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการตามคำร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุต้องพิจารณาคำขอประเด็นนี้ของผู้อุทธรณ์อีก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ปปง. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ปปง. ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ การสั่งการและความคืบหน้าเรื่องของการขอความคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งสำนักงาน ปปง. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เป็นเอกสาร

ความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งผลการดำเนินการตามคำร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการธุรกรรม ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ปปง. มีหนังสือลับ ที่ ปง ๐๐๑๔.๑/๑๐๖๖ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธข้อมูลข่าวสารแต่ละรายการ ดังนี้

๑. บันทึกข้อความ กองกฎหมายลับมาก ด่วนมาก ที่ ปง ๐๐๐๒.๕/๓๘๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง พิจารณาการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลรายนาย ก. จำนวน ๖ แผ่น ชี้แจงว่า เนื่องจากกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ที่ยื่นคำร้องขอให้สำนักงาน ปปง. คุ้มครองช่วยเหลือ มีพฤติการณ์ไม่ปลอดภัยตามคำร้องจริงหรือไม่นั้น มีความจำเป็นที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าว จะต้องลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบสิทธิส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาไม่มีมติ ตามมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งหากมีการเปิดเผยขั้นตอนการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ปรากฏในบันทึกดังกล่าวแล้ว อาจส่งผลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วน หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเสนอบันทึกข้อความดังกล่าว เป็นการเสนอความเห็นแก่ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นภายในหน่วยงานเพื่อให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติในการปฏิบัติราชการเท่านั้น ยังไม่เป็นคำสั่งที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย ดังนั้น สำนักงาน ปปง. จึงเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

๒. คำสั่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ต. (กม.) ๓/๒๕๕๙ เรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน กรณีนาย ก. ร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สั่ง ณ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ แผ่น ชี้แจงว่า เนื่องจากเป็นเอกสารคำสั่งที่ออกตามบันทึกข้อความตามข้อ (๑) จึงมีเหตุผลในการไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่นเดียวกัน

๓. บันทึกข้อความ กองกฎหมายลับมาก ที่ ปง ๐๐๐๒.๕/ล ๙๐๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานผลตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี นาย ก. ร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือ

ในฐานะผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลต่อสำนักงาน ป.ป.ง. จำนวน ๕ แผ่น
ชี้แจงว่า เนื่องจากการรายงานผลการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงถึงพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัย
ของผูุ้ธรณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการธุรกรรม
ตามมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป
ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องเป็นลำดับมาจากเอกสารตามข้อ (๑) และ (๒) และบันทึกข้อความฉบับนี้
มีประเด็นหลักเป็นเรื่องการรายงานผลการลงพื้นที่ปฏิบัติราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ซึ่งบรรยายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสืบสวน ติดตามบุคคล ซึ่งเห็นได้ชัดแจ้งว่าต้องดำเนินการ
ในทางลับเท่านั้น มิเช่นนั้นแล้ว การบังคับใช้กฎหมายจะเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ และบันทึกข้อความฉบับดังกล่าวก็เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ
ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงเข้ากรณีตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ง. จึงเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูล
ดังกล่าวแก่ผูุ้ธรณ์

๔. บันทึกข้อความ กองกฎหมาย ลับมาก ตอนที่ ปง ๐๐๐๒.๕/ล ๙๕๕
ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง เสนอคณะกรรมการธุรกรรมเพื่อพิจารณามิมีติ เรื่อง ให้มีการ
คุ้มครองมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็น
ประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการธุรกรรม ตามมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงาน ก. หรือไม่ จำนวน ๑๗ แผ่น
ชี้แจงว่า เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสืบสวนติดตามบุคคล ซึ่งต้อง
ดำเนินการในทางลับ มิเช่นนั้นแล้วการบังคับใช้กฎหมายจะเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
และเอกสารข้อมูลบางอย่างได้มาจากหน่วยงานราชการอื่นที่ระบุว่าเป็นข้อมูลลับ หรือเป็นข้อมูลที่
ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้สำนักงาน ป.ป.ง. นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือผู้ที่ให้ข้อมูลนั้น และบันทึก
ข้อความฉบับดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่อง
หนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ง. จึงเห็น
ว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผูุ้ธรณ์

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการธุรกรรม ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่
๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เห็นว่า หากมีการปกปิดข้อความบางส่วนที่มีให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว อาจมีการเปิดเผยแก่ผูุ้ธรณ์ได้ หากมีการร้องขอ
แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณา หรือโดยความเห็นชอบของประธาน
กรรมการธุรกรรม หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แล้วแต่กรณี
ตามระเบียบคณะกรรมการธุรกรรม ว่าด้วยการประชุมและการออกคำสั่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๔
วรรคสอง ซึ่งระบุให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วสามารถจำแนกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ ๕ รายการ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังเป็นขั้นตอนกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ที่ยื่นคำร้องขอให้สำนักงาน ป.ป.ง. คุ่มครองช่วยเหลือมีพฤติการณ์ไม่ปลอดภัยตามคำร้องจริงหรือไม่ ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งเลขธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ต. (กม.) ๓/๒๕๕๙ เรื่อง ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานฯ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบสิทธิส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณามีมติ ตามมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดชื่อ-สกุล และตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการธุรกรรม ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับสำนักงาน ป.ป.ง. ชี้แจงว่ารายงานการประชุมคณะกรรมการธุรกรรมดังกล่าว หากมีการปกปิดข้อความบางส่วนแล้ว อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หากมีการร้องขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทราบได้ แต่อย่างไรก็ตามในรายงานการประชุมจะมีการพิจารณาเรื่องอื่นรวมอยู่ด้วย จึงให้เปิดเผยเฉพาะมติที่เกี่ยวกับการพิจารณาของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ง. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยปกปิดชื่อ-สกุล และตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่ง และรายการที่ ๕

เฉพาะมติที่เกี่ยวกับการพิจารณาของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์
สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการ ๓ และรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติเกี่ยวกับรายงานการ
สืบสวนและพินิจ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมคุมประพฤติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมคุมประพฤติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนและพินิจจำเลยก่อนคำพิพากษาของนางสาว ข. จำเลย

กรมคุมประพฤติ มีข้อสั่งการแนบท้ายคำขอ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่ไม่ประสงคให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมคุมประพฤติ ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนและพินิจจำเลยก่อนคำพิพากษานางสาว ข. จำเลย เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการคดีกับนาย ค. ซึ่งเป็นสามีของจำเลย โดยกรมคุมประพฤติ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่ไม่ประสงคให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมคุมประพฤติ มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๓๒๒/๐๐๓๘๘๒ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงสรุปความได้ว่า ขั้นตอนการสืบเสาะและพินิจจำเลย ก่อนศาลพิพากษานั้น เป็นเรื่องที่ศาลต้องการทราบประวัติและภูมิหลังของจำเลยทั้งหมด เช่น ประวัติส่วนตัว ครอบครัว การศึกษา

การประกอบอาชีพ นิสัยความประพฤติ ประวัติการกระทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี ความเสียหายและการบรรเทาผลร้าย โดยพนักงานคุมประพฤติเจ้าของคดีต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับตัวจำเลย ซึ่งเป็นเรื่องลับเฉพาะตัวบุคคลที่ให้ข้อมูลเท่านั้น หากเปิดเผยไป จะกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ที่ให้ข้อมูลได้ และต่อไปจะไม่สามารถสอบปากคำพยานใด ๆ ได้อีกเพราะจะไม่มีผู้ให้ความร่วมมือ เนื่องจากผู้ที่ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ทั้งนี้ การสืบเสาะและพินิจ เป็นเรื่องที่ศาลสั่ง และเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว พนักงานคุมประพฤติต้องรายงานศาลเท่านั้น และ เมื่อศาลอ่านรายงานการสืบเสาะและพินิจแล้วจะปิดผนึกชั้นลับไว้ในซองเอกสารเก็บไว้ในสำนวน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ไปขอศาลด้วยแล้ว แต่ศาลไม่อนุญาต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานการสืบสวนและพินิจจำเลยก่อนคำพิพากษาของนางสาว ข. จำเลย นั้นมีข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติส่วนตัว ครอบครัว การศึกษา การประกอบอาชีพ นิสัยความประพฤติ ประวัติการกระทำความผิด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และนอกจากนี้รายงานการสอบสวนและพินิจยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานบุคคลอื่น ๆ หากเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการเปิดเผยยังเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร และผู้ที่ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นด้วย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ กรมคุมประพฤติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เกี่ยวกับคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งรองผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุทัยธานี ช่วยปฏิบัติงานด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงาน กกต.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ ราย กรณีการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านโดยไม่ชอบด้วยระเบียบ สำเนาคำสั่งและรายชื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ และรายงานการสอบสวน พร้อมสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๖๐๑/๑๑ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีการเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบฯ มีผลบังคับกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว อีกทั้งกระบวนการดำเนินการบังคับตามคำสั่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. สำเนาคำสั่งและรายชื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ เป็นเอกสารที่ไม่อยู่ในความครองครองของสำนักงาน กกต. เนื่องจาก สำนักงาน กกต. ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และผู้พิจารณาอุทธรณ์ คือ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ชั้นถัดไปคือประธาน กกต. ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๑๔) จึงไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่อย่างใด

๓. สำเนารายงานการสอบสวนพร้อมสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีรายชื่อพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความจำเป็นต้องปกปิดมีอาจเปิดเผยได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อีกทั้งเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการทางศาลปกครอง ซึ่งกระบวนการดำเนินการทางกฎหมายยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กกต. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน กกต. ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๓ รายการ คือ คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีการเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบฯ สำเนาคำสั่งและรายชื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ และสำเนารายงานการสอบสวนพร้อมสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สำนักงาน กกต. แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และกระบวนการบังคับคดีตามคำสั่งยังไม่แล้วเสร็จ ส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ไม่มีเนื่องจากผู้พิจารณาอุทธรณ์คือเลขาธิการ กกต. และรายงานการสอบสวนพร้อมสรุปความเห็น มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด อีกทั้งเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ลต ๐๖๐๑/๓๐๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และมีคำชี้แจงแต่เป็นคำชี้แจงเดียวกันกับหนังสือที่สำนักงาน กกต. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ ๑๓๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีการเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบฯ เห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะมีได้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหม

ทดแทนดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อกระบวนการเสร็จสิ้นโดยมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ คำสั่งและรายชื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงาน กกต. ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์จึงไม่มีเอกสารอยู่ในความครอบครอง โดยผู้พิจารณาอุทธรณ์คือ เลขาธิการ กกต. ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ขั้นถัดไปคือ ประธาน กกต. ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๑๔) ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ รายงานการสอบสวนพร้อมสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เห็นว่า แม้ว่าเรื่องดังกล่าวจะอยู่ระหว่างการดำเนินการทางศาลปกครองก็ตาม แต่เป็นการดำเนินการหลังจากที่ได้สอบข้อเท็จจริงและมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว ดังนั้น เมื่อการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบได้เสร็จสิ้นแล้วโดยมีการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ทั้ง ๘ รายชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีรายชื่อพยาน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา และพยานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น สำนักงาน กกต. อาจใช้ดุลยพินิจปกปิดรายชื่อพยาน บุคคลที่เกี่ยวข้องและข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน กกต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑๓๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสอบสวน

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ทั้งนี้ สำนักงาน กกต. อาจใช้ดุลยพินิจปกปิดรายชื่อพยาน บุคคลที่เกี่ยวข้องและข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ เกี่ยวกับการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท อารังศักดิ์ กรู๊ป จำกัด โดยนาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท อารังศักดิ์ กรู๊ป จำกัด โดยนาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ใบเสนอราคาจ้างด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิษย์สุขสำราญก่อสร้าง และห้างหุ้นส่วนจำกัด ธงไทย หันคา ของทั้งสองโครงการ ที่ปรากฏในส่วน ของกรมบัญชีกลางที่เสนอราคาในระบบ (e-bidding) ในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา และที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทั้งหมด

๒. รายงานหรือคำวินิจฉัยหรือคำสั่งในการพิจารณาประกอบดุลยพินิจที่ได้พิจารณา ให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการชนะประกวดราคาในครั้งนี้ โดยใช้เหตุผลประการใดในการพิจารณา เพราะ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับทราบการแจ้งข้อมูลเหตุผลเกี่ยวกับการพิจารณา

สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ มีหนังสือที่ ทส ๐๖๑๒/๑๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุฯ ข้อ ๓๗ (๓) กำหนดว่า “คณะกรรมการจะต้องเก็บเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกรายเป็นความลับ และ ห้ามมิให้เปิดเผยเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้น หรือต่อผู้เสนอราคารายอื่น”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ ขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น

แต่สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ มีหนังสือที่ ทส ๐๖๑๒/๒๒๐๓ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งสำเนาเอกสารโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำบ้านทรัพย์บ่อหว่า และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหนองห้วยมาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประกวดราคาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำพูน เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโท ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นแบบบันทึกคำร้องเรียน ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน ขอสำเนาสรุปผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง กรณีมีกลุ่มบุคคลแอบอ้างว่าเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด หมู่ที่ ๘ ตำบล ทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ลพ ๐๐๑๗.๑/๑๕๓ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของจังหวัดลำพูนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดลำพูนไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญ และเป็นกรรมการฝ่ายตรวจสอบของกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด ปี ๒๕๕๗ ได้ทำหนังสือร้องเรียนไปยัง ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำพูนว่า มีกลุ่มบุคคลแอบอ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด หมู่ที่ ๘

ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน และทำเอกสารอันเป็นเท็จจริงเสนอโครงการประชารัฐ และได้ขอข้อมูลข่าวสารสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว แต่ได้รับแจ้ง จากจังหวัดลำพูน ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจังหวัดลำพูน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลพ

๐๐๑๗.๑/๑๐๗๒๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณาและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำพูนได้รับหนังสือร้องเรียนจากนาง ข. ประธานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด กรณีมีกลุ่มบุคคลแอบอ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด หมู่ที่ ๘ ตำบลทาภา อําเภอมะทา จังหวัดลำพูน (ชุดใหม่) โดยนาง ค. ผู้ใหญ่บ้าน บ้านแม่ขนาด ได้ประกาศเสียงตามสายว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านฯ ขอเชิญสมาชิกกองทุนหมู่บ้านให้มาร่วมประชุมและได้ทำการเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาดชุดใหม่ ทั้งที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านฯ ชุดเก่ายังมีได้หมดวาระลง อีกทั้งกลุ่มบุคคลดังกล่าวยังมีพฤติกรรมก่อกวนการทำงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านฯ ชุดเก่า ทำให้ไม่สามารถบริหารงานของกองทุนหมู่บ้านได้ จังหวัดลำพูนมอบหมายให้อําเภอมะทาและสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สาขา ๑ ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งอําเภอมะทาได้มีคำสั่งที่ ๑๔๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งฝ่ายผู้ร้องและผู้ถูกร้องสรุปผลได้ดังนี้

๑. กรณีร้องเรียนว่ามีบุคคลแอบอ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด เพื่อดำเนินการจัดทำโครงการประชารัฐตามนโยบายรัฐบาล ทั้งที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านฯ ชุดเดิม ยังไม่หมดวาระลง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลแอบอ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน เนื่องจากเป็นการประชุมคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านชุดใหม่ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ พฤติการณ์ที่ปรากฏเป็นการกระทำโดยเปิดเผย มีการประกาศเสียงตามสายของหมู่บ้าน และประสานคณะกรรมการชุดเก่าเพื่อเข้าร่วมประชุมด้วย มีการประชุมและบันทึกการประชุมเป็นหลักฐาน ไม่ได้มีการแอบอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นการทำหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้ราษฎรในหมู่บ้านได้รับทราบข้อมูล

๒. กรณีร้องเรียนว่าคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด ถูกก่อกวน ช่มชู้ ขัดขวาง การบริหารงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า อาจเกิดความเข้าใจผิดในที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ จากการแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการทวงถามเอกสารประกอบโครงการประชารัฐ ซึ่งมิได้มีการใช้ความรุนแรงและไม่มีการก่อให้เกิดความเสียหายหรือขัดขวางการทำงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแต่อย่างใด

ในเรื่องนี้ นายอําเภอมะทาได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านให้เรียบร้อย ภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งกำชับผู้ใหญ่บ้าน บ้านแม่ขนาด ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับราษฎรในหมู่บ้านกรณีการร้องเรียนดังกล่าว เพื่อให้เกิดความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ในหมู่บ้านต่อไป

เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร จังหวัดลำพูนเห็นว่าอำเภอแม่ทาเป็นหน่วยงานที่จัดทำและครอบครองเอกสารดังกล่าว จึงให้อำเภอแม่ทาพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยอำเภอแม่ทารายงานว่า ได้ประชุมพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ นาย ง. ผู้ซึ่งได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาดชุดใหม่ ได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรทากาศเพื่อให้ดำเนินคดีกับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาดชุดเก่าในความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน ปิดบัง ซ่อนเร้นข้อเท็จจริง ทำลายเอกสาร ฯลฯ ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ในกระบวนการยุติธรรม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเกิดผลกระทบต่อรูปคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจังหวัดลำพูนได้แจ้งผลการพิจารณาของอำเภอแม่ทาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า กรณีนี้มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยโดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณี และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนว่ามีกลุ่มบุคคลแอบอ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด หมู่ที่ ๘ ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ซึ่งอำเภอแม่ทาได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีหนังสือที่ ลพ ๐๕๑๘/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ รายงานไปยังจังหวัดลำพูน ประกอบด้วย

๑. บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ลพ ๐๕๑๘/- ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. บันทึกการให้ถ้อยคำ ตามแบบ ปค.๑๔ ของผู้ให้ถ้อยคำ จำนวน ๒๖ คน แบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มนาง ข. (ผู้ร้องและพวก) กลุ่มนาง ค. และพวก กลุ่มสมาชิกกองทุนหมู่บ้านแม่ขนาด หมู่ที่ ๘ และกลุ่มคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านระดับตำบล/อำเภอ

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนได้ดำเนินการเสร็จสิ้น อีกทั้งผลการตรวจสอบไม่ปรากฏว่าเป็นไปตามข้อร้องเรียน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ สัญชาติ ชื่อและชื่อสกุลของบิดามารดา บ้านเลขที่ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ ตามแบบ ปค.๑๔ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร

ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดลำพูนเปิดเผยหนังสืออำเภอแม่ทาที่
ลพ ๐๕๑๘/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เว้นแต่อายุ สัญชาติ ชื่อและชื่อสกุลของบิดา
มารดา บ้านเลขที่ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ ในบันทึกการให้ถ้อยคำ
ตามแบบ ปค.๑๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง เกี่ยวกับการ
ประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นแบบคำขอลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง ขอข้อมูลข่าวสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการเสนอราคาในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ โดยวิธีการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคากฎหมายโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จำนวน ๑๐ รายการ

กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๔๕๓๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) กำหนดว่า “คณะกรรมการจะต้องเก็บเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกรายเป็นความลับ ห้ามมิให้เปิดเผยเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้น หรือต่อผู้เสนอราคารายอื่น” เพื่อปฏิบัติตามประกาศฯ ดังกล่าว จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เอ็มเอชเคบิสซิเนส จำกัด ซึ่งได้เข้าร่วมเสนอราคาในการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ โดยวิธีการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคาของกรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาในการเสนอราคาแล้ว ๓ วันต่อมา

เจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้โทรศัพท์แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ส่งเอกสารเพิ่มเติม จำนวน ๔ รายการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งว่าคุณลักษณะของเครื่องสแกนเนอร์ที่ผู้อุทธรณ์เสนอนั้นไม่มีช่องสัญญาณเครือข่ายเน็ตเวิร์ค ซึ่งไม่เป็นไปตามคุณลักษณะครุภัณฑ์ตามที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ประกาศกำหนด บริษัทผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการประกวดราคาในครั้งนี้ โดยขอทราบเฉพาะแคตตาล็อกหรือแบบรูป รายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะตาม ประกาศประกวดราคาดังกล่าว จำนวน ๑๐ รายการ ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำไปศึกษาและใช้เป็นข้อมูลในการยื่นประกวดราคาครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ครั้งต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นของผู้ชนะการประกวดราคา ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบแต่อย่างใด

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๙๕๒๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท จีเอเบิล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) มาเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. เอกสารอ้างอิง ได้แก่ แคตตาล็อกหรือแบบรูปรายการละเอียด คุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์
๒. หนังสือมอบอำนาจ
๓. หลักประกันซอง เลขที่ E๓๐๐๑๐๕๒๒๒/๒๐๑๖
๔. ตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะเฉพาะ ตามประกาศประกวดราคาเลขที่ ๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จำนวน ๑๐ รายการ
๕. หนังสือรับรองผลงาน
๖. ประวัติบริษัท
๗. บัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่
๘. แบบแสดงการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ค้ากับรัฐ EGP
๙. หนังสือแต่งตั้งและรับรองผลิตภัณฑ์
๑๐. บอจ.๕ (สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาการประกวดราคาโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) แล้ว ปรากฏว่าบริษัท เอ็มเอชเคบิสซิเนส จำกัด ของผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และได้มีการขอเอกสารเพิ่มเติม เกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์โดยเป็นการขอเฉพาะบริษัทผู้อุทธรณ์เท่านั้น และเห็นว่า คุณลักษณะของเครื่องสแกนเนอร์ที่ผู้อุทธรณ์เสนอมานั้นไม่มีช่องสัญญาณเครือข่ายเน็ตเวิร์ค ซึ่งไม่เป็นไปตามคุณลักษณะครุภัณฑ์ตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองประกาศกำหนด จึงไม่ผ่านเกณฑ์การประกวดราคา และทำให้บริษัท จีเอเบิล จำกัด ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดลำดับที่ ๒ เป็นผู้ชนะ

การประกวดราคา เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการประกวดราคากฎมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของบริษัทผู้อุทธรณ์ ประกอบกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) ได้กำหนดแนวปฏิบัติไว้ไม่ให้เปิดเผย จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท จีเอเบิล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคากฎมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าต้องการเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแคตตาล็อกหรือแบบรูปรายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะเฉพาะ ตามประกาศประกวดราคาดังกล่าว จำนวน ๑๐ รายการ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นเอกสารที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นประกอบการเสนอราคาต่อกฎมโยธาธิการและผังเมือง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งแคตตาล็อกหรือแบบรูปรายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์นั้นโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ผู้เสนอราคาหรือผู้ขายสินค้าต้องเสนอต่อผู้ซื้อเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้า จึงเป็นเอกสารที่เปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปอยู่แล้วโดยสภาพ ส่วนตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะเฉพาะของคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้เสนอราคาต้องจัดทำขึ้นและยื่นต่อกฎมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อใช้ในการเสนอราคา เมื่อฎมโยธาธิการและผังเมืองได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกผู้ชนะในการประกวดราคา อีกทั้งการจัดซื้อจัดจ้างนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ตามที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) ที่ฎมโยธาธิการและผังเมืองใช้เป็นเหตุในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เห็นว่าเป็นเพียงแนวทางในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดหรือไม่ จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร

ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผย แคตตาล็อกหรือแบบรูปรายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ และตารางเปรียบเทียบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ ที่บริษัท จีเอเบิล จำกัด ได้เสนอในการประกวดราคาโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคากฎหมายโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง
เกี่ยวกับการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ไมโครซิสเต็ม คอร์ปอเรชั่น จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ไมโครซิสเต็ม คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. กรรมการผู้จัดการ ได้มีหนังสือ ที่ MSC/๒๕๖๐/๐๒๕๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึง กรมโยธาธิการและผังเมือง ขอคัดสำเนาเอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ จำนวน ๓ รายการ ด้วยวิธีการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคาของกรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐

กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๕๕๓๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) กำหนดว่า “คณะกรรมการจะต้องเก็บเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกรายเป็นความลับ ห้ามมิให้เปิดเผยเอกสารเสนอราคาของผู้เสนอราคาต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้น หรือต่อผู้เสนอราคารายอื่น” เพื่อปฏิบัติตามประกาศฯ ดังกล่าว จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ จำนวน ๓ รายการ ตามประกาศประกวดราคาของกรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่ไม่ได้เป็นผู้ชนะการประกวดราคา จึงต้องการข้อมูลข่าวสาร เอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะ

การเสนอราคา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะและเสนอเอกสารถูกต้องตามเงื่อนไขที่กรมโยธาธิการ และผังเมืองกำหนดแต่กรมโยธาธิการและผังเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๕๕๓๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง คณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคา อิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) มาเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. คุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย (๑) ตารางเปรียบเทียบ คุณลักษณะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมือง และ (๒) แคตตาล็อกและ หรือแบบรูปรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ จำนวน ๓ รายการ คือ คอมพิวเตอร์เครื่อง Note book คอมพิวเตอร์เครื่อง PC แบบที่ ๑ และ คอมพิวเตอร์เครื่อง PC แบบที่ ๒

๒. หนังสือมอบอำนาจ

๓. หลักประกันซอง เลขที่ ๙๔๕๖๐๕๑๐๔๖๖๒

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า บริษัท ไมโครซิสเต็ม คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นเอกสารหนังสือ รับรองผลิตภัณฑ์มาด้วย จึงทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์การประกวดราคา และมีผลทำให้บริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดลำดับที่ ๒ เป็นผู้ชนะการประกวดราคาในครั้งนี้อย่างถูกต้อง เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการประกวดราคา กรมโยธาธิการ และผังเมืองเห็นว่า ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาด อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) ได้กำหนด แนวปฏิบัติไว้ไม่ให้เปิดเผย จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคาของกรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓ รายการ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ได้แก่ (๑) ตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมือง และ (๒) แคตตาล็อกและหรือแบบรูปรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ จำนวน ๓ รายการ คือ คอมพิวเตอร์เครื่อง Note book คอมพิวเตอร์เครื่อง PC แบบที่ ๑ และคอมพิวเตอร์เครื่อง PC แบบที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ทั้ง ๒ ส่วน เป็นเอกสารที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นประกอบการเสนอราคาต่อกรมโยธาธิการและผังเมือง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แคตตาล็อกและหรือแบบรูป

รายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์นั้น โดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ผู้เสนอราคาหรือผู้ขายสินค้าต้องเสนอต่อผู้ซื้อเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้า จึงเป็นเอกสารที่เปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปอยู่แล้วโดยสภาพ ส่วนตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะเฉพาะของคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้เสนอราคาต้องจัดทำขึ้นและยื่นต่อกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อใช้ในการเสนอราคา เมื่อกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกผู้ชนะในการประกวดราคา อีกทั้งการจัดซื้อจัดจ้างนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือมอบอำนาจ ระหว่างบริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด และผู้มีอำนาจในการประกวดราคา เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องยื่นในการเสนอราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว หนังสือมอบอำนาจดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลในส่วนเลขประจำตัวประชาชน บ้านเลขที่ของผู้รับมอบอำนาจ ลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจและพยาน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หลักประกันซอง เลขที่ ๙๔๕๖๐๕๑๐๔๖๖๒ หรือหนังสือค้ำประกันทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องยื่นในการเสนอราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และหลักประกันซองดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e – market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic bidding : e – bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) ที่กรมโยธาธิการและผังเมืองใช้เป็นเหตุในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เห็นว่าเป็นเพียงแนวทางในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดหรือไม่ จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่บริษัท เอส ซี เอ็ม เทคโนโลยีส์ จำกัด ได้เสนอในการประกวดราคาโดยวิธีการ

อิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) ตามประกาศประกวดราคากรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. แคตตาล็อกหรือแบบรูปรายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ และตารางเปรียบเทียบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ

๒. หนังสือมอบอำนาจ เว้นแต่ข้อมูลในส่วนเลขประจำตัวประชาชน บ้านเลขที่ ของผู้รับมอบอำนาจ ลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจและพยาน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

๓. หลักประกันซอง เลขที่ ๙๔๕๖๐๕๑๐๔๖๖๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิดและสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตนายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ขอคัดถ่ายสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและพยานหลักฐานแนบท้ายสำนวน พร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และสำนวนการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและเอกสารแนบท้ายสำนวน พร้อมกับเอกสารดำเนินการในการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ อย ๗๓๑๐๑/๕๘๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารบางอย่างเป็นความลับ และอาจก่อให้เกิดความเสียหายกับพยานบุคคลและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ได้รับคำสั่งจากองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๙๙,๗๕๐ บาท กรณีการจัดซื้อเครื่องกรองน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ โดยกำหนดราคาสูงกว่าท้องตลาด อันเป็นการไม่

ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ขอคัดสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและพยานหลักฐานแนบท้ายสำนวน พร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำนวนการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและ เอกสารแนบท้ายสำนวนการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และผู้แทน องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา ประกอบหนังสือองค์การบริหารส่วน ตำบลวังน้อย ที่ อย ๗๓๑๐๑/๒๖๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ความว่า เรื่องนี้เกิดขึ้น เนื่องจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย สัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เกี่ยวกับ โครงการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีตภายในซอยสันติสุข ระยะที่ ๑ และระยะที่ ๒ มีข้อสังเกตว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการก่อสร้างและไม่เป็นไปตามหลักวิศวกรรม และโครงการจัดซื้อเครื่องกรองน้ำประปาหมู่บ้านมีราคาสูงกว่าความเป็นจริง จึงให้องค์การบริหาร ส่วนตำบล วังน้อยตรวจสอบข้อเท็จจริง หากพบว่าเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายให้ ้องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยได้ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทั้งสองกรณีดังกล่าว พบว่ากรณีโครงการจัดซื้อเครื่องกรองน้ำ ประปาหมู่บ้านนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยในขณะนั้น จงใจไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบและหนังสือสั่งการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหม ทดแทนแก่ทางราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้เงินค่าสินไหม ทดแทนดังกล่าวแล้ว แต่เนื่องจากตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่าต้องส่งสำนวนให้ กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยได้ส่งสำนวนดังกล่าว ให้กระทรวงการคลังแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง กระบวนการสอบ ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น

สำหรับกรณีโครงการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีตภายในซอยสันติสุข ระยะที่ ๑ และระยะที่ ๒ พบว่าการดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามข้อสังเกตของสำนักตรวจเงิน แผ่นดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจริง จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างโครงการดังกล่าว และได้ส่ง สำนวนการสอบสวนทางวินัยพร้อมความเห็นไปให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด พระนครศรีอยุธยาแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่เสร็จสิ้นเช่นกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด พร้อมเอกสารแนบท้ายสำนวน และสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง พร้อมเอกสารแนบท้ายสำนวน เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยชี้แจงว่า สำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง และสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงรับฟังได้ว่ากระบวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และกระบวนการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นทั้งสองกรณี ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางเขน เกี่ยวกับการ
สอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางเขน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีบันทึก ที่ พิเศษ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการเขตบางเขน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ข.) ลับ ที่ กท ๐๒๐๐/รพว.กทม ๓/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

๒. คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๔๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการรายนาย ก. ตำแหน่งนักจัดการงานโยธาชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางเขน ไปช่วยราชการที่กองสำรวจและแผนที่ที่ดิน สำนักการโยธา ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๓. คำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีพฤติกรรมไม่เหมาะสมของข้าราชการกรุงเทพมหานคร รายนาย ก. ตำแหน่ง นักจัดการงานโยธาชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางเขน

๔. หนังสือสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่นำเรียนผู้อำนวยการเขตบางเขนรับทราบ

๕. หนังสือสำนักงานเขตบางเขนสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อำนวยการเขตบางเขนนำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครรับทราบ

สำนักงานเขตบางเขนมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๕๑๐๑/ล ๒๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ยังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อันเข้าหลักข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๕ (๒)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางเขนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตบางเขนไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งนักจัดการงานโยธาชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางเขน ถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตบางเขนปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตบางเขนมีหนังสือ ที่ กท ๕๑๐๑/๔๖๐๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า

๑. หนังสือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ข.) ลับ ที่ กท ๐๒๐๐/รพว.กทม ๓/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นเอกสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งสำนักงานเขตบางเขนได้นำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อรายงานผลการสอบสวน โดยยังไม่มีคำวินิจฉัยสั่งการแต่อย่างใด จึงพิจารณาว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้

๒. คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๔๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการรายนาย ก. ไปช่วยราชการที่กองสำรวจและแผนที่ที่ดิน สำนักการโยธา ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เอกสารฉบับนี้ผู้ร้องในฐานะผู้รับคำสั่งย่อมมีเอกสารดังกล่าวอยู่แล้ว จึงพิจารณาว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้

๓. คำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีพฤติกรรมไม่เหมาะสมของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ร้องในฐานะผู้รับคำสั่งย่อมมีเอกสารดังกล่าวอยู่แล้ว จึงพิจารณาว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้

๔. หนังสือสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่นำเรียนผู้อำนวยการเขตบางเขนรับทราบ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งสำนักงานเขตบางเขนได้นำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อรายงานผลการสอบสวน โดยยังไม่มีคำวินิจฉัยสั่งการแต่อย่างใด จึงพิจารณาว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้

๕. หนังสือสำนักงานเขตบางเขนสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อำนวยการเขตบางเขนนำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครรับทราบ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งสำนักงานเขตบางเขนได้นำเรียน

ปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อรายงานผลการสอบสวน โดยยังไม่มีคำวินิจฉัยสั่งการแต่อย่างใด จึงพิจารณาว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้

ข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นยังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารอันเข้าหลักข้อยกเว้นไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือร้องผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ข.) ลับ ที่ กท ๐๒๐๐/รผว.กทม ๓/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นหนังสือที่รายงานพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติราชการของผู้พุทธณ์ และเป็นมูลเหตุให้ผู้พุทธณ์ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๔๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ผู้พุทธณ์ไปช่วยราชการที่กองสำรวจและแผนที่ที่ดิน สำนักงานโยธา และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้พุทธณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติเมื่อมีกรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้พุทธณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่นำเรียนผู้อำนวยการเขตบางเขนรับทราบ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือสำนักงานเขตบางเขนสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อำนวยการเขตบางเขนนำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครรับทราบ โดยปลัดกรุงเทพมหานครยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยสั่งการ กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้พุทธณ์ทราบในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางเขนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือร้องผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ข.) ลับ ที่ กท ๐๒๐๐/รผว.กทม ๓/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๔๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๓๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
เกี่ยวกับรายงานการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอชุมขันธ์ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือร้องเรียนกรณีที่มีการสอบสวนข้อเท็จจริง
๒. หนังสืออำเภอชุมขันธ์มีถึงองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ เพื่อให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙
๓. รายงานการสอบสวนนายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) กรณีเดียวกัน

อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๓.๙/๓๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือหนังสือร้องเรียนนั้น เนื่องจากมีราษฎรร้องเรียนสายตรงไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างโดยไม่ได้ทำงานให้กับผู้รับจ้าง และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษได้มีบัญชาให้ตรวจสอบภายในจังหวัดศรีสะเกษ และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริง และในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตรวจสอบภายในจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษและอำเภอชุมขันธ์ได้ร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอชุมขันธ์จึงไม่มีเอกสารการร้องเรียนเพราะเป็นการร้องเรียนสายตรงทางโทรศัพท์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนนายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๔.๓๓/ว ๖๘๒๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่องการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์กล่าวโทษและแจ้งเบาะแสการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภออุซัน จังหวัดศรีสะเกษ ในรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภออุซัน จังหวัดศรีสะเกษ ปฏิเสธการเปิดเผย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ อำเภออุซัน จังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีการทุจริตโครงการก่อสร้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่อำเภออุซันปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภออุซันมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๓.๙/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนการดำเนินโครงการในงบลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้างตามข้อบัญญัติรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และงบประมาณที่ใช้จ่ายจากเงินสะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือว่าดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรี ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จำนวน ๕ โครงการ อำเภออุซันแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วรายงานต่ออำเภออุซัน โดยมีข้อเสนอแนะ (๑) ให้สอบสวนนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ กรณีมีพฤติการณ์แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ (๒) สอบสวนวินัยข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว จำนวน ๗ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย (๓) สอบสวนความรับผิดทางละเมิดนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือและข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ จำนวน ๗ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย และ (๔) ให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือดำเนินคดีแพ่งและอาญากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งอำเภออุซันได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) และคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือที่เกี่ยวข้อง ทั้ง ๗ ราย แล้ว และต่อมากระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งให้นาย ข. พ้นจากตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ ในส่วนของผู้อุทธรณ์นั้นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ขอรายงานการสอบสวนนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) ในกรณีการสอบสวนเรื่องเดียวกัน อำเภออุซันพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่ไม่สมควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้ส่งสำนวนรายงานการสอบสวนนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายงานการสอบสวนนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) กรณีการกล่าวหาว่าร่วมกับผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน เมื่อการสอบสวนนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือและการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นการเปิดเผยรายงานการสอบสวนดังกล่าวซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติเมื่อมีกรณีร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าสามารถเปิดเผยรายงานการสอบสวนนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ (นาย ข.) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดีหากอำเภออุซันซ์เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ ตำแหน่ง หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นใครได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภออุซันซ์เปิดเผยรายงานการสอบสวนนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ นาย ข. โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ ตำแหน่ง หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการ
เกี่ยวกับรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการ ขอคัดทะเบียนบ้านของนาง ข. และนาย ค. ราษฎรหมู่ที่ ๙ ตำบลบางโคล่ อำเภอบางคอแหลม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๘.๑/๑๒๙๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ ยื่นคำร้องเพื่อขอคัดทะเบียนบ้าน โดยไม่มีใบแต่งตั้งนายความหรือหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท ง. จำกัด และบริษัท จ. จำกัด ไม่มีหลักฐานแสดงความสัมพันธ์การมีส่วนได้เสียกับบุคคลผู้มีชื่อทั้งสอง ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นนายความไม่ใช่ผู้มีอำนาจและผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่อาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อาชีพนายความ มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๑๘.๑/๙๙๕๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการ

พิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอคัดและรับรองสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคล จำนวน ๒ ราย เพื่อฟ้องคดีแพ่งระหว่างบริษัท ง. จำกัด กับเจ้าของรายการบุคคลในทะเบียนบ้านดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงหลักฐานความเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยข้อมูลในทะเบียนราษฎร กล่าวคือไม่มีใบแต่งทนายความ หรือหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท ง. จำกัด ซึ่งเป็นคู่ความที่ได้แย้งสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายแพ่งที่จะต้องใช้สิทธิทางศาล เป็นหลักฐานแสดงต่อนายทะเบียน แม้ผู้อุทธรณ์จะได้จัดทำบันทึก ป.ค. ๑๔ และสำเนาบัตรประจำตัวของทนายความว่าได้ดำเนินการตามหนังสือกรมการปกครอง ด่วนมาก ที่ มท ๐๔๒๒/ว ๑๐๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๒ โดยได้เพิ่มช่องในบันทึก ป.ค. ๑๔ ว่า “มีใบอนุญาตว่าความ” แต่สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการเห็นว่าในคำร้องมีเพียงสำเนาบัตรประจำสมาชิกทนายความเท่านั้น ไม่มีใบอนุญาตว่าความ และบันทึก ป.ค. ๑๔ เป็นบันทึกที่สำนักทะเบียนใช้บันทึกปากคำยืนยันความเป็นผู้มีส่วนได้เสียเมื่อผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียจึงไม่สามารถจัดทำบันทึก ป.ค. ๑๔ ประกอบคำร้องเองได้ ประกอบกับสำนักงานกลางทะเบียนราษฎรได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๒๒/ว ๖๔๘๕ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๔ แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติในการบันทึกปากคำยืนยันการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย และความเห็นของอัยการสูงสุดตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๒/๕๕๙๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ได้ตอบข้อหารือกระทรวงมหาดไทยถึงคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” ว่า ทนายความต้องแสดงหลักฐานให้นายทะเบียนเห็นว่าตนเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในทะเบียนที่ขอคัตนั้นอย่างไร ในกรณีนี้บริษัท ง. จำกัด ไม่มีหลักฐานแสดงส่วนได้เสียในทะเบียนบ้านที่ขอคัด และผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้แสดงหลักฐานว่าบริษัทได้แต่งตั้งให้เป็นทนายความ ผู้อุทธรณ์ย่อมไม่มีอำนาจที่ขอคัดและรับรองสำเนาทะเบียนบ้าน นายทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการจึงพิจารณาไม่อนุมัติเพราะเหตุไม่มีส่วนได้เสีย รายการบุคคลในทะเบียนบ้านเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย การพิจารณาดังกล่าวจึงชอบด้วยข้อเท็จจริงข้อกฎหมาย และหนังสือสั่งการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายการบุคคลในทะเบียนราษฎรของนาง ข. และนาย ค. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติคุ้มครองไว้ โดยนายทะเบียนหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้ควบคุมดูแลจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่จะเข้ากรณีข้อยกเว้นตามที่กฎหมายบัญญัติ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องเพื่อขอคัดรายการบุคคลในทะเบียนราษฎร โดยไม่มีหลักฐานแสดงความเป็นผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ใบแต่งทนายความ หรือหนังสือมอบอำนาจจากบริษัทซึ่งมีส่วนได้เสียกับเจ้าของรายการบุคคลในทะเบียนราษฎรทั้งสองราย กรณีจึงไม่เข้าลักษณะข้อยกเว้นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้

ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ถูกลงโทษทางวินัยกรณีการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงระบบนาฬิกา (Clock System) จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์อันรับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. หรือผู้มีอำนาจทุกหน้า

๒. เอกสารประกอบรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ อันรับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. หรือผู้มีอำนาจทุกหน้า

๓. รายงานการประชุมทุกฉบับของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการอุทธรณ์การถูกลงโทษของผู้อุทธรณ์ อันรับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. หรือผู้มีอำนาจทุกหน้า

๔. บันทึกคำให้การพยานบุคคล และพยานเอกสารทุกฉบับของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการอุทธรณ์การถูกลงโทษของผู้อุทธรณ์ อันรับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. หรือผู้มีอำนาจทุกหน้า

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๓/๕๕๑๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้นอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ร. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยกรณีการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงระบบนาฬิกา (Clock System) ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) ซึ่งได้มอบหมายให้คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์) เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ขณะนี้ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว และได้รายงานผลไปยัง ก.ร. เพื่อพิจารณา ตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่ได้รับผลการพิจารณาจาก ก.ร. ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่งได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการโต้แย้ง และนำเสนอเป็นพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ ก.ร. ได้พิจารณายกโทษให้ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าการพิจารณาของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่งต้องนำผลการพิจารณาของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เสนอต่อ ก.ร. เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขณะนี้เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ร. และเนื่องจากกรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ก.ร. จึงเห็นว่าควรรอผลการไต่สวนดังกล่าวแล้วจึงพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดย ก.ร. จะพิจารณาเรื่องดังกล่าวอีกครั้งในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ หากผลเป็นประการใดก็จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป และหาก ก.ร. พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๓/๖๙๑๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า ในคราวประชุม ก.ร. ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีการพิจารณา เรื่อง การอุทธรณ์การถูกลงโทษและรายงานการลงโทษข้าราชการรัฐสภา จำนวน ๙ ราย (กรณีการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงระบบนาฬิกา (Clock System) สำหรับติดตั้งบริเวณภายในและโดยรอบอาคารรัฐสภา) ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์การถูกลงโทษต่อ ก.ร. โดย ก.ร. ได้มีการอภิปรายและให้ข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ และเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ จึงมีมติให้พิจารณาเรื่องดังกล่าวอีกครั้งในการประชุมครั้งต่อไป และในคราวประชุม ก.ร. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการลงโทษและรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์แล้ว มีมติให้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่

เกี่ยวข้องให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ตามมาตรา ๗๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ในประเด็นตามความเห็นของ ก.ร.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๓/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ในคราวประชุม ก.ร. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการลงโทษและรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ร. อุทธรณ์ และร้องทุกข์แล้ว มีมติให้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๗๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ในประเด็นตามความเห็นของ ก.ร. และอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมยังไม่แล้วเสร็จ ทั้งนี้ หากผลการพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกองค้การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ จังหวัดมหาสารคาม เนื่องจากอำเภอกันทรวิชัยได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่าทุจริตการสอบแข่งขันบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล ซึ่งมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานกลางในการวัดผล โดยปลอมแปลงเอกสารผลคะแนนด้วยการจัดทำขึ้นใหม่ทั้งฉบับ และนำเอกสารดังกล่าวไปใช้อ้างอิงเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องหลงเชื่อจนทำให้ ก.อบต. จังหวัดมหาสารคาม มีมติเห็นชอบตามรายงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้เกิดความเสียหายต่อราชการอย่างร้ายแรง เข้าข่ายละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติด่าเนินระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับกฎหมายของทางราชการ และจังหวัดมหาสารคามได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๐๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๑๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์หรือชี้แจง

อำเภอกันทรวิชัยมีหนังสือ ที่ มค ๐๐๒๓.๗/๔๑๔๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าสำนวนการสอบสวนเป็นเอกสารสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมีการรวบรวมพยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมากซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของอำเภอกันทรวิชัย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม (โดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดฯ) มีคำสั่งที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการทุจริตสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๑ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดมหาสารคามประจำปี ๒๕๕๗ โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานกลางในการจัดสอบ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวได้ดำเนินการสอบสวนแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่า การจัดสอบแข่งขันดังกล่าวที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๒ แห่งในจังหวัดมหาสารคาม (รวมองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์) ซึ่งมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานกลางในการจัดสอบ ได้มีการทุจริตโดยการปลอมแปลงเอกสารผลคะแนนสอบแข่งขันฯ และนำคะแนนที่มีการปลอมแปลงหรือแก้ไขโดยทุจริตนั้นไปใช้ประกาศผลการสอบแข่งขันฯ และรายงานต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความเห็นชอบในการบรรจุแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล โดยมีผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์เป็นกลุ่มผู้ร่วมดำเนินการทุจริตในฐานะตัวการ

ต่อมาหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่องประกาศรายชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปฏิบัติราชการหรือหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) ที่ดำรงตำแหน่งอยู่เป็นการชั่วคราว โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน และจังหวัดมหาสารคามได้มีหนังสือแจ้งให้นายอำเภอทุกอำเภอที่เกี่ยวข้อง ในฐานะผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยหากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งใด กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน และละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ก็ให้นายอำเภอพิจารณาดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อำเภอกันทรวิชัยได้มีคำสั่ง ที่ ๑๗๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๑๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล ประจำปี ๒๕๕๗ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการเพื่อตรวจสอบเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงและการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว และมีมติให้นำสำนวนการสอบสวนรวมถึงสรรพเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องมาเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนในครั้งนี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นและมี

ความเห็นว่าคุณุทธธรรมมีพฤติการณ์ในการทุจริตตามที่ถูกกล่าวหาจริง และมีความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามให้ผูุ้ทธธรรมพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ และจังหวัดมหาสารคามได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๐๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผูุ้ทธธรรมพ้นจากตำแหน่งแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอกันทรวิชัยมีหนังสือ ลับ ที่ มค ๐๐๒๓.๗/๙๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอกันทรวิชัยพิจารณารายละเอียดการขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการของผูุ้ทธธรรม ประกอบระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ตามความในมาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งกำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคำขอของผูุ้ทธธรรม ต้องการคัดสำเนาสำนวนการสอบสวน ซึ่งเป็นเอกสารสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ประกอบกับรายงานการสอบสวนมีการรวบรวมพยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมากซึ่งอาจกระทบต่อบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น สำนวนการสอบสวนจึงเป็นรายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการและไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและไม่อาจเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๑๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้น โดยจังหวัดมหาสารคามได้มีคำสั่งให้ผูุ้ทธธรรมพ้นจากตำแหน่งแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผูุ้ทธธรรมเป็นผู้ถูกสอบสวนจึงควรมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธธรรมทราบได้ อย่างไรก็ดี เนื่องจากในสำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีรายชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำทั้งในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดรายชื่อและชื่อความที่ทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นพยานผู้ให้ถ้อยคำ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอกันทรวิชัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดรายชื่อและชื่อความที่ทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นพยานผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง
เกี่ยวกับคำสั่งกรมสรรพากร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ สำนักงาน จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร (ผ่านสรรพากรพื้นที่ลำปาง) ขอข้อมูลข่าวสารคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๔๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เฉพาะบัญชี รายชื่อข้าราชการแนบท้ายคำสั่ง

สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปางมีหนังสือ ที่ กค.๐๗๑๒.๐๓/๑๗๒๐๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นหนังสือราชการภายในกรมสรรพากร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ อธิบดีกรมสรรพากร (สรรพากรพื้นที่ลำปาง) เพื่อขอคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๔๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้โอนข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพากรไปรับราชการทางสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย เฉพาะบัญชีรายชื่อข้าราชการแนบท้ายคำสั่ง เพื่อใช้เปรียบเทียบการเลื่อน ระดับข้าราชการ จากระดับปฏิบัติการเป็นระดับชำนาญการ แต่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๒๖.๐๘/๘๐๔๔๔ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ตามแนวทางปฏิบัติกรมสรรพากร ที่ บก. ๑/๒๕๕๕ เรื่องการพิจารณา

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๘ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นหนังสือราชการภายในกรมสรรพากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือบัญชีรายชื่อข้าราชการแนบท้ายคำสั่งกรมสรรพากรที่ ๔๔๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้โอนข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพากรไปรับราชการทางสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานบุคคลของกรมสรรพากรในการโอนหรือโยกย้ายบุคลากรอันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อ ผู้มีชื่อในคำสั่งดังกล่าวจนเกินสมควร เนื่องจากเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลนั้น จึงเห็นสมควรปกปิดข้อมูลในส่วนชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และอัตราเงินเดือนของข้าราชการผู้มีชื่อในคำสั่งนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง เปิดเผยบัญชีรายชื่อข้าราชการแนบท้ายคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๔๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เว้นแต่ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และอัตราเงินเดือน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข
เกี่ยวกับการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์ระดับ A-๕ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีหนังสือ ที่ วส./๑๒๗๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณบดีวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน จำนวน ๕ รายการคือ

๑. เกณฑ์ที่ใช้ในการประชุมและตัดสินใจโดยคณะกรรมการ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙
๒. หลักฐานที่นำเข้ามาพิจารณา ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙
๓. รายชื่อคณะกรรมการ และคำสั่งการแต่งตั้งเพื่อให้มาทำหน้าที่ประเมิน
๔. คะแนนที่คณะกรรมการแต่ละคนประเมินในแต่ละองค์ประกอบของการประเมิน
๕. วิธีการและผลการได้มาซึ่งคะแนนสรุป
๖. รายละเอียดที่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขได้ส่งไปเสนอต่อคณะกรรมการ

บริหารบุคคล ฝ่ายบริหารบุคคล สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๓๘/๑๔๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ รายชื่อคณะกรรมการ แบบประเมิน ผลรวมของคะแนนประเมิน และเอกสารอื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับการประเมินผลการทดลองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เป็นเอกสารสิทธิ์เฉพาะบุคคลของคณะกรรมการแต่ละคน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขไม่

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข เพื่อขอข้อมูลข่าวสารการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงานของตน แต่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๓๘/๐๗๑๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไปบางส่วนแล้ว นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารไปยัง ประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร คือ (๑) ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประเมินผล การปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ (๒) ประกาศวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ สาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ (๓) ประกาศวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ (๔) แบบ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย (การประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน) ในการ ประเมินครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ (๕) บันทึกวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ที่ ศธ ๐๕๑๒.๓๘/๐๔๐๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องขออนุมัติให้บุคลากรลาพักโดยไม่รับเงินเดือน (๖) รายงานการ ประชุมและมติคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ครั้งที่ ๔๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ (๗) บันทึกวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ที่ ศธ ๐๕๑๒.๓๘/๐๑๑๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่องขอลีกสัญญาทดลองปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย (๘) บันทึก วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ที่ วส./๑๑๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการ ประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน (๙) รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ให้กับผู้อุทธรณ์แล้วเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว

ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๔๙๗๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากการประเมินแบบไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ประเมิน การประเมินจึงไม่มีชื่อผู้ประเมินระบุไว้ และให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมคือ (๑) ตารางการสอน รายละเอียดวิชา ในรายวิชา ๕๓๐๐๕๐๗ START PUB HEALTHRES ภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๐๑๕ และภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๐๑๖ (๒) ตาราง การสอน รายละเอียดวิชา ในรายวิชา ๕๓๐๐๖๐๗ AD STAT RES ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๐๑๖ (๓) ใบคะแนนประเมินรายวิชา ๕๓๐๐๘๙๔ DOC DISSERT SEM ภาคการศึกษาที่ ๓ ปี การศึกษา ๒๐๑๕ (๔) รายงานผลการติดตามการปฏิบัติงาน ภาคการศึกษาที่ ๒/๑๕๕๘ STAT IN PUBLIC HEALTH และรายวิชา ๕๓๐๐๘๙๔ DOCTORAL DISSERTATION SEMINAR

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วนั้น ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เกณฑ์ที่ใช้ในการประชุมและตัดสินใจโดยคณะกรรมการ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายชื่อคณะกรรมการและคำสั่งการแต่งตั้งเพื่อให้มาทำหน้าที่ประเมินและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายละเอียดที่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขได้ส่งไปเสนอต่อคณะกรรมการบริหารบุคคล ฝ่ายบริหารบุคคล สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หลักฐานที่นำเข้ามาพิจารณา ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ในที่นี้คือรายชื่ออาจารย์ที่สอนร่วมผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน รายวิชา ๕๓๐๐๕๐๗ START PUB HEALTHRES และรายวิชา ๕๓๐๐๘๙๔ DOCTORAL DISSERTATION SEMINAR พร้อมระบุวันเวลาที่ประเมินผลการปฏิบัติงาน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คະແນນທີ່คณะกรรมการฯ แต่ละคนประเมินผู้อุทธรณ์ในแต่ละองค์ประกอบทั้งการประเมินครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับการประเมินจึงสมควรได้รับทราบชื่อผู้ประเมินและคะแนนประเมินที่ตนได้รับ กรณีนี้วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขได้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการประเมินฯ และคะแนนการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งเห็นว่าเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตนเอง การเปิดเผยว่าผู้ประเมินคนใดได้ให้คะแนนผู้รับการประเมินเท่าใดอาจกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินและผู้ได้รับการประเมิน ซึ่งอาจทำให้การประเมินต้องประสบกับอุปสรรค และอาจส่งผลให้ระบบการประเมินไม่อาจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขตามนัยดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ วิธีการนำคะแนนของคณะกรรมการฯ แต่ละคนเข้าสู่ขั้นตอนการสรุปคะแนน วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุขแจ้งว่า เนื่องจากเป็นการประเมินแบบไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ประเมิน จึงไม่มีชื่อผู้ประเมินแต่ละคนระบุไว้ อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง กรณีไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนเพื่อขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข เปิดเผยรายชื่อ

อาจารย์ที่สอนร่วมผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน รายวิชา ๕๓๐๐๕๐๗ START PUB HEALTHRES
และรายวิชา ๕๓๐๐๘๙๔ DOCTORAL DISSERTATION SEMINAR และวันเวลาที่ประเมินผลการ
ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเรือนจำกลางนครสวรรค์
เกี่ยวกับหลักฐานการนำส่งที่ดินเพื่อขึ้นทะเบียนราชพัสดุ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กัปปวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เรือนจำกลางนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และพวกรวม ๗ คน ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารหลักฐานการนำส่งที่ดินขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบในท้องที่หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือเรือนจำกลางนครสวรรค์ ที่ มท ๐๙/๖๒๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง สำนักรายการที่ราชพัสดุเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ

๒. บัญชีสำรวที่ดินราชพัสดุเรือนจำกลางนครสวรรค์ (แบบ ทบ.๑) อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ แผนกราฟทัศน์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๓. แผนที่ซึ่งเรือนจำกลางนครสวรรค์ส่งไปให้จังหวัดนครสวรรค์นำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

๔. เอกสารหลักฐานการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณเรือนจำชั่วคราวเขากบ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑

เรือนจำกลางนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๗๓๘/๕๙๐๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์กับพวก ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารหลักฐานที่อยู่ระหว่างการฟ้องคดี และยังจะต้องใช้ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับที่ดินแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบรายอื่น ๆ อีก ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับ การฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์กับพวก มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเรือนจำกลางนครสวรรค์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เรือนจำกลางนครสวรรค์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครสวรรค์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารหลักฐานการนำส่งที่ดินขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบในท้องที่หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ แต่เรือนจำกลางนครสวรรค์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เรือนจำกลางนครสวรรค์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๓๘/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอกสารการนำส่งที่ดินเพื่อขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ที่ดินเรือนจำชั่วคราวเขากบนั้นมีการทำประโยชน์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ก่อนพระราชบัญญัติว่าด้วยการสงวนหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๘ และก่อนพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๗๘ โดยขุนอภิจักรสุรทัณฑ์พัคดี เรือนจำจังหวัดนครสวรรค์ในสมัยนั้น ได้นำนักโทษเข้าหักร้างถางพงในที่ดินว่างเปล่า เพื่อตั้งเรือนจำชั่วคราว และได้เรียกชื่อว่า “เรือนจำชั่วคราวเขากบ” ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เรือนจำจังหวัดนครสวรรค์ได้ยื่นคำขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ในที่ดินเรือนจำชั่วคราวเขากบ โดยมีเจ้าหน้าที่เรือนจำฯ เป็นผู้นำชี้ และช่างรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์เป็นผู้ทำการรังวัด ได้เนื้อที่ ๒,๑๗๒ ไร่ แต่ไม่สามารถออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงได้ เนื่องจากมีราษฎรคัดค้านเต็มที่แปลงหลังปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีระหว่างราษฎรกับเรือนจำฯ หลายคดี และในคดีหนึ่ง ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่าที่ดินเรือนจำชั่วคราวเขากบเป็นที่ สาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อใช้ประโยชน์โดยเฉพาะ จังหวัดนครสวรรค์ได้หาหรือกรมที่ดินว่าคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวจะครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดหรือเฉพาะที่พิพาทเท่านั้น ซึ่งกรมที่ดินได้ตอบข้อหาหรือของ จังหวัดนครสวรรค์ว่า คำพิพากษาศาลฎีกาครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด และในคดีอื่นๆ ศาลได้มีคำพิพากษาในแนวทางเดียวกัน

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ราษฎรหมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อขอให้แก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานะของที่ดินแปลงที่เรือนจำกลางนครสวรรค์ครอบครองใช้ประโยชน์ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้พิจารณาและรายงาน ว่า ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายฟังเป็นที่ยุติว่าที่ดินแปลงพิพาทเป็นที่ดินของรัฐ ราษฎรจึงไม่มีสิทธิครอบครอง การเข้าไปอยู่อาศัยและ

ทำกินของราษฎรที่ร้องเรียนถือว่าเข้าไปอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เนื่องจากราษฎรที่ร้องเรียนเดือดร้อน ไม่มีที่ดินทำกินและอยู่อาศัยมาเป็นเวลานาน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเห็นสมควรกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎร ทั้งมาตรการทางการบริหาร เช่น การพิสูจน์สิทธิ การให้ใช้สิทธิการเช่าที่ราชพัสดุ และมาตรการทางกฎหมาย เช่น การให้ราษฎรใช้สิทธิทางศาล การดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน โดยขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง การให้ราษฎรออกเอกสารสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นต้น ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ และให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนัยดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอซึ่งประกอบด้วย

๑. หนังสือเวียนจากกลางนครสวรรค์ ที่ มท ๐๙/๖๒๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๒๑ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง สืบจรวจรายการที่ราชพัสดุเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ มีเนื้อหาเป็นการแจ้งว่าเรือนจำกลางนครสวรรค์มีที่ดินอยู่ในความปกครองดูแล จำนวน ๒ แปลง ยังไม่ได้สำรวจนำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุตามนัยหนังสือกรมธนารักษ์ จึงได้สำรวจมาพร้อมหนังสือนี้ คือ (๑) ที่ดินบริเวณเรือนจำชั่วคราวเขากบ ๑ แปลง เนื้อที่ ๒,๑๗๒ ไร่ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และ (๒) ที่ดินบริเวณเรือนจำชั่วคราวหนองน้ำขุ่น ๑ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัยจังหวัดนครสวรรค์

๒. บัญชีสำรวจที่ดินราชพัสดุเรือนจำกลางนครสวรรค์ (แบบ ทบ.๑) อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ แผนกราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๓. แผนที่ซึ่งเรือนจำกลางนครสวรรค์ส่งไปให้จังหวัดนครสวรรค์นำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

๔. เอกสารหลักฐานการใช้ประโยชน์ในที่ดินบริเวณเรือนจำชั่วคราวเขากบ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จำนวน ๒๗ ฉบับ ประกอบด้วย (๑) แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ พุทธศักราช ๒๔๘๗ และ (๒) บันทึกกองฝึกวิชาชีพ (ไม่ระบุวันที่) เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ เสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรวบรวมเอกสารหลักฐานการครอบครองที่ดินเรือนจำชั่วคราวเขากบ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีแก่ผู้บุกรุกและครอบครองที่แห่งดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการครอบครองที่ดิน การใช้ประโยชน์ในที่ดิน การสำรวจที่ดินเพื่อขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ เพื่อกำหนดขอบเขตพื้นที่

ใช้ประโยชน์ระหว่างรัฐกับประชาชน เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เรือนจำกลางนครสวรรค์เปิดเผยขอข้อมูลข่าวสารหลักฐานการนำส่งที่ดินขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบในท้องที่หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง ๔ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับสำนวนการไต่สวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนาง ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. โต้แย้งผลคำวินิจฉัยและขอคัดถ่ายสรรพเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือกล่าวหาร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๓๕๘๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าข้อโต้แย้งดังกล่าวไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี และไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสรรพเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนการไต่สวนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒), (๔) และ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนาง ข. มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาร้องเรียนนาย ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจี่วราย อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจี่วราย นำซีดีดินสาธารณะในการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงรูกกล้าที่ดินของนาง ข. ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดถ่ายสรรพเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวแต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กล่าวหา ร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ตรวจสอบอดีต นายองค์การบริหารส่วนตำบลจี้วราย เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารทั้งหมดในสำนวนการไต่สวน เนื่องจากต้องการทราบว่าข้อกล่าวหา ไม่มีมูลเพราะเหตุใด ขาดเอกสารหลักฐานใดหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหา ร้องเรียนอดีต นายองค์การบริหารส่วนตำบลจี้วราย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติยืนตามมติเดิม ในส่วนสำนวนการไต่สวนมีเอกสารการสอบปากคำพยาน หากเปิดเผย พยานอาจถูกฟ้องคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือสำนวนการไต่สวน ตามหนังสือกล่าวหา ร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนดังกล่าวเสร็จสิ้นและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อและข้อความที่จะทำให้ทราบถึงพยานบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการไต่สวนตามหนังสือ กล่าวหา ร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและข้อความที่จะทำให้ทราบถึงพยานบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีบันทึกลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ในส่วนที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๑๑๑/๒๕๕๙
ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เพื่อใช้ประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีบันทึก ด่วนที่สุด ที่
ทส ๐๒๐๒/๖๕๗๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่เป็นที่ยุติ จึงเป็นกระบวนการ
ภายในของหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ จึงอาจ
ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒)
และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็น
หนังสือและคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๕๓๖/๒๕๕๘
ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวหาว่าเมื่อครั้งดำรง

ตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ “กรณีจัดจ้างการประชาสัมพันธ์และจัดงานโครงการดวงใจสีเขียว ร่วมใจปลูกป่า เทิดไถ้มหาราชินี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๖ ณ ป่าสงวนแห่งชาติป่าฝั่งซ้ายแม่น้ำพาชี บ้านหนองเต่าดำ หมู่ ๑๓ ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี” โดยมีขอบ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีแนบท้ายคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องมาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบและการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างชั่วคราว โดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปฏิบัติราชการในตำแหน่งเดิมเป็นการชั่วคราวและไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งประจำสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือถึงกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาตั้งกล่าว ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ลับมาก ที่ ๑๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงขึ้น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบแล้ว อีกทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รายงานเรื่องดังกล่าวไปยังประธานกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงด้วยวาจา ประกอบหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๒/๙๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๑๒๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้จัดทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ และรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบแล้ว ซึ่งปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ปัจจุบันคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมไปให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบแล้ว และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น โดยในส่วนรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ นั้น จำแนกได้เป็น ๔ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ หน้าที่ ๑ - ๒๗ เป็นส่วนของข้อเท็จจริงและลำดับเหตุการณ์ เห็นว่า หากเปิดเผยข้อความดังกล่าวรวมถึงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ไม่น่าจะกระทบต่อการสืบสวน สอบสวน เพราะไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ส่วนที่ ๒ หน้าที่ ๒๗ - ๓๑ เป็นส่วนสรุปจากบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ เห็นว่า สามารถเปิดเผยข้อความและบันทึกถ้อยคำให้ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะเป็นการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เอง

ส่วนที่ ๓ หน้าที่ ๓๒ - ๓๕ เป็นส่วนสรุปจากบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลอื่น ซึ่งไม่อาจทราบได้ว่าพยานบุคคลดังกล่าวมีการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนหรือไม่ อย่างไร จึงอาจส่งผลกระทบในทางที่เป็นโทษต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องหากการให้ถ้อยคำมีความขัดแย้งกัน อีกทั้งการเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจะส่งผลกระทบต่อความไว้วางใจในกระบวนการสืบสวน สอบสวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ส่วนที่ ๔ หน้าที่ ๓๖ - ๓๘ เป็นส่วนความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่า การดำเนินการสืบสวนของคณะกรรมการยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่าง การพิจารณาของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ข้อเท็จจริงและความเห็น เกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่เป็นที่ยุติ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นสมควรไม่เปิดเผยรายงานการ สืบสวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างพิจารณา ดำเนินการยังไม่เป็นที่ยุติ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายงานการ สืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๑๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็น ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติเมื่อมีกรณีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ในกรณีนี้ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาสั่งการซึ่งทำให้กระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้นก็ตาม แต่เนื่องจากระยะเวลานับตั้งแต่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวนั้นได้ผ่าน มานานพอสมควรแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และยังเป็นผู้ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวน ซึ่งตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา

ผู้หนึ่งผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ผู้อุทธรณ์จึงมีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารสำหรับใช้ปกป้องสิทธิของตนเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ เมื่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนโดยมีข้อสรุปในเบื้องต้นเห็นควรให้ยุติเรื่องในส่วนของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวจะช่วยบรรเทาความเสียหายเบื้องต้นต่อเกียรติยศและชื่อเสียงของผู้อุทธรณ์ และใช้เป็นข้อมูลประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ในส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ (หน้าที่ ๑ - ๓๑) และส่วนที่ ๔ (หน้าที่ ๓๖ - ๓๘) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๓ (หน้าที่ ๓๒ - ๓๕) การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ในหน้าที่ ๑ - ๓๑ และหน้าที่ ๓๖ - ๓๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง
เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอสำเนาเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดพร้อม คำรับรองถูกต้อง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยนาง ข. ผู้อำนวยการ สำนักบังคับคดีปกครอง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือลับ ที่ ศป ๐๐๒๖/(ล)๔๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยสรุปผลการสัมมนาตุลาการศาล ปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ และบันทึกสำนักบังคับคดีปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยให้เหตุผลว่าการบังคับคดีเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการ พิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจของสำนักงานศาลปกครองที่จะพิจารณาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาล ปกครองขอสำเนาสรุปผลการสัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ และ บันทึกสำนักบังคับคดีปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ พร้อมคำ รับรองถูกต้อง

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือลับ ที่ ศป ๐๐๒๖/(ล)๒๒๐ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ พิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองในเรื่องการบังคับคดีของศาล ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือหรือการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๖๐/๒๕๕๘ นาง ข. ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครอง ได้มีบันทึก ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เสนอความเห็นผ่านผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองกลางไปยังตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง องค์คณะที่ ๑๐ เพื่อพิจารณา เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงมีหนังสือตอบไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองขอให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยนาง ข. ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครอง กรณีการตอบข้อหารือดังกล่าว สำนักงานศาลปกครองได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมี หนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครองไม่มีอำนาจในการตอบข้อหารือ เพราะการตอบข้อหารือเป็นหน้าที่ของศาล เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้หารือมานั้น ผู้อำนวยการ สำนักบังคับคดีปกครองได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา และศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบกับ ความเห็นดังกล่าว ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครองจึงมีหนังสือแจ้งคำสั่งศาลให้สำนักงานตำรวจ แห่งชาติทราบโดยมีเนื้อหาตามที่ศาลได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว เป็นการดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่ ได้จากที่ประชุม สัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๔๘ กรณีไม่ถือว่าเป็นการ ตอบข้อหารือไม่ตรงประเด็น ไม่ตรงกับที่ศาลได้มีคำวินิจฉัย เกินกว่าข้อกฎหมาย หรือก้าวล่วงเข้าไป มีความเห็นในคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครองไม่มีพฤติการณ์ หรือการกระทำตามที่ร้องเรียน จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ซึ่งสำนักงานศาลปกครองมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยสรุปผลการสัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ และบันทึกสำนักบังคับคดีปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศป ๐๐๒๖/(ล)๓๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สรุปผลการ สัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๔๘ โดยเนื้อหาเป็นเอกสารการสัมมนา ของศาลปกครองไม่ใช่เอกสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานศาลปกครอง และเป็นเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองในเรื่องการบังคับคดีของศาล จึงไม่อยู่ใน บังคับตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนบันทึกสำนัก บังคับคดีปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่นาง ข. ในฐานะผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครองทำความเห็นเสนอต่อศาล (นาย ค.) และปรากฏ ความเห็นของศาลว่า “ได้พิจารณาข้อพิจารณาและความเห็นของสำนักบังคับคดีปกครองแล้ว เห็นชอบด้วย และเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว” ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาของศาล ปกครองในเรื่องการบังคับคดีของศาล จึงไม่อยู่ในบังคับตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ขอให้ดำเนินการทางวินัยนาง ข. ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครอง ซึ่งสำนักงานศาลปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สรุปผลการสัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๔๘ มีเนื้อหาเป็นการพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวกับการบังคับคดี ใน ๕ ประเด็น คือ (๑) การขอให้บังคับในสิ่งที่ศาลไม่ได้กำหนดไว้ในคำบังคับ (๒) ข้อสังเกตในคำพิพากษา (๓) การสั่งให้ยุติการบังคับคดี (๔) การตอบข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำบังคับ และ (๕) การออกหมายบังคับคดีสำหรับคดีตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดี ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบังคับคดีระหว่างศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง อันเข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ บันทึกสำนักบังคับคดีปกครองที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ผู้อำนวยการสำนักบังคับคดีปกครองมีถึงตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง องค์คณะที่ ๑๐

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการระหว่างศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งสำนักงานศาลปกครองได้ใช้และอ้างถึงในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน เมื่อการตอบข้อหารือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และการตรวจสอบเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการจัดทำความเห็นและตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงานศาลปกครองเป็นไปด้วยความโปร่งใสและมีความรับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติราชการของสำนักงานศาลปกครอง อย่างไรก็ดี เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบังคับคดีของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเกินสมควรแก่เหตุ จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์เท่าที่จำเป็นในการตรวจสอบความถูกต้องในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเท่านั้น ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะสรุปผลในประเด็นที่ ๔ การตอบข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำบังคับ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยสรุปผลการสัมมนาตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๔๘ ในประเด็นที่สี่ เรื่องการตอบข้อหารือเกี่ยวกับการ

ปฏิบัติตามคำบังคับ และบันทึกสำนักบังคับคดีปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๔.๒/ธ ๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงินเกี่ยวกับรายชื่อและสิทธิประโยชน์ของคณะกรรมการธุรกรรม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการธุรกรรม ตำแหน่งหน้าที่ พร้อมอัตราเงินสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากตำแหน่งปกติ และจากการเป็นกรรมการในการพิจารณาเรื่องการคุ้มครองพยาน

สำนักงาน ปปง. มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๑๔.๔/๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลและกรณีไม่เข้าข้อยกเว้นให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น สำนักงาน ปปง. จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ปปง. ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงาน ปปง. เกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการธุรกรรม ตำแหน่งหน้าที่ พร้อมอัตราเงินสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากตำแหน่งปกติ และจากการเป็นกรรมการในการพิจารณาเรื่องการคุ้มครองพยาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนและดำเนินการร้องขอเข้าคุ้มครองพยานมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ และด้วยตำแหน่งต่าง ๆ นั้น ได้รับเงินจากภาษีประชาชนหรือกฎหมายได้กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสำนักงาน ปปง. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ปปง. มีหนังสือ ที่ ปง ๐๐๐๒.๖/๓๑๒๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ “รายชื่อคณะกรรมการธุรกรรม ตำแหน่งหน้าที่ พร้อมอัตราเงินสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากตำแหน่งปกติ และจากการเป็นคณะกรรมการธุรกรรมในการพิจารณาเรื่องการคุ้มครองพยาน” นั้น เมื่อพิจารณาถึงความประสงค์โดยรวมของผู้อุทธรณ์แล้ว เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล ด้านฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน หรือบรรดาข้อมูลที่มีชื่อของผู้นั้น จึงเป็น “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากข้อมูลที่ร้องขอนั้น ไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นที่คณะกรรมการธุรกรรมจะพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัยตามคำร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือฯ ตามมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติของคณะกรรมการธุรกรรมมิชอบด้วยกฎหมายประการใด ก็ชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว เพื่อให้ศาลพิจารณาต่อไปได้ ดังนั้น จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

๒. ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ปปง. ปฏิเสธการเปิดเผย และได้จัดส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เพื่อประกอบการพิจารณา มีจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการธุรกรรม

รายการที่ ๒ คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการธุรกรรมแทนตำแหน่งที่ว่างลง

รายการที่ ๓ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๒๙๐๘๘ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การพิจารณาทบทวนคำตอบแทนกรรมการธุรกรรมและอนุกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัย โดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณี และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ปปง. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้เปิดเผย เว้นแต่ข้อความหรือความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การรถไฟแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. พนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายบริหารโครงการพัฒนาที่ดิน ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (การรถไฟแห่งประเทศไทย) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสรรหาบุคลากร เอกสาร หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกหรือสรรหาบุคลากร ระดับ ๑๓ - ๑๔

รายการที่ ๒ รายงานผลการคัดเลือกหรือสรรหาบุคลากร ระดับ ๑๔ ในตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจเดินรถและตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์ รวมทั้งหลักการและเหตุผลของคณะกรรมการสรรหาแต่ละคนที่ทำการวินิจฉัยคัดเลือกบุคลากร ตามหนังสือคำสั่งแต่งตั้งเลขที่ บคบ. ๑๗๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

การรถไฟแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ รฟ ๑/๑๖๐๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙

ข้อ ๕. อำนาจในการแต่งตั้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๕.๑ การแต่งตั้งเนื่องจากเลื่อนระดับ

๕.๑.๑ พนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป เป็นอำนาจของผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ หัวข้อที่ ๓.๖ เรื่อง ขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งพนักงานระดับ ๑๓ - ๑๔ ซึ่งที่ประชุมมีมติร่วมกัน เห็นชอบการแต่งตั้งเลื่อนระดับและ

โยกย้ายพนักงานรวม ๙ ราย และคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ. ๑๗๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้ง เลื่อนระดับและแต่งตั้งโยกย้ายพนักงาน จำนวน ๙ ราย โดยเป็นการแต่งตั้งตามมติ คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทย ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของการรถไฟแห่งประเทศไทย ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ (การรถไฟแห่งประเทศไทย) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ หลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการสรรหาบุคลากร เอกสาร หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกหรือสรรหา บุคลากร ระดับ ๑๓ – ๑๔ และรายงานผลการคัดเลือกหรือสรรหาบุคลากร ระดับ ๑๔ ในตำแหน่ง รองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจเดินรถและตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์ รวมทั้งหลักการและเหตุผล ของคณะกรรมการสรรหาแต่ละคนที่ทำการวินิจฉัยคัดเลือกบุคลากร ตามหนังสือคำสั่งแต่งตั้ง เลขที่ บคบ. ๑๗๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลง สงสัยถึงความโปร่งใสและความยุติธรรมในกระบวนการสรรหาเพื่อแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นเป็นพนักงานระดับ ๑๔ ตำแหน่งรองผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ที่ว่างลงในสายงานของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจเดินรถ และตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์ ด้วยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีคุณสมบัติสูงสุดในทุกด้าน ทั้งอาวุโส ในตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ความรู้จากประสบการณ์การทำงาน ผลงาน เงินเดือน และความสามารถ ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีแก่องค์กร แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งตามหลักธรรมาภิบาลและ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การรถไฟแห่งประเทศไทย แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน พนักงาน ของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ ข้อ ๕.๑.๑ กำหนดว่า การแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป เป็นอำนาจของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ. ๑๗๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้ง เลื่อนระดับและแต่งตั้งโยกย้ายพนักงาน จำนวน ๙ ราย โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไม่ครบถ้วน โดยมีเพียง ๑ รายการที่ร้องขอเท่านั้น ได้แก่ รายงานผลการ คัดเลือกหรือสรรหาบุคลากรระดับ ๑๔ ในตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจเดินรถและตำแหน่ง รองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์ ส่วนข้อมูลข่าวสารอีก ๒ รายการเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอแต่การ รถไฟแห่งประเทศไทย จงใจบิดเบือน หลีกเลียง ส่งมาให้แทน ได้แก่ ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ และคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๑๗๑/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งเลื่อนระดับและแต่งตั้งโยกย้ายพนักงาน จำนวน ๙ ราย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การรถไฟแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ รพ ๑/๑๐๓๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ด่วนที่สุด เลขที่ รพ ๑/๑๒๙๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการและชี้แจง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การแต่งตั้งเลื่อนระดับให้พนักงานดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ใช้หลักเกณฑ์และอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งตาม ข้อ ๔ การแต่งตั้งพนักงานให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่าง ๆ ตามที่การรถไฟแห่งประเทศไทย กำหนดให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ได้รับอัตราเงินเดือนไม่น้อยกว่าขั้นต้นของระดับนั้น ๆ นอกจากนี้ การแต่งตั้งพนักงานที่มีระดับไม่เกินระดับ ๑๑ ใช้หลักเกณฑ์ตามระเบียบการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑.๑ ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ – ๑๑ ส่วนพนักงานตั้งแต่ระดับ ๑๒ ขึ้นไปจนถึงระดับ ๑๔ เป็นตำแหน่งนักบริหารของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่จะต้องเป็นผู้บริหารงานให้เป็นไปตามคำสั่ง และนโยบาย จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่จะพิจารณาความเหมาะสมของตัวบุคคลแล้วเสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมเสนอต่อคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นมติที่ประชุมร่วมกัน โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการ แต่งตั้งเลื่อนระดับและการแต่งตั้งโยกย้ายพนักงานระดับ ๑๓ – ๑๔ ตามคำสั่งคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาการแต่งตั้งเลื่อนระดับ และแต่งตั้งโยกย้ายพนักงานระดับ ๑๓ – ๑๔ ให้ถูกต้องตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ ซึ่งไม่มีหลักเกณฑ์หรือข้อมูลข่าวสารอื่นนอกเหนือจากข้อบังคับดังกล่าวมาพิจารณาประกอบแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นรายงานการประชุมของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันอังคารที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ในหัวข้อที่ ๓.๖ เรื่อง ขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งพนักงานระดับ ๑๓ – ๑๔ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติร่วมกัน เห็นชอบการแต่งตั้งเลื่อนระดับและโยกย้ายพนักงานรวม ๙ ราย และการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้ออกคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๑๗๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งเลื่อนระดับและ แต่งตั้งโยกย้ายพนักงานจำนวน ๙ ราย โดยแต่งตั้งตามมติคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ในการพิจารณาการแต่งตั้งเลื่อนระดับผู้บริหารระดับ ๑๓ เป็นระดับ ๑๔ ที่ประชุม คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย มิได้มีการทำความเห็นเป็นรายบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสรรหาบุคลากร เอกสาร หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกหรือสรรหาบุคลากร ระดับ ๑๓ – ๑๔ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คือ ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ ประกอบกับการรถไฟแห่งประเทศไทยชี้แจงว่าการพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนระดับตั้งแต่ระดับ ๑๒ ขึ้นไป เป็นอำนาจของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่จะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของตัวบุคคลแล้วเสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นมติที่ประชุมร่วมกัน โดยผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งเลื่อนระดับและการแต่งตั้งโยกย้ายพนักงานระดับ ๑๓ – ๑๔ ตามคำสั่งคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาการแต่งตั้งเลื่อนระดับและแต่งตั้งโยกย้ายพนักงานระดับ ๑๓ – ๑๔ ให้ถูกต้องตามข้อบังคับฉบับดังกล่าว ต่อมาการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงนำมติดังกล่าวมาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งเลื่อนระดับหรือแต่งตั้งโยกย้าย ซึ่งไม่มีการนำข้อมูลข่าวสารอื่นนอกเหนือจากข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ มาพิจารณาประกอบ ทั้งนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทยได้แจ้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ด่วนที่สุด เลขที่ รฟ ๑/๑๖๐๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการคัดเลือกหรือสรรหาบุคลากร ระดับ ๑๔ ตำแหน่งรองผู้ว่าการกลุ่มธุรกิจเดินรถ และรองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์ และหลักการและเหตุผลของคณะกรรมการสรรหาแต่ละคนที่ทำการวินิจฉัยคัดเลือกบุคลากร ตามคำสั่งเลขที่ บคบ. ๑๗๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การพิจารณาการแต่งตั้งเลื่อนระดับผู้บริหารระดับ ๑๓ เป็นระดับ ๑๔ ที่ประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย มิได้มีความเห็นเป็นรายบุคคล เพียงแต่ให้ความเห็นร่วมกันตามรายงานการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ทั้งนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทยได้แจ้งรายงานการประชุมดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว พร้อมทั้งคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๑๗๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งเลื่อนระดับและแต่งตั้งโยกย้ายพนักงาน จำนวน ๙ ราย ตามหนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ด่วนที่สุด เลขที่ รฟ ๑/๑๖๐๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป แต่อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอในรายการความเห็นของคณะกรรมการสรรหาเป็นรายบุคคล อาจใช้สิทธิร้องเรียน

ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน และรายชื่อ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน จำนวน ๔ รายการ ดังนี้
รายการที่ ๑ เอกสารการดำเนินการเรื่องร้องเรียน เอกสารความคืบหน้าและการประสานงานต่าง ๆ

รายการที่ ๒ ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงาน กสทช.

รายการที่ ๓ เอกสารการดำเนินการไต่สวนการประพฤติมิชอบและแจ้งผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร

รายการที่ ๔ ภาพกล้องวงจรปิดในวันที่ผู้อุทธรณ์มาติดต่อสำนักงาน กสทช.

สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ที่ สทช. ๔๐๑๔/๔๖๗๑๗ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า

๑. ตามข้อร้องเรียนที่ขอให้ดำเนินการตรวจสอบเนื้อหารายการ Corruption Fight (คนดี พิฆิตโกง) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งผลิตโดยบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และออกอากาศทางช่องวัน ของบริษัท จีเอ็มเอ็ม วัน ทวี จำกัด โดยร้องเรียนว่ามีการนำเสนอคลิปสัมภาษณ์และ Audition โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น สำนักงาน กสทช. ได้ส่งเรื่องให้ผู้รับใบอนุญาตหรือองค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพเพื่อดำเนินการพิจารณาตามกฎหมายต่อไปแล้ว ทั้งนี้ได้จัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และได้มอบหมายให้นาย ข. เป็นผู้ประสานงานในเรื่องนี้กับผู้อุทธรณ์โดยตรงต่อไป

๒. สำหรับรายชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นข้อร้องเรียนนั้นถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๓. กรณีที่ขอให้สำนักงาน กสทช. ไต่สวนการประพจน์มิชอบของเจ้าหน้าที่และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรนั้น สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการอันเป็นการประพจน์มิชอบแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กสทช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงและเหตุผลที่สำนักงาน กสทช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นข้อร้องเรียนต่อสำนักงาน กสทช. ขอให้ดำเนินการตรวจสอบรายการ Corruption Fight (คนดี พิชิตโกง) ของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งผลิตโดยบริษัท จีเอ็มเอ็ม วันทีวี จำกัด ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน โดยเห็นว่าเป็นการนำเสนอคลิปสัมภาษณ์และ Audition โดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางมายังสำนักงาน กสทช. เพื่อขอเอกสารหลักฐานและสอบถามความคืบหน้าเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ร้องเรียน โดยมีเจ้าหน้าที่สำนักงาน กสทช. ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและกระบวนการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่ร่วมกันชี้แจงแต่เจ้าหน้าที่ผู้ชี้แจงไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผยชื่อและข้อมูลส่วนตัว ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์เดินทางมายังสำนักงาน กสทช. อีกครั้งหนึ่ง ยื่นเรื่องร้องเรียนขอให้สำนักงาน กสทช. ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน พร้อมทั้งขอให้เปิดเผยชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาไต่สวนดำเนินการกรณีประพจน์มิชอบในเหตุดังกล่าว และภาพกล้องวงจรปิดในวันที่ผู้อุทธรณ์มาติดต่อสำนักงาน กสทช. ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ได้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการและได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับรายชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ ผู้อุทธรณ์ยื่นข้อร้องเรียนนั้นถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งได้แจ้งผลการไต่สวนการประพจน์มิชอบของเจ้าหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ด่วนที่ ที่ สทช.

๔๐๑๔/๒๒๐๖๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๔๐๑๔/๒๗๑๐๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปได้ดังนี้

๑. การขอให้เปิดเผยชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ผู้อุทธรณ์มายื่นเรื่องร้องเรียนเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นการร้องขอที่มีเจตนาไม่สุจริตและไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งแสดงความไม่พอใจเป็นอย่างมาก จนทำให้สำนักงาน กสทช. ต้องประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ จำนวน ๒ นาย เพื่อเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์นั้น การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

๒. กรณีกล้องวงจรปิดในวันที่ผู้อุทธรณ์มาติดต่อสำนักงาน กสทช. เพื่อขอเอกสารความคืบหน้าเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนนั้น เจ้าหน้าที่ กสทช. ที่เกี่ยวข้องได้จัดเตรียมห้องประชุมชั้น ๒๒ อาคารเอ็กซิมเพื่อชี้แจงรายละเอียดการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ซึ่งในการชี้แจงรายละเอียดตลอดจนกระบวนการนั้นไม่มีการบันทึกเสียงหรือภาพใด ๆ และภายในห้องประชุมดังกล่าวไม่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด สำนักงาน กสทช. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๒ รายการ โดยแยกพิจารณาได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องร้องเรียน มิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากการขอของผู้อุทธรณ์เป็นการสอบถามเพื่อต้องการคำตอบในสิ่งที่เป็นการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐประชาชนทั่วไปสามารถสอบถามหรือตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้ทราบด้วยเช่นกัน ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในวันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นบุคคลใดบ้างย่อมที่จะตรวจสอบได้จากศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นได้โดยตรงหรือจากเว็บไซต์ของหน่วยงานดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ภาพกล้องวงจรปิดในส่วนที่ผู้อุทธรณ์มาติดต่อสำนักงาน กสทช. ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงาน กสทช. ได้จัดเตรียมห้องประชุมชั้น ๒๒ อาคารเอ็กซิมเพื่อชี้แจงรายละเอียดการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ซึ่งในการชี้แจงรายละเอียดตลอดจนกระบวนการนั้นไม่มีการบันทึกเสียงหรือภาพใด ๆ และภายในห้องประชุมดังกล่าวไม่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด สำนักงาน กสทช. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น เมื่อไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน กสทช. จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปแต่อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจใช้สิทธิร้องเรียน

ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอสำเนาระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับ
การศึกษางานศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ
– พิษณุโลก พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๗๓๖
ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีการประชุมครั้งที่
๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็น
ข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จงใจสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอสำเนาระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงาน
ศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก
ที่กรรมการฯ รับรองแล้วทุกครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก สัญญาเลขที่
๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ

ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการโครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๐๙๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียดจัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานทางวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการโครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ
หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงานนโยบายและแผนการ
ขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอสำเนาระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับ
การศึกษางานศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก
– เชียงใหม่ พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๗๓๖
ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีการประชุมครั้งที่
๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็น
ข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอสำเนาระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงาน
ศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่
ที่กรรมการฯ รับรองแล้วทุกครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่
๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ
ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการ

โครงการหรือดำเนินงาน ในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้องเพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๐๙๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้าน วิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียด จัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วม ของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางบกและ ทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้าน ระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการ โครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การ ความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟ ความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุม เป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่ สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร ในโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ

หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษา
และออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก
ที่กรรมการฯ รับรองแล้วทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๗๓๖
ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีการประชุม
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจาก
เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จงใจสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอคัดสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษา
และออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก
ที่กรรมการฯ รับรองแล้วทุกครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก สัญญาเลขที่
๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ
ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการ

โครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๐๘๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อ คณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้าน วิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียด จัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม ของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางบกและ ทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้าน ระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการ โครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การ ความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟ ความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุม เป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่ สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร ในโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิด อุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตาม
อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษา
และออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่
ที่กรรมการฯ รับรองแล้วทุกครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๗๓๖
ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีการประชุมครั้งที่
๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็น
ข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จงใจสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอคัดสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษา
และออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่
ที่กรรมการฯ รับรองแล้ว ทุกครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่
๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ

ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการโครงการหรือดำเนินงาน ในโครงการดังกล่าวเข้าปฏิบัติงานตามสัญญา ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๐๘๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียดจัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานทางวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและ ทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการโครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก - เชียงใหม่ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม

ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับสัญญาจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษา
ศึกษาและออกแบบบรรดไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก
สัญญาเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือลงวันที่
๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙
เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ไม่ต้อง
เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษา
และออกแบบบรรดไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก สัญญา
เลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์
คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบบรรดไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก สัญญาเลขที่
๓๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ
ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการ

โครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีการรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๑๐๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อ คณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้าน วิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียด จัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม ของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางบกและทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้าน ระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการ โครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การ ความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟ ความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุม เป็นข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่ สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงาน ของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลข

ประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรुकล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผย สัญญาเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับสัญญาจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษา
ศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่
สัญญาเลขที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหนังสือลงวันที่
๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สนข. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙
เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ไม่ต้อง
เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษา
และออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ สัญญา
เลขที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์
คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาและ
ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชณุโลก – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่
๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ มีการกำหนดรายชื่อบุคลากรหลักของที่ปรึกษาซึ่งได้รับ
ความเห็นชอบให้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการ

โครงการหรือดำเนินงานในโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีรับรองถูกต้อง เพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๔/๓๑๐๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทน สนข. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อ คณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานศึกษาความเหมาะสมด้าน วิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบกรอบรายละเอียด จัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานทางวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม ของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานทางบกและ ทางอากาศ และยังไม่ได้ผลยุติ ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้าน ระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมกันดำเนินการ โครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ โดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การ ความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าว

๓. กระทรวงคมนาคมได้มอบผลการศึกษาของโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟ ความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชญ์โลก - เชียงใหม่ ให้กับประเทศญี่ปุ่น โดย JICA ได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินการโครงการตาม MOC

๔. ข้อมูลโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชญ์โลก - เชียงใหม่ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมเป็น ข้อมูลที่ JICA อยู่ระหว่างการนำไปใช้ประกอบการดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการ ซึ่งยังไม่สามารถ เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงาน ของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยสัญญาเลขที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลำพูน เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีถูกกล่าวหาว่ารายงานและใช้หลักฐานเท็จเสนอต่อผู้บังคับบัญชา
เพื่อเบิกจ่ายและได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเงินค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยง
ซ้ำซ้อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และหรือ
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีถึงสหกรณ์ออมทรัพย์ครูลำพูน จำกัด เพื่อขอเอกสารหลักฐาน
ค่าใช้จ่ายในการไปฝึกอบรมของผู้อุทธรณ์

๒. หนังสือจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครูลำพูน จำกัด ที่แจ้งมายังสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ในการจัดส่งเอกสาร
หลักฐานค่าใช้จ่ายของ ผู้อุทธรณ์

๓. หนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และหรือ
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีถึงกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์เพื่อขอเอกสารหลักฐานการ
เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของผู้อุทธรณ์

๔. หนังสือจากกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ที่แจ้งมายังสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการจัดส่งเอกสาร
หลักฐานการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของผู้อุทธรณ์

๕. บันทึกการเสนอความเห็นของนิติกรชำนาญการพิเศษ งานวินัยและนิติการ
กลุ่มบริหารงานบุคคล รวมทั้งคำวินิจฉัยในการออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลำพูน เขต ๑ ที่ ๕๕๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ที่ ๒๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ พร้อมหลักฐานเอกสารการ

พิจารณา การลงนามผ่านของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองทั้งหมด และคำวินิจฉัยของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๖. หลักฐานหรือเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี

๗. เอกสารสรุปสำนวนและรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เป็นข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิด ตลอดจนพยานหลักฐานอื่นทั้งหมดที่ปรากฏในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นว่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และนิติกรชำนาญการพิเศษ งานวินัยและนิติการ กลุ่มบริหารงานบุคคล ได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงจากพยานของผู้ถูกกล่าวหาครบถ้วนก่อนการวินิจฉัยสั่งการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๘. บันทึกความเห็นของนิติกรชำนาญการพิเศษ งานวินัยและนิติการ กลุ่มบริหารงานบุคคล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการเสนอความเห็นทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ผู้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๓๕๔๒ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในเรื่องที่ได้ถูกกำหนดการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ตามระเบียบการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของเจ้าหน้าที่ และยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการปราบปราม ตรวจสอบ ทั้งยังเป็นกรณีขอข้อมูลข่าวสารของราชการประเภทความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๓๕๔๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า

การที่ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอรับข้อมูลข่าวสารนั้น เป็นการขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการในเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของเจ้าหน้าที่ และยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นกรณีขอข้อมูลข่าวสารของราชการประเภทความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อนึ่ง ผู้อุทธรณ์เคยได้รับการแจ้งอธิบายข้อกล่าวหาและสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาควรรับทราบสิทธิแล้ว จึงมีสิทธิได้รับทราบการแจ้งรายละเอียดข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่ปรากฏตามทางการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการสอบสวน ตาม กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดลำพูนมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๑๐๘/๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่า เนื่องจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่องการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดให้มีศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า กศจ. และกำหนดอำนาจ กศจ. ให้มีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย และให้ กศจ. แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า ออกศจ. เพื่อช่วยเหลือกลั่นกรองงานให้แก่ กศจ. เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย การกำหนดวิทยฐานะ หรือการกำหนดสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และในการดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้ศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เมื่อคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ที่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณีเห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรปลดออก ไล่ออก ให้เสนอ ออกศจ. ของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณา แต่เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกรรมการ กศจ. ที่ทำหน้าที่พิจารณาการดำเนินการทางวินัย และ กศจ. จังหวัดลำพูน ยังไม่ได้พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าวจึงทำให้การดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ที่ ๒๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ที่ ๑๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ สำหรับข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ นั้น ยังคงมีความประสงค์จะขอรับข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวงเกี่ยวกับการตรวจสอบ
ความชำรุด และการเคลื่อนย้ายหม้อแปลงไฟฟ้า

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท สหพันธ์ อิเล็คทริก จำกัด โดยนาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้านครหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท สหพันธ์ อิเล็คทริก จำกัด โดยนาย ก. ผู้อุทธรณ์
ได้มีหนังสือ สหก ๕๙/๑๗๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงการไฟฟ้านครหลวง ขอข้อมูล
ข่าวสาร ดังนี้

๑. รายชื่อเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายหม้อแปลงไฟฟ้าของการ
ไฟฟ้านครหลวงจากคลังพัสดุ การไฟฟ้าเขตมีนบุรีไปยังการไฟฟ้านครหลวงเขตปลายทาง
พร้อมหลักฐานบันทึกการเบิกจ่ายและรับหม้อแปลงไฟฟ้านครหลวงเขตปลายทาง

๒. รายชื่อเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายหม้อแปลงไฟฟ้าของการ
ไฟฟ้านครหลวงผู้ทำหน้าที่เบิกหม้อแปลงไฟฟ้าไปติดตั้งและโปรดระบุสถานที่ติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าที่
ชัดเจน เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมหลักฐานบันทึกการเบิกจ่ายหม้อแปลงไฟฟ้า

๓. รายชื่อเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งและจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหม้อ
แปลงไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมหลักฐานบันทึกการรายงานการ
ติดตั้งและจ่ายกระแสไฟฟ้า

๔. หลักฐานการรับแจ้งการชำรุดของหม้อแปลงไฟฟ้างกล่าว

๕. หลักฐานคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวงเข้าดำเนินการเปลี่ยนหม้อ
แปลงไฟฟ้า

๖. รายชื่อเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการรื้อถอนและเคลื่อนย้ายหม้อแปลง
ไฟฟ้าจากจุดที่ติดตั้งของการไฟฟ้านครหลวงพร้อมหลักฐานบันทึกการรื้อถอนและเคลื่อนย้ายหม้อ
แปลงไฟฟ้า

๗. รายชื่อเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวงผู้ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์การ
ชำรุดของหม้อแปลงไฟฟ้า พร้อมหลักฐานบันทึกการตรวจสอบ

การไฟฟ้านครหลวง มีหนังสือ ที่ มท ๕๒๒๖/๑๑.๗๒๕/๕๙ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙
แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากบริษัท สหพันธ์ อิเล็คทริก จำกัด อยู่ระหว่างการฟ้องร้องความอาญาและ

คดีปกครองกับการไฟฟ้านครหลวง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) กำหนดไว้ว่า การเปิดเผยจะทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การไฟฟ้านครหลวง จึงขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการไฟฟ้านครหลวงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ดังกล่าว ข้างต้น แต่การไฟฟ้านครหลวง ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การไฟฟ้านครหลวง มีหนังสือ ที่ มท ๕๒๑๑/ ๖.๑๐๑/๖๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า การไฟฟ้านครหลวงได้ดำเนินติดตั้งหม้อแปลง แขนงพร้อมจ่ายไฟฟ้าปกติ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้รับ แจ้งจากประชาชนทางโทรศัพท์ว่าพบเห็นน้ำมันไหลซึมออกมาจากหม้อแปลงไฟฟ้า และเข้า ตรวจสอบพบมีน้ำมันรั่วออกมา ซึ่งสันนิษฐานว่าเกิดจากกระบวนการผลิตของผู้อุทธรณ์ จึงขอให้ ผู้อุทธรณ์เข้าไปดำเนินการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ชำรุด และจัดการซ่อมแซมแก้ไขหรือส่งมอบหม้อ แปลงชุดใหม่เปลี่ยนให้แก่การไฟฟ้านครหลวง ผู้อุทธรณ์แจ้งการไฟฟ้านครหลวงว่า การที่หม้อแปลง ไฟฟ้าเกิดการชำรุดดังกล่าวนี้ อาจเกิดจากบุคคลผู้ไม่หวังดีและได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดจนถึงที่สุดไว้ที่สถานีตำรวจนครบาลสามเสนแล้ว สำหรับการใช้ดุลยพินิจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากมีการดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดี ซึ่งการไฟฟ้านคร หลวงได้พิจารณาแล้วให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการดำเนินการต่อไป ในส่วนของ ข้อมูลรายชื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเนื่องจากการดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแล้ว รายชื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ การเปิดเผยจะกระทบถึง ประโยชน์ของบุคคลนั้น ซึ่งการไฟฟ้านครหลวงได้แจ้งการคัดค้านแล้ว และผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านการ เปิดเผยข้อมูลรายชื่อของตน ดังนั้น การไฟฟ้านครหลวงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้กับผู้อุทธรณ์ ตามที่ร้องขอ จำนวน ๗ รายการ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) และปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การไฟฟ้านครหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. เกี่ยวกับลายมือชื่อ
คณะกรรมการผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.ค.ศ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ แต่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตรวจสอบว่าผู้อุทธรณ์มีระยะเวลาขึ้นตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งตามคุณสมบัติของบุคคลและระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งไม่ครบ ๖ ปี ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบ กลั่นกรอง วิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไขกรณีที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดของบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) พิจารณามีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากเดิมวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นได้ไม่ก่อนวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมและลายมือชื่อคณะกรรมการผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. สำเนารายงานการประชุม ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ทำหน้าที่แทน ก.ค.ศ. ที่เกี่ยวข้องกับมติที่อ้างถึงในหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๗๐๖ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๒. สำเนาลายมือชื่อคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ ผู้ที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมด
สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
แจ้งผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. อนุมัติให้คัดสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่องที่ ๔.๓ เรื่อง การจัดกรอบอัตรากำลังของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้แจ้งมติดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ทราบ

๒. ไม่อนุมัติให้สำเนาลายมือชื่อคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ ผู้ที่เข้าร่วมประชุม ทั้งหมดเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของบุคคล หนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยมีการปกปิด รายชื่อของผู้มาประชุม รายชื่อของผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี) รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี) เวลาที่เริ่ม ประชุม และเวลาที่เลิกประชุม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าว ข้างต้น แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดรายชื่อของผู้มาประชุม รายชื่อของผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี) รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี) เวลาที่เริ่มประชุม และเวลาที่เลิก ประชุม และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๔๐๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่า อนุมัติให้คัดสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ สำหรับการขอสำเนาลายมือชื่อคณะกรรมการ หรือ อนุกรรมการ ผู้ที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมดนั้น เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิด อันตรายต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติไม่อนุมัติให้สำเนาลายมือชื่อคณะกรรมการ หรือ อนุกรรมการ ผู้ที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะที่ปกปิด คือรายชื่อของผู้มาประชุม รายชื่อของ ผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี) รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี) เวลาที่เริ่มประชุม และเวลาที่เลิกประชุม เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติ ราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะที่ปกปิด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับการดำเนินโครงการโครงข่ายทางรถไฟ

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน
๕ ฉบับ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. หนังสือรับของ สนข. จากที่ปรึกษาโครงการศึกษา ซึ่งมีบริษัททิม คอนซัลติ้ง
เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด เป็น Leadfirm รวมอยู่ด้วย เพื่อขอเปลี่ยนแปลงบุคลากร
หลัก เช่น ผู้จัดการโครงการ เป็นต้น (ช่วงเวลามีหนังสือ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ – ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙)

๒. สำเนาหนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ ของ สนข. ซึ่งมีบริษัททิม
คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด รวมอยู่ด้วย เป็น Leadfirm (ในช่วง ๑ มกราคม ๒๕๕๘
– ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙) เพื่อใช้ในการกำกับการศึกษาโครงการฯ ของ สนข. ซึ่งเกี่ยวกับรถไฟ และ
เพื่อใช้ในราชการของ สนข.

๓. สำเนาหนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ ของ สนข. เพื่อแจ้งปรับ
เนื่องจากโครงการล่าช้า กรณีอื่น ซึ่งมีบริษัททิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด
เป็น Leadfirm รวมอยู่ด้วย (หนังสือช่วงเวลา ๑ มกราคม ๒๕๕๘ – ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙)

๔. สำเนาหนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ ของ สนข. ซึ่งมีบริษัททิม
คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด เป็น Leadfirm รวมอยู่ด้วย เพื่อใช้ในการ
สัมมนา การประชุมของ สนข. การตรวจจ้างโครงการฯ ของ สนข. ซึ่งเกี่ยวกับรถไฟ (หนังสือ
ช่วงเวลา ๑ มกราคม ๒๕๕๘ – ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙)

๕. หนังสือรับของ สนข. จากที่ปรึกษาโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่าย
ทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ตามสัญญาฯ ของ สนข.
เพื่อส่งงาน ซึ่งมีบริษัททิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด เป็น Leadfirm
รวมอยู่ด้วย เพื่อขอเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลัก เช่น ผู้จัดการโครงการ เป็นต้น (ช่วงเวลามีหนังสือ
๑ มกราคม ๒๕๕๘ – ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙)

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ โดยที่ปรึกษา และเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๑๕๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารรายการที่ ๑ จำนวน ๘ แผ่น รายการที่ ๒ จำนวน ๑๔๕ แผ่น รายการที่ ๓ จำนวน ๒๖ แผ่น รายการที่ ๔ จำนวน ๕๐ แผ่น และรายการที่ ๕ จำนวน ๑๒ แผ่น และชี้แจง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเมนต์ เป็น Leadfirm แต่เนื่องจากระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้ สนข. จึงอยู่ระหว่างดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญา จนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา

๒. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ

๓. โครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ การดำเนินงานของทั้งสองโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและทางอากาศและยังไม่ได้ผลยุติซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจะต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกขั้นหนึ่งก่อน

๔. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบร่างบันทึกความร่วมมือด้านระบบราง ระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงที่ดิน โครงสร้าง

พื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่นได้ร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือด้านระบบรางระหว่างกระทรวงคมนาคมแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และ การท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น โดยจะร่วมกันสำหรับโครงการรถไฟความเร็วสูง เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่

๕. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ขอเอกสารเพื่อประกอบการตรวจสอบโครงการจ้างที่ปรึกษาจำนวน ๑๐ โครงการ ซึ่งได้รวมโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงสาย กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิชญโลก –เชียงใหม่ โดยได้จัดส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๖. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ขอเอกสารเพื่อประกอบการตรวจสอบพร้อมรับรองความถูกต้องของโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่

๗. เนื่องจากโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างดำเนินการ ผู้ยุทธธรณ์ ขอรายงานเบื้องต้น รายงานการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดสัมมนาและการฝึกอบรม หนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ และหนังสือรับของ สนข. จากที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๘. ในระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งในเอกสารแนบมีรายงานการประชุมรวมอยู่ด้วยและรายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งมีความเห็นและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาและมีความเห็นของคณะกรรมการกำกับฯ สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๙. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ผู้ยุทธธรณ์ขอหนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งโครงการยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างดำเนินการ และ สตง. อยู่ระหว่างตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งปัจจุบัน สตง. ยังไม่สรุปผลการตรวจสอบ สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้มีความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑๐. ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอยู่ระหว่างการดำเนินการตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบรางโดยประเทศญี่ปุ่นได้มอบหมายให้องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น เป็นผู้ดำเนินการศึกษาและออกแบบ โดยรวบรวมข้อมูลผลการศึกษาและการดำเนินงานของโครงการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ซึ่งผู้ยุทธน์ได้ขอหนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงอาจจะถูกนำไปเผยแพร่ในวงกว้างและจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน เข้าใจผิด หรือใช้ในเชิงเปรียบเทียบระหว่างการเปิดกว้างให้ทุกประเทศเข้าร่วมการแข่งขันกับความร่วมมือกับประเทศญี่ปุ่นในการพัฒนารถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนของทั้งสองโครงการดังกล่าว จึงอาจส่งผลกระทบต่อความร่วมมือตามบันทึกความร่วมมือด้านระบบรางระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ โดยโครงการยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างดำเนินการ และ สตง. อยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ซึ่งปัจจุบัน สตง. ยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว และยังมีความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การขอข้อมูลข่าวสารของผู้ยุทธน์ จำนวน ๕ คำขอ เป็นการขอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ที่มี MOU ระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ โครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างการตรวจสอบของ สตง. จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ โครงการศึกษาและ

ออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก และโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ ระยะที่ ๒ พิษณุโลก – เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินโครงการเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ต่าง ๆ ที่ยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินงานและยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงชอบแล้ว ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลัก เช่น ผู้จัดการโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลในสัญญาจ้างที่ปรึกษาโครงการอันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ – รายการที่ ๕ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลัก เช่น ผู้จัดการโครงการในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.
เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนในการกระทำความผิดกับนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เพื่อใช้ในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีดังกล่าวที่อ้างถึง
๒. รายงานการประชุมและหรือรายงานคดีของคณะกรรมการไต่สวนทุกครั้ง
๓. เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาประกอบการประชุม และหรือการไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวน ตามข้อ ๒ ทุกครั้ง
๔. รายงานการประชุม และหรือรายงานคดี ของคณะกรรมการไต่สวน พร้อมเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาประกอบการประชุม และหรือการไต่สวนทุกครั้งที่ยื่นให้ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติม ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาหรายนั้นพ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกิน ๑๐ ปี
๕. บันทึกข้อความของคณะกรรมการไต่สวนที่กราบเรียนประธานกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาเสนอสั่งให้ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมทุกครั้ง
๖. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๓๔(อย)/๐๑๖๔ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖
๗. หนังสือองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพที่แจ้งข้อเท็จจริง และหรือส่งเอกสารหลักฐานที่มีถึงคณะกรรมการไต่สวนทุกฉบับ รวมถึงเอกสารแนบหรือสิ่งที่ส่งมาด้วยตามหนังสือดังกล่าว
๘. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพที่ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีถึงคณะกรรมการไต่สวนทุกครั้ง

๙. รายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายกฎหมายและตรวจสอบที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีถึงคณะกรรมการไต่สวนทุกครั้ง

๑๐. เอกสารหลักฐานที่ยืนยันข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ได้มีการพิจารณาและอนุมัติในเรื่องการแก้ไขสัญญาเช่าเนื้อที่โฆษณารถยนต์โดยสารปรับอากาศ และรถยนต์โดยสารปรับอากาศ รุนยูโรทู และสัญญาแนบท้าย

๑๑. หนังสือนำเสนอจากบุคคลหรือหน่วยงานซึ่งจัดส่งเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๐ มีถึงคณะกรรมการไต่สวน

๑๒. เอกสารหลักฐานที่ยืนยันข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการฝ่ายกฎหมายและตรวจสอบ ได้มีการพิจารณาและอนุมัติในเรื่องการแก้ไขสัญญาเช่าเนื้อที่โฆษณารถยนต์โดยสารปรับอากาศ และรถยนต์โดยสารปรับอากาศ รุนยูโรทู และสัญญาแนบท้าย

๑๓. หนังสือนำเสนอจากบุคคล หรือหน่วยงาน ซึ่งจัดส่งเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๒ มีถึงคณะกรรมการไต่สวน

๑๔. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่แจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีหมายเลขคำที่ ปช (๓๔) ๑๑-๒-๐๐๘/๕๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๓๔(อย)/๑๑๓๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๔ รายการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน กล่าวหานาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการขนส่งมวลชนกรุงเทพ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีการประกวดราคาให้เช่าเนื้อที่โฆษณาด้านข้างและด้านหลังรถยนต์โดยสารประจำทางธรรมดา รถยนต์โดยสารปรับอากาศ และรถยนต์โดยสารปรับอากาศ รุนยูโรทู และทุจริตลดหนี้ให้ บริษัท เอสแมพ จำกัด โดยไม่มีอำนาจ โดยในการไต่สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการไต่สวน ผู้อุทธรณ์กับพวก ในฐานะผู้มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนในการกระทำความผิดกับ นาย ข. ด้วย ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในส่วนของผู้อุทธรณ์ว่า ได้ยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง จำนวน ๑๔ รายการ เพื่อใช้ในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ช. มาได้ประมาณ ๖ เดือน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวว่าในขณะที่เป็นอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายและตรวจสอบขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และในขณะที่เป็นกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในประเด็นการแก้ไขสัญญาให้เข้าเนื้อที่โฆษณาข้างและด้านหลังรถยนต์โดยสาร ซึ่งการไต่สวนได้ดำเนินการเรื่อยมาเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเกิน ๑๐ ปี และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ในการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนผู้อุทธรณ์ เนื่องจากประเด็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมตินั้นเป็นข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่ควรได้ตรวจสอบก่อนมีการเสนอแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งแล้วหรือไม่ และผู้ถูกกล่าวหาีอำนาจหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายและตรวจสอบไม่มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขสัญญา และผู้อุทธรณ์ได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเกิน ๑๐ ปี การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตและการทำงานของ

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อพิจารณา ๓ ประเด็น คือ (๑) ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าต้องการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการฟ้องคดี แต่ไม่ได้ระบุว่าฟ้องใคร (๒) ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเกิน ๑๐ ปี จึงจำนายคดี ไม่ใช่ไต่สวนแล้วไม่มีมูล (๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๐ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลได้ใน ๓ กรณี คือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ หากไม่เข้ากรณิดังกล่าว จะไม่เปิดเผย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิฟ้องคดีก็สามารถเสนอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้เรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ปัจจุบันเรื่องของผู้อุทธรณ์ได้จำหน่ายคดีไปแล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งเกิน ๑๐ ปี โดยยังไม่ได้มีการพิจารณาในเนื้อหาสาระว่าเป็นการกระทำที่ทุจริตหรือไม่ ส่วนผู้ถูกกล่าวหารายอื่นนั้นได้ทำการไต่สวนแล้วปรากฏว่าคดีไม่มีมูล ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจมีผลกระทบต่อผู้ชี้แจงในฐานะพนักงานไต่สวนผู้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน คณะกรรมการฯ จึงให้ผู้ชี้แจง

จัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติม ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียและอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสวงหา รวบรวม และได้ใช้เป็นข้อมูลในการเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเสนอแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ผู้อุทธรณ์ในข้อกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมหรือสนับสนุนการกระทำความผิดกับนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวน จำนวน ๑๔ รายการ ซึ่งการไต่สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในส่วนของผู้อุทธรณ์ว่า ได้ยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหารายอื่นนั้น ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าคดีไม่มีมูล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการไต่สวนเรื่องที่มีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ นาย ข. และผู้ที่เกี่ยวข้องรายอื่นในมูลกรณีเดียวกันนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำชี้แจงของพนักงานไต่สวน ผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าวในฐานะผู้อาจได้รับผลกระทบหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยแล้วเห็นว่า คำชี้แจงเป็นการบรรยายการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานไต่สวน ภายใต้อำนาจหน้าที่และความเห็นฝ่ายเสียงข้างน้อย และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ชี้แจงหรือพยานคนอื่น ๆ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลป่าแดง จังหวัดพิษณุโลก
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานการลงโทษทางวินัยและพิจารณา
อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลป่าแดง จังหวัดพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าแดง จังหวัดพิษณุโลก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีและพยานหลักฐานที่เทศบาลตำบลป่าแดงมีคำสั่งตามหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดง ที่ พล ๕๓๑๐๑/๒๒๖ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนคดีและพยานหลักฐานทั้งหมดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ส่งให้สำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดง ในการพิจารณาโทษทางวินัย

๒. เอกสารและพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาทำคำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ พร้อมเอกสารประกอบการทำคำสั่งดังกล่าวที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๓. เอกสารและพยานหลักฐานในการพิจารณาอุทธรณ์ของนายกเทศมนตรีตำบลป่าแดง ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๔. บรรดาสรพเอกสารต่างๆ และพยานหลักฐานอื่นที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดง ที่ใช้ประกอบการทำคำสั่งลงโทษทางวินัยและการพิจารณาอุทธรณ์

สำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดง มีหนังสือ ที่ พล ๕๓๑๐๑/๖๒๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงส่งเฉพาะคำขอนี้ให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณามีคำสั่งต่อไป

๒. รายการที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ให้เปิดเผยได้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายงานมติที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๗ ที่จัดทำโดยคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก หากเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น จึงมีหนังสือไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกว่าจะคัดค้านการเปิดเผยหรือไม่

๓. รายการที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า ให้เปิดเผยได้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. รายการที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นคำขอซ้ำกับรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ จึงไม่พิจารณา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลตำบลป่าแดง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๙/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวก ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลป่าแดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ขอยนครไทย - ขาดิตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยปรากฏพยานเอกสารในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๙๐ รายการ รวม ๗๕๙ แผ่น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมพยานเอกสารให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องทางอาญา และจัดส่งให้หน่วยงานต้นสังกัด เพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อไป ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๒๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งเปิดเผยเฉพาะรายงานการไต่สวนจำนวน ๔๔ แผ่นเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อศาลปกครองเพื่อให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยให้ครบถ้วน ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อเทศบาลตำบลป่าแดงและคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เป็นข้อมูลข่าวสารที่ทั้ง ๒ หน่วยงานใช้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยและพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นเอกสารที่นอกเหนือจากสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เทศบาลตำบลป่าแดงใช้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยและพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษ ทั้งนี้ ในเบื้องต้นเทศบาลตำบลป่าแดงได้จัดส่งเอกสารที่เทศบาลตำบลป่าแดงมีอยู่ในความครอบครองให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ายังมีเอกสารอื่นอีกหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เทศบาลตำบลป่าแดงชี้แจงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบสรุปความได้ว่า เทศบาลตำบลป่าแดง ได้พิจารณาออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด โดยใช้สำนวนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งมาให้ทั้งหมด จำนวน ๓๑ รายการ ไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก รวมถึงชั้นพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์เป็นการอุทธรณ์ในประเด็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลมาแล้ว ไม่มีประเด็นอื่นใดเพิ่มเติม จึงไม่ได้เรียกเอกสารใดๆ เข้ามาพิจารณาอีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ขอยนครไทย – ซาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก พร้อมพยานหลักฐาน และเอกสารประกอบการพิจารณาลงโทษทางวินัย และพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ที่เทศบาลป่าแดงมีอยู่ในความครอบครอง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว เทศบาลตำบลป่าแดงยืนยันพร้อมแสดงหลักฐานประกอบแล้วว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งรายงานการไต่สวนพร้อมเอกสารหลักฐานจำนวน ๓๑ รายการ ซึ่งเทศบาลตำบลป่าแดง ได้พิจารณาลงโทษทางวินัยรวมถึงพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์จากเอกสารในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว โดยไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีก ดังนั้น เมื่อสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับเอกสารประกอบการพิจารณาลงโทษทางวินัย และพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งเทศบาลตำบลป่าแดงไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมและผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจสงสัย จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลป่าแดงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารประกอบจำนวน ๓๑ รายการ โดยปกปิดชื่อพยานหรือข้อมูลที่ทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพิษณุโลก
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานการลงโทษทางวินัยและพิจารณา
อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีและพยานหลักฐานที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกมีมติยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์กรณีเทศบาลตำบลป่าแดงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนคดีและพยานหลักฐานทั้งหมดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ส่งให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกและเทศบาลตำบลป่าแดง ในการพิจารณาโทษทางวินัย
๒. เอกสารในการพิจารณาทำคำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ พร้อมเอกสารประกอบการทำคำสั่งดังกล่าวที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๓. เอกสารการพิจารณาทำความเห็นและมติที่ประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาดังกล่าวที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๔. บรรดาสรพเอกสารต่างๆ และพยานหลักฐานอื่นที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เทศบาลตำบลป่าแดง และคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ที่ใช้ประกอบการทำคำสั่งลงโทษทางวินัยและการพิจารณาอุทธรณ์

จังหวัดพิษณุโลก มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๑๕๔๔๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งให้เทศบาลตำบลป่าแดงดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นและอยู่ในความควบคุมดูแลของ

สำนักงาน ป.ป.ช. ผู้อุทธรณ์สามารถไปขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวได้จากสำนักงาน ป.ป.ช. โดยตรง

๒. รายการที่ ๒ พิจารณาแล้วเป็นเอกสารรายการเดียวกับรายการที่ ๑ ส่วนเอกสารที่ร้องขอรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ พิจารณาแล้ว มีเอกสารที่จัดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และได้สำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจังหวัดพิษณุโลก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๙/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวก ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เรียบรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ขอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยปรากฏพยานเอกสารในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๙๐ รายการ รวม ๗๕๙ แผ่น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมพยานเอกสารให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องทางอาญา และจัดส่งให้หน่วยงานต้นสังกัด เพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อไป ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๒๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งเปิดเผยเฉพาะรายงานการไต่สวนจำนวน ๔๔ แผ่นเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อศาลปกครองเพื่อให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยให้ครบถ้วน ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อเทศบาลตำบลป่าแดงและคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกเป็นข้อมูลข่าวสารที่ทั้ง ๒ หน่วยงานใช้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยและพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นเอกสารที่นอกเหนือจากสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เทศบาลตำบลป่าแดงใช้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยและคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด

พิษณุโลกพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษ ทั้งนี้ ในเบื้องต้นจังหวัดพิษณุโลกได้จัดส่งเอกสารที่มีอยู่ในความครอบครองให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ายังมีเอกสารอื่นอีกหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จังหวัดพิษณุโลกมอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบสรุปความได้ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ของเทศบาลตำบลป่าแดงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด โดยใช้สำนวนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งมาให้ทั้งหมด ไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก รวมถึงชั้นพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์เป็นการอุทธรณ์ในประเด็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลมาแล้ว ไม่มีประเด็นอื่นใดเพิ่มเติม จึงไม่ได้เรียกเอกสารใดๆ เข้ามาพิจารณาอีก สำหรับสำนวนการไต่สวนที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้มีจำนวน ๓๑ รายการตามที่เทศบาลตำบลป่าแดงได้จัดส่งให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ขอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก พร้อมพยานหลักฐาน และเอกสารประกอบการพิจารณาลงโทษทางวินัย และพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกมีอยู่ในความครอบครอง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว จังหวัดพิษณุโลกยืนยันพร้อมแสดงหลักฐานประกอบแล้วว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาเห็นชอบการลงโทษทางวินัยตามที่เทศบาลตำบลป่าแดงมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ รวมถึงพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์จากเอกสารในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่เทศบาลตำบลป่าแดงจัดส่งให้เพื่อประกอบการพิจารณา ประกอบด้วย สรุปสำนวนรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารหลักฐานจำนวน ๓๑ รายการ โดยไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีก ดังนั้น เมื่อสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับเอกสารประกอบการพิจารณาลงโทษทางวินัยและพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจสงสัย และเอกสารการพิจารณาทำความเห็นและมติที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารประกอบจำนวน ๓๑ รายการ โดยปกปิด
ชื่อพยานหรือข้อมูลที่ทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่
ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองชั้น จังหวัดบุรีรัมย์
เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสองชั้น จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสองชั้น มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลสองชั้น ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานต่างๆ

๒. ข้อร้องเรียนและบัตรสนเท่ห์ตามที่กล่าวหา

๓. ภาพถ่ายที่กล่าวหาว่าเล่นการพนันในวัน เวลา และสถานที่ราชการ

เทศบาลตำบลสองชั้นมีบันทึก ที่ บร ๕๕๗๐๑/๗๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยใช้สำหรับประกอบการเสาะแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคลแวดล้อม ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามกระบวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถรู้ผลการสอบสวนดังกล่าวในขั้นของการสอบสวนทางวินัยอยู่แล้ว อนึ่ง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้แจ้งข้อกล่าวหาที่ย่อมใช้สิทธิโต้แย้งข้อกล่าวหาในชั้นสอบสวนทางวินัยได้เช่นเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองชั้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเทศบาลตำบลสองชั้นได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสองชั้นว่าเล่นการพนันในวันและเวลาราชการ เทศบาลตำบลสองชั้นได้มีคำสั่งที่ ๑๓๓/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล นายกเทศมนตรีตำบลสองชั้นจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการฯ ได้สอบถามความคืบหน้าของการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ไปยังเทศบาลตำบลสองชั้น นาย ข. หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลสองชั้น แจ้งว่าการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยมีความเห็นว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่นายกเทศมนตรีตำบลสองชั้นไม่เห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ดังนั้น ในกรณีนี้จึงต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์พิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์มีมติเป็นประการใดให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือสอบถามความคืบหน้าของการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ไปยังเทศบาลตำบลสองชั้นอีกครั้ง เทศบาลตำบลสองชั้นมีหนังสือลับ ที่ บร ๕๕๗๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าเทศบาลตำบลสองชั้นได้ดำเนินการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้วและได้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อมีมติลงโทษและแจ้งมติให้เทศบาลตำบลสองชั้นออกคำสั่งลงโทษต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ คือ ๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานต่างๆ ๒. ข้อร้องเรียนและบัตรสนเท่ห์ตามที่กล่าวหา และ ๓. ภาพถ่ายที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เล่นการพนันในวัน เวลา และสถานที่ราชการ ข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนวินัย ซึ่งในขณะนี้แม้คณะกรรมการสอบสวนวินัยจะพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว แต่เทศบาลตำบลสองชั้นยังมิได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ เนื่องจากต้องรอการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์ จึงยังถือไม่ได้ว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในชั้นนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่

เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นภาพถ่ายของผูุ้ทธรณ์ และการเปิดเผยไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทางวินัยแก่ผูุ้ทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการนี้สามารถเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นและเทศบาลตำบลสองชั้นได้มีคำสั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์แล้ว ให้เทศบาลตำบลสองชั้นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นถูกระทบสิทธิจากคำสั่งดังกล่าวทราบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยชื่อของผู้ร้องเรียน และชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งจะทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ชื่อพยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนหรือพยานเป็นบุคคลใด รวมทั้งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ สัญชาติ ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลในส่วนนี้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลสองชั้นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นและเทศบาลตำบลสองชั้นได้มีคำสั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดบุรีรัมย์แล้ว เว้นแต่ ชื่อผู้ร้องเรียน ชื่อพยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนหรือพยานเป็นบุคคลใด รวมถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอข้อมูลข่าวสารการให้คะแนนในการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ของข้าราชการผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกราย เพื่อนำไปมอบให้ศาลปกครองใช้เป็นหลักฐานเอกสารประกอบการพิจารณา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๐๑.๓๐๔/๓๕๑๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยบัญชีแสดงรายละเอียดการให้คะแนนการคัดเลือกบุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ของข้าราชการผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ เฉพาะลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ สำหรับข้อมูลผลคะแนนลำดับที่ ๒ - ๑๐ และลำดับถัดจากลำดับที่ ๑๑ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชดังกล่าว โดยแจ้งว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเฉพาะผลคะแนนลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ ของตน แต่ที่ต้องการคือข้อมูลการให้คะแนนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่า และพืชป่าตามอนุสัญญา ของข้าราชการผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกราย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

๑. เอกสารแบบข้อมูลบุคคล และผลการให้คะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด
๒. เอกสารแบบแสดงผลงาน และผลการให้คะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด
๓. เอกสารแนวคิดเพื่อพัฒนางานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และผลการให้คะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๔. ผลคะแนนการสอบสัมภาษณ์ของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๕. ผลคะแนนรวมในแต่ละองค์ประกอบของการคัดเลือกฯ ของผู้เข้าสอบทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารการให้คะแนนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ของข้าราชการผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกฝ่าย แต่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเปิดเผยบัญชีแสดงรายละเอียดการให้คะแนนการคัดเลือกบุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ เฉพาะลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ สำหรับข้อมูลผลคะแนนลำดับที่ ๒ - ๑๐ และลำดับถัดจากลำดับที่ ๑๑ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือ ลับ ที่ ทส ๐๙๐๑.๓๐๔/๑๔๔๑๗ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีประกาศฉบับลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จำนวน ๑ ตำแหน่ง โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (๑) ความรู้ ๒๕ คะแนน (๒) ความสามารถ ๒๕ คะแนน (๓) ความประพฤติ ๑๐ คะแนน (๔) ประวัติการรับราชการ ๓๐ คะแนน และ (๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง ๑๐ คะแนน ปรากฏว่ามีผู้สมัครที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเข้ารับการคัดเลือกฯ จำนวน ๓๙๕ ราย และผู้อุทธรณ์สอบได้ในลำดับที่ ๑๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เสนอเรื่องการคัดเลือกข้าราชการดังกล่าวให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ซึ่งต่อมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๑.๓/๓๔๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๑ คือนาย ข. ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง (ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (วิชาการป่าไม้) ระดับต้น) ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ตามที่รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาง ค.) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการรายดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๕๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งนาย ข. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการส่วนศึกษาและวิจัย อุทยานแห่งชาติ สำนักอุทยานแห่งชาติ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน

(วิชาการป่าไม้) ระดับต้น กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ได้จัดส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๒. บันทึกกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักบริหารงานกลาง ลับ ที่ ทส ๐๙๐๑.๓๐๔/๓๕๑๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เรื่อง ข้อมูลการให้คะแนนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

๓. แบบข้อมูลบุคคลและแบบแสดงผลงานเพื่อการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการ ระดับต้น ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๔. แบบประเมินความประพฤติเพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๕. บัญชีการประเมินผลงานและแนวคิดเพื่อพัฒนางานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (วิชาการป่าไม้) ระดับต้น กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

๖. แบบประเมินการสัมภาษณ์บุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ)

๗. บัญชีแสดงรายละเอียดการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบของการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (วิชาการป่าไม้) ระดับต้น กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา (เรียงตามลำดับคะแนน)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๘ กองคุ้มครองพันธุ์ สัตว์ป่า และพืชป่าตามอนุสัญญา แต่ไม่ได้รับการเลือก จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิของตน ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะของผู้ที่สอบได้ (ลำดับที่ ๑) และของผู้อุทธรณ์ (ลำดับที่ ๑๑) ให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบ เห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารในการคัดเลือกดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลอันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งการพิจารณาคัดเลือกดังกล่าวก็ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยคะแนนของผู้สมัครรายอื่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือกจะเป็นการล่วงล้ำขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของผู้สมัครดังกล่าวโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยคะแนนของผู้ได้รับการเลือกเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนของผู้ยุทธน์ น่าจะเป็นการเพียงพอที่ผู้ยุทธน์จะใช้รักษาสิทธิของตน ดังนั้น การที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ ให้ผู้ยุทธน์ได้รับทราบ จึงชอบแล้ว

๒. กรณีมีข้อพิจารณาว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ ให้แก่ผู้ยุทธน์ครบถ้วนแล้วหรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยุทธน์ ประกอบด้วยข้อมูลใน ๒ ส่วน คือ (๑) การให้คะแนน ในแต่ละองค์ประกอบของการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน และ (๒) คะแนนการ สัมภาษณ์บุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ) ซึ่งปรากฏว่ากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้เปิดเผย บัญชีแสดงรายละเอียดการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบของการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการ ประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (วิชาการป่าไม้) ระดับต้น กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ของผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ ให้แก่ ผู้ยุทธน์แล้ว โดยบัญชีแสดงรายละเอียดการให้คะแนนดังกล่าว ประกอบด้วยการให้คะแนนเฉลี่ยใน ๕ องค์ประกอบ คือ (๑) ความรู้ (๒) ความสามารถ (๓) ความประพฤติ (๔) ประวัติการรับราชการ และ (๕) คุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง จึงครบถ้วนตามคำขอแล้ว ส่วนคะแนนการ สัมภาษณ์บุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ) นั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ยังมิได้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้ยุทธน์ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกข้าราชการ เพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และผู้ยุทธน์มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลคะแนนการสัมภาษณ์บุคคลที่เข้ารับการ ประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ) จึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เปิดเผยแบบ ประเมินการสัมภาษณ์บุคคลที่เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนวยการ ระดับต้น (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ) ของผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๑๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ยุทธน์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับข้อบังคับของบริษัท

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอตรวจดูและคัดสำเนาระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด หรือบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๒๙/๑๐๙๘ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด หรือบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด เป็นข้อมูลของบริษัทฯ ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยเนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางคดี จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานของบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด หรือบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด มีหนังสือขอตรวจดูและคัดสำเนาระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด หรือบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด แต่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อย ๐๐๒๙/๒๒๐๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นลูกจ้างของบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด หรือบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด โดยเข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ตำแหน่งวิศวกรฝ่ายขาย ได้รับอัตราค่าจ้างเป็นรายเดือน ตามระเบียบในการทำงานของบริษัท กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๕ ของเดือน เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมบริษัทฯ มีมติให้ลูกจ้างทุกคนต้องขายเครื่องจักร ได้อย่างน้อยเดือนละ ๑ เครื่อง ต่อมาวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทฯ ได้เลิกจ้าง ผู้อุทธรณ์เพราะไม่สามารถขายเครื่องจักรได้ตามที่บริษัทฯ กำหนด ตั้งแต่ผู้อุทธรณ์เข้าทำงานรวมเวลา ๑๗ เดือน ขายเครื่องจักรได้เพียง ๔ เครื่อง และได้ฝ่าฝืนระเบียบนโยบายในเรื่องบริหารการขาย โดยการนำใบเสนอราคาขายเครื่องจักรไปยังลูกค้าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศ (เงินบาท) โดยมีได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บริหาร ฝ่าฝืนคำสั่งของผู้บริหาร โดยการพยายามทำสัญญาในการขาย โดยตรงกับลูกค้าแทนที่จะประสานงานกับบริษัทฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย ทำการออกใบเสนอราคา เครื่องจักรให้แก่ลูกค้าโดยมิได้ระบุถึงค่าใช้จ่ายอื่นในการจัดส่งและติดตั้งเครื่องจักร เป็นต้น โดยการเลิกจ้างมีผลทันที ซึ่งบริษัทฯ ได้จ่ายค่าชดเชย ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า เงินค่าจ้างแทนค่าจ้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่เหลือนับถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และค่าคอมมิชชั่นการขายเครื่องจักรจำนวน ๑ เครื่อง ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนดเรียบร้อยแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลแรงงานกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๖๔๔/๒๕๕๕ เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม และค่าคอมมิชชั่นค้างจ่าย ศาลแรงงานกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ว่าการเลิกจ้างดังกล่าวไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม และบริษัทฯ ไม่ต้องชำระค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ สำหรับค่าคอมมิชชั่น บริษัทฯ ได้จ่ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ถูกต้องแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯ พนักงานตรวจแรงงาน ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด หรือบริษัท ดีเอ็มจี มอริเซกิ จำกัด เป็นข้อมูลของบริษัทฯ ซึ่งบริษัทฯ เจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผย เนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางคดี จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๘ กำหนดให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกัน

ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามรายการที่กำหนด เผยแพร่และปิดประกาศข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน โดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างได้ทราบและดูได้โดยสะดวก และต้องจัดส่งสำเนาข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานนั้นให้แก่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน บริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด ได้ประกาศใช้ระเบียบข้อบังคับในการทำงานเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้จัดส่งสำเนาให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระเบียบข้อบังคับในการทำงานดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เคยเป็นลูกจ้างของบริษัทฯ ต่อมาได้ถูกเลิกจ้าง และยังมีข้อพิพาทในคดีแรงงานเกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับในการทำงานเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ประกอบกับระเบียบข้อบังคับดังกล่าว ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยระเบียบข้อบังคับของบริษัท มอริ เซอิกิ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการ ธนาคาร
เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ
ได้แก่

๑. บันทึกสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเอกสาร
ประกอบ ที่เกี่ยวข้อง

๒. บันทึกกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
ซึ่งแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บ.น. ๐๐๘๐/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. บันทึกสรุปผลสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเอกสารประกอบที่
เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่างธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิด
ใช้คำสั่งใหม่ทดแทน นอกจากนี้ในส่วนของเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงบันทึก
การให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกราย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไป
เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งเข้าข่ายกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

๒. บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งผลการวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ
เนื่องจากเป็นข้อมูลของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอเอกสารดังกล่าวได้โดยตรงจาก
กรมบัญชีกลาง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษไล่นาง ข. ออกจากงาน ซึ่งนาง ข. ได้ยื่นฟ้องธนาคารฯ ต่อศาลแรงงานกลาง กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ต่อมาศาลแรงงานกลางได้พิพากษาว่ามีกลุ่มผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฯ พยายามหาทางร่วมกันกลั่นแกล้งโดยมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีปัญหาในการปฏิบัติงานทั้งด้านพฤติกรรม ผลงาน และการกระทำผิดวินัย ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุหรือมีสาเหตุแต่ยังไม่สมควรและเพียงพอที่จะเลิกจ้าง และถือเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรง จึงพิพากษาให้ธนาคารฯ ชำระเงินชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีธนาคารฯ ได้มีคำสั่งที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเจ้าหน้าที่เพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ มีส่วนต้องรับผิดชอบในมูลเหตุกรณิดังกล่าว ซึ่งผู้อุทธรณ์มีมูลเหตุไม่พอใจผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของตน กรณีผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมกับผู้อุทธรณ์ร่วมกับธนาคารต่างๆ ภายใต้กำกับดูแลของกระทรวงการคลัง และได้ให้ข้อมูลกับประธานในที่ประชุมทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหน้า และยังมีความเห็นขัดแย้งกันอีกด้วย จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นต้นเหตุให้ธนาคารฯ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากงาน พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการจงใจกระทำละเมิด ธนาคารฯ จึงให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ธนาคารฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บณ. ๒๙๐๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้รวบรวมและจัดทำขึ้น ซึ่งมีถ้อยคำของบุคคลอื่นที่มาให้ข้อมูล และข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้นำมาเปิดเผยต่อบุคคลอื่น และผู้ให้ถ้อยคำหรือข้อมูลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่ง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกการปฏิบัติกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลาง ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกรมบัญชีกลางได้โดยตรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกการปฏิบัติกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมด อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรืออาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงาน
ละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรบุคคล
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึง
กรรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสารจำนวน
๓ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเอกสาร
ประกอบที่เกี่ยวข้อง

๒. บันทึกกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
ซึ่งแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคาร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย วาระที่พิจารณารายงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความผิดทางละเมิด

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บน.
๐๐๘๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้
เหตุผลว่า

๑. บันทึกสรุปผลสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และเอกสารประกอบที่
เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่างธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิด
คดีใช้ค่าสินไหมทดแทน นอกจากนี้ในส่วนของเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงบันทึก
การให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกราย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไป
เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งเข้าข้อยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

๒. บันทึกกรรมการบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งผลการวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ เนื่องจากเป็นข้อมูลของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอเอกสารดังกล่าวได้โดยตรงจาก กรมบัญชีกลาง

๓. บันทึกการรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคาร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในการพิจารณาสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่าง ธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเข้าข่ายยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และเป็นความเห็น ภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเข้าข่ายยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษไล่นาง ข. ออกจากงาน ซึ่งนาง ข. ได้ยื่นฟ้องธนาคารฯ ต่อศาลแรงงานกลาง กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ต่อมาศาลแรงงานกลาง ได้พิพากษาว่ามีกลุ่มผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฯ ไม่พอใจผู้ฟ้องคดี จึงพยายามหาทางร่วมกัน กลั่นแกล้งโดยมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมี ปัญหาในการปฏิบัติงาน ทั้งด้านพฤติกรรม ผลงาน และการกระทำผิดวินัย ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุหรือมีสาเหตุแต่ยังไม่สมควรและเพียงพอที่จะเลิกจ้าง และถือเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรง จึงพิพากษาให้ธนาคารฯ ชำระเงินชดเชย ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ธนาคารฯ ได้มีคำสั่งที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเจ้าหน้าที่เพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหม ทดแทน ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ มีส่วนต้องรับผิดชอบในมูลเหตุกรณิดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรบุคคล มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานภายในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และมีหน้าที่ตามระเบียบว่าด้วยการสอบสวนพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๒ และเป็นผู้เสนอ ความเห็นประกอบการพิจารณาต่อกรรมการผู้จัดการซึ่งต้องเสนอความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย ตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอเท่านั้น แต่ผู้อุทธรณ์มีการเสนอโทษเอง ซึ่งนอกเหนือหรือ แตกต่างไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามรายงานการสอบสวน จึงเป็นการเสนอโทษที่ไม่เป็นไป

ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน พฤติการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าผู้อุทธรณ์จงใจ กระทำละเมิดเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ธนาคารฯ จึงให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบ ค่าสินไหมทดแทนแก่ธนาคารฯ ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว ข้างต้น แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บณ. ๒๙๐๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดได้รวบรวมและจัดทำขึ้น ซึ่งมีถ้อยคำของบุคคลอื่นที่มาให้ข้อมูล และข้อมูล บางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้นำมาเปิดเผยต่อบุคคลอื่น และผู้ให้ถ้อยคำหรือ ข้อมูลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ฟ้องคดี การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกรวมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลาง ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจากกรมบัญชีกลางได้โดยตรง

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคาร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณี นาง ข. เป็นบันทึกการประชุมของคณะกรรมการธนาคารที่ได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งเนื้อความมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานในการ ดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาการ ธนาการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีนาง ข. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารที่มี คำขอ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากธนาการ เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๓ ทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือ อาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ และ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาการ ธนาการเพื่อการส่งออกและ นำเข้าแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยอาจใช้ ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงาน ละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการธนาคาร
เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเอกสาร
ประกอบที่เกี่ยวข้อง

๒. บันทึกกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
ซึ่งแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ

๓. บันทึกรายงานการประชุมและมติของคณะกรรมการธนาคาร ธนาคารเพื่อการ
ส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ในการพิจารณาสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทาง
ละเมิดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บ.น. ๐๐๗๙/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. บันทึกสรุปผลสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และเอกสารประกอบที่
เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่างธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิด
คดีใช้ค่าสินไหมทดแทน นอกจากนี้ในส่วนของเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงบันทึก
การให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกราย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไป
เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งเข้าข้อยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

๒. บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ส่วนที่สุด ที่
กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งผลการวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ

เนื่องจากเป็นข้อมูลของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอเอกสารดังกล่าวได้โดยตรงจากกรมบัญชีกลาง

๓. บันทึกการรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคาร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในการพิจารณาสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่างธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเข้าข่ายยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และเป็นความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเข้าข่ายยกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษไล่นาง ข. ออกจากงาน ซึ่งนาง ข. ได้ยื่นฟ้องธนาคารฯ ต่อศาลแรงงานกลาง กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ต่อมาศาลแรงงานกลางได้พิพากษาว่ามีกลุ่มผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฯ ไม่พอใจผู้ฟ้องคดี จึงพยายามหาทางร่วมกันกลั่นแกล้งโดยมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีปัญหาในการปฏิบัติงาน ทั้งด้านพฤติกรรม ผลงาน และการกระทำผิดวินัย ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุหรือมีสาเหตุแต่ยังไม่สมควรและเพียงพอที่จะเลิกจ้างและถือเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรง จึงพิพากษาให้ธนาคารฯ ชำระเงินชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ธนาคารฯ ได้มีคำสั่งที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเจ้าหน้าที่เพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ มีส่วนต้องรับผิดชอบในมูลเหตุกรณีดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นกรรมการผู้จัดการธนาคารฯ เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการได้อย่างอิสระโดยไม่จำเป็นต้องสั่งการตามที่มีการเสนอมา หากความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนยังไม่ยุติหรือไม่ชัดเจนในประเด็นใดก็สามารถสั่งการให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือแก้ไขให้ถูกต้องได้ รวมทั้งการสั่งการให้มีการตรวจสอบและหาพยานหลักฐานให้เพียงพอที่จะสนับสนุนว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดจริงตามข้อกล่าวหาได้ การใช้ดุลพินิจของผู้อุทธรณ์ควรอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นธรรม การที่ผู้อุทธรณ์ได้มีคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากงานตามที่มีการเสนอทั้งที่เป็นการเสนอเพิ่มโทษนอกเหนือจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอไว้ แสดงให้เห็นว่า

ผู้อุทธรณ์จึงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหาย หนาครฯ จึงให้ผู้อุทธรณ์ต้อง
รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หนาครฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน
๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่หนาครฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย หนาครฯ เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บณ. ๒๙๐๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ
ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดชอบได้รวบรวมและจัดทำขึ้น ซึ่งมีถ้อยคำของบุคคลอื่นที่มาให้ข้อมูล และข้อมูล
บางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้นำมาเปิดเผยต่อบุคคลอื่น และผู้ให้ถ้อยคำหรือ
ข้อมูลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ
ฟ้องคดี การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ส่วนที่สุด ที่
กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบ
ของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลาง ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวจากกรมบัญชีกลางได้โดยตรง

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการหนาครฯ หนาครฯ เพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง
รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีนาง ข. เป็น
บันทึกการประชุมของคณะกรรมการหนาครฯ ที่ได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ซึ่งเนื้อความมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใด
เรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ คือ
รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาการ ธนาการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีนาง ข. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารที่มี คำขอ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากธนาการ เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๓ ทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือ อาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ และ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาการ ธนาการเพื่อการส่งออกและ นำเข้าแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยอาจใช้ ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงาน ละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
สายงานทรัพยากรบุคคล ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีหนังสือลงวันที่
๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและเอกสาร
ประกอบที่เกี่ยวข้อง

๒. บันทึกกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙
ซึ่งแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บ.น. ๐๐๘๑/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. บันทึกสรุปผลสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และเอกสารประกอบที่
เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับคดีความที่อาจมีขึ้นระหว่างธนาคารฯ และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบ
ใช้คำสั่งใหม่ทดแทน นอกจากนี้ในส่วนของเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงบันทึก
การให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกราย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไป
เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งเข้าข่ายกเว้นการไม่เปิดเผยข้อมูลตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

๒. บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่
กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งผลการวินิจฉัยให้ธนาคารฯ ทราบ
เนื่องจากเป็นข้อมูลของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอเอกสารดังกล่าวได้โดยตรงจาก
กรมบัญชีกลาง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษไล่นาง ข. ออกจากงาน ซึ่งนาง ข. ได้ยื่นฟ้องธนาคารฯ ต่อศาลแรงงานกลาง กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ต่อมาศาลแรงงานกลางได้พิพากษาว่ามีกลุ่มผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฯ พยายามหาทางร่วมกันกลั่นแกล้งโดยมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีปัญหาในการปฏิบัติงานทั้งด้านพฤติกรรม ผลงาน และการกระทำผิดวินัย ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุหรือมีสาเหตุแต่ยังไม่สมควรและเพียงพอที่จะเลิกจ้าง และถือเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรง จึงพิพากษาให้ธนาคารฯ ชำระเงินชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีธนาคารฯ ได้มีคำสั่งที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเจ้าหน้าที่เพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ของธนาคารฯ มีส่วนต้องรับผิดชอบในมูลเหตุกรณีดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ สายงานทรัพยากรบุคคล มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายทรัพยากรบุคคลต้องดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด และละเอียดรอบคอบยังมิได้มีการหาพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีจะถึงขนาดที่จะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือไม่ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเห็นว่า การดำเนินการของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำโดยยังมีข้อมูลและเหตุผลประกอบไม่ชัดเจนครบถ้วนเพียงพอทั้งในด้านกฎหมาย ธรรมเนียมปฏิบัติ ความชอบธรรม พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้อุทธรณ์ถือว่าเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ธนาคารฯ จึงให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ธนาคารฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้นแต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน.บณ. ๒๙๐๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้รวบรวมและจัดทำขึ้น ซึ่งมีถ้อยคำของบุคคลอื่นที่มาให้ข้อมูล และข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้นำมาเปิดเผยต่อบุคคลอื่น และผู้ให้ถ้อยคำหรือ

ข้อมูลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ควรได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลาง ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกรมบัญชีกลางได้โดยตรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงานละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๘๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรืออาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกกรมบัญชีกลาง กองละเมิดและแพ่ง กลุ่มงาน
ละเมิดและแพ่ง ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๕๘๙๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต ๑ เกี่ยวกับการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท เอสพีเค เซ็นเตอร์ จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท เอสพีเค เซ็นเตอร์ จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้เสนอราคาและบันทึกการพิจารณาคุณสมบัติครุภัณฑ์ที่เสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกราย บันทึกการเสนอผลการพิจารณา ประกาศผลการประกวดราคาตามประกาศประกวดราคาซื้อฯ

๒. เอกสารส่วนที่ ๒ และแคตตาล็อก และหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่เสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายขานูวรลักษบุรี ผู้เข้าร่วมเสนอราคา และเอกสารประกอบการพิจารณาของทางราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๓/๖๖๕๔ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายขานูวรลักษบุรีได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อบริษัท เอสพีเค เซ็นเตอร์ จำกัด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ในรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ได้ดำเนินการประกวดราคา

ซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วง และระบบปฏิบัติการ โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ชนะการประกวดราคาในครั้งนี้คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายชาณุวรลักษบุรี ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมการเสนอราคาตามประกาศดังกล่าว และเห็นว่าการพิจารณาผลการเสนอราคาอาจมีความบกพร่อง จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๓/๓๐๑๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายชาณุวรลักษบุรี มีหนังสือเลขที่ นว ๑.๑๖๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยขอให้ความคุ้มครองต่อเอกสารประกอบการเสนอราคาของผู้ชนะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และได้ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย คือเอกสารส่วนที่ ๒ แคตตาล็อกและหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุครุภัณฑ์ที่ทางห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายชาณุวรลักษบุรี เสนอราคา (จำนวน ๓๓๐ หน้า) มาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารส่วนที่ ๒ แคตตาล็อก และหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่าทรายชาณุวรลักษบุรี ได้ยื่นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑ ในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วง และระบบปฏิบัติการ โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เอกสารดังกล่าวผู้เสนอราคาต้องยื่นต่อหน่วยงานของรัฐในการประกวดราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แคตตาล็อกและหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่เสนอราคานั้นเป็นสิ่งที่ผู้เสนอราคาหรือผู้ขายสินค้าต้องเสนอต่อผู้ซื้อเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้า จึงเป็นเอกสารที่เปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปอยู่แล้วโดยสภาพ เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑ ได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกผู้ชนะในการประกวดราคา อีกทั้งการประกวดราคานั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว

เอกสารส่วนที่ ๒ แคตตาล็อก และหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทำทรายชาณุวรลักษบุรี ใช้ในการเสนอราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารส่วนที่ ๒ แคตตาล็อก และหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุ ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทำทรายชาณุวรลักษบุรี ได้เสนอในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วง และระบบปฏิบัติการ โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e – bidding) เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอหาดใหญ่ ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ รังวัดออกโฉนดที่ดิน ตำแหน่งระหว่าง ๕๐๒๓ II ๖๐๗๖ - ๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งตามหลักฐานของสำนักงานที่ดินระบุเป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ ทำให้ไม่สามารถรังวัดออกโฉนดที่ดินและพิจารณาให้เป็นข้อยุติได้

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๑๘.๑/๖๑๙๔ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้ที่ให้ปากคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแจ้งไม่ประสงค์ให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ (ที่ถูกต้องคือวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙) อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหาดใหญ่ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอหาดใหญ่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอหาดใหญ่ ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ รังวัดออกโฉนดที่ดิน ตำแหน่งระหว่าง ๕๐๒๓ II ๖๐๗๖ - ๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งตามหลักฐานของสำนักงานที่ดินระบุเป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ ทำให้ไม่สามารถรังวัดออกโฉนดที่ดินและพิจารณาให้เป็นข้อยุติได้ แต่อำเภอหาดใหญ่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอหาดใหญ่มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๑๘.๑/๒๖๔๗

ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ออกหลักฐานโฉนดที่ดินบริเวณหมู่ที่ ๔ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ อ้างว่าไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากหลักฐานระวางที่ดินระบุว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับผู้อุทธรณ์ ปรากฏว่าที่ดินแปลงที่ขอรังวัดปรากฏในระวางรูปถ่ายทางอากาศเป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าสภาพพื้นที่จริงมิใช่หนองน้ำสาธารณประโยชน์แต่อย่างใด เมื่อไม่สามารถพิจารณาให้เป็นที่ยุติได้ สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ จึงเสนอให้อำเภอหาดใหญ่ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมตรวจสอบ อำเภอหาดใหญ่มีคำสั่งที่ ๒๗๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีการบันทึกปากคำ (ปค.๑๔) ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ และราษฎรในหมู่บ้านรวม ๓ ราย ผลปรากฏว่าทั้ง ๓ ราย ให้ข้อมูลไปในทางเดียวกันว่า ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่สาธารณประโยชน์ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อำเภอหาดใหญ่รายงานผลการดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ทราบว่า จากการตรวจสอบพยานบุคคล ผู้นำชุมชนในพื้นที่ น่าเชื่อว่าที่ดินดังกล่าวเป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ ตามที่ปรากฏในระวางรูปถ่ายทางอากาศ ต่อมาในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดเอกสารสำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอหาดใหญ่พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในสิบห้าวัน โดยมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ อำเภอหาดใหญ่จึงมีหนังสือถึงผู้ที่ให้ปากคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๓ ราย เพื่อขอให้พิจารณาว่าประสงค์จะคัดค้านหรือไม่ หรือยินยอมให้เปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ที่ให้ปากคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแจ้งคัดค้านการเปิดเผย อำเภอหาดใหญ่เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจเกิดความขัดแย้ง เพราะผู้ที่ให้ปากคำเป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ รังวัดออกโฉนดที่ดิน ตำแหน่งระวาง ๕๐๒๓ II ๖๐๗๖ - ๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง

ในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอจึงสมควรจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ หากอำเภอหาดใหญ่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีร้องขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ รังวัดออกโฉนดที่ดิน ตำแหน่งระหว่าง ๕๐๒๓ II ๖๐๗๖ - ๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอห้วยคา จังหวัดชัยนาท
เกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอห้วยคา จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอห้วยคา ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการ สั่งการ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดค้านการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน

อำเภอห้วยคา จังหวัดชัยนาท มีหนังสือที่ ๐๖๑๘/๒๗๙ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอห้วยคา จังหวัดชัยนาท ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอห้วยคา จังหวัดชัยนาท ประกาศกำหนดการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยเป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ ผลปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้คะแนนเท่ากับ นาง ข. ผู้สมัครหมายเลข ๑ จึงต้องทำการจับฉลากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผลปรากฏว่านาง ข. ผู้สมัครหมายเลข ๑ เป็นผู้จับฉลากได้ ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อนายอำเภอห้วยคา ขอให้เปิดหีบบัตรเพื่อนับคะแนนใหม่ และขอให้ตรวจสอบบัตรเลือกพร้อมบัญชีรายชื่อผู้ใช้สิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน อำเภอห้วยคาจึงมีคำสั่งที่ ๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนใหม่การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ ผลการนับคะแนนใหม่ปรากฏว่า จำนวนผู้มาใช้สิทธิกับจำนวนบัตรที่ใช้ในการลงคะแนนเท่ากัน ผู้สมัครทั้งสองคนได้คะแนนเท่ากัน ตรงกับการนับคะแนนครั้งแรก อำเภอห้วยคาจึงมีคำสั่งที่ ๔๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งนาง ข. เป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอหันคาขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ สั่งการ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน แต่อำเภอหันคาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอำเภอหันคา ได้มีหนังสือที่ ขน ๐๖๑๘/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร กรณีนาย ก. ร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่มาประกอบการพิจารณา จำนวน ๑๖ รายการ ดังนี้

๑. คำร้องทั่วไปของนาย ก. ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องขอให้ตรวจสอบการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

๒. คำสั่งอำเภอหันคา ที่ ๑๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๓. บันทึก ป.ค. ๑๔ บันทึกถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกผู้ใหญ่บ้าน และราษฎรที่อยู่ ณ สถานที่เลือกตั้ง จำนวน ๑๘ ราย

๔. บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา เรื่องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๕. หนังสืออำเภอหันคา ที่ ขน ๐๖๑๘/๒๒๓๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท เรื่องร้องเรียนการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๖. บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา เรื่องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๗. หนังสืออำเภอหันคา ที่ ขน ๐๖๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ มีถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรหันคา เรื่องขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยการนับคะแนนใหม่

๘. คำสั่งอำเภอหันคา ที่ ๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนใหม่การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๙. หนังสืออำเภอหันคา ที่ ขน ๐๖๑๘/ว ๒๘๐๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนใหม่การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ แจ้งเวียนผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑๐. แบบกรอกคะแนนในการนับคะแนนใหม่ การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๑๑. ใบลงลายมือชื่อคณะกรรมการนับคะแนนใหม่การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ณ หอประชุมอำเภอหันคา

๑๒. บันทึกที่ทำการปกครองอำเภอหันคา ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา เรื่องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๑๓. บันทึกที่ทำการปกครองอำเภอหันคา ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีถึง นายอำเภอหันคา เรื่องการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ แทนตำแหน่งที่ว่าง

๑๔. หนังสือจังหวัดชัยนาท ลับ ที่ ชน ๐๐๑๘/๖๑๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา เรื่องหารือร้องเรียนการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

๑๕. บันทึกที่ทำการปกครองอำเภอหันคา (ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา เรื่องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่

๑๖. คำสั่งอำเภอหันคา ที่ ๔๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท จำนวน ๑๖ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ ดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการเลือกและเป็นผู้ร้องเรียนขอให้มีการนับคะแนนใหม่ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสีทธิของตน ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๖ รายการตามข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี เนื่องจากในบันทึกถ้อยคำ ปค. ๑๔ ปรากฏข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำรวมอยู่ด้วย ได้แก่ วันเดือนปีเกิด และเลขประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เว้นแต่ วันเดือนปีเกิด และเลขประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาท
เกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการ สั่งการ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

จังหวัดชัยนาทมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๗.๑/๖๘๒ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในชั้นความลับ หากมีการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ และข้อ ๑๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ หากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยโดยกำหนดเป็นชั้นความลับ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนอยู่ระหว่างขั้นตอนการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาทดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดชัยนาท ประกาศกำหนดการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ แทนตำแหน่งที่ว่างลงในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยเป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ ผลปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้คะแนนเท่ากับ นาง ข. ผู้สมัครหมายเลข ๑ จึงต้องทำการจับฉลากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑

ผลปรากฏว่านาง ข. ผู้สมัครหมายเลข ๑ เป็นผู้จับฉลากได้ ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ชัยนาทคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว ซึ่งจังหวัดชัยนาทได้ส่งเรื่องให้อำเภอหันคาพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และอำเภอหันคาได้มีคำสั่งที่ ๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนใหม่การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ ผลการนับ คะแนนใหม่ปรากฏว่า จำนวนผู้มาใช้สิทธิกับจำนวนบัตรที่ใช้ในการลงคะแนนเท่ากัน ตรงกับการนับ คะแนนครั้งแรก อำเภอหันคาจึงมีคำสั่งที่ ๔๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งนาง ข. เป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดชัยนาทขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงเรื่องที่คัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว แต่จังหวัดชัยนาทปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจังหวัดชัยนาท ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ชน ๐๐๑๗.๖๐๙๕/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูล ข่าวสาร กรณีร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ มาประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บันทึกศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชัยนาท ด่วนที่สุด ที่ ชน ๐๐๑๗.๑/๑๓๙๙ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท กรณีนาย ก. ร้องเรียนคัดค้านการเลือก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอหันคา

๒. หนังสือจังหวัดชัยนาท ด่วนที่สุด ที่ ชน ๐๐๑๗.๑/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา ส่งเรื่องร้องเรียนของนาย ก. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๓. หนังสืออำเภอหันคา ที่ ชน ๐๖๑๘/๑๗๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท แจ้งว่าอำเภอหันคาได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และอยู่ ระหว่างดำเนินการตรวจสอบ

๔. บันทึกศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชัยนาท ที่ ชน ๐๐๑๗.๑/๑๕๙๘ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท กรณีนาย ก. ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบเพิ่มเติม กรณีมีบุคคลสมสิทธิ์เลือกผู้ใหญ่บ้าน

๕. หนังสือจังหวัดชัยนาท ด่วนที่สุด ที่ ชน ๐๐๑๗.๑/๗๑๔๐ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีถึงนายอำเภอหันคา สอบถามความคืบหน้ากรณีการร้องเรียนของนาย ก.

๖. หนังสืออำเภอหันคา ที่ ชน ๐๖๑๘/๒๔๐๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนเพื่อทราบ

๗. หนังสือนาย ก. ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ร้องเรียนเพิ่มเติมว่าเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ อำเภอหันคาได้เปิดหีบบัตรเลือกผู้ใหญ่บ้านพร้อมนับคะแนนใหม่ซึ่งพบว่า บัตรเลือกที่ลงคะแนนให้ผู้สมัครหมายเลข ๑ กากบาทเป็น ๓ เส้น แต่คณะกรรมการฯ พิจารณาเป็น บัตรดี และพบต้นข้าวบัตรที่ใช้ลงคะแนนถูกฉีกขาดหายไปเกินกว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกและขอให้มีการตรวจสอบ

๘. หนังสือนาย ก. ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ขอรบความคืบหน้ากรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

๙. บันทึกที่ทำการปกครองจังหวัดชัยนาท ลับ ที่ ขน ๐๐๑๘/- ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท เรื่องหารือร้องเรียนการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอบ้านคา

๑๐. หนังสืออำเภอบ้านคา ที่ ขน ๐๖๑๘/๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ มีถึงนาย ก. ชี้แจงผลการดำเนินการกรณีการร้องเรียน

๑๑. หนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ขน ๐๐๑๗.๑/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ มีถึงนายอำเภอบ้านคา ให้รายงานผลการดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีการสวมสิทธิ์เพื่อเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอบ้านคา

๑๒. หนังสืออำเภอบ้านคา ที่ ขน ๐๖๑๘/๓๑๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท รายงานว่าได้มีคำสั่งที่ ๒๘๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการสวมสิทธิ์ดังกล่าว โดยอยู่ระหว่างการตรวจสอบ

๑๓. คำสั่งจังหวัดชัยนาทที่ ๑๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบกระบวนการการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอบ้านคา

๑๔. รายงานการประชุมคณะทำงานตรวจสอบกระบวนการการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชัยนาท

๑๕. หนังสือจังหวัดชัยนาท ด่วนที่สุด ที่ ขน ๐๐๑๗.๑/๓๕๓๖ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ มีถึงนายอำเภอบ้านคา เร่งรัดขอให้รายงานผลการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ตามมติที่ประชุมคณะทำงานฯ

๑๖. บันทึกศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชัยนาท ลับ ด่วนที่สุด ที่ ขน ๐๐๑๗.๑/- ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท รายงานว่าเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ นาย ก. ได้ยื่นหนังสือขอให้มีการจับกุมดำเนินคดีกับผู้สวมสิทธิ์เลือกผู้ใหญ่บ้าน และขอความคุ้มครองพยาน และส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาทและอำเภอบ้านคาพิจารณาดำเนินการ

๑๗. หนังสือตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท รายงานการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีขอให้มีการจับกุมดำเนินคดีกับผู้สวมสิทธิ์เลือกผู้ใหญ่บ้าน และกรณีการขอคุ้มครองพยาน

๑๘. หนังสืออำเภอบ้านคา ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท รายงานการดำเนินคดีกับผู้สวมสิทธิ์เลือกผู้ใหญ่บ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอบ้านคา จังหวัดชัยนาท

จำนวน ๑๘ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการเลือกและเป็นผู้ร้องเรียนขอให้มีการนับคะแนนใหม่ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ – ๑๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ และรายการที่ ๑๘ เกี่ยวกับการตรวจสอบบุคคลผู้สมสิทธิ์เลือกผู้ใหญ่บ้านนั้น เนื่องจากยังอยู่ในชั้นพิจารณาสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดชัยนาท เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเด่นใหญ่ อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท รายการที่ ๑ – ๑๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ และรายการที่ ๑๘ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึก ผทน./ - ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีข้อสั่งการท้ายบันทึกคำขอ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ อนุญาตให้คัดถ่ายข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ไม่อนุญาต โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าหน่วยอำเภอ ในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดจันทบุรี ขณะปฏิบัติหน้าที่พนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ หน่วยอำเภอโนนดินแดง สาขาละหานทราย ในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่เกี่ยวกับให้กู้เงินกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนธุรกิจรวบรวมผลผลิตการเกษตรจำหน่ายและแปรรูป ต่อมาธนาคาร

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษไล่ออก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย รวมทั้งบันทึกถ้อยคำทั้งในขั้นการสอบข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และรักษาสិทธิของตน แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีหนังสือ ลับ ที่ ผทน/๑๓๔๖๑ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. บันทึกกลุ่มงานวินัย ลับ ที่ ผทน/๒๑๗๒๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพนักงาน

๒. บันทึกคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งธนาคารฯ ลับ ที่ ผทน/- ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการสอบสวน กรณีนาย ก.

๓. บันทึกสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๔๐ (จ)/พิเศษ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีนาย ก. พนักงานธนาคาร มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่

๔. บันทึกถ้อยคำในรายงานการสอบสวน

๕. บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

และชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอาจกระทบกับกระบวนการสอบสวนทางวินัยของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและพยานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สรุปรายงานการสอบสวน ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ และได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกกลุ่มงานวินัย ลับ ที่ ผทน/๒๑๗๒๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพนักงาน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ บันทึกคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งธนาคารฯ ลับ ที่ ผทน/- ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการสอบสวน กรณีนาย ก. และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือบันทึกสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๔๐ (จ)/พิเศษ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการสอบ

ข้อเท็จจริง กรณีนาย ก. พนักงานธนาคาร มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งไล่ออกผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการนี้ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบสวน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง นั้น จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ให้ถ้อยคำได้เขียนด้วยลายมือของตนเอง และได้แนบข้อมูลส่วนบุคคลของตนประกอบการให้ถ้อยคำ การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำซึ่งเป็นลายมือเขียนดังกล่าวจะทำให้สืบค้นได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ และอาจมีผลกระทบต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ ส่วนบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ให้เปิดเผยเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นไม่เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดคำวินิจฉัย การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ และประวัติการทำงานกับธนาคาร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือ ที่ ฝทท/๒๓๑๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้คัดประวัติการทำงานของผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ของธนาคารไม่อนุญาตให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการสาขา กลุ่มอัตราเพื่อการบริหาร ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสาขาพนา สังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ เกี่ยวกับการให้กู้เงินซื้อรถยนต์บรรทุกขนาดเล็กและการให้กู้เงินโครงการพิเศษในการซื้อบัตรออมทรัพย์ โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งลงโทษให้ออก ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัย และต่อมาได้รับแจ้งว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีมติยืนตามคำสั่งลงโทษ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดคำวินิจฉัยการพิจารณาอุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ และประวัติการทำงานกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตรของผู้อุทธรณ์เพื่อรักษาสิทธิของตน ซึ่งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อนุญาตให้คัดประวัติการทำงานของผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ธนาकरไม่เปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาकरเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีหนังสือ ลับ ที่ ฝทท/๑๓๔๕๕ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๘ แผ่น มาเพื่อประกอบการพิจารณา และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การที่ปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้น เนื่องจากการพิจารณาภายในของหน่วยงานและข้อมูลดังกล่าวกำหนดว่าเป็นข้อมูลข่าวสารลับ จึงไม่เปิดเผยข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งกำหนดชั้นความลับ “ลับ” ไว้ มีเนื้อหาเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออกของผู้อุทธรณ์ โดยรายงานการประชุมกล่าวถึงพฤติการณ์ในการกระทำผิดของผู้อุทธรณ์ กล่าวถึงชื่อของพนักงานธนาकरและชื่อของลูกค้าของธนาकरที่เกี่ยวข้อง และมีข้อความที่เป็นการพิจารณาวินิจฉัยตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งไว้ เมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเสร็จสิ้นโดยเห็นสมควรยืนตามคำสั่งลงโทษให้ออก และธนาकरเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง หากธนาकरเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูลนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาकरเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙

เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยอาจใช้ดุลยพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่า บุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการจัดทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหากรณีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ๒๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

๓. มติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ เมื่อวันอังคารที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๑๐๑/๔๖๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารได้เฉพาะบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเท่านั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เห็นว่ามีอาจเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปัจจุบันเกษียณอายุราชการแล้ว เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารทั่วไป ได้ดำเนินการจ้าง

มหาวิทยาลัยนเรศวรจัดทำโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างไม่เป็นทางการ ในการเลือกตั้งวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอย่างไม่เป็นทางการ ในการเลือกตั้งวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการควบคุมและดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไป (กรณียุบสภา) เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงได้มีคำสั่งลับ ที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ทำการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยมีความเห็นในประเด็นดังต่อไปนี้ (๑) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถรายงานผลคะแนนเลือกตั้งอย่างเป็นทางการได้หรือไม่ (๒) การจัดจ้างทำโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งฯ เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนงานใดของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือชอบด้วยระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (๓) การจัดทำและการตรวจรับโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งฯ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และ (๔) โปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งฯ มีประโยชน์คุ้มค่าและสามารถพัฒนาเพื่อใช้ในการรายงานผลคะแนนเลือกตั้ง ครั้งต่อไปได้หรือไม่ และเห็นควรดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๗ แล้ว จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนำผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปพิจารณาและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยคณะทำงานพิจารณาและกลั่นกรองผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ดำเนินการทางวินัยแก่คณะกรรมการตรวจรับโปรแกรมรายงานผลการเลือกตั้งฯ และดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ โดยเป็นการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าการจ้างมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๕ ประกอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๖ และการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้าง หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งทำให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการจัดทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เปิดเผยเฉพาะบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ไว้กับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๑๐๑/๒๘๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานผลตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ รายงานผลการพิจารณาของคณะทำงานพิจารณาและกลั่นกรองผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ๒๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ มติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามข้อทักท้วงและข้อสังเกตของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และนำไปสู่การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูทธรม รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีเนื้อหาเป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงในกระบวนการจัดจ้างโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งฯ ตั้งแต่ในชั้นริเริ่มการจัดจ้าง วิธีการจัดจ้าง ตลอดจนการตรวจรับงาน และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงมีข้อพิจารณาว่าการดำเนินการจัดจ้างตามกระบวนการดังกล่าวนี้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ การจัดจ้างโปรแกรมรายงานผลคะแนนการเลือกตั้งฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อเท็จจริงในกระบวนการจัดจ้างดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสอบสวนวินัย ประกอบกับผู้ถูทธรมเป็นผู้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอเพื่อนำไปใช้ในการแก้ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำความผิด อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูทธรม ดังนี้

๑. รายงานผลตรวจสอบข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙

๒. รายงานผลการพิจารณาของคณะทำงานพิจารณาและกลั่นกรองผลการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ๒๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่
๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

๓. มติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือ ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารกรณีผู้อุทธรณ์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒๑ (ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี แต่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้าย โดยขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ผลคะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้อุทธรณ์

๒. ผลคะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๓๒/๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้ตรวจสอบคะแนนเฉพาะของผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนการขอคะแนนของผู้อื่นนั้น ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องมีหนังสือยินยอมมาประกอบการร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อาจจัดให้ตรวจสอบข้อมูลของผู้อื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือถึงศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสาร

กรณีผู้อุทธรณ์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ จำนวน ๒ รายการข้างต้น แต่สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดอุบลราชธานีปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๓๒/๒๙๘ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสาร บัญชีรายละเอียดข้อมูลบุคคลเพื่อประกอบการประเมินศักยภาพเพื่อรับย้ายหรือรับโอนข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ มาเพื่อพิจารณาและชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอย้ายมาดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒๑ (ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล) ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีผู้สมัครจำนวน ๓ คน โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ เข้ารับการคัดเลือกในลำดับที่ ๓ และผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายคือผู้เข้ารับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑ นาง ข. ตำแหน่งทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยไม่ได้ให้สำเนา และปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ปรากฏอยู่ในบัญชีรายละเอียดข้อมูลบุคคล เพื่อประกอบการประเมินศักยภาพเพื่อรับย้าย หรือรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แสดงความจำนงขอย้าย จึงมีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลที่มีคำขอ สมควรได้รับทราบและได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ ปกป้องสิทธิของตน อย่างไรก็ตามการเปิดเผยคะแนนของผู้สมัครรายอื่นที่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้าย จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผลคะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้เข้ารับการคัดเลือกใน ลำดับที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้าย ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีเปิดเผย บัญชีรายละเอียดข้อมูลบุคคลเพื่อประกอบการประเมินศักยภาพเพื่อรับย้าย หรือรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ของผู้เข้ารับการคัดเลือก ในลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต ๔ เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือ ที่ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีผู้อุทธรณ์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๑๘ (ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ แต่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้าย โดยขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. คะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้อุทธรณ์ และคะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน

๒. เอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการคัดเลือก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยอนุญาตให้ตรวจสอบเฉพาะคะแนนของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีผูุ้ทธรณ์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ จำนวน ๒ รายการข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๘๖/๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารบัญชีรายละเอียดข้อมูลผู้ยื่นคำร้องขอย้าย/ขอโอนมาดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ และเอกสารผลงานที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการคัดเลือก มาเพื่อพิจารณา และชี้แจงว่า ผูุ้ทธรณ์ขอย้ายมาดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๑๘ (ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล) ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีผู้สมัครจำนวน ๔ คน โดยผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๒ และผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายคือ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑ นาง ข. ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ผลคะแนนประเมินศักยภาพทุกองค์ประกอบของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน ข้อมูลข่าวสารนี้ปรากฏอยู่ในบัญชีรายละเอียดข้อมูลผู้ยื่นคำร้องขอย้าย/ขอโอนมาดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งการคัดเลือกบุคคลเพื่อย้ายไปดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้แสดงความจำนงขอย้ายจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลที่มีคำขอ สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยคะแนนของผู้สมัครรายอื่นที่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยผลคะแนนประเมินศักยภาพ

ทุกองค์ประกอบของผู้เข้ารับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้าย และลำดับที่ ๒ ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ เอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการคัดเลือก เมื่อการดำเนินการคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้ว่าผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้ายมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ทะเบียนบ้าน วัน เดือน ปีเกิด อายุ เงินเดือนและชื่อคู่สมรส การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บัญชีรายละเอียดข้อมูลผู้ยื่นคำร้องขอย้าย/ขอโอนมาดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ของผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารผลงานที่เกี่ยวข้องของผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้ย้าย เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ส.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อาชีพทนายความ ผู้รับมอบอำนาจ
จากนางสาว ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด ขอข้อมูลข่าวสารกรณีนางสาว ข. ถูกเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) เข้าตรวจค้นบ้านพักโดยอ้างว่ามีผู้ร้องเรียนถึง
สำนักงาน ป.ป.ส. ว่ารถยนต์ยี่ห้อนิสสัน รุ่นเทียร์น่า สีขาว หมายเลขทะเบียน - กรุงเทพมหานคร
มียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ โดยผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนถึงสำนักงาน ป.ป.ส. ที่มีการร้องเรียนว่ารถยนต์นิสสัน รุ่นเทียร์
น่าสีขาว หมายเลขทะเบียน - กรุงเทพมหานคร ซึ่งจอดอยู่ภายในบ้านเลขที่ - ตำบลบางหญ้าแพรก
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร มียาเสพติดซุกซ่อนอยู่

๒. ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ที่ส่งหนังสือร้องเรียนตามข้อ ๑ (เจ้าหน้าที่อ้างว่าส่งมา
ทางโทรสาร)

สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๑๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒
เป็นข้อมูลข่าวสารอื่นที่มีกฎหมายหรือระเบียบคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มา
โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เหตุผลเป็นความลับของทางราชการและเป็น
ข้อมูลในการดำเนินงานจัดอยู่ในประเภทของข้อมูลฯ ลำดับที่ ๒๒ แนวนับท้ายคำสั่งสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง
กำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบอาชีพทนายความได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการข้างต้น แต่สำนักงาน ป.ป.ส. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือลับ ที่ ยธ ๑๑๒๐/๒๐๙๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้ใช้นามว่า สายสืบ ปปส. (ขอทำความดีถวายเป็นหลวง) แจ้งเบาะแสการค้ายาเสพติด นักค้ายาเสพติดรายใหญ่ ในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร พร้อมแนบสำเนาภาพถ่ายธนบัตรชนิดราคาต่างๆ มูลค่ารวม ๒,๐๐๐ บาท และแจ้งว่าในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จะทำการซื้อยาเสพติดจากนักค้าดังกล่าว และใช้ธนบัตรตามที่สำเนาภาพถ่ายจ่ายค้ายาเสพติด รวมทั้งได้แจ้งสถานที่หลบซ่อนตัวของนักค้าหลังจากส่งมอบยาเสพติดแล้ว คือ ห้องเย็นบางกอกซีฟู้ดส์ เลขที่ - ถนนเอกชัย หมู่ ๓ ตำบลนาดี อำเภอเมืองสมุทรสาคร โดยนักค้าดังกล่าวใช้รถยนต์นิสสัน เทียร์นา สีขาว ทะเบียน ๓ กข ๙๒๙๙ กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์และครอบครองรถยนต์ดังกล่าวคือ นางสาว ข. ต่อมาในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ส. ร่วมกับเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร วางกำลังเฝ้าสังเกตการณ์โดยรอบพื้นที่ห้องเย็นบางกอกซีฟู้ดส์ พบรถยนต์คันดังกล่าวขับเข้ามาจอดในที่จอดรถยนต์ โดยมีนางสาว ข. เป็นผู้ขับเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนเพื่อขอตรวจค้นรถยนต์ที่บริเวณลานจอดรถยนต์ ตรวจค้นห้องทำงานของห้องเย็นบางกอกซีฟู้ดส์ ตรวจค้นบ้านเลขที่ - ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งเป็นบ้านที่นางสาว ข. อาศัยอยู่ ผลการตรวจ ค้นไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ตรวจค้นพบเงินสดในกระเป๋าสตางค์ เป็นธนบัตรไทย จำนวนรวม ๗ ฉบับ หมายเลขธนบัตรตรงตามสำเนาภาพถ่ายธนบัตรที่ผู้ร้องเรียนแนบมากับหนังสือแจ้งเบาะแสการค้ายาเสพติดทั้งหมด โดยนางสาว ข. ให้การว่าพบธนบัตรทั้งหมดวางอยู่ในรถยนต์นิสสันเทียร์นา จึงเก็บเข้ากระเป๋าสตางค์เพราะเข้าใจว่าเป็นธนบัตรของตน นางสาว ข. ยินยอมให้ตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะ ผลการตรวจไม่พบสารเสพติด

เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ส. บันทึกภาพขณะปฏิบัติการตรวจค้น และจัดทำบันทึกตรวจค้นและบันทึกเหตุแห่งการตรวจค้น โดยนางสาว ข. ผู้นำการตรวจค้น ได้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐานพร้อมพยาน จำนวน ๒ คน และนางสาว ข. กับนาย ค. ได้ทำหนังสือชี้แจงเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและลงชื่อรับรองไว้คนละฉบับ ทั้งนี้ จากการตรวจสอบประวัติยาเสพติดบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่พบว่ามีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ (๑) หนังสือแจ้งเบาะแสการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้นามว่า สายสืบ ปปส. (ขอทำความดีถวายเป็นหลวง) ที่มีถึงสำนักงาน ป.ป.ส. แจ้งข้อมูลว่ารถยนต์นิสสัน รุ่นเทียร์นา สีขาว หมายเลขทะเบียน - กรุงเทพมหานคร ที่จอดอยู่ภายในบ้านเลขที่ - ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ และ (๒) หมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสารที่ส่งหนังสือร้องเรียนดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสดังกล่าวไว้ในราชการ และได้ดำเนินการตรวจค้นทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหา ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกตรวจค้นตามการแจ้งเบาะแสดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของลูกความของตน เมื่อหนังสือแจ้งเบาะแสดังกล่าวได้ระบุชื่อ ชื่อสกุล และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้ง อีกทั้งการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามการแจ้งเบาะแสดังกล่าวก็ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยหนังสือแจ้งเบาะแสการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้นามว่า สายสืบ ปปส. (ขอทำความดีถวายเป็นหลวง) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลห้วยเม็ก มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ ๔๓๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเพื่อเสนอคณะกรรมการ กลางพนักงานเทศบาล พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๒๓.๔/๕๔๘๓ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึง ผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวนตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๔๓๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งผลคำวินิจฉัยยังไม่ถึงที่สุด และอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่มี กฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยโดยได้กำหนดไว้เป็นชั้นความลับ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความสับสน และเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติราชการ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลห้วยเม็ก มีกรณีถูกตรวจค้นบ้านพักและพบอาวุธปืนไทยประติษฐ์ (ลูกซองสั้น) พร้อมเครื่อง กระสุนลูกซองขนาดเบอร์ ๒๐ จำนวน ๑ นัด (บรรจุในรังเพลิง) และเสื้อกันกระสุนลายพรางทหาร (ยุทธภัณฑ์) และกรณีถูกกล่าวหาว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียกรับหรือยอมจะรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จังหวัดกาฬสินธุ์มีคำสั่ง ที่ ๔๓๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่งดังกล่าวได้ทำการสอบสวนและจัดทำรายงานผลการสอบสวนเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์เพื่อพิจารณาแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสอบสวนดังกล่าว และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเพื่อเสนอคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล แต่จังหวัดกาฬสินธุ์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๒๓.๔/๘๖๘๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา คือ รายงานผลการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๔๓๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผลของคำวินิจฉัยยังไม่ถึงที่สุด ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยโดยได้กำหนดชั้นความลับไว้ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความสับสนและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติราชการ อีกทั้งอาจทำให้กระทบสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานผลการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๔๓๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าเรื่องการสอบสวนกรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของจังหวัดกาฬสินธุ์ กระบวนการสอบสวนดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่จังหวัดกาฬสินธุ์มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้เช่าซื้อถดถอนผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอตระการพืชผล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอตระการพืชผล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้เช่าซื้อถดถอนผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านแหล่ไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเช่าซื้อถดถอนผู้ใหญ่บ้านแหล่ไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

๒. บัญชีรายชื่อผู้มาแสดงตนถดถอนผู้ใหญ่บ้าน

๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของผู้ที่เช่าซื้อถดถอน

อำเภอตระการพืชผลมีหนังสือ ที่ อบ ๐๗๑๘/๐๒๗๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในหมู่บ้าน หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้องได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอตระการพืชผลไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหล่ไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ต่อมาถูกราษฎรในพื้นที่เช่าซื้อถดถอนออกจากตำแหน่ง นายอำเภอตระการพืชผลได้มีคำสั่ง ที่ ๔๕๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งที่ ๖๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยืนยันรายชื่อราษฎรที่เช่าซื้อกันให้ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า พันจกตำแหน่ง ซึ่งคณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าวได้ดำเนินการตรวจสอบยืนยันรายชื่อราษฎรที่เช่าซื้อให้

ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง ปรากฏว่ามีราษฎรที่เข้าชื่อให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งหลังจากที่ คณะกรรมการได้ตรวจสอบแล้ว จำนวน ๒๔๔ คน และเมื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบล หนองเต่า ตามบัญชี ผญ. ๒ ซึ่งมีจำนวน ๔๒๔ คน ได้ใช้สิทธิในการถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ปรากฏว่ามี ผู้เข้าชื่อให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง จำนวน ๒๔๔ คน เกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอตระการพืชผลจึงมีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจาก ตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๔ (๖) ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอตระการพืชผล เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้เข้าชื่อถอดถอน ผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว แต่อำเภอตระการพืชผลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอตระการพืชผล ได้มีหนังสือ ที่ อบ ๐๗๑๘/๒๓๑๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. ประกาศอำเภอตระการพืชผล เรื่องบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน
๒. บัญชีรายชื่อผู้ใช้สิทธิถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน
๓. หนังสือของผู้ที่เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหลไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

๔. บันทึกที่ทำการปกครองอำเภอตระการพืชผล ที่ อบ ๐๗๑๘/- ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ผลการตรวจสอบยืนยันรายชื่อราษฎรที่เข้าชื่อให้ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า พ้นจากตำแหน่ง (แบบบันทึก ปค. ๑๔)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหลไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี เป็นข้อมูลข่าวสารที่อำเภอตระการพืชผลได้ประกาศโดยเปิดเผยแก่ราษฎรในการถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน และเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐเมื่อมีการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากบัญชีรายชื่อดังกล่าว มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านอยู่ด้วย คือเลขประจำตัวประชาชน และวันเดือนปีเกิด ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บัญชีรายชื่อผู้ใช้สิทธิถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารที่เกี่ยวข้องของผู้ที่เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ได้แก่ (๑) หนังสือร้องเรียนของผู้ที่เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหลไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี และ (๒) บันทึกที่ทำการปกครองอำเภอตระการพืชผล ที่ อบ ๐๗๑๘/- ลงวันที่

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องผลการตรวจสอบยืนยันรายชื่อราษฎรที่เข้าชื่อให้ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า พ้นจากตำแหน่ง (แบบบันทึก ปค. ๑๔) นั้น แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียใน ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ อาจจะทำให้เกิดความไม่สงบ รียบร้อยขึ้นในหมู่บ้าน หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอตระการพืชผลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหลมไหล หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเต่า อำเภอ ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอน ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บัญชี รายชื่อผู้ใช้สิทธิถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารที่เกี่ยวข้องของผู้ที่เข้าชื่อ ถอดถอนผู้ใหญ่บ้านนั้น ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบสืบสวน พร้อมเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณา และใช้ดุลพินิจวินิจฉัย

๒. บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

๓. บันทึกถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๔. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๔๕ นฐ/๑๑๑๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารหลักฐานตามที่ร้องขอ เป็นเอกสารที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นเอกสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเอกสารหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบในกรณีดังกล่าว เป็นสำเนาเอกสารที่ได้รับจากผู้อุทธรณ์และองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมได้ตั้งข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ งบจ่ายงบกลาง

ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันสำหรับเป็นทุนการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ต่อมาได้มีประกาศลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ รับสมัครคัดเลือกบุคลากรเพื่อรับทุนการศึกษาระดับปริญญาโท เพื่อศึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐในหลักสูตรต่างๆ โดยให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมในตำแหน่งต่างๆ สามารถสมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่กำหนดให้เป็นคุณสมบัติตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในสายงานนักบริหารได้ โดยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร ข้อ ๒.๓ กำหนดว่า จะต้องเป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้รับทุนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมก่อนที่จะไปสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้ารับการศึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐ ปรากฏว่ามีผู้สมัครเพียงรายเดียวคือผู้อุทธรณ์ และเป็นผู้ได้รับทุนการศึกษาดังกล่าว ต่อมาสักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางด้านกฎหมาย หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ในช่วงระหว่างวันที่ ๓ - ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ อันเป็นเวลาก่อนที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมจะประกาศรับสมัครคัดเลือก สักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ เห็นว่าผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ข้อเท็จจริงว่าตนเองเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษา แต่ได้ปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าว ไม่แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมทราบ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทุนการศึกษา จำนวน ๕๒,๘๙๕ บาท และทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย แม้ผู้อุทธรณ์จะได้คืนเงินทุนการศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมแล้ว แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นการทุจริต ควรดำเนินการตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดฐานฉ้อโกง และดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงสักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบสืบสวนที่สักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ ได้ส่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่สักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือด่วนลับมาก ที่ ตผ ๐๐๐๕/๗๓๒ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา คือ รายงานการตรวจสอบสืบสวนของสักการตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เรื่องการรับสมัครคัดเลือกบุคลากรเพื่อขอรับทุนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ลับมาก ฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๑๙ รายการ ได้แก่ (๑) รายงานการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น (๒) ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ (๓) ทะเบียนประวัติ นางสาว ก. (๔) ประกาศของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่องการสมัครเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ (๕) ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคลากรเพื่อรับทุนการศึกษา

ขององค์การบริหารส่วนตำบล (๖) หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๗.๒/ว ๒๐๑๖ เรื่อง ชักซ้อมวิธีการให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๗) ใบสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อขอรับทุน ของนางสาว ก. (๘) คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ที่ ๔๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ (๙) ประกาศคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ (๑๐) รายงานผลการคัดเลือกผู้รับทุนการศึกษา (๑๑) ประกาศผลการคัดเลือกขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม (๑๒) สัญญาการรับทุนการศึกษาและสัญญาค้ำประกัน ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ (๑๓) ปริญญาบัตร จบหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต และเอกสารประกอบ (๑๔) ฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าลงทะเบียนเรียน ของนางสาว ก. (๑๕) หนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ (๑๖) พยานบุคคลที่ ๑ (๑๗) พยานบุคคลที่ ๒ (๑๘) พยานบุคคลที่ ๓ (๑๙) พยานบุคคลที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายงานการตรวจสอบสืบสวน เรื่องการรับสมัครคัดเลือกบุคลากร เพื่อขอรับทุนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๙ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน มีลักษณะเป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคลากรเพื่อรับทุนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เมื่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้น และแจ้งผลการตรวจสอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหมพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอแนะแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกรณีนี้ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ได้แก่ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และหมายเลขโทรศัพท์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
เปิดเผยรายงานการตรวจสอบสืบสวน เรื่องการรับสมัครคัดเลือกบุคลากรเพื่อขอรับทุนการศึกษาของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ลับมาก ฉบับลงวันที่
๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และเอกสารประกอบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ
เป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน
เกี่ยวกับแผนที่ปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอแผนที่ ๑ : ๔๐๐๐ ระวังเลขที่ ๔๘๒๓ | ๔๐๑๒ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งมีแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติและแนวเขตป่าไม้ถาวรแสดงอยู่ในระวางด้วย

กรมที่ดินมีหนังสือที่ มท ๐๕๑๖.๔/๒๖๔๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมที่ดินไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกรมที่ดินเพื่อขอแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ ระวังเลขที่ ๔๘๒๓ | ๔๐๑๒ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งมีแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติและแนวเขตป่าไม้ถาวรแสดงอยู่ในระวางด้วย แต่กรมที่ดินปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมที่ดินมีหนังสือ ด่วน ที่ มท ๐๕๑๖.๔/๑๘๘๘๒ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบแนวทางการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐

(One Map) และให้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑:๔๐๐๐ (One Map) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ซึ่งต่อมา สำนักราชเลขาธิการได้มีคำสั่งที่ ๓๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้รายงานผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา และได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า เรื่องนี้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน และอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการดำเนินงานที่หน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติหรือดำเนินการไปแล้ว ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้จัดให้มีการประชุมหารือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ยังไม่มีความเห็นหรือข้อสรุปที่ชัดเจน รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมี คำสั่งให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยให้รับความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้ รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเรื่องยังอยู่ระหว่างการ พิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือแผนที่มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ ระวางเลขที่ ๔๘๒๓ I ๔๐๑๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน เกี่ยวกับแผนที่ปรับปรุงแนวเขต
ที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอแผนที่ ๑ : ๔๐๐๐ ระวังเลขที่ ๔๘๒๓ | ๓๖๒๘ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งมีแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติแนวเขตป่าไม้ถาวร แนวเขตอุทยานแห่งชาติ และแนวป่าชายเลนที่ได้มีการปรับปรุงแนวเขต ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ แสดงอยู่ในระวางด้วย

กรมที่ดินมีหนังสือที่ มท ๐๕๑๖.๔/๒๖๔๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมที่ดินไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกรมที่ดินเพื่อขอแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ ระวังเลขที่ ๔๘๒๓ | ๓๖๒๘ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งมีแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติแนวเขตป่าไม้ถาวร แนวเขตอุทยานแห่งชาติ และแนวป่าชายเลนที่ได้มีการปรับปรุงแนวเขต ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ แสดงอยู่ในระวางด้วย แต่กรมที่ดินปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมที่ดินมีหนังสือ ด่วน ที่ มท ๐๕๑๖.๔/๑๘๘๙๒ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

เห็นชอบแนวทางการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) และให้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑:๔๐๐๐ (One Map) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ซึ่งต่อมาสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งที่ ๓๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้รายงานผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา และได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า เรื่องนี้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน และอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการดำเนินงานที่หน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติหรือดำเนินการไปแล้ว ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้จัดให้มีการประชุมหารือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ยังไม่เห็นผลการหารือหรือข้อสรุปที่ชัดเจน รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยให้ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือแผนที่มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ ระวังเลขที่ ๔๘๒๓ I ๓๖๒๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดตรัง เกี่ยวกับแผนที่ปรับปรุง
แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง ขอแผนที่หมายเลข ๔๘๒๓ / ๔๐๑๒ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ จำนวน ๓ แผ่น และแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ บริเวณป่าคลองกันตัง ป่าคลองโหง้ไล่ แปลงที่ ๒ จำนวน ๓ แผ่น ที่มีการปรับปรุงแนวเขตตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

จังหวัดตรังมีหนังสือที่ ตง ๐๐๑๓.๓/๑๔๐๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังไม่ผ่านมติคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้ใช้แผนที่ปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) จึงยังไม่มีผลทางกฎหมาย ทางราชการจึงยังไม่สามารถนำไปใช้หรือเผยแพร่ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดตรังดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดตรังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดตรังเพื่อขอแผนที่หมายเลข ๔๘๒๓ / ๔๐๑๒ จำนวน ๓ แผ่น และแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ บริเวณป่าคลองกันตัง ป่าคลองโหง้ไล่ แปลงที่ ๒ จำนวน ๓ แผ่น ที่มีการปรับปรุงแนวเขตตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ แต่จังหวัดตรังปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดตรังมีหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๔.๓/๘๕๕๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมคำชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะอนุกรรมการปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) จังหวัดตรัง ได้ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดแล้ว และคณะกรรมการเทคนิคการปรับปรุงแผนที่
แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้มีหนังสือขอให้ประธาน
คณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐของแต่ละจังหวัดที่ได้ผ่านความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map)
(คณะกรรมการ กปนร.) เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อนำไปประกาศแนบทายกฎหมายต่อไป
และประธานคณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐
(One Map) จังหวัดตรัง ได้ลงนามในแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐจังหวัดตรังส่งให้องค์การบริหาร
เลขานุการคณะกรรมการเทคนิคการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน
๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ทราบแล้ว ขณะนี้ยังไม่ได้รับแจ้งผลเพิ่มเติมแต่อย่างใด จังหวัดตรังจึงยังไม่
สามารถนำไปใช้หรือเผยแพร่ได้ และหากแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐
(One Map) ประกาศใช้แล้วเมื่อใด จังหวัดตรังจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือแผนที่หมายเลข
๔๘๒๓ | ๔๐๑๒ และแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ บริเวณป่าคลองกันตัง ป่าคลอง
โหลงไล่ แปลงที่ ๒ ที่มีการปรับปรุงแนวเขตตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘
ซึ่งการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐนั้น กรมที่ดินได้มีหนังสือ ด่วน ที่ มท ๐๕๑๖.๔/๑๘๘๙๒
ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ และชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังกรมที่ดินด้วยว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่
๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบแนวทางการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ
มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) และให้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ
แบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามที่
กระทรวงยุติธรรมเสนอ ซึ่งต่อมาสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งที่ ๓๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐
(One Map) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน คณะกรรมการปรับปรุงแผนที่
แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้รายงานผลการ
ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ไป
เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา และได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า เรื่องนี้ส่วนราชการที่
เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ
กระทรวงมหาดไทย ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน และอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการ
ดำเนินงานที่หน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติหรือดำเนินการไปแล้ว ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนว
เขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ได้จัดให้มีการประชุมหารือส่วน
ราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ยังไม่มีความเห็นหรือข้อสรุปที่ชัดเจน
รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมี

คำสั่งให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) โดยให้ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธรมีคำขอเป็นการดำเนินงานในส่วนของจังหวัดตรังซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานของคณะกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตรฐาน ๑ : ๔๐๐๐ (One Map) ที่ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธรม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเกี่ยวกับ
ผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นายทินพล จตุพจน์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมิน การให้คะแนน ดังนี้

๑. การอบรม
๒. การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์)
๓. วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน
๔. ผลงานในอดีต

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีบันทึกข้อความ ที่ สจท. ๐๔๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลคะแนนของ คณะกรรมการแต่ละท่าน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคณะกรรมการ จึงไม่สามารถเปิดเผย ผลคะแนนของคณะกรรมการเป็นรายบุคคลได้ แต่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลคะแนนของตน คณะกรรมการจึงได้สรุปผลคะแนนในภาพรวมของผู้อุทธรณ์ในแต่ละรายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ได้มีประกาศลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง

(Successor) ระดับ ๗ - ๑๐ และองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้มีประกาศลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อพนักงานผู้ผ่านการคัดเลือกบุคคลภายในเพื่อสืบทอดตำแหน่ง ระดับ ๗ - ๑๐ จำนวน ๒๕ คน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (Successor) ระดับ ๗ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารผลคะแนนการประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการรายบุคคลทุกท่าน แต่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยให้เฉพาะสรุปผลคะแนน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีหนังสือ ลับ ที่ ขสมก. ๑๑๑๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบคัดเลือกในระดับ ๗ มีคณะกรรมการผู้ประเมินจำนวน ๖ คน ซึ่งผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๕ ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ซึ่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้จัดส่งสรุปผลคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ในเบื้องต้นองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพพร้อมจะให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการรายบุคคลเฉพาะส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากข้อมูลตามคำขอนี้มีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของคณะกรรมการสอบคัดเลือกรายบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจึงไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของคณะกรรมการจึงอาจมีผลต่อการกำกับควบคุมดูแลและการบังคับบัญชา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน ได้แก่ การอบรม การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์) วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน และผลงานในอดีต เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานภายในองค์กร จึงไม่สมควรเปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยผลคะแนนประเมิน

ผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน โดยไม่ต้อง
เปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเกี่ยวกับ
ผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการคัดเลือกผู้บริหาร เพื่อสืบทอดตำแหน่ง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมิน การให้คะแนน ดังนี้

๑. การอบรม
๒. การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์)
๓. วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน
๔. ผลงานในอดีต

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีบันทึกข้อความ ที่ สจท. ๐๔๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลคะแนนของ คณะกรรมการแต่ละท่าน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคณะกรรมการ จึงไม่สามารถเปิดเผย ผลคะแนนของคณะกรรมการเป็นรายบุคคลได้ แต่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลคะแนนของตน คณะกรรมการจึงได้สรุปผลคะแนนในภาพรวมของผู้อุทธรณ์ในแต่ละรายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ได้มีประกาศลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง

(Successor) ระดับ ๗ - ๑๐ และองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้มีประกาศลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อพนักงานผู้ผ่านการคัดเลือกบุคคลภายในเพื่อสืบทอดตำแหน่ง ระดับ ๗ - ๑๐ จำนวน ๒๕ คน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (Successor) ระดับ ๙ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารผลคะแนนการประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการรายบุคคลทุกท่าน แต่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยให้เฉพาะสรุปผลคะแนน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีหนังสือ ลับ ที่ ขสมก. ๑๑๑๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบคัดเลือกในระดับ ๙ มีคณะกรรมการผู้ประเมินจำนวน ๕ คน ซึ่งผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๕ ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ซึ่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้จัดส่งสรุปผลคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ในเบื้องต้นองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพพร้อมจะให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการรายบุคคลเฉพาะส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากข้อมูลตามคำขอนี้มีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของคณะกรรมการสอบคัดเลือกรายบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจึงไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของคณะกรรมการจึงอาจมีผลต่อการกำกับควบคุมดูแลและการบังคับบัญชา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน ได้แก่ การอบรม การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์) วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน และผลงานในอดีต เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานภายในองค์กร จึงไม่สมควรเปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยผลคะแนนประเมิน

ผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน โดยไม่ต้อง
เปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเกี่ยวกับ
ผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการคัดเลือกผู้บริหาร เพื่อสืบทอดตำแหน่ง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน ดังนี้

๑. การอบรม
๒. การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์)
๓. วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน
๔. ผลงานในอดีต

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีบันทึกข้อความ ที่ สจท. ๐๔๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลคะแนนของคณะกรรมการแต่ละท่าน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคณะกรรมการ จึงไม่สามารถเปิดเผยผลคะแนนของคณะกรรมการเป็นรายบุคคลได้ แต่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลคะแนนของตน คณะกรรมการจึงได้สรุปผลคะแนนในภาพรวมของผู้อุทธรณ์ในแต่ละรายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ได้มีประกาศลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง

(Successor) ระดับ ๗ - ๑๐ และองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้มีประกาศลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายชื่อพนักงานผู้ผ่านการคัดเลือกบุคคลภายในเพื่อสืบทอดตำแหน่ง ระดับ ๗ - ๑๐ จำนวน ๒๕ คน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (Successor) ระดับ ๗ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารผลคะแนนการประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการรายบุคคลทุกท่าน แต่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยให้เฉพาะสรุปผลคะแนน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมีหนังสือ ลับ ที่ ขสมก. ๑๑๑๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบคัดเลือกในระดับ ๗ มีคณะกรรมการผู้ประเมินจำนวน ๖ คน ซึ่งผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๕ ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ซึ่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้จัดส่งสรุปผลคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ในเบื้องต้นองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพพร้อมจะให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการประเมินของคณะกรรมการรายบุคคลเฉพาะส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากข้อมูลตามคำขอนั้นมีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของคณะกรรมการสอบคัดเลือกรายบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจึงไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของคณะกรรมการจึงอาจมีผลต่อการกำกับควบคุมดูแลและการบังคับบัญชา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลคะแนนประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน ได้แก่ การอบรม การประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สัมภาษณ์) วิสัยทัศน์ ความคาดหวังและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน และผลงานในอดีต เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารเพื่อสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ระดับ ๗ - ๑๐ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานภายในองค์กร จึงไม่สมควรเปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยผลคะแนนประเมิน

ผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการคัดเลือกรายบุคคลทุกท่านตามเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน โดยไม่ต้อง
เปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ทนายความผู้รับมอบอำนาจของ นาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหา นาย ข. ว่ามีพฤติการณ์ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ขณะดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษา และมีพฤติการณ์ ความประพฤติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์โต้แย้งมติของผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียนทุกฉบับ พร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและพยานหลักฐานประกอบคำร้องเรียนทุกชิ้น

๒. หนังสือที่ประธานสภาพพัฒนาการเมืองได้ยื่นคำร้องถึงผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้ตรวจสอบผู้ถูกร้องเรียน พร้อมเอกสารและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๓. บันทึกข้อเท็จจริงและความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินทั้งหมด พร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยเฉพาะของ ร้อยตำรวจตรี ค.

๔. บันทึกความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินแต่ละคน และรายงานการประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ในวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและมติในเรื่องนี้ พร้อมด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๕. เอกสารและหลักฐานทั้งหมดที่มีในสำนวน นอกเหนือที่กล่าวมาข้างต้น

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๒๐/๑๑๑๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนาย ข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพโดยเฉพาะการตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มาตรา ๑๕ (๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ

ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งความเห็นดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นภายในของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ในฐานะหน่วยงานทางธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดิน และยังไม่ถือเป็นข้อยุติ เนื่องจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนเป็นอำนาจโดยเฉพาะของผู้ตรวจการแผ่นดิน มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินตลอดจนพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ร้องเรียนและเกี่ยวพันบุคคลภายนอกเป็นจำนวนมาก ซึ่งข้อมูลดังกล่าวหากรั่วไหลไปสู่บุคคลภายนอกอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายกับผู้ร้องเรียนหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในสำนวนคดีดังกล่าวได้ ประกอบกับผู้ร้องเรียนได้เคยแจ้งกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่าขอให้ปกปิดข้อมูลที่เกี่ยวข้องในสำนวนคดีเป็นความลับด้วยโดยให้เหตุผลด้านความปลอดภัย และมาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๑ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะไม่ต้องเปิดเผย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมือง สถาบันพระปกเกล้า มีหนังสือลับด่วนที่สุด ที่ สพม ๐๐๐๒/ว ๓๖๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่งเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของนาย ข. กรรมการการเลือกตั้ง เพื่อพิจารณาดำเนินการ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ประสานขอทราบข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหา ได้แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว และได้ประมวลเรื่องพร้อมทำความเข้าใจเสนอที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้ว มีมติให้รายงานข้อเท็จจริงในประเด็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ของผู้ถูกกล่าวหาไปยังประธานกรรมการการเลือกตั้งเพื่อดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมต่อไป ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๕ รายการข้างต้น แต่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ร้อยตำรวจตรี ค. ได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องเรียน เมื่อได้แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้ว จึงสรุปสำนวนเสนอ

เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อเสนอผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณา ซึ่งเป็นการเสนอในภาพรวมของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินในฐานะหน่วยงานทางธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดิน มิใช่ความเห็นส่วนบุคคลของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ ดังนั้น จึงไม่มีความเห็นของ ร้อยตำรวจตรี ค. เป็นการเฉพาะ ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาและมีมติให้ส่งเรื่องไปยังประธานกรรมการการเลือกตั้งเพื่อดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรม และคณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรมได้มีหนังสือถึงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนและพยานหลักฐานทั้งหมดในสำนวนให้คณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรมแล้ว ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรมได้ ประกอบกับผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยด้วย การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือหนังสือที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. และข้อมูลข่าวสารการดำเนินการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๕ รายการ ในการดำเนินการกรณีที่มีการร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมนั้น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีสถานะเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบในเบื้องต้น ซึ่งต้องส่งเรื่องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมเพื่อดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมนั้นต่อไป ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และในกรณีนี้เมื่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป และปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะหนังสือ สำนักงานสภาพัฒนาการเมือง สถาบันพระปกเกล้า ลับ ด่วนที่สุด ที่ สพม ๐๐๐๒/ว ๓๖๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่มีถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่งเรื่องขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา ไม่กระทบต่อการพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรมดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยเฉพาะหนังสือสำนักงาน สภาพพัฒนาการเมือง ลับ ด่วนที่สุด ที่ สพม ๐๐๐๒/ว ๓๖๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรียนประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน ๑ แผ่น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศาสตราจารย์ ข. เพื่อจ้างนายสุในคดีอาญาที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ฟ้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกรายการ เพื่อดำเนินการขอความเป็นธรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ สธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๖๘๕๔ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คดีความดังกล่าว ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องและไม่รับฎีกาของโจทก์ คดีจึงถึงที่สุดไปแล้ว ฉะนั้นที่ผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลเอกสารดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกรายการโดยอ้างว่าเพื่อใช้ประโยชน์ดำเนินการขอความเป็นธรรม จึงไม่น่าที่จะมีความจำเป็นและทำได้อีกต่อไป กรณีนี้ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะอนุญาต ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้อุทธรณ์อ้างว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แจ้งให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบรรจุผู้อุทธรณ์เข้ารับราชการ แต่ศาสตราจารย์ ข. ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดีในขณะนั้นมิได้ดำเนินการตามมติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ศาสตราจารย์ ข. มีเจตนาจงใจกลั่นแกล้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษวินัยร้ายแรง ทำให้สูญเสียรายได้ และเสื่อมเสียชื่อเสียง

ผู้อุทธรณ์จึงยื่นฟ้องศาสตราจารย์ ข. ต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ศาสตราจารย์ ข. ได้ว่าจ้างสำนักงานทนายความ ค. ดำเนินการทางคดีแทน โดยมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด ๔๐๐,๐๐๐ บาท ศาสตราจารย์ ข. ได้ขอความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และในภายหลังสภามหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒได้อนุมัติให้ใช้รายได้ของมหาวิทยาลัยในการจ่ายค่าว่าจ้างทนายความของศาสตราจารย์ ข. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี ๒๕๕๖ ที่พิจารณาในเรื่องดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๙/๗๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๓๘๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จัดส่งรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๖ และรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศาสตราจารย์ ข. ซึ่งได้แก่ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๖ และรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ อีกทั้งการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการอนุมัติเงินจำนวนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะวาระที่พิจารณาอนุมัติเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศาสตราจารย์ ข. เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖

(วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๖ และรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ เฉพาะวาระที่พิจารณาอนุมัติเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้ศาสตราจารย์ ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เกี่ยวกับการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอตรวจดูต้นฉบับ และขอสำเนา เกี่ยวกับการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) และคณะอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (อ.ก.พ.อ.) จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุม การพิจารณา และการวินิจฉัยอุทธรณ์ รายผู้อุทธรณ์ โดย ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. ทุกครั้ง

๒. เอกสารทุกรายการที่ใช้ประกอบการประชุมและการพิจารณาอุทธรณ์ ตามรายการที่ ๑ ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วย เอกสารและพยานหลักฐานต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์ และทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งไปยัง ก.พ.อ. ผ่านไปยัง อ.ก.พ.อ.

๓. คำสั่งแต่งตั้ง ก.พ.อ. หรือรายชื่อ ก.พ.อ. ทุกฉบับ และคำสั่งแต่งตั้ง อ.ก.พ.อ. ทุกฉบับที่เป็นทางการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามรายการที่ ๑

๔. ใบลงชื่อของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. ทุกครั้งในการดำเนินการตามรายการที่ ๑

๕. เอกสารการเบิกจ่ายค่าเบี้ยประชุมของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. ทุกครั้งในการดำเนินการตามรายการที่ ๑

๖. หนังสือของผู้อุทธรณ์ทุกฉบับในการคัดค้านกรรมการของ ก.พ.อ. และ อนุกรรมการของ อ.ก.พ.อ. ซึ่งประธาน ก.พ.อ. /ประธาน อ.ก.พ.อ. ได้รับไว้อย่างเป็นทางการ

๗. หนังสือของประธาน ก.พ.อ./ประธาน อ.ก.พ.อ. ทุกฉบับ ในการพิจารณา คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ตามรายการที่ ๖ และเอกสารต่างๆ ทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา คำคัดค้าน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๕๒(๓)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณา ดังนี้

รายการที่ ๑ แจ้งเปิดเผยการประชุมของ ก.พ.อ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และรายงานการประชุม อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผย รายงานการประชุมและการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในครั้งอื่น โดยให้เหตุผลว่า สกอ.เคยส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๓)๒.๘/๗๓๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๗/๕๘๙๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

รายการที่ ๒ แจ้งเปิดเผยหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๒๔ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยต้นฉบับเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวน โดยให้เหตุผลว่า สกอ.ได้ส่งคืนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยให้เหตุผลว่ามีอยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว

รายการที่ ๓ แจ้งเปิดเผยประกาศแต่งตั้ง ก.พ.อ. เพิ่มเติม ได้แก่ รายชื่อ ก.พ.อ. ชุดปัจจุบัน ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แต่งตั้งผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แต่งตั้งนายกสถาบันอุดมศึกษาและอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แต่งตั้งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้ง ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณในครั้งอื่น โดยให้เหตุผลว่า สกอ.เคยส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๘/๑๐๙๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

รายการที่ ๔ และรายการที่ ๗ เหตุผลในการพิจารณาเป็นไปตามรายงานการประชุม ในรายการที่ ๑

รายการที่ ๕ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าไม่ใช่ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๖ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า สกอ. เคยแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๑.๙/๘๖๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สกอ. ดังนี้

รายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ามีการประชุม ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์กี่ครั้ง จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าได้รับเอกสารครบถ้วนหรือไม่ โดยในส่วนรายงานการประชุม ก.พ.อ. ผู้อุทธรณ์ได้รับ ๔ ครั้ง และรายงานการประชุม อ.ก.พ.อ. ผู้อุทธรณ์ได้รับ ๗ ครั้ง

รายการที่ ๒ สกอ. ปฏิเสธการเปิดเผยทั้งในส่วนที่ลงทะเบียนรับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจากผู้อุทธรณ์ รวมถึงเอกสารรายการอื่นๆ ที่มีการใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

รายการที่ ๓ ยังไม่ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง ก.พ.อ. ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๘/๑๐๙๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่วนคำสั่งแต่งตั้ง อ.ก.พ.อ. สกอ. ไม่ได้ให้เหตุผลในการปฏิเสธ

รายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๗ ยังได้รับไม่ครบถ้วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สกอ. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สกอ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ.อ. ต่อมา ก.พ.อ. มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ เห็นว่าคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วยกฎหมายแล้ว และยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ที่พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สกอ. ได้เปิดเผยรายงานการประชุม ก.พ.อ. ให้ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ แล้วจำนวน ๔ ครั้ง ส่วนรายงานการประชุม อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ มีการเปิดเผยให้บางส่วน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าได้รับครบถ้วนหรือไม่ เพราะไม่เคยทราบว่า ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ มีการประชุมในเรื่องเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์กี่ครั้ง

รายการที่ ๒ ข้อมูลรายการนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า การประชุม ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ครั้งที่ ๑ จนถึงครั้งสุดท้าย ข้อมูลที่ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ได้มาจากผู้อุทธรณ์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เข้าสู่วิธีการพิจารณาของ ก.พ.อ. หรือไม่ โดยข้อมูลดังกล่าวได้แก่ หนังสือเชิญประชุม ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์

โดยหนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ สกอ. ได้ชี้แจงไม่ตรงกับความต้องการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ต้องการคำสั่งแต่งตั้ง ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ตั้งแต่เริ่มแรก จนเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาเรื่องผู้อุทธรณ์ ซึ่งตาม หนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ (สำเนาหนังสือ สกอ. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๘/๑๐๙๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) เป็นเพียงการแจ้งรายชื่อ แต่ไม่ได้มีการเปิดเผยคำสั่ง

รายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ต้องการลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุม ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ทุกครั้ง แต่ สกอ. ปฏิเสธการเปิดเผย

รายการที่ ๕ หลักฐานการจ่ายค่าเบี้ยประชุม เหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลรายการนี้ เพราะผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระบวนการพิจารณาของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ สกอ. ปฏิเสธการเปิดเผย

รายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์ต้องการหนังสือคัดค้านของผู้อุทธรณ์ที่มีการประทับรับไว้ เพื่อเป็นการยืนยันว่า ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ได้รับ หนังสือของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา

รายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์ต้องการได้สำเนาหนังสือที่ประธาน ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ รับหนังสือคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา และหนังสือ ที่ประธาน ก.พ.อ. วินิจฉัยกรณีคัดค้านของผู้อุทธรณ์

สกอ. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๓.๒๒/๑๒๓๕๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุการณ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมกับได้ส่งผู้แทน สกอ. เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า

รายการที่ ๑ ก.พ.อ. ได้พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ จำนวน ๗ ครั้ง และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ได้พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ จำนวน ๘ ครั้ง โดย สกอ. ได้จัดส่งรายงานการประชุมและการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. จำนวน ๗ ครั้ง และรายงานการประชุม อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ จำนวน ๘ ครั้ง ให้แก่ ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือ สกอ. ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๓)๒.๘/๗๓๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ หนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๗/๕๘๙๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ และหนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้รับ ข้อมูลครบถ้วนแล้ว

รายการที่ ๒ เอกสารที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ประกอบด้วยหนังสืออุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว และในส่วนของ เอกสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่มหาวิทยาลัยได้จัดส่ง

ตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๒๔ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยต้นฉบับเอกสารดังกล่าว สกอ. ได้ส่งคืนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๙๒(๒)๑.๙/๘๖๗ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

รายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้ง ก.พ.อ. และประกาศแต่งตั้ง ก.พ.อ. เพิ่มเติมภายหลังที่ผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูล และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ซึ่งมีคณะกรรมการพิจารณาเพียงชุดเดียวที่พิจารณากรณีผู้อุทธรณ์ สกอ. เคยส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วตามหนังสือ สกอ. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๒.๘/๑๐๙๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ สกอ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๑.๗/๑๐๔๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ดังนี้ (๑) สำเนารายชื่อ ก.พ.อ. ชุดปัจจุบัน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ รวม ๕ ฉบับ (๒) สำเนาประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ และ (๓) สำเนาประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ก.พ.อ. พิจารณาเสร็จเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

รายการที่ ๔ ใบลงชื่อของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ที่ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ เป็นไปตามรายชื่อกรรมการและอนุกรรมการผู้เข้าประชุมซึ่งปรากฏในรายงานการประชุมตามรายการที่ ๑

รายการที่ ๕ เอกสารเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ สกอ. พิจารณาเห็นว่า รายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารซึ่งมีชื่อและที่อยู่ของกรรมการและอนุกรรมการฯ มีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากในการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่จัดเก็บเท่านั้น ถ้าไม่ได้นำไปใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์นั้นก็ไม่สามารถเปิดเผยหรือให้ได้ ซึ่ง สกอ. ต้องดำเนินการจัดระบบข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยได้ ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน หรือเจ้าของข้อมูลได้แจ้งความประสงค์ในการเปิดเผยไว้ แต่เจ้าของข้อมูลไม่ได้แจ้งความประสงค์ไว้ สกอ. จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่ จะเป็นไปตามข้อยกเว้นในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ หนังสือคัดค้าน ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งหนังสือคัดค้าน จำนวน ๒ ฉบับ คือ หนังสือฉบับลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สกอ. เคยแจ้งผลการพิจารณาคัดค้าน ก.พ.อ. ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือ สกอ. ลับ ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓)๑.๙/๘๖๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยเหตุผลในการพิจารณาเป็นไปตามรายงานการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งได้เคยแจ้งผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ในเรื่องของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๗ รายการ ซึ่ง สกอ. เคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๗ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ใบลงชื่อของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ทุกครั้ง และเอกสารการเบิกจ่ายค่าเบี้ยประชุมของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ทุกครั้ง และรายการที่ ๖ หนังสือคัดค้านของผู้อุทธรณ์ที่ สกอ. ประทับรับไว้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติที่ต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม ใบลงชื่อและเอกสารการเบิกจ่ายค่าเบี้ยประชุมในรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย คือ ลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุม และที่อยู่ของผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งการเปิดเผยโดยการให้สำเนาอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลโดยให้สำเนาที่มีการปกปิดลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้เข้าร่วมประชุม ก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปตรวจสอบได้ โดยให้สิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจสอบลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมจากเอกสารต้นฉบับได้ อนึ่ง ข้อมูลข่าวสารใดที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า สกอ. ยังเปิดเผยไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นขอข้อมูลข่าวสารนั้นใหม่อีกครั้ง โดยให้ระบุข้อมูลที่ต้องการให้ชัดเจน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้เข้าร่วมประชุม ที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้ปกปิดไว้ โดยให้สิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจสอบลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมจากเอกสารต้นฉบับได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับรายงานการประชุม
และการบริหารงาน

ผู้อุทธรณ์ : ศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา
(องค์การมหาชน) (สมศ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมและการบริหารงาน จำนวน ๓ รายการ เพื่อนำส่งศาลปกครองสูงสุด กรณีनावাত্রีหญิง ข. ยืนฟ้อง สมศ. และผู้อุทธรณ์

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ เกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงเงินห้าแสนบาท โดยศาสตราจารย์ ค. นาย ง. นาย จ.

๒. รายงานผลการพิจารณาการติดตามดำเนินโครงการบริการวิชาการ

๓. ขอรับผลการพิจารณาการอุทธรณ์ในประเด็นที่ ๒ การประเมินต่อสัญญาของनावাত্রีหญิง ข. อุทธรณ์โดยผู้อุทธรณ์ เสนอต่อประธานกรรมการบริหาร สมศ. เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓

สมศ. มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๔๓๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลอันไม่เปิดเผยตามประกาศ สมศ. เรื่อง การจัดลำดับชั้นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ. และในส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สมศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สมศ. มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สมศ. ถูกनावাত্রีหญิง ข. ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปเพื่อต่อสู้คดีในชั้นศาลปกครองสูงสุด แต่ สมศ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สมศ.มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มศ ๐๐๐๕/๗๒๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีเงินห้าแสนบาท รายงานผลการพิจารณาการติดตามดำเนินโครงการให้บริการวิชาการ และผลการพิจารณาอุทธรณ์การติดตามดำเนินโครงการให้บริการวิชาการการประเมินต่อสัญญาของनावাত্রีหญิง ข. อุทธรณ์โดยผู้อุทธรณ์ เสนอต่อประธานกรรมการบริหาร สมศ. เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ สมศ. ได้ตรวจสอบ สืบค้น เอกสารตามคำขอกับผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของสำนักงานฯ แล้ว แต่ไม่พบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ. ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานฯ แต่ไม่ต้องเปิดเผยเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากเปิดเผยให้แก่บุคคลอื่นและหรือบุคคลภายนอก อาจทำให้บุคคลที่มีชื่อปรากฏในข้อมูลข่าวสารฉบับดังกล่าวได้รับความเสียหายเนื่องจากมีการฟ้องร้องคดี อีกทั้งข้อมูลข่าวสารฉบับดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานสำคัญ และอาจนำไปเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของบุคคลในชั้นศาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ เกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงเงินห้าแสนบาท เสนอที่ประชุมโดยศาสตราจารย์ ค. นาย ง. และนาย จ. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งคณะกรรมการบริหาร สมศ. ได้ประชุมเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สมศ. อ้างว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิ

ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
กรณีไม่ลบประวัติอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้ทำลาย/ลบประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ เพื่อสอบบรรจุเข้ารับราชการ

ฝ่ายทะเบียนอาชญากร ๓ กองทะเบียนประวัติอาชญากร มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๒.๓๔/๙๕๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการทำลาย/ลบประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การตรวจสอบประวัติเป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ บทที่ ๔ ข้อ ๔.๒ มีกฎหมายหรือระเบียบของราชการกำหนดให้ดำเนินการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดเพื่อประกอบการพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ไม่ลบประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ลบประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกองทะเบียนประวัติอาชญากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ชื่อเดิมนาย ข. ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ค.” เปลี่ยนนามสกุลเป็น “ง.” และปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น นาย ก. ได้มีหนังสือถึงกองทะเบียนประวัติอาชญากรเพื่อขอให้ลบประวัติอาชญากรของตนซึ่งได้กระทำความผิดเมื่อครั้งเป็นผู้เยาว์ แต่กองทะเบียนประวัติอาชญากร ปฏิเสธการลบข้อมูลดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์มีอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ ถูกจับกุมในข้อหาลักทรัพย์ ซึ่งเพื่อนของผู้อุทธรณ์เป็นคนลงมือกระทำความผิด ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่รู้เห็นแต่อยู่ในเหตุการณ์ โดยเป็นคนขับรถจักรยานยนต์ไปให้ สถานีตำรวจภูธรสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้สรุปสำนวนส่ง พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดเชียงใหม่ ภายหลังศาลได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๙/๒๕๕๑ ให้รอการลงโทษ ๑ ปี รายงานตัว ๓ เดือนต่อครั้ง ภายในระยะเวลา ๑ ปี ทำงาน บริการสังคม ๒๔ ชั่วโมง และตลอดระยะเวลาที่ถูกควบคุมความประพฤติ ผู้อุทธรณ์ยังคงอาศัยอยู่ที่ บ้านของตนเอง โดยไม่ได้ไปอยู่สถานพินิจเด็กและเยาวชน ต่อมาสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด เชียงใหม่ได้มีหนังสือ ที่ ชม ๐๐๒๔.๐๓/๑๒๑๗๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ ทราบว่าผู้อุทธรณ์พ้นจากคุมความประพฤติแล้ว ปัจจุบันผู้อุทธรณ์เรียนจบปริญญาตรีและได้เข้าเป็น ลูกจ้างในหน่วยงานราชการและประสงค์จะเข้ารับราชการ แต่หากมีประวัติการกระทำความผิด ปรากฏอยู่ก็จะไม่สามารถเข้ารับราชการได้ ผู้อุทธรณ์เคยเข้ารับการอบรมเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้ทราบว่าสามารถใช้สิทธิขอให้ลบหรือทำลายประวัติอาชญากร ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งเป็นผู้เยาว์ได้ จึงได้ยื่นขอลบหรือทำลายประวัติอาชญากรต่อกองทะเบียนประวัติ อาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการดำเนินการตามคำขอ

ผู้แทนกองทะเบียนประวัติอาชญากรชี้แจงสรุปความได้ว่า กองทะเบียนประวัติ อาชญากรมีหน้าที่เก็บประวัติข้อมูลของผู้กระทำความผิดทุกคนทั่วประเทศหลังจากมีคำ พิพากษาถึงที่สุดแล้ว โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วย ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ บทที่ ๔ กำหนดให้มีการจัดเก็บ ลบ แยกฐานประวัติข้อมูลอาชญากร และรับรองประวัติในกรณีที่ หน่วยงานร้องขอมาเพื่อตรวจสอบประวัติบุคคลในการรับเข้าทำงาน การลบประวัติข้อมูลอาชญากร สามารถทำได้กรณีเดียว คือ กรณีการเสียชีวิต สำหรับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเยาวชนและต่อมา ได้รับใบบริสุทธิ์ จะได้รับการคัดแยกอยู่อีกฐานข้อมูลหนึ่ง ซึ่งไม่รวมอยู่ในฐานความผิดเช่นเดียวกับที่ ศาลมีคำพิพากษาลงโทษทางอาญา โดยการคัดแยกอาจจำแนกได้ออกเป็น ๑๖ ข้อ ซึ่งกรณีของ ผู้อุทธรณ์ได้รับการคัดแยกฐานข้อมูลประวัติแล้ว แต่ต่อมาปี ๒๕๕๗ มีการออกระเบียบสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ บทที่ ๔ ข้อ ๔ กำหนดว่าเพื่อประโยชน์ในทางราชการ ให้กองทะเบียน ประวัติอาชญากรนำข้อมูลที่คัดแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรไปแล้ว ตาม ๒.๒ มาตรตรวจสอบรายการประวัติหรือบัญชีประวัติของบุคคล โดยผู้อุทธรณ์อยู่ในกลุ่มข้อ ๔.๒ กล่าวคือ มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ดำเนินการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดเพื่อประกอบการพิจารณา กรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือ

แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งระเบียบฉบับนี้มีผลย้อนหลัง ดังนั้น ในกรณีนี้จึงไม่อาจลบข้อมูลประวัติอาชญากรตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอให้ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติอาชญากร ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ในกรณีกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดทำข้อมูลประวัติอาชญากรก็เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่กรณีของผู้อุทธรณ์เป็นผู้กระทำความผิดขณะที่เป็นผู้เยาว์โดยศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๙/๒๕๕๑ ให้รอลงโทษ และควบคุมความประพฤติ เมื่อพ้นระยะเวลาการควบคุมความประพฤติ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงใหม่ก็ออกใบบริสุทธิ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมิได้มีฐานะเป็นอาชญากรแต่อย่างใด ดังนั้น การที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บข้อมูลของผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากรตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงเป็นการเก็บที่ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับ
สัญญาจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างที่ปรึกษาโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่สัญญาเลขที่ ๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อใช้ในการตรวจสอบการบริหารสัญญาโครงการฯ ของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๐๕/๑๓๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรในฐานะเจ้าของข้อมูลดังกล่าวที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีอำนาจที่จะเผยแพร่สำเนาเอกสารดังกล่าว และไม่อยู่ในสถานะที่จะรับรองความถูกต้องของสำเนาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบการ

บริหารสัญญาในโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ สัญญาเลขที่ ๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ของ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๑๒/๖๑๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึง คณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและ แผนการขนส่งและจราจรในฐานะเจ้าของข้อมูลดังกล่าวที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบกับ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวยังมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ หรือไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์แก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงไม่เข้าเงื่อนไขของกฎหมาย ที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เห็นว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นเพียงหน่วยงานจัดเก็บสำเนาข้อมูล สัญญาจ้างที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปเพื่อดำเนินการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาจ้างที่ ปรีक्षाโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ สัญญาเลขที่ ๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลในเรื่องนี้ คือ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความ โปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชน ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ สำหรับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นเพียงหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ในการตรวจสอบสัญญาจ้างของหน่วยงานของรัฐที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป ซึ่งในกรณีนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับข้อมูลมาจากสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

และจัดเก็บสำเนาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยการให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแล้ว ดังนั้น การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีคำแนะนำดังกล่าวนี้ เห็นว่าชอบแล้ว ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : ศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา
(องค์การมหาชน) (สมศ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. บันทึก ลับ เฉพาะ ที่ กอ. ๒๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่องสรุป
ข้อร้องเรียนของนางวาทรีหญิง ข. เสนอประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โดยนางสาว ค.
หัวหน้ากลุ่มงานอำนวยการ

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) (วาระลับ) ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓
เรื่องการพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินห้าแสนบาท โดยศาสตราจารย์ ง. นาย จ. และ
นาย ฉ. เพื่อใช้ในการต่อสู้คดีศาลปกครองสูงสุดในนาม สมศ. และศาลอาญา

สมศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๖๙๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน สมศ. ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีอยู่ในความครอบครองหรือ
ควบคุมดูแลของ สมศ.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สมศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สมศ. มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาวาตรีหญิง ข. (อดีตรองผู้อำนวยการ สมศ.) มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการ สมศ. ต่อคณะกรรมการบริหาร สมศ. กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติงาน จำนวน ๒ ประเด็น คือ ๑. การโยกย้ายบุคลากรโดยขาดการไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานเป็นสำคัญ โดยการโยกย้ายนาวาตรีหญิง ข. ไปกำกับดูแลกลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา ๒. การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเพื่อลดคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี และเพื่อให้ออกจากตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ต่อมานางสาว ค. หัวหน้ากลุ่มงานอำนาจการ ได้สรุปข้อร้องเรียน พร้อมเสนอความเห็นต่อประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามบันทึก ลับ เฉพาะ ที่ กอ. ๒๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สมศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มศ ๐๐๐๕/๗๑๒ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงกรรมการฯ ขี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานฯ แต่ไม่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในสำนักงานฯ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวทำขึ้นโดยอดีตเจ้าหน้าที่ สมศ. และมีการลงชื่ออดีตเจ้าหน้าที่ สมศ. การเปิดเผยข้อมูลนี้ไปให้กับบุคคลอื่นและหรือบุคคลภายนอก อาจทำให้อดีตเจ้าหน้าที่ สมศ. ที่ลงชื่อในข้อมูลฉบับดังกล่าวได้รับความเสียหายเนื่องจากมีการฟ้องร้องคดี และข้อมูลนี้เป็นพยานหลักฐานสำคัญซึ่งอาจนำไปเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของบุคคลในชั้นศาล ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เดิมสืบหาไม่พบ ต่อมาเมื่อได้รับหนังสือจากคณะกรรมการฯ สมศ. จึงได้สืบค้นโดยผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของสำนักงานฯ เดิม และได้ค้นพบเอกสารบางส่วนของรายงานการประชุมวาระลับคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ๑. บันทึก ลับ เฉพาะ ที่ กอ. ๒๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่องสรุปข้อร้องเรียนของนาวาตรีหญิง ข. เสนอประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์โดยนางสาว ค. หัวหน้ากลุ่มงานอำนาจการ และ ๒. รายงานการประชุมวาระลับคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องการพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินห้าแสนบาท โดยศาสตราจารย์ ง. นาย จ. และนาย ฉ. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และคณะกรรมการบริหาร สมศ. ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยมิได้

เป็นอุปสรรคต่อการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑
(พัทยา) การเคหะแห่งชาติ เกี่ยวกับสัญญาจะซื้อจะขาย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทยา)
การเคหะแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานการเคหะแห่งชาติ จังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจะซื้อจะขายบ้านเอื้ออาทรซึ่งมีนางสาว ข. เป็นผู้ซื้อ

สำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทยา) การเคหะแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ พม ๕๑๑๐/สช.ชลบุรี ๑ (พัทยา)/๒๑๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีลูกค้าของการเคหะแห่งชาติที่อยู่ระหว่างการผ่อนชำระตามสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาจะซื้อจะขาย กรรมสิทธิ์ในโฉนดยังคงเป็นของการเคหะแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทยา) การเคหะแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทยา) การเคหะแห่งชาติ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๖๘/๒๕๕๘ ของนางสาว ข. ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจะซื้อจะขายบ้านเอื้ออาทรซึ่งมีนางสาว ข. เป็นผู้ซื้อ เพื่อนำไปบังคับชำระหนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทยา) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พม ๕๑๑๐/สช.ชลบุรี ๑ (พัทยา)/๓๒ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า นางสาว ข. ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโครงการบ้านเอื้ออาทรเนินพลับหวาน ต่อมานางสาว ข. ยื่นกู้สินเชื่อจากธนาคารอาคารสงเคราะห์โดยการเคหะแห่งชาติเป็นผู้ค้ำประกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี โดยผู้กู้เป็นผู้ชำระเงินกับ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นไปตามเงื่อนไขระหว่างผู้กู้กับธนาคาร ซึ่งการเคหะแห่งชาติจะครบกำหนดค้ำประกันในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ เมื่อครบกำหนดแล้วทั้ง ๓ ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้กู้ การเคหะแห่งชาติ และธนาคารสงเคราะห์ จะนัดทำนิติกรรมที่สำนักงานที่ดินต่อไปอีกครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาจะซื้อจะขายบ้านเอื้ออาทรซึ่งมีนางสาว ข. เป็นผู้จะซื้อ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษาของนางสาว ข. และต้องการข้อมูลไปเพื่อใช้บังคับชำระหนี้ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะทราบข้อมูลตามคำขอได้ แต่ข้อมูลในสัญญาจะซื้อจะขายอยู่ในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูสัญญาจะซื้อจะขายบ้านเอื้ออาทรซึ่งมีนางสาว ข. เป็นผู้จะซื้อ แต่ไม่ให้สำเนา ก็เพียงพอต่อการตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อติดตามการบังคับชำระหนี้ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเคหะชุมชนชลบุรี ๑ (พัทธยา) การเคหะแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยการให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา
เกี่ยวกับข้อมูลการเดินทางเข้าออกประเทศ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก.ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ขอข้อมูลข่าวสารการเดินทางเข้าออกประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ของนาย ข. สัญชาติมาเลเซีย ถือพาสปอร์ตมาเลเซีย เลขที่ A ๓๒๗๑๓๒๔๗ และนาย ค. ทนายความผู้รับมอบอำนาจ สัญชาติไทย เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน - อายุ ๔๔ ปี ภูมิลำเนา จังหวัดกาฬสินธุ์ ในรูปแบบบัตรผ่านแดน (Boder Pass) และรูปแบบพาสปอร์ต เพื่อนำไปตรวจสอบว่าข้อมูลการลงนามในหนังสือมอบอำนาจที่อ้างว่ามีการมอบอำนาจในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ จริงหรือไม่

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๗๓(๒)/๗๐๒๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และกรณีดังกล่าวเป็นการขอข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการไต่สวนมูลฟ้องต่อศาล จึงให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อศาลเพื่อออกหมายเรียกข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ ได้เข้าลงทุนเทรดโกลด์สปอตและค่าเงิน (ซื้อขายเงินตราต่างประเทศ) กับบริษัทมิลเลนเนียมโกลเดนทีลิ่งค์ (ประเทศไทย) จำกัด โดยไม่มีการทำสัญญาระหว่างบริษัทกับลูกค้า ผู้อุทธรณ์ได้โอนเงิน

ไปเปิดพอร์ทเพื่อเริ่มต้นเล่นในครั้งแรก จำนวน ๗๐,๒๒๐ บาท และมีการโอนเงินเข้าพอร์ทเรื่อยๆ จนคิดเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๑๓,๒๘๕ บาท ต่อมาผู้อุทธรณ์รู้สึกรู้ว่าการประกอบกิจการมีพิรุณ ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงขอปิดพอร์ท โดยบริษัทจะมีการโอนเงินคืนให้ภายใน ๓-๕ วัน วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้รับเงินโอนเข้าบัญชี วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือทวงเงิน จากบริษัท K.V.N DETECTIVE & LAW โดยนาย ค. อ้างว่าเป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ขอทวงเงินคืนจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท โดยในเนื้อหาจดหมายไม่ระบุเหตุแห่งการโอนเงิน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำฟ้องและหมายนัดจากศาลจังหวัดระยอง แจ้งข้อหาภัยกยอกทรัพย์ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในการมอบอำนาจระหว่างนาย ค. กับนาย ข. ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่านาย ข. อาจไม่ได้มอบอำนาจให้นาย ค. แต่พนักงานในบริษัท มิลเลนเนียม โกลเดนทลิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด อาจจ้างทนายความและทำหนังสือมอบอำนาจโดยไม่มีหลักฐานการแสดงตนของนาย ข. แนบกับหนังสือมอบอำนาจ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดต่อกับนาย ข. ได้ เพราะไม่มีที่อยู่ มีเพียงระบุในหนังสือมอบอำนาจว่าอยู่ที่ปิ่น มาเลเซีย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลการเดินทางเข้าออกประเทศไทย ในปี ๒๕๕๙ ของนาย ข. และนาย ค. เพื่อนำไปตรวจสอบว่าข้อมูลการลงนามในหนังสือมอบอำนาจที่อ้างว่ามีการมอบอำนาจในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ จริงหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการเดินทางเข้าออกประเทศไทยในปี ๒๕๕๙ ของนาย ข. และนาย ค. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การที่ผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลไปใช้เพื่อการตรวจสอบหนังสือมอบอำนาจในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ระหว่างนาย ข. และนาย ค. เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในชั้นศาลนั้น เป็นเหตุผลที่ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะเข้าถึงข้อมูลในขอบเขตส่วนตัวของบุคคลอื่นได้ การเปิดเผยข้อมูลอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์
เกี่ยวกับข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของลูกค้าหนึ่งตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอข้อมูลการกู้เงินของจำสิบเอก ข. ลูกค้าหนึ่งตามคำพิพากษา เลขที่บัญชี ๐๑๑๔๔๐๑๐๒๗๐๖ เพื่อนำไปใช้ในการสืบทรัพย์บังคับคดี

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ วก. ๑๗๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำสิบเอก ข. เป็นจำเลย ใน ๒ คดี คือ คดีเงินกู้ และคดีฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร โดยในคดีเงินกู้ ศาลแขวงดอนเมืองมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดง ที่ ม.๗๙๗/๒๕๕๘ ให้จำสิบเอก ข. ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาศาลได้ออกหมายบังคับคดีโดยให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกค้าหนึ่งตามคำพิพากษา ส่วนคดีฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์ชนะคดี แต่จำเลยยื่นอุทธรณ์ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของจำสิบเอก ข. เพื่อนำไปให้เจ้าพนักงานบังคับคดีบังคับชำระหนี้ โดยได้ขอข้อมูลไปยังหน่วยงาน และธนาคารต่างๆ รวมถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ด้วย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการกู้เงิน

ของจำสิบเอก ข. ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มาตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อความเชื่อถือนระหว่างลูกค้ากับธนาคารและอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจของธนาคารได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนางสาว ข. และนาง ค. เพื่อนำไปใช้บังคับตามคำพิพากษา

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ มีหนังสือ รง ๐๖๒๔/๒๕๘๒๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงนาย ง. หนายความผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ เป็นข้อเท็จจริงตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของยังไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้เปิดเผยตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อยกเว้นตามกฎหมายที่จะเปิดเผยข้อมูลได้ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์โดยนาย ง. มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า

ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนางสาว ข. และนาง ค. เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดชัยบุรี ในคดีหมายเลขดำที่ ย ๒๔/๒๕๕๙ ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ คดีหมายเลขแดงที่ ย ๖๐/๒๕๕๙ ให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แก่โจทก์ แต่จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. และนาง ค. เพื่อนำไปบังคับชำระหนี้ จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารไปยังสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๒ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. และนาง ค. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว และนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยสถานที่ทำงานจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการบังคับชำระหนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีไว้ก็มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง
ประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ถูก ธพว. ตั้งกรรมการสอบสวนความผิดวินัยพนักงาน
กรณีการจำหน่ายทรัพย์สินรอการขายจากการให้บริการสินเชื่อลิสซิ่งและเช่าซื้อของ ธพว. ขาดทุน
เป็นจำนวนสูง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึง ธพว. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน
๖ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารประกอบการประชุม
มติที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ วาระเรื่องอื่น ๆ ที่ ๗.๑
โอนย้ายผู้บริหารกลุ่มงาน และรายงานปฏิบัติการที่รับผิดชอบเรื่องการขายทรัพย์สินรอการขายจาก
การให้บริการสินเชื่อลิสซิ่งและเช่าซื้อของ ธพว.

๒. สำเนาระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมสำเนารายงาน
การประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารประกอบการประชุมฯ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ
ธพว. ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘ (ต่อเนื่อง) เมื่อวันที่ ๒๔ และ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘
ดังนี้

๒.๑ วาระเรื่องโครงสร้างธนาคารฯ ใหม่ ด้วยมีการปรับลดกลุ่มงานจาก ๖ กลุ่มงาน
เหลือ ๔ กลุ่มงาน

๒.๒ วาระเรื่องแก้ไขระเบียบ ธพว. ว่าด้วยการใช้รถยนต์ของธนาคาร พ.ศ. ๒๕๕๘
เพื่อทดแทนฉบับเดิม (พ.ศ. ๒๕๕๔)

๓. สำเนาระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมสำเนารายงาน
การประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารประกอบการประชุมฯ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว.

ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ วาระเรื่องอนุมัติแต่งตั้ง โยกย้าย มอบหมายหน้าที่ผู้บริหารตามโครงสร้าง ธพว.

๔. สำเนาระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมสำเนารายงานการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารประกอบการประชุมฯ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วาระเรื่องอนุมัติโครงสร้าง ธพว. ขึ้นใหม่ และวาระแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้รับผิดชอบกลุ่มงาน

๕. สำเนาระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมสำเนารายงานการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้องหรือเอกสารประกอบการประชุมฯ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วาระเรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้รับผิดชอบกลุ่มงาน (เพิ่มเติม)

๖. สำเนาระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมสำเนารายงานการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารประกอบการประชุมฯ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วาระเรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยพนักงาน กรณีคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ ๓๒/๒๕๕๘ (แก้ไขเพิ่มเติม) กรณีการขายทรัพย์สินรอกการขายจากการให้บริการสินเชื่อสินเชื่อและเข้าซื้อของ ธพว.

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีบันทึก ที่ นต. ๓๗๙๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารได้จัดส่งให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว คือ รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๒ ส่วนรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ นั้น เป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมและขาดประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง ธพว. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ ธพว. เปิดเผยรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธพว. มีหนังสือ ที่ ธพว.๖๒๑๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ ธพว. ๓๔๒๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ ธพว.๔๑๒๖/๒๕๖๐

ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ ธพว. ๔๗๒๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ และ ที่ ธพว. ๕๐๖๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และผู้แทน ธพว. เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริง และวินัยความผิดของ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งหากมีการส่งมอบหรือเปิดเผย ข้อมูล เอกสาร หลักฐานก่อนมีการสอบสวนวินัยแล้วเสร็จจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การตรวจสอบหรือแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเข้าข่ายอาจมีการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีให้เปิดเผยก็ได้ และการเปิดเผยอาจมีความไม่ปลอดภัยก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะที่ผ่านมาเมื่อมีการเปิดเผยเอกสารและรายชื่อผู้เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จะดำเนินคดีอาญาจนทำให้กรรมการที่เกี่ยวข้องต้องเสียหาย เสียเวลาในการแก้ต่างคดีจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่สอบสวนวินัยให้แล้วเสร็จได้ตามภารกิจ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ แม้จะไม่เกี่ยวกับการสอบสวน แต่หากมีการส่งมอบหรือเปิดเผยข้อมูลเอกสารหลักฐานก่อนการสอบสวนวินัยแล้วเสร็จจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งเข้าข่ายอาจมีการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบเข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีให้เปิดเผยก็ได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ได้อุทธรณ์คำสั่ง ธพว. กรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุม โดยได้มีหนังสือถึง ธพว. เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๒ เฉพาะระเบียบ ธพว. ว่าด้วยการใช้รถยนต์ของธนาคาร พ.ศ. ๒๕๕๘ เท่านั้น และไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่เหลือ จึงมีความประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารที่ ธพว. ยังไม่เปิดเผยเพื่อนำไปใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้การสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ แต่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อ ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับรายงานการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงกรมสรรพากรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
 ๒. บันทึกถ้อยคำรวมทั้งหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจต้องรับผิดและพยานทุกคน
 ๓. เอกสารหลักฐานที่ใช้เป็นหลักฐานตามรายงานการสอบข้อเท็จจริง
 ๔. คำสั่งกรมสรรพากรที่สั่งผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
- กรมสรรพากร มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๒๑/๔๑๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เปิดเผยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยลบชื่อพยานบุคคลอื่น จำนวน ๑๓๔ ฉบับ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ และเอกสารประกอบ จำนวน ๖ แฟ้ม ๑,๗๘๗ แผ่น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เปิดเผยเฉพาะเอกสารหลักฐานที่ไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น ได้แก่ เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ จำนวน ๖ แฟ้ม ๑,๙๔๙ แผ่น และบัญชีรายละเอียดการพิจารณาหาผู้ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามมติคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ กรมสรรพากรยังไม่มีการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนรายอื่น ๆ จึงยังไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาว่าจะอนุมัติให้คัดสำเนาหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมสรรพากรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าวข้างต้น
แต่กรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓
บางส่วน และแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๗/๕๘๓
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า กระทรวงการคลังมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ
และกรมสรรพากรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ต่อมาคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
กรมสรรพากรได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมสรรพากรต้องรับผิดชอบใช้ค่า
สินไหมทดแทนจากการทำละเมิดต่อกรมสรรพากรในส่วนของสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร ๒๒ จำนวนค่าเสียหาย ๓,๒๐๖,๐๖๖,๓๓๑.๑๗ บาท มีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหม
ทดแทนให้แก่ทางราชการ ๗ คน โดยผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ
จำนวน ๘๕๔,๙๕๑,๐๒๑.๖๕ บาท และได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทาง
ละเมิดไปยังกระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ ตามข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และกรมสรรพากร
ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ จำนวน ๘๕๔,๙๕๑,๐๒๑.๖๕ บาท
ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรมสรรพากรไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์
ของผู้อุทธรณ์ จึงได้ส่งคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไปยัง ปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตาม
มาตรา ๔๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ
๒ (๔) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ใน
สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
กระทรวงการคลัง ตามข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ
ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และกรมสรรพากรยังมิได้ออกคำสั่งให้ผู้ต้องรับผิด
ทางละเมิดรายอื่นให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ เนื่องจากต้องรอผลพิจารณา
กระทรวงการคลังอีกชั้นหนึ่ง ตามข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การ
ปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่กรมสรรพากรได้ออกคำสั่งให้
ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการก่อนผู้ต้องรับผิดรายอื่น เนื่องจากมีข้อจำกัดใน

เรื่องอายุความ จึงต้องออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก่อนทราบผลการพิจารณาของ
กระทรวงการคลังตามข้อ ๑๗ วรรคท้าย ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การ
ปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผลการพิจารณาเรื่อง
ดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์และเป็นความลับของทางราชการ การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้การ
บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้ง ยังเป็นข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นจึงไม่อาจเปิดเผยสำนวนตามที่
ขอได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทาง
ละเมิดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ รายผู้อุทธรณ์
กรมสรรพากรได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการแล้ว เนื่องจากมี
ข้อจำกัดในเรื่องอายุความ แต่กรมสรรพากรยังมิได้ออกคำสั่งให้ผู้ต้องรับผิดทางละเมิดรายอื่นให้
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ เมื่อสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
ดังกล่าวเป็นสำนวนเดียวกัน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกันกับผู้ต้องรับผิดทางละเมิดรายอื่นที่
กรมสรรพากรยังมิได้ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้
การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่
ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องของ
ประกอบกันแล้ว การที่กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการ
พิจารณาคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
ผู้อุทธรณ์ โดยลบชื่อพยานบุคคลอื่น จำนวน ๑๓๔ ฉบับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะ
บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ และเอกสารประกอบ จำนวน ๖ แฟ้ม ๑,๗๘๗ แผ่น และข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๓ เปิดเผยเฉพาะเอกสารหลักฐานที่ไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น ได้แก่ เอกสารหลักฐาน
เกี่ยวกับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ จำนวน ๖ แฟ้ม
๑,๙๔๙ แผ่น และบัญชีรายละเอียดการพิจารณาหาผู้ที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามมติ
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๔ เมื่อกรมสรรพากรยังมิได้มีการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนรายอื่น ๆ จึงยังไม่มี
ข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาว่าเปิดเผยได้หรือไม่ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
การจราจรเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร ได้มีแบบคำขอ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและการจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่คือ หนังสือ
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ ๐๘๐๓.๑/๒๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจร มีข้อสั่งการท้ายแบบคำขอ
ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) ของ
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่คือ หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่
๐๘๐๓.๑/๒๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจร
ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
การจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๓.๑/๒๕๗๔ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งสำเนาหนังสือ
แนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเพื่อประกอบการ
พิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องของประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ ๐๘๐๓.๑/๒๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี
เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจตรีหญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจตรีหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรีได้ร้องทุกข์กล่าวโทษในคดีอาญาที่ ๑๒๗/๒๕๕๘ ๑๒๘/๒๕๕๘ ๑๒๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ และ ๑๒/๒๕๕๙ ที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรหลักห้าขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำเนาสำนวนคดีอาญาที่ ๑๒๗/๒๕๕๘ ๑๒๘/๒๕๕๘ ๑๒๙/๒๕๕๘ และ ๑๒/๒๕๕๙
๒. หนังสือแจ้งความคืบหน้าคดีอาญาที่ ๑๒๗/๒๕๕๘ ๑๒๘/๒๕๕๘ ๑๒๙/๒๕๕๘ และ ๑๒/๒๕๕๙
๓. สำเนาสำนวนคดีอาญาที่ ๑๑๐/๒๕๕๘
๔. สำเนาสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรหลักห้า ที่ ๑๐๖/๒๕๕๘ ๑๑๑/๒๕๕๘ และ อื่น ๆ ทุกคำสั่ง
๕. คำสั่งมอบหมายหน้าที่ซึ่งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคำสั่ง ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ - กรกฎาคม ๒๕๕๙
๖. สำเนาบัญชีลงชื่อรับเงินกองทุนสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของ สภ. หลักห้า ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ - มิถุนายน ๒๕๕๘
๗. สำเนาบันทนาการประชุม ศปก.สภ.หลักห้า และสำเนาบันทนาการประชุมบริหารประจำเดือน สภ.หลักห้า ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ - กรกฎาคม ๒๕๕๙
๘. สำเนาบันทนาการประชุมตามแนวทางคำสั่ง ตร. ที่ ๑๒๑๒/๒๕๓๗ ของพันตำรวจโท ข.
๙. สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการของ สภ. หลักห้า ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ - กรกฎาคม ๒๕๕๙
๑๐. สลิปเงินเดือนของพันตำรวจโทหญิง ก. ตั้งแต่ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ - กรกฎาคม ๒๕๕๙

๑๑. แบบประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจ ตามแนวทางหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๒๖/ว ๖๖ ลง ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ (ผนวก ก.-๑) และแบบแจ้งผลการประเมิน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ๒/๒๕๕๘ ๑/๒๕๕๙ และ ๒/๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้ประเมินได้แก่ พันตำรวจโท ข. ผู้ตรวจสอบได้แก่ พันตำรวจเอก ค.

๑๒. ภาพการประชุมอนุกรรมการเงินกองทุนสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของ สภ. หลักห้า ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ – มิถุนายน ๒๕๕๘

๑๓. หนังสือ สภ. หลักห้า ที่ ๐๐๒๒.๗ (๑๗)/๑๕๖๙ ลง ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

๑๔. สำเนาทะเบียนควบคุมการลาของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๘ – กรกฎาคม ๒๕๕๙

๑๕. สำเนาบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของ สภ. หลักห้า ตั้งแต่ก่อน มกราคม ๒๕๕๘ (ซึ่งไม่เคยจัดทำไว้เป็นหลักฐานมาก่อน)

๑๖. สำเนาหนังสือ สภ. หลักห้า ที่ ๐๐๒๒.๗ (๑๗)/๑๕๖๙ และ ที่ ๐๐๒๒.๗ (๑๗)/๑๕๐๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

๑๗. สำเนาหนังสือ สภ. หลักห้า ที่ ๐๐๒๒. (รบ).๗/(๑๗)/๑๒๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ชี้แจงข้อเท็จจริง

สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗(๑๗)/๑๓๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้พิจารณาคำขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการของผู้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้วยเหตุผลว่า คดีอาญา ที่ ๑๒๗/๒๕๕๘ คดีอยู่ระหว่างดำเนินการของ ป.ป.ช. คดีอาญา ที่ ๑๒๘/๒๕๕๘ คดีอยู่ในชั้นอุทธรณ์ คดีอาญา ที่ ๑๒๙/๒๕๕๘ อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ อส.๐๐๔๓(รบ)/๕๙๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง คดีอาญา ที่ ๑๒/๒๕๕๙ คดีอยู่ในชั้นอุทธรณ์ เนื่องจากสำนวนคดีที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการดำเนินคดีทางอาญาจึงไม่อาจสำเนาเอกสารให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรหลักห้าขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗(๑๗)/๗๔๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี สถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี และสถานีตำรวจภูธรหลักห้าตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย รวม ๒๐ เรื่อง เป็นโทษไล่ออก ๓ เรื่อง โทษให้ออก ๑ เรื่อง และโทษกักยาม ๑๖ เรื่อง สำหรับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารขอชี้แจง ดังนี้

รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นการดำเนินการในคดีอาญา จึงไม่อาจสำเนาเอกสารให้ได้และเอกสารอยู่ในความรับผิดชอบของ ป.ป.ช. และอัยการ แต่ความคืบหน้าทางคดีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

รายการที่ ๔ สำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกคำสั่ง ซึ่งได้ส่งคำสั่งตั้งกรรมการบันทึกแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและคำสั่งลงโทษให้กับผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีรายละเอียดและพยานหลักฐานในการพิจารณาลงโทษในเอกสารดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ หากจะต้องถ่ายเอกสารดังกล่าวซึ่งสถานีตำรวจภูธรหลักห้าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๙ คำสั่งมีเอกสารประมาณ ๑๓๓๗ แผ่น นอกจากนี้ ยังมีในส่วนของคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรีอีก ๒ สำนวน และตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีอีก ๙ สำนวน จำนวนเอกสารประมาณ ๒๐๐๐ แผ่น ในส่วนสำนวนของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี สถานีตำรวจภูธรหลักห้าไม่ใช่เจ้าของเอกสารไม่อาจสำเนาเอกสารให้ได้

รายการที่ ๕ ในประเด็นนี้มีเอกสารประมาณ ๗๒๒ แผ่น

รายการที่ ๖ บัญชีลงชื่อรับเงินกองทุนสืบสวนอยู่ในสำนวนคดีที่ส่งให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ จำนวน ๑๐ แผ่น

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมประจำเดือนในช่วงมกราคม ๒๕๕๘ – สิงหาคม ๒๕๕๘ สูญหายไประหว่างขนย้ายเอกสารจากที่ทำการหลังเก่ามายังอาคารสถานีตำรวจหลังใหม่ คงมีเพียงบันทึกการประชุมช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ มีเอกสารประมาณ ๒๙๔ แผ่น

รายการที่ ๘ มีเอกสารประมาณ ๑๒๑ แผ่น

รายการที่ ๙ มีเอกสารประมาณ ๑๑๘ แผ่น

รายการที่ ๑๐ ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จำนวน ๑๘ แผ่น

รายการที่ ๑๑ ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จำนวน ๓๐ แผ่น

รายการที่ ๑๒ ไม่ได้ถ่ายภาพไว้

รายการที่ ๑๓ มีเอกสาร จำนวน ๒ แผ่น

รายการที่ ๑๔ มีเอกสาร จำนวน ๒ แผ่น

รายการที่ ๑๕ เป็นการขอเอกสารก่อนที่จะมาดำรงตำแหน่ง

รายการที่ ๑๖ ข้อเดียวกับรายการที่ ๑๓

รายการที่ ๑๗ มีเอกสาร จำนวน ๖ แผ่น

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ป.ป.ช. และอัยการ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ เห็นว่า เป็นกรณีที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เห็นว่าสถานีตำรวจภูธรหลักห้าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๙ คำสั่ง ซึ่งในแต่ละคำสั่งได้มีคำสั่งลงโทษกักขังผู้อุทธรณ์จำนวน ๓ วันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นและสถานีตำรวจภูธรหลักห้ามีคำสั่งกักขังผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หากสถานีตำรวจภูธรหลักห้าเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นใคร ส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี จำนวน ๒ คำสั่ง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี จำนวน ๙ คำสั่ง เมื่อสถานีตำรวจภูธรหลักห้าแจ้งว่าไม่ใช่เจ้าของเอกสารไม่อาจสำเนาเอกสารให้ได้ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๗ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการ

ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เห็นว่าเมื่อสถานีตำรวจภูธรหลักห้าแจ้งว่ารายงานการประชุมประจำเดือนในช่วงมกราคม ๒๕๕๘ – สิงหาคม ๒๕๕๘ สูญหายไประหว่างขนย้ายเอกสารจากที่ทำการหลังเก่ามายังอาคารสถานีตำรวจหลังใหม่จึงเป็นกรณีที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนบันทึกการประชุมช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ นั้น เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๗. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ เห็นว่าเมื่อสถานีตำรวจภูธรหลักห้าแจ้งว่าได้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา แต่ให้สถานีตำรวจภูธรหลักห้า ให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

๘. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ เห็นว่าเมื่อสถานีตำรวจภูธรหลักห้าแจ้งว่าไม่ได้ถ่ายภาพไว้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ สถานีตำรวจภูธรหลักห้าอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรหลักห้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบวาบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ เฉพาะบันทึกการประชุมช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับการดำเนินโครงการโครงข่ายทางรถไฟ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๗ ฉบับถึงสำนักงานนโยบาย
และแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องจำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. รายงานเบื้องต้น (Inception Report) โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนา
โครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ เฉพาะปก
สารบัญชี รายงานในส่วนบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ แผนการดำเนินงานและการส่งมอบงาน บทที่ ๓
ผังการบริหาร และบทที่ ๔ หน้าที่ ๔ - ๕๔ ถึง ๔ - ๕๕

๒. หนังสือรับของสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง (สรร.) สนข. วันที่ ๗๕๕ วันที่
๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๕๔ น.

๓. รายงานการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดสัมมนาและการฝึกอบรม (เอกสารเพิ่ม)
โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว
และการพัฒนาพื้นที่

๔. ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนา
โครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙
จำนวน ๑ ชุด (พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระฯ)

๕. ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนา
โครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙
จำนวน ๑ ชุด (พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระฯ)

๖. ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนา
โครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙
จำนวน ๑ ชุด (พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระฯ)

๗. รายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ในแต่ละครั้งที่ได้มีการรับรองแล้ว และรายงานฯ ในครั้งล่าสุด

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๔๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นเอกสารโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ เอกสารข้อมูลต่าง ๆ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์เป็นที่ยุติจึงเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จึงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๑๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารรายการที่ ๑ จำนวน ๒๓ แผ่น รายการที่ ๒ จำนวน ๑ แผ่น รายการที่ ๓ จำนวน ๙ แผ่น รายการที่ ๔ จำนวน ๒๒ แผ่น รายการที่ ๕ จำนวน ๑๔ แผ่น รายการที่ ๖ จำนวน ๑๘ แผ่น และรายการที่ ๗ จำนวน ๓๙ แผ่น และชี้แจง ดังนี้

โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ เป็นการดำเนินงานจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ โดยศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายทางรถไฟในปัจจุบัน ระบบรถไฟทางคู่ โรงซ่อมบำรุง สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการขนส่งสินค้าและระบบโลจิสติกส์ ศึกษาการจัดวางรูปแบบย่านสถานี เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร รวมถึงศึกษาและเสนอแนะแนวทางการลงทุน มาตรการการวิธีการ และโครงการปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติในระยะเร่งด่วน โดยเสนอการดำเนินงานและรูปแบบในการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสถานะปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ทั้งนี้ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีบริษัท ก. จำกัด เป็น Leadfirm แต่เนื่องจากระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้ สนข. จึงอยู่ระหว่างดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญา จนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตาม

สัญญา และเนื่องจากโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างดำเนินการ ผู้อุทธรณ์ขอรายงานเบื้องต้น รายงานการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดสัมมนาและการฝึกอบรม หนังสือของ สนข. ถึงที่ปรึกษาโครงการฯ และหนังสือรับของ สนข. จากที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ในระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งในเอกสารแนบมีรายงานการประชุมรวมอยู่ด้วยและรายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งมีความเห็นและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาและมีความเห็นของคณะกรรมการกำกับฯ สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๗ คำขอ เป็นเอกสารในโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ เอกสารข้อมูลต่าง ๆ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์เป็นยุติ เพราะเป็นเพียงเอกสารที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับซึ่งผู้บังคับบัญชาจะเห็นด้วยหรืออาจเปลี่ยนแปลงก็ได้ จึงเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ที่ยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินงานและยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมเกี่ยวกับคำวินิจฉัย
และคำสั่งของประธานศาลฎีกา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานศาลยุติธรรม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำวินิจฉัยและคำสั่งของประธานศาลฎีกาที่ให้ยุติเรื่อง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔

สำนักงานศาลยุติธรรม มีหนังสือลับ ที่ ศย ๐๐๗/๑๖๐๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นบันทึกข้อความภายใน ใช้สำหรับเสนอความเห็นและสั่งการตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาภายในส่วนราชการ ซึ่งถือเป็นเอกสารภายในของหน่วยงานที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานศาลยุติธรรม ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและองค์คณะของศาลจังหวัดหนองบัวลำภูและศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ว่าชี้มูลหรือพิพากษาคดีผิด ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๐๘/๒๕๕๕ และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๗๙๖/๒๕๕๗ ว่ามีคำพิพากษาโดยยกข้ออ้างเฉพาะในส่วนที่เป็นประโยชน์กับจำเลยเท่านั้น เป็นการจงใจและชักกฎหมายผิด ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และพิพากษาไม่เป็นไปตามหลักฐานเอกสาร ระเบียบ กฎหมาย และข้อเท็จจริง จึงขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัย และขอให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมได้นำเสนอประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและวินิจฉัยคดีอันเป็นอำนาจอิสระของผู้พิพากษา ซึ่งศาลจะพิจารณาจากพยานหลักฐานทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวนและพิจารณา

พิพากษาไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว สำนักงานศาลยุติธรรมมีอาจก้าวล่วงได้ จึงได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอสำเนาเอกสารที่ประธานศาลฎีกามีคำสั่งยุติเรื่อง และขอให้เจ้าหน้าที่รับรองสำเนาด้วย เพื่อนำไปพิสูจน์ว่าการดำเนินการถูกต้องตามกระบวนการหรือไม่ ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมได้นำเสนอประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าเอกสารคำวินิจฉัยและคำสั่งของประธานศาลฎีกาที่ให้ยุติเรื่องดังกล่าวเป็นบันทึกข้อความภายในใช้สำหรับเสนอความเห็นและสั่งการตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาภายในส่วนราชการ ถือเป็นเอกสารภายในของหน่วยงานที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว และได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศาลยุติธรรม มีหนังสือ ลับ ที่ ศย ๐๐๓/๑๐๒๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่า ได้จัดส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ ที่ร้องเรียนมายังสำนักงานศาลยุติธรรม หนังสือแจ้งผลการพิจารณาของสำนักงานศาลยุติธรรมไปยังผู้อุทธรณ์ทุกฉบับ และสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาหนังสือร้องเรียนของผู้ร้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา สำหรับบันทึกข้อความคำวินิจฉัยของเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และการสั่งการของประธานศาลฎีกาที่ให้ยุติเรื่องดังกล่าว เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อความภายในใช้สำหรับเสนอความเห็นและสั่งการตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาภายในส่วนราชการ ซึ่งถือเป็นเอกสารภายในของหน่วยงานที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามข้อ ๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งแจ้งด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ต่อประธานศาลฎีกา ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและวินิจฉัยคดีอันเป็นอำนาจอิสระของผู้พิพากษา ซึ่งศาลจะพิจารณาจากพยานหลักฐานทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวน และพิจารณาพิพากษาไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้ความเป็นธรรมแก่คู่ความทุกฝ่าย และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว สำนักงานศาลยุติธรรมมีอาจก้าวล่วงได้ ประกอบกับข้อร้องเรียนดังกล่าวเป็นที่ยุติโดยไม่มีเหตุให้ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ประธานศาลฎีกาจึงได้มีคำสั่งยุติเรื่องนั้น สำหรับกรณีที่ปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากเป็นบันทึกข้อความภายใน ใช้สำหรับเสนอความเห็นและสั่งการตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาภายในส่วนราชการ ซึ่งถือเป็นเอกสารภายในของหน่วยงาน

ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามข้อ ๕ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกข้อความคำวินิจฉัยของเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และการสั่งการของประธานศาลฎีกาที่ให้ยุติเรื่อง กรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้ว่าสำนักงานศาลยุติธรรมชี้แจงว่าเป็นบันทึกข้อความภายในใช้สำหรับการเสนอความเห็นและสั่งการตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาภายในส่วนราชการ แต่ประธานศาลฎีกาได้มีคำสั่งเป็นที่ยุติแล้วและผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนเอง ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งการของประธานศาลฎีกาที่ให้ยุติเรื่อง กรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)
ของสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน
สังกัดปกครองอำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึง
สำนักงาน ก.พ. ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่
วว ดดด พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นวันที่ วว ดดด พ.ศ. ๒๕๐๒

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๑.๓/๓๕๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึง
ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๙ กำหนดว่า ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดใน
ทะเบียนประวัติข้าราชการ ให้ยื่นคำขอแก้ไขพร้อมหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด
เพื่อประกอบการพิจารณาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยต้องยื่นภายในเดือนธันวาคมของ
ปีงบประมาณก่อนเกษียณ กรณีนี้จึงไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไข
วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงส่งคำขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
คืนผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด
ของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน
สำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าหน้าที่
ปกครองชำนาญงาน สังกัดปกครองอำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ขอแก้ไขข้อมูลในทะเบียน
ประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ต่อสำนักงาน ก.พ. จากวันที่ วว ดดด พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นวันที่ วว ดดด
พ.ศ. ๒๕๐๒ เนื่องจากไม่ตรงกับวันเดือนปีเกิดที่แท้จริง สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือแจ้ง ผู้อุทธรณ์ว่า
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นขอแก้ไขต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และต้องยื่นภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณก่อนเกษียณ กรณีนี้จึงไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว และได้ส่งเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดคืนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ แต่ไม่มีหลักฐานสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด มีแต่หลักฐานทางทะเบียนบ้านฉบับอำเภอ (ท.ร.๑๔) บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลพนมเศษ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นฉบับที่เก่าที่สุด ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ และมีการแก้ไขเป็นวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากกำนันตำบลพนมเศษ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ให้ไปยื่นคำร้องเพื่อจำหน่ายรายการบุคคลซ้ำซ้อน ณ สำนักทะเบียนอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ตามโครงการสำรวจรายการบุคคลซ้ำซ้อนของกรมการปกครองซึ่งพบว่ามีการบุคคลซ้ำซ้อนที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในสำนักทะเบียนอำเภอท่าตะโกซึ่งจะต้องถูกจำหน่ายออก เมื่อผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องตามที่ได้รับแจ้ง จึงได้พบว่าทะเบียนบ้านฉบับอำเภอ (ท.ร.๑๔) บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลพนมเศษ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และทะเบียนบ้านฉบับอำเภอ (ท.ร.๑๔) บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลพนมเศษ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ มีรายการบุคคลของผู้อุทธรณ์ที่ซ้ำซ้อน โดยระบุว่าเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งตรงกับวันเกิดที่แท้จริงของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการหาเอกสารหลักฐานมาขอแก้ไขรายการให้ถูกต้องตามสูติบัตรที่หายไปตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า การพิจารณาขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยพิจารณาจากหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเป็นสำคัญ หากไม่มีหรือไม่สามารถหาสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้ ต้องพิจารณาจากหลักฐานที่ทางราชการออกให้ ได้แก่ ทะเบียนสำมะโนครัวหรือสำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษาทุกแห่ง หลักฐานทางทหาร หลักฐานทางราชการแสดงวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดา หลักฐานอื่นของทางราชการที่ระบุวัน เดือน ปีเกิดโดยชัดแจ้ง (ถ้ามี) ซึ่งต้องพิจารณาประกอบกัน แต่ในกรณีการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอโดยตรงต่อสำนักงาน ก.พ. โดยไม่ผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และระยะเวลาในการยื่นขอแก้ไขไม่เป็นไปตามข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวซึ่งกำหนดให้ต้องยื่นภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณก่อนเกษียณ สำนักงาน ก.พ. จึงไม่รับเรื่องไว้พิจารณาและส่งเรื่องคืนผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีข้อพิจารณาว่า การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นการขอ

แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยหากบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ และในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของข้าราชการนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๑๒) กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) มีอำนาจหน้าที่พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมการปกครองได้ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ คณะกรรมการ ก.พ. จึงเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อมีผู้ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) คณะกรรมการ ก.พ. จึงมีหน้าที่ต้องรับไว้พิจารณาและวินิจฉัยตามพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือได้ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวันเดือนปีเกิดให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือไม่ได้ คณะกรรมการ ก.พ. ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขแล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๙ จึงส่งคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดคืนนั้น เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาทางบริหารในการเร่งรัดให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการควบคุมเกษียณอายุราชการของข้าราชการ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในฐานะที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ตนเห็นว่าจะไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ต่อกรมการปกครอง และกรมการปกครองปฏิเสธการแก้ไขโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และได้ส่งเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานคืนผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดนั้นต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและคณะกรรมการฯ มีคำสั่ง ที่ สค ๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ วินิจฉัยว่ากรมการปกครองเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ เมื่อได้รับเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) กรมการปกครองมีหน้าที่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ก.พ. ซึ่งเป็นองค์กรควบคุมการเกษียณอายุข้าราชการเป็นผู้พิจารณา กรณีนี้กรมการปกครองยังมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยตรง ก็ได้ จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นคำร้องขอ

แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ต่อสำนักงาน ก.พ. ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ปฏิเสธการแก้ไข และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงรับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตรวจสอบพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ส่งมาเพื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใด ต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตร หรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดง จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทะเบียนบ้านเป็นหลัก ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ทะเบียนบ้านฉบับที่เก่าที่สุดได้แก่ ทะเบียนบ้านฉบับอำเภอ (ท.ร.๑๔) บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลพนมเศษ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ มีการขีดฆ่าและแก้ไขเป็นวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแม้จะมีการลงลายมือชื่อกำกับไว้แต่ไม่มีตราประทับของหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อพิจารณาข้อมูลการจำหน่ายบุคคลเข้าชั้นพบว่าผู้อุทธรณ์มีเลขประจำตัวประชาชน ๒ เลขหมาย คือ เลข - ระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ และเลข - ระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ และเลขประจำตัวประชาชนที่ถูกจำหน่ายว่าเป็นบุคคลเข้าชั้น คือ เลข - ซึ่งระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ บัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์ในปัจจุบัน คือ เลข - ระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกอบกับหลักฐานทางการศึกษาของผู้อุทธรณ์ ระบุเกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ เช่นกัน ดังนั้น จึงเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่ใช่เกิดวันที่ วว ดตด พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ขอแก้ไข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตสะพานสูงเกี่ยวกับการ
ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตสะพานสูง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการเขตสะพานสูงเพื่อขอสำเนาเอกสารการร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ต่อเติมที่อยู่อาศัยโดยไม่ถูกต้องพร้อมรับรองสำเนา เพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหา

สำนักงานเขตสะพานสูงมีหนังสือ ที่ กท ๘๑๐๓/๖๓๖๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตสะพานสูง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตสะพานสูงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตสะพานสูง ขอสำเนาเอกสารการร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ต่อเติมที่อยู่อาศัยโดยไม่ถูกต้องพร้อมรับรองสำเนา เพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหา แต่ได้รับแจ้งจากสำนักงานเขตสะพานสูงว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตสะพานสูงมีหนังสือ ที่ กท ๘๑๐๓/๔๐๐๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ ดังนี้

๑. สำนักงานเขตสะพานสูงได้รับเรื่องร้องเรียนเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านเลขที่ - กรุงเทพมหานคร ได้ทำการต่อเติมส่วนหน้าบ้านและหลังบ้าน

โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยเฉพาะส่วนหลังบ้านได้ทำการทุบทำลายแนวรั้วกันกำแพงที่ก่อสร้างไว้เป็นแนวเขตของการเคหะแห่งชาติ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายขอให้สำนักงานเขตสะพานสูงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๒. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอทราบเอกสารที่ถูกกล่าวหาและร้องเรียน ตามที่สำนักงานเขตสะพานสูงได้ส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธามาพบกรณีที่ถูกร้องเรียนว่าต่อเติมที่อยู่อาศัยไม่ถูกต้อง จึงขอให้สำนักงานเขตสะพานสูงส่งสำเนาเอกสารร้องเรียนดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาเพื่อประกอบการแก้ไขข้อกล่าวหา

๓. สำนักงานเขตสะพานสูงพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารข้อร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการดำเนินการเรื่องร่ำร้องทุกข้อกล่าวโทษ และแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/ว๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยโดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณี และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอคือ หนังสือร้องเรียนว่า ผู้อุทธรณ์ต่อเติมที่อยู่อาศัยโดยไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนเอง และเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วไม่ปรากฏพยานหลักฐานอย่างเพียงพอว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำที่อาจเป็นความผิดตามกฎหมาย ซึ่งการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายให้แก่ ทางราชการเพราะเกรงว่าจะได้รับอันตราย ซึ่งการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยหนังสือร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและข้อมูลอื่นของผู้ร้องเรียนที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตสะพานสูงเปิดเผยหนังสือร้องเรียน โดยปกปิด

ชื่อและข้อมูลอื่นของผู้ร้องเรียนที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์หลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการสอบสวน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. คำให้การของพยานและผู้กล่าวหา พร้อมทั้งให้คณะกรรมการสอบสวนระบุถึงที่มาว่าได้อะไรมาจากผู้ใด และเมื่อใด

๒. หลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งให้คณะกรรมการสอบสวนระบุถึงที่มาว่าได้อะไรมาจากผู้ใด และเมื่อใด

๓. คำสั่งนายคสภามหาวิทยาลัยพิจารณาสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการ

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนที่ปฏิบัติตามขั้นตอนของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๗๐๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความเสียหายแก่พยานผู้มาให้ถ้อยคำได้ ส่วนรายการที่ ๓ ยังมีคำสั่งนายคสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิตพิจารณาสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิตไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มีหนังสือร้องเรียนถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต กล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอาจารย์หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สังกัดคณะวิทยาการจัดการ ว่ามีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนหลายประการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง และต่อมาได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วรายงานผลการสอบสวนต่อมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรบัญชีบัณฑิตมาเป็นเวลากว่าสิบปีและเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก จึงเห็นว่าควรมีเหตุให้ลดโทษตามข้อ ๔๖ (๑) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยสวนดุสิตปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๗๐๑/๔๕๑๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา ประกอบด้วย (๑) คำให้การของพยานในการสอบสวนวินัย (๒) บันทึกคณะวิทยาการจัดการ (หลักสูตรบัญชีบัณฑิต) ที่ คจก. ๒๑๗๒/๒๕๕๙ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต (๓) รายงานการสืบหาข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และ (๔) รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อวางแนวทางการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ และชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งนายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิตไม่ได้มีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาดำเนินการแต่อย่างใด เพราะการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพัก หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีคำสั่ง ที่ ๒๒๗/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ รวมระยะเวลา ๑๗๕ วัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำให้การของพยานและผู้กล่าวหา ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้การของพยานนั้น จากการตรวจสอบพบว่ามีปรากฏอยู่ ๒ ส่วน คือ (๑) ในรายงานการสืบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ และ (๒) บันทึกการให้ถ้อยคำของพยานเป็นรายบุคคล ตามรายงานการสืบหาข้อเท็จจริงและรายงานผลการสอบสวนโดยมีเนื้อหาเป็นการสรุปคำให้การของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวน ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานเป็นรายบุคคลนั้น ผู้ให้ถ้อยคำส่วนใหญ่เขียนด้วยลายมือของตน และมีเอกสารแนบซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยานประกอบการให้ถ้อยคำด้วย เห็นว่า กรณีนี้แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ถูกร้องเรียนและถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับตนก็ตาม แต่การเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา และแม้จะปกปิดชื่อของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน แต่การเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำเป็นรายบุคคลซึ่งส่วนใหญ่เขียนด้วยลายมือก็จะทำให้สืบค้นได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานและผู้กล่าวหาเฉพาะที่ปรากฏในรายงานการสืบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน รวมทั้งชื่อของบุคคลที่พยานได้มีการกล่าวถึง ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานเป็นรายบุคคลไม่เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หลักฐานที่เกี่ยวข้อง คือบันทึกคณะวิทยาการจัดการ (หลักสูตรบัญชีบัณฑิต) ที่ คจก. ๒๑๗๒/๒๕๕๙ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต และหนังสือของผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับความประพฤติของผู้อุทธรณ์ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าเป็นหนังสือที่เขียนด้วยลายมือ กรณีนี้แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ถูกร้องเรียนและถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับตนก็ตาม แต่การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา และแม้จะปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียนแต่การเปิดเผยหนังสือซึ่งเขียนด้วยลายมือจะทำให้สืบค้นได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ น่าจะเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะบันทึกคณะวิทยาการจัดการ (หลักสูตรบัญชีบัณฑิต) ที่ คจก. ๒๑๗๒/๒๕๕๙ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งนายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตชี้แจงว่านายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิตไม่ได้มีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาการสอบสวน เพราะการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงดังกล่าวเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนที่ปฏิบัติตามขั้นตอนของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ คือรายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อวางแผนทางการสอบสวน วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อการสอบสวนวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำให้การของพยานและผู้กล่าวหาที่ปรากฏในรายงานการสืบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน รวมทั้งชื่อของบุคคลที่พยานได้มีการกล่าวถึง ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานเป็นรายบุคคลไม่เปิดเผย

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกคณะกรรมการจัดการ (หลักสูตรบัญชีบัณฑิต) ที่ คจก. ๒๑๗๒/๒๕๕๙ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ส่วนหนังสือของผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับความประพฤติของผู้อุทธรณ์ไม่เปิดเผย

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อวางแผนทางการสอบสวน วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่
เกี่ยวกับคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน

ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๐(ชม).๔๑๗/๕๕๗๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดอยู่ในประเภทของข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจดำเนินตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถคัดสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนพันตำรวจโท ข. รองผู้กำกับการ (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ว่าไม่ดำเนินคดี ให้ผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุให้คดีขาดอายุความไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดได้ตามกฎหมาย ต่อมาได้รับทราบว่าการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งให้ พันตำรวจโท ข. ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน แต่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๐(ชม).๔๑๗/๗๔๔๙ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปได้ว่า คำสั่งให้ พันตำรวจโท ข. ผู้ได้บังคับบัญชาในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นไปตามคำสั่ง ระเบียบ กฎ ขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามแนวทางการปฏิบัติขององค์กร ต่อบุคลากร เป็นการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้ที่ถูกกล่าวหาอันเนื่องมาจากการสืบสวน ข้อเท็จจริงจากเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหา ซึ่งในมูลเหตุเดียวกันนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ ให้ดำเนินคดีอาญากับ พันตำรวจโท ข.ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนกระทำการหรือไม่ กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อช่วยเหลือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ต้องรับโทษ หรือรับโทษน้อยลง การเปิดเผยคำสั่งดังกล่าวต่อบุคคลอื่นที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือคำสั่ง ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการตำรวจ ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ คำสั่งดังกล่าวเป็น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน การเปิดเผยคำสั่งจึงไม่น่าจะมี ผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวนของพนักงานสอบสวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็น ผู้ร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จึงสมควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่เปิดเผยคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัด เชียงใหม่ ที่ ๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๑๙ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือการร้องเรียนทั้งหมดและเวลา วัน เดือน ปี ที่ส่งและรับ
๒. เลขทะเบียนลงรับหนังสือการร้องเรียนและเวลา วัน เดือน ปี ที่รับ
๓. ความเห็นของผู้เสนอให้มีการสืบสวนข้อเท็จจริง และเวลา วัน เดือน ปี ที่มี

ความเห็น

๔. ความเห็นผู้มีคำสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงและเวลา วัน เดือน ปี ที่มีความเห็น
๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๖. พยานเอกสารทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
๗. พยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
๘. สรุปสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๙. ความเห็นของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน
๑๐. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๑๑. พยานเอกสารทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๒. พยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๓. ภาพถ่ายพยานวัตถุทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๔. สำนวนการสอบสวนทั้งหมด พร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

๑๕. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑๖. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการรายงานผลการสอบสวนฉบับแรกที่ส่งไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. พร้อมความเห็น

๑๗. หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ส่งสำนวนการสอบสวนคืนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้พิจารณาทบทวนสำนวนการดำเนินการทางวินัย

๑๘. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการรายงานผลการสอบสวนฉบับที่สองที่ส่งไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. พร้อมความเห็น

๑๙. มติ ก.ค.ศ. ที่มีความเห็นลงโทษไล่ออกจากราชการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๐๐๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) เพื่อประกอบการแก้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๑๙ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๖๙๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ และได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา ข้อ ๕ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดว่า “การคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น ๆ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจที่ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ” และเห็นว่า รายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ประกอบไปด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อพิจารณา และข้อเสนอในการใช้ดุลพินิจพิจารณาโทษทางวินัย อีกทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ร้องและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว อย่าให้ได้รับภัยจากการ

ดำเนินการทางวินัย ในครั้งนี้ จึงอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดไปยังสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยมีได้สำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ จึงไม่สามารถนำส่งข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการฯ ได้

คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาเกี่ยวกับหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ อีกทั้งได้ตรวจสอบหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้วพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยทั้ง ๑๙ รายการ เช่นเดียวกัน แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๑๐/๑๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องคืนให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์แล้ว และได้พบว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๓๑๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. ส่งเอกสารหลักฐานทั้งหมดไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง และตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๖๙๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่มีถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่าได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยมีได้สำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ จึงน่าเชื่อว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นปัจจุบันอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. ขอให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยไปเพื่อประกอบการพิจารณา และสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานะเรื่องการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ว่าอยู่ในขั้นตอนใด เสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ อย่างไร ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๗๑๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา และชี้แจงว่าการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์นั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณาของเจ้าหน้าที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๑๙ รายการ เมื่อการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีคำสั่งลงโทษแล้ว ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ

หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่าการเปิดเผย หนังสือร้องเรียนและบันทึกการให้ถ้อยคำพยาน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย หรืออาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ถ้อยคำนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้ ในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ก.ค.ศ. อาจมีการส่งกลับคืนไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ จึงให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารตาม คำขออยู่ในปัจจุบัน ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๑๙ รายการ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดศรีสะเกษ
เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๑๒๙๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ และคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๔๘๕๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๐๙/๑๐๗๘๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การที่กรมส่งเสริมการเกษตรได้แจ้งผลการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ถือได้ว่าเป็นการเหมาะสมกับกรณีแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นเอกสารของทางราชการที่กำหนดชั้นความลับ จึงมีอาจเปิดเผยได้ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตลอดจนบันทึกถ้อยคำพยานอาจเกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดศรีสะเกษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดศรีสะเกษไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนพฤษั อำเภोजักราช จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรร้องเรียนกล่าวหานางสาว ข. ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ สำนักงานเกษตรอำเภอรามาศิไล จังหวัดศรีสะเกษ ว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือแจ้งให้จังหวัดศรีสะเกษแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ

ข้อเท็จจริง ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้มีคำสั่งที่ ๑๒๙๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กรมส่งเสริมการเกษตรพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตรพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏแต่เพียงถ้อยคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาแต่เพียงฝ่ายเดียว ไม่ปรากฏพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายจึงขอให้จังหวัดศรีสะเกษดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้มีคำสั่งที่ ๔๘๕๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เชิญพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดวินัย จังหวัดศรีสะเกษรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้กรมส่งเสริมการเกษตรทราบ ซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตรได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษดังกล่าว แต่จังหวัดศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ด่วน ที่ ศก ๐๐๐๙/๑๓๘๕๐ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามตำแหน่งหน้าที่ อีกทั้งเป็นข้อกล่าวหาในช่วงระยะเวลาก่อนที่จะถูกร้องเรียน จะเข้ารับราชการ ดังนั้น ข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัวอันมีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถูกร้องเรียน ซึ่งผู้ถูกร้องเรียนก็ไม่ประสงค์จะให้มีการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์จะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการพิจารณาดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐตามสิทธิที่พึงมีแล้ว หากผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งก็สามารถร้องเรียนต่อหน่วยงานเพื่อขอให้พิจารณาเพิ่มเติม หรืออาจใช้สิทธิดำเนินการทางศาลหากเห็นว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียน จังหวัดศรีสะเกษจึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๑๒๙๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ และคำสั่งที่ ๔๘๕๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการสำนักงานเกษตรอำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ ว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของตน ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษและกรมส่งเสริมการเกษตรได้พิจารณาแล้ว

เห็นว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเรียน กระทำผิดวินัย อีกทั้งเป็นการร้องเรียนพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนก่อนที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัวและมีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกร้องเรียน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการจะเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน แต่ในกรณีนี้เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ราชการ และผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการพิจารณาดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐตามสิทธิที่พึงมีแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยหรือมีข้อโต้แย้งก็สามารถร้องเรียนต่อหน่วยงานเพื่อขอให้พิจารณาเพิ่มเติม หรืออาจใช้สิทธิดำเนินการทางศาลหากเห็นว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนได้ ดังนั้น การที่จังหวัดศรีสะเกษมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอตากกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู
เกี่ยวกับหนังสือขอให้ย้ายพนักงานเทศบาลออกจากพื้นที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอตากกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานเทศบาลตำบลเก่ากลอย ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอตากกลาง ขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ (สภาฯ) นก ๗๔๑๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องขอย้ายพนักงานเทศบาลสามัญออกจากพื้นที่

อำเภอตากกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๗/๙๐๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อำเภอตากกลางได้แจ้งเทศบาลเก่ากลอยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ อำเภอตากกลางจึงไม่อนุญาตในการขอคัดสำเนาเนื่องจากอาจจะกระทบในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเทศบาลตำบลเก่ากลอย และเพื่อรักษาความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอตากกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอตากกลางไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ประธานสภาเทศบาลตำบลเก่ากลอย และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเก่ากลอย รวม ๑๐ คน ได้ยื่นหนังสือ ที่ (สภาฯ) นก ๗๔๑๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อนายอำเภอตากกลางขอให้ย้ายพนักงานเทศบาลสามัญ นาย ก. (ผู้อุทธรณ์) ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชนชำนาญการ สังกัดสำนักงานเทศบาลตำบลเก่ากลอยออกจากพื้นที่ เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติราชการหลายประการซึ่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเก่ากลอยมีความเห็นว่าหากบุคคลดังกล่าวยังปฏิบัติราชการที่เทศบาลตำบลเก่ากลอย

จะเกิดความขัดแย้งภายใน และสร้างความวุ่นวายในองค์กรและจะเกิดผลกระทบต่อราชการและประชาชน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว นายอำเภอตากกลางได้แจ้งให้เทศบาลตำบลเก่ากลอย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเสร็จแล้วรายงานอำเภอตากกลางเพื่อพิจารณา ผู้อุทธรณ์ เห็นว่าการร้องเรียนดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน จึงยื่นคำร้องขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ (สภาฯ) นก ๗๔๑๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน แต่อำเภอตากกลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอตากกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นก ๐๐๒๓.๗/๒๔๔๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงว่ากรณีการร้องเรียนขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่นั้น เทศบาลตำบลเก่ากลอยซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ได้มีคำสั่งที่ ๑๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเทศบาลตำบลเก่ากลอย และเพื่อรักษาความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือ ที่ (สภาฯ) นก ๗๔๑๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องขอย้ายพนักงานเทศบาลสามัญออกจากพื้นที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเก่ากลอยที่ ๑๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยเป็นการตรวจสอบเพื่อหาข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ดังที่มีการร้องเรียนหรือไม่ ยังมีได้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดฐานใดหรือไม่ อย่างไร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการเพื่อหาข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยรายละเอียดของหนังสือร้องเรียนจึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง ขอเอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบและการดำเนินการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ทุกฉบับ

สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางมีบันทึก ที่ ลป ๐๐๒๐.๔/-ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครอง และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายงานข้อเท็จจริง/รายงานผลการดำเนินการ เป็นเอกสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบหรือละเมิดต่อคู่กรณีในเรื่องพิพาท และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินของผู้หนึ่งผู้ใดได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เจ้าของเดิมคือ นาย ข. และ นาย ค. ต่อมานาง ง. ได้ซื้อที่ดินดังกล่าวจากการขายทอดตลาดของ กรมบังคับคดี และได้ยื่นขอทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่การรังวัดเพื่อออกโฉนดยังไม่สามารถทำได้ เนื่องจากที่ดินมีกอรวก กอไผ่ รกทึบ ต้องใช้เวลาหลังจากนั้นอีก ๑ ปี ถึงจะเข้าไปทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องทุกข์กราบเรียนนายกรัฐมนตรี้ และร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดินและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำปาง ขอให้ตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน

เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ ของนาง ง. ว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร เหตุใด จึงไม่มีการแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงหรือหน่วยงานท้องถิ่นประจักษ์แนวเขต การออกโฉนดที่ดิน ทับทางสาธารณะและมีการปลูกต้นไม้ทับทางดังกล่าว เป็นเหตุให้ไม่มีทางสาธารณะเข้าออกที่ดินของ ผู้อุทธรณ์ จังหวัดลำปางได้มีคำสั่งที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว โดยมีนายอำเภอเมือง ลำปาง เป็นประธานกรรมการ และมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิชัย เป็นกรรมการและ เลขานุการ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๒๐.๔/๑๕๖๕๗ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางได้เคยมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๐.๔/๑๖๓๔๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ นั้น ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนงานการสอบสวนเรื่องดังกล่าวไม่ได้อยู่ใน ความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติ ของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิประโยชน์ของตน ข้อมูลข่าวสาร รายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางสมควรปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่ปรากฏในการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินเพื่อไม่ให้รู้กล้ำสิทธิส่วนบุคคลของ บุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง กรมที่ดินได้ออกระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินเป็นการเฉพาะ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารตามระเบียบกรมที่ดินดังกล่าว และสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางสามารถคิดค่าธรรมเนียมได้ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบกรมที่ดินนี้

๒. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อเท็จจริงได้ว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง จึงเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ต้องไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ขอเอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ทุกฉบับ และเอกสารการตรวจสอบตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ทุกฉบับ

จังหวัดลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๐/๖๕๓๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง นั้นไม่สามารถจัดหาให้ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง ส่วนข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ เนื่องจากเรื่องอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการดังกล่าว จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดลำปางไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เจ้าของเดิมคือนาย ข. และนาย ค. ต่อมานาง ง. ได้ซื้อที่ดินดังกล่าวจากการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี และได้ยื่นขอทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่การรังวัดเพื่อออกโฉนดยังไม่สามารถทำได้ เนื่องจากที่ดินมีกอรวก กอไผ่ รกทึบ ต้องใช้เวลาหลังจากนั้นอีก ๑ ปี ถึงจะเข้าไปทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องทุกข์กราบเรียนนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี และร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดินและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำปาง ขอให้ตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๑๙๖๒ ของ

นาง จ. ว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร เหตุใดจึงไม่มีการแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงหรือหน่วยงานท้องถิ่นไปประวัชชีแนวเขต การออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณะ และมีการปลูกต้นไม้ทับทางดังกล่าว เป็นเหตุให้ไม่มีทางสาธารณะเข้าออกที่ดินของผู้อุทธรณ์ จังหวัดลำปางได้มีคำสั่งที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว โดยมีนายอำเภอเมืองลำปาง เป็นประธานกรรมการ และมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิชัย เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๒๐.๔/๑๗๖๑๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นของรัฐ คือสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง ส่วนข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ นั้น ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งจังหวัดลำปางได้มีหนังสือเร่งรัดขอทราบผลการดำเนินการไปยังอำเภอเมืองลำปางแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง จึงเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง

๒. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อเท็จจริงได้ความว่า เรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอเมืองลำปาง ขอเอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ทุกฉบับ และเอกสารการตรวจสอบตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ทุกฉบับ

อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๐๑๑๘.๑/๑๓๕๖ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง นั้นไม่สามารถจัดหาให้ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง ส่วนข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ เนื่องจากเรื่องอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการดังกล่าว จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอเมืองลำปางไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เจ้าของเดิมคือนาย ข. และนาย ค. ต่อมานาง ง.ได้ซื้อที่ดินดังกล่าวจากการขายทอดตลาดของ กรมบังคับคดี และได้ยื่นขอทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่การรังวัดเพื่อออกโฉนดยังไม่สามารถทำได้เนื่องจากที่ดินมีกอรก กอไผ่ รกทึบ ต้องใช้เวลาหลังจากนั้นอีก ๑ ปี ถึงจะเข้าไปทำการรังวัดและออกโฉนดที่ดินได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องทุกข์กราบเรียนนายกรัฐมนตรี้ และร้องเรียนต่ออธิบดี

กรมที่ดินและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำปาง ขอให้ตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๑๙๖๒ ของนาง ง. ว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร เหตุใดจึงไม่มีการแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงหรือหน่วยงานท้องถิ่นไประวังชี้แนวเขต การออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณะ และมีการปลูกต้นไม้ทับทางดังกล่าว เป็นเหตุให้ไม่มีทางสาธารณะเข้าออกที่ดินของผูุ้ธรณ์ จังหวัดลำปางได้มีคำสั่งที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนของผูุ้ธรณ์ดังกล่าว โดยมีนายอำเภอเมืองลำปาง เป็นประธานกรรมการ และมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิชัย เป็นกรรมการและเลขานุการ ผูุ้ธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่อำเภอเมืองลำปางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเมืองลำปาง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๑๑๘.๖/๓๒๔๓ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นของรัฐ คือสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง ส่วนข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ นั้น ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง อำเภอเมืองลำปางยังไม่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากองค์การบริหารส่วนตำบลพิชัยแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๙๖๒ หน้าสำรวจ ๒๐๙๗๔ ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง จึงเป็นกรณีที่ผูุ้ธรณ์ต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง

๒. ข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๑๔๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อเท็จจริงได้ความว่า เรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผูุ้ธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับ
การสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญา พิเศษ ๒ กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผ่านผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้คะแนน การสัมภาษณ์และผลคะแนนการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยขอให้แยกคะแนนออกเป็นกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การให้คะแนนการสอบสัมภาษณ์
๒. คะแนนวุฒิการศึกษา
๓. คะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
๔. คะแนนระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง
๕. คะแนนการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
๖. คะแนนผลงานหรือผลการปฏิบัติงาน โดยขอให้แยกคะแนนที่คณะกรรมการแต่ละคนได้ให้ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒
๗. คะแนนข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางาน
๘. คะแนนการสัมภาษณ์
๙. คะแนนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก รักษาการในตำแหน่งในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๗ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑ ราย โดยขอให้แยกคะแนนตามข้อ ๒ ถึง ๘

กรมสอบสวนคดีพิเศษโดยกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล ส่วนสรรหาบรรจุแต่งตั้ง มีบันทึก ลับ ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๖๒๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งเปิดเผยคะแนนของ ผู้อุทธรณ์ สำหรับคะแนนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกรักษาการในตำแหน่งในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๗ ราย

และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑ ราย อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษให้นำเข้าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารใน
กรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อพิจารณามีความเห็น และเสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐
ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า
กรมสอบสวนคดีพิเศษมีประกาศ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๓ ฉบับ รับสมัคร
ข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเชี่ยวชาญ) (กลุ่มที่ ๑) จำนวน
๗ ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการเงินการธนาคาร (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเชี่ยวชาญ)
(กลุ่มที่ ๒) จำนวน ๑ ตำแหน่ง และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการค้ามนุษย์และคดียาเสพติด
(พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเชี่ยวชาญ) (กลุ่มที่ ๓) จำนวน ๑ ตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง
รองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ ๒ เข้าสมัครรับการคัดเลือกในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ แต่ไม่
ผ่านการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษ
เปิดเผยคะแนนรวมของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ได้แยกเป็นแต่ละหัวข้อ และในส่วนคะแนนของผู้ที่ผ่านการ
คัดเลือก อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษให้นำเข้าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษ
เพื่อพิจารณามีความเห็น ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษ
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ประชุมมีมติให้แจ้งผู้ที่อาจมีผลกระทบถึง
ประโยชน์ได้เสียเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๓๗๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐
ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลในส่วนคะแนนของผู้ได้รับคัดเลือก
เป็นไปด้วยความรอบคอบ จึงได้นำเสนอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษ
พิจารณาตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษได้
พิจารณาแล้วมีมติให้แจ้งผู้ที่อาจมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หลักเกณฑ์การ
ให้คะแนนการสอบสัมภาษณ์ และคะแนนการประเมินของผู้อุทธรณ์ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

คะแนนของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกกรรมการในตำแหน่งกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ โดยแยกตามวุฒิ การศึกษา การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การปฏิบัติตน เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ผลงานหรือผลการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางาน และการสัมภาษณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งมีใช้ข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่หน่วยงานจะต้องแจ้งสิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยให้ทราบ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับปัจจุบัน กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มต่างๆ ที่ว่างลงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการ คัดเลือกข้าราชการของกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้มี การประกาศไว้หรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากคัดเลือกประเมินผลงานเพื่อเลื่อนและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
(องค์การมหาชน) เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - สังกัด - มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน เพื่อขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์ เฉพาะในวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา/วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ รวม ๑๗ รายการ

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนมีหนังสือ ที่ วท ๖๑๐๐/๒๓๗ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ วท ๖๑๐๐/๓๗๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียและรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์นั้นไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามคำขอ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ฉบับไปยังสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน เพื่อทักท้วงเอกสารที่ยังเปิดเผยไม่ครบถ้วน

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนมีหนังสือ ที่ วท ๖๑๐๐/๕๘๙ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ยังเปิดเผยไม่ครบถ้วนตามคำขอลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง เป็นคดีหมายเลขคำที่ - โดยมีสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน คณะกรรมการประสานงานบริหาร และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน เป็นผู้ถูกฟ้องคดี

ตามลำดับ ซึ่งตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นดุลยพินิจของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนที่จะมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อมิให้กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งกำลังอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลปกครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน จำนวน ๑๑ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ในการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา/วินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง รวมถึงรายละเอียดเอกสารประกอบการพิจารณาทั้งหมด

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการประเมิน - ได้ประเมินผู้อุทธรณ์อันนำไปสู่การปรับคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานระบบลำเลียงแสงและกลุ่มงานฟิสิกส์เครื่องเร่งอนุภาค ที่มืองค์ประกอบคณะกรรมการเป็นบุคคลภายนอก - ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๔๔/๒๕๕๖

รายการที่ ๔ คำแก้คำร้องทุกข์ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งทุกข์ ได้แก่ - และ -

รายการที่ ๕ คำให้การ คำให้ข้อมูล คำชี้แจง และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ผู้ถูกเรียกเข้าให้ข้อมูลอันเกี่ยวข้องกับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ที่มอบให้แก่คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน และคณะกรรมการทุกชุด อันถูกนำมาประกอบการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๖ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการตรวจสอบผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ตามคำสั่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๙/๒๕๕๙ รวมทั้งบันทึกหรือรายงานทุกฉบับ

รายการที่ ๗ ข้อมูลเปรียบเทียบกับบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานเป็น ๔ ลำดับสุดท้ายของฝ่ายสถานีวิจัย ตำแหน่ง -

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร พร้อมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณาในส่วนที่เป็นวาระการพิจารณาดำเนินการของผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัย เกี่ยวกับการทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ อันเป็นวาระสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหารวาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ และเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ตามมติที่ประชุมดังกล่าว

รายการที่ ๙ มาตรฐานและหลักเกณฑ์การให้คะแนน รายละเอียดวิธีการประเมิน และวิธีการให้คะแนนของกระบวนการประเมินที่ใช้ในการประเมินผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง -

รวมถึงคะแนนที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการจากประเมินดังกล่าว อันนำไปสู่ผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ตามบันทึกข้อความ ที่ สช.๖๑๐๒(๒)/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และผลการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

รายการที่ ๑๐ รายละเอียดการยกเลิกบันทึกข้อความ ที่ สช.๖๑๐๒(๒)/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

รายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมคณะทำงานโครงการ “งานเดินเครื่องบำรุงรักษาระบบลำเลียงแสงที่ ๔.๑ IR” ที่เกิดขึ้นทุกครั้งในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ รวมถึงข้อมูลรายละเอียดหรือรายงานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และรวมถึงปัญหา อุปสรรค ความล่าช้าและความเสียหายของโครงการที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนอ้างว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน และเป็นผลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพียงระดับ “ดี”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ในระดับดี จึงได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการประเมิน และมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ แต่สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยบางรายการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ในระดับดี ซึ่งในการพิจารณาต่อสัญญาจ้างนั้น ผู้ถูกประเมินต้องได้รับการประเมินเฉลี่ยในระดับดีมาก ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการประเมินดังกล่าว โดยสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนได้ปรับคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ แต่คะแนนก็ยังอยู่ในระดับดี ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้รับการเปิดเผยบางรายการ บางรายการเปิดเผยไม่ครบถ้วน และได้รับการปฏิเสธบางรายการ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับและยังได้รับไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปประกอบการทำคำคัดค้านคำให้การในคดีปกครองซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๑ รายการ โดยมีเหตุผล ดังนี้

รายการที่ ๑ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแจ้งว่าได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารเพียง ๓ แผ่น โดยไม่ได้มีลักษณะเป็นรายงานการประชุมหรือมีรายละเอียดเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแต่อย่างใด และผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์กี่ครั้ง เนื่องจากสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่ได้แจ้งให้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนระบุจำนวนครั้งและวันที่มีการประชุมดังกล่าว และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อประโยชน์ในการต่อสู้คดีปกครอง

รายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยเป็นเอกสารเพียง ๓ แผ่น โดยไม่ปรากฏข้อความที่ระบุหลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีระบุเฉพาะรายละเอียดและวิธีการตลอดจนสัดส่วนในการประเมินผลการปฏิบัติงานเท่านั้น

รายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้รับรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ – ในการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างซึ่งไม่ตรงกับความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการรายงานการประชุมในการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ระบุว่าหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีด้วย

รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการแต่อย่างใด และผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาร้องทุกข์กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการพิจารณาคำร้องทุกข์ดังกล่าวได้เสร็จสิ้น เป็นที่ยุติ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยในหนังสือแจ้งผลดังกล่าวไม่ได้แสดงเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาในแต่ละขั้นตอนของผู้มีอำนาจเกี่ยวข้อง อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองยอมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลของฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีและพยานบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้ไว้ในชั้นการพิจารณาคำร้องทุกข์ เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาทำคำคัดค้านคำให้การต่อศาลปกครองต่อไป ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนระบุจำนวนและรายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ให้ครบถ้วน

รายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการนี้แต่อย่างใด เนื่องจากสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนอ้างว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ใช่เอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนระบุจำนวนครั้งและวันที่มีการประชุมดังกล่าว และเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

รายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการนี้แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ เพราะผู้อุทธรณ์ได้คะแนนน้อยที่สุดในฝ่ายสถาบันวิจัย โดยผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบชื่อบุคคลอื่น ต้องการทราบผลคะแนนและรายละเอียดการปฏิบัติงานเท่านั้น

รายการที่ ๘ ผู้อุทธรณ์ได้รับรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร วาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แล้วพบว่า ที่ประชุมมีมติให้ทบทวนผลการประเมิน เพื่อให้ มีขั้นตอนการคัดเลือกเบื้องต้นแจ้งข้อปรับปรุงให้มีการตกลงกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ เจ้าหน้าที่มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเอง และมอบหมายให้ผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัยหารือกับ ผู้ที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง พิจารณาร่วมกันในการทบทวนคะแนนผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ส่งให้ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และยกเลิกผลการประเมินการ ปฏิบัติงานเดิม ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนระบุจำนวนครั้งและวันที่มีการ ประชุมดังกล่าว และเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบพร้อมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณา ทั้งหมด ในส่วนที่เป็นวาระพิจารณาดำเนินการของผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัยเกี่ยวกับการทบทวน คะแนนผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลที่น่าส่งให้ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ดำเนินการตาม มติที่ประชุมดังกล่าว

รายการที่ ๙ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้แตกต่างจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ต้องการหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการปรับ คะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์ แต่ในรายการนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการมาตรฐานและหลักเกณฑ์การให้ คะแนน รายละเอียดวิธีการประเมินและวิธีการให้คะแนนของกระบวนการประเมินที่ใช้ในการ ประเมินทุกคน ซึ่งผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผย

รายการที่ ๑๐ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแจ้งว่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่รายงานการประชุมดังกล่าวไม่ได้มีข้อความความให้ ยกเลิกบันทึกข้อความฉบับนี้ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการนี้แต่อย่างใด

รายการที่ ๑๑ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการนี้แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ จึงประสงค์ให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนระบุจำนวนครั้งและวันที่มีการประชุมดังกล่าว ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้แทนสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ และมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ พ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยมีสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสง ซินโครตรอน คณะกรรมการประสานงานบริหาร และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีตามลำดับ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอบางส่วนผู้อุทธรณ์ก็ได้รับจาก ศาลปกครองแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๑ รายการนั้น สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ขอเรียนชี้แจง ดังนี้

รายการที่ ๑ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะส่วนที่ เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อความบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง และสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ขอยืนยันว่าเอกสารที่ส่งเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เป็นเอกสารรายงานและมติที่

ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนในการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา/วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง รวมถึงรายละเอียดเอกสารประกอบการพิจารณาทั้งหมดแล้ว ซึ่งประกอบด้วย

(๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ วาระที่ ๖.๒

(๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ วาระที่ ๒.๒ วาระที่ ๓.๑๐ และวาระที่ ๓.๑๑

(๓) คำสั่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการขอความเป็นธรรมในผลการประเมินการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์

(๔) รายงานการประชุมคณะทำงานพิจารณาการขอความเป็นธรรมในผลการประเมินการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ครั้ง ในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

(๕) รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ วาระที่ ๓.๑๓ วาระที่ ๓.๑๔ และวาระที่ ๓.๑๕

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๙ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนใช้มาตรฐานและหลักเกณฑ์การให้คะแนนเดียวกันทั้งในการปรับคะแนนของผู้อุทธรณ์ และในการประเมินผลการปฏิบัติงานของทุกคน ซึ่งได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดที่มีแล้ว โดยไม่มีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ อีก

รายการที่ ๓ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากโดยปกติการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการประสานงานบริหารของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน และคณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ - จะมีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ก็ต่อเมื่อสัญญาจ้างของผู้อุทธรณ์สิ้นสุดลง และต้องมีการประเมินเพื่อพิจารณาการต่อสัญญาฉบับใหม่เท่านั้น

รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๖ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์บางส่วน แต่ได้ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยครบถ้วนแล้ว ซึ่งได้แก่

(๑) คำสั่งคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๙/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์

(๒) รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการตรวจสอบผลประเมินการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

รายการที่ ๗ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็น ข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสีย และรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๘ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสารรายการนี้สรุปได้ ดังนี้

(๑) วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร วาระ พิเศษ เพื่อพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ - โดยมีกรณีของผู้อุทธรณ์ให้นำข้อมูลไป พิจารณาในครั้งต่อไป

(๒) วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนดำเนินการพิจารณาเลื่อนขึ้น เงินเดือนประจำปีของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เพื่อมิให้เกิดผลกระทบเรื่องการจ่ายเงินเดือนใหม่ใน เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้ กรณีของผู้อุทธรณ์ให้รอผลคะแนนของการพิจารณา

(๓) วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร วาระ พิเศษ เพื่อพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ โดยที่ประชุมมอบหมายให้ผู้อำนวยการ ฝ่ายสถานีวิจัยหารือกับผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง พิจารณาร่วมกันในการทบทวนผลคะแนนการ ปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ส่งให้ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และยกเลิกผล การประเมินการปฏิบัติงานเดิม ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ได้นำแบบประเมินผลให้ผู้อำนวยการฝ่าย สถานีวิจัยพิจารณาทบทวนผลประเมินของผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัยได้ส่งคืนผล ประเมินของผู้อุทธรณ์ที่พิจารณาทบทวนแล้วให้ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ และส่วนงานทรัพยากร มนุษย์ได้นำผลคะแนนไปใช้ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

การพิจารณาทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการฝ่าย สถานีวิจัยและที่ประชุมได้ดำเนินการแล้วเสร็จในการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร วาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ การประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหารครั้งต่อมา ไม่มีระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๐ มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนที่ให้ ปรับคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์ และมีการแจ้งผลการประเมินใหม่ ก็ถือเป็นการ ยกเลิกบันทึกข้อความ ที่ สช.๖๑๐๒(๒)/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องแจ้งผลการประเมิน การปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งได้ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยไม่มีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ อีก

รายการที่ ๑๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไม่มีรายงานการประชุมคณะทำงาน โครงการ “งานเดินเครื่องบำรุงรักษาระบบลำแสงที่ ๔.๑ IR” แต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการ

ปรึกษากันระหว่างคณะทำงานโดยไม่ได้มีการลงมติ และไม่ได้จัดทำเป็นรายงานการประชุม ส่วนรายละเอียดหรือรายงานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และรวมถึงปัญหา อุปสรรค ความล่าช้าและความเสียหายของโครงการที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น ไม่ได้มีการบันทึกเป็นหนังสือ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องอุทธรณ์ทั้ง ๓ เรื่อง เป็นผู้อุทธรณ์รายเดียวกัน อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานเดียวกัน และข้อมูลข่าวสารมีความเกี่ยวข้องกัน จึงให้รวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียว และมีคำวินิจฉัยเดียว โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนในการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา/วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง รวมถึงรายละเอียดเอกสารประกอบการพิจารณาทั้งหมด และรายการที่ ๖ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการตรวจสอบผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ตามคำสั่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๙/๒๕๕๙ รวมทั้งบันทึกหรือรายงานทุกฉบับ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการประเมิน - ได้ประเมินผู้อุทธรณ์อันนำไปสู่การปรับคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๙ มาตรฐานและหลักเกณฑ์การให้คะแนน รายละเอียดวิธีการประเมินและวิธีการให้คะแนนของกระบวนการประเมินที่ใช้ในการประเมินผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง - รวมถึงคะแนนที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการจากประเมินดังกล่าว อันนำไปสู่ผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ตามบันทึกข้อความ ที่ สช.๖๑๐๒(๒)/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดที่มีอยู่ในความครอบครองแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่มีข้อมูลอื่นๆ อีก ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ - ที่มีองค์ประกอบคณะกรรมการเป็นบุคคลภายนอก - ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ ๔๔/๒๕๕๖ และรายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมคณะทำงานโครงการ “งานเดินเครื่องบำรุงรักษาระบบลำเลียงแสงที่ ๔.๑ IR” ที่เกิดขึ้นทุกครั้งในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ รวมถึงข้อมูลรายละเอียดหรือรายงานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโครงการดังกล่าวใน

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และรวมถึงปัญหา อุปสรรค ความล่าช้าและความเสียหายของโครงการที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนอ้างว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนและเป็นผลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพียงระดับ “ดี” นั้น สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำแก้คำร้องทุกข์ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งทุกข์ ได้แก่ - และ - และรายการที่ ๕ คำให้การ คำให้ข้อมูล คำชี้แจง และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ถูกเรียกเข้าให้ข้อมูลอันเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ที่มอบให้แก่คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน และคณะกรรมการทุกชุด อันถูกนำมาประกอบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งการพิจารณาคำร้องทุกข์ดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานของผู้อุทธรณ์ ซึ่งให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประเมินและมอบหมายงาน การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ข้อมูลเปรียบเทียบกับบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานเป็น ๔ ลำดับสุดท้ายของฝ่ายสถานีวิจัย ตำแหน่ง - เป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการพิจารณาเรื่องทุกข์กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อของบุคคลอื่น การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร พร้อมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณาในส่วนที่เป็นวาระการพิจารณาดำเนินการของผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัย เกี่ยวกับการทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ อันเป็นวาระสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหารวาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ และเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ตามมติที่ประชุมดังกล่าว นั้น สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนชี้แจงว่า การพิจารณาทบทวนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการฝ่ายสถานีวิจัยและที่ประชุมได้ดำเนินการ

แล้วเสร็จในการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร วาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ การประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหารครั้งต่อมาไม่มีระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานบริหาร อันเป็นวาระสืบเนื่องจากการประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ กรณีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

สำหรับเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการทบทวนผลการประเมิน การปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ตามมติที่ประชุมดังกล่าว ซึ่งได้แก่ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ให้อำนาจการฝ่ายสถานีวิจัยพิจารณาทบทวนผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อำนาจการฝ่ายสถานีวิจัยได้ส่งคืนผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ที่พิจารณาทบทวนแล้วให้ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ และส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ได้นำผลคะแนนไปใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ รายละเอียดการยกเลิกบันทึกข้อความ ที่ สข.๖๑๐๒(๒)/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ และการเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนแจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนไม่มีข้อมูลอื่น ๆ อีกก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ๑๕๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์
จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ เพื่อขอข้อมูลผู้ที่ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้อุทธรณ์ซ่อมรถเสียงดัง ขายน้ำมันทำให้เกิดกลิ่นเหม็น มีผ้าปิดข้างร้าน และถังขยะหน้าร้านส่งกลิ่นเหม็น

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์มีหนังสือ ที่ นว ๘๒๐๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่ามีผู้ร้องเรียนการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลผู้ที่ร้องเรียนกรณีดังกล่าว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์มีหนังสือ ด่วน ที่ นว ๘๒๐๐๑/๕๖๒ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เนื่องจากในขณะนั้นอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง หากเปิดเผยหนังสือร้องเรียนอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม

ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง หนังสือร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ร้องเรียนได้ ทั้งนี้ ในปัจจุบันเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องเรียนทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลผู้ที่ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้อุทธรณ์ซ่อมรถเสียดัง ขายน้ำมันทำให้เกิดกลิ่นเหม็น มีผ้าปิดข้างร้าน และถังขยะหน้าร้านส่งกลิ่นเหม็น ได้แก่ หนังสือร้องเรียนและเอกสารประกอบการร้องเรียน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบแล้ว แต่การเปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนทั้งหมดหรือบางส่วนอาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการกองทัพบก เกี่ยวกับ
โครงการก่อสร้างอุทยานราชภักดิ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการกองทัพบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะที่ปรึกษากองทัพบก เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้าง - จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. ผลสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการก่อสร้าง - จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ที่นาย ข. เป็นประธาน รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด

๒. ยอดเงินบริจาคทั้งหมดที่บริจาคให้กองทัพบกและมูลนิธิราชภักดิ์ รายชื่อผู้บริจาค และรายการค่าใช้จ่าย ยอดคงเหลือล่าสุดของทั้งกองทัพบกและมูลนิธิราชภักดิ์

๓. งบประมาณแผ่นดินที่ใช้ในการก่อสร้าง - รายละเอียดการว่าจ้าง ผู้รับจ้าง และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานเลขาธิการกองทัพบกมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๐/๑๙๘๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. ประธานคณะที่ปรึกษากองทัพบกได้รับแต่งตั้งจากกองทัพบกให้เป็นประธานกรรมการติดตามการดำเนินงาน - ให้ข้อเสนอแนะและกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อลดและแก้ไข ปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินงาน ซึ่งมีได้เป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ดังนั้น จึงไม่มีผล การสอบข้อเท็จจริงตามที่ร้องขอ

๒. ข้อมูลยอดเงินบริจาคให้กองทัพบก และรายชื่อผู้บริจาคเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารของมูลนิธิราชภักดิ์ นั้น อยู่นอกเหนืออำนาจของกองทัพบก เนื่องจากไม่ได้เป็นมูลนิธิที่กองทัพบกจดทะเบียนจัดตั้ง

๓. งบประมาณแผ่นดินที่ใช้ในการก่อสร้าง - นั้น เห็นว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงอยู่ จึงไม่สมควรจัดส่งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงกลาโหม สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และได้รายงานผลการสอบสวนให้สาธารณชนทราบแล้ว จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานดังกล่าวต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกองทัพบก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงโครงการก่อสร้าง - รายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารการเงินและงบประมาณที่ใช้จ่ายเพื่อก่อสร้างโครงการดังกล่าว แต่สำนักงานเลขานุการกองทัพบก ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขานุการกองทัพบก มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๐/๔๐๖๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า งบประมาณที่ใช้ในการจัดทำโครงการ - มี ๒ ส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ งบบริจาค โดยผ่านทางกองทุนสวัสดิการกองทัพบก กรมการเงินทหารบก/เหรียญกษาปณ์ จะโอนเงินบริจาคเข้า “บัญชีกองทุนสวัสดิการ - ” พร้อมทั้งได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการบริหาร - ว่าด้วยการสั่งซื้อสิ่งจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อรองรับการบริหารงบประมาณจากบัญชีกองทุนสวัสดิการอุทยานฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานในการก่อสร้างอุทยานราชภักดี

ส่วนที่ ๒ งบกลาง การใช้จ่ายเป็นไปตามวิธีปฏิบัติทางการงบประมาณ และแต่ละโครงการดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับ โดยจะดำเนินการตามระเบียบสำนัก - นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง คือ กรมยุทธโยธาทหารบก

ต่อมาผู้แทนกองทัพบกเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ผู้บริจาคมีมากกว่า ๓๐,๐๐๐ ราย ซึ่งกรมการเงินทหารบก เป็นผู้รับผิดชอบในการออกใบเสร็จรับเงิน โดยมีการจัดทำทะเบียนคุมเล่มใบเสร็จทุกรายการ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้ามาตรวจสอบการดำเนินการแล้ว สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคให้กับมูลนิธิราชภักดีไม่มีความเกี่ยวข้องและอยู่นอกเหนืออำนาจของกองทัพบก จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

สำนักงานพระธรรมนูญทหารบกมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๓๔/๒๕๗๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลรายชื่อผู้บริจาคเงินให้กองทัพบกในโครงการก่อสร้าง - พร้อมทั้งชี้แจงว่า รายชื่อผู้บริจาค แยกเฉพาะรายชื่อโดยไม่มีข้อมูลอื่น ๆ มีจำนวน ๖,๒๖๕ ราย และผู้ไม่ประสงค์ออกนาม มีจำนวน ๒๕,๓๙๘ ราย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการก่อสร้าง - จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่นาย ข. รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด นั้น สำนักงานเลขาธิการกองทัพบกชี้แจงว่า ไม่มีผลการสอบข้อเท็จจริงตามที่ร้องขอ กรณีนี้ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ยอดเงินบริจาคทั้งหมดที่บริจาคให้กองทัพบก รายชื่อผู้บริจาค และรายการค่าใช้จ่าย ยอดคงเหลือล่าสุดของกองทัพบก ณ วันที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร (วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับบริจาคเงิน เพื่อก่อสร้าง - ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคเงินให้กับมูลนิธิราชภัฏดี สำนักงานเลขาธิการกองทัพบกชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นมูลนิธิที่กองทัพบกจดทะเบียนจัดตั้ง ไม่มีความเกี่ยวข้องและอยู่นอกเหนืออำนาจของกองทัพบก จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง กรณีนี้ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ งบประมาณแผ่นดินที่ใช้ในการก่อสร้าง - รายละเอียดการว่าจ้าง ผู้รับจ้าง และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการเบิกจ่ายเงินตามโครงการแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการกองทัพบก อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เป็นต้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการกองทัพบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

เฉพาะส่วนของการบริจาคเงินให้กองทัพบก และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
เกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. เกณฑ์กำหนดจำนวน และคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิในการอ่านผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์

๒. คุณวุฒิ สาขาทางตำแหน่งวิชาการ และชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่อ่านผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์

๓. ขอคืนผลงานวิจัย เรื่องการใช้เทคนิคดาต้าไมนิ่งเพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านเว็บ จำนวน ๕ เล่ม

๔. ขอคืนหลักฐานเผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง Efficiency of data mining models to predict academic performance and a cooperative learning model ซึ่งนำเสนอในงานประชุมวิชาการ ๘th International Conference on Knowledge and Smart Technology (KST) จำนวน ๕ เล่ม

๕. ขอคืนเอกสารคำสอน เรื่องการออกแบบและเขียนโปรแกรมบนเว็บ จำนวน ๕ เล่ม

๖. ขอคืนตำราเรื่องโครงสร้างข้อมูล จำนวน ๕ เล่ม

๗. ขอคืนหลักฐานเผยแพร่ตำราเรื่อง โครงสร้างข้อมูล ฉบับสำเนา จำนวน ๕ ชุด

๘. ขอคืนแบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.อ.๐๓) จำนวน ๕ ชุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยไม่ให้เหตุผล และมีบันทึกกอง

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งคืน ข้อมูลรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการละ ๑ เล่ม และรายการที่ ๖ จำนวน ๒ เล่ม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ส่วนรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๘ มีการคืนให้ไม่ครบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ยื่นคำขอรับการพิจารณาผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แบบข้ามสายงาน ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ผลการประเมินคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านตามหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยในคุณสมบัติของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการว่าอาจมีความเชี่ยวชาญไม่ตรงกับสาขาที่ผู้อุทธรณ์ขอประเมินเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๘ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เกณฑ์กำหนดจำนวน และคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิในการอ่านผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๒ คุณวุฒิ สาขาทางตำแหน่งวิชาการ และชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่อ่านผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัย ประกอบกับการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านตามหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาว่าได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาผลงานทางวิชาการตรงตามความเชี่ยวชาญในสาขาที่ผู้อุทธรณ์ขอประเมินผลงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าวเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการประเมินผลงานทางวิชาการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๘ เป็นกรณีการขอคืนต้นฉบับผลงานทางวิชาการที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นประกอบการเข้ารับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเปิดเผยได้หรือไม่สำหรับการขอคืนต้นฉบับผลงานทางวิชาการดังกล่าวย่อมเป็นไปตามระเบียบหรือข้อกำหนดว่าด้วยการยื่นขอตำแหน่งในทางวิชาการว่าจะคืนอย่างไร และจำนวนเท่าใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.
เกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานอนุกรรมการ/พนักงานไต่สวนผู้รับผิดชอบสำนวน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ และคดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ จำนวน ๑๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ (ลับ) ที่ กต ๐๓๐๕.๑/๒๔๒๗๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดกระทรวงการต่างประเทศมีถึงกรรมการ ป.ป.ช. (นาย ข.)

๑.๑ เอกสารแนบสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ของหนังสือ ที่ กต ๐๓๐๕.๑/๒๔๒๗๑ บันทึกข้อความของกรมการกงสุล ลับมาก ด่วนมาก ที่ ๐๓๐๑/๑๒๕๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่กรมการกงสุลมีถึงนาย ก.

๑.๒ เอกสารแนบสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ ของหนังสือ ที่ กต ๐๓๐๕.๑/๒๔๒๗๑ บันทึกข้อความของกรมการกงสุล ลับมาก ด่วนมาก ที่ ๐๓๐๕.๑/๓๘๓๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่กรมการกงสุลมีถึง นาย ก. พร้อมบันทึกการยกเลิกหนังสือเดินทางธรรมดาของ พันตำรวจโท ค. โดยนาย ง. เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๒

๑.๓ เอกสารแนบสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๒. หนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ (ลับ) ที่ กต ๐๓๐๕.๒๓/๔๗๒๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่อธิบดีกรมการกงสุล มีถึงกรรมการ ป.ป.ช. (นาย ข.)

๓. หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๓๐๕.๒๓/๑๓๘๘๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ปลัดกระทรวงการต่างประเทศมีถึงกรรมการ ป.ป.ช. (นาย ข.) และบันทึก ๐๓๐๕.๑*/๔๖๔๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ของอธิบดีกรมการกงสุล

๔. หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๐๐๑๖/๕๕๔๘๔ ของสำนักงานศาลยุติธรรม ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖

๕. หนังสือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่

๕.๑ ตช ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๙๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖

๕.๒ ตช ๐๐๑๑.๒๖/๕๓๐๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

๖. หนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ ฉบับที่ กต ๐๓๐๕.๒๓/๒๘๒๓๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดกระทรวงการต่างประเทศมีถึงเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พร้อมเอกสาร

๖.๑ ตช ๐๐๑๖ (บก.น.๑) (๑๐)/๑๑๓๘๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ของสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรณีนาย จ.

๖.๒ ตช ๐๐๒๑.๘๓๑/๑๗๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ กรณีนาย ฉ.

๖.๓ ตช ๐๐๑๖.(น.ภ)/๒๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ของกองบังคับการตำรวจนครบาล กรณีนาย ช.

๗. หนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนที่ ๑ ฉบับที่ กต ๐๓๐๕.๑/๗๗๘๔ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดกระทรวงการต่างประเทศมีถึงเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

๘. หนังสือของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่วนที่ ๑ ฉบับที่ ๑๑/๘๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ของเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

๙. หนังสือของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ๑๑/๘๐๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ มีถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เรื่องแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑๐. หนังสือ ที่ ปช ๐๐๒๘/๐๒๗๑ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่รองเลขาธิการปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

๑๑. หนังสือของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ถึงประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตามระเบียบของ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารแนบ กรณีการเรียกเงินเดือนและค่าตอบแทนคืนจากนาย ช.

๑๒. หนังสือ เอกสาร หรือคำสั่งและหลักฐานผลของการดำเนินการของประธานหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตามระเบียบของสำนักงาน ป.ป.ช. เรียกเงินเดือนและผลตอบแทนคืนจากนาย ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๖๔๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้พุทธณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธณ์ได้ตรวจดูแล้ว และเป็นเอกสารชั้นความลับ การให้สำเนาข้อมูลข่าวสารจะกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้มูลความผิดผู้พุทธณ์ในชั้นศาล ผู้พุทธณ์มีสิทธิที่จะตรวจพยานหลักฐานดังกล่าวได้ในชั้นตรวจพยานหลักฐาน จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสถานะของนาย ช. อดีตกรรมการ

ป.ป.ช. นั้น องค์คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกผู้ถูกร้องกล่าวหาและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเรื่องนี้ไปแล้ว จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเช่นกัน

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะเป็นองค์คณะในการไต่สวนข้อเท็จจริงคำร้องขอให้ถอดถอนผู้ถูกร้อง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ออกจากตำแหน่ง กรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และมีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายและปฏิบัติหน้าที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เกี่ยวกับการออกหนังสือเดินทางธรรมดาให้พันตำรวจโท ค. โดยมีชอบ และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ผู้ถูกร้องทราบ ผู้ถูกร้องจึงขอตรวจและคัดสำเนายานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ถูกร้องชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกร้องและให้ตรวจดูพยานหลักฐาน ซึ่งเรื่องดังกล่าวมีเอกสารจำนวนมาก แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกร้องจึงใช้วิธีจดเท่าที่ทำได้เพื่อแก้ข้อกล่าวหา แม้เรื่องนี้จะดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการถอดถอนผู้ถูกร้องออกจากตำแหน่งแล้ว แต่ผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ จะเป็นบรรทัดฐานสำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องใช้เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในชั้นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เพื่อใช้เป็นตัวอย่างประกอบให้เห็นว่ากรณีบุคคลที่มีหมายจับ เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการต้องตรวจสอบว่าศาลหรือตำรวจได้ออกหมายจับบุคคลเหล่านั้นหรือไม่ และสมควรออกหนังสือเดินทางให้บุคคลเหล่านั้นหรือไม่ การออกหนังสือเดินทางเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมการกงสุลและปลัดกระทรวงการต่างประเทศโดยตรง ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกร้องซึ่งเป็นรัฐมนตรี ส่วนการขอเอกสารรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๒ เนื่องจากองค์คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมและมีมติกล่าวหาผู้ถูกร้อง มีนาย ช. อยู่ด้วย ซึ่งผู้ถูกร้องได้เคยร้องเรียนผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับคุณสมบัติของนาย ช. และผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าคุณสมบัติของนาย ช. ไม่ได้เป็นกรรมการมาแต่ต้น เนื่องจากไม่ได้ลาออกจากการเป็นกรรมการบริษัทเอกชน ผู้ถูกร้องจะนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบว่าหากองค์คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ถูกต้อง จะทำให้การกล่าวหาไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องได้เคยคัดค้านองค์คณะกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๘๔๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบแล้วตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔๐ แต่การคัดสำเนาจะกระทบต่อรูปคดีและเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นความลับของทางราชการ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา โดยเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัด เป็นเอกสารที่มาจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หากคัดสำเนาไปแล้ว นำไปเผยแพร่ จะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. การขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในขณะนั้น เป็นการขอข้อมูลในระหว่างการไต่สวนยังไม่แล้วเสร็จ ปัจจุบันการไต่สวนเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้สถานีดับัญญัติแห่งชาติเพื่อดำเนินการถอดถอน รวมทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ประทับรับฟ้องแล้ว ปัจจุบันสำนวนอยู่ที่ศาล แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ยังคงมีสำเนาในความครอบครอง ส่วนเอกสารรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๒ เป็นเอกสารนอกสำนวน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้น บางส่วนเป็นเอกสารประกอบรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๗-๓-๓/๒๕๖๐ และคดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๘-๓-๑/๒๕๖๐ ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ประทับรับฟ้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ อม.๕๑/๒๕๖๐ แล้ว โดยผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิตรวจพยานหลักฐานในชั้นตรวจพยานหลักฐาน ส่วนเอกสารที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี ผู้อุทธรณ์ก็ได้ใช้สิทธิในฐานะจำเลยขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกเอกสารมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยเช่นกัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะจำเลยในคดี ใช้สิทธิต่อศาลเพื่อขอเอกสารโดยตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๗-๓-๓/๒๕๖๐ และคดีหมายเลขดำที่ ๐๓-๓-๐๔๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๘-๓-๑/๒๕๖๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนาย ช. จำนวน ๑๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในชั้นการพิจารณาของศาล ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีนี้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๒ รายการด้วยแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้สถานีดับัญญัติแห่งชาติพิจารณาถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อย่างไรก็ดี เพื่อไม่ให้เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ใช้เป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหาและต่อสู้คดี ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๖ และรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อมูลการออกหนังสือเดินทาง และการตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นกรรมการ ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นของบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปกปิดไว้ และเนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นการทั่วไป อาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ใช้เป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหาและต่อสู้คดีในชั้นศาล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๙ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๒ ให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อมูลการออกหนังสือเดินทาง และการตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นกรรมการ ป.ป.ช. และให้ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลอื่นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับหนังสือราชการ

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือราชการ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือกองวินัย ที่ ตร. ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้ยกคำคัดค้าน
๒. หนังสือกองวินัย ที่ ตร. ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ ขบน.

แต่งตั้งกรรมการสอบสวน

๓. หนังสือกองวินัย ที่ ตร. ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ให้รอ
ฟังผลคดีถึงที่สุด (คดีหมายเลขดำที่ อ.๗๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒)

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง
เรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายการที่ ๒
และรายการที่ ๓ การดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด อีกทั้ง เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน
หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจชาติมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๕๙ พลตำรวจเอก ข.

ขณะดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ กับพวก ได้เข้าตรวจค้นบ่อนพนันย่านประตูน้ำของนาย ค. ต่อมานาย ค. ยื่นฟ้องพลตำรวจเอก ข. กับพวก ต่อศาลอาญาในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และบุกรุกเคหสถาน โดยได้อ้างผู้อุทธรณ์ซึ่งในขณะนั้นเป็นนายเวรของพลตำรวจเอก ข. เป็นพยาน และผู้อุทธรณ์ได้เบิกความเป็นปักษ์ต่อ พลตำรวจเอก ข. กับพวก ภายหลังศาลอาญาพิพากษายกฟ้อง พลตำรวจเอก ข. แต่ลงโทษจำคุกและปรับจำเลยที่ ๒-๔ ซึ่งโทษจำคุกให้รอลงอาญา พลตำรวจเอก ข. ได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ฐานเบิกความเท็จ และยื่นหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่เนื่องจากพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ จึงให้รอฟังผลคดีอาญาที่ พลตำรวจเอก ข. ฟ้องผู้อุทธรณ์ (คดีหมายเลขดำที่ อ.๗๙๗/๒๕๕๒) ต่อมาคดีที่นาย ค. ยื่นฟ้อง พลตำรวจเอก ข. กับพวก ศาลฎีกาได้พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในชั้นศาลฎีกาตรงกับข้อกล่าวหาของพลตำรวจเอก ข. สำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยกองบัญชาการตำรวจนครบาลจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๗๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ โดยไม่รอฟังผลคดีอาญาที่ พลตำรวจเอก ข. ฟ้องผู้อุทธรณ์อีกต่อไป ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือคัดค้านกระบวนการขั้นตอนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีมติให้ยกคำคัดค้าน ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๒๐๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๒๗๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ที่มีปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีการตามกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งการดำเนินการยังอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชาภายในหน่วยงานของรัฐ ที่จำเป็นต้องมีความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยข้าราชการตำรวจ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบไปด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ มีดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือกองวินัย ที่ ตร ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้ยกคำคัดค้าน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการพิจารณาคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาคำคัดค้านดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว

โดยให้ยกคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ใช่อุปสรรคต่อการแสดงความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำคัดค้านทราบได้

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ หนังสือกองวินัย ที่ ตร ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งกรรมการสอบสวน และหนังสือกองวินัย ที่ ตร ได้มีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ให้รอฟังผลคดีถึงที่สุด (คดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๙๗/๒๕๕๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งใช้เป็นฐานในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ และปัจจุบันการสอบสวนวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนั้นนั้น ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารบกเกี่ยวกับรายงาน
การทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพาวุธทหารบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ออโต้ เอ็นเทค โซลูชั่น จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงกรมสรรพาวุธทหารบก ขอตรวจดูรายงานการทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว ตั้งแต่ระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการจนถึงระดับผู้บริหารชั้นสูงสุดของกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก ที่บริษัท ผู้อุทธรณ์ได้นำมาส่งมอบให้กับทางราชการ จำนวน ๑ รายการ คือ รายการที่ ๒ (TRANSMISSION , HYDRAULIC) จำนวน ๗ EA จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกประมาณกลางเดือนเมษายน ๒๕๕๙ และครั้งที่สองประมาณกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

กรมสรรพาวุธทหารบก มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๔๓.๙/๙๘๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า บริษัท ออโต้ เอ็นเทค โซลูชั่น จำกัด ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์ทดสอบทุกขั้นตอน ซึ่งบริษัทฯ ได้ทราบแล้ว ในขณะนั้น ดังนั้น จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลโดยให้บริษัทฯ เข้าตรวจดูรายงานการทดสอบอีก เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารบกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมสรรพาวุธทหารบก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ออโต้ เอ็นเทค โซลูชั่น จำกัด ได้ทำสัญญาซื้อขายชิ้นส่วนซ่อมรถสายพานลำเลียงพล เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑, เอ ๒, เอ ๓ จำนวน ๑๘ รายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๒๕๒,๐๐๐ บาท กับกรมสรรพาวุธทหารบก โดยกำหนดส่งมอบสิ่งของในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยบริษัทฯ ได้นำสิ่งของตามสัญญาส่งมอบให้กับทางราชการ จำนวน ๓ ครั้ง ซึ่งการส่งมอบสิ่งของตามสัญญาครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ทันทีกำหนดส่งมอบ และทางราชการได้ตรวจรับไว้ใช้ในราชการและเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขายเรียบร้อยแล้ว สำหรับครั้งที่ ๓

ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑ รายการ คือรายการที่ ๒ (TRANSMISSION , HYDRAULIC) เครื่องเปลี่ยนความเร็ว จำนวน ๗ EA ไม่ทันกำหนดส่งมอบสิ่งของ ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ให้กองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก ตรวจสอบในรายละเอียดและทดสอบการใช้งานผลปรากฏว่าเครื่องเปลี่ยนความเร็ว จำนวน ๗ EA ไม่ผ่านการทดสอบ ไม่สามารถใช้ในราชการได้ โดยเครื่องเปลี่ยนความเร็วทั้งหมดไม่สามารถหาตำแหน่งเกียร์ N (ว่าง) ได้ และมีน้ำมันรั่วซึม จำนวน ๒ EA ต่อมาบริษัทฯ ได้มีหนังสือขอให้กรมสรรพาวุธทหารบกทำการทดสอบใหม่อีกครั้ง เนื่องจากบริษัทฯ ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าไม่น่าจะมีความเป็นไปได้ที่สิ่งของทั้ง ๗ EA จะมีปัญหาเดียวกันหมด และตั้งข้อสังเกตว่า ทางเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ทำการทดสอบได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคู่มือทางเทคนิค (TM) หมวด TEST AND ADJUSTMENTS หรือไม่ โดยในครั้งนี้นี้บริษัทฯ จะขออนุญาตส่งเจ้าหน้าที่ช่างเทคนิคเข้าไปร่วมทดสอบด้วย ต่อมากองจัดหา กรมสรรพาวุธทหารบก ได้มีหนังสือถึงกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก ขอให้ตรวจสอบในรายละเอียดต่าง ๆ พร้อมกับชี้แจงตามที่บริษัทฯ ร้องขอ และจากผลการทดสอบและการทดลองใช้งานครั้งที่ ๒ ปรากฏว่าไม่ผ่านเกณฑ์ จึงไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบทดลองกับยุทโธปกรณ์อีก คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ จึงไม่รับพัสดุดังกล่าวไว้ใช้ในราชการ และกรมสรรพาวุธทหารบก ได้มีหนังสือแจ้งบริษัทฯ ขอให้นำสิ่งของกลับคืน เนื่องจากบริษัทฯ ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการส่งมอบไม่ถูกต้องตามสัญญา ผู้ยุทธธรณ์จึงต้องการขอตรวจดูรายงานการทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว ตั้งแต่ระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการจนถึงระดับผู้บริหารชั้นสูงสุดของกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก ที่บริษัทฯ ผู้ยุทธธรณ์ได้นำมาส่งมอบให้กับทางราชการทั้ง ๒ ครั้ง คือ ในช่วงเดือนเมษายน และเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ แต่กรมสรรพาวุธทหารบกแจ้งว่า ในระหว่างการทดสอบผู้แทนของบริษัทฯ ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การทดสอบทุกขั้นตอนทั้ง ๒ ครั้ง ซึ่งบริษัทฯ ได้ทราบแล้วในขณะนั้น ดังนั้น จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลโดยให้บริษัทฯ เข้าตรวจดูรายงานการทดสอบอีก เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ยุทธธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพาวุธทหารบก มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๔๓/๕๔๓๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงว่าการขอตรวจดูรายงานการทดสอบของบริษัทฯ ที่ขอตรวจดูรายงานการทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว สำหรับการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง ในห้วงเดือนเมษายน ๒๕๕๙ และเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่ระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจนถึงระดับผู้บริหารชั้นสูงสุดของกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก ซึ่งกองจัดหา กรมสรรพาวุธทหารบก ได้มีหนังสือขอให้สำนักงานนายทหาร

พระธรรมนูญ กรมสรรพาวุธทหารบกพิจารณา ซึ่งสำนักงานนายทหารพระธรรมนูญ กรมสรรพาวุธทหารบก พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรายงานผลการทดสอบชิ้นส่วนซ่อมรถสายพานลำเลียงพล เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑, เอ ๒, เอ ๓ (TRANSMISSION , HYDRAULIC) จำนวน ๗ EA ปรากฏว่า บริษัทฯ ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การทดสอบทุกขั้นตอน ผลปรากฏว่าไม่ผ่านการทดสอบ ซึ่งทางบริษัทฯ ได้ทราบแล้วในขณะนั้น ดังนั้น จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลโดยให้บริษัทฯ เข้าตรวจดูรายงานการทดสอบอีก เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว (TRANSMISSION , HYDRAULIC) จำนวน ๗ EA จำนวน ๒ ครั้ง ในเดือนเมษายน และเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาตรวจรับพัสดุตามสัญญาซื้อขายชิ้นส่วนซ่อมรถสายพานลำเลียงพล เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑, เอ ๒, เอ ๓ จำนวน ๑๘ รายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๒๕๒,๐๐๐ บาท เมื่อกรมสรรพาวุธทหารบก โดยกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธ ได้ดำเนินการทดสอบและทดลองใช้งานดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเครื่องเปลี่ยนความเร็ว (TRANSMISSION , HYDRAULIC) จำนวน ๗ EA ไม่สามารถหาตำแหน่งเกียร์ N (ว่าง) ได้ และมีน้ำมันรั่วซึมจำนวน ๒ EA จึงไม่ผ่านเกณฑ์ทั้ง ๒ ครั้ง และในการทดสอบผู้แทนของบริษัท ออโต้เอ็นเทค โซลูชั่น จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์ในการทดสอบดังกล่าวด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับกรมสรรพาวุธทหารบก ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๔๓/๑๖๓๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ ขอให้นำสิ่งของกลับคืน เนื่องจากบริษัทฯ ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการส่งมอบไม่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว และกรมสรรพาวุธทหารบกได้ดำเนินการบอกเลิกสัญญาซื้อขายบางส่วน จำนวน ๑ รายการ คือ รายการที่ ๒ (TRANSMISSION , HYDRAULIC) เครื่องเปลี่ยนความเร็ว จำนวน ๗ EA เป็นเงิน ๑,๗๖๔,๐๐๐ บาท ต่อบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ขอเพียงตรวจดูรายงานการทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็วเท่านั้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพาวุธทหารบกเปิดเผยรายงานการ

ทดสอบเครื่องเปลี่ยนความเร็ว (TRANSMISSION , HYDRAULIC) จำนวน ๗ EA ทั้ง ๒ ครั้ง ในช่วงเดือนเมษายน และเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูรายงานดังกล่าวได้ตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
เกี่ยวกับการดำเนินคดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดี กรณีผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ว่า มีการเรียไ้โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ดังนี้

๑. ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีผู้ใดเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดบ้าง ชื่อผู้รับผิดชอบและดำเนินการสอบสวน บันทึกรายงานการเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาสอบสวนและสำนวนรายงานการสอบสวน พร้อมรายงานปากคำพยานบุคคลและพยานวัตถุหรือพยานเอกสารที่ได้รับมาจากการสอบสวน คำสั่งคดีพร้อมผลสรุปรายงานของพนักงานสอบสวน และผลการลงโทษต่อผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าว จำนวน ๑ ชุด (พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง)

๒. บันทึกรายงานการสอบสวนเทศบาลนครพิษณุโลกในฐานะผู้ที่น่าจะรู้เห็นและเจ้าของสถานที่เกิดเหตุ (ตลาดเทศบาล ๑) ที่ใช้ในการกระทำความผิด พร้อมรายงานปากคำพยานบุคคลและพยานวัตถุหรือพยานเอกสารที่ได้รับมาจากการสอบสวน ผลสรุปรายงานการสอบสวน และผลการลงโทษผู้กระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด (พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง)

สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑ (พล).๔/- ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ว่า มีการเรียไ้โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย คดีอาญาที่ ๑๕๔๑/๒๕๕๙ มีจำนวน ๗ รายการ ทั้งนี้ สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ได้ดำเนินการและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้กระทำความผิด คือ นาย ข. และ นาย ค.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกรายงานการเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาสอบสวน แจ้งว่า ไม่มีบันทึกดังกล่าว เนื่องจากเป็นการออกติดตามตัวผู้ต้องหาด้วยตนเอง และผู้ต้องหารับทราบ ข้อกล่าวหาด้วยความยินยอม

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนวนรายงานการสอบสวน เป็นหนังสือและคำสั่งทางคดี ที่เสนอพนักงานอัยการ จำนวน ๑ ฉบับ ส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานพยานบุคคล หมายถึงคำให้การพยานแต่ละคนนั้น ไม่สามารถให้ได้ เนื่องจากเป็นความลับในสำนวน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พยานวัตถุ หรือพยานเอกสารที่ได้รับจากการสอบสวน คือ แผ่นซีดีและรายรับรายจ่ายของการเรียไร ไม่มีอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก เนื่องจากส่ง พนักงานอัยการไปแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คำสั่งพร้อมผลสรุปการสอบสวน เป็นหนังสือและคำสั่ง ทางคดีที่เสนอพนักงานอัยการ จำนวน ๑ ฉบับ ส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ บันทึกรายงานการสอบสวนเทศบาลนครพิษณุโลกใน ฐานะผู้ที่น่าจะรู้เห็นและเจ้าของสถานที่เกิดเหตุที่ใช้ในการกระทำความผิด พร้อมรายงานปากคำ พยานบุคคลและพยานวัตถุหรือพยานเอกสารที่ได้รับมาจากการสอบสวน ผลสรุปรายงานการ สอบสวน และผลการลงโทษผู้กระทำความผิด ได้ส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์จำนวน ๑ ชุดแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรเมือง พิษณุโลกและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกว่า นาย ข. และ นาย ค. ร่วมกันเรียไรเงินในช่วงก่อน วันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เพื่อหารายได้ไปทำกิจกรรม เช่น ถวายพระพร หรือนำไปซื้อเทียนถวายพระพร โดยประกาศผ่านเครื่องขยายเสียงหรือเครื่องเปล่งเสียง ในที่สาธารณะ เหตุเกิดที่ตลาดเทศบาล ๑ (ตลาดใต้) ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมือง พิษณุโลกสอบสวนแล้วเห็นว่า การกระทำเป็นความผิดข้อหา เรียไรในที่สาธารณะด้วยเครื่องเปล่ง เสียงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ มาตรา ๔ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ จึงเสนอสำนวนการสอบสวนไปยังอัยการจังหวัดคดีศาลแขวง พิษณุโลกเพื่อพิจารณา ต่อมาพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยกับการตั้งข้อหา พนักงานอัยการจึงส่งตัว ผู้ต้องหาทั้งสองฟ้องไปยังศาลแขวงพิษณุโลก และศาลมีคำพิพากษาลงโทษผู้ต้องหาทั้งสองแล้ว ปรากฏตามสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๕๔๑/๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินคดีในเรื่องดังกล่าว แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ผู้กระทำความผิด คือ นาย ข. และ นาย ค. รวมทั้งให้สำเนาสำนวนรายงานการสอบสวน คำสั่งพร้อมผลสรุปการ สอบสวน และบันทึกรายงานการสอบสวนเทศบาลนครพิษณุโลกฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวแล้ว สำหรับบันทึกรายงานการเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาสอบสวน ไม่มีข้อมูลเนื่องจากผู้ต้องหา

มารับทราบข้อกล่าวด้วยตนเอง และแผ่นซีดีและรายรับรายจ่ายของการเรียไร ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครองเนื่องจากส่งพนักงานอัยการไปแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยคำให้การของพยานแต่ละคนในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากเป็นความลับในสำนวนคดี ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก มีหนังสือ ที่ตช ๐๐๒๑ (พล).๔/๖๓๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์มาสอบถามว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ผู้อุทธรณ์ได้รับคำชี้แจงจากพนักงานสอบสวนแล้ว ปรากฏลายมือชื่อผู้อุทธรณ์รับทราบตามเอกสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการเรียกตัว ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่ได้มีหมายเรียกผู้ต้องหา เนื่องจากพนักงานสอบสวนเองได้ออกสืบสวนติดตามผู้ต้องหาด้วยตนเอง และพบผู้ต้องหาทั้งสอง จึงส่งตัวมาหาให้มาพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็มีได้บัญญัติว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้การสอบสวนเสียไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนวนรายงานการสอบสวนผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารแล้ว ปรากฏลายมือชื่อผู้อุทธรณ์รับทราบตามเอกสารของ สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ต้องการคำให้การพยานแต่ละคนในสำนวนการสอบสวน แต่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ (๖) ให้สิทธิผู้เสียหายที่จะตรวจคัด คำให้การของตนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนเท่านั้น ไม่ได้ให้สิทธิที่จะคัดคำให้การของผู้อื่นแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ต้องการพยานวัตถุ แผ่นซีดี พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าไม่มีสำเนาอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก เนื่องจากส่งให้พนักงานอัยการไปแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คำสั่งพร้อมสรุปผลการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารไปแล้ว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกับรายการที่ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ บันทึกรายงานการสอบสวนเทศบาลนครพิษณุโลกฯ ผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารไปแล้วเช่นเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๗ รายการ โดยแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีผู้ใดกระทำผิดบ้าง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ส่วนน
รายงานการสอบสวน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คำสั่งพร้อมผลสรุปการสอบสวน และข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๗ บันทึกรายงานการสอบสวนเทศบาลนครพิษณุโลกในฐานะผู้ที่น่าจะรู้เห็นและเจ้าของ
สถานที่เกิดเหตุที่ใช้ในการกระทำความผิด พร้อมรายงานปากคำพยานบุคคลและพยานวัตถุหรือ
พยานเอกสารที่ได้รับมาจากการสอบสวน ผลสรุปรายงานการสอบสวน และผลการลงโทษผู้กระทำ
ความผิด สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยปรากฏลายมือชื่อผู้อุทธรณ์
รับทราบตามเอกสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ดังนั้น
เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกแล้ว จึงไม่มีประเด็น
ต้องวินิจฉัยต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกรายงานการเรียกตัวผู้กระทำผิดมาสอบสวน สถานี
ตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก แจ้งว่าไม่มีบันทึกดังกล่าว เนื่องจากการออกติดตามตัวผู้ต้องหาด้วย
ตนเอง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พยานวัตถุ หรือพยานเอกสารที่ได้รับจากการสอบสวน คือ
แผ่นซีดีและรายรับรายจ่ายของการเรียไร ไม่มีอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก เนื่องจากส่ง
พนักงานอัยการไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจใช้
สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่
เกี่ยวข้องได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ คำให้การพยานแต่ละคนในสำนวนการ
สอบสวน ซึ่งประกอบด้วย คำให้การของผู้ต้องหาและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสำเนาบัตร
ประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง เห็นว่ากรณีดังกล่าวศาลได้มี
คำพิพากษาลงโทษผู้ต้องหาทั้งสองแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้
ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้แก่ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ชื่อบิดา มารดา และ
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของ
บุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเห็นควรให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๔ คำให้การพยานแต่ละคนในสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้แก่ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ชื่อบิดา มารดา และ
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทันตแพทยสภาเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : ทันตแพทย์หญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ทันตแพทยสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ทันตแพทย์หญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึง ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะที่ ๕ ทันตแพทยสภา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของ นาง ข. ที่ได้กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ว่า ให้การรักษาจัดฟันไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้ผู้ป่วยมีอาการสับสน และมีฟันผุมากขึ้นแต่ไม่มีรายละเอียดให้เข้าใจอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาคนไข้โดยละเอียดได้ จึงจำเป็นต้องทราบถึงการกระทำที่ถูกกล่าวหาเพื่อจะได้ชี้ข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหาได้ตรงประเด็น

สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทพ ๐๒๐๔/๖๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณไม่สามารถคัดถ่ายสำเนาหนังสือร้องเรียนตามที่คุณอุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากคดีอยู่ระหว่างขั้นตอนการสืบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานตามข้อร้องเรียนของคุณกล่าวโทษยังมิได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการสืบสวนเป็นไปตามข้อบังคับทันตแพทยสภา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ จึงให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงรายละเอียดการวางแผนการรักษาและความก้าวหน้าในการรักษา นาย ค. และนางสาว ง. (ผู้ป่วย) เพื่อเป็นข้อมูลในการสืบสวนต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทันตแพทยสภาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตแพทย์ โดยเป็นผู้ให้การรักษาจัดฟันนาย ค. และนางสาว ง. (ผู้ป่วย) ซึ่งเป็นบุตรของนาง ข. ผู้ร้องเรียน ต่อมานาง ข. ได้ร้องเรียนต่อทันตแพทยสภาขอให้ตรวจสอบจรรยาบรรณและมาตรฐานการประกอบวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ว่าให้การรักษาจัดฟันไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้ผู้ป่วยมี

อาการสับสน และมีฟันผุมากขึ้น ซึ่งทันตแพทยสภาได้รับเป็นเรื่องราวเรียนหมายเลขดำที่ ๑๗/๒๕๕๙ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะที่ ๕ พิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของ นาง ข. ผู้ร้องเรียนเพื่อจะได้ชี้ข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหาได้ตรงประเด็น สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าคดีอยู่ระหว่างขั้นตอนการสืบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานตามข้อร้องเรียนของผู้กล่าวโทษ ยังมีได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาผู้ขอแต่อย่างใด จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทพ ๐๑๐๕/๘๑๐ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปได้ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงตามกฎหมาย โดยการสืบสวนมีความหมายตามข้อบังคับทันตแพทยสภา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ คือ การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ ของผู้ถูกกล่าวหา

๒. ข้อบังคับทันตแพทยสภาฯ ไม่ได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณต้องส่งสำเนาเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบ แตกต่างกับคณะกรรมการสอบสวนที่ต้องจัดส่ง เนื่องจากคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่เพียงแค่แสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเพื่อพิจารณาว่า “ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษมีมูลหรือไม่” ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖ (๓) โดยเสนอให้คณะกรรมการทันตแพทยสภามีมติว่ามีมูลหรือไม่ “เพื่อให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป”

๓. ในชั้นการพิจารณาของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจึงเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอเป็นข้อมูลความผิด เพื่อส่งต่อให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนโดยละเอียดอีกขั้นตอนหนึ่ง

๔. หากคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเปิดเผยหนังสือของผู้ร้องเรียนจะมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เพราะผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ไขหรือทำลายเอกสารพยานวัตถุบางอย่างในความครอบครองเป็นเหตุให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงขาดประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนของ นาง ข. ในกรณีกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ว่า ให้การรักษาจัดฟันไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

เป็นเหตุให้บุตรทั้ง ๒ คนของผู้ร้องเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดฟัน ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และจรรยาบรรณของผูุ้ทธรณ์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าขณะนี้อยู่ระหว่างการสืบสวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะที่ ๕ และคณะกรรมการจรรยาบรรณขอให้ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงรายละเอียดการวางแผนการรักษาและความก้าวหน้าในการรักษานาย ค. และนางสาว ง. (ผู้ป่วย) เพื่อเป็นข้อมูลในการสืบสวนเท่านั้น ประกอบกับทันตแพทย์สภายังมิได้แจ้งข้อกล่าวหาและผูุ้ทธรณ์ยังมิได้ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานเลขาธิการทันตแพทย์สภาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิต ภาคที่ ๕
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพสามิต ภาคที่ ๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสนทราย ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ลับ ที่ ๕๐๘/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสืบเสาะข้อเท็จจริง จนกระทั่งถึงกระบวนการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ทางคณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึก (แบบ ดว.๕) ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ชี้แจงและให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง มีบันทึกข้อความ ส่วนกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ที่ กค ๐๖๐๘/๑๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการป้องกันปราบปราม เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้น ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิต ภาคที่ ๕ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานสรรพสามิต ภาคที่ ๕ ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน สังกัดสำนักงาน

สรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสันทราย ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีมูลเหตุจากการที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏว่ามีการลาหรือมีหนังสือสั่งการจากราชการให้มาปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สายตรวจสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๕ เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการไม่มาปฏิบัติราชการคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยกรมสรรพสามิตจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ลับ ที่ ๕๐๘/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสืบเสาะข้อเท็จจริง จนกระทั่งถึงกระบวนการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ทางคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึก (แบบ ดว.๕) ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะได้ชี้แจงและให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา และแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อไป คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการป้องกันปราบปราม เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้น ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพสามิต มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๑๘/๒๗๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปความได้ดังนี้

๑. สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๕ รายงานว่า ตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ลับ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ เจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสันทราย ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยไม่สามารถติดต่อกับและไม่ทราบสาเหตุของการขาดราชการ ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ผลปรากฏว่ามีมูล โดยผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏว่ามีการลาหรือมีหนังสือสั่งการจากราชการให้มาปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สายตรวจสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๕ นั้น เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการไม่มาปฏิบัติราชการคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป กรมสรรพสามิต จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ และเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมาให้ กรมสรรพสามิตพิจารณา ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ ได้ขอข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งหมายถึงสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่าสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบรายละเอียดแห่งกรณีว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยในสำนวนรายงานดังกล่าวจะประกอบด้วยพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลต่าง ๆ และเมื่อกรมสรรพสามิตได้พิจารณาสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลที่จะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวย่อมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนวินัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารชั้น “ลับ” ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น จะทำให้การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมีปัญหาและอุปสรรคในการแสวงหาความจริงและทำให้การพิจารณาวินิจฉัยไม่เกิดความเที่ยงธรรม ซึ่งส่งผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อให้โอกาสตนได้มีสิทธิต่อสู้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่นั้น ขอชี้แจงว่า กรมสรรพสามิตจะแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้แก่นาย ก. (ผู้ถูกกล่าวหา) ทราบอยู่แล้ว ว่าได้กระทำการใดเมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานเพื่อเรียกพยานหลักฐานนั้นมาสอบสวน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๘ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งหากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ดำเนินการดังกล่าว ถือว่าการสอบสวนนั้นไม่ถูกต้องหรือครบถ้วน ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าขอข้อมูลเพื่อให้โอกาสตนต่อสู้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น จึงเห็นว่าไม่มีเหตุผลรับฟังได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมสรรพสามิตลับ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งใช้เป็นพยานหลักฐานในการลงโทษวินัยผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ ดว.๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ประกอบกับขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของกรมสรรพสามิต การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมสรรพสามิตปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเทศบาล

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเทศบาล จำนวน ๑๕ รายการ ได้แก่

๑. ผลของการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งที่ ๒๓๕/๒๕๕๖
๒. ฎีกาคำรักษาพยาบาล ตามคำสั่งที่ตั้งสอบ ๑๑๐/๒๕๕๘ และ ๑๐๘/๒๕๕๘
๓. ฎีกาเงินอุดหนุนค่าไฟฟ้า ตามคำสั่งที่ตั้งสอบ ๑๑๐/๒๕๕๘ และ ๑๐๘/๒๕๕๘
๔. ฎีกาค่าจ้างเหมาทั่วไป และจ้างเหมาบริการ ตามคำสั่งที่ตั้งสอบ ๑๑๐/๒๕๕๘ และ ๑๐๘/๒๕๕๘
๕. ฎีกาเบิกเงินโครงการเลี้ยงไร้สาย ตามคำสั่งที่ตั้งสอบ ๑๑๐/๒๕๕๘ และ ๑๐๘/๒๕๕๘
๖. รายงานการจัดทำเช็ค เฉพาะรายการจ่ายตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕
๗. ต้นข้าวเช็คที่จ่าย เฉพาะรายการจ่ายตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕
๘. สมุดคุมการจ่ายเช็ค เฉพาะรายการจ่ายตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕
๙. คำสั่งแบ่งงาน (ได้รับแล้ว)
๑๐. หนังสือรับเข้า/ส่งออก ของกองคลัง ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ ทุกฉบับ
๑๑. หนังสือรายได้จัดสรร ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ ทุกฉบับ
๑๒. สมุดลงรับฎีกา ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖ เฉพาะรายการตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕
๑๓. คำสั่งกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ ทุกฉบับ
๑๔. ภาพถ่ายของพนักงาน ข้าราชการทุกคนขณะนั่งโต๊ะทำงาน ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ทุกชั้น
๑๕. สมุดลงเวลาปฏิบัติงาน ผู้บริหาร พนักงาน ลูกจ้าง เทศบาลตำบลยางตลาด ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ทุกเล่มทั้งนี้ให้รับรองสำเนาด้วย

เทศบาลตำบลยางตลาด มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๒๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ และที่ กส ๕๒๓๐๖/๓๑ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๒ ถึง รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยเพราะเหตุอยู่ในระหว่างการอายัดของหน่วยงานตรวจสอบและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน และอาจมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เกิดประสิทธิภาพ และรายการที่ ๑๑ มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารในการครอบครองของเทศบาลตำบลยางตลาด และรายการที่ ๑๔ มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ที่หน่วยงานรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลยางตลาดขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลยางตลาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดมีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๔๙๗ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. ปรากฏตามหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ ที่มีถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่อ้างถึงหนังสือเทศบาลตำบลยางตลาด ที่ กส ๕๒๓๐๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ขอชี้แจงว่าเดิม ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๔ รายการ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าเทศบาลตำบลยางตลาดได้แจ้งผลการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือเทศบาลตำบลยางตลาด ที่ กส ๕๒๓๐๖/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำสั่งที่ สค ๑๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

๒. ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ขอยกเลิกรายการที่ขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๔ รายการ และขอข้อมูลเป็นจำนวน ๑๕ รายการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ขอรับข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๕ รายการ และเทศบาลตำบลยางตลาดได้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๕ รายการ แล้วแจ้งผลการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อขอรับเอกสารในส่วนที่เปิดเผยได้ และในส่วนที่เปิดเผยไม่ได้ เทศบาลตำบลยางตลาดแจ้งสิทธิใน

การอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเทศบาลตำบลยางตลาดได้พิจารณาแล้วและมีมติยืนยันในส่วน รายการข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยพร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบในส่วนข้อมูล ข่าวสารที่ควรเปิดเผยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ก็มีได้มาติดต่อขอรับหรือปฏิบัติในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม ตามที่ระเบียบเทศบาลตำบลยางตลาดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด จากกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนเทศบาลตำบลยางตลาดลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มี หนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๔๙๘๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งแนวทางการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้เทศบาลตำบลยางตลาดทราบและให้ ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว ซึ่งเทศบาลตำบลยางตลาดก็ได้ปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวอย่าง เคร่งครัด เทศบาลตำบลยางตลาดได้แจ้งผลการขอข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์รับทราบพร้อมทั้งแจ้ง การปฏิบัติในเรื่องการขอรับข้อมูลข่าวสารและในส่วนการไม่เปิดเผยและเปิดเผยโดยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ มาติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผยได้ภายใน ๗ วัน นับจากได้รับหนังสือ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวถือว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ขอรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผยได้ ในส่วน ที่ไม่เปิดเผยและมีรายการบางรายการที่คำขอไม่ชัดเจนได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาติดต่อเจ้าหน้าที่ประจำ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารภายใน ๗ วัน นับจากได้รับหนังสือเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องและชัดเจนหากพ้น ระยะเวลาดังกล่าวถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มาติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผยได้หรือมาติดต่อเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด โดยได้ แจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ เนื่องจากอยู่ ในระหว่างการอายัดของหน่วยงานตรวจสอบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว และไม่มีข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ และ รายการที่ ๑๕ เมื่อหน่วยงานแจ้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มาติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับ ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผย แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มาติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่า สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดปฏิบัติไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการ อายัดของหน่วยงานตรวจสอบ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อ การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ

สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เมื่อสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา แต่ให้สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ เมื่อสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลยางตลาดให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ที่เกี่ยวข้องกับการประกาศบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๐๐๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินตอบแทนผลการปฏิบัติงาน (Incentive)

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๑-๑/๐๗๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จงใจสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ที่เกี่ยวข้องกับการประกาศบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๐๐๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินตอบแทนผลการปฏิบัติงาน (Incentive) แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่

กบ ๐๑-๑/๒๒๘ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยจัดส่งสำเนาคัดัดตอน รายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันอังคารที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ (เฉพาะระเบียบวาระลับ) จำนวน ๕ แผ่น และสำเนาคัดัดตอน รายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายบริหารงานนโยบาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันอังคารที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๔ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติ หน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบกับ คณะกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้พิจารณาเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงิน ตอบแทน ผลการปฏิบัติงาน (Incentive) เสร็จสิ้นแล้ว การพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงไม่เป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยจะเปิดโอกาสให้มีการ ตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับสำนวน
การสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทหญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘
๒. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งสำนวน

ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๑๙๙๐ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งสำนวน ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๕๘๖๖ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๗๔๑๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาแจ้งความประสงค์

ขอเอกสารได้เพื่อที่จะทราบรายละเอียดความต้องการในลักษณะที่เข้าใจได้ตามสมควรที่ตำรวจภูธร จังหวัดราชบุรี และข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยในขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น ปัจจุบันสำนวนต่าง ๆ ของ ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้วสามารถเปิดเผยได้ และผู้อุทธรณ์ต้องมาร้องขอให้ถูกต้องตามขั้นตอน เกี่ยวเนื่องกับค่าธรรมเนียมและ การรับรองสำเนาพร้อมค่าใช้จ่าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงใน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของ ข้อมูลข่าวสาร และอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของ ข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียก ค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือ ข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้อง กระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับสำนวน
การสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทหญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สถานี
ตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ถึงตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน
๓ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ๔ สำนวน ที่อยู่ในความครอบครองของตำรวจภูธร
จังหวัดราชบุรี

๒. สำเนาคำสั่ง ภ.จว.ราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘

๓. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด

ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๑๘๙๘ ลงวันที่
๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีหนังสือขอสำนวนการ
สืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด และข้อมูลสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ๔ สำนวน ที่ผู้อุทธรณ์ขอมานั้น
พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากการขอจำนวนมากตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีปฏิเสธการเปิดเผย
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒

(รป).๗๑๗/๕๘๖๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(รป).๗๑๗/๗๔๑๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาแจ้งความประสงค์ขอเอกสารได้เพื่อที่จะทราบรายละเอียดความต้องการในลักษณะที่เข้าใจได้ตามสมควรที่ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี และข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยในขณะที่ผู้อุทธรณ์ขออนั้น ปัจจุบันสำนวนต่าง ๆ ของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้วสามารถเปิดเผยได้ และผู้อุทธรณ์ต้องมาร้องขอให้ถูกต้องตามขั้นตอนเกี่ยวเนื่องกับค่าธรรมเนียมและ การรับรองสำเนาพร้อมค่าใช้จ่าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร และอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองชั้น จังหวัดบุรีรัมย์
เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสองชั้น จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - เทศมนตรีตำบลสองชั้น มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลสองชั้น ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อม
พยานหลักฐานต่างๆ

๒. ข้อร้องเรียนที่กล่าวหา

๓. ไฟล์วิดีโอและไฟล์เสียงของผู้ร้องเรียนตามที่กล่าวหา

เทศบาลตำบลสองชั้นมีบันทึก ที่ บร ๕๕๗๐๑/๓๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลการสอบสวนมีมูลข้อเท็จจริงที่ควรกล่าวหา และอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถรู้ผลการสอบสวนดังกล่าวในชั้นการสอบสวนทางวินัยอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองชั้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่ามีส่วนในการเรียกรับผลประโยชน์จากโครงการก่อสร้างของเทศบาลตำบลสองชั้น จังหวัดบุรีรัมย์แจ้งให้เทศบาลตำบลสองชั้นตรวจสอบข้อเท็จจริง เทศบาลตำบลสองชั้นจึงมีคำสั่งที่ ๔๖๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล จึงมีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยแก่

ผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการได้ข้อมูลเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ คือ (๑) รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมพยานหลักฐานต่างๆ (๒) ข้อร้องเรียนที่กล่าวหา และ (๓) ไฟล์วิดีโอและไฟล์เสียงของผู้ร้องเรียนตามที่กล่าวหา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ประกอบกับการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง เมื่อพิจารณาจากรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนตน และเคยได้ดูและได้ฟังไฟล์วิดีโอและไฟล์เสียงที่ผู้ร้องเรียนส่งไปประกอบการร้องเรียนในขั้นตอนของการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วตลอดจนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้มาให้ถ้อยคำจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลสองชั้นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงาน – ตำแหน่ง - ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการทุจริตเกี่ยวกับการซ่อมรถยนต์ของเทศบาลตำบลัญบุรีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลัญบุรี ผ่านประธานกรรมการสอบสวน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑๖ รายการ

เทศบาลตำบลัญบุรีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๖๐๖.๑/๓๙ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนได้อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารข้างต้นที่เกี่ยวข้องประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาทางวินัยกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการทุจริตเกี่ยวกับการซ่อมรถยนต์ของเทศบาลตำบลัญบุรีได้ในบางส่วน ตลอดจนได้ชี้แจงให้ทราบว่าสำเนาหน้าฎีกาต่าง ๆ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลัญบุรีได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้ตามสมควร หนังสือสำนักตรวจสอพบพิเศษภาค ๓ ฉบับที่ ๓๐๔๕ นฐ/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ และคำให้การที่ผู้อุทธรณ์ให้การไว้กับเจ้าพนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารอันเป็นเอกสารลับ เทศบาลตำบลัญบุรีจึงได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้ตามสมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลัญบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลัญบุรี ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลัญบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลธัญบุรีมีหนังสือ ด่วน ที่ ปท ๕๒๖๐๖/๑๓๖๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารภายในและอยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายบังคับบัญชาในการอนุญาตให้เปิดเผย

๒. เอกสารที่เทศบาลตำบลธัญบุรีได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจให้ได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีรายละเอียดและมีความเหมาะสมอันควรแก่การเข้าใจของผู้อุทธรณ์แล้ว

๓. รายละเอียดตามหน้าฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายที่เทศบาลอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนา มีเนื้อหาครอบคลุมและชัดเจนแก่การเข้าใจเนื่องจากได้ปรากฏชื่อบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามฎีกาไว้อย่างครบถ้วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลธัญบุรีชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารเรือ
เกี่ยวกับการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : จำเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพาวุธทหารเรือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงเจ้ากรมสรรพาวุธทหารเรือ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ ร้องเรียนกล่าวหา พันจำเอก ข. ดังนี้

๑. ผลการสอบสวนและลงโทษทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวน คณะที่มี นาวาเอก ค. เป็นประธาน

๒. ผลการสอบสวนและลงโทษทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวน คณะที่มี นาวาเอก ง. เป็นประธาน

๓. หนังสือส่งผลการลงโทษทางวินัยของคณะกรรมการที่กรมสรรพาวุธทหารเรือ ดำเนินการขอเรื่องคืนจากกองทัพบกเรือมาเก็บไว้ที่กรมสรรพาวุธทหารเรือ

กรมสรรพาวุธทหารเรือมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กห ๐๕๒๗/๓๖๔๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และกรมสรรพาวุธทหารเรือไม่ได้ดำเนินการขอเรื่องคืนแต่อย่างใด ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกองทัพบกเรือ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารเรือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมสรรพาวุธทหารเรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าหน้าที่

ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย ระดับ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบลนาจอมเทียน จังหวัดชลบุรี มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา พันจำเอก ข. ตำแหน่งหัวหน้าช่าง หมวดช่าง ทัศนภรณ์ ๒ แผนกทัศนภรณ์ กองทดสอบสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารเรือ (อัตราพันจำเอกพิเศษ) ว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภรรยาของตนซึ่งสมรสกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย กรมสรรพาวุธทหารเรือมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้น ๒ ชุด โดยมีนาวาเอก ค. และนาวาเอก ง. เป็นประธาน ตามลำดับ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่กรมสรรพาวุธทหารเรือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพาวุธทหารเรือ มีหนังสือ ที่ กท ๐๕๒๗/๒๒๒๒ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียน กรมสรรพาวุธทหารเรือได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีนาวาเอก ค. เป็นประธาน คณะกรรมการสอบสวน ฯ ได้ทำการสอบสวน แล้วรายงานผลการสอบสวนโดยมีความเห็นว่า พฤติการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ถูกร้องเรียนกับภรรยาผู้อุทธรณ์นั้น ผู้ถูกร้องเรียนควรจะมีหรือน่าจะรู้ว่า ภรรยาผู้อุทธรณ์ได้สมรสโดยถูกต้องตามกฎหมายกับผู้อุทธรณ์ และยังมีได้หย่าขาดจากการสมรส การกระทำของผู้ถูกร้องเรียน จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฐานประพฤติผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง เข้าเกณฑ์กรณีปลดออกจากราชการ ต่อมาพันจำเอก ข. ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการทหารเรือร้องเรียนขอความเป็นธรรมในกระบวนการสอบสวนและลงโทษทางวินัยทหาร ซึ่งกรมสรรพาวุธทหารเรือได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยมี นาวาเอก ง. เป็นประธาน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม แล้วรายงานผลการสอบสวนโดยมีความเห็นว่า ผู้ถูกร้องเรียนและพยานได้เบิกความต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรีว่าผู้ถูกร้องเรียนกับภรรยาผู้อุทธรณ์ได้อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาโดยเปิดเผย รวมทั้งพฤติการณ์ของภรรยาผู้อุทธรณ์ทำให้ผู้ถูกร้องเรียนเข้าใจตลอดว่าภรรยาผู้อุทธรณ์ได้เลิกกับสามีแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ควรจะมีหรือน่าจะรู้ว่าผู้ถูกร้องเรียนกับภรรยาผู้อุทธรณ์มีสัมพันธ์กันอย่างไร แต่ปล่อยเวลานับแต่วันที่ควรจะมีหรือน่าจะรู้ถึง ๕ ปี จึงมาร้องเรียน น่าจะเป็นการร้องเรียนเพื่อมิให้ขาดอายุความ ในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งมากกว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการกระทำผิดวินัยทหารฐานประพฤติตนไม่สมควร

กรมสรรพาวุธทหารเรือเสนอผลการสอบสวนให้คณะกรรมการพิจารณาการสั่งพักราชการหรือปลดออกจากราชการพิจารณา โดยมีความเห็นว่า ผลการสอบสวนของคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุด มีข้อยุติที่ค่อนข้างแตกต่างกันมาก อีกทั้งคดีที่มีการฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวนั้นศาลชั้นต้นได้พิพากษาให้ผู้ถูกร้องเรียนชดใช้เงินจำนวนหนึ่ง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จึงขอเรื่องคืนเพื่อนำกลับไปทบทวน เพื่อให้เกิดความรอบคอบ และเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วจะนำเรื่องเสนอเข้าที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือผลการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาและการลงโทษทางวินัยผู้ถูกร้องเรียน จำนวน ๓ รายการ กรมสรรพาวุธทหารเรือมีหนังสือชี้แจงว่า กรมสรรพาวุธทหารเรือได้ขอเรื่องคืนเพื่อนำกลับไปทบทวน และจะนำเรื่องเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาการสั่งพักราชการหรือปลดออกจากราชการ เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงรับฟังได้ว่ากระบวนการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหายังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์
เกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอศีขรภูมิ ขอเอกสารเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

๑. ประกาศรับสมัคร
๒. ใบสมัคร และเอกสารเพิ่มเติมตามข้อ ๓ ถึงข้อ ๙ ปรากฏตามเอกสารแนบท้าย
หมายเลข ก
๓. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสมัคร
๔. ประกาศยกเลิก
๕. หนังสือเชิญไปให้ปากคำ
๖. บันทึกการให้ถ้อยคำ
๗. รายงานผลการตรวจสอบ (ผญ.๕) และการนำหลักฐานต่าง ๆ เสนอกรรมการ
๘. ความเห็นของนายอำเภอ
๙. ประกาศใหม่

อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ มีหนังสือ ที่ สร ๐๕๑๘.๑/๑๑๐๖ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๙ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องความเห็นภายในของส่วนราชการ ยังไม่เป็นคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง การให้คัดสำเนาดังกล่าวอาจจะมีผลเสียหายต่อทางราชการ ประกอบกับในเรื่องนี้ศาลเท่านั้นที่มีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอำเภอศีขรภูมิ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอศีขรภูมิ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ประกาศการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ ปรากฏว่ามีผู้สมัคร จำนวน ๔ ราย โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครหมายเลข ๑ อำเภอศีขรภูมิแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว ผลปรากฏว่า ผู้สมัครหมายเลข ๒ นาย ข. เป็นผู้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสามารถลงสมัครรับเลือกผู้ใหญ่บ้านได้ ส่วนผู้สมัครอีก ๓ ราย คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ เห็นว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ไม่สามารถลงสมัครรับเลือกผู้ใหญ่บ้านได้ อำเภอศีขรภูมิได้แจ้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิรับเลือกผู้ใหญ่บ้านให้ผู้สมัครทั้ง ๔ ราย และราษฎรหมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ทราบ พร้อมแจ้งให้ผู้กระทบสิทธิทราบว่าจะสามารถอุทธรณ์ประกาศดังกล่าวได้ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ผู้กระทบสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น เพื่อใช้ในการอุทธรณ์ประกาศอำเภอศีขรภูมิ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอศีขรภูมิ มีหนังสือ ที่ สร ๐๕๑๘.๑/๑๙๖๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ กำนันตำบลระแงง ได้รายงานว่ามีผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ได้เสียชีวิต อำเภอศีขรภูมิจึงมีคำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่องให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง และจัดให้มีการประชุมชี้แจงราษฎร โดยกำหนดการรับสมัครผู้ใหญ่บ้านในระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม – ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และกำหนด วันเลือกผู้ใหญ่บ้านในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ในการรับสมัครผู้ใหญ่บ้านนั้นปรากฏว่ามีผู้สมัครจำนวน ๔ ราย ได้แก่ (๑) นาย ก. (๒) นาย ข. (๓) นาย ค. และ (๔) นาย ง. เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติตามคำสั่งอำเภอศีขรภูมิ ที่ ๒๘/๒๕๖๐ ได้รายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครทั้ง ๔ ราย ว่าผู้สมัครบางรายอาจขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จำเป็นต้องมีการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ได้ข้อยุติ อำเภอศีขรภูมิจึงมีหนังสือขอขยายเวลาเลือกผู้ใหญ่บ้านต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดสุรินทร์ได้แจ้งอำเภอศีขรภูมิตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สร ๐๐๑๘.๑/๒๑๘๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิจารณาอนุญาตให้อำเภอศีขรภูมิขยายเวลาการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ออกไปจนกว่าจะตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้วเสร็จ อำเภอศีขรภูมิ ได้แจ้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิรับเลือกผู้ใหญ่บ้านให้ผู้สมัครทั้ง ๔ ราย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคัดค้านผลการตรวจสอบ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ อำเภอศีขรภูมิ ได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้นาย ก. ผู้อุทธรณ์ทราบและ

แจ้งสิทธิที่จะดำเนินการในการฟ้องคดีปกครองเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง พร้อมจัดทำประกาศอำเภอศีขรภูมิ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้านกรณีไม่ต้องทำการเลือก ให้นาย ข. ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อำเภอศีขรภูมิได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ และรายการที่ ๙ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๗ รายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ความเห็นของนายอำเภอศีขรภูมิ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ปรากฏ ตามบันทึกที่ทำการปกครองอำเภอศีขรภูมิ ที่ สร ๐๕๑๘.๑/- ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่องขอ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของ หน่วยงานของรัฐ เมื่อการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อ พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เห็นว่าบันทึกที่ทำการปกครองอำเภอศีขรภูมิ ที่ สร ๐๕๑๘.๑/- ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอศีขรภูมิเปิดเผยบันทึกที่ทำการปกครองอำเภอศีขรภูมิ ที่ สร ๐๕๑๘.๑/- ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่องขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัด สุรินทร์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียนทุกคน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๐๒๒ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่ส่วนราชการที่รับเรื่องร้องเรียนต้องให้ความคุ้มครองไม่ควรเปิดเผยชื่อผู้ให้ความร่วมมือสอดส่องดูแลราชการ ซึ่งแม้ผลการร้องเรียนจะเป็นจริงหรือไม่ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องเรียนทราบและพบเห็นมาตามที่ปรากฏในเรื่องที่ร้องเรียน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาหากเห็นว่าตนเองไม่ได้กระทำความผิดตามที่ร้องเรียนกล่าวหาก็สามารถนำสืบหักล้างโต้แย้งแสดงหลักฐานเพื่อแสดงความจริงใจของตนเองได้ และถ้ามีหลักฐานเพียงพอที่จะหักล้างได้ ส่วนราชการก็ไม่สามารถดำเนินการใด ๆ กับผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหาได้ เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเพื่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงจำเป็นต้องปกปิดนามผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองรี มีกรณีถูกร้องเรียนและขอให้ย้ายออกจากโรงเรียนบ้านหนองรี เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติ

ราชการหลายประการ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ และเห็นว่าตั้งแต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๙ จนถึงปัจจุบัน ไม่ปรากฏความคืบหน้าในการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ทำให้เข้าใจว่าผู้ร้องเรียนต้องการเพียงให้ผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่เท่านั้น มิได้ต้องการให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยหรืออาญาใด ๆ การร้องเรียนดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียนทุกคน เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๐๔๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า เอกสารการร้องเรียนดังกล่าวเป็นเอกสารที่กระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง และเป็นเอกสารเพื่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และรายชื่อผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นเอกสารแนบหนังสือร้องเรียน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป อย่างไรก็ตามการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน และต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐในอนาคต ทำให้ไม่มีผู้ใดแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือความประพฤติไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะส่งผลถึงการปฏิบัติราชการ ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เปิดเผย หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. สำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
๔. พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงใช้ในการพิจารณาลงโทษผู้อุทธรณ์
๕. รายงานการพิจารณาทางวินัยอย่างร้ายแรงของ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ
๖. รายงานการพิจารณาทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (กพศ.)
๗. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๑๓๔๖ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจมีผลกระทบกับบุคคลอื่น เพื่อมิให้มีการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อีกทั้งมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยข้อมูลที่มีชั้นความลับ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔)

และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) นั้น เห็นว่าน่าจะหมายความว่าถึงเอกสารประกอบสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาข้างต้นเช่นกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีการเบิกเงินค่าแหล่งข่าวบุคคลตามระเบียบกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าด้วยการใช้แหล่งข่าวบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๐ ของข้าราชการสังกัดศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีการแอบอ้างชื่อบุคคลในพื้นที่เป็นแหล่งข่าวและเบิกเงินค่าแหล่งข่าวในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ยื่นขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๗ รายการ เพื่อใช้ประกอบในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีการปกปิดชื่อและข้อความ จนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการอื่นๆ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเอกสารประกอบการชี้แจงว่าหมายถึงเอกสาร ดังนี้

๑. บันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๖๘๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๗ คน

๒. รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เฉพาะหน้า ๑ หน้า ๔๙ - ๘๒

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (กพศ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ เฉพาะหน้า ๑ - ๒ หน้า ๑๕ - ๒๖

๔. รายงานผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร กลุ่มตรวจสอบพยานเอกสาร กองตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เฉพาะหน้าเลขสำนวนที่ ๓๕/๔๘ - ๕๐

๕. เอกสารประกอบคำแก้อุทธรณ์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ยื่นต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตามเอกสารหมายเลข ๑ - ๓๗

๖. เอกสารประกอบคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ยื่นต่อ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตามเอกสารหมายเลข ๑ - ๙

๗. บันทึกถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒ คน (ระบุชื่อ) ที่จะต้องนำมา ประกอบ การทำคดีคำแก้อุทธรณ์

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๒/๒๓๔๑ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้ง มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา ซึ่งผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีการเบิกเงินค่าแหล่งข่าวบุคคลของ ข้าราชการสังกัดศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีการแอบอ้างชื่อบุคคลในพื้นที่ เป็นแหล่งข่าวและเบิกเงินค่าแหล่งข่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยบุคคลที่ถูกแอบอ้างหลายราย ได้ทำหนังสือยืนยันพร้อมทั้งไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนเพื่อลงบันทึกประจำวันเป็นหลักฐาน ยืนยันว่าตนมิได้เป็นแหล่งข่าวจริงตามที่มีการแอบอ้างแต่อย่างใด คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงได้ทำการสอบสวน และผลการสอบสวนมีพยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ กระทำผิดวินัย พฤติการณ์การกระทำเข้าข่ายเป็นการกระทำทุจริตในภาครัฐ จึงได้ส่งเรื่องให้ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ภาครัฐ เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า การเปิดเผยอาจเข้าข่าย เป็นความผิดตามมาตรา ๖๔ และอาจส่งผลกระทบต่อการใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ ขอให้ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณารายละเอียดของข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๗ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเพิ่มเติม ซึ่งผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้ว ให้คำชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๑ เป็นเอกสารที่ไม่มีอยู่ในสำนวนการสอบสวน และ ต่อมาผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณาของ คณะกรรมการฯ เพิ่มเติม

๒. ข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๒ คือข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๕

๓. ข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๓ คือข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๖

๔. ข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๔ ถึงลำดับที่ ๗ คือข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือเอกสารการ ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์ ได้แก่

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๓. สำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๔. พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงใช้ในการพิจารณา

๕. รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เฉพาะหน้า ๑ หน้า ๔๙ - ๘๒

๖. รายงานผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร กลุ่มตรวจสอบพยานเอกสาร กองตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เฉพาะหน้าเลขสำนวนที่ ๓๕/๔๘ - ๕๐

๗. บันทึก ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๖๘๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๗ คน

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๗ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง จึงสมควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน เช่น ชื่อ ชื่อสกุล วันเดือนปีเกิด เชื้อชาติ สัญชาติ ชื่อคู่สมรส ที่อยู่ ตำแหน่ง ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เลขประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ แบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร และเลขรหัสประจำบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการประมวลเรื่องการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. การประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่เสนอผู้บังคับบัญชา ตามหนังสือ ภ.๙ ที่ ๐๐๒๔.๑๗๒/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

๒. รายงานผลการดำเนินการเพิ่มเติมตามบันทึกสั่ง ตร. ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ กรณี ภ.๙ มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาทุกแผน

๓. บันทึก ตร. ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ รับทราบตามที่ ภ.๙ มีคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ให้ยุติเรื่องทางวินัยและให้ส่งสำนวนคืน ภ.๙

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๖๓๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า พลตำรวจเอก ข. ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง ผกก.สส.บก.สส.ภ.๙ ว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์เป็นผู้สนับสนุนให้ความคุ้มครองบ่อนการพนันย่านประตูน้ำของนาย ค. (บ่อนปอประตูน้ำ) ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ข้อร้องเรียนมีมูล แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๗๘ (๑๒) เห็นควรลงโทษ กักยาม ๓ วัน แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ พิจารณาเห็นว่า พยานหลักฐานยังรับฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย จึงมีคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ให้ยุติเรื่องทางวินัย ต่อมา มีการเสนอเรื่องไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้ตำรวจภูธรภาค ๙ สืบสวนเพิ่มเติม ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ดำเนินการเรียกพยานมาให้ปากคำเพิ่มเติม และมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๐๗๒/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งสำนวนการสืบสวนเพิ่มเติมไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณา สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสำนวนดังกล่าวและเห็นชอบกับคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ตำรวจภูธรภาค ๙ ให้ยุติเรื่องทางวินัย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๒๓๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้แจ้งไปยังผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่เสนอผู้บังคับบัญชา ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๐๗๒/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และรายการที่ ๒ รายงานผลการดำเนินการเพิ่มเติมตามบันทึกสั่ง ตร. ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ กรณีตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาทุกแผ่น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ประกอบกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อ นามสกุล เจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องตามหนังสือ วน ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๘๖๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อตามลำดับชั้น

๒. ตามรายการที่ ๑ ขอเอกสารการประมวลเรื่องตามหนังสือ วน ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๘๖๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อตามลำดับชั้น

๓. รายชื่อ นามสกุล เจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องตามคำสั่ง ตร.ที่ ๔๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องแก้ไขเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน

๔. ตามรายการที่ ๓ ขอเอกสารการประมวลเรื่องตามคำสั่ง ตร.ที่ ๔๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องแก้ไขเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการประมวลเรื่องทั้งหมด

๕. ตามรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ขอเอกสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องประชุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จนมีคำสั่ง ตร.ที่ ๔๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องแก้ไขเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๕๑๙๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ และบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๕๔๙๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีการประมวลเรื่องนี้แต่อย่างใด รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีที่ผู้อุทธรณ์เข้าเบิกความเป็นพยานฝ่ายผู้ต้องหาต่อศาล ในคดีจับบ่อนการพนันปอประตูน้า โดยมีสาระสำคัญในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมและผู้บังคับบัญชาระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้กระทบถึงภาพพจน์และชื่อเสียงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรให้รอผลคดีอาญาในคดีที่ พลตำรวจเอก ข. กับพวก ฟ้องผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานเบิกความเท็จ เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาในคดีสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ จึงทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน ประกอบกับการขยายระยะเวลา ตามระเบียบ ก.ตร. ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ผู้อุทธรณ์กลับสู่ฐานะเดิมก่อน และโดยผลของกฎหมายให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการสอบสวนจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนี้จะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๔๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แก้ไขเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เพียงรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๐๘๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เรื่องที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่มีปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการตามกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งการดำเนินการยังอยู่ระหว่างการพิจารณาทางปกครองและการดำเนินการทางวินัย ยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชาภายในหน่วยงานของรัฐที่จำเป็นต้องมีความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจ เพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยข้าราชการตำรวจ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติอ้างว่าไม่มีการประมวลเรื่องตามหนังสือ วน ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๘๖๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อตามลำดับชั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาในกรณีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ข้อมูลดังกล่าวเป็นกระบวนการขั้นตอนภายในของการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงพลตำรวจตรี ข. รักษาการแทนผู้บัญชาการสำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ที่ อส ๐๐๑๖.๘/๒๐๙๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามเลขรับของกลุ่มงานตรวจสอบสำนวนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เลขรับที่ ๘๐๔.๓๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ทุกแผ่น

๒. ขอทราบชื่อ นามสกุล เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประมวลเรื่องหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ที่ อส ๐๐๑๖.๘/๒๐๙๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามเลขรับของกลุ่มงานตรวจสอบสำนวนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เลขรับที่ ๘๐๔.๓๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

๓. หนังสือการประมวลเรื่องหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ที่ อส ๐๐๑๖.๘/๒๐๙๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามเลขรับของกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน เลขรับที่ ๘๐๔.๓๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทุกแผ่น

กองคดีอาญา สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๖๔๐ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลดังนี้

รายการที่ ๑ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกองคดีอาญา เนื่องจากได้ส่งคืนพร้อมสำนวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

รายการที่ ๒ รายชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งประมวลความเห็นเกี่ยวกับคดีอาญา เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากรายชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพิจารณาตรวจสอบสำนวนและมีความเห็นกรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับคดีอาญา ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งประมวลความเห็นและนำเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นมีจำนวนหลายนาย และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้เกี่ยวข้องก่อน

รายการที่ ๓ เป็นเอกสารประมวลความเห็นเกี่ยวกับคดีอาญาเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากความเห็นของผู้ตรวจสอบสำนวน รวมทั้งความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นกรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง เป็นการใช้ดุลพินิจพิจารณาความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งกฎหมายให้อำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบการใช้อำนาจในการสั่งคดีของพนักงานอัยการว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากยังไม่เห็นพ้องด้วยให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาดต่อไป หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการและส่งคืนสำนวนถือว่าเป็นคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ วรรคสอง เท่านั้น กฎหมายมิได้บัญญัติให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิมาร้องขอทราบผลการพิจารณาและความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่อย่างใด อีกทั้งเป็นการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเกี่ยวกับคดีอาญา ถือว่าเป็นเอกสารลับของราชการ ไม่ใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารทั่วไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์แจ้งความดำเนินคดีกับนาย ค. ทนายความของพลตำรวจเอก ง. เป็นผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก รวมจำนวน ๖ คน ในข้อหา ร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อได้รับคดีไว้พิจารณาเป็นคดีอาญาที่ ๒๓๕๓/๒๕๕๒ ต่อมาพนักงานสอบสวนทำความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ถึง ๖ เสนอพนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีความผิดฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๖ และมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑

ในความผิดฐานร่วมกันหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๘ ต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๖.๘/๒๐๘๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งยุติการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีความผิดฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ เนื่องจากคดีขาดอายุความ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๒ ถึง ๖ ผู้อุทธรณ์ได้ออนความร้องทุกข์ในคดีความผิดต่อส่วนตัว ภายหลังสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ เห็นชอบกับความเห็นของพนักงานอัยการ ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้อง จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังกองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๒/๑๑๒ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง คณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้ปฏิเสธการ เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการ ประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ที่ อส ๐๐๑๖.๘/๒๐๘๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากได้ส่งคืนสำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายคดีอาญา ๘ แล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลการประมวล เรื่องของเจ้าหน้าที่ และรายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ประมวลเรื่อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็น ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การ เปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ประมวลเรื่อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้แจ้งความดำเนินคดี ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี
เกี่ยวกับการประมวลเรื่องการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนางสาว ข. กรรมการ ป.ป.ช. และประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่เคยให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.

๒. เอกสารรายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและเอกสารประกอบรายงานดังกล่าวที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๒๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอื่น ๆ ที่แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓. เอกสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๗๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐

สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๓๔ (ปท)/๐๑๐๕ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอเอกสารหลักฐานในขั้นตอนของการแจ้งคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างไรก็ตาม หากคณะอนุกรรมการไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๐ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๑๔๔๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ทำการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนเรื่องกล่าวหานาย ค. นายกเทศมนตรีเมืองรังสิตมีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลเมืองรังสิต โดยให้จังหวัดปทุมธานีทำการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่จังหวัดปทุมธานีกลับบ่ายเบี่ยงและละเลยไม่นำข้อเท็จจริงที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและชี้มูลเป็นข้อมูลดำเนินการสอบสวน ซึ่งอาจเป็นการทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยมีเจ้าหน้าที่ของจังหวัดปทุมธานีเข้าข่ายถูกกล่าวหา จำนวน ๕ คน โดยรวมผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตหัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานี มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๓๔ (ปท)/๐๘๘๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ ที่อยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบในขณะนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิการไต่สวนข้อเท็จจริงและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตลอดจนอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ อย่างไรก็ตาม ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิขอตรวจดูและคัดสำเนาเอกสารได้ เมื่อคณะกรรมการไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ และผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ทั้งนี้ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการพิจารณาที่อยู่ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวน จำนวน ๓ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานีแจ้งว่า จากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เคยให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวนซึ่งเป็นกระบวนการขั้นตอนภายในที่ยังไม่แล้วเสร็จ และยังมีได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปทุมธานีมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนั้นนั้น ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ทั้งหมดที่ได้ใช้สิทธิเสนอชื่อบุคคลให้เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยในการสรรหาครั้งนี้

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ/กรรมการ/บุคคลให้รับผิดชอบในการดำเนินการให้บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์เสนอชื่อ และนับคะแนนผลการเสนอชื่อในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยครั้งนี้

๓. รายงานสรุปผลการเสนอชื่อบุคคลโดยบุคลากรให้เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในคณะมนุษยศาสตร์ในครั้งนี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อทุกคน

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์ในการพิจารณารายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย

๕. หนังสือหรือบันทึกข้อความของคณะมนุษยศาสตร์ในการแจ้งชื่อบุคคลตามรายการที่ ๔ ไปยังประธานคณะกรรมการสรรหาระดับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๔๕๗ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กระบวนการในการใช้สิทธิของบุคลากรเพื่อเสนอชื่อบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย เป็นการใช้สิทธิเฉพาะตัวโดยตรงของบุคลากรและเป็นความลับ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยโดยการดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย การดำเนินการเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยเป็นกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีได้กระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของบุคคลภายนอก แต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีบุคคลในคณะมนุษยศาสตร์ได้เสนอชื่อผู้อุทธรณ์ให้เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยในการสรรหาครั้งนี้ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เฉพาะรายการที่ ๒ เท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วน ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๒๙๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ปัจจุบันกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนาย ข. เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และปัจจุบันกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยว่าได้ดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ทั้งหมดที่ได้ใช้สิทธิเสนอชื่อบุคคลให้เป็นนายกสภา

มหาวิทยาลัยในการสรรหาครั้งนี้ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อของผู้ใช้ สิทธิเสนอชื่อปรากฏอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้ โดยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ ให้เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร ดังนี้

รายการที่ ๑ ให้เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา

รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึง
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหา
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ทั้งหมดที่ได้ใช้สิทธิเสนอชื่อบุคคลให้เป็น
กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผู้ทรงคุณวุฒิในการสรรหาครั้งนี้

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ/กรรมการ/บุคคลให้รับผิดชอบในการดำเนินการให้
บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์เสนอชื่อ และนับคะแนนผลการเสนอชื่อในการสรรหากรรมการสภา
มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิครั้งนี้

๓. รายงานสรุปผลการเสนอชื่อบุคคลโดยบุคลากรให้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ในคณะมนุษยศาสตร์ในครั้งนี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อทุกคน

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์ในการพิจารณา
รายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

๕. หนังสือหรือบันทึกข้อความของคณะมนุษยศาสตร์ในการแจ้งชื่อบุคคลตาม
รายการที่ ๔ ไปยังประธานคณะกรรมการสรรหาระดับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๔๕๗ ลงวันที่
๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ กระบวนการในการใช้สิทธิของบุคลากรเพื่อเสนอชื่อบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่ง
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒินั้น เป็นการใช้สิทธิเฉพาะตัวโดยตรงของบุคลากรและเป็นเรื่อง
ความลับ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ
กระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิโดยการดำเนินการสรรหาเป็นไปตาม

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ การดำเนินการเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้นถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีได้กระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของบุคคลภายนอก แต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีบุคคลในคณะมนุษยศาสตร์ได้เสนอชื่อผู้อุทธรณ์ให้เป็นการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสรรหาครั้งนี้ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เฉพาะรายการที่ ๒ เท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วน ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๓๑๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ปัจจุบันกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และปัจจุบันกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิว่าได้ดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ทั้งหมดที่ได้ใช้สิทธิเสนอชื่อบุคคลให้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสรรหาครั้งนี้ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อของผู้ใช้สิทธิเสนอชื่อปรากฏอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ ให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

รายการที่ ๑ ให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำเนา

รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกระบี่ เกี่ยวกับ
รายชื่อผู้สนับสนุนโครงการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกระบี่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารรายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำเทียบเรือบ้านคลองรั้ว ทั้ง ๑๕,๐๐๐ รายชื่อ

จังหวัดกระบี่มีหนังสือ ที่ กบ ๐๐๑๕/๒๑๕๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลตามบัญชีรายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่และโครงการทำเทียบเรือบ้านคลองรั้ว จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ พร้อมทั้งลายมือชื่อของผู้สนับสนุน ดังนั้น หากหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกระบี่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดกระบี่ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประสานงานเครือข่ายปกป้องอันดามันจากถ่านหิน โดยเครือข่ายเห็นว่าโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำเทียบเรือบ้านคลองรั้ว เป็นภัยต่อชีวิตหรือทรัพย์สินและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงจะเกิดภาวะโลกร้อนจากการเผาถ่านหิน จึงได้คัดค้านโครงการทั้งสอง จนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ชะลอโครงการดังกล่าวไว้ก่อน แต่เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีกลุ่มบุคคลได้ลารายชื่อทำเป็นบัญชีทางวาว จำนวน ๑๕,๐๐๐ รายชื่อ มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่เพื่อแสดงตนสนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำเทียบเรือบ้านคลองรั้ว ผู้อุทธรณ์อ้างว่าประชาชนมี

ความกังวลว่ารายชื่อของตนจะถูกนำไปแอบอ้าง และรายชื่อที่ได้ไปนั้นจะไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่าควรมีการเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวต่อสาธารณะ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จังหวัดกระบี่มีหนังสือ ที่ กบ ๐๐๑๕/๙๓๒๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงสรุปความได้ว่า จังหวัดได้หารือไปยังหน่วยงานต่างๆ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงานเห็นว่าข้อมูลตามบัญชีรายชื่อผู้สนับสนุนให้สร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเทคโนโลยีสะอาดจังหวัดกระบี่ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ พร้อมลายมือชื่อของผู้สนับสนุนฯ ดังนั้นหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ประสานงานเครือข่ายได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้มีอำนาจในการยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลทั้ง ๑๕,๓๓๑ รายชื่อ และที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ กลุ่มงานมั่นคง มีความเห็นว่า ในระดับพื้นที่ยังคงมีมวลชนทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว ทั้งสองฝ่ายมีการเคลื่อนไหวทั้งส่วนกลางและระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การที่ฝ่ายคัดค้านจะขอคัดค้านรายชื่อผู้ที่สนับสนุนฯ อาจเป็นเงื่อนไขให้เกิดความขัดแย้งได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำแท็บเรือบ้านคลองรั้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตพื้นที่ ซึ่งประชาชนควรมีโอกาสในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของโครงการดังกล่าวได้ อีกทั้ง ประชาชนบางส่วนมีความกังวลว่าจะถูกนำชื่อของตนไปแอบอ้าง จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลตามคำขอ แต่อย่างไรก็ตาม รายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำแท็บเรือบ้านคลองรั้ว ประกอบไปด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และลายมือชื่อของผู้สนับสนุนโครงการฯ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำแท็บเรือบ้านคลองรั้ว โดยให้เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา ก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดกระบี่เปิดเผยรายชื่อผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ และโครงการทำแท็บเรือบ้านคลองรั้ว โดยให้เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์
เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบธุรกิจ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ผ่านสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ ขอรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมาย ในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า

สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๒๕.๐๖/วผ./๖๗๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๖๐/๐๔๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เมาทเวนพาร์คอินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์รีสอร์ท จำกัด ขอรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรมรีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมาย ในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า แต่สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์มีหนังสือ ด่วน ที่ กค ๐๗๒๕.๐๖/วผ./๘๖๙๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสาร

รายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารที่เสียหายตามประมวลระฎการในพื้นที่อำเภอเขาค้อ จำนวน ๔๙๖ ราย และอำเภอหล่มเก่า จำนวน ๘๖ ราย มาเพื่อประกอบการพิจารณา และกรมสรรพากรได้มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา ซึ่งผู้แทนกรมสรรพากรและผู้แทนสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ได้ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เมาเทนพาร์ค อินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์รีสอร์ท จำกัด ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียหายตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อทราบว่ากรมสรรพากรจัดเก็บภาษีมีทั้งหมดกี่ราย และได้จัดเก็บภาษีกับผู้ประกอบการครบถ้วนทุกรายหรือไม่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้เสียหาย และข้อมูลผู้เสียหายที่อยู่ในกำกับดูแลซึ่งปัจจุบันยังมีการสำรวจผู้ประกอบการประเภทกิจการที่พักแรมและบริการด้านอาหารเพื่อนำเข้าสู่ระบบภาษีอากรต่อไป แล้วจัดทำข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ตามที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ห้ามโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องห้าม มิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลระฎการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ทและร้านอาหาร ที่ได้เสียหายตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้การเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวจะทำให้ทราบว่าผู้มีชื่อตามที่ระบุเป็นผู้ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีประเภทใด แต่การเสียภาษีนั้นเป็นหน้าที่ของบุคคลและนิติบุคคลผู้มีรายได้ทุกราย และในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์เพียงรายชื่อของผู้ประกอบการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสียภาษีของผู้ประกอบการได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์เปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการ

โรงแรม รีสอร์ทและร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า
จังหวัดเพชรบูรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับข้อมูลการใช้ไฟฟ้าของผู้ประกอบธุรกิจ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๖๐/๐๒๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๖๐/๐๓๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึง ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ขอรายชื่อผู้ใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลแคมป์สน ตำบลทุ่งสมอ และตำบลเข็กน้อย

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือ ที่ มท ๕๓๐๗.๓๒/ ลมส. (บห.) ๒๒๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ฐานข้อมูลรายชื่อผู้ใช้ไฟเป็นข้อมูลที่ระบุถึงตัวบุคคลเป็นสิ่งเฉพาะตัวที่ทำให้ รู้ตัวผู้นั้นได้ ซึ่งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด จึงไม่ อาจจะดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น ผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารในอำเภอเขาค้อ มีหนังสือขอรายชื่อผู้ใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ อำเภอหล่มสัก ใน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลแคมป์สน ตำบลทุ่งสมอ และตำบลเข็กน้อย แต่การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักมีหนังสือ ที่ มท ๕๓๐๗.๓๒/ลมส.(บห.) - ๒๙๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูล ข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า การไฟฟ้าเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี มีการไฟฟ้า จุดรวมงานในสังกัด ๑๓ แห่ง ซึ่งการไฟฟ้าจังหวัดเพชรบูรณ์และการไฟฟ้าอำเภอหล่มสัก ต่างขึ้นตรง กับการไฟฟ้าเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอเขาค้อขึ้นตรงกับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบูรณ์ มีพื้นที่รับผิดชอบ ๔ ตำบล คือ ตำบลเขาค้อ ตำบลริมสีม่วง ตำบลสะเดาะพง และตำบลหนองแม่นา และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยตำบลแคมป์สนขึ้นตรงกับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก มีพื้นที่รับผิดชอบ ๓ ตำบล คือ

๑. ตำบลแคมป์สน มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๒,๒๔๑ ราย

๒. ตำบลทุ่งสมอ มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๑,๖๕๘ ราย

๓. ตำบลเข็กน้อย มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๒,๓๙๗ ราย

ทั้งนี้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักได้ตรวจสอบแล้ว พื้นที่ทั้ง ๓ ตำบลดังกล่าว ไม่ได้ตั้งอยู่ใน พื้นที่ราษฎรอาสา (รอส.) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อผู้ใช้ ไฟฟ้าในพื้นที่อำเภอหล่มสัก ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลแคมป์สน ตำบลทุ่งสมอ และตำบลเข็กน้อย ที่ยื่น ขอใช้ไฟฟ้ากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก ข้อมูลนี้จัดทำเป็นตาราง ประกอบด้วย (๑) ลำดับที่ (๒) หมายเลขผู้ใช้ไฟฟ้า (๓) หมายเลข PEA มิเตอร์ (๔) ชื่อบริษัทหรือชื่อ - นามสกุล ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า (๕) บ้านเลขที่ (๖) หมู่ที่ (๗) ประเภทกิจการ และ (๘) ขนาดหม้อแปลง เป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการขอใช้ไฟฟ้าของประชาชนในประเภทต่าง ๆ เช่น บ้านอยู่อาศัย อาคารชุด อาคาร พาณิชยกรรม สถานประกอบการ ฯลฯ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใช้ไฟฟ้าและการให้บริการไฟฟ้า แก่ประชาชนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสัก อันเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้ อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ การขอใช้ไฟฟ้าตามคำขอทั้งหมด อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ขอใช้ไฟฟ้าโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคำขอ ของผู้อุทธรณ์ระบุว่าต้องการรายชื่อของผู้ขอใช้ไฟฟ้า ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดหมายเลขผู้ใช้ไฟฟ้า หมายเลข PEA มิเตอร์ และบ้านเลขที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า อนึ่ง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักอาจเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียม การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหล่มสักเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดหมายเลขผู้ใช้ไฟฟ้า หมายเลข PEA มิเตอร์ และบ้านเลขที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์
เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบธุรกิจ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ผ่านสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ ขอรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมาย ในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า

สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๒๕.๐๖/วผ./๖๗๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๖๐/๐๔๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เมาทนพาร์คอินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์รีสอร์ท จำกัด ขอรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรมรีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมาย ในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า แต่สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์มีหนังสือ ด่วน ที่ กค ๐๗๒๕.๐๖/วผ./๘๖๙๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารที่เสียภาษีตามประมวลรัษฎากรในพื้นที่อำเภอเขาค้อ จำนวน ๔๙๖ ราย และอำเภอหล่มเก่า จำนวน ๘๖ ราย มาเพื่อประกอบการพิจารณา และ

กรมสรรพากรได้มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา ซึ่งผู้แทนกรมสรรพากรและผู้แทนสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ได้ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เมทาเพนาร์ค อินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์ รีสอร์ท จำกัด ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ประกอบการ โรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อทราบว่าการสรรพากรจัดเก็บภาษีมีทั้งหมดกี่ราย และได้จัดเก็บภาษีกับผู้ประกอบการครบถ้วนทุกรายหรือไม่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์ได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้เสียภาษี และข้อมูลผู้เสียภาษีที่อยู่ในกำกับดูแลซึ่งปัจจุบันยังมีการสำรวจผู้ประกอบการประเภทกิจการที่พักแรมและบริการด้านอาหารเพื่อนำเข้าสู่ระบบภาษีอากรต่อไป แล้วจัดทำข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ตามที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือรายชื่อผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ทและร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้การเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวจะทำให้ทราบว่าผู้มีชื่อตามที่ระบุเป็นผู้ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีประเภทใด แต่การเสียภาษีนั่นเป็นหน้าที่ของบุคคลและนิติบุคคลผู้มีรายได้ทุกราย และในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์เพียงรายชื่อของผู้ประกอบการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสียภาษีของผู้ประกอบการได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สรรพากรพื้นที่เพชรบูรณ์เปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการ โรงแรม รีสอร์ทและร้านอาหาร ที่ได้เสียภาษีตามกฎหมายในเขตอำเภอเขาค้อและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคาร์บอนถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลไชยสถาน จังหวัดเชียงใหม่
เกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลไชยสถาน จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ หันส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ทรัพย์สมบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลไชยสถาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาบาดาลขนาดใหญ่ บ้านนันทาราม หมู่ที่ ๔ ตำบลไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายงานประจำวันของช่างเทศบาลตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

๒. รายงานการประชุมประธานตรวจการจ้าง งวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลไชยสถาน จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือ ที่ ขม ๕๘๐๐๕/๑๒๐๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ได้พิจารณาตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวแล้วปรากฏว่า ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้นเป็นข้อมูลของทางราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลไชยสถาน จังหวัดเชียงใหม่ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลไชยสถานไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทำสัญญากับเทศบาลตำบลไชยสถาน เพื่อก่อสร้างโครงการระบบผลิตน้ำประปาบาดาลขนาดใหญ่ บ้านนันทาราม หมู่ที่ ๔ ตำบลไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตามแบบมาตรฐานกรมทรัพยากรน้ำ พร้อมป้ายโครงการจำนวน ๑ ป้าย ในวงเงินค่าจ้าง ๒,๕๘๘,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยสัญญาเริ่มวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ สิ้นสุดวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ทำการก่อสร้างและส่งมอบงานจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และงวดที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่เทศบาลตำบลไชยสถานแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ยังดำเนินการก่อสร้างงานงวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ไม่แล้วเสร็จตามสัญญา จึงแจ้งสวนสิทธิเรียกค่าปรับตามสัญญาจ้างเป็นรายวันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดจนกว่างานจะเสร็จเรียบร้อยตามสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลไชยสถาน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาจ้าง แต่เทศบาลตำบลไชยสถานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลไชยสถานมีหนังสือ ที่ ชม ๕๘๐๐๑/๑๓๘๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ทรัพย์สมบูรณ์ ซึ่งมีข้อพิพาทเกี่ยวกับค่าปรับและการขอขยายระยะเวลาทำงานจ้างตามสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลไชยสถาน ซึ่งอาจเป็นมูลเหตุให้มีการฟ้องคดีเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ตามความในมาตรา ๒๕ อันผู้ร้องมีสิทธิเข้าถึงได้ กรณีค่าปรับตามสัญญาและการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้าง เทศบาลตำบลไชยสถานมีหนังสือให้ผู้รับจ้าง (ผู้อุทธรณ์) ส่งงานงวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ เข้ามาใหม่ เนื่องจากปรากฏว่ามีงานตามสัญญาจ้างยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการ รวมทั้งได้แจ้งเรื่องการอุทธรณ์ค่าปรับ และเหตุผลที่ไม่ขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างให้ผู้รับจ้างทราบ ผู้รับจ้างโต้แย้งว่าได้ส่งมอบงานจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และงวดที่ ๕ ในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ กับมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร อันได้แก่ รายงานประจำวันของช่างผู้ควบคุมงาน และรายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้าง และงวดที่ ๕ ดังกล่าว เทศบาลตำบลไชยสถานพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานไม่แล้วเสร็จจริงตามงวดงาน ประกอบกับไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดนำมาหักล้างเพื่อกดหรือลดค่าปรับ หรือขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาได้ ผู้รับจ้างจึงอาศัยช่องทางตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารโดยมีความประสงค์เพื่อนำไปใช้ประกอบการฟ้องร้อง อันจะทำให้มาตรการบังคับผู้รับจ้างปฏิบัติตามสัญญาเสื่อมประสิทธิภาพ และทางราชการเสียเปรียบ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และในเรื่องนี้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ทรัพย์สมบูรณ์ ได้ร้องขอความเป็นธรรม ซึ่งอำเภอสารภีได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการ คณะกรรมการฯ มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลไชยสถานขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า การพิจารณาเรื่องที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ทรัพย์สมบูรณ์ ได้ร้องขอความเป็นธรรมนั้น

ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งเทศบาลตำบลไชยสถานได้มีหนังสือ ที่ ชม ๕๘๐๐๑/๘๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างให้ทางหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ทรัพย์สมบูรณ์ แสดงพยานหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาบาดาลขนาดใหญ่ บ้านนันทาราม หมู่ที่ ๔ ตำบลไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) รายงานประจำวันของช่างเทศบาลตามสัญญาจ้าง และ (๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้าง งวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในฐานะผู้รับจ้างตามสัญญา จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน แม้ผู้อุทธรณ์และเทศบาลตำบลไชยสถานยังมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการส่ง มอบงาน และเรื่องอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอ สารภีที่ ๓๐๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่รายงานประจำวันของช่างเทศบาลและ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้าง งวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ดังกล่าว เป็นเอกสารที่แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานก่อสร้างที่มีหน้าที่ตามสัญญาจ้างได้บันทึกไว้ ในขณะที่มีการดำเนินงาน และข้อเท็จจริงนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าคู่สัญญาจะมีข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับการส่งมอบงานหรือไม่ก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ จึงไม่เป็นอุปสรรคในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรม และไม่ทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลไชยสถาน จังหวัดเชียงใหม่ เปิดเผยรายงาน ประจำวันของช่างเทศบาล และรายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้าง งวดที่ ๓ งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ โครงการก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาบาดาลขนาดใหญ่ บ้านนันทาราม หมู่ที่ ๔ ตำบล ไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๑๙ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือการร้องเรียนทั้งหมดและเวลา วัน เดือน ปี ที่ส่งและรับ
๒. เลขทะเบียนลงรับหนังสือการร้องเรียนและเวลา วัน เดือน ปี ที่รับ
๓. ความเห็นของผู้เสนอให้มีการสืบสวนข้อเท็จจริง และเวลา วัน เดือน ปี ที่มีความเห็น
๔. ความเห็นของผู้มีคำสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงและเวลา วัน เดือน ปี ที่มีความเห็น
๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๖. พยานเอกสารทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
๗. พยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
๘. สรุปสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๙. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน
๑๐. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๑๑. พยานเอกสารทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๒. พยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๓. ภาพถ่ายพยานวัตถุทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
๑๔. สำนวนการสอบสวนทั้งหมด พร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
๑๕. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑๖. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการรายงานผลการ
สอบสวนฉบับแรกที่ส่งไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. พร้อมความเห็น

๑๗. หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ส่งสำนวนการสอบสวนคืนสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้พิจารณาทบทวนสำนวนการดำเนินการทางวินัย

๑๘. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการรายงานผลการ
สอบสวนฉบับที่สองที่ส่งไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. พร้อมความเห็น

๑๙. มติ ก.ค.ศ. ที่มีความเห็นลงโทษไล่ออกจากราชการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๐๑๐
ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะรายงานการสอบสวน
(แบบ สว. ๖) เพื่อประกอบการแก้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์
ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านสร้างเอียน วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีการทุจริตต่อ
หน้าที่ราชการ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งที่ ๔๖๖/๒๕๖๐ ลงวันที่
๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๑๙ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ
ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่
ลงโทษไล่ออกจากราชการ และได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา ข้อ ๕ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการ
พิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดว่า “การคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น ๆ หรือ
เอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจที่ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึง
ประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ” และเห็นว่า รายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ประกอบ
ไปด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อพิจารณา และข้อเสนอในการใช้ดุลพินิจพิจารณาโทษทางวินัย
 อีกทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ร้องและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว อย่าให้ได้รับภัยจากการ
ดำเนินการทางวินัย ในครั้งนี้ จึงอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) และ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดไปยังสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยมีได้สำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ จึงไม่สามารถนำส่งข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการฯ ได้ คณะกรรมการฯ มอบหมายให้เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการฯ ประสานงานกับสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อทราบข้อเท็จจริง และได้รับรายงานว่าสำนวนการสอบสวนกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นเป็นสำนวนการสอบสวนกรณีเดียวกับสำนวนการสอบสวนกรณีนาย ข. ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวมาให้คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๗๑๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๑๙ รายการ เมื่อการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี หากเห็นว่าการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนและบันทึกการให้ถ้อยคำพยาน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยหรืออาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ถ้อยคำนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้ ในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ก.ค.ศ. อาจมีการส่งกลับคืนไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ จึงให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในปัจจุบัน ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๑๙ รายการ

โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ถ้อยคำ
พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน
เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๑ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือร้องเรียนเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของครูผู้ดูแลเด็ก เรียน นายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๒. หนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของนาง ก. เรียน นายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

๓. หนังสือร้องเรียนเรื่อง พฤติกรรมของนาง ก. เรียน นาย ข. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลประตูป่า เขต ๒

๔. หนังสือสอบถามความคืบหน้ากรณีร้องเรียน เรียน นายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รวม ๓ ฉบับ

๕. หนังสือเรื่องการพิจารณาดำเนินการกรณีขาดราชการของนาง ก. ผู้ดูแลเด็ก เรียน นายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๖. หนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลประตูป่า ชื่อนาง ก. ผู้ถูกร้องเรียน ลงวันที่รับหนังสือวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๗. หนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของนาง ก. ผู้ดูแลเด็ก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๘. รายงานการประชุมคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

๙. บันทึกการสอบข้อเท็จจริงกรณีนาง ก. ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ จำนวน ๘ ชุด ๘ คน

๑๐. บันทึกข้อความ เรื่อง การสอบข้อเท็จจริงกรณีนาง ก. ถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๑๑. หนังสือรับสารภาพกระทำผิดวินัยจริงของนาง ก. ต่อคณะกรรมการสอบวินัยผ่านปลัดเทศบาลตำบลประตูป่า และนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ กรณีความประพฤติและการปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งผู้ดูแลเด็กเล็ก

เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูนมีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/๑๖๗ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวดที่ ๒ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลประตูป่าไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลประตูป่า มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๑ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลประตูป่าปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๘๓๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/๙๒๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลประตูป่า ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เสพสุราในเวลาราชการและหรือในสถานที่ราชการ ซึ่งเทศบาลตำบลประตูป่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไปตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ แล้ว และได้ส่งข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๑ รายการ มาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้พ้นจากตำแหน่งการเป็นพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลประตูป่าแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงจึงควรมีโอกาสรับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ วันเดือนปีเกิด อายุ ชื่อบิดา ชื่อมารดา ที่อยู่ สัญชาติ อาชีพ บัตรประจำตัวประชาชน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ข้อมูล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลประตูปาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ข้อมูล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหนังสือ
แสดงเจตนาให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอด

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมประชาสัมพันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อขอหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาย ก.

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมประชาสัมพันธ์ มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น แต่กรณีนี้เจ้าของข้อมูลได้เสียชีวิตแล้วและมีได้มีความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้า และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกรมประชาสัมพันธ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นน้องสาวร่วมบิดามารดาของนาย ก. มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาย ก. แต่กรมประชาสัมพันธ์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมประชาสัมพันธ์มีหนังสือลับ ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๓.๐๖/๑๖๔๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นน้องสาวของนาย ก. อดีตข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว โดยผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอดูหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่นาย ก. ได้ทำไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของกองการเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ กรณีดังกล่าวกรมประชาสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล และตามมาตรา ๒๔ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามข้อยกเว้นที่กำหนดในมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) แต่กรณีนี้ นาย ก. ได้เสียชีวิตแล้ว และไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้า ดังนั้น กรมประชาสัมพันธ์จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

นอกจากประเด็นตามข้อกฎหมายข้างต้นแล้ว กรมประชาสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์อ้างเป็นน้องสาวของนาย ก. และไปพักอาศัยที่ประเทศญี่ปุ่น ต่อมา นาย ก. ได้เสียชีวิต และมีเงินบำเหน็จตกทอด ผู้อุทธรณ์ทราบว่าตนเองไม่ได้เป็นทายาทผู้ได้รับเงินบำเหน็จตกทอด แต่ต้องการทราบว่าทายาทคนใดหรือบุคคลใดเป็นผู้รับเงินดังกล่าว รวมทั้งขอดูลายมือชื่อในเอกสารว่าเป็นลายมือชื่อของนาย ก. หรือไม่ เพราะผู้อุทธรณ์เชื่อว่าลายมือชื่อในเอกสารไม่ใช่ของนาย ก. ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงว่า การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ผู้แสดงเจตนาต้องลงลายมือชื่อต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ประกอบกับกรมประชาสัมพันธ์ได้ตรวจสอบคำขอและเอกสารต่าง ๆ ในการยื่นคำขอ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีเพียงเอกสารสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเท่านั้น แต่ไม่มีเอกสารแสดงการเป็นผู้จัดการมรดก หรือเอกสารคำสั่งศาลที่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลของนาย ก. หรือเอกสารอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะมีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กรมประชาสัมพันธ์จึงเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดผลกระทบต่อบุคคลที่มีชื่อในเอกสารแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดดังกล่าว และอาจเป็นเหตุให้ผู้ยื่นร้องเรียนกรมประชาสัมพันธ์ได้

ต่อมา กรมประชาสัมพันธ์มีหนังสือ ลับ ที่ นร ๐๒๐๓.๐๖/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า กรมประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือพร้อมแบบแสดงความประสงค์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปยังบุคคลที่ถูกระบุตัวให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓ ราย สรุปได้ว่าบุคคลที่ถูกระบุตัวให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๒ ราย เป็นผู้เยาว์ อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลได้ โดยมีบิดาเป็นผู้ทำการแทน ส่วนอีก ๑ ราย อยู่ต่างประเทศ อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลได้โดยมารดาเป็นผู้ทำการแทน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาย ก. บำเหน็จตกทอดเป็นเงินที่ราชการจ่ายให้แก่บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดาของข้าราชการที่เสียชีวิตในระหว่างรับราชการ หรือข้าราชการบำนาญได้เสียชีวิต ซึ่งการเสียชีวิตนั้นมิได้เกิดจากการประพฤติดุร้ายแรงของตนเอง หากไม่มีทายาทตามที่

กฎหมายกำหนดให้จ่ายเงินแก่บุคคลซึ่งผู้เสียชีวิตได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด ตาม มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ บำเหน็จตกทอดไม่ใช่มรดก ของผู้เสียชีวิต เมื่อผู้เสียชีวิตไม่ได้ระบุชื่อให้ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้รับเงินบำเหน็จตกทอดผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ ผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลที่ถูกระบุตัวให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอด อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ จึงไม่มีเหตุที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘ สำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอเอกสารหลักฐานในกรณีการตรวจสอบสืบสวน เรื่องการเบิกจ่ายเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) แก่พนักงานในสังกัดเทศบาลตำบล - จังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. XXXX คือ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๕๐ชม/๕๙๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๕๐ชม/๖๒๔ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีการขอข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ในลักษณะที่ไม่ใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ หรือไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์แก่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องห้ามตามมาตรา ๖๒ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นการขอข้อมูล ข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสาร ที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถให้เอกสารหลักฐานแก่ ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดิน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง - ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. XXXX แก่พนักงานในสังกัดเทศบาลตำบล - จังหวัดลำพูน ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า เทศบาลตำบล - จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษโดยไม่เป็นไปตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย กล่าวคือ นำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘ จังหวัดเชียงใหม่ ได้เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงิน และคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ไปให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าเทศบาลตำบล - ได้ดำเนินการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษจากหมวดจ่ายขาดเงินสะสมจริง แต่ก่อนที่จะมีหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ห้ามนำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษนั้น ได้มีหนังสือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหนังสือของหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีรายละเอียดว่า สามารถนำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษได้ และเทศบาลตำบล - ได้ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือ นั้น ๆ แล้วเสร็จก่อนที่จะมีหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ซึ่งเทศบาลตำบล - ได้รายงานข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบแล้ว ต่อมาในปี ๒๕๕๗ ได้มีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพิ่มเติมว่า ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ไม่ได้มีการประชุมพิจารณาตามหลักเกณฑ์จริง แต่ได้จัดทำรายงานการประชุมเป็นเท็จเพื่อใช้ประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินให้ครบตามหลักเกณฑ์ ส่งผลให้มีการดำเนินการทางวินัย และสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กับผู้ที่เป็นการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบล - ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย และมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดเชยความเสียหายให้แก่เทศบาลตำบล - ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าว จึงต้องการข้อมูลบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ กรณีการตรวจสอบสืบสวน เรื่องการเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) แก่พนักงานในสังกัดเทศบาลตำบล - จังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. XXXX เพื่อปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือลับมาก ด่วน ที่ ตผ ๐๐๐๕/๗๓๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำเนาบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากกรณีการตรวจสอบสืบสวน เรื่อง การเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) แก่พนักงานในสังกัดเทศบาลตำบล - จังหวัดลำพูน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำในฐานะคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) โดยในบันทึกถ้อยคำได้กล่าวพาดพิงบุคคลอื่น การเปิดเผยสำเนาบันทึกถ้อยคำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความไม่ปลอดภัยต่อบุคคลนั้นตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ในปัจจุบันเรื่อง

ดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูน และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารระหว่างการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้น อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสีย แต่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยเป็นการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุสมควรต้องเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ กรณีการตรวจสอบสืบสวน เรื่องการเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) แก่พนักงานในสังกัดเทศบาลตำบล - จังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. XXXX เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำในการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูน และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้วนั้น ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการต่าง ๆ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ควรมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๘ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ ถึง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ขอตรวจดูและคัดสำเนา
ข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.ค.ศ.
การดำเนินการทางวินัย และดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘

๒. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๓. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๔. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง การสั่งการ และหลักฐานการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ ตามหนังสือของ
ผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

๕. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง การสั่งการ หลักฐานการดำเนินการตามข้อร้องเรียน และหลักฐานการสืบสวนหรือ
การพิจารณาในเบื้องต้นกรณีที่ได้รับข้อร้องเรียน ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙

๖. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

๗. เอกสารการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐

๘. คำสั่งมอบหมายงานและหลักฐานการรับทราบของข้าราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ในปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (ตรวจดู)

๙. คำสั่งมอบหมายงานและหลักฐานการรับทราบของข้าราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ในปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ในส่วนของ นาง ก. นาย ข. นาย ค. นาง ข. นาย ง. นาง ค. และนาย ฉ. (คัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๓๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผูุ้ทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผูุ้ทธรณ์ได้ขอข้อมูลมาแล้วจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง เป็นการสร้างภาระแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกินสมควร และตามเหตุผลที่ผูุ้ทธรณ์อ้างนั้น เห็นว่า ข้อมูลที่ผูุ้ทธรณ์ขอเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอความเห็น การพิจารณา สิ่งการเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยหรือการลงโทษผูุ้ทธรณ์ จึงไม่เป็นประโยชน์กับการดำเนินการทางวินัยหรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามที่ผูุ้ทธรณ์อ้าง จึงไม่อนุญาตให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยและลงโทษปลดออกจากราชการ ผูุ้ทธรณ์จึงมีคำขอตรวจดูและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการมอบหมายงาน แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์ได้เคยขอตรวจดูและคัดสำเนาเอกสารมาแล้วบ่อยครั้ง โดยอ้างว่าเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.ค.ศ. การดำเนินการทางวินัยและดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ข้อมูลข่าวสารบางรายการไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผูุ้ทธรณ์แต่อย่างใด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้อนุญาตให้ผูุ้ทธรณ์คัดสำเนา รายงานสอบสวน (สว.๖) บันทึกถ้อยคำพยาน (สว.๕) และหนังสือร้องเรียน

๒. วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้อนุญาตให้ผู้พุทธองค์ค้ำเนา ระเบียบและวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. และเอกสารการพิจารณาและบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง

๓. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้อนุญาตให้ผู้พุทธองค์ค้ำเนา รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ และสำเนา ก.พ. ๗ ของผู้พุทธองค์

๔. วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ผู้พุทธองค์ขอค้ำเนาเอกสารขอขยายเวลาและการอนุญาตให้ขยายระยะเวลาสอบสวน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง

๕. วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ ผู้พุทธองค์ขอทราบพฤติการณ์การศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทของนาง ก. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ซึ่ง - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เห็นว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยในแหล่งข้อมูลสาธารณะซึ่งผู้พุทธองค์ทราบดีอยู่แล้ว และเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับการอุทธรณ์ของผู้พุทธองค์ จึงไม่จัดส่งข้อมูลให้ผู้พุทธองค์โดยตรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณา การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสั่งการ เกี่ยวกับหนังสือซึ่งผู้พุทธองค์มีถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐและไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้พุทธองค์เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกันจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มาก่อน จึงไม่เป็นการขอมามากหรือขอบ่อยโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้พุทธองค์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งมอบหมายงานและหลักฐานการรับทราบของข้าราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ในปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐและไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้พุทธองค์เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกันจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มาก่อน จึงไม่เป็นการขอมามากหรือขอบ่อยโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้พุทธองค์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร และเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับสำนวน
การสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา มีบันทึกลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา เพื่อขอสำเนาข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ต้องหาคดีอาญา ฐานหน่วงเหนี่ยวหรือ กักขังผู้อื่น หรือกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย พร้อมรับรองสำเนา จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

รายการที่ ๒ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงเอกสารการประมวลเรื่องวินัยร้ายแรงทั้งหมด

ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๔(สข).๓๑๗/๑๐๖๙๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้คณะกรรมการสอบสวนตาม คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ที่ ๑๘๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เพื่อดำเนินการสอบสวน ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของ คณะกรรมการสอบสวน การดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่อาจให้ข้อมูลตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของ ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ต้องหาคดีอาญา ฐานหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นหรือกระทำความด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นการภายในว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงสืบสวนเสร็จสิ้นแล้วมีความเห็นให้ยุติเรื่อง แต่สำนักงานอำนวยการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้พิจารณาส่งเรื่องกลับไปกลับมาหลายครั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงมีความเห็นเพิ่มเติมให้ลงโทษกักขังผู้อุทธรณ์ ๓ วัน และเพิ่มโทษเป็นกักขัง ๗ วัน เสนอผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาเพื่อลงนามในคำสั่ง แต่ต่อมาตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในเบื้องต้นเรื่องดังกล่าวเป็นวินัยไม่ร้ายแรงและกำลังจะยุติเรื่อง แต่ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลากลับดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นการกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์โดยมิชอบหรือไม่

ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔(สข).๓๑๗/๑๒๒๒๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องหาคดีอาญา ฐานหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำความด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาจึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๔ ประกอบกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ มีคำสั่ง ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ต้องหาคดีอาญา โดยผลของคดีอาญา ผู้อุทธรณ์ให้การรับสารภาพต่อศาลแขวงสงขลาว่ากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง ศาลจึงพิพากษาลงโทษจำคุกผู้อุทธรณ์มีกำหนด ๑ ปี ปรับ ๖,๐๐๐ บาท เนื่องจากจำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงเหลือจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี คดีถึงที่สุด ในส่วนของผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งให้สืบสวนข้อเท็จจริง โดยมีความเห็นควรลงโทษกักขังผู้อุทธรณ์มีกำหนด ๓ วัน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาเห็นว่าคดีอาญาดังกล่าวถึงแม้ศาลจะรอการลงโทษ และคดีถึงที่สุดแล้ว แต่การสั่งลงโทษกักขังมีกำหนด ๓ วัน ยังไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ อีกทั้ง การกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำที่ไม่สมควรและเป็นการข่มเหงประชาชน เห็นว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๖ ประกอบกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีคำสั่ง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัย โดยผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาได้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวทั้งหมดให้ประธานกรรมการสอบสวน เพื่อใช้ดำเนินการสอบสวนตามระเบียบต่อไป และเนื่องจากรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นเอกสารส่วนหนึ่งของสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ การสอบสวนยังไม่

เสร็จสิ้น หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ โดยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงมีบันทึกคำให้การของพยานหรือผู้เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย พยานบางส่วนเป็นประชาชนผู้ที่มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พยานอาจถูกข่มขู่หรือได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากพบว่าพยานบางรายซึ่งเป็นประชาชนได้ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนว่าถูกผู้อุทธรณ์ข่มขู่ด้วยอาวุธปืนพก โดยข่มขู่ว่าจะยิงพยานกับพวก และพยานยืนยันว่าเห็นผู้อุทธรณ์พกพาอาวุธปืนติดตัวอยู่ด้วย ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ยังไม่มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ จึงไม่เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ถูกระทบสิทธิหรือได้รับความเดือดร้อนจากการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว อันจะก่อให้เกิดสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการขอข้อมูลในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือใช้สิทธิทางศาล จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเอกสารการประมวลเรื่องวินัยร้ายแรงทั้งหมด ที่ถูกต้องคือ บันทึกฝ่ายอำนวยการ ๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นประมวลสรุปข้อเท็จจริง พยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และความเห็นหรือข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการ ๗ (ฝ่ายคดีวินัย) ที่ได้ประมวลสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ซึ่งมีข้อมูลคำให้การของพยาน ชื่อและที่อยู่ของพยาน หรือผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้พยานได้รับอันตรายต่อชีวิต หรือไม่มีความปลอดภัย ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงบันทึกที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการ ๗ (ฝ่ายคดีวินัย) จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือและเสนอแนะการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาภายในหน่วยงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น อีกทั้ง การดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้นและไม่ถึงที่สุดตามกฎหมาย จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔ (สข).๓๑๗/๘๒๕๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔ (สข).๓๑๗/๙๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า การสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ พิจารณารับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป และส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ที่ ๑๒๔๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ปัจจุบันไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา เนื่องจากสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนตามคำสั่งตำรวจภูธร

จังหวัดสงขลา ที่ ๑๘๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เมื่อตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาพิจารณาเสร็จสิ้น ได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจพิจารณาตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๙๑ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และเอกสารการประมวลเรื่องวินัยร้ายแรงทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการพิจารณาตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง
จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง จังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง ขอแบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๗๕/๕๙ และแบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๑๖๖/๕๙ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี

องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงมีหนังสือ ที่ นฐ ๗๔๕๐๒/๑๓๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ประจำปี ๒๕๕๙ (เพิ่มเติม) ยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ข. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงว่ายื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ประจำปี ๒๕๕๙ ไม่ครบถ้วนตามพื้นที่ประกอบกิจการ โดยให้ผู้อุทธรณ์ไปชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน (เพิ่มเติม) จำนวน ๕๓๖,๕๖๕.๗๕ บาท ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินใหม่ โดยเห็นว่าหลักเกณฑ์ในการประเมินค่ารายปีไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงมีหนังสือ ที่ นฐ ๗๔๕๐๒/๔๐๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึง

คณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า แบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๗๕/๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ไปชำระเงินแล้ว เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๔๕๐ บาท ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงได้เข้าตรวจสอบสภาพความเป็นจริง พบว่า ผู้อุทธรณ์มีรายการทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน (เพิ่มเติม) องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง จึงกรอรายการทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายที่ต้องชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน (เพิ่มเติม) ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๑๖๖/๕๙ เพื่อทำการแจ้งรายการประเมินตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ (ภ.ร.ด.๘) เล่มที่ ๐๐๒ เลขที่ ๐๗๒ เพิ่มเติมไปยังผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ต่อมาในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินใหม่ แต่เนื่องจากการยื่นอุทธรณ์ภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้อุทธรณ์นั้นเป็นการยื่นไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ และคณะกรรมการพิจารณากลับกรอการประเมินค่ารายปีและคณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่มีกรรมการไม่ครบถ้วน องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวให้ครบถ้วนและเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับประเมิน ส่วนเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอ เนื่องจากกระบวนการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินประจำปี ๒๕๕๙ (เพิ่มเติม) ของผู้อุทธรณ์ ยังไม่เสร็จสิ้นตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๒๕/๒๕๑๒ “เมื่อเจ้าพนักงานแจ้งรายการประเมินภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๒๔ ไปยังผู้ใด บุคคลผู้นั้นก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้รับการประเมินโดยเป็นบุคคลผู้ถึงชำระค่าภาษีตามที่ประเมินมานั้น ถ้าไม่พอใจการประเมินจะโดยอ้างว่าเพราะเจ้าพนักงานประเมินผิดให้เสียภาษีในกรณีไม่ต้องเสียหรือประเมินให้เสียมากกว่าที่ควรต้องเสีย บุคคลนั้นต้องฟ้องคดีต่อศาลว่าการประเมินไม่ถูกต้อง จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๓๙ ซึ่งบัญญัติให้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นก่อนศาลประทับฟ้อง หากมิได้ชำระค่าภาษีเสียก่อน ศาลย่อมจะรับฟังไว้พิจารณาไม่ได้”) ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงจึงต้องการให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินประจำปี ๒๕๕๙ (เพิ่มเติม) ใหม่ เพื่อความถูกต้องตามกระบวนการหากมีความจำเป็นต้องดำเนินการในขั้นตอนชั้นศาล ผู้อุทธรณ์จะได้มีเอกสารที่ถูกต้องและครบถ้วนตามกระบวนการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๗๕/๕๙ และแบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๑๖๖/๕๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยตรวจสอบจากรายการทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แม้ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินใหม่ และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็ตาม แต่การเปิดเผยแบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๗๕/๕๙ และแบบ ภ.ร.ด. ๒ เลขที่ ๑๖๖/๕๙

ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์เองไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง จังหวัดนครปฐม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา
เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ข้อความทั้งหมดในคำร้องเรียนของผู้ร้องทั้งสองครั้ง หากมีมากกว่าสองครั้ง ดังกล่าวก็ขอให้เปิดเผยข้อมูลทั้งหมด

๒. ชื่อผู้ร้องเรียน วัน เวลาที่ร้องเรียน

๓. เอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมดทุกฉบับ

๔. บันทึกหรือรายงานผลการตรวจสอบของคณะเจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ หากมีมากกว่าสองครั้ง ขอให้เปิดเผยข้อมูลทั้งหมด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยามีหนังสือ ที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๑๐๖๙ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ตามสมควร แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟัง

คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาด้วยแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์สร้างความเดือดร้อน
รำคาญให้กับประชาชนในพื้นที่โดยรอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าเป็นผู้ร้องเรียนตน เพื่อจะ
นำไปแก้ไขปรับปรุงการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยามีหนังสือ ที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๖๖๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐
ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมมอบหมายผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาเข้า
ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้รับเรื่องราวร้องเรียน
ผ่านระบบรับเรื่องราวร้องเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓ ครั้ง โดยการร้องเรียนครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ร้องเรียนร้องเรียนว่าตนและชาวบ้านในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ
จากกลิ่นเหม็นที่มาจากโรงงานรับซื้อและผลิตยางแผ่นที่มาเปิดทำการในพื้นที่บ้านทุ่งกระเทียม
ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา และโรงงานดังกล่าวมีการใช้แรงงานคนต่างด้าวผิดกฎหมาย
กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีหนังสือถึงจังหวัดพะเยาเพื่อขอความร่วมมือให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง
จังหวัดพะเยา โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาได้ประสานสำนักงานแรงงานจังหวัดพะเยา
และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยา ร่วมตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พบว่า
สถานประกอบการดังกล่าวประกอบกิจการทำยางเครป โดยในวันที่เข้าตรวจสอบกลิ่นเหม็นมีอยู่
เฉพาะในโรงงานเท่านั้น และบริเวณพื้นที่โดยรอบโรงงานไม่ปรากฏว่ามีกลิ่นเหม็นแต่อย่างใด
ส่วนการใช้แรงงานต่างด้าวไม่พบว่ามีกรกระทำผิดตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสถาน
ประกอบการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีการใช้
เครื่องจักรขนาด ๑๐๐.๔๐ แรงม้า แต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพะเยาจึงมีคำสั่งปิดโรงงาน และเปรียบเทียบปรับผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ไป
ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาจึงส่งเรื่องให้สถานี
ตำรวจภูธรภูซางดำเนินการตามกฎหมาย โรงงานแห่งนี้มีการตั้งขึ้นมาได้ประมาณ ๖ เดือน และไม่
เคยถูกร้องเรียนมาก่อน ปัจจุบันโรงงานของผู้อุทธรณ์ยังคงปิดดำเนินการ ต่อมาในครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่
๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องเรียนได้ขอติดตามเรื่องที่ร้องเรียน และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙
ผู้ร้องเรียนได้มีการร้องเรียนในประเด็นอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจของกรมโรงงานอุตสาหกรรมและ
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาได้แจ้งผลการ
ตรวจสอบข้อร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบแล้ว สำหรับเหตุผลที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เนื่องจากผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลของตน
อีกทั้งทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยามีความตระหนักในการรักษาข้อมูลของผู้ร้องเรียน
เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูล ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
พะเยาได้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตลอดมา ส่วนข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้เปิดเผยข้อมูลในส่วนที่ไม่ใช่ชื่อหรือที่อยู่ของผู้ร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนโรงงานของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงมีเหตุอันสมควรที่จะทราบข้อความที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียน วัน และเวลาที่ร้องเรียนได้ แต่การเปิดเผยชื่อ ผู้ร้องเรียนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ร้องเรียนได้อีกทั้งผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำข้อมูลของตนไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยเฉพาะเนื้อหาของการร้องเรียนเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ รวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นใคร ก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปแก้ไขปรับปรุงการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาเปิดเผยเฉพาะเนื้อหาของการร้องเรียนเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ รวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นใคร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับรายงานการประชุมและความเห็นของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ครั้งที่มีมติตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๔๓๐ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

๒. บันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้เสนอความเห็นในเรื่องที่ ก.ค.ศ. มีมติตามข้อ ๑

๓. รายงานการประชุม ก.ค.ศ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๕๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

๔. รายงานการประชุม ก.ค.ศ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๑๓๐๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๑๑๐๒ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องที่ ๔.๔ เรื่อง การจัดกรอบอัตรากำลังของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๔๓๐ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารงานบุคคล ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่องที่ ๔.๔ เรื่อง การกำกับติดตาม ตรวจสอบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๕๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๑๓๐๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงพึงได้ว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ ได้ส่งคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ ที่ ๙๒/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการ รวม ๔๑ ตำแหน่ง/ราย เสนอ ก.ค.ศ. เพื่อยุติ และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีมติให้พักท้วงตำแหน่งเลขที่ ๒ ๒๙ ตำแหน่ง - ซึ่งเป็นตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ โดยเห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด เนื่องจากมีระยะเวลาขึ้นตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบ กลั่นกรอง วิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขกรณีที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดของบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ แก้ไขคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๑ ที่ ๕๓๗/๒๕๕๐ สั่ง ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ และยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ ที่ ๗/๒๕๕๓ สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ พร้อมให้แก้ไขคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลที่น่ามาซึ่งคำสั่งดังกล่าว สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ทั้งหมด

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือด่วนมาก ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๓๔๖.๑ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ มีจำนวน ๔ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ หน่วยงานได้เปิดเผยโดยมีการปกปิดรายชื่อผู้มาประชุม ผู้ไม่มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และระเบียบวาระการพิจารณาเรื่องอื่นๆ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า ข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ในประเด็นนี้คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า รายชื่อผู้มาประชุม ผู้ไม่มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม นั้น เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ และผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลในส่วนนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับระเบียบวาระการพิจารณาเรื่องอื่นๆ นั้น เป็นการพิจารณาเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ปกปิดข้อมูลในส่วนนี้จึงชอบแล้ว

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้เสนอความเห็นในเรื่องที่มีมติตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๔๓๐ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นเพียงการเสนอข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายพร้อมข้อเสนอเพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลในขณะที่เรื่องได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยรายชื่อผู้มาประชุม ผู้ไม่มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และระเบียบวาระการพิจารณาเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยบันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้เสนอความเห็นในเรื่องที่มีมติตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ศธ ๐๒๐๖.๕/๔๓๐ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการสรรหาหัวหน้าภาควิชา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และ นาย ข.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และนาย ข. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. จำนวนเสียงสนับสนุนที่ผู้เข้าแสดงวิสัยทัศน์ได้รับจากคณาจารย์ในภาควิชาฟิสิกส์
๒. วิสัยทัศน์ของผู้ที่ได้รับการเชิญให้เข้าแสดงวิสัยทัศน์แต่ละท่าน
๓. เหตุผลสนับสนุนการคัดเลือกนาย ค. เป็นหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ และเหตุผลที่ไม่คัดเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อท่านอื่นๆ ที่ได้เข้าแสดงวิสัยทัศน์
๔. ใบลงคะแนนสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์
๕. ผลสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ ตามที่อธิการบดี (นาย ง.) ได้ชี้แจงต่อคณาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๐๑๘๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ และบันทึก ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๑๕๙๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า ใบลงคะแนนสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์นั้น ปรากฏการเขียนข้อความด้วยลายมือของผู้ลงคะแนนซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดภาควิชาฟิสิกส์ อาจทำให้ทราบถึงตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายมือได้ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้รับการเสนอชื่อให้เป็นหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงเกิดความสงสัยในกระบวนการสรรหา และได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องในกระบวนการสรรหาดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๕๗๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์แล้วซึ่งน่าจะเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปตรวจสอบกระบวนการสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว โดยไม่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยใบลงคะแนนสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ที่ปรากฏลายมือของผู้ลงคะแนสดังกล่าว อันอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของบุคลากรในภาควิชาฟิสิกส์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบลงคะแนนสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อแต่ไม่ได้รับการสรรหา และมีความสงสัยในกระบวนการขั้นตอนของการสรรหาดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรได้ทราบข้อมูลเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสได้ แต่การเปิดเผยใบลงคะแนนสรรหาฯ ที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้เสนอชื่อนั้น แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ลงคะแนนโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของบุคลากรในภาควิชาฟิสิกส์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดพิมพ์ข้อความที่ปรากฏในใบลงคะแนนให้ตรงกับต้นฉบับและเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดพิมพ์ข้อความที่

ปรากฏในใบลงคะแนนสรรหาหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ให้ตรงกับต้นฉบับพร้อมรับรองความถูกต้องของ
ข้อความดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ เกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลที่ดำเนินการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เป็นการส่วนตัว เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๒/๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนกล่าวหาแม้เป็นการส่วนตัวก็ตาม อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่ว่าเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องและข้อมูลดังกล่าวมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และกรณีของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ คำชี้แจงเป็นหนังสือ และด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ - เมื่อครั้งรักษาการในตำแหน่ง - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยเงินงบประมาณ งบกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่อไปในทางที่มีขอบด้วยกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทาง

ราชการ และเป็นผู้บังคับบัญชา และมีพฤติการณ์เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนปรากฏว่าข้อร้องเรียนมีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบรายชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๒๒/๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งส่งผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดร้อยเอ็ด ต่อมาจังหวัดร้อยเอ็ดได้ส่งเรื่องให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยต้นฉบับคำร้องเรียนศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดร้อยเอ็ดไม่ได้จัดส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อร้องเรียนมีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ ส่วนเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน เพราะอาจสร้างความวุ่นวายและมีผลต่อการบังคับบัญชาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อผู้ร้องเรียน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
เกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงกรมโรงงานอุตสาหกรรม ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงาน จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. แผนผังโรงงานแป๊ะยัง พร้อมภาพถ่ายและตำแหน่งจุดวางเครื่องจักร
๒. เอกสารขั้นตอนการดำเนินคดี และการเปรียบเทียบปรับทุกขั้นตอนโดยละเอียด รวมทั้งเอกสารที่กำหนดวันเริ่มต้นในการดำเนินคดี และจำนวนวันที่ดำเนินคดีทุกวันและทุกคดี
๓. รายงานการติดตามผลและข้อเท็จจริงการติดตามผลของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกขั้นตอน
๔. รายชื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการออกใบอนุญาตและต่อใบอนุญาตพร้อมเอกสารประกอบการออกใบอนุญาตและต่อใบอนุญาต

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๑๕/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารขั้นตอนการดำเนินคดีและเปรียบเทียบปรับทุกขั้นตอน โดยละเอียด รวมทั้งเอกสารที่กำหนดวันเริ่มต้นในการดำเนินคดีและจำนวนวันที่ดำเนินคดีทุกวัน และทุกคดี เป็นข้อมูลอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อคดีสิ้นสุดแล้วจะส่งมอบให้ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้ดำเนินการกรณีการประกอบกิจการโรงงานแป๊ะยัง และได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ

ดังกล่าวจำนวน ๔ รายการ แต่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เพียง ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีและเปรียบเทียบปรับ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๑๕ (๑)/๑๐๔๒๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตรวจสอบกำกับดูแลโรงงานที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนและเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้มีคำสั่งให้ปิดโรงงานแล้ว ปัจจุบันผู้ประกอบการกิจการโรงงานอยู่ระหว่างยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในประเด็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

๑. การดำเนินคดีในข้อหาตั้งโรงงานและประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ได้รับอนุญาตในบริเวณอาคารข้างเคียง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบการรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ แต่ผู้ร้องเรียนไม่ยินยอมให้ดำเนินการปรับ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาโดยสำนักกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒. การดำเนินคดีในข้อหาเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร โดยไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบการรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ แต่ผู้ร้องเรียนไม่ยินยอมให้ดำเนินการปรับ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาโดยสำนักกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๓. การดำเนินคดีในข้อหาละเมิดเสียงรบกวนเกินค่ามาตรฐานที่กำหนดในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องกำหนดค่าเสียงรบกวนและระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ และเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบการรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับแล้ว แต่ผู้ร้องเรียนไม่ยินยอมให้ดำเนินการปรับ ปัจจุบันกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อสถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐

เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่าเรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการและคดีความยังไม่สิ้นสุด การเปิดเผยอาจทำให้เสียรูปคดี จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การดำเนินคดีและการเปรียบเทียบปรับ เมื่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมชี้แจงว่าเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระยะเวลาการพิจารณาดำเนินการของเจ้าหน้าที่ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารในขณะนี้ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับรายงานการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีหนังสือที่ พ.๖๒๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ขอคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น (ถ้ามี)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๔๖.๐๑/พิเศษ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (ลับ) ที่ ๐๑๘๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (สว.๑) บันทึกการแจ้ง และการรับทราบข้อกล่าวหา (สว.๒) และบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (สว.๔) แก่ผู้อุทธรณ์ และ ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการสอบสวน (สว.๖) ของคณะกรรมการสอบสวน โดยให้เหตุผลว่าเป็น ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ พ.๖๖๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ประสงค์จะดำเนินการจัดซื้อรถโดยสารปรับอากาศ จำนวน ๒ คัน โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) และได้มีหนังสือเชิญชวนให้ผู้สนใจซื้อเอกสารประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดให้มายื่นข้อเสนอและราคาทางระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ในการดำเนินการเพื่อจัดซื้อรถโดยสารปรับอากาศดังกล่าว ปรากฏว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้มีหนังสือที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เชิญชวนให้บริษัทต่าง ๆ จำนวน ๕ บริษัท มาดำเนินการจัดซื้อรถโดยสารด้วยวิธีพิเศษ ซึ่งเป็นการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลายื่นเอกสารประกวดราคา

อิเล็กทรอนิกส์ ถึง ๑๐ วัน (ครบกำหนดวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุกระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (e-market) และด้วยวิธีการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๐ และข้อ ๒๓ ว่าด้วยวิธีการซื้อโดยวิธีพิเศษ ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้มีคำสั่งที่ ๑๘๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ในชั้นการสอบสวนผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำว่า “เนื่องจากกรณีเป็นการระบุนวันที่ในหนังสือเชิญชวนผิดพลาดที่ถูกต้องลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ไม่ใช่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ” คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ รับราชการมาแล้วเป็นเวลากว่าห้าปี ย่อมต้องมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ แต่กลับไม่ใช้ความระมัดระวังพอสมควร และไม่กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้เกิดความผิดพลาดในการลงวันที่ในเอกสารเชิญชวนเข้าร่วมเสนอราคากับทางราชการซึ่งเป็นเอกสารสำคัญ คณะกรรมการสอบสวน จึงมีมติเห็นควรลงโทษลดเงินเดือนเนื่องจากระหว่างที่ได้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุก็ได้ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ จึงมีเหตุอันควรปราณีลดหย่อนผ่อนโทษเหลือเพียงตัดเงินเดือนร้อยละห้าเป็นเวลาสามเดือน ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๔๖/๑๐๙๑ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่าตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ว่าด้วยการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน การร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจดูหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ แต่เนื่องจากรายงานการสอบสวน (สว.๖) ถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย หากเปิดเผยเกรงอาจกระทบถึงสวัสดิภาพของพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำในคดีดังกล่าว จึงถือเป็นดุลพินิจของหน่วยงานที่จะปกปิดไว้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสอบสวน (สว.๖) ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๑๘๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะที่การดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นไปแล้วนั้น ไม่ถือว่ารายงานการสอบสวนเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรจะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสិทธิของตน อีกทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดในรายงานการสอบสวน (สว.๖) ดังกล่าว ปรากฏว่าผู้ให้ถ้อยคำในการสอบสวนเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า รายงานการสอบสวน (สว.๖) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เปิดเผยรายงานการสอบสวน (สว.๖) ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๑๘๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าต่างประเทศ
เกี่ยวกับมติการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการค้าต่างประเทศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสาร มติการประชุมของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

กรมการค้าต่างประเทศ มีหนังสือ ค่วนที่สคต ที่ พณ ๐๓๐๙/๗๕๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า มติการประชุมของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นกรณีที่ผู้ประกอบการรายหนึ่ง (ระบุชื่อ) ได้อุทธรณ์โต้แย้งการพิจารณานิยามของอุตสาหกรรมยานยนต์และการกำหนดกรอบการพิจารณาสำหรับใช้เป็นแนวทางการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าต่างประเทศดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมการค้าต่างประเทศไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ กำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วนที่เพิ่มขึ้นเป็นระยะเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ – ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยให้ยกเว้นการเรียกเก็บอากรปกป้องสำหรับผู้นำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วนในกรณีที่นำเข้าเพื่อรีดเย็นต่อ กรณีที่นำเข้าเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ และกรณีที่

นำเข้ามาเพื่อขูข่งต่อและกรณี ที่เป็นหลักเกรตพิเศษ ในการนี้ สมาคมเหล็กแผ่นรีดร้อนไทยได้มีหนังสือถึงกรมการค้าต่างประเทศขอให้พิจารณำหนดมาตรการตรวจติดตามการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วน เนื่องจากการนำเข้าสินค้านี้ด่งกล่าวมีปริมาณสูงขึ้นจากบางประเทศซึ่งอาจมีการหลบเลี่ยงมาตรการปกป้องโดยอาศัยช่องว่างจากสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้อง กรมการค้าต่างประเทศได้จัดประชุมร่วมกับกรมศุลกากรและสมาคมเหล็กแผ่นรีดร้อนไทย เพื่อกำหนดแนวทางติดตามกรณีที่น่าเข้ามาโดยอาจสำแดงเท็จว่าเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ และกรมศุลกากรได้มีหนังสือถึงกรมการค้าต่างประเทศขอทราบความชัดเจนของถ้อยคำตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องว่า “กรณีที่น่าเข้ามาเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์” ครอบคลุมการนำเข้ามาใช้ภายใต้อุตสาหกรรมยานยนต์อย่างไร ครอบคลุมอุตสาหกรรมยานยนต์เพื่อการเกษตรหรือไม่ และรวมถึงผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ทางบกอย่างไร ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือถึงกรมศุลกากร แจ้งข้อสรุปกำหนดขอบเขตความหมายของอุตสาหกรรมยานยนต์ครอบคลุม ดังนี้

๑. การนำเข้ามาเพื่อแปรรูปตามคำสั่งซื้อของผู้ผลิตยานยนต์หรือขายให้ศูนย์บริการแปรรูปเหล็กแผ่นในประเทศไทย เพื่อตัดหรือแปรรูปเหล็กให้ได้ตามรูปแบบที่ลูกค้ากลุ่มยานยนต์ในประเทศต้องการ แล้วส่งต่อไปยังผู้ผลิตยานยนต์

๒. การนำเข้ามาแล้วผลิตขึ้นส่วนยานยนต์หรือขายต่อให้ผู้ผลิตขึ้นส่วนยานยนต์แล้วส่งต่อไปยังผู้ผลิตยานยนต์

๓. การนำเข้ามาแล้วผลิตเหล็กท่อสำหรับใช้กับรถยนต์หรือขายให้ผู้ผลิตท่อเหล็กเพื่อผลิตเหล็กท่อสำหรับใช้กับรถยนต์ แล้วส่งต่อไปยังผู้ผลิตยานยนต์

๔. รถยนต์ ๔ ล้อประเภทรถยนต์นั่งและรถกระบะ และรถ ๒ ล้อประเภทรถมอเตอร์ไซด์ไม่รวมรถที่ใช้ในการเกษตร

ต่อมา ผู้ประกอบการจำนวน ๒ ราย มีหนังสือถึงกรมการค้าต่างประเทศสอบถามวิธีปฏิบัติหรือตรวจสอบกรณีที่น่าเข้ามาเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ และการกำหนดนิยามของอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือถึงผู้ประกอบการแจ้งแนวทางการพิจารณาการนำเข้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับที่ได้แจ้งกรมศุลกากร ผู้ประกอบการรายหนึ่งมีหนังสือถึงกรมการค้าต่างประเทศขอให้เพิกถอนการกำหนดขอบเขตความหมายของอุตสาหกรรมยานยนต์ และใช้สิทธิอุทธรณ์โต้แย้งการพิจารณานิยามของอุตสาหกรรมยานยนต์และการกำหนดกรอบการพิจารณาของกรมการค้าต่างประเทศด้วย กรมการค้าต่างประเทศนำเรื่องเสนอคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องเพื่อพิจารณา และได้มีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องให้ผู้ประกอบการดังกล่าวทราบว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องไม่มีอำนาจในการกำหนดนิยามของอุตสาหกรรมใด อุตสาหกรรมหนึ่ง และให้เป็นการดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร โดยแนวทาง

ในการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม ยานยนต์ที่ได้รับยกเว้นการเรียกเก็บอากรปกป้องเป็นไปตามแนวทางที่เคยแจ้งให้ทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมการค้าต่างประเทศ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๓๐๙/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อ ประกอบการพิจารณาและมอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า มติการประชุม ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เป็นการพิจารณากรณีที่ผู้ประกอบการรายหนึ่งอุทธรณ์โต้แย้งการพิจารณานิยาม ของอุตสาหกรรมยานยนต์และการกำหนดกรอบการพิจารณาสำหรับใช้เป็นแนวทางการนำเข้าสินค้า เหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรใน ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติการประชุม ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยพระราชบัญญัติมาตรการ ปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ มติของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ (๗) กำหนด ให้ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยแก่ผู้ขออยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม หากกรมการค้าต่างประเทศเห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ปรากฏชื่อในมติ การประชุมดังกล่าว ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ประกอบการดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการค้าต่างประเทศเปิดเผยมติการประชุมของ คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ โดยอาจใช้ ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : จำสิบตำรวจ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำสิบตำรวจ ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้บังคับหมู่ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ ขอข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนวินัยดังนี้

๑. รายงานการสอบสวน
๒. คำให้การพยานทุกปากที่ให้กับคณะกรรมการสอบสวน
๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง

กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๒ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๐/๙๒๕ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยถือเป็นเอกสารลับของทางราชการ หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ข้าราชการตำรวจรวม ๓ นาย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ถูกศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ จับกุมและนำไปตรวจปัสสาวะซึ่งผลการตรวจเป็นบวก จึงถูกนำตัวส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ฐานความผิดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย และนำตัว ไปตรวจซ้ำที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อำเภอเมืองอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ผลการตรวจปัสสาวะมีผลเป็นบวกทั้ง ๓ นาย และจากการสอบสวนรับฟังได้ว่าข้าราชการตำรวจทั้ง ๓ นาย กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานีว่าได้เสพยาบ้า จำนวน ๒ เม็ด จริง พนักงานสอบสวนจึงยื่นฟ้องต่อศาลแขวงอุบลราชธานี ซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้ส่งตัวไปสถานที่เพื่อการควบคุมตัวและสถานที่เพื่อการพิสูจน์ จังหวัดอุบลราชธานี จากกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วรายงานโดยมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นควรลงโทษปลดออกจากราชการ คณะกรรมการพิจารณากลับกรอกรพิจารณาสั่งลงโทษในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติเป็นเอกฉันท์ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยเพื่อประกอบการยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง แต่กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ตช ๐๐๓๐.๓๒/๑๖๗๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยถือเป็นเอกสารลับของทางราชการ หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือบุคคลอื่น เนื่องจาก

๑. รายงานการสอบสวนประกอบไปด้วยสรุปบันทึกพยานบุคคล และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเพื่อเสนอต่อผู้บังคับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกถ้อยคำพยาน ระบุถึงข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ สถานที่ทำงานของพยานแต่ละคน และมีรายละเอียดในคดีที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลับกรอกร เป็นอำนาจของกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๒ ที่ประชุมพิจารณาและเสนอความเห็นต่อผู้บังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๒ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ (๑) รายงาน

การสอบสวน (๒) คำให้การพยานทุกปากที่ให้ต่อคณะกรรมการสอบสวน และ (๓) รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๒ มีคำสั่งลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์พร้อมกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจอีก ๒ นาย สำนักงานสอบสวนจึงเป็นสำนวนเดียวกัน และในสำนวนการสอบสวนดังกล่าวได้มีทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) และข้อมูลของข้าราชการตำรวจทั้ง ๒ นาย ตลอดจนชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำ และข้อมูลส่วนบุคคลของพยานดังกล่าว ได้แก่ สัญชาติ ศาสนา ที่อยู่ อาชีพ สถานที่ทำงาน และหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ข้อมูล ส่วนข้อมูลข่าวสารการสอบสวนทางวินัยของข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาอีก ๒ นาย ที่ทำการสอบสวนในคราวเดียวกันนั้น ไม่เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือข้อมูลที่จะแสดงถึงสถานะของบุคคลดังกล่าว พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดจันทบุรี ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ถูกลงโทษไล่ออก กรณีถูกกล่าวหาว่าขณะดำรงตำแหน่ง - ในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดปทุมธานีมีพฤติกรรมอาศัยตำแหน่งหน้าที่โดยไม่สุจริตสอบรับผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าที่ขาดคุณสมบัติเข้าเป็นลูกค้าธนาคารโดยใช้ข้อมูลเท็จ รายงานผู้บังคับบัญชาและจัดทำสัญญากู้เงินให้แก่ลูกค้าดังกล่าวโดยไม่ถูกต้องตามวิธีปฏิบัติของธนาคาร และโดยที่ลูกค้าไม่ประสงค์จะกู้เงินหรือเกินกว่าความประสงค์ของลูกค้า และผู้ค้าประกันในสัญญากู้เงินปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นผู้ค้าประกัน เพื่อให้ผู้อื่นนำเงินกู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ โดยรู้เห็นหรือสนับสนุน หรือร่วมกับผู้อื่นนำเงินไปใช้ประโยชน์ทำให้เป็นหนี้ค้างชำระ ธนาคารได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้บริหารกลุ่มงานวินัย ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บริหารกลุ่มงานวินัย ธ.ก.ส. ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธ.ก.ส. มีหนังสือ ลับ ที่ ฝทน/๑๕๗๓๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธว่า เป็นเอกสารที่หากเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายหรือความปลอดภัยต่อชีวิตของบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สรุปรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์พ้นสภาพการเป็นพนักงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอและมีเหตุผลอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร
พื้นที่ ๑ เกี่ยวกับการเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่สหกรณ์ออมทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : รองศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการบำนาญ - มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานของผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ที่เข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๒. ขั้นตอนการพิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตลอดจนข้อกฎหมาย ที่นำไปสู่การออกหนังสือสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ด่วนมาก ที่ กษ ๑๑๐๙/๑๐๘๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่องเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๙ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีเพิกถอนทั้งหมด

๓. ระเบียบกรมส่งเสริมสหกรณ์ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ส่งเสริม กำกับและดูแลสหกรณ์ ของข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๔

สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ มีหนังสือ ที่ กษ ๑๑๐๙/๑๒๓๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เป็นการเสนอความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐก่อนจะนำไปสู่ผลยุติในการดำเนินการ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อเท็จจริงและสาเหตุในการแจ้งเรื่องเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่ของสหกรณ์ปรากฏตามหนังสือสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ด่วนมาก ที่ กษ ๑๑๐๙/๑๐๘๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่องเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๙ ของสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด ซึ่งได้แจ้งให้สหกรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กษ ๑๑๐๘/๒๒๐๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยมี ๒ รายการ คือ ๑. รายงานของผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ที่เข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จำนวน ๒ แผ่น และ ๒. ขั้นตอนการพิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตลอดจนข้อกฎหมายที่นำไปสู่การออกหนังสือ ที่ กษ ๑๑๐๘/๑๐๘๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่องขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีเพิกถอนทั้งหมด จำนวน ๒ แผ่น

๒. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่สหกรณ์ นายทะเบียนสหกรณ์หรือรองนายทะเบียนสหกรณ์จะต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดำเนินการแต่ตามหนังสือสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ด่วนมาก ที่ กษ ๑๑๐๘/๑๐๘๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งลงนามโดยผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ นั้น เป็นการแจ้งความเห็นกรณีดังกล่าวในฐานะผู้ดูแล แนะนำส่งเสริมสิทธิให้คณะกรรมการดำเนินการของสหกรณ์ได้ทราบและพิจารณา มิใช่เป็นคำสั่งนายทะเบียนสหกรณ์หรือรองนายทะเบียนสหกรณ์ให้เพิกถอนมติที่ประชุมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ๑. รายงานของผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ ที่เข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และ ๒. ขั้นตอนการพิจารณาและ

รวบรวมข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตลอดจนข้อกฎหมายที่นำไปสู่การออกหนังสือ ที่ กษ ๑๑๐๙/๑๐๘๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่องขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีเพิกถอนทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีเนื้อหา เป็นรายงานการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และนำมาสู่ข้อพิจารณาในการทำความเห็นหรือ คำแนะนำภายใน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข่ายยกเว้น ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑ เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์
เกี่ยวกับโครงการศูนย์จัดการขยะและโรงไฟฟ้าจากขยะ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กลุ่มรวมพลังคนรักบ้านเกิด โดยนาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ที่ รวมพลัง ๐๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์ จังหวัดสมุทรสาคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทุกประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์ เป็นผู้อนุมัติให้กับบริษัท ข. และบริษัท ค. ที่เกี่ยวข้องกับการโครงการศูนย์จัดการขยะและโรงงานไฟฟ้าจากขยะ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางไทรต์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

(๑) ใบอนุญาต อ.๑

(๒) ใบอนุญาต อ.๖

(๓) ใบรับรองอาคารที่ขอตัดแปลง จากเดิม ๕๐ x ๘๐ ตรม. เป็น ๖๐ x ๘๐ ตรม.

(๔) เอกสารแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภา อบต.บางไทรต์ และของประชาชนที่ อบต.บางไทรต์ ส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามหนังสือที่ สค ๗๒๑๐๓/๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

(๕) หนังสือ อบต.บางไทรต์ที่มีถึงบริษัท ข. เรื่อง การพิจารณาออกใบอนุญาตขนส่งสิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอย

(๖) คำสั่งปิดกิจการของบริษัท ข. และบริษัท ค. ที่เกี่ยวข้องกับการโครงการศูนย์จัดการขยะและโรงงานไฟฟ้าจากขยะ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางไทรต์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ที่กระทำความผิดคดีอาญา ประกอบกับการไม่มีใบอนุญาต เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์ มีหนังสือ ที่ สค ๗๒๑๐๑/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบอนุญาต อ.๑ ของบริษัท ข. และบริษัท ค. เข้าใจได้ว่าเป็น เอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๕๗/๒๕๕๘ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรต์ เป็นข้อมูล

ทางราชการที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ และบริษัท ข. ยินยอมให้เปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - ๖ เป็นข้อมูลทางราชการที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ และบริษัท ข. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประสานงานกลุ่มรวมพลังคนรักบ้านเกิด ได้รับผลกระทบจากโครงการศูนย์จัดการขยะและโรงไฟฟ้าจากขยะของบริษัท ข. โดยที่ผ่านมาประชาชนในตำบลบางโพธิ์และตำบลใกล้เคียงได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาในการคัดค้านการดำเนินโครงการดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐที่ดูแลและรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง และพบว่ามีความพยายามเร่งรัดขั้นตอนการออกใบอนุญาต ไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในหลายขั้นตอน จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทุกประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ เป็นผู้อนุมัติให้กับบริษัท ข. ที่เกี่ยวข้องกับโครงการศูนย์จัดการขยะและโรงงานไฟฟ้าจากขยะ จำนวน ๖ รายการ องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ เอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๕๗/๒๕๕๘ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - ๖ เป็นข้อมูลทางราชการที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ และบริษัท ข. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สค ๗๒๑๐๑/๒๘๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบอนุญาต อ.๑ คือ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๕๗/๒๕๕๘ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ใบอนุญาต อ.๖ คือ ใบรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เลขที่ ๗/๒๕๕๙ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ใบรับรองอาคารที่ขอตัดแปลง จากเดิม ๕๐ x ๘๐ ตรม. เป็น ๖๐ x ๘๐ ตรม. คือ ใบอนุญาตการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

เลขที่ ๔๗/๒๕๕๙ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ และของประชาชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน คือ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๑๐๓/๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอให้แจ้งความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารของบริษัท ข.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ที่มีถึงบริษัท ข. เรื่อง การพิจารณาออกใบอนุญาตขนส่งสิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอย คือ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๑๐๔/๑๑๖ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ ประเภทกำจัดมูลฝอย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คำสั่งปิดกิจการของบริษัท ข. คือ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๑๐๔/๑๒๑ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บริษัท ข. ยินยอมให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - ๖ เป็นข้อมูลทางราชการที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ และบริษัท ข. คัดค้านการเปิดเผยตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๕๗/๒๕๕๘ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ใบรับรองการก่อสร้างอาคารดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เลขที่ ๓/๒๕๕๙ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ใบอนุญาตการก่อสร้างอาคารดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เลขที่ ๔๗/๒๕๕๙ ของบริษัท ข. ออกให้เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๑๐๓/๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอให้แจ้งความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารของบริษัท ข. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๑๐๔/๑๑๖ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

กำจัดมูลฝอย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ ที่ สค ๗๒๐๔/๑๒๑ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์เป็นผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารและยังเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ในการตรวจสอบการก่อสร้างอาคารหรือดัดแปลงอาคารตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมทั้งการออกคำสั่งให้บริษัท ข. หยุดการดำเนินการ เนื่องจากตรวจสอบพบว่าสถานประกอบการของบริษัท ข. ประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาตและ ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ อีกทั้ง คำคัดค้าน ของบริษัท ข. ไม่ปรากฏเหตุผลอันสำคัญและข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่อาจรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน (พ.ต.ต. ข. ผู้รับผิดชอบคดี) ที่เกี่ยวข้องกับ นาย ค. (บุตรผู้อุทธรณ์) เสียชีวิตจากคดีอุบัติเหตุจราจร เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และประสงค์ขอตรวจดูสำนวนการสอบสวน (สำเนาสำนวนการสอบสวน) ที่เก็บรักษาไว้ที่พนักงานสอบสวน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการติดตามคดีต่อไป

สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๙(มค).๗๘/๑๗๒๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ส่วนรายงานการสอบสวนไม่เปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นมารดาของนาย ค. ซึ่งประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์เสียชีวิต เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ในท้องที่สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม และนาย ค. ถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐาน “กระทำ (ขับ) โดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจและทรัพย์สินเสียหาย” และพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย ได้มีความเห็น “สั่งไม่ฟ้อง เนื่องจากผู้ต้องหาเสียชีวิต” และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคามพิจารณาสั่งคดีต่อไป ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคาม ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการติดตามคดีต่อไป สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้

กับพนักงานสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ส่วนรายงานการสอบสวนไม่เปิดเผยเนื่องจากเป็นความลับของทางราชการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๙(มค).๗๘/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาสำนวนคดี จร.ที่ ๕/๒๕๕๙ จำนวน ๒๓๒ แผ่น มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ซึ่งมีจำนวน ๓๓ รายการ ดังนี้

- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พิมพ์มือผู้ตาย
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดี
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารพยาน
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับรถคันเกิดเหตุ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารเกี่ยวกับผู้ตาย
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำเนาใบมรณบัตร
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ แผ่นซีดีที่นาง ก. มอบให้ จำนวน ๕ แผ่น
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เอกสารที่นาง ก. มอบให้
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ สำเนาประวัติการรักษาผู้ป่วย
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ รายงานชันสูตรบาดแผล
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ รายงานชันสูตรพลิกศพ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ หนังสือส่ง,รายงานการตรวจสภาพรถ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ แผนที่เกิดเหตุ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ บันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ บันทึกพนักงานสอบสวน
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ – ๑๙ คำให้การพยาน
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ คำให้การพยาน (นาง ก.)
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๑ – ๓๑ คำให้การพยาน
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๒ คำให้การผู้กล่าวหา
- ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๓ รายงานการสอบสวน

ซึ่งเอกสารตามบัญชีสำนวนการสอบสวนรายการที่ ๑ คือ พิมพ์มือผู้ตาย และรายการที่ ๗ คือ แผ่นซีดี ที่นาง ก. มอบให้จำนวน ๕ แผ่นนั้น มีเฉพาะเอกสารต้นฉบับซึ่งได้ส่งไปยังอัยการจังหวัดมหาสารคาม พร้อมสำนวนการสอบสวนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการ

สอบสวนคดี จร ที่ ๕/๒๕๕๙ ของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม กรณีนาย ค. (บุตรผู้อุทธรณ์) เสียชีวิตจากคดีอุบัติเหตุจราจร เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีจำนวน ๓๓ รายการ โดยแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พิมพ์มือผู้ตาย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ แผ่นซีดีที่ผู้อุทธรณ์มอบให้ จำนวน ๕ แผ่น จากการตรวจสอบพบว่าสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัยได้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังอัยการจังหวัดมหาสารคาม พร้อมสำนวนการสอบสวนแล้ว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดี จำนวน ๖ แผ่น ประกอบด้วยบันทึกข้อความจาก ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย เรื่องร้องขอให้สอบสวนพยานเพิ่มเติมในชั้นพนักงานสอบสวน สำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ เรื่อง ร้องขอให้สอบสวนพยานเพิ่มเติมในชั้นพนักงานสอบสวน และสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าปรับของสถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย ที่ได้รับเงินค่าปรับจากนาย ง. และสำเนาใบสั่งของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สั่งปรับนาย ค. กรณีไม่เสียภาษีภายในกำหนดและไม่แสดงการเสียภาษี เห็นควรเปิดเผยได้เฉพาะสำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ เรื่อง ร้องขอให้สอบสวนพยานเพิ่มเติมในชั้นพนักงานสอบสวนเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิบุคคลอื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารพยาน ประกอบด้วย สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาใบอนุญาตขับรถยนต์ ข้อมูลทะเบียนราษฎร ของพยานบุคคล ซึ่งปรากฏชื่อ สกุล ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน วัน เดือน ปีเกิด สัญชาติ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับรถคันเกิดเหตุ ประกอบด้วย สำเนาทะเบียนรถจักรยานยนต์ และสำเนาใบเสร็จรับเงินการต่อภาษีรถจักรยานยนต์ ทะเบียน ๑ กง ๓๗๙๐ ซึ่งเป็นรถจักรยานยนต์ที่ผู้ตาย (นาย ค.) ขับขี่ในวันเกิดเหตุ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไป การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารเกี่ยวกับผู้ตาย คือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ค. และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำเนาใบมรณบัตร ซึ่งเป็นสำเนาใบมรณบัตรของนาย ค. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตัวผู้ตายซึ่งเป็นบุตรของผู้อุทธรณ์ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์มอบให้ คือ เอกสารเกี่ยวกับการถอดเทปบันทึกเสียง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มอบให้สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ สำเนาประวัติการรักษาผู้ป่วย คือ เอกสารการรักษาผู้ป่วยของโรงพยาบาลมหาสารคาม จำนวน ๒ คน ได้แก่ ประวัติการรักษาพยาบาล นาย ค. และประวัติการรักษาพยาบาล นาย ง. เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นมารดาของมามีสิทธิดำเนินการแทนในฐานะเจ้าของข้อมูลของนาย ค. ผู้ตายได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔ (๓) ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยประวัติการรักษาพยาบาล นาย ค. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนประวัติการรักษาพยาบาลของนาย ง. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนหรือต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ รายงานชั้นสูตรบาดแผล ของนาย ง. เป็นข้อมูลข่าวสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดี มิใช่ประวัติการรักษาพยาบาลที่อยู่ในขอบเขตข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เข้าข้อยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ รายงานชั้นสูตรพลิกศพของนาย ค. แม้ว่าจะเป็นเอกสารในสำนวนคดีแต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตาย แต่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นมารดาของผู้ตายย่อมมีสิทธิที่จะดำเนินการแทนผู้ตาย ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔ (๓) จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ หนังสือส่ง, รายงานการตรวจสภาพรถ แม้ว่าจะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาหลักฐานในสำนวนคดี แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยย่อมทำให้หน่วยงานของรัฐมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่า สถานที่เกิดเหตุมีสภาพเป็นอย่างไร เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่เข้าข่ายกเว้นที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ แผนที่เกิดเหตุ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญา เห็นว่ามีใช้ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ บันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เป็นบันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุคดีจราจร ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ โดย พ.ต.ท. จ. พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย เป็นการบันทึกเหตุการณ์ พฤติการณ์ ตลอดจนพยานแวดล้อมในที่เกิดเหตุ ความเสียหายที่เกิดขึ้น และข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นความเห็นของพนักงานสอบสวน ให้ปกปิดไว้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ บันทึกพนักงานสอบสวน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ว่าได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลใดบ้าง โดยจะปรากฏชื่อ สกุล ของพยานบุคคล เห็นว่าการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ - ๑๙ และ รายการที่ ๒๑ - ๓๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ ชื่อ สกุล ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน ลายมือชื่อ และถ้อยคำที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวน การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ คำให้การของผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๓ รายงานการสอบสวน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรุปสำนวนการสอบสวนคดี จราจรที่ ๕/๒๕๕๙ ที่เสนอไปยังอัยการจังหวัดมหาสารคาม โดยประกอบด้วยการสอบปากคำผู้กล่าวหา คำให้การของพยานทั้ง ๑๕ ปาก และพยานหลักฐานทางคดี ตลอดจนความเห็นของพนักงานสอบสวน เนื่องจากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของอัยการจังหวัดมหาสารคาม การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับมีรายชื่อพยานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และถ้อยคำหรือข้อความที่

อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรกันทรวิชัย จังหวัด
มหาสารคาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะสำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ เรื่อง
ร้องขอให้สอบสวนพยานเพิ่มเติมในชั้นพนักงานสอบสวน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับรถคันเกิดเหตุ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารเกี่ยวกับผู้ตาย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำเนาใบมรณบัตร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ (นาง ก.) มอบให้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เฉพาะประวัติการรักษาพยาบาล นาย ค.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ รายงานชั้นสูตรบาดแผล ของนาย ง.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ รายงานชั้นสูตรพลิกศพ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ หนังสือส่ง, รายงานการตรวจสภาพรถ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ แผนที่เกิดเหตุ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ บันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เว้นแต่ความเห็น
ของพนักงานสอบสวนให้ปกปิด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ คำให้การของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการก่อสร้างทางพิเศษ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างทางพิเศษสายพระราม ๓ ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ plan Profile ซอยสุขสวัสดิ์ ๓๓/๑

รายการที่ ๒ รายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ

รายการที่ ๓ แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง

รายการที่ ๔ รายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตเวนคืน

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ ผทท/๙๙๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ อยู่ระหว่างดำเนินการประกวดราคาและเป็นเอกสารสำคัญในการประกวดราคา หากเปิดเผยจะเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้าร่วมประกวดราคา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ อยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนของโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนของผู้ที่อาจถูกเวนคืนที่ดินจากการก่อสร้างทางพิเศษสายพระราม ๓ ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอก

กรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างทางพิเศษดังกล่าว เนื่องจากมีการปรับรูปแบบบริเวณทางขึ้น – ลงสุขสวัสดิ์ ให้สอดคล้องกับการดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ จึงส่งผลผู้ถือหุ้นและประชาชนบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการดังกล่าว จึงมีหนังสือถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างทางพิเศษสายพระราม ๓ ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ plan Profile ขอยสุขสวัสดิ์ ๓๓/๑ รายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง และรายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตเวนคืน การทางพิเศษแห่งประเทศไทย แจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบว่า plan Profile ขอยสุขสวัสดิ์ ๓๓/๑ และรายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ อยู่ระหว่างดำเนินการประกวดราคาและเป็นเอกสารสำคัญในการประกวดราคา หากเปิดเผยจะเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้าร่วมประกวดราคา ส่วนแบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง และรายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตเวนคืนอยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๐๗/๒๔๗๒ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ plan Profile ขอยสุขสวัสดิ์ ๓๓/๑ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เห็นว่าเอกสารที่ร้องขอดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของแบบก่อสร้างซึ่งเป็นเอกสารประกวดราคา หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวจะเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้าร่วมประกวดราคาเนื่องจากแบบ plan Profile นั้นจะมีการระบุระดับความสูงของโครงสร้างทางพิเศษไว้ ซึ่งผู้เข้าร่วมประกวดราคาที่ได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวจะได้เปรียบผู้เข้าร่วมประกวดราคารายอื่น เนื่องจากสามารถประมาณราคาค่าก่อสร้างได้อย่างรวดเร็วกว่า ซึ่งจะก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันประกวดราคาได้ ซึ่งปัจจุบันการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อยู่ระหว่างจัดเตรียมข้อมูลเพื่อดำเนินการประกวดราคาจ้างหาผู้รับจ้างก่อสร้างโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอก กรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยไม่ได้จัดทำรายงานไว้ และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการที่มีผลกระทบต่อผู้ถือหุ้น คือ บริเวณทางขึ้น – ลงสุขสวัสดิ์ เนื่องจากในขั้นตอนการออกแบบรายละเอียดโครงการได้มีการปรับรูปแบบบริเวณทางขึ้น – ลงสุขสวัสดิ์ให้สอดคล้องกับการดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ ทำให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ไม่สามารถก่อสร้างตาม

รูปแบบเดิมที่ได้เคยศึกษาความเหมาะสมของโครงการไว้เมื่อปี ๒๕๕๕ จึงส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลง ผู้ได้รับผลกระทบ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง และข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๔ รายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตเวนคืน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนของโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก ของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ดังนั้น แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทางและรายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในแนวเขต เวนคืน จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แทนของผู้ที่อาจถูกเวนคืนที่ดิน และเคยถูกเวนคืนที่ดินไปแล้วครั้งหนึ่งเมื่อคราวก่อสร้างทางด่วนพิเศษเฉลิมมหานคร โดยผู้อุทธรณ์ ขอข้อมูลแบบก่อสร้างเฉพาะช่วงถนนสุขสวัสดิ์ถึงถนนราษฎร์บูรณะ ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนแปลง รายละเอียดโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตกเท่านั้น มีข้อเสนอแบบก่อสร้างทั้งโครงการ ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบกับกรออกแบบ และศึกษาความเหมาะสมของโครงการดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๕๕ นอกจากนี้ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้ว่าจ้างให้บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด มาสัมภาษณ์ ชาวบ้านเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการฯ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล โดยชาวบ้านให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี แต่บริษัทฯ ได้รายงานต่อการทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่าชาวบ้านให้ความเห็นชอบในการดำเนินโครงการฯ ดังกล่าว และต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามระเบียบสำนัก- นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนว่า การสัมภาษณ์รายบุคคล เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าวแล้ว การกล่าวอ้างของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยถูกต้องแล้วหรือไม่ การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลจะ นำมาทดแทนการทำให้ประชาพิจารณ์ได้อย่างไร

ผู้แทนการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ plan Profile นอกจากเป็นส่วนหนึ่งของแบบก่อสร้างซึ่งเป็นเอกสารประกวดราคาแล้ว หากบุคคลอื่น ที่ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์จากการซื้อที่ดินในบริเวณดังกล่าวได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงโครงการ โดยจะปรากฏอยู่ใน รายงานศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการฯ ในขณะนี้ได้ส่งรายงานดังกล่าว ไปยังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกระทรวงคมนาคม โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของหน่วยงาน ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการ ก่อสร้างโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่

ในเขตเวนคืน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ แต่ไม่สามารถให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ plan Profile ซอยสุขสวัสดิ์ ๓๓/๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของแบบก่อสร้างซึ่งเป็นเอกสารประกวดราคา และอยู่ระหว่างดำเนินการประกวดราคาจ้างผู้รับจ้างก่อสร้างโครงการทางพิเศษสายพระราม ๓ – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก หากเปิดเผยจะเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้าร่วมประกวดราคาและก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันประกวดราคาก็ตาม แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการการก่อสร้างทางพิเศษดังกล่าว เนื่องจากแนวเขตที่จะดำเนินการก่อสร้างบางส่วนอยู่ในเขตที่ดินของผู้อุทธรณ์และประชาชนบริเวณใกล้เคียงซึ่งอาจจะถูกเวนคืนที่ดิน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้มีส่วนได้เสียในการเข้าร่วมประกวดราคาก่อสร้างดังกล่าวแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้รายงานและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคมในแต่ละขั้นตอนการดำเนินการ รวมทั้งรายงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานดังกล่าว เป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบแปลนแสดงที่ดินที่ถูกเขตทาง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายละเอียดของแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตเวนคืน ข้อเท็จจริงปรากฏว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนของสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา การเปิดเผยโดยให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตามผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้างทางพิเศษดังกล่าวจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นนทบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนนทบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ - มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนนทบุรี เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินการคัดเลือกตั้งแต่เสนอขออนุมัติดำเนินการคัดเลือกจนถึงประกาศผลการคัดเลือกทุกฉบับ

กลุ่มงานวินัยและนิติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนนทบุรี เขต ๑ มีบันทึก ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และมาตรา ๑๕ (๕) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนนทบุรี เขต ๑ (สพป.นนทบุรี เขต ๑) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ รับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) เพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น สังกัด สพป.นนทบุรี เขต ๑ จำนวน ๘ ตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่

อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ โดยหลักเกณฑ์การคัดเลือกหน่วยงานได้ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรีได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกทั้งสองตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สพป. นนทบุรี เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๗๖/๗๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ คือ

๑. แบบประเมินบุคคล (แบบสัมภาษณ์) ของคณะกรรมการ แยกเป็นรายบุคคล (เฉพาะในส่วนของผู้ได้รับการคัดเลือกและของผู้อุทธรณ์) จำนวน ๕ แผ่น

๒. ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ ของแต่ละบุคคลที่ยื่นใบสมัคร จำนวน ๕ เล่ม โดย สพป.นนทบุรี เขต ๑ พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยอาจเข้าข่ายเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ยื่นใบสมัคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ สพป. นนทบุรี เขต ๑ ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ

๑. แบบประเมินบุคคล (แบบสัมภาษณ์) ของคณะกรรมการ แยกเป็นรายบุคคล (เฉพาะในส่วนของผู้ได้รับการคัดเลือกและของผู้อุทธรณ์) ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการฯ เคยมีคำวินิจฉัย ที่ ศค ๒๘๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่หน่วยงานยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า เมื่อข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่หน่วยงานต้องเปิดเผยอยู่แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยอีก

๒. ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ ของแต่ละบุคคลที่ยื่นใบสมัคร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่ง สพป. นนทบุรี เขต ๑ ได้นำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือก การเปิดเผยข้อมูลนี้จะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกของ สพป.นนทบุรี เขต ๑ ว่าได้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลที่ไม่ได้รับการคัดเลือกนอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม

กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ใบสมัครเฉพาะของผู้ผ่านการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลประวัติส่วนตัว ได้แก่ วัน เดือน ปีเกิด ชื่อคู่สมรส จำนวนบุตร ประวัติการรับราชการ (ก.พ.๗) ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๑. แบบประเมินบุคคล (แบบสัมภาษณ์) ของคณะกรรมการแยกเป็นรายบุคคล เฉพาะในส่วนของผู้ได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ และของผู้อุทธรณ์

๒. ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เฉพาะของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ เว้นแต่ ข้อมูลประวัติส่วนตัว ได้แก่ วัน เดือน ปีเกิด ชื่อคู่สมรส จำนวนบุตร ประวัติการรับราชการ (ก.พ.๗) ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยประกันสังคม
และสถานที่ทำงานปัจจุบันของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสารของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม รายนาง ข. หรือดุษฎีมาหากำจร เกี่ยวกับการส่งเบี้ยประกันสังคมและสถานที่ทำงานปัจจุบัน เพื่อการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลแขวงสุราษฎร์ธานีในคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๙๙/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๒๓๘/๒๕๕๙ ให้จำเลย (นาง ข.) ชำระเงินกรณีค่าประกันจำนวน ๑๕๑,๓๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี แก่โจทก์ (นางสาว ก.)

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหนังสือ ที่ สฎ ๐๐๓๐/๑๕๑๒๑ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ กำหนดว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตน ต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ด้วยข้อกฎหมายดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องจำเลย (นาง ข.) ต่อศาลแขวงสุราษฎร์ธานีกรณีโจทก์เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยและถูกฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบตามคำพิพากษาศาลแขวงสุราษฎร์ธานี คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๕/๒๕๔๙ ต่อมาโจทก์ในคดีดังกล่าวบังคับคดียึดทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ได้ชำระหนี้คืนแก่โจทก์ในคดีเป็นเงิน

๑๒๐,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงรับช่วงสิทธิและมีสิทธิไต่เบี่ยเอาเงินจำนวนดังกล่าวจากจำเลยในคดีนี้ได้ ศาลแขวงสุราษฎร์ธานีจึงมีคำพิพากษาให้จำเลย (นาง ข.) ชำระเงินกรณีค่าประกันจำนวน ๑๕๑,๓๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี แก่โจทก์ (นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์) แต่กรมบังคับคดีไม่สามารถดำเนินการบังคับคดีได้เนื่องจากไม่มีข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์ได้พยายามค้นหาข้อมูลที่อยู่และที่ทำงานของนาง ข. และพบว่านาง ข. เป็นผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม จึงร้องขอข้อมูลการส่งเบี่ยประกันสังคมเพื่อทราบสถานที่ทำงานปัจจุบันต่อสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อดำเนินการบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อมูลการส่งเบี่ยประกันสังคมและสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง ข. เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากเปิดเผยแก่บุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้อุทธรณ์ที่ประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคมได้ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และกรณีนี้ยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์รับรู้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลยายชา
เกี่ยวกับหนังสือขออนุญาตก่อสร้างและจัดสรรหมู่บ้าน และแบบแปลนต่างๆ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา จังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือขออนุญาตก่อสร้างและจัดสรรหมู่บ้านขณะสุ ๘ และหมู่บ้านขณะสุ ๙ รวมถึงแบบแปลนต่างๆ และหนังสือขออนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหมู่บ้านทั้งสองแห่ง เพื่อใช้ในการตรวจสอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา มีหนังสือที่ นฐ ๗๒๔๐๑/๙๑๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อาคารในหมู่บ้านขณะสุ ๘ และหมู่บ้านขณะสุ ๙ เป็นที่พักอาศัยส่วนบุคคล ซึ่งปัจจุบันมีผู้เข้าพักอาศัยแล้วเกือบเต็มจำนวน กรณีจึงมิให้อาคารสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าพักอาศัยหรือดำเนินกิจกรรมภายในอาคารได้ ดังนั้น เพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเจ้าของอาคารจึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลในส่วนของแบบแปลนภายในอาคาร สำหรับรายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณนั้น การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อลิขสิทธิ์ของวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณ ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์มีคำร้องขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แบบแปลน ตลอดจนเอกสารประกอบคำขอรับอนุญาตดัดแปลงอาคารดังกล่าวมาแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งกรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์ขอให้ผู้อำนวยการกองช่างเข้าชี้แจงทำความเข้าใจเอกสารต่างๆ และขอคัดสำเนาเอกสารบางส่วนไปแล้ว และยังนำเอกสารส่วนหนึ่งมาชี้แจงและแจกจ่ายให้กับประชาชนที่เข้าร่วมฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยายชา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงเป็นการขอมากหรือขบถโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลยายชาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลยายชา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นายอำเภอสามพรานได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ในฐานะประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล - กับพวก รวม ๖ คน กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาได้รายงานพฤติกรรมผู้อุทธรณ์ต่ออำเภอสามพรานว่า ผ่าฝืนความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้เรียกให้ผู้อุทธรณ์กับพวกไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อชี้แจงประเด็นที่ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจ ในฐานะสมาชิกและประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล - ไม่อนุมัติโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ คอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ ซึ่งเป็นกรณีที่สืบเนื่องมาจากเหตุเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์เคยขอตรวจสอบโครงการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาว่ากระทำการเอื้อประโยชน์แก่หมู่บ้านจัดสรร หมู่บ้านชนะสุ ๘ และหมู่บ้านชนะสุ ๙ ซึ่งเป็นเอกชน โดยก่อนการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรรทั้งสองโครงการ เจ้าของหมู่บ้านให้คำมั่นสัญญาว่าจะวางท่อระบายน้ำ คสล. ไปเชื่อมกับทางเทศบาลเมืองสามพรานเพื่อระบายน้ำเสียออกจากหมู่บ้าน ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาเสนอขอแก้ไขแผนพัฒนาสามปีโดยเปลี่ยนโครงการวางท่อระบายน้ำตั้งแต่โรงเรียนนายร้อยตำรวจถึงวัดสรรเพชญ เป็นโครงการวางท่อระบายน้ำ คสล. สองฝั่งถนนหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ ตั้งแต่หน้าโรงงานทินเนอร์ (พื้นที่ติดกับหมู่บ้านชนะสุ ๘ และหมู่บ้านชนะสุ ๙) ถึงวัดเดชาบุรณ ผู้อุทธรณ์จึงไม่อนุมัติโครงการ หลังจากนั้นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาก็ได้เสนอยุติโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ อีกหลายครั้ง แต่ไม่ได้รับการอนุมัติในที่ประชุมสภา จนเป็นเหตุให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อ นายอำเภอสามพราน ผู้อุทธรณ์เคยได้รับเอกสารเกี่ยวกับหมู่บ้านชนะสุ ๘ และหมู่บ้านชนะสุ ๙ และได้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังอำเภอสามพราน ศูนย์ดำรงธรรม ป.ป.ช.จังหวัดนครปฐม สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาค ๓ จังหวัดนครปฐม เพื่อตรวจสอบความไม่ถูกต้องและเอื้อประโยชน์ต่อเอกชน ปัจจุบันผู้อุทธรณ์เหลือเอกสาร ๒ รายการเท่านั้น คือ เอกสารเรียนผู้อำนวยการกองช่าง ปลัด อบต.ยายชา และคำสั่งนายก อบต.ยายชา ขออนุญาตเชื่อมท่อระบายน้ำและเชื่อมทางสาธารณะเพื่อเข้าออกโครงการ จำนวน ๑ แผ่น และเอกสารของบริษัท ก. จำกัด ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรียนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาขออนุญาตเชื่อมท่อระบายน้ำ และขออนุญาตเชื่อมทางเข้า-ออกโครงการฯ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลยายชาเห็นว่าไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดๆ ที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นอกจากนี้ แบบแปลนก่อสร้างอาคารเป็นข้อมูลในส่วนโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณ ซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และในส่วนโครงสร้างภายในอาคารเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปัจจุบันบริษัท ก. จำกัด แจ้งว่า หมู่บ้าน

ขณะสุ ๘ และหมู่บ้านขณะสุ ๙ มีผู้เข้าซื้อและพักอาศัยแล้วเต็มจำนวน กรณีจึงมิใช่อาคารสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าพักอาศัยหรือดำเนินกิจกรรมภายในอาคารได้ การเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารทั้งหมดอาจเป็นการรุกรานสิทธิของเจ้าของอาคารโดยไม่สมควร องค์การบริหารส่วนตำบลยายชาจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือขออนุญาตก่อสร้างและจัดสรรหมู่บ้านขณะสุ ๘ และหมู่บ้านขณะสุ ๙ และเอกสารประกอบคำขออนุญาต รวมถึงแบบแปลนต่างๆ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลเอกสารหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงาน แม้ผู้อุทธรณ์ในฐานะประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีอำนาจขอข้อมูลข่าวสารการบริหารงานของฝ่ายบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อได้รับการปฏิเสธการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ย่อมใช้สิทธิในฐานะประชาชน ซึ่งเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร เพื่อตรวจสอบการก่อสร้างและความปลอดภัยของอาคารได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติและองค์การบริหารส่วนตำบลยายชาเคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับแบบแปลนภายในอาคารและรายการคำนวณโครงสร้างทางวิศวกรรม ซึ่งเป็นอาคารที่พักอาศัยที่มีลักษณะเดียวกันทั้งหมู่บ้าน มิได้มีลักษณะการออกแบบหรือการคำนวณที่มีลักษณะเป็นเทคนิคพิเศษของผู้ออกแบบและคำนวณ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือขออนุญาตก่อสร้างและจัดสรรหมู่บ้านขณะสุ ๘ และหมู่บ้านขณะสุ ๙ และเอกสารประกอบคำขออนุญาต รวมถึงแบบแปลนต่างๆ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางเมือง
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลบางเมือง ที่ ๓๓๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งมีมติว่าผู้อุทธรณ์กระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน และรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือเป็นการรายงานเท็จ โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ จึงขอรับสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวน

๒. บันทึกถ้อยคำบุคคลผู้เกี่ยวข้องโดยปกปิดชื่อผู้ให้ข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด

๓. รายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแต่ละบุคคล

เทศบาลตำบลบางเมือง มีหนังสือที่ สป ๕๒๖๐๖/๔๐๐๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เรื่องดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิใดๆ เป็นเรื่องของการว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรการทางปกครอง ไม่ใช่การลงโทษทางวินัย เป็นเอกสารการบริหารงานราชการของการปฏิบัติราชการปกติ จึงไม่ขอส่งเอกสารดังกล่าวให้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เทศบาลตำบลบางเมืองมีหนังสือที่ สป ๕๒๖๐๖/๔๓๒๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า บันทึกว่ากล่าวตักเตือนการปฏิบัติราชการได้มีเหตุผลระบุไว้อย่างชัดเจนตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ และบันทึกว่ากล่าวตักเตือนดังกล่าวไม่มี

ผลกระทบต่อสิทธิใดๆ เป็นเรื่องของการว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรการทางปกครอง ไม่ใช่การลงโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และเป็นการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเป็นการส่วนตัวตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เทศบาลตำบลบางเมืองจึงไม่ขอส่งเอกสารดังกล่าวให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลตำบลบางเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง - ต่อมาเทศบาลตำบลบางเมืองมีคำสั่งที่ ๓๓๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ได้จัดทำรายละเอียดงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งผู้บริหารลงนามรับรองในเอกสารร้อยละ ๒๕.๒๘ โดยผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขปรับปรุงค่าใช้จ่ายด้านบริหารงานบุคคลเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๔๐ โดยไม่ให้ผู้บริหารลงนามในเอกสารก่อนที่จะส่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการ และมีได้รายงานให้ผู้บริหารทราบ เป็นการปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งถือเป็นการกระทำซ้ำผู้บังคับบัญชาเหนือตน เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เทศบาลตำบลบางเมืองเห็นว่าผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำบุคคลผู้เกี่ยวข้อง และรายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแต่ละบุคคล ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า มีเพียงรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๕ แผ่น และพยานบุคคลมีเพียง ๑ ราย คือ ผู้อุทธรณ์ พร้อมบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ปรากฏรายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแต่ละบุคคล ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีการแก้ไขค่าใช้จ่ายด้านบริหารงานบุคคลก่อนที่จะส่งให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการโดยที่ปลัดเทศบาลและ

นายกเทศมนตรีไม่ได้ลงนามรับรอง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีมติว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยและหน่วยงานได้กล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์เป็นหนังสือ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง ประกอบกับหน่วยงานได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือข้อความใดที่จะก่อให้เกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงไม่มีเหตุปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง
ประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - ถูกธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ลงโทษภาคทัณฑ์จึงมีบันทึก ที่ พส ๐๐๐๒/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึง ธพว. ขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
ดังกล่าว จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒. สำเนาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมเอกสาร
ประกอบ และรายงานสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริง
๓. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัย
๔. สำเนาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัย
พร้อมเอกสารประกอบและคำวินิจฉัยโทษวินัย

ธพว. มีหนังสือ ที่ บค.วพ. ๐๗๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้ง
ผู้อุทธรณ์ว่า ผู้ขอยังมีได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ ตามข้อบังคับ ธพว. ว่าด้วยวินัยพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๘
ข้อ ๓๙ จึงถือว่ายังมิได้เป็นผู้อุทธรณ์ ตามความหมายข้อ ๔๒ ของข้อบังคับดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง ธพว. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ ธพว.
ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธพว. มีหนังสือ ที่ ธพว.๔๒๘๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบข้อเท็จจริงและวินัยความผิด ซึ่งหากมีการส่งมอบหรือเปิดเผยข้อมูลเอกสารหลักฐานก่อนมีการสอบสวนวินัยแล้วเสร็จจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเข้าข่ายอาจมีการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิชอบตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีให้เปิดเผยก็ได้ การเปิดเผยอาจมีความไม่ปลอดภัยก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หากมีการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวจะเป็นการทำให้คณะกรรมการผู้เกี่ยวข้องในการทำงานตามคำสั่งต้องตกอยู่ในความไม่ปลอดภัยอาจถึงดำเนินคดีได้ซึ่งปัจจุบันคดียังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีทำให้คณะกรรมการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการมีความรู้สึกหวาดกลัวเกรงกลัวต่อการปฏิบัติหน้าที่จึงไม่ต้องดำเนินการจัดส่งเอกสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำที่อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับเกณฑ์และผลคะแนนการสอบวัดคุณสมบัติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. มติที่ประชุมพร้อมทั้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ และหน้าที่รับผิดชอบ

๒. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว ประจำปีการศึกษาต้นปีการศึกษา ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๘

๓. มติที่ประชุมพร้อมทั้งคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบ และประมวลผลการสอบข้อเขียน การสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว ประจำปีการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘

๔. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ผู้ที่จะมารับผิดชอบ การสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) การออกข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน เฉลยคำตอบ และการตรวจข้อสอบวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว ภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา ๒๕๕๘ แทนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข.

๕. สำเนาข้อสอบ (โจทย์และคำตอบ) และสรุปคะแนนการสอบรายวิชา ๓๙๑๐๘๙๗ การสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์

๖. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ชี้แจงมติคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘

๗. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง การอนุมัติผลการสอบวัดคุณสมบัติของนิสิตระดับปริญญาเอก ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว จำนวน ๓ ราย เป็นสัญลักษณ์ U

๘. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ผลการพิจารณาและการตรวจทานทวนสอบผลสัมฤทธิ์การสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิชาการบริหารองค์การทางธุรกิจ นันทนาการและการท่องเที่ยว

๙. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุม เรื่อง มติคณะกรรมการเห็นชอบรายงานการประชุมการตรวจทานทวนสอบผลสัมฤทธิ์การสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และอนุมัติการให้สัญลักษณ์ U แก่นิสิตระดับปริญญาเอก

๑๐. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง บันทึกรายชื่อความชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอบวัดคุณสมบัติ

๑๑. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ตอบคำถามและชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงกรณีกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ไปยังคณะกรรมการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์นิสิต

๑๒. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา หลังจากคณะฯ ได้รับบันทึกข้อความของศูนย์กฎหมายและนิติการ สำนักงานมหาวิทยาลัย

๑๓. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง การร้องขอความเป็นธรรม การตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหาผู้กระทำความผิด และการคัดค้านการสอบวัดคุณสมบัติ

๑๔. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ขอให้ทบทวนและแก้ไขการให้สัญลักษณ์ U

๑๕. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง คัดค้านวันสอบ

๑๖. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ติดตามการชี้แจงและการดำเนินการตามหนังสือร้องเรียน

๑๗. สำเนาเลขที่ลงรับหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นไปยังคณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ทุกฉบับ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๑๘๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้ดำเนินการส่งสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ จำนวน ๑๖ รายการสำหรับสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้แก่ สำเนาข้อสอบ (โจทย์และคำตอบ) รวมถึงเกณฑ์การให้คะแนนสอบและเฉลยคำตอบตามข้อ ๕ ทางคณะฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การจัดสอบเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องนำข้อมูลไปใช้ในการจัดสอบครั้งต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดคุณสมบัติ จำนวน ๑๗ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๖ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์เข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตแขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวและเข้าสอบวิชา ๓๙๑๐๘๙๗ การสอบวัดคุณสมบัติซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้พื้นฐาน ทักษะเชิงวิเคราะห์และศักยภาพของนิสิตในการทำงานวิจัยโดยอิสระเพื่อแสดงถึงศักยภาพและความพร้อมของนิสิตที่จะศึกษาในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตและสามารถสอบวัดคุณสมบัติได้ไม่เกิน ๒ ครั้งและต้องสอบผ่านภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่นิสิตเข้าศึกษา มิเช่นนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนิสิตแต่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว เนื่องจากปรากฏว่ามีอาจารย์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิชาดังกล่าวเป็นผู้ออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบ และประมวลผลการสอบข้อเขียนวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ และจากการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านในวิชาดังกล่าวและพ้นจากการเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยสำเนาข้อสอบ (โจทย์และ

คำตอบ) และสรุปคะแนนการสอบรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้เปิดเผยสรุปคะแนนการสอบรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยดังกล่าวเพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๙๗๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทนคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การสอบวัดคุณสมบัติของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามีการดำเนินการตาม ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ การสอบวัดคุณสมบัติ โดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดสอบวัดคุณสมบัติปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง คือ ในภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย การสอบจะกระทำโดยการสอบข้อเขียน และการสอบปากเปล่า การสอบข้อเขียนประกอบด้วย การสอบทักษะเชิงวิเคราะห์ (๑๐๐ คะแนน) และการสอบวัดความรู้พื้นฐาน (๒๐๐ คะแนน) ซึ่งเป็นการสอบเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องในแขนงวิชา และสอบปากเปล่า (๑๐๐ คะแนน) การออกข้อสอบข้อเขียนในการสอบวัดคุณสมบัติแต่ละรายวิชานั้น เป็นไปในแนวทางเดียวกันในทุกปีการศึกษาคือเป็นข้อสอบในลักษณะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเด็นต่าง ๆ โดยให้นิสิตใช้ทฤษฎีหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาตอบโจทย์ข้อคำถาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดเก็บข้อสอบเป็นคลังข้อสอบโดยมีฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตเป็นผู้รับผิดชอบโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติกำหนดแนวปฏิบัติและกำกับดูแลให้อาจารย์ผู้ออกข้อสอบจัดทำแนวคำตอบของการสอบข้อเขียนหรือเฉลยข้อสอบพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน แม้ผู้ออกข้อสอบมิได้นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีกครั้งโดยทั้งหมด แต่ก็อาจมีแนวทางการตอบโจทย์ข้อคำถามอยู่ในข้อสอบเท่านั้นจึงทำให้ไม่สามารถเปิดเผยข้อสอบได้ และหากมีการเปิดเผยข้อสอบอาจมีผลกระทบต่อการสอบวัดคุณสมบัติครั้งต่อ ๆ ไป โดยข้อสอบและการเฉลยข้อสอบอาจมีการรั่วไหลไปถึงนิสิตรายอื่น ๆ ที่ยังมีได้สอบ ทำให้การสอบไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอบวัดคุณสมบัติถือเป็นการทำลายคุณภาพการเรียนการสอนในระดับดุษฎีบัณฑิต ส่วน สรุปคะแนนการสอบรายวิชา การสอบวัดคุณสมบัติเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ทำการเปิดเผยโดยแจ้งให้นิสิตทราบทั้งด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษร แต่สำหรับข้อสอบและเฉลยข้อสอบในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์ของ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่ได้ปฏิเสธ การให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ดำเนินการแจ้งผลคะแนนรายวิชาในการสอบวัดคุณสมบัติและแจ้งให้เข้ารับฟังชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนและเหตุผลที่ไม่ผ่าน

เกณฑ์ในรายวิชาการบริหารองค์การทางธุรกิจนั้นหนาแน่นและการท่องเทียวและการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งดูกระดาษคำตอบในรายวิชาดังกล่าวด้วยตนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อสอบแนวคำตอบหรือเฉลยข้อสอบ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดทักษะเชิงวิเคราะห์และการสอบวัดความรู้พื้นฐานในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ แม้ข้อสอบจะมีลักษณะเฉพาะแต่ก็นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีก การจัดเก็บข้อสอบกรณีนี้จึงมิใช่การจัดเก็บข้อสอบในคลังข้อสอบ ประกอบกับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้แจงว่าคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามีได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อการจัดสอบในครั้งต่อไป นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีสิทธิที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางคดีเท่านั้นก็ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้ เพื่อประโยชน์ในทางคดีเท่านั้นก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุ่มปา กรรมการ ขอดอนตัว จึงมิได้ร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับเกณฑ์และผลคะแนนการสอบวัดคุณสมบัติ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. มติที่ประชุมพร้อมทั้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ และหน้าที่รับผิดชอบ

๒. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว ประจำปีการศึกษาต้นปีการศึกษา ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๘

๓. มติที่ประชุมพร้อมทั้งคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบ และประมวลผลการสอบข้อเขียน การสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว ประจำปีการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘

๔. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ผู้ที่จะมารับผิดชอบการสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) การออกข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน เฉลยคำตอบ และการตรวจข้อสอบวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘ แทนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข.

๕. สำเนาข้อสอบ (โจทย์และคำตอบ) และสรุปคะแนนการสอบรายวิชา ๓๙๑๐๘๙๗ การสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์

๖. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ชี้แจงมติคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘

๗. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง การอนุมัติผลการสอบวัดคุณสมบัติของนิสิตระดับปริญญาเอก ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว จำนวน ๓ ราย เป็นสัญลักษณ์ U

๘. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ผลการพิจารณาและการตรวจทานทวนสอบผลสัมฤทธิ์การสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิชาการบริหารองค์การทางธุรกิจ นันทนาการและการท่องเที่ยว

๙. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุม เรื่อง มติคณะกรรมการเห็นชอบรายงานการประชุมการตรวจทานทวนสอบผลสัมฤทธิ์การสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และอนุมัติการให้สัญลักษณ์ U แก่นิสิตระดับปริญญาเอก

๑๐. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง บันทึกรายชื่อความชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอบวัดคุณสมบัติ

๑๑. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ตอบคำถามและชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงกรณีกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ไปยังคณะกรรมการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์นิสิต

๑๒. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา หลังจากคณะฯ ได้รับบันทึกข้อความของศูนย์กฎหมายและนิติการ สำนักงานมหาวิทยาลัย

๑๓. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง การร้องขอความเป็นธรรม การตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหาผู้กระทำความผิด และการคัดค้านการสอบวัดคุณสมบัติ จากหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ เรียน คณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

๑๔. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ขอให้ทบทวนและแก้ไขการให้สัญลักษณ์ U

๑๕. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง คัดค้านวันสอบ

๑๖. มติที่ประชุมพร้อมทั้งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ติดตามการชี้แจงและการดำเนินการตามหนังสือร้องเรียน

๑๗. สำเนาเลขที่ลงรับหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นไปยังคณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ทุกฉบับ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๑๙๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้ดำเนินการส่งสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอจำนวน ๑๖ รายการสำหรับสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้แก่สำเนาข้อสอบ (โจทย์และคำตอบ) รวมถึงเกณฑ์การให้คะแนนสอบและเฉลยคำตอบตามข้อ ๕ ทางคณะฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การจัดสอบเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องนำข้อมูลไปใช้ในการจัดสอบครั้งต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดคุณสมบัติ จำนวน ๑๗ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๖ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์เข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตแขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวและเข้าสอบวิชา ๓๙๑๐๘๙๗ การสอบวัดคุณสมบัติซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้พื้นฐาน ทักษะเชิงวิเคราะห์และศักยภาพของนิสิตในการทำงานวิจัยโดยอิสระเพื่อแสดงถึงศักยภาพและความพร้อมของนิสิตที่จะศึกษาในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตและสามารถสอบวัดคุณสมบัติได้ไม่เกิน ๒ ครั้งและต้องสอบผ่านภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่นิสิตเข้าศึกษา มิเช่นนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนิสิตแต่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยวเนื่องจากปรากฏว่ามีอาจารย์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิชาดังกล่าวเป็นผู้ออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบและประมวลผลการสอบข้อเขียนวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ และจากการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านในวิชาดังกล่าวและพ้นจากการเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยสำเนาข้อสอบ (โจทย์และคำตอบ) และสรุปคะแนนการสอบ

รายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ (QUALIFYING EXAMINATION) ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้เปิดเผยสรุปคะแนนการสอบรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยดังกล่าวเพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๙๗๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทนคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การสอบวัดคุณสมบัติของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามีการดำเนินการตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ การสอบวัดคุณสมบัติ โดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดสอบวัดคุณสมบัติปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง คือ ในภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย การสอบจะกระทำโดยการสอบข้อเขียน และการสอบปากเปล่า การสอบข้อเขียนประกอบด้วย การสอบทักษะเชิงวิเคราะห์ (๑๐๐ คะแนน) และการสอบวัดความรู้พื้นฐาน (๒๐๐ คะแนน) ซึ่งเป็นการสอบเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องในแขนงวิชา และสอบปากเปล่า (๑๐๐ คะแนน) การออกข้อสอบข้อเขียนในการสอบวัดคุณสมบัติแต่ละรายวิชานั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกันในทุกปีการศึกษาคือเป็นข้อสอบในลักษณะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ โดยให้นิสิตใช้ทฤษฎีหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาตอบโจทย์ข้อคำถาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดเก็บข้อสอบเป็นคลังข้อสอบโดยมีฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตเป็นผู้รับผิดชอบโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติกำหนดแนวปฏิบัติและกำกับดูแลให้อาจารย์ผู้ออกข้อสอบจัดทำแนวคำตอบของการสอบข้อเขียนหรือเฉลยข้อสอบพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน แม้ผู้ออกข้อสอบมิได้นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีกครั้งโดยทั้งหมด แต่ก็อาจมีแนวทางการตอบโจทย์ข้อคำถามอยู่ในข้อสอบเท่านั้นจึงทำให้ไม่สามารถเปิดเผยข้อสอบได้ และหากมีการเปิดเผยข้อสอบอาจมีผลกระทบต่อ การสอบวัดคุณสมบัติครั้งต่อ ๆ ไป โดยข้อสอบและการเฉลยข้อสอบอาจมีการรั่วไหลไปถึงนิสิตรายอื่น ๆ ที่ยังมิได้สอบ ทำให้การสอบไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอบวัดคุณสมบัติถือเป็นการทำลายคุณภาพการเรียนการสอนในระดับดุษฎีบัณฑิต ส่วน สรุปคะแนนการสอบรายวิชา การสอบวัดคุณสมบัติเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ทำการเปิดเผยโดยแจ้งให้นิสิตทราบทั้งด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษร แต่สำหรับข้อสอบและเฉลยข้อสอบในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์ของ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ดำเนินการแจ้งผลคะแนนรายวิชาในการสอบวัดคุณสมบัติและแจ้งให้เข้ารับฟังชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนและเหตุผลที่ไม่ผ่าน

เกณฑ์ในรายวิชาการบริหารองค์การทางธุรกิจนั้นหนาและการท่องเที่ยวและการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งดูกระดาษคำตอบในรายวิชาดังกล่าวด้วยตนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อสอบแนวคำตอบหรือเฉลยข้อสอบ ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดทักษะเชิงวิเคราะห์และการสอบวัดความรู้พื้นฐานในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ แม้ข้อสอบจะมีลักษณะเฉพาะแต่ก็นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีกการจัดเก็บข้อสอบกรณีนี้จึงมิใช่การจัดเก็บข้อสอบในคลังข้อสอบ ประกอบกับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามีได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อการจัดสอบในครั้งต่อไป นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีสิทธิที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางคดีเท่านั้นก็ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางคดีเท่านั้นก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

หมายเหตุ รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา กรรมการ ขอดอนตัว จึงมิได้ร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับเกณฑ์และผลคะแนนการสอบวัดคุณสมบัติ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. ขอรับผลคะแนนสอบทุกรายวิชาในการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ภาควิชาศึกษาด้าน ปีการศึกษา ๒๕๕๘

๒. ขอสำเนากระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์

๓. ขอรับเกณฑ์การให้คะแนน พร้อมทั้งเฉลยข้อสอบ ในรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๑๘๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ขอแจ้งผลคะแนนการสอบวัดคุณสมบัติให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ทางคณะฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การจัดสอบเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องนำข้อมูลไปใช้ในการจัดสอบครั้งต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดคุณสมบัติ จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์เข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตแขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวและเข้าสอบวิชาการสอบวัดคุณสมบัติซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้พื้นฐาน ทักษะเชิงวิเคราะห์และศักยภาพของนิสิตในการทำงานวิจัยโดยอิสระเพื่อแสดงถึงศักยภาพและความพร้อมของนิสิตที่จะศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิตและสามารถสอบวัดคุณสมบัติได้ไม่เกิน ๒ ครั้งและต้องสอบผ่านภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่นิสิตเข้าศึกษา มิเช่นนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนิสิต แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว เนื่องจากปรากฏว่ามีอาจารย์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิชาดังกล่าวเป็นผู้ออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบและประมวลผลการสอบข้อเขียนวิชาการบริหารองค์กรทางธุรกิจนันทนาการและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ และจากการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านในวิชาดังกล่าวและพ้นจากการเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ แต่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยสำเนากระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และเฉลยข้อสอบ ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้เปิดเผยสรุปคะแนนการสอบรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เปิดเผยดังกล่าวเพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศร ๐๕๑๒.๒๔/๐๙๗๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทนคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. การสอบวัดคุณสมบัติของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามีการดำเนินการตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ การสอบวัดคุณสมบัติ โดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดสอบวัดคุณสมบัติปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง คือ ในภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย การสอบจะกระทำโดยการสอบข้อเขียน และการสอบปากเปล่า การสอบข้อเขียนประกอบด้วย การสอบทักษะเชิงวิเคราะห์ (๑๐๐ คะแนน) และการสอบวัดความรู้พื้นฐาน (๒๐๐ คะแนน) ซึ่งเป็นการสอบเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องในแขนงวิชา และสอบปากเปล่า (๑๐๐ คะแนน) การออกข้อสอบข้อเขียนในการสอบวัดคุณสมบัติแต่ละรายวิชานั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกันในทุกปีการศึกษาคือเป็นข้อสอบในลักษณะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ โดยให้นิสิตใช้ทฤษฎีหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาตอบโจทย์ข้อคำถาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการจัดเก็บข้อสอบเป็นคลังข้อสอบโดยมีฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตเป็นผู้รับผิดชอบโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติกำหนดแนวปฏิบัติและกำกับดูแลให้อาจารย์ผู้ออก

ข้อสอบจัดทำแนวคำตอบของการสอบข้อเขียนหรือเฉลยข้อสอบพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน แม้ผู้ออกข้อสอบมิได้นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีกครั้งโดยทั้งหมด แต่ก็อาจมีแนวทางการตอบโจทย์ข้อคำถามอยู่ในข้อสอบเก่านั้นจึงทำให้ไม่สามารถเปิดเผยข้อสอบได้ และหากมีการเปิดเผยข้อสอบอาจมีผลกระทบต่อการสอบวัดคุณสมบัติครั้งต่อไป โดยข้อสอบและการเฉลยข้อสอบอาจมีการรั่วไหลไปถึงนิสิตรายอื่น ๆ ที่ยังมิได้สอบ ทำให้การสอบไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอบวัดคุณสมบัติถือเป็นการทำลายคุณภาพการเรียนการสอนในระดับคุุณบัณฑิต ส่วน สรุปคะแนนการสอบรายวิชา การสอบวัดคุณสมบัติเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ทำการเปิดเผยโดยแจ้งให้นิสิตทราบทั้งด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษร แต่สำหรับข้อสอบและเฉลยข้อสอบในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่ได้ปฏิเสธ การให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ดำเนินการแจ้งผลคะแนนรายวิชาในการสอบวัดคุณสมบัติและแจ้งให้เข้ารับฟังชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนและเหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในรายวิชาการบริหารองค์การทางธุรกิจนั้นหนาและการท่องเที่ยวและการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งดูกระดาษคำตอบในรายวิชาดังกล่าวด้วยตนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนากระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และเฉลยข้อสอบ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวัดทักษะเชิงวิเคราะห์และการสอบวัดความรู้พื้นฐานในรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติ แม้ข้อสอบจะมีลักษณะเฉพาะแต่ก็มีได้นำข้อสอบมาใช้สอบซ้ำอีก การจัดเก็บข้อสอบกรณีนี้จึงมิใช่การจัดเก็บข้อสอบในคลังข้อสอบ ประกอบกับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้แจงว่าคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่ได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลของข้อสอบและเฉลยข้อสอบดังกล่าวโดยสิ้นเชิง หากแต่ปฏิเสธการส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อการจัดสอบในครั้งต่อไป นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีสิทธิที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูล
ข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางคดีเท่านั้นก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุ่มปา กรรมการ ขอถอนตัว จึงมิได้ร่วมพิจารณาและลงนาม
ในคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับข้อมูลโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙-๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลักโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่
จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือที่ปรึกษา ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งรับทราบการเปลี่ยนแปลง
บุคลากรหลักโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ
การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ พร้อมการเสนอบุคลากรหลักมาปฏิบัติงานเพิ่มเติมโดยไม่คิด
ค่าใช้จ่ายใด ๆ รวม ๓ ราย คือ นาย ข. นาย ค. และนาย ง.

๒. หนังสือ สนข. ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ที่ปรึกษารับทราบการ
เปลี่ยนแปลงบุคลากรหลักโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขต
เศรษฐกิจพิเศษการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่ จากนาย จ. เป็นนาย ฉ.

๓. หนังสือ สนข. ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ที่ปรึกษาทราบผล
การพิจารณาเพิ่มเติมบุคลากรหลัก (ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ) ภายใต้โครงการศึกษาแผนแม่บทการ
พัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่ โดยอนุมัติ
ให้เพิ่มเติมบุคลากรหลักจำนวน ๓ ราย นาย ข. นาย ค. และนาย ง.

๔. หนังสือ สนข. ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ที่ปรึกษารับทราบการ
เปลี่ยนแปลงบุคลากรหลักตำแหน่งผู้จัดการโครงการ โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่าย
ทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่

๕. หนังสือที่ปรึกษาถึง สนข. เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ขอเปลี่ยนแปลงบุคลากร
หลักตำแหน่งผู้จัดการโครงการจากนาย จ. เป็น นาย ฉ. ของโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนา
โครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษการท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่

สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๙๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ และเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลักโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สนข. มีหนังสือ ด่วน ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๖๖๕ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ เป็นการดำเนินงานจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟ สนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ โดยศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายทางรถไฟในปัจจุบัน ระบบรถไฟทางคู่ โรงซ่อมบำรุง สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการขนส่งสินค้าและระบบโลจิสติกส์ ศึกษาการจัดวางรูปแบบย่านสถานีเพื่อรองรับการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร รวมถึงศึกษาและเสนอแนะแนวทางการลงทุน มาตรการวิธีการ และโครงสร้างปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติในระยะเร่งด่วน โดยเสนอการดำเนินงานและรูปแบบในการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสถานะปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ทั้งนี้ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งมีบริษัท ก. เป็น Leadfirm แต่เนื่องจากระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงอยู่ระหว่างดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญาจนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา

๒. หนังสือที่ปรึกษา ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งรับทราบการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลักโครงการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายทางรถไฟสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่พร้อมการเสนอบุคลากรหลักมาปฏิบัติงานเพิ่มเติมโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ รวม ๓ ราย คือ นาย ข. นาย ค. และนาย ง. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นภายใต้เงื่อนไขของสัญญาจ้างที่ปรึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสัญญา ซึ่งมีผลให้คู่สัญญาต้องปฏิบัติตามและอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้โดยมุ่งหมายให้มีการบังคับตามสัญญาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะมีผลกระทบหรือเสื่อมสภาพเงื่อนไขสัญญาตามกฎหมายได้ตามความในมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลากรหลัก ซึ่งเป็นข้อมูลในสัญญาจ้างที่ปรึกษาโครงการอันเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใส ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชน สามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตามในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นมีข้อมูล วัน เดือน และปีเกิดซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สนข. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูล วัน เดือน และปีเกิด ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชัยภูมิ เขต ๒ เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ
เขต ๒ ได้ร้องเรียนกล่าวหาคณะกรรมการจัดทำอาหารกลางวันว่าดำเนินการจัดทำอาหารกลางวัน
โดยไม่ชอบด้วยระเบียบการจัดทำอาหารกลางวัน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐
ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๒. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๑๔๖๓
ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓
ส่วนรายการที่ ๒ ไม่เปิดเผย เนื่องจากในสำนวนการสืบสวนมีบางประเด็นที่มีมูล หากเปิดเผยอาจ
กระทบต่อพยานหลักฐานและมีผลต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อีกทั้ง การ
ดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุด อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน
๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๑๗๘๗ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่าในสำนวนการสืบสวน มีทั้งประเด็นที่มีมูลและประเด็นที่ไม่มีมูล และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสอบสวนทางวินัย และอาจกระทบต่อพยานหลักฐานและมีผลต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผูุ้ทธรณ์ทราบในขณะนี้ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ไม่เปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแก่ผูุ้ทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
จังหวัดหนองบัวลำภู เกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
จังหวัดหนองบัวลำภู

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภาสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมรูปภาพประกอบโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีหนังสือ ที่ นภ ๗๖๒๐๑/๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับการฟ้องคดีและได้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมแล้ว หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ที่ให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ที่กระทบประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ในกรณีนี้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาผู้ได้รับผลกระทบประโยชน์ได้เสียไม่ยินยอมที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารตามที่คุณอุทธรณ์ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา จังหวัดหนองบัวลำภู ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน

กล่าวหานายกองคการบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนากับพวกว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเบิกจ่ายเงินโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นเท็จ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเรื่องการร้องเรียนดังกล่าวว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป และผู้อุทธรณ์พบว่า นายกองคการบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้ทำการสร้างพยานเอกสารหลักฐานภาพถ่ายอันเป็นที่ว่าคณะผู้บริหารได้มีการศึกษาดูงานดังกล่าวในวันที่ ๑ - ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขึ้นมาซ้อน อันเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าได้ไปศึกษาดูงานกันจริง ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมรูปภาพประกอบโครงการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนามีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/๒๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมรูปภาพประกอบโครงการมาเพื่อประกอบการพิจารณา โดยเป็นการเบิกจ่ายเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และมีเงินที่ต้องส่งใช้คืนจากจำนวนที่ยืมตรงจ่ายโครงการ จำนวน ๒๘,๔๐๐ บาท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมรูปภาพประกอบโครงการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อการเบิกจ่ายโครงการศึกษาดูงานดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา จังหวัดหนองบัวลำภู เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เกี่ยวกับรายชื่อผู้เดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ขอข้อมูลข่าวสารรายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๕๙

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รอ ๕๒๐๐๘/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก ทั้งเป็นการขอข้อมูลข่าวสารย้อนหลังไปกว่า ๑๐ ปี และเป็นกรณีที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจะต้องจัดเจ้าหน้าที่เพื่อไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก และรวบรวมอันก่อให้เกิดภาระอันเกินสมควรแก่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ดังนั้น จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอรายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีหนังสือ ด่วน ที่ รอ ๕๒๐๐๘/๒๖๒๗ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๕๒๐๐๑/๓๐๓๗ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ รอ ๕๒๐๐๑/๓๖๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ

ส่งรายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาเพื่อพิจารณา และแจ้งว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่มีคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดผู้ใดได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๕๙ เจ้าหน้าที่ได้มีบันทึก ที่ รอ ๕๒๐๐๑/- ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ รายงานหัวหน้าฝ่ายอำนวยการเรื่องขอคัดเอกสารทางราชการ ว่าจากการตรวจสอบไม่พบเอกสารหรือคำสั่งในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของคณะผู้บริหารและหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๕๙

๑. รายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ และพ.ศ. ๒๕๕๘ ที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. รายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดชี้แจงว่าไม่พบเอกสารหรือคำสั่งในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของคณะผู้บริหารและหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า ไม่มีผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดผู้ใดได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขออยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเปิดเผยรายชื่อคณะผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการเพื่อไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗
เกี่ยวกับการร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอัยการสูงสุด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องและผู้อุทธรณ์ขอให้พิจารณาคดีใหม่

สำนักงานอัยการสูงสุด โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ มีหนังสือที่ อส ๐๐๑๓.๗/๒๒๗๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการฟ้องคดี จึงเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ บุตรชายของผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ และเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมและคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับพยานในคดีดังกล่าวจำนวน ๔ ราย ฐานเบิกความเท็จโดยผู้ต้องหาหนึ่งรายเป็นเยาวชนจึงถูกแยกไปดำเนินคดีต่างหาก ส่วนผู้ต้องหาอีก ๓ ราย นั้น พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ มีคำสั่งไม่ฟ้อง คดีที่ผู้ต้องหาเป็นเยาวชนนั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้องต่อศาลเยาวชน โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ ซึ่งคำให้การนั้นขัดแย้งกับคำให้การของผู้ต้องหาอีก ๓ คน ที่พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ มีคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำให้การของผู้ต้องหาที่เป็นเยาวชนนั้นเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่จะเอาผิดกับผู้ต้องหาทั้ง ๓ คนได้ จึงมีหนังสือขอให้พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ รื้อฟื้นคดีใหม่ แต่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ มีหนังสือแจ้งว่าไม่อาจรื้อฟื้นคดีใหม่ได้

เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ และสั่งยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบรายละเอียดว่าพนักงานอัยการมีความเห็นอย่างไรจึงสั่งไม่รื้อฟื้นคดี ทั้งที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่ามีความผิดหลักฐานใหม่ที่จะเอาผิดกับผู้ต้องหาได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ และต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ได้มีหนังสือลับ ที่ อส ๐๐๑๓.๗/๓๕๓๑ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเอกสารเพิ่มเติมต่อพนักงานอัยการเพื่อประกอบในการขอให้พิจารณาคดีใหม่จำนวน ๙ ชุด โดยกล่าวอ้างว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ ประกอบด้วย

เอกสารชุดที่ ๑ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ไปขุดถ่ายมาจากศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นเอกสารชุดที่โจทก์ร่วม คือ ผู้อุทธรณ์ยื่นส่ง โดยมีประวัติการรักษาพยาบาลของบรรดาพยานและจำเลยในคดี

เอกสารชุดที่ ๒ เป็นคำพิพากษาของศาลแขวงธนบุรี จำนวน ๒ คดี จำเลยในคดี คือ นาง ข. และนางสาว ค. ทั้ง ๒ คน โดนขอให้การเท็จในชั้นสอบสวน

เอกสารชุดที่ ๓ เป็นเรื่องเกี่ยวกับคดีที่ผู้อุทธรณ์ ดำเนินคดีกับนางสาว ค. ในขอให้การเท็จในชั้นสอบสวนในคดีเดิมของลูกชายผู้อุทธรณ์

เอกสารชุดที่ ๔ เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ดำเนินคดีกับนาย ง. ในขอให้การเท็จในชั้นสอบสวน

เอกสารชุดที่ ๕ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการไปขอยื่นคำร้องในการขอออกหมายจับนาย จ. ในขอให้การเท็จ

เอกสารชุดที่ ๖ เป็นคำพิพากษาของศาลแพ่งธนบุรี ในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ ฟ้องละเมิดกับจำเลยทั้งสองของศาลอาญาธนบุรี

เอกสารชุดที่ ๗ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ไปขุดถ่ายมาจาก สถานีตำรวจนครบาลบุคคโล คือ ใบรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

เอกสารชุดที่ ๘ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดค้านเอกสารของสำนักอำนวยการสำนักงานคดีอาญาธนบุรี คัดค้านเกี่ยวกับคำชี้แจงและคัดค้านในประเด็นที่พนักงานอัยการนำมากล่าวอ้างในการสั่งไม่ฟ้อง นางสาว ฉ. ในขอให้การเท็จ

เอกสารชุดที่ ๙ เป็นเอกสารเกี่ยวกับคดีเดิมของลูกชายผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏอยู่ในสำนวนคดีของพนักงานอัยการแต่ไม่ปรากฏอยู่ในชั้นศาลไม่ว่าศาลอาญาธนบุรี หรือศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง คือ เอกสารคำร้องในการขอออกหมายจับนายโน้ต ที่ไม่ทราบชื่อและสกุลจริง

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นประกอบคำร้อง และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารหลักฐานทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ยื่นมาปรากฏว่า เอกสารชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ และชุดที่ ๓ ไม่ถือว่าเป็น

พยานหลักฐานใหม่ ส่วนเอกสารชุดที่ ๔ ชุดที่ ๕ ชุดที่ ๖ ชุดที่ ๗ ชุดที่ ๘ และชุดที่ ๙ เป็นพยานหลักฐานใหม่แต่มีใช้พยานหลักฐานสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ กรณีจึงไม่อาจรื้อฟื้นคดีใหม่ได้ เนื่องจากไม่เข้าเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ จึงมีบันทึก ที่ อส ๐๐๑๓.๗/๓๒๒๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ กราบเรียนอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาสั่งยุติเรื่อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาคดีใหม่ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ที่ อส ๐๐๑๓.๗/๓๒๒๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องรายงานคดีเกี่ยวกับการร้องเรียนของนาง ก. เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาซึ่งอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ เปิดเผยบันทึกสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ที่ อส ๐๐๑๓.๗/๓๒๒๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์กรณีไม่ต่อสัญญาจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานมหาวิทยาลัย สวนดุสิต ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล (นาย ข.) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล กรณีที่ได้มีประชุมพิจารณาเรื่องที่มีมติไม่รับพิจารณาเรื่องอุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำสั่งทางปกครอง กรณีไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ นางสาว ก. โดยขอฉบับเต็มที่มีข้อความครบถ้วน

๒. เอกสารการลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมตามข้อ ๑ ทุกคน

๓. เอกสารที่แสดงถึงการที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับรองรายงานการประชุมตามข้อ ๑ เช่น เอกสารแสดงการรับรองรายงานการประชุมในวาระการประชุมครั้งถัดไป เป็นต้น

เลขานุการคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีบันทึก ที่ ก.บ.อ. ๑๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการ

ดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และไม่ใช่วางงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต่อมามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีคำสั่งไม่ต่อสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองกรณีไม่ต่อสัญญาจ้างดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และได้รับแจ้งว่าคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลได้พิจารณาและมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จำนวน ๓ รายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๗๐๑/๔๐๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐

๓. เอกสารการลงลายมือชื่อของกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลที่เข้าร่วมประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล กรณีที่ได้มีประชุมพิจารณาเรื่องที่มมติไม่รับพิจารณาเรื่องอุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำสั่งทางปกครองกรณีไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ คือ รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ โดยการพิจารณาเรื่องดังกล่าวปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม หน้าที่ ๑๓ วาระที่ ๔.๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารที่แสดงถึงการที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับรองรายงานการประชุมตามรายการที่ ๑ คือ รายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ โดยการรับรองดังกล่าวปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม หน้าที่ ๒ ระเบียนวาระที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลอันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ และการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำสั่งปกครองได้เสร็จสิ้นแล้ว มิได้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาอันจะถือได้ว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กระทบต่อการพิจารณาเรื่องอื่นๆ ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าว คือรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ เฉพาะหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๑๓ และหน้าที่ ๑๔ และรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ เฉพาะหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๒ และหน้าที่ ๙

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารการลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมตามรายการที่ ๑ ทุกคน ลายมือชื่อนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยเอกสารที่มีลายมือชื่อด้วยการให้สำเนาอาจเป็นผลเสียหายต่อเจ้าของลายมือชื่อ และเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ เฉพาะหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๑๓ และหน้าที่ ๑๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ เฉพาะหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๒ และหน้าที่ ๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตำแหน่ง อาจารย์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล (นาย ข.) ขอเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๘ รายการ คือ

๑. รายงานการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ฉบับเต็มทุกหน้า

๒. เอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล กรณีที่ได้มีประชุมพิจารณาเรื่องขออุทธรณ์คัดค้านผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และร้องทุกข์กล่าวโทษคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์อย่างไม่เป็นธรรมทุกครั้งที่มีการประชุม โดยนับตั้งแต่เริ่มประชุมครั้งแรกจนถึงสิ้นสุดครั้งสุดท้าย โดยขอฉบับเต็มที่มีข้อความครบทุกหน้า

๓. เอกสารการลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมตามข้อ ๑ ทุกคน

๔. เอกสารที่แสดงถึงการที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับรองรายงานการประชุมตามข้อ ๑ เช่น เอกสารแสดงการรับรองรายงานการประชุมในวาระการประชุมครั้งถัดไป เป็นต้น

๕. บันทึกถ้อยคำของนางสาว ก. ซึ่งได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการฯ

๖. บันทึกถ้อยคำของพยานที่คณะกรรมการฯ ได้เชิญมาให้ถ้อยคำทุกคน โดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อพยานในสำเนานักถ้อยคำดังกล่าว

๗. เอกสารคำอธิบายรายวิชาสัมมนาภาษาไทย ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งได้รับการเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. เอกสารคำอธิบายรายวิชาสัมมนาไทยตะวันออกศึกษา และคำอธิบายรายวิชาสัมมนาไทยศึกษา ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลได้กล่าวอ้างในรายงานการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๗๐๑/๒๗๐๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ตามคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ บางส่วน และรายการที่ ๖ บันทึกคำของพยานที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคลได้เชิญมาให้ถ้อยคำของทุกคน เป็นรายงานการประชุมที่มีการพาดพิงถึงพยานบุคคลอื่นซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงคำให้การของพยานปากอื่นเช่นเดียวกัน เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ทางมหาวิทยาลัยสวนดุสิตจะเปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้น จึงไม่สามารถจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารมหาวิทยาลัยสวนดุสิตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ได้ลาศึกษาต่อในเวลา (ภาคปกติ) สำเร็จการศึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ และกลับมารายงานตัวกับมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยอนุญาตให้กลับเข้าปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป คณบดีคณะวิทยาการจัดการ (รักษาการ) ในขณะนั้นได้แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าในช่วงที่มารายงานตัวทางคณะไม่มีรายวิชาให้สอนประกอบกับผู้อุทธรณ์สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวกับภาษาไทยซึ่งไม่ตรงกับรายวิชาใดในคณะที่จะสอนได้ จึงแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปประสานกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อศึกษาดูรายวิชาในหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับวุฒิการศึกษาที่สำเร็จมาเพื่อจะทำการสอนได้ ผู้อุทธรณ์จึงขอย้ายไปสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งในปฏิบัตินายการที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้น ประธานหลักสูตรภาษาไทยได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์สอนวิชาสัมมนาภาษาไทย แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธไม่รับสอนโดยให้เหตุผลว่ามีความรู้ไม่เพียงพอที่จะสอนและมีเวลาเตรียมการสอนเพียง ๙ วัน ต่อมาในการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงมีหนังสืออุทธรณ์คัดค้านผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และร้องทุกข์กล่าวโทษคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๘ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ได้การเปิดเผยให้ทราบเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๗๐๑/๔๐๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงสรุป ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คัดค้านผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และร้องทุกข์กล่าวโทษคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ว่าปฏิบัติต่อ ผู้อุทธรณ์อย่างไม่เป็นธรรม คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล (ก.อ.บ.) ได้ทำ การประชุมพิจารณาเรื่องการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ รวม ๕ ครั้ง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยพิจารณาวินิจฉัยตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คำสั่งให้ไปสอนรายวิชาสัมมนาภาษาไทย เป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ที่ชอบหรือไม่ คณะกรรมการ ก.อ.บ. พิจารณาวินิจฉัยแล้วเห็นว่า คำสั่งให้ไปสอนรายวิชาสัมมนา ภาษาไทยชอบเพราะจากใบแสดงผลการเรียน ผู้อุทธรณ์สำเร็จการศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตได้ศึกษา รายวิชาสัมมนาไทยตะวันออก รายวิชาสัมมนาไทยศึกษา จึงมีคุณสมบัติมากพอที่จะสอนได้

ประเด็นที่ ๒ การประเมินไม่ถูกต้อง มีอคติ ไม่สุจริต ไม่เป็นธรรมและเป็นโมฆะ หรือไม่ คณะกรรมการ ก.อ.บ. พิจารณาวินิจฉัยแล้วเห็นว่า การประเมินถูกต้อง ไม่มีอคติ สุจริต เป็นธรรมและไม่เป็นโมฆะ เพราะการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนเงินเดือนของบุคลากร หากในรอบการประเมิน ๑๒ เดือน ได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ผู้ใดบังคับบัญชาก็มีสิทธิ์ได้รับการประเมินเลื่อนเงินเดือนได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติ ราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ และ กฎ ก.พ. ว่าด้วย การเลื่อน เงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งนำมาใช้กับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วยโดยอนุโลม เมื่อผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงาน ในรอบการประเมินรอบที่ ๑ และที่ ๒ ในรอบปีการประเมินเกินกว่า ๘ เดือน กล่าวคือในรอบการ ประเมินที่ ๑ ผู้อุทธรณ์รายงานตัวเข้าปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมเป็น ๔ เดือน ๑๗ วัน และรอบการประเมินที่ ๒ ปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ รวมเป็น ๖ เดือน เมื่อรวมรอบปีการประเมิน ๑๒ เดือน ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติงาน ๑๐ เดือน ๑๗ วัน จึงเกินกว่า ๘ เดือน ที่ต้องได้รับการประเมินเพื่อเลื่อนเงินเดือนเหมือนกับบุคลากร ทุกคน

ประเด็นที่ ๓ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กระทำการโดยมีอคติ แก้ไข เปลี่ยนแปลงเอกสารโดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือไม่ คณะกรรมการ ก.อ.บ. พิจารณาวินิจฉัยแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า การแจ้งผลการ ประเมิน ในรอบการประเมินที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์ทางคณะจะพิมพ์แบบสรุปการ

ประเมินผลการปฏิบัติงาน(ป.มสต.๓) ให้กับอาจารย์ทุกคนในคณะเพื่อให้กรอกชื่อและข้อมูลส่วนตัวมาก่อน โดยยังไม่อนุญาตให้กรอกคะแนนในส่วนของ ป.มสต.๓ พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ เพราะเป็นส่วนที่คณบดีจะเป็นผู้กรอกให้คะแนนเอง แต่ผู้อุทธรณ์ได้กรอกคะแนนมาก่อนเป็น ๓๐ คะแนน เต็ม ๓๐ คะแนน แล้ว ลงชื่อตนเองและลงวันที่ในแบบสรุปการประเมินมาก่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต และเมื่อคณบดีเชิญผู้อุทธรณ์มาเพื่อแจ้งคะแนนการประเมินให้ทราบ จึงได้แก้ไขคะแนนการประเมินในส่วนของ ป.มสต.๓ ต่อหน้าผู้อุทธรณ์จาก ๓๐ คะแนน เป็น ๒๐ คะแนน แล้วถามผู้อุทธรณ์ว่าจะโต้แย้งผลคะแนนหรือไม่ ยอมรับผลคะแนนหรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้โต้แย้งและพยักหน้ายอมรับผลคะแนน คณบดีจึงลงนามกำกับในส่วนที่แก้ไขคะแนนและลงนามในช่องผู้ประเมินในแบบสรุปการประเมินต่อหน้าผู้อุทธรณ์โดยมีพยานบุคคลยืนยันข้อเท็จจริงนี้จำนวน ๓ คน ข้ออ้างของผู้อุทธรณ์ที่ว่าคณบดีกระทำการโดยจงใจดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารโดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อันจะเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิด จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่ ๔ การยื่นเรื่องร้องทุกข์เพิ่มเติมในประเด็นขอให้ยกเลิกการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งรอบการประเมินที่ ๑ และรอบการประเมินที่ ๒ เพราะได้ประเมินโดยมิชอบด้วยข้อบังคับและขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงคณบดีว่ากระทำการเข้าข่ายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ละเว้นหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ คณะกรรมการ ก.อ.บ. พิจารณาวินิจฉัยแล้วเห็นว่า ไม่รับเรื่องร้องทุกข์ในประเด็นนี้ไว้พิจารณาเพราะเมื่อข้อเท็จจริงยู่ที่ว่าผู้อุทธรณ์ได้ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ และได้ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๒ (๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙) เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงถือว่าวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ เมื่อผู้ร้องมายื่นหรือส่งเรื่องร้องทุกข์ในประเด็นนี้ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันเวลาที่ล่วงเลยมาเกือบ ๑ ปี จึงเป็นการใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการเกินกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ ตามข้อ ๗๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาไม่ได้ ตามข้อ ๗๔ และข้อ ๘๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนคำขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงคณบดีว่ากระทำการเข้าข่ายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ละเว้นหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบนั้น เป็นคำขออนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเพราะเป็นอำนาจของอธิการบดี คณะกรรมการ ก.อ.บ. จึงให้คำขอดังกล่าวตกไป

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรณีผู้อุทธรณ์คัดค้านผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และร้องทุกข์กล่าวโทษคณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๘ รายการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล ฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของหน่วยงานของรัฐ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์นั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสีทธิของตน จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหารงานบุคคล กรณีที่ได้มีประชุมพิจารณาเรื่องการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ นับตั้งแต่เริ่มประชุมครั้งแรกจนถึงสิ้นสุดครั้งสุดท้าย ข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้ส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา คือ รายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รายงานการประชุมทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของหน่วยงานของรัฐ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์นั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสีทธิของตน จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๓ เอกสารการลงลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ลายมือชื่อนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยเอกสารที่มีลายมือชื่อด้วยการให้สำเนาอาจเป็นผลเสียหายต่อเจ้าของลายมือชื่อ และเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา

รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์การบริหาร งานบุคคลได้เชิญมาให้ถ้อยคำทุกคน การให้ถ้อยคำในกรณีดังกล่าวเป็นการให้ถ้อยคำตามที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้เรียกเพื่อให้ไปให้ถ้อยคำ ซึ่งผู้ที่ถูกเรียกไปให้ถ้อยคำต้องให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริงตามที่ตนได้รู้เห็น และการให้ถ้อยคำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

เป็นการปฏิบัติราชการประการหนึ่ง บันทึกถ้อยคำดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ มิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ อีกทั้งการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์นั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อพยานในสำเนานี้ที่ถ้อยคำดังกล่าว จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดชื่อพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

๑. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๒. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยปกปิดชื่อพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบ แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลดุสิต
เกี่ยวกับการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นคำร้องผ่านศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีความของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิต เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗

สถานีตำรวจนครบาลดุสิต มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕.(บก.น๑)๓(ส)/๑๗๔๐ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า พนักงานสอบสวน (เดิม) ได้สรุปสำนวนการสอบสวน โดยมีความเห็นงดการสอบสวน ไปยังพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) และพนักงานอัยการได้คืนสำนวนการสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้สิ้นกระบวนการ โดยคดีนี้ได้เปลี่ยนพนักงานสอบสวนจาก ร.ต.อ. ข.รองสารวัตร (สอบสวน)ฯ เป็น พ.ต.ท.บุ ค. รองผู้กำกับการ (สอบสวน) หัวหน้างานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิต เป็นผู้ดำเนินการเอง และมีความจำเป็นที่จะต้องทำการสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อให้การรวบรวมพยานหลักฐานให้ครบและหมดสิ้นกระบวนการ โดยได้ออกหมายเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ เพื่อมาให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวน ส่วนเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี มีความสำคัญแก่รูปคดี ที่ไม่สามารถจะเปิดเผยได้ เพราะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะอาจจะทำให้รูปคดีเสียหาย ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ผู้เสียหาย และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๖) และวรรคสาม ผู้เสียหายและผู้ต้องหาที่มีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว จะเห็นได้ว่าตามกฎหมายดังกล่าว ผู้เสียหายสามารถคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว เพราะฉะนั้น ข้อมูลใดไม่ใช่คำให้การของผู้กล่าวหาและไม่ใช่เอกสารประกอบคำให้การของผู้กล่าวหา และคดียังไม่เสร็จสิ้น และพนักงานอัยการไม่ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล พนักงานสอบสวนจึงไม่สามารถจะเปิดเผยข้อมูลใด ๆ ในสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้ร้องได้ นอกจากการแจ้งความลับหน้าให้ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลดุสิตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสถานีตำรวจนครบาลดุสิต และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อขอเอกสารรายละเอียด หลักการและกฎเกณฑ์รายการคนดีพิต้องที่สำนักงาน ก.พ.ร. โดยผู้อุทธรณ์เขียนคำร้องไปยื่นเรื่องที่ห้องสารบรรณชั้น ๑ ต่อมาขณะที่เจ้าหน้าที่ลงรับเลขเรื่องดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่ มีชายไทยไม่ทราบชื่อ วัฬหวดเครา เข้ามาข่มขู่ และให้ออกจากห้องสารบรรณ เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์เกิดความกลัว จึงมาพบพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับชายไทยไม่ทราบชื่อ กับพวกรวม ๓ คน ในข้อหา ข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใดไม่กระทำการใดหรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อร่างกายหรือเสรีภาพ จนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๙ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ต่อมาพนักงานสอบสวนได้สอบปากคำพยานบุคคล และพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นควร “สั่งไม่ฟ้อง” และส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา ต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๓.๓/๒๘๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงสถานีตำรวจนครบาลดุสิตแจ้งว่า ให้งดการสอบสวนและคืนสำนวน หากพบพยานหลักฐานใหม่ให้ยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไป สถานีตำรวจนครบาลดุสิต มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (บก.น.๑)๓(ส)/๒๓๐๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งความคืบหน้าผลการดำเนินการของพนักงานสอบสวนให้ทราบว่า ได้ส่งสำนวนงดการสอบสวนให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) พิจารณาแล้ว ต่อมาอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) แจ้งว่าให้งดการสอบสวนและคืนสำนวน หากพบหลักฐานใหม่ ให้ยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีความของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิต ต่อมาสถานีตำรวจนครบาลดุสิตแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอาจจะทำให้รูปคดีเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจนครบาลดุสิต มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (บก.น.๑)(๑๑)/๑๓๒๘ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า พนักงานสอบสวน (ร.ต.อ. ข.) ได้สรุปสำนวนการสอบสวนเสนอผู้บังคับบัญชาโดยมีความเห็นงดการสอบสวน ไปยังพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) และพนักงานอัยการฯ ได้คืนสำนวนการสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้สิ้นกระบวนการ และพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม

ไปแล้วบางส่วน โดยได้ออกหมายเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อมาให้การต่อพนักงานสอบสวน โดยเฉพาะผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนได้ชี้แจงเรื่องการขอเอกสารการสอบสวนและได้เรียกมาให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวน ผู้อุทธรณ์ทราบหมายเรียกและนัดให้มาพบพนักงานสอบสวนแล้ว แต่ไม่มาพบพนักงานสอบสวนแต่อย่างใด ส่วนเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีมีความสำคัญแก่รูปคดี ที่ไม่สามารถจะเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะอาจจะทำให้รูปคดีเสียหาย ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ผู้เสียหาย และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสาม ผู้เสียหายและผู้ต้องหามีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว จะเห็นได้ว่า ตามกฎหมายดังกล่าว ผู้เสียหายสามารถคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว เพราะฉะนั้น ข้อมูลใดไม่ใช่คำให้การของผู้เสียหาย และไม่ใช่อะไรประกอบคำให้การของผู้เสียหาย และคดียังไม่เสร็จสิ้น และพนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล ดังนั้น พนักงานสอบสวนจึงไม่สามารถจะเปิดเผยข้อมูลใด ๆ ในสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้ใดได้ นอกจากการแจ้งความคืบหน้าให้ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนคดีของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิต กรณีผู้อุทธรณ์แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับชายไทยไม่ทราบชื่อจำนวน ๓ คน ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๐๙ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิต ได้สอบปากคำพยานบุคคล และพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น “สั่งไม่ฟ้อง” และส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา ต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๓.๓/๒๘๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงสถานีตำรวจนครบาลดุสิตแจ้งว่า ให้งดการสอบสวนและคืนสำนวน หากพบพยานหลักฐานใหม่ให้ยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไป สถานีตำรวจนครบาลดุสิต จึงได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น.๑)๓(ส)/๒๓๐๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์เพื่อแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ รวมทั้งชี้แจงเรื่องการขอเอกสารการสอบสวนและได้เรียกมาให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวน ผู้อุทธรณ์ทราบหมายเรียกและนัดให้มาพบพนักงานสอบสวนแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มาพบพนักงานสอบสวนแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิตยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สถานีตำรวจนครบาลดุสิตปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอัยการสูงสุด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานของสำนักงานวิชาการ และสำนวนการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๗๖๐/๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ลับ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๘๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการทางวินัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลที่ปรากฏในข้อมูลหรือเอกสาร และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ข้อมูลดังกล่าวจึงได้รับการคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ - ถูกกล่าวหาว่าลงข้อความในไลน์กลุ่ม Pr@ago ne... ซึ่งเป็นไลน์ข่าวประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดด้วยข้อความไม่สุภาพ เรียบร้อย ดูหมิ่น เหยียดหยามผู้อื่น สำนักงานวิชาการได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้อัยการสูงสุดทราบ ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ไลน์ของผู้ที่ลงข้อความดังกล่าว

เป็นผู้อุทธรณ์ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงมีคำสั่ง ที่ ๗๖๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลรายงานของสำนักงานวิชาการ และสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน แต่สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓/(วน)/๑๑๗ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิเสธการเปิดเผยเป็นต้นเรื่องที่เป็นเหตุให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์และยังไม่แล้วเสร็จ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานที่มีชื่อผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่กำลังดำเนินการสอบสวนทางวินัย ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลที่ปรากฏในข้อมูลหรือเอกสาร และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ข้อมูลดังกล่าวจึงได้รับความคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๒ ที่ สค ๓๐/๒๕๕๒ และ ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๒)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานของสำนักงานวิชาการ และสำนวนการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๗๖๐/๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่น่าไปสู่การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งในขณะนี้สำนักงานอัยการสูงสุดอยู่ระหว่างการสอบสวน ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาซึ่งควรได้รับทราบข้อมูลในเบื้องต้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อความที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นของผู้อุทธรณ์และปรากฏในไลน์กลุ่มข่าวประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลอื่นให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อความที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นของผูุ้ทธรณ์และปรากฏในไลน์กลุ่มข่าวประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนข้อมูลอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด
เกี่ยวกับสำนวนคดีและเหตุผลในการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงอัยการสูงสุด ขอข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. ความเห็นและคำสั่งของนาย ก. พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ที่ไม่สั่งฟ้อง นาย ข. และนาง ข. ผู้ต้องหา
๒. สำนวนคดีที่มีนาย ข. และนาง ข. เป็นผู้ต้องหา ทั้งสำนวน
๓. เหตุผลในการสอบสวนว่านาย ก. พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน สั่งคดีโดยชอบแล้ว

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ลับ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๘๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของผู้กล่าวหา และแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ ส่วนอื่นปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมเพื่อบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ บรรลุผลตามกฎหมาย ความปลอดภัยของบุคคล ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล ผลกระทบและประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น ซึ่งได้รับการคุ้มครองให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคณะกรรมการ ๑ สำนักงานคณะกรรมการอัยการเป็นผู้พิจารณาดำเนินการและจะเป็นผู้แจ้งให้ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. และนาง ข. ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอแก่งคอย ในข้อหาฉ้อโกง และบุกรุกเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อยึดถือการครอบครองหรือเข้าไปกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุข ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดสระบุรีโดยเสนอความเห็นว่าการส่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง อัยการจังหวัดสระบุรีได้มอบหมายให้นาย ก. พนักงานอัยการรับผิดชอบสำนวนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์อ้างว่านาย ก. ได้ใช้เวลาในการพิจารณาสำนวนเป็นเวลา ๔ ปี และมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนนาย ก. ไปยังอัยการสูงสุด โดยเห็นว่ามิพพฤติการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ภายหลังสำนักงานอัยการสูงสุดได้แจ้งผลการร้องเรียนไปยังผู้อุทธรณ์ โดยเห็นว่า นาย ก. ได้พิจารณาส่งสำนวนไปตามข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน อันเป็นการใช้ดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานไม่ปรากฏว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแต่อย่างใด แต่การที่นาย ก. ส่งสำนวนล่าช้า กรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย จึงส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัยพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ก. และไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดแจ้งไปยังผู้อุทธรณ์ จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เพียงบางส่วนเท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(วน)/๑๑๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมเพื่อบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ บรรลุผลตามกฎหมายเมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นข้อมูลส่วนตัวของบุคคล การเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหรืออาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ต้องหาซึ่งเป็นคู่ความในคดี รวมถึงพยานบุคคลในสำนวนคดีควรได้รับความคุ้มครอง จึงเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเหตุผลในการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ก. ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สังคคมีได้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดได้แจ้งผลการสอบสวนไปยังผู้อุทธรณ์ว่า นาย ก. สังคคโดยชอบแล้ว เพียงแต่สังคคล่าช้า ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นควรให้ดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าว โดยเรื่องอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย ในขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขั้นต้นทำการ

สอบสวนทางวินัยต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดยังไม่ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ มีดังนี้

(๑) สำนวนคดีนาย ข. ผู้ต้องหา ได้แก่ รายงานการสอบสวน บันทึกคำให้การชั้นสอบสวน บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของพยาน บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา แบบพิมพ์ลายนิ้วมือ บัญชีท้ายสำนวนการสอบสวน หนังสือแจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง บันทึกพนักงานสอบสวน

(๒) สำนวนคดีนาง ข. ผู้ต้องหา ได้แก่ บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และแบบพิมพ์ลายนิ้วมือ

ต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคณะกรรมการ ๑ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(คก ๑)/๓๗๐ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการพิจารณาเรื่องร้องเรียน เป็นความเห็นภายในสำนักงานอัยการสูงสุดในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ หรือพฤติกรรมของข้าราชการอัยการโดยเป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของสำนักงานอัยการสูงสุดที่จะพิจารณาถึงการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้ถูกร้องว่าฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ การเปิดเผยความเห็นภายในหน่วยงานย่อมไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้หนึ่งผู้ใด เนื่องจากเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลไม่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ และอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ซึ่งยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๓ รายการ โดยสำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ บางส่วนให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงรายการที่ ๒ ในส่วนที่ยังไม่เปิดเผย และรายการที่ ๓ ดังนี้

รายการที่ ๒ สำนวนคดีที่มีนาย ข. และนาง ข. เป็นผู้ต้องหา โดยข้อมูลที่สำนักงานอัยการสูงสุดยังมิได้เปิดเผย คือ รายงานการสอบสวน บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของนาย ข. บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของพยาน บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาของนาย ข. และนาง ข. แบบพิมพ์ลายนิ้วมือของนาย ข. และนาง ข. บัญชีท้ายสำนวนการสอบสวน หนังสือแจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง บันทึกพนักงานสอบสวน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของพนักงานอัยการ ซึ่งคดีดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นไม่สั่งฟ้องผู้ต้องหา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้ง ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของผู้ต้องหาและของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ต้องหาทั้งสอง

ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ลายพิมพ์นิ้วมือ ของนาย ข. และนาง ข. อายุ ที่อยู่ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชื่อบิดา มารดา ของผู้ต้องหา และพยาน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวประชาชน ตำหนิ รูปพรรณสัณฐาน วัน เดือน ปีเกิด สำเนาทะเบียนบ้าน หมายเลขโทรศัพท์ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

รายการที่ ๓ เหตุผลในการสอบสวนว่านาย ก. พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน สังกัด โดยชอบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น โดยเห็นว่า นาย ก. ได้สังกัดไปตามพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงโดยชอบแล้ว แม้ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุด จะมีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. แต่เป็นการดำเนินการทางวินัยในเรื่องความบกพร่องต่อหน้าที่ มิใช่ในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่ทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่เป็นการอุปสรรคต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานอัยการสูงสุด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับการพิจารณามอบปริญญาคุณวุฒิตกติดิตติมศักดิ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) เกี่ยวกับการพิจารณามอบปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ให้แก่ นาย ข. ในครั้งแรก ซึ่งถูกคัดค้านจนสภา มศว. ให้ถอนเรื่องออกไป และเอกสารประกอบการพิจารณาทุกรายการ

๒. รายงานการประชุม สภา มศว. เพื่อรับรองรายงานการประชุม ตามรายการที่ ๑

๓. รายงานการประชุมสภา มศว. เกี่ยวกับการพิจารณามอบปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ให้แก่ นาย ข. ในครั้งที่ ๒ ซึ่งสภา มศว. มีมติเห็นชอบ และเอกสารประกอบการพิจารณาทุกรายการ

๔. รายงานการประชุมสภา มศว. เพื่อรับรองรายงานการประชุม ตามรายการที่ ๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๗๒๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า มีการร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีผู้ส่งเรื่องขอให้สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทบทวนและพิจารณาเพิกถอนมติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยทั้งสองกรณียังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการ ซึ่งผลการพิจารณาวินิจฉัยข้อร้องเรียนดังกล่าวอาจส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อเปลี่ยนแปลงการพิจารณามอบปริญญาคุณวุฒิตกติดิตติมศักดิ์ได้อันหนึ่ง หากการพิจารณาเรื่องร้องเรียนมีผลเป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทำได้ แต่เนื่องจากการพิจารณามอบปริญญาคุณวุฒิตกติดิตติมศักดิ์เป็นการพิจารณาในทางลับตามข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้สมควรได้รับ
ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องให้การคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วย
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษา
ความลับของทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ มศว. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภา มศว.
เกี่ยวกับการพิจารณาขอปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ให้แก่ นาย ข. จำนวน ๔ รายการ เป็นข้อมูล
การปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสภา มศว. ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับ
ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ซึ่งสภา มศว. ได้พิจารณาและมีมติในการเสนอชื่อบุคคลดังกล่าวแล้ว
แม้ในภายหลังมีการร้องเรียนเพื่อให้ทบทวนมติก็ตาม แต่การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสใน
กระบวนการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของสภา มศว. ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม
กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว
เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่
ได้รับการเสนอชื่อ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือที่ คปต. ๒๕๖๐/๒๖ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนกล่าวหา พลเอก ข. ปลัดกระทรวงกลาโหม บรรจุนาย ค. เป็นนายทหารปฏิบัติการกิจการพลเรือน สั่งกัก กองทัพภาคที่ ๓ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานเอกสารทั้งหมด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทุกคน ที่รับผิดชอบในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับ เรื่องที่กล่าวหา

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๐๒๑๙ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเอกสาร และความเห็น ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่อง จาก การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวห้ามมิให้ เปิดเผย การเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือข้อมูลดังกล่าว อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งในรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและ รวบรวมพยานหลักฐานยังปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายชื่อพยานบุคคลในเรื่องกล่าวหานี้ด้วย ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคล เกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คปต. ๒๕๖๐/๐๐๙ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเลขาธิการเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (คปต.) ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชันที่จะช่วยเหลือหรือแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำความผิดและตรวจสอบการทุจริตในภาครัฐ จึงได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พลเอก ข. ในฐานะปลัดกระทรวงกลาโหม ว่ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดและปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓/๑ กรณีบรรจผู้แต่งตั้งนาย ค. เป็นนายทหารปฏิบัติการกิจการพลเรือน สังกัดกองทัพอากาศที่ ๓ โดยมิชอบ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติไม่รับเรื่องไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ความเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเอกสาร และความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้งในรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานยังปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายชื่อพยานบุคคลในเรื่องกล่าวหานี้ด้วย ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคล เกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑ บันทึกการรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยในรายละเอียดของบันทึกดังกล่าวประกอบด้วย

๑.๑ ข้อกล่าวหา : กระทำผิดต่อหน้าที่กรณีสั่งบรรจุแต่งตั้งนาย ค. เป็นนายทหารปฏิบัติการกิจการพลเรือน กองทัพภาคที่ ๓ โดยมีขอบ

๑.๒ ถ้อยคำของบุคคล และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ ปาก

๒. พยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

เอกสาร ๑ เอกสารคำร้องของผู้กล่าวหา

เอกสาร ๒ – ๖ บันทึกถ้อยคำพยาน โดยปรากฏถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ชื่อ – สกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

เอกสาร ๗ ระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการบรรจุ การโอน และการบรรจุกลับเข้ารับราชการ

เอกสาร ๘ คำสั่งกระทรวงกลาโหม เรื่อง มอบอำนาจให้ปลัดกระทรวงกลาโหม ทำการแทนและสั่งการในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เอกสาร ๙ – ๑๓ บันทึกข้อความ เรื่อง การขอรับการสนับสนุนบรรจุบุคคลพลเรือนเข้าเป็นนายทหารสัญญาบัตร

เอกสาร ๑๔ หนังสือรับรองการสำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร ของนาย ค. และ Transcript

เอกสาร ๑๕ ใบสมัครเข้ารับราชการ

เอกสาร ๑๖ สัญญาการเข้ารับราชการนายทหารสัญญาบัตร

เอกสาร ๑๗ สัญญาค่าประกัน

เอกสาร ๑๘ – ๒๑ หนังสือการขออนุมัติบรรจุทหารกองหนุนเข้ารับราชการ มทบ.๓

เอกสาร ๒๒ คำสั่งกระทรวงกลาโหม ๒๔๘/๒๕๕๙ เรื่อง บรรจุทหารกองหนุนเข้ารับราชการและแต่งตั้งยศทหาร

เอกสาร ๒๓ คำสั่ง กอ.รมน. ที่ ๑๑๖ (๓)/๒๕๕๙ เรื่อง ให้กำลังพลพื้นที่และปฏิบัติหน้าที่

เอกสาร ๒๔ ระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยประมวลจริยธรรม ๒๕๕๑

๓. ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทุกคน ที่รับผิดชอบในเรื่องที่กล่าวหา ปรากฏอยู่ในบันทึกการรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวหา พบว่ามีรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๗๘๕-๕๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพียงครั้งเดียว โดยเป็นการสรุปความเห็นและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงจะปรากฏถ้อยคำของบุคคลและพยานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งอาจส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคล หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ และในส่วนของความเห็นของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. นั้น หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยต่อไปเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จะไม่กล้าให้ความเห็นในทางที่เป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ในการนำข้อมูลหรือรูปภาพโพสต์ลงในเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้วย จึงปฏิเสธไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อร้องเรียนกล่าวหาของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ที่อยู่ หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน และประวัติการศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไว้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา พบว่ามีรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๗๘๕-๕๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ

หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึก รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ที่อยู่ หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน และประวัติการศึกษาของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ที่ คปต. ๒๕๕๙/๒๕
ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
(สำนักงาน ป.ป.ช.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่
ของรัฐสังกัดกระทรวงกลาโหม กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ในการดำเนินโครงการอุทยานราชภักดี
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม
พยานหลักฐานเอกสารทั้งหมด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทุกคน
ที่รับผิดชอบในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. (วันที่
๖ กันยายน ๒๕๕๙) ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๙๒-
๖๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เฉพาะในส่วนที่ปรากฏเหตุการณ์การวินิจฉัย พร้อมทั้ง
รับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม
พยานหลักฐานและเอกสารอื่น ๆ ในสำนวน รวมทั้งความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.
ไม่อนุญาตให้เปิดเผย ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คปต. ๒๕๖๐/๐๐๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเลขาธิการเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (คปต.) ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชันที่จะช่วยเหลือหรือแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำความผิดและตรวจสอบการทุจริตในภาครัฐ ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พลเอก ข. ปลัดกระทรวงกลาโหม ในขณะนั้น กับพลเอก ค. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก และผู้ที่เกี่ยวข้อง กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในการก่อสร้างอุทยานราชภักดิ์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่รับเรื่องไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ความเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๙๒-๖๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เฉพาะในส่วนที่ปรากฏเหตุผลการวินิจฉัย พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและเอกสารอื่น ๆ ในสำนวน รวมทั้งความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ไม่อนุญาตให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. บันทึกรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยในรายละเอียดของบันทึกดังกล่าวประกอบด้วย

- ๑.๑ ชื่อผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒ คน คือ
ผู้ถูกกล่าวหาคนที่ ๑ พลเอก ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงกลาโหม
- ผู้ถูกกล่าวหาคนที่ ๒ พลเอก ค. ผู้บัญชาการทหารบก
- ๑.๒ ข้อกล่าวหา :

ผู้ถูกกล่าวหาคนที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาคนที่ ๒ จัดซื้อจัดจ้างโครงการไม่เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย

ผู้ถูกกล่าวหาคนที่ ๒ ไม่ดำเนินการตรวจสอบและลงโทษข้าราชการในสังกัดที่พัวพัน (พล.ต. ง. และ พ.อ. จ.) ฐานเรียกรับเงินจากโรงหล่อ

๑.๓ ถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ราย

๒. พยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

เอกสาร ๑ – ๒ เอกสารคำร้องของผู้กล่าวหา และคำร้องเพิ่มเติม

เอกสาร ๓ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการก่อสร้างอุทยานราชภักดี

เอกสาร ๔ เอกสารของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามโครงการ พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล จำนวน ๗ ราย

เอกสาร ๕ บันทึกถ้อยคำพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยปรากฏถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เอกสาร ๖ บันทึกการขออนุมัติอกระเบียบคณะกรรมการบริหารอุทยานราชภักดี

เอกสาร ๗ หนังสือขออนุมัติงบกลาง จำนวน ๖๕,๐๘๕,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการอุทยานราชภักดี

เอกสาร ๘ เอกสารสัญญาจ้างด้วยวิธีพิเศษ จำนวน ๕ สัญญา

เอกสาร ๙ ประกาศราคากลาง ทั้ง ๕ งาน

เอกสาร ๑๐ ฎีกาเบิกจ่ายเงิน

เอกสาร ๑๑ ประกาศนายทะเบียนเกี่ยวกับการจัดตั้งมูลนิธิอุทยานราชภักดี

๓. ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทุกคน ที่รับผิดชอบในเรื่องที่กล่าวหา ปรากฏอยู่ในบันทึกรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา พบว่ามีรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๙๒-๖๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพียงครั้งเดียว และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเฉพาะในส่วนที่ปรากฏเหตุการณ์วินิจัย พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงจะปรากฏถ้อยคำของบุคคลและพยานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งอาจส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคล หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ และในส่วนความเห็นของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. นั้น หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยต่อไปเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.

จะไม่กล้าให้ความเห็นในทางที่เป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ในการนำข้อมูลหรือรูปภาพโพสต์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงปฏิเสธไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ว่า การจัดซื้อจัดจ้างโครงการไม่เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาโดยนำผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและกระทรวงกลาโหมแล้ว ไม่พบว่าการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีพิเศษนั้นมีการทุจริตแต่อย่างใด สำหรับประเด็นการกล่าวหาว่า พลเอก ค. ไม่ดำเนินการตรวจสอบและลงโทษข้าราชการที่พัวพันฐานเรียกรับเงินจากโรงหล่อนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องเรียนได้ยื่นเรื่องขอให้ตรวจสอบภายหลังจากที่ พลเอก ค. เกษียณอายุราชการแล้ว จึงไม่ถือว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ถูกกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อร้องเรียนกล่าวหาของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ที่อยู่หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน การศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลจำนวน ๗ ราย ที่ได้มาจากการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เนื่องจากเป็นการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับประเด็นอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน จึงให้ปกปิดข้อมูลดังกล่าวไว้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา พบว่ามีรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๙๒-๖๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพียงครั้งเดียว และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๙๒-๖๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ที่อยู่ หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชนของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง และถ้อยคำพยานบุคคลที่ได้มาจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน ๗ ราย ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบ
ระบบรถไฟทางคู่ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ในแต่ละครั้ง และครั้งล่าสุด

๒. ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและ
ออกแบบระบบรถไฟทางคู่ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ (พร้อมเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม) ในแต่ละครั้ง
และครั้งล่าสุด

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๘๘
ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ และเป็นข้อมูล
ที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับรายงานการประชุม จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานนโยบายและแผนการ
ขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๖๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินอยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งปัจจุบันสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายงานการประชุมและระเบียบวาระการประชุมซึ่งมีรายงานการประชุมครั้งก่อนเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมด้วย โดยมีความเห็นหรือคำแนะนำภายในของคณะกรรมการกำกับฯ โดยผู้บังคับบัญชาจะเห็นด้วยหรือพิจารณาเพิ่มเติมก็ได้ สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของที่ปรึกษาโครงการฯ ต่าง ๆ ที่ยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินงานและยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับหนังสือของบริษัทที่ปรึกษาโครงการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการ
ขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของบริษัทที่ปรึกษาโครงการฯ ที่ส่งมอบตามแบบ
คำขอข้อมูลข่าวสาร รับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และรับที่ ๐๑/๐๒/๐๓ ลงวันที่
๖ มกราคม ๒๕๖๐ มายังสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๔๖๖
ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบบรรณไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการและเป็นข้อมูล
ข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับหนังสือของบริษัทที่ปรึกษาโครงการฯ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
การจราจรปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
การจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า
เป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบบรรณไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่

ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ และ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งปัจจุบันยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือของที่ปรึกษาโครงการฯ ที่ TR/PO๓๖๖๕/๕๙๓๐๒๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ และที่ TR/PO๓๖๖๕/๖๐๐๑๔๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติและมีลักษณะทั่วไป ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง

จังหวัดลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๑๖๘๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง โดยรายงานดังกล่าวเป็นความเห็นของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดลำปางเพื่อประกอบการพิจารณาของบริษัทที่ปรึกษาโครงการในการกำหนดตำแหน่งของยานกองเก็บตู้คอนเทนเนอร์สินค้าเป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวกับผู้ขอข้อมูลแต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นจึงไม่ส่งข้อมูลให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๒๐๓๘๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ จังหวัดลำปาง โดยเป็นความเห็นของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทาง เศรษฐกิจจังหวัดลำปางเพื่อประกอบการพิจารณาของบริษัทที่ปรึกษาโครงการในการกำหนด ตำแหน่งของย่านกองเก็บตู้คอนเทนเนอร์สินค้า เป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ แต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตาม มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่ส่งข้อมูลให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิ ให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดลำปางเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการร่วม ภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับหนังสือแต่งตั้งผู้แทน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรองในการเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ พร้อมคำรับรองถูกต้อง

จังหวัดลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๑๖๘๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดลำปางเป็นเพียงกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ตามที่ สนข. แต่งตั้งเท่านั้น มิได้เป็นหน่วยงานว่าจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ และมีได้เป็นหน่วยงานในการจัดประชุม สัมมนาฯ แต่อย่างไร ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกฎหมายดังกล่าว จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ และเอกสารบางส่วนที่ขอเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชาในการมอบหมายงานตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา และตามอำนาจหน้าที่ให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติ เป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้

ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรองในการเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๒๐๗๘๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่า เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของจังหวัดลำปางโดยเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชาในการมอบหมายงานตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาและตามอำนาจหน้าที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติ เป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวกับผู้ขอข้อมูลแต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่ส่งข้อมูลให้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดลำปางเปิดเผยหนังสือแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรองในการเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการรายงานการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารบันทึกการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษรายงานต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนกรณีกรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่ง ลับ ที่ ๕๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ สืบเนื่องจากมีผู้เสียหายตามสำนวนร้องทุกข์ที่ ๒๔๒/๒๕๕๘ (กรณีหลอกลวงให้ร่วมลงทุนกับธุรกิจขนส่ง) เข้าร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาความผิดทางวินัยที่กรมสอบสวนคดีพิเศษแต่งตั้ง และชี้แจงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษมีหนังสือที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/๖๓๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๔ กำหนดให้ยื่นต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือผู้มีอำนาจอนุญาตเท่านั้น และผู้มีอำนาจอนุญาตหมายถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเท่านั้น เพราะอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษยังไม่ได้มอบอำนาจนี้ให้แก่ผู้ใด ต่อมาผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษ มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/๒๓๐๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการ

บริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ มีมติเสียงข้างมากเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบส่วนได้เสียของผู้อื่น จึงให้หน่วยงานแจ้งผู้ที่อาจกระทบทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้าน และผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/ส่วนรับเรื่องร้องทุกข์/๑๔๓๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษในการประชุมครั้งที่

๒/๒๕๕๙ มีมติเสียงข้างมากเห็นควรไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากนาย ข. มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนี้

๑. พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเนื่องจากเป็นเรื่องที่กำลังดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้คัดค้านการเปิดเผยได้คัดค้านเรื่องอื่นคือคัดค้านไม่ให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน
ผู้อุทธรณ์ ไม่ได้คัดค้านข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และไม่เป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวน
วินัยแต่อย่างใด

๒. พิจารณาว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ กรณีวินิจฉัยว่า ผู้มีอำนาจอนุญาตคืออธิบดีกรมสอบสวนคดี
พิเศษเท่านั้น เนื่องจาก ผู้มีอำนาจอนุญาต ควรเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดการมีคำสั่งให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนด ซึ่งข้าราชการพลเรือนคือผู้ดำรง
ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และกรมสอบสวน
คดีพิเศษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ขณะนั้น
ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนคดีอาญาพิเศษ ๒ สำนักคดีอาญาพิเศษ ๑ กรมสอบสวน
คดีพิเศษ ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ ๑ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี
สำนวนร้องทุกข์ ที่ ๒๔๒/๒๕๕๘ กรณีผู้เสียหายจำนวน ๔ คน ร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับ
บุคคลที่หลอกให้ร่วมลงทุนในกิจการขนส่งเครื่องจักรกลและลูกเหล็กจากท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งอธิบดี
กรมสอบสวนคดีพิเศษได้สั่งการเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้สำนักคดีอาญาพิเศษ ๑
ตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักคดีอาญาพิเศษ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๕๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘
แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าคณะตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่
ของกรมสอบสวนคดีพิเศษจะรับไว้ดำเนินการได้หรือไม่ โดยได้เลขตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ ๑๒๐/๒๕๕๘
ต่อมาวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นาย ข. ประธานชมรมช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม ได้นำ
ผู้เสียหายจำนวน ๒ คน ซึ่งร้องเรียนตามเลขตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ ๑๒๐/๒๕๕๘ ดังกล่าวมา
ร้องเรียนต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษและโพสต์ในเฟสบุ๊คชมรมช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมกล่าวหา
ผู้อุทธรณ์ว่า แอบอ้างคำสั่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเรียกรับเงินจากผู้เสียหายทั้งสองจำนวน
๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนการเสนอรับเรื่องร้องทุกข์ของผู้เสียหายกรณีแชร์รถตู้เป็นคดี
พิเศษ แต่ผู้เสียหายไม่ยอมจ่ายและได้ขอถอนเรื่องร้องทุกข์เพื่อไปร้องทุกข์ต่อกองบังคับการ
ปราบปรามให้ดำเนินคดีแทน ต่อมาอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งที่ ๕๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่
๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์

พร้อมส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยบริการประชาชน โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด และมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยบริการประชาชน กรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งที่ ๓๕๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะทำงานบริหารงานวินัย เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือสืบสวนสอบสวนทางวินัยขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามขั้นตอนของกฎหมาย ปัจจุบันสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ดำเนินการเสร็จแล้ว อยู่ระหว่างเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นเอกสารก่อนดำเนินการทางวินัย ไม่ได้เรียกเข้ามาอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย สำหรับเหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากมีผู้คัดค้านการเปิดเผยการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เสียหายต่อรูปคดีตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า การออกคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า ผู้มีอำนาจออกคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยกำหนดให้ข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีหน้าที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข่าวสารนั้นและเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป มีอำนาจออกคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด ดังนั้น ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนระดับชำนาญการพิเศษหรือระดับ ๘ เดิม จึงเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

กรณีมีประเด็นพิจารณาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกข้อความศูนย์บริหารคดีพิเศษด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/๒๐๘๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องรายงานข้อเท็จจริงกรณีชมรมช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมนำเสนอข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์พาดพิงกรมสอบสวนคดีพิเศษเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นฐานในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง และปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จและใช้เวลาล่าช้าเกินสมควร ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานภาพของผู้อุทธรณ์โดยถูกย้ายออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนคดีอาญาพิเศษ ๒ ดังกล่าว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นการอุปสรรคต่อการสอบสวน หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกข้อความศูนย์บริหารคดีพิเศษ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/๒๐๘๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องรายงานข้อเท็จจริงกรณีชมรมช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมนำเสนอข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ พาดพิงกรมสอบสวนคดีพิเศษเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
เกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานประกันสังคม ขอข้อมูลข่าวสารของนาย ข. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี คดีหมายเลขแดงที่ พ.๘๖๖/๒๕๕๙ เพื่อใช้ในการสืบทรัพย์ กองกฎหมาย สำนักงานประกันสังคม มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รง ๐๖๐๒/๓๐๗๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อเท็จจริงที่นายจ้างหรือเจ้าของข้อมูลจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว อีกทั้งเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุม ดูแลต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ ดังนั้น ข้อมูลตามที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเจ้าของข้อมูลมิได้ให้ความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลอื่นได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ฟ้องนาย ข. เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ในคดีละเมิดจากการกระทำอนาจาร และศาลได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ พ.๘๖๖/๒๕๕๙ ให้จำเลยชำระเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยและค่าฤชาธรรมเนียมแก่โจทก์ แต่จำเลยไม่ได้ไปศาลและผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดต่อจำเลย

เพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาได้ ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอข้อมูลข่าวสารของลูกหนี้จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานขนส่ง สำนักงานที่ดิน ธนาคาร งานทะเบียนราษฎร เพื่อประโยชน์ในการบังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้เพียงบางส่วน และยังไม่สามารถติดตามตัวลูกหนี้เพื่อบังคับชำระหนี้ได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าลูกหนี้ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ และในระบบประกันสังคมอาจมีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ จึงไปขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานประกันสังคม แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลผู้ประกันตนของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ พ.๘๖๖/๒๕๕๙ ซึ่งมูลหนี้ที่เกิดขึ้นเป็นมูลหนี้ละเมิดจากการกระทำอาจารย์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อุทธรณ์ มิใช่มูลหนี้อื่นเกิดจากความสมัครใจระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ดังกรณีการกู้ยืมเงิน ที่เจ้าหนี้สามารถวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้พยายามติดตามหาตัวลูกหนี้โดยการสืบหาข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ แล้ว แต่ยังไม่สามารถติดตามตัวลูกหนี้เพื่อบังคับให้ชำระหนี้ได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุจำเป็นที่สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกหนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกหนี้ในกรณีนี้ ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเนื่องจากการเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นการเฉพาะราย ย่อมไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนาย ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับรายงานการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. กับพวก ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการและคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ทำการพิจารณาไต่สวนกรณี นาย ข. หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขต ภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานครโดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่การกระทำทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๐๙/๒๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วมีมติว่า เนื่องจากเอกสารสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำให้การของพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอก หากเปิดเผยข้อมูลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ร้องขออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับเป็นข้อมูลของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นเหตุยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ท. คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวก

เป็นข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่นาย ข. หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร แจ้งการเปลี่ยนแปลงการรับเงินเดือนของผูุ้ทธรณ์กับพวก โดยให้มารับด้วยตนเองที่ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ โดยมีสาเหตุมาจากการที่ผูุ้ทธรณ์กับพวกไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในใบสำคัญการจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๕๓ ผูุ้ทธรณ์กับพวกเห็นว่าการกระทำของนาย ข. มีพฤติการณ์ไม่สุจริตและกลั่นแกล้งผูุ้ทธรณ์กับพวกด้วยการออกคำสั่งเปลี่ยนแปลงวิธีการรับเงินเดือน จึงได้มีหนังสือร้องเรียนมายังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อขอให้ตรวจสอบนาย ข. ว่ามีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบ ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่การกระทำทุจริตในภาครัฐ ผูุ้ทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอคัดสำเนารายงานการพิจารณาของคณะอนุกรรมการไต่สวนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ทำการพิจารณาไต่สวนเรื่องดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบ ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วมีมติว่า เนื่องจากเอกสารสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำให้การของพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอก หากเปิดเผยข้อมูลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ร้องขออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับเป็นข้อมูลของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นเหตุยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่ร้องขอ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๐๙/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า สำนักงาน ป.ป.ท. โดยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวเข้าสู่วาระการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุมครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า เนื่องจากเอกสารสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง และรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำให้การของพยาน

ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก หากเปิดเผยข้อมูลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ร้องขออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับเป็นข้อมูลของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นเหตุยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่ร้องขอ

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังมีคำให้การของพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอกหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ประกอบกับเป็นข้อมูลของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นเหตุยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขอยืนยันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิการขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเฉพาะกรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. หรือการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่สำนักงาน ป.ป.ท. ปฏิเสธการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยอ้างมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นการใช้กฎหมายไม่ตรงกับกรณีการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการและไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำร้องขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ทำการพิจารณาไต่สวนกรณี นาย ข. ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี นาย ข. ว่ามีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่การกระทำทุจริตในภาครัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ท. เปิดเผยรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงวิธีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการครู จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๐๙/๑๐๒๑ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องขอ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีการแสดงเหตุผลว่าจะนำรายชื่อคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงไปเพื่อการใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ท. คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เป็น

ข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดนิมมานรดี สำนักงานเขตภาษีเจริญ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่นาย ข. หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร แจ้งการเปลี่ยนแปลงการรับเงินเดือนของผูุ้ทธรณ์ โดยให้มารับด้วยตนเองที่ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ โดยมีสาเหตุมาจากการที่ผูุ้ทธรณ์กับพวกไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในใบสำคัญการจ่ายเงินรางวัล ประจำปี ๒๕๕๓ ผูุ้ทธรณ์เห็นว่ากรกระทำของนาย ข. มีพฤติการณ์ไม่สุจริตและกลั่นแกล้ง ผูุ้ทธรณ์ด้วยการออกคำสั่งเปลี่ยนแปลงวิธีการรับเงินเดือน จึงได้มีหนังสือร้องเรียนมายัง คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อขอให้ตรวจสอบนาย ข. ว่ามีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของผูุ้ทธรณ์กล่าวหาไม่ใช่การกระทำทุจริตในภาครัฐ ผูุ้ทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องขอ เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ไม่มีการแสดงเหตุผลว่าจะนำรายชื่อคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงไปเพื่อการใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายงานการพิจารณาของ คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผูุ้ทธรณ์แล้ว ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๒๒/๑๒๗๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีมติว่า เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และเพื่อประโยชน์แห่งการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงอนุญาตให้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไปยังคณะกรรมการฯ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลให้กับผู้อื่น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ท. มาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการ ประชุมครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผย เนื่องจากข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้มี คำให้การของพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอกหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ประกอบกับเป็นข้อมูลของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำโดยไม่ประสงค์ให้ทาง ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นเหตุยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขอยืนยันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แจ้งรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เข้าร่วมพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิการขอข้อมูลข่าวสารจาก สำนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเฉพาะกรณีนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออก คำสั่งต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. หรือการเปิดเผยจะเป็น ประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่สำนักงาน ป.ป.ท. ปฏิเสธการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์โดยอ้างมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นการใช้กฎหมายไม่ตรงกับกรณีการใช้ สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการและไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับคำร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการแสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและ พิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ และไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีนาย ข. ว่ามีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช้การกระทำทุจริตในภาครัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ท. เปิดเผยคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์
จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับแบบแปลนบ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์
จังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ซึ่งเป็นผู้ซื้อบ้านในหมู่บ้านมณทิตา ดีไลท์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ขอแบบแปลนบ้านทั้งหมดของบ้านเลขที่ ๔๕๖/๑๙ หมู่บ้านมณทิตา ดีไลท์ เพื่อนำไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโครงสร้างอาคารบ้านดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม มีหนังสือ ที่ นฐ ๗๘๐๐๓/๕๓๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างทั้งหมดอาจเป็นการรุกรานสิทธิของเจ้าของอาคารโดยไม่สมควร จึงสอบถามไปยังบริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งได้รับแจ้งเป็นหนังสือว่าขอคัดค้านการเปิดเผย องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอแบบแปลนบ้านทั้งหมดของบ้านเลขที่ ๔๕๖/๑๙ หมู่บ้านมณทิตา ดีไลท์ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัด นครปฐม มีหนังสือ ด่วน ที่ นฐ ๗๘๐๐๓/๖๙๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า แบบแปลนบ้านตามคำขอ บริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารเพื่อการจัดสรรหมู่บ้านมณฑิตา ดีไลท์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของ บุคคลอื่นที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ และเจ้าของข้อมูลได้ คัดค้านการเปิดเผย จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น” ทั้งนี้ ได้ส่งแบบ แปลนบ้านและใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๓๐/๒๕๕๗ ซึ่งอนุญาตให้บริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ทำการก่อสร้างอาคารบ้านแฝด ชนิด คสล. ๒ ชั้น จำนวน ๖ หลัง ๑๒ ห้อง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย มาเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบแปลน บ้านของบ้านเลขที่ ๔๕๖/๑๙ หมู่บ้านมณฑิตา ดีไลท์ ที่บริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ทำการก่อสร้างตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๐/๒๕๕๗ เป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่น ประกอบคำขอรับอนุญาตก่อสร้างต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของ ราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อเท็จจริงตาม อุทธรณ์ บริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ก่อสร้างและทำการจัดสรรหมู่บ้านมณฑิตา ดีไลท์ เพื่อขายให้แก่ประชาชน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ที่ได้ซื้อบ้านในหมู่บ้านมณฑิตา ดีไลท์ ดังกล่าว จึงมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการ ก่อสร้างอาคารด้วย เพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัย ตลอดจนโครงสร้างและ รูปแบบ ของอาคารได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม เปิดเผยแบบแปลนบ้าน ของบ้านเลขที่ ๔๕๖/๑๙ หมู่บ้านมณฑิตา ดีไลท์ ที่บริษัท โฟร์ พลัส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ทำการก่อสร้างตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๐/๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : สิบเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สิบเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้จัดการสาขาห้วยไร่ สังกัดธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดอำนาจเจริญ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๓. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีคำสั่งท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ ธ.ก.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้จัดการสาขาห้วยไร่ สังกัด ธ.ก.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมฝ่าฝืนข้อห้ามของธนาคาร กรณีกู้ยืมเงินลูกค้า กรณีชักชวนให้ลูกค้ามาร่วมทำธุรกิจและซื้อสินค้าที่ลูกค้าไม่ประสงค์จะซื้อหรือต้องซื้อเพราะความเกรงใจ และเกรงว่าจะไม่ได้รับความสะดวกในการกู้เงิน และกรณีให้ลูกค้าช่วยเหลือซื้อที่ดินให้กับผู้อื่น ทั้งที่ลูกค้าดังกล่าวไม่ประสงค์จะซื้อที่ดิน ต่อมา ธ.ก.ส. ได้มี

คำสั่งเลิกจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธ.ก.ส. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ฝทน/๑๘๒๔๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีฝ่าฝืนข้อห้ามของธนาคารที่ห้ามพนักงานกู้ยืมเงินจากลูกค้าหรือภรรยาของลูกค้า และอาศัยตำแหน่งหน้าที่ชักชวน แนะนำ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและลูกค้ายร่วมทำธุรกิจขายตรง เป็นเหตุให้ลูกค้าซื้อสินค้าทั้งที่ลูกค้าไม่ประสงค์จะซื้อหรือต้องซื้อเพราะความเกรงใจ คณะกรรมการสอบสวนได้สอบปากคำลูกค้าและพนักงานของธนาคารที่เกี่ยวข้อง และได้มีบันทึกกลุ่มงานวินัย ลับ ที่ ฝทน/- ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ รายงานผลการสอบสวนต่อ ธ.ก.ส. เพื่อพิจารณา โดยมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการสาขา ซึ่งธนาคารมอบหมายให้เป็นตัวแทนธนาคารและคอยกำกับ ควบคุม ดูแลพนักงานภายในสาขา จึงต้องปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา แต่ผู้อุทธรณ์กลับไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน และวิธีปฏิบัติของธนาคาร กระทำการที่ไม่เหมาะสมด้วยการอาศัยตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ ที่มีควรได้จากลูกค้าและธนาคาร ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวทำให้เสียความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ และก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของธนาคาร จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เลิกจ้างผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า ธ.ก.ส. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือบันทึกกลุ่มงานวินัย ลับ ที่ ฝทน/- ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่องรายงานผลการสอบสวน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือบันทึกถ้อยคำของพยาน จำนวน ๑๔ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำนั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยานรวมอยู่ด้วย เช่น ที่อยู่ บัตรประจำตัวประชาชน เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ อายุ เลขที่บัญชีธนาคาร ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกกลุ่มงานวินัยลับ ที่ ฝทน/- ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่องรายงานผลการสอบสวน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำของพยาน จำนวน ๑๔ ราย โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของของสำนักงาน ป.ป.ส.
เกี่ยวกับพยานหลักฐานในคดี

ผู้อุทธรณ์ : ดาบตำรวจ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ส.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจ ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้บังคับหมู่กองกำกับการสืบสวนสอบสวน ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธร ภาค ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ผ่านผู้บัญชาการเรือนจำกลางพิษณุโลก ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนา ดังนี้

๑. หนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๐๘๖๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขออนุมัติจับกุมและแจ้งข้อกล่าวหาผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

๒. บันทึกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

๓. รายงานการสืบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์และสถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดที่ขออนุมัติจับกุม

๔. พยานหลักฐานอื่นที่ทำให้เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดในข้อหาที่ขออนุมัติจับกุม

๕. พยานหลักฐานเพิ่มเติม ตามหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๑๕๔๗ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาจำนวน ๖๙ แผ่น

สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๑ (ยอ.)/๕๔๓๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางพิษณุโลก ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลในการพิจารณาอนุมัติให้จับกุม ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ไม่ต้องเปิดเผย ลำดับที่ ๖ ตามเอกสารแนบท้ายคำสั่ง

สำนักงาน ป.ป.ส. ที่ ๑๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ และไม่อาจมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้เนื่องจากไม่ใช่เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และพวกถูกจับกุมและดำเนินคดี ในฐานะความผิด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกันสมคบมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ซึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินยี่สิบกรัมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงยื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในคดีเพื่อต่อสู้คดี แต่สำนักงาน ป.ป.ส. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๑๐๑/๒๐๘๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา โดยแจ้งว่า พยานหลักฐานเพิ่มเติม ตามหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช (พล)/๑๑๕๔๗ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และพยานหลักฐานประกอบการพิจารณา จำนวน ๖๙ แผ่น ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. ไม่มีหนังสือฉบับดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับเพียงหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๑๕๗ ฉบับลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าวมีคำสั่งที่ ๑๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ กำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย เมื่อผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยข้อมูลเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีนั้น สำนักงาน ป.ป.ส. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลในการพิจารณาอนุมัติให้จับกุม ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน บันทึกถ้อยคำของพยานและบุคคล รวมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาล ทั้งยังเป็นข้อมูลข่าวสารในประเภทไม่ต้องเปิดเผย ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ ๑๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ลำดับที่ ๖ และคดีของผู้อุทธรณ์ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ การดำเนินคดีอาญายังไม่เสร็จสิ้นหรือคดียังไม่ถึงที่สุด หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะทำให้เกิดข้อโต้แย้งในการต่อสู้คดีในศาลและส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จในการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รวมถึงการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๐๘๖๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขออนุมัติจับกุมและแจ้งข้อกล่าวหาผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์และพวกได้ถูกจับกุมและดำเนินคดีแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นการขออนุมัติจับกุม จึงไม่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสืบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์และสภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดที่ขออนุมัติจับกุม ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พยานหลักฐานอื่นที่ทำให้เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดในข้อหาที่ขออนุมัติจับกุม และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พยานหลักฐานเพิ่มเติม ตามหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ต.ช. ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๑๕๔๗ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และพยานหลักฐานประกอบการพิจารณานั้น เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และปัจจุบันคดีของผู้อุทธรณ์ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ การดำเนินคดีอาญายังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๔ (พล)/๑๐๘๖๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขออนุมัติจับกุมและแจ้งข้อกล่าวหาผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับการไปราชการ

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ดังนี้

๑. หนังสือส่งตัวไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ชำนาญงานรักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ที่ไปดูงานโคขุนกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดสกลนคร

๒. หนังสือส่งตัว การเดินทางไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่งสัตว์แพทย์ชำนาญงานรักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ที่ไปประชุมผู้ปฏิบัติงานในภูมิภาคของกรมปศุสัตว์ ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ จังหวัดเชียงใหม่

นายอำเภอแม่ทะมีหนังสือ ที่ ลป ๐๖๑๘.๖/๑๓๑๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อาจกระทบถึงประโยชน์ของผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า นาย ข. ตำแหน่งสัตว์แพทย์ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ได้รับการแต่งตั้งจากเทศบาลตำบลป่าตันนครรัว ให้เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของนาย ค. ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลป่าตัน อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้รับอนุมัติจากนายอำเภอแม่ทะให้ไปดูงานโคขุนกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ที่จังหวัดสกลนคร และไปประชุม

สำหรับผู้ปฏิบัติงานในภูมิภาคของกรมปศุสัตว์ ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่จังหวัด เชียงใหม่ผู้ยุทธธรรมมีหนังสือถึงนายอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ขอสำเนาหนังสือส่งตัวไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการเบิกจ่ายเงินของทางราชการว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบโดยถูกต้องมีเหตุผล หรือไม่แต่อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอแม่ทะมีหนังสือ ที่ ลป ๐๖๑๘.๖/๑๙๑๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ข. ได้รับการแต่งตั้งจากเทศบาลตำบลป่าตันนาครีให้เป็น พนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของนาย ค. ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ไม่ได้เป็นการปฏิบัติงานโดยตำแหน่งจากต้นสังกัดแต่อย่างใด ในทางปฏิบัติการปฏิบัติงานที่โรงฆ่าสัตว์เป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ซึ่งผู้แต่งตั้งต้อง ดำเนินการว่าจ้างเพื่อปฏิบัติงานเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าว แต่ผู้แต่งตั้ง และเจ้าของโรงฆ่าสัตว์ไม่ได้ดำเนินการว่าจ้างนาย ข. เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ นอกเวลาราชการอย่างเป็นทางการ ในการดำเนินการเรื่องโรงฆ่าสัตว์นาย ข. ปฏิบัติงานตรวจการฆ่าสัตว์ เท่าที่ทำได้เท่านั้น เมื่อนาย ข. ไม่อยู่ในท้องที่หรือไปราชการในท้องที่ต่างจังหวัดให้ผู้ที่อยู่ในลำดับ ถัดไปทำหน้าที่ต่อไป เมื่อผู้ยุทธธรรมขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการของนาย ข. นั้น สำนักงานปศุสัตว์อำเภอแม่ทะเห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ยุทธธรรมมีความอยู่กับนาย ข. จึงไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามยุทธธรรมคือ (๑) หนังสือส่ง ตัวไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอ แม่ทะ ที่ไปดูงานโคขุนกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดสกลนคร และ (๒) หนังสือส่งตัว การเดินทางไป – กลับ ของ นาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ที่ไปประชุม ผู้ปฏิบัติงานในภูมิภาคของกรมปศุสัตว์ ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ ผู้ยุทธธรรมทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง เปิดเผยหนังสือส่งตัวไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ที่ไปดูงาน โคขุนกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดสกลนคร และหนังสือ ส่งตัว การเดินทางไป – กลับ ของนาย ข. ตำแหน่ง สัตว์แพทย์ ชำนาญงาน รักษาการแทนในตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอแม่ทะ ที่ไปประชุมผู้ปฏิบัติงานในภูมิภาคของ กรมปศุสัตว์ ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เกี่ยวกับข้อตกลงว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า แพทย์หญิง ข. ประธานกลุ่มพิทักษ์สิทธิพลเมืองและคณะผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ข้อตกลงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กับโรงพยาบาลว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช.

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ระหว่าง สปสช. กับโรงพยาบาลที่ สปสช. ทำความตกลงการใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงของผู้ปฏิบัติงาน (๑๓ แห่ง)

รายการที่ ๓ ข้อตกลง ระเบียบ ข้อบังคับของ สปสช. ว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. ทุกฉบับ

สปสช. มีหนังสือ ที่ สปสช. ๔.๐๓/๕๕๘๓ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่ขัดข้องที่จะส่งเอกสารทั้ง ๓ รายการให้กับผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ไว้ แต่เนื่องจากเอกสารรายการที่ ๑ ข้อตกลงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กับโรงพยาบาลว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. และรายการที่ ๒ รายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ระหว่าง สปสช. กับโรงพยาบาลที่ สปสช. ทำความตกลงการใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงของผู้ปฏิบัติงาน (๑๓ แห่ง) นั้น สปสช. เห็นว่ามีข้อมูลบางส่วนที่เป็นชื่อบุคคล นิติบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้มีรายชื่อที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องปิดทับข้อความบางส่วนที่เป็นข้อความระบุตัวบุคคลหรือตำแหน่งหรือสถานะของบุคคลในเอกสารดังกล่าวก่อนจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ พร้อมนี้ ได้ส่งเอกสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องทั้ง ๓ รายการให้ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว

นาย ก. ทนายความผู้รับมอบอำนาจของแพทย์หญิง ข. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สปสช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มพิทักษ์สิทธิพลเมืองและคณะ ขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเกี่ยวกับข้อตกลงว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ ข้อตกลงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กับโรงพยาบาลว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. รายการที่ ๒ รายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ระหว่าง สปสช. กับโรงพยาบาลที่ สปสช. ทำความตกลงการใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงของผู้ปฏิบัติงาน (๑๓ แห่ง) และรายการที่ ๓ ข้อตกลง ระเบียบ ข้อบังคับของ สปสช. ว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. ทุกฉบับ สปสช. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยปิดทับข้อความบางส่วนที่เป็นข้อความระบุตัวบุคคลหรือตำแหน่งหรือสถานะของบุคคลในเอกสารดังกล่าวก่อนจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้ส่งเอกสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สปสช. มีหนังสือ ที่ สปสช. ๔.๐๓/๙๘๑๒ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ในกรณีอุทธรณ์ดังกล่าว สปสช. ได้จัดส่งเอกสารให้กับผู้อุทธรณ์ทั้งหมดแล้ว แต่ได้ปิดทับข้อมูลบางส่วนเฉพาะที่เป็นข้อมูลที่ระบุถึงชื่อบุคคล ตำแหน่ง สถานที่ปฏิบัติงานของบุคคลภายนอก ซึ่งไม่ใช่บุคลากรในสังกัดของ สปสช. เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลอาจกระทบสิทธิของผู้มีชื่อปรากฏในเอกสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อตกลงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกับโรงพยาบาลว่าด้วยการใช้สิทธิรักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่าง สปสช. กับโรงพยาบาลค่ายสุรนารี โดยมีการกำหนดผู้มีสิทธิเข้ารับการรักษาพยาบาลและมีสิทธิเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. รวมทั้งเงื่อนไขและวิธีการชำระเงินของผู้ปฏิบัติงานที่เข้ารับการรักษาพยาบาล เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้จะมีการลงนามโดยระบุชื่อ ตำแหน่ง และสถานที่ทำงานก็เป็นเพียงการปฏิบัติในฐานะที่ตนเองมีอำนาจหน้าที่ในนามของหน่วยงานมิใช่กระทำการในฐานะส่วนตัวและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรुक้าสิทธิส่วนบุคคลของ

ผู้มีชื่อในบันทึกข้อตกลงแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐเพราะจะทำให้การปฏิบัติราชการของ สปสช. มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ระหว่าง สปสช. กับโรงพยาบาลที่ สปสช. ทำความตกลงการใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงของผู้ปฏิบัติงาน (๑๓ แห่ง) ข้อเท็จจริงปรากฏตามการชี้แจงของ สปสช. ว่า รายงานการประชุมหารือการเบิกจ่ายสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. ในระบบเบิกจ่ายตรง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมอมารีแอร์พอร์ต ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การที่ สปสช. ปกปิดรายชื่อของเจ้าหน้าที่ สปสช. และรายชื่อบุคคลและชื่อโรงพยาบาล ซึ่งไม่ใช่บุคลากรในสังกัดของ สปสช. นั้น ข้อเท็จจริงยังรับฟังไม่ได้ว่าการเปิดเผยจะกระทบสิทธิของผู้มีชื่อปรากฏในเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อตกลง ระเบียบ ข้อบังคับของ สปสช. ว่าด้วยการใช้สิทธิรักษายาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. ทุกฉบับ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สปสช. ได้สำเนาระเบียบสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยสวัสดิการ การสงเคราะห์ และประโยชน์เกื้อกูล พ.ศ. ๒๕๔๖ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สปสช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อตกลงสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับโรงพยาบาลว่าด้วยการใช้สิทธิรักษายาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมหารือการเบิกจ่ายสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลของผู้ปฏิบัติงาน สปสช. ในระบบเบิกจ่ายตรง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา
เรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ที่ ๒๓๗๓/๒๕๕๘

สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๐๖/๔๒๗ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยที่ประชุมมีมติว่า เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายนั้นเป็นเอกสารของกรมบังคับคดี จึงไม่สามารถที่จะให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวได้ และให้ผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการขอคัดถ่ายเอกสารจากกรมบังคับคดีต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ท. คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะขอคัดถ่ายเอกสารเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่กรมบังคับคดีได้เคยพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และสำนักงาน ป.ป.ท. นำมาใช้เป็นข้ออ้างในการมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยที่ประชุม

มีมติว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดค้านั้นเป็นเอกสารของกรมบังคับคดี จึงไม่สามารถที่จะให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวได้ และให้ผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการขอคัดถ่ายเอกสารจากกรมบังคับคดีต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๐๐๒๒/๙๒๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า สำนักงาน ป.ป.ท. โดยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) และเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงาน ป.ป.ท. จึงได้นำเสนอเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวประชุมครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า เนื่องจากเอกสารที่ขอเป็นเอกสารของกรมบังคับคดี ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มาจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขอให้คณะกรรมการฯ ขอเอกสารจากกรมบังคับคดีโดยตรงซึ่งเป็นเจ้าของเอกสารดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งแจ้งด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนเพื่อขอให้สำนักงาน ป.ป.ท. ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี ในกรณีเกี่ยวกับการบังคับคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรมบังคับคดีได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ตามมาตรา ๒๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอคัดถ่ายสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียน และสำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เอกสารดังกล่าวเป็นของกรมบังคับคดีไม่สามารถคัดถ่ายเอกสารดังกล่าวให้ได้ และให้ผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการขอคัดถ่ายเอกสารจากกรมบังคับคดีต่อไป ประกอบกับในสำนวนการไต่สวนเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จะประกอบด้วยรายงานการไต่สวนของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เอกสารของส่วนราชการอื่น รวมทั้งมีข้อมูลส่วนบุคคล และถ้อยคำพยานบุคคลรวมอยู่ด้วย ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการคือ เอกสารการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดีที่ได้มอบให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิการขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเฉพาะกรณีนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออก คำสั่งต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ หากพิจารณาแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. หรือการเปิดเผยจะเป็น ประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่สำนักงาน ป.ป.ท. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์โดยอ้างมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นการใช้กฎหมายไม่ตรงกับกรณีการใช้ สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการ และไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ที่ ๒๓๗๓/๒๕๕๘ กรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี ขอให้จรงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ตามมาตรา ๒๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากกรมบังคับคดีได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่อง ร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรค ต่อการสอบสวนหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการอธิบายถึงขั้นตอน ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการบังคับคดี ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ท. เปิดเผยเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่อง ร้องเรียน ที่ ๒๓๗๓/๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนการทุจริต

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด รวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนแต่ละชุดทั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อจะได้ดำเนินการตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการสอบสวน

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๓๐๔๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เปิดเผยข้อมูลรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนตามที่ผู้อุทธรณ์ขอมา โดยให้มาติดต่อขอรับข้อมูลได้ที่กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักบริหารงานกลาง สำหรับผลการสอบสวนการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุญาตให้ข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากกระบวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ที่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปปกป้องประโยชน์หรือส่วนได้เสียของตน ประกอบกับการดำเนินการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ดังกล่าวบางเรื่องยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎร คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้พิจารณาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร อดีตประธานคณะกรรมการการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ และอดีตประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖ และมีส่วนและมีส่วนเกี่ยวข้องในการสอบสวนการทุจริตในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งได้ส่งเรื่องร้องเรียนและผลการสอบสวนของคณะกรรมการการ ป.ป.ช. และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวนกว่า ๒๐ โครงการ แต่ทราบจากการแถลงข่าวของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่ามีข้าราชการบางคนอยู่ในระหว่างการสอบสวนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ยังไม่มีผลการสอบสวน จึงขอทราบผลการสอบสวนการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด รวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนแต่ละชุดทั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อจะได้ดำเนินการตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการสอบสวน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้เปิดเผยสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย เฉพาะคำสั่งที่ออกโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว สำหรับผลการสอบสวนการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุญาตให้ข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากกระบวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ที่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปปกป้องประโยชน์หรือส่วนได้เสียของตน ประกอบกับการดำเนินการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ดังกล่าว บางเรื่องยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๔๑๔๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปความได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ขอทราบผลสอบสวนการทุจริตของสำนักงานฯ ทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด รวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนแต่ละชุดทั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๒. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ และวันจันทร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ แล้วมีมติ ดังนี้

๒.๑ เห็นควรอนุญาตให้สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยมอบหมายให้กลุ่มงานบริหารงานบุคคล สำนักงานบริหารงานกลางดำเนินการตรวจสอบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยให้เฉพาะคำสั่งที่ออกโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน ก.ร. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) กำหนด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตรวจสอบและตัดลบบัญชีรายชื่อที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลที่เปิดเผยแล้วเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลจนเกินสมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกให้เรียบร้อย ก่อนจัดส่งให้กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อดำเนินการต่อไป สำหรับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ พิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากกระบวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ที่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปปกป้องประโยชน์หรือส่วนได้เสียของตน ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒.๒ เห็นควรไม่อนุญาตผลการสอบสวนการทุจริตของสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากกระบวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ที่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปปกป้องประโยชน์หรือส่วนได้เสียของตน ประกอบกับการดำเนินการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานฯ ดังกล่าว บางเรื่องยังไม่เสร็จสิ้นการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒.๓ ต่อมาประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ได้รายงานมติคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ เรียบร้อยแล้วโดยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา โดยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบตามมติคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารของราชการฯ จึงได้แจ้งผลการพิจารณาข้อมูลตามมติคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการฯ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๐๓/๓๐๙๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งต่อมาในวันอังคารที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางมาขอรับข้อมูลรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่ภายหลังผู้อุทธรณ์ได้ปฏิเสธการขอรับข้อมูลดังกล่าวโดยแจ้งว่า ไม่ได้รับข้อมูลครบทุกรายการตามที่ได้แจ้งความประสงค์ขอข้อมูลไว้

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลข่าวสารในฐานะประชาชน เกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด รวมทั้งผลการดำเนินการว่าอยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด โดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และมีมติอนุญาตให้เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยที่ออกโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เท่านั้น เนื่องจากเห็นว่าผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบกับมีรายชื่อบุคคลผู้ถูกกล่าวหาหากเปิดเผยอาจกระทบต่อสิทธิของบุคคลดังกล่าวได้ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีจำนวน ๒๖ คำสั่ง ประกอบด้วย คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและคำสั่งสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งกระบวนการสอบสวนเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วจะต้องรายงานคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) กำหนด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย จำนวน ๒๖ คำสั่ง เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ที่จะต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย แม้ว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย บางเรื่องสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐเพราะจะทำให้การปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อถือในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การดำเนินการสอบสวนการทุจริตของสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกโครงการว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด
มีลักษณะเป็นการสอบถามความก้าวหน้าการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับการทุจริตของสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นการสอบถามเพื่อต้องการคำตอบในเรื่องที่เป็นการปฏิบัติงาน
ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ มิใช่เป็นการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องรับเรื่องไว้พิจารณาและวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูล
ที่เปิดเผยได้หรือไม่ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
อย่างไรก็ตาม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการ
สอบสวนการทุจริตในโครงการต่าง ๆ ควรใช้ดุลพินิจแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าผลการสอบสวน
ของคณะกรรมการฯ แต่ละชุดว่าอยู่ในขั้นตอนใด และผลการสอบสวนเป็นประการใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จำนวน ๒๖ คำสั่ง พร้อมทั้งให้
สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมในการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ครั้งที่ ๔-๑ / ๒๕๕๕ ถึงครั้งที่ ๑๐-๒ / ๒๕๖๐ รวม ๗ ครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๑๘๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยจะเป็นการรुकล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมในการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ครั้งที่ ๔-๑/๒๕๕๕ ถึงครั้งที่ ๑๐-๒/๒๕๖๐ รวม ๗ ครั้ง แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๓๙๒๖ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า

ปัจจุบันสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการซึ่งยังไม่ได้สรุปผลการตรวจสอบ และการดำเนินโครงการยังไม่แล้วเสร็จเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์เป็นที่ยุติ นอกจากนี้ ใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม คณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟทางคู่ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ยังมีข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญด้านระบบรางและผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร รวมอยู่ด้วยจึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูและให้สำเนาโดยปกปิดหมายเลขโทรศัพท์และลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม เนื่องจากจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมในการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ครั้งที่ ๔-๑ / ๒๕๕๙ ถึงครั้งที่ ๑๐-๒ / ๒๕๖๐ รวม ๗ ครั้ง โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูและให้สำเนาโดยปกปิดหมายเลขโทรศัพท์และลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักงานนโยบาย
และแผนการขนส่งและจราจร ทุกฉบับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีข้อสั่งการท้ายแบบคำขอลงวันที่
๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การ
บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับรายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ทุกฉบับตั้งแต่วันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
การจราจร มีหนังสือ ที่ ศค ๐๘๐๑.๒/๓๔๒๖ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ จัดส่งรายงานการประชุม
อ.ก.พ. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรครั้งที่ ๒ /๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน

๒๕๕๐ และรายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรครั้งที่ ๑ /๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ และชี้แจงว่า ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานตามปกติและมีลักษณะทั่วไป ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เกี่ยวกับ
ผลการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราณี ตปนียวรงค์ ผู้อุทธรณ์มีบันทึก
ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และบันทึกลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายละเอียดของผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายละเอียดของผลการสอบวินัย
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัย
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีบันทึกที่ พิเศษ/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับของทางราชการ
ไม่สามารถให้สำเนาข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น -
ได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ
ดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ ศร
๐๕๓๗/๑๖๐๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการ
พิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนให้ตรวจสอบพฤติกรรมการทุจริต

ของข้าราชการราย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. และนางสาว ค. ว่าได้เสนอโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการบัญชีสิ่งแวดล้อมของธุรกิจอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดนครสวรรค์” เพื่อขอรับทุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในวงเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท และได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยดังกล่าว หลังจากได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยแล้วบุคคลทั้งสองมิได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามที่ได้รับการสนับสนุน กลับนำผลงานสารนิพนธ์ที่นางสาว ค. เสนอเพื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยภาคกลาง จังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง “การศึกษาการบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกรณีศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตในเขตจังหวัดนครสวรรค์” มาเสนอเป็นรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ การกระทำดังกล่าวเป็นเจตนากระทำการทุจริตคอร์รัปชัน โดยทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้เบิกจ่ายเงินสนับสนุนให้กับบุคคลทั้งสอง โดยมีได้ใช้ความรอบคอบตรวจสอบอย่างเพียงพอ การกระทำของบุคคลทั้งสองซึ่งมีฐานะเป็นผู้บริหารของคณะฯ เป็นการหาประโยชน์ให้ตนและพวกพ้อง ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และขัดต่อข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ตามข้อ ๔ (๘) และขัดต่อแนวทางปฏิบัติข้อ ๑ ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์ความประพฤติของนักวิจัยทั่วไปตามประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๗/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ และได้เสนออธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์พิจารณาแล้วเห็นว่า มีมูลตามข้อกล่าวหาตามที่คณะกรรมการได้ตรวจสอบส่วนพยานบุคคลพบว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. เป็นเพียงหัวหน้าโครงการผู้ทำนิติกรรมและสัญญากับมหาวิทยาลัยคู่สัญญา สำหรับการดำเนินการจัดทำวิจัยทั้งหมดนางสาว ค. เป็นผู้จัดทำแต่เพียงผู้เดียว คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นชอบเป็นมติโดยเอกฉันท์ว่าการกระทำของบุคคลทั้งสองมีมูลตามข้อกล่าวหา เห็นสมควรเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยต่อไป

ต่อมา อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่เสนอมายังไม่ชัดเจนในบางประเด็น จึงได้สั่งการให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงใหม่อีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้มีคำสั่งที่ ๙๒๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ทำรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เสนออธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคนมีมูลตามข้อกล่าวหาเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้มีคำสั่งที่ ๗๔๒/๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคน คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนวินัย ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เสนออธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครสวรรค์ โดยเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคนมิได้กระทำความผิดวินัยฐานกระทำการโดยทุจริต มิได้กระทำความผิดตามจรรยาบรรณข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีได้กระทำความผิดจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ เห็นสมควรยุติเรื่อง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์พิจารณารายงานการสอบสวนแล้วสั่งให้ยุติเรื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีบันทึกลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการสอบสวนวินัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ขอร้องข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการตามข้อร้องเรียน รวม ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เห็นว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอร้องข้อมูลนั้นเป็นเอกสารที่ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ ตามคำนิยามข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกอบด้วยคำให้การของพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีการพาดพิงถึงบุคคลภายนอก หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากเปิดเผยอาจเป็นการละเมิดสิทธิของพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

๑. รายละเอียดของผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายละเอียดของผลการสอบสวน
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันจะเข้าหลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนต้องการตรวจสอบพฤติกรรมการทุจริตของข้าราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ลดการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องกันประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายละเอียดของผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายละเอียดของผลการสอบวินัย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง สนข. ขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาความเหมาะสมและ
ออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ในแต่ละครั้ง

สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๙๐๖.๒/๒๖๔๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐
แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการ
ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ในแต่ละ
ครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๓.๒/๔๐๒๓ ลงวันที่
๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เนื่องจากอยู่ระหว่างดำเนินโครงการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ และ สำนักงานการ
ตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) อยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งรายงานการประชุมคณะกรรมการ
ดำเนินการจ้างฯ เป็นส่วนหนึ่งของรายการเอกสารประกอบการตรวจสอบของ สตง. ปัจจุบัน สตง.

ยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการจ้างฯ มีความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดำเนินการจ้างฯ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ สนข. และผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทย ดังนั้น สนข. จึงได้พิจารณาว่าไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องของประกอบกันแล้วข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง มีบันทึก ที่ ๐๐๒๔ (พท).๖(๑๖)/๓๔๘๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำนวนคำให้การของผู้กล่าวหา พยานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อสรุปความเห็นของผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการฟ้องร้องดำเนินคดีกับนาง ก. ตามกฎหมาย

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๐๕๑ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างดำเนินการ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔(พท).๖(๑๖)/๔๑๑๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาง ก. ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ต้องหาในคดีต่าง ๆ และบิดเบือนคดีเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำนวนคำให้การของผู้กล่าวหา พยานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อสรุปความเห็นของผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยในชั้นพิจารณาของ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๔๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า นาง ก. ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ต้องหาในคดีต่างๆ และบิดเบือนคดีเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งให้ตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุงพิจารณา ซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุงมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔(พท).๖๑๗/๔๒๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีความเห็นว่ามีมูลกล่าวหาผู้อุทธรณ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกนายหนึ่ง ซึ่งเป็น - เรียกรับผลประโยชน์จากผู้ต้องหาในคดี บิดเบือนคดีเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิดและเผาทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง ที่ ๘๖๙/๒๕๕๐ จนไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้ต้องหาได้ แต่ในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจคนดังกล่าวอยู่ต่างสังกัดกัน โดยผู้อุทธรณ์ - และเจ้าหน้าที่อีกนายหนึ่งสังกัด - ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๙ ไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งการกับผู้ถูกกล่าวหาทุกคนได้ ตำรวจภูธรภาค ๙ จึงได้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวและเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๓๐๗ แผ่นไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวพร้อมเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมจำนวน ๓๑๒ แผ่น ให้ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เห็นว่าสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำให้การของผู้กล่าวหา พยานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อสรุปความเห็นของผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ต้องหาในคดีต่าง ๆ และบิดเบือนคดีเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่าอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอท่าคันโท ขอคัดสำนวนการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอท่าคันโท ที่ ๔๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ (ที่ถูกคือคำสั่งอำเภอท่าคันโท ที่ ๔๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘)

อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ที่ กส ๐๖๑๘/๑๖๕๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวตามหนังสือสั่งการจังหวัดกาฬสินธุ์ ลับ ที่ กส ๐๐๒๓.๔/๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรียบร้อยแล้ว และได้มีการรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาทราบแล้ว ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาการสอบสวนดังกล่าวนั้น เห็นว่าสามารถให้ได้เฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ (ปค. ๑๔) ซึ่งผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จำนวน ๔ แผ่น เท่านั้น ส่วนสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ร้องและพยานในกรณีดังกล่าว ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของจังหวัดกาฬสินธุ์ และข้อมูลดังกล่าวปรากฏรายชื่อผู้กล่าวหาและพยานผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ

ผู้กล่าวหาและพยานผู้ให้ถ้อยคำในสำนวนเป็นบุคลากรและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเทศบาลตำบลนาตาล การเปิดเผยจึงอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้นอันจะกระทบและเสียหายต่อการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น – ถูกตั้งกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ในการทำสัญญาซื้อขายเครื่องตัดหญ้าโดยกล่าวหาว่าผู้ขายไม่ได้ลงนาม แต่ - เป็นผู้ลงนามเอง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงนายอำเภอท่าคันโท ขอคัดสำนวนการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอท่าคันโท ที่ ๔๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ (ที่ถูกคือคำสั่งอำเภอท่าคันโท ที่ ๔๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘) แต่อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ที่ กส ๐๖๑๘/๑๙๙๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กส ๐๖๑๘/๒๒๒๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอสำนวนการสอบข้อเท็จจริง อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ แจ้งเปิดเผยเฉพาะสำเนา ปค. ๑๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้ร้องบางคนเป็นเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลนาตาล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งภายในองค์กรและทำให้เสียหายกระทบต่อการทำงานในภาคส่วนรวมและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าว ประกอบกับอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นหน่วยงานเบื้องต้นในการพิจารณาและตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ผู้มีอำนาจตัดสินใจในการให้คุณให้โทษทางวินัยเป็นหน้าที่ของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ และศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ แต่งตั้งคณะกรรมการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้มีหนังสือ ที่ กส ๐๑๖๘/๓๐๓๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้จังหวัดกาฬสินธุ์ทราบตามระเบียบของทางราชการ และเรื่องดังกล่าวอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดกาฬสินธุ์ยังไม่เสร็จสิ้น อำเภอกำกันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จึงปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงแก่ผู้ขอทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอกำกันโท ที่ ๔๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งอำเภอกำกันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๑๕๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ขอทราบในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่อำเภอกำกันโทจังหวัดกาฬสินธุ์ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัด
สิงห์บุรี เกี่ยวกับการลงลายมือชื่อในสำเนาข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล
อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ตำแหน่ง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
โพทะเล ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
โพทะเล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. ฎีกาโครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมให้นาง ก. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๒. ฎีกาโครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พร้อมให้นาง ก. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๓. ฎีกายืมเงินและคืนเงินโครงการส่งเสริมสนับสนุนขับเคลื่อนการสร้าง
ภูมิคุ้มกันทางสังคมในมิติวัฒนธรรมตำบลโพทะเล ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมให้นาง ก. ลงลายมือชื่อรับรอง
สำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๔. ใบสั่งซื้อสิ่งจ้างโครงการการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุก่อสร้าง (หินคลุก) จำนวน ๔๐ คิว
เป็นเงิน ๑๕,๔๘๐.๐๐ บาท พร้อมให้นาง ก. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี มีหนังสือ ที่ สห ๗๒๕๐๑/๒๔๒
ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้มีหนังสือ
ที่ สห ๗๒๕๐๑/๒๒๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินฯ และ
การจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๔ รายการ รวม ๓๒ แผ่น ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแล้ว และขอให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะ
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ลงนามรับรองสำเนาเอกสารนั่นเอง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
สำนักงานปลัดฯ ที่ สห ๗๒๕๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วน

ตำบลโพทะเล เพื่อขอให้นาง ก. ผู้อำนวยการกองคลัง ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอทุกแผ่น โดยผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าไม่ทราบว่สำเนาเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ถ่ายมาจากต้นฉบับจริงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล ได้มีหนังสือ ที่ สท ๗๒๕๐๑/๒๓๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปสอบทานหรือตรวจสอบความถูกต้องกับต้นฉบับได้ ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ จากองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล อำเภอยางบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริงเป็นลายลักษณ์อักษร ในประเด็นที่ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการที่ขัดแย้งให้เกิดความล่าช้า ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานตามนโยบายพัฒนาท้องถิ่นกับพนักงานส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลในองค์กร ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ แต่ไม่ได้มีการลงนามรับรองความถูกต้องโดยบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ระบุ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ในฐานะร้องปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ร้องขอนั้นได้ แต่ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านเพื่อขอให้นาง ก. ผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอทุกแผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ได้รับรองสำเนา จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ คงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความหมายว่าผู้ขอต้องได้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้องเช่นเดียวกับต้นฉบับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐครอบครองหรือควบคุมดูแลอยู่ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร

แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้รับรองสำเนา ย่อมทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่อาจนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปใช้ประโยชน์ได้เช่นเดียวกับต้นฉบับเอกสาร คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองสำเนาเอกสารราชการ ตามข้อ ๓๐ กำหนดว่า หนังสือที่จัดทำขึ้นโดยปกติให้มีสำเนาฉบับเก็บไว้ที่ต้นเรื่อง ๑ ฉบับ และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่หน่วยงานสารบรรณกลาง ๑ ฉบับ สำเนาฉบับให้ผู้ลงชื่อลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อ และให้ผู้ร่างผู้พิมพ์และผู้ตรวจลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อไว้ที่ข้างท้ายขอบล่างด้านขวาของหนังสือ และตามข้อ ๓๑ กำหนดว่า หนังสือที่เจ้าของหนังสือเห็นว่ามีส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องควรได้รับทราบด้วย โดยปกติให้ส่งสำเนาไปให้ทราบโดยทำเป็นหนังสือประทับตรา สำเนาหนังสือนี้ให้มำรับรองว่าสำเนาถูกต้อง โดยให้เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไปซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องลงลายมือชื่อรับรอง พร้อมทั้งลงชื่อตัวบรรจง และตำแหน่งที่ขอบล่างของหนังสือ หากพิจารณาเทียบเคียงกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ดังกล่าว ผู้รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารจึงเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ระบุประสงค์ให้เป็นผู้รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร และเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้รับรองสำเนาถูกต้องพร้อมส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ ที่มีคำรับรองว่า สำเนาถูกต้อง หรือจัดให้มีการรับรองสำเนา และส่งข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และว่าที่ร้อยเอก - ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหา นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ จังหวัดกาฬสินธุ์ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดกาฬสินธุ์
๒. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

๓. สรรพเอกสารประกอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ เช่น ฎีกาเบิกจ่ายเงิน บันทึกรายรับ-จ่าย บันทึกรายการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน ฯลฯ

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๓๓.๔/๘๖๘๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลของราชการที่อยู่ในความครอบครองดูแลของหน่วยงานโดยได้กำหนดชั้นความลับ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) เอกสารดังกล่าวปรากฏชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคล รวมทั้งข้อความที่ทำให้ทราบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคล การเปิดเผยอาจทำให้กระทบสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดของพยานบุคคลในการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ คือนาย ก.ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลพระบุ และว่าที่ร้อยเอก - ปัจจุบันดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ขณะที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลหนองสอและปลัดเทศบาลตำบลหนองสอ นั้น เทศบาลตำบลหนองสอได้สนับสนุนงบประมาณในโครงการปฏิบัติธรรมวันวิสาขบูชาให้แก่วัด

ประสิทธิ์ไชยารามและวัดมхамัจฉารามตามที่ขอรับการสนับสนุน แต่จากการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณได้พบว่าวัดมхамัจฉารามได้จัดทำบันทึกข้อตกลงการสนับสนุนงบประมาณกับเทศบาลตำบลหนองสอ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ส่วนวัดประสิทธิ์ ไชยารามซึ่งขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ บาท ไม่พบบันทึกข้อตกลงการสนับสนุนงบประมาณแต่อย่างใด ผู้พุทธธรณ์และพนักงานเทศบาลตำบลหนองสอได้รายงานต่อนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอเพื่อให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา จึงทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์โดยกล่าวหา นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอกับพวก ว่าร่วมกันฉ้อโกงเงินของเทศบาลตำบลหนองสอ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยการจัดทำโครงการอันเป็นเท็จและ เบิกค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้กับวัดโดยไม่ได้นำเงินไปใช้จ่ายจริง และมีหนังสือขอทราบผลการดำเนินการและขอ ข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดกาฬสินธุ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กส ๐๐๒๓.๔/๑๓๕๑๙ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า เรื่องการร้องเรียนของผู้พุทธธรณ์นั้น จังหวัดกาฬสินธุ์มีคำสั่งที่ ๑๓๗๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงได้สอบพยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสาร ทั้งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์และรายงานการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรลำปาว และจัดทำรายงานผลการ ตรวจสอบ/สอบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนการใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เสนอต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ มีเนื้อหาโดยสรุปว่าโครงการปฏิบัติธรรมวันวิสาขบูชาที่เทศบาลตำบล หนองสอให้การสนับสนุนงบประมาณให้แก่วัดประสิทธิ์ไชยารามและวัดมхамัจฉารามนั้น เมื่อดำเนิน โครงการเสร็จสิ้นวัดทั้งสองแห่งได้รายงานการใช้จ่ายเงินต่อเทศบาลตำบลหนองสอ ซึ่งเป็นไปตาม หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่องการ ตั้งงบประมาณรายจ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนกรณีที่มีการ กล่าวหาว่าร่วมกันฉ้อโกงเงินของเทศบาลตำบลหนองสอ ระหว่างนายกเทศมนตรีกับวัดทั้งสองแห่ง เมื่อพิจารณารายงานการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรลำปาว คดีอาญา ที่ ๑๖๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ คดีระหว่างว่าที่ร้อยเอก - ร้อยโทชกกล่าวโทษ นาย ก. กับพวก ฐานความผิด เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต พนักงานอัยการจังหวัดกาฬสินธุ์มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องนาย ก. กับพวก ในข้อหาฉ้อโกง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า วัดที่ขอรับ เงินอุดหนุนทั้งสองแห่งได้รายงานผลการใช้จ่ายเงินตามโครงการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนด และเมื่อเทศบาลตำบลหนองสอได้รับรายงานผลการใช้จ่ายเงินจากวัด

ทั้งสองแห่งแล้ว ก็ไม่ได้หักท้วงใด ๆ กับวัด การดำเนินการในส่วนนี้จึงไม่อาจพิจารณาเป็นข้อบกพร่องได้จึงเห็นควรยุติเรื่อง ส่วนข้อกล่าวหาในเรื่องการฉ้อโกง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นพ้องกับพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ จึงเห็นควร ยุติเรื่อง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการ “เห็นชอบตามที่คณะกรรมการเสนอ” ส่วนเหตุที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างพิจารณาของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งอาจกระทบสิทธิหรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้องหรือ ที่เป็นพยานบุคคล ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ (๑) คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๑๓๗๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (๒) รายงานผลการตรวจสอบ/สอบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนการใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ และ (๓) เอกสารประกอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันจะเข้าหลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินการเรื่องที่ได้อ้างเรียนดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องกันประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดกาฬสินธุ์เปิดเผย คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๑๓๗๒/๒๕๖๐

ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการตรวจสอบ/ สอบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนการใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของ เทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ และเอกสารประกอบ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัด
สิงห์บุรี เกี่ยวกับการลงลายมือชื่อในสำเนาข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล
อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
โพทะเล ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
โพทะเล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. สมุดลงบันทึกข้อความรับ-ส่ง ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เฉพาะเดือนกรกฎาคม พ.ศ.
๒๕๕๔ และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ พร้อมให้นางสาว ข.
เจ้าพนักงานธุรการ ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๒. ฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนสมาชิกและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล
ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมให้นาง ค. ลงลายมือชื่อ
รับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๓. ฎีกาโครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมให้นาง ค. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๔. ฎีกาโครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พร้อมให้นาง ค. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๕. ฎีกายืมเงินและคืนเงินโครงการส่งเสริมสนับสนุนขับเคลื่อนการสร้างภูมิคุ้มกัน
ทางสังคมในมิติวัฒนธรรมตำบลโพทะเล ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมให้นาง ค. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนา
ถูกต้องทุกฉบับ

๖. ใบสั่งซื้อสั่งจ้างโครงการการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุก่อสร้าง (หินคลุก) จำนวน ๔๐ คิว เป็นเงิน ๑๕,๔๘๐.๐๐ บาท พร้อมให้นาง ค. ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

๗. ใบขออนุมัติซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล พร้อมให้นาง ง. หัวหน้าสำนักงานปลัดฯ ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี มีหนังสือ ที่ สท ๗๒๕๐๑/๒๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงผู้ยุทธธณ์แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้มีหนังสือ ที่ สท ๗๒๕๐๑/๒๒๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินฯ และการจัดซื้อจ้าง จำนวน ๗ รายการ รวม ๕๐๖ แผ่น ตามที่ผู้ยุทธธณ์ขอแล้ว และขอให้ผู้ยุทธธณ์ในฐานะ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลเป็นผู้ลงนามรับรองสำเนาเอกสารนั้นเอง ผู้ยุทธธณ์มีหนังสือ สำนักงานปลัดฯ ที่ สท ๗๒๕๐๑/๒๓๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล เพื่อขอให้นาง ค. ผู้อำนวยการกองคลัง นางสาว ง. หัวหน้าสำนักงานปลัดฯ และนางสาว ข. เจ้าพนักงานธุรการ ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ผู้ยุทธธณ์ขอทุกแผ่น โดยผู้ยุทธธณ์ชี้แจงว่าไม่ทราบว่สำเนาข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลส่งให้ผู้ยุทธธณ์นั้นได้ถ่ายมาจากต้นฉบับจริงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้มีหนังสือ ที่ สท ๗๒๕๐๑/๒๓๔ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ยุทธธณ์ไปสอบทานหรือตรวจสอบความถูกต้องกับต้นฉบับได้ ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล

ผู้ยุทธธณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธธณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธธณ์ เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่ ผู้ยุทธธณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ จากองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริงเป็นลายลักษณ์อักษร ในประเด็นที่ผู้ยุทธธณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการที่ขัดแย้งให้เกิดความล่าช้า ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานตามนโยบายพัฒนาท้องถิ่นกับพนักงานส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลในองค์กร

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ แต่ไม่ได้มีการลงนามรับรองความถูกต้องโดยบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ระบุ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอนั้นได้ แต่ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านเพื่อขอให้นาง ค. ผู้อำนวยการกองคลัง นางสาว ง. หัวหน้าสำนักงานปลัดฯ และนางสาว ข. เจ้าพนักงานธุรการ เป็นผู้ลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอทุกแผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๗ รายการ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ได้รับรองสำเนา จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ คงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความหมายว่าผู้ขอต้องได้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้องเช่นเดียวกับต้นฉบับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐครอบครองหรือควบคุมดูแลอยู่ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้รับรองสำเนา ย่อมทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่อาจนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปใช้ประโยชน์ได้เช่นเดียวกับต้นฉบับเอกสาร คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองสำเนาเอกสารราชการ ตามข้อ ๓๐ กำหนดว่า หนังสือที่จัดทำขึ้นโดยปกติให้มีสำเนาฉบับเก็บไว้ที่ต้นเรื่อง ๑ ฉบับ และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่หน่วยงานสารบรรณกลาง ๑ ฉบับ สำเนาฉบับให้ผู้ลงชื่อลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อ และให้ผู้ร่างผู้พิมพ์และผู้ตรวจลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อไว้ที่ข้างท้ายขอบล่างด้านขวาของหนังสือ และตามข้อ ๓๑ กำหนดว่า หนังสือที่เจ้าของหนังสือเห็นว่ามีส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องควรได้รับทราบด้วย โดยปกติให้ส่งสำเนาไปให้ทราบโดยทำเป็นหนังสือประทับตรา สำเนาหนังสือนี้ให้มีคำรับรองว่าสำเนาถูกต้อง โดยให้เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไปซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องลงลายมือชื่อรับรอง พร้อมทั้งลงชื่อตัวบรรจง และตำแหน่งที่ขอบล่างของหนังสือ หากพิจารณาเทียบเคียงกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ดังกล่าว ผู้รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารจึงเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ไม่จำเป็น

ต้องเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์ระบุประสงค์ให้เป็นผู้รับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร และเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเลได้รับรองสำเนาถูกต้องพร้อมส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพทะเล จังหวัดสิงห์บุรี ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๗ รายการ ที่มีคำรับรองว่า สำเนาถูกต้อง หรือจัดให้มีการรับรองสำเนา และส่งข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์ เกี่ยวกับที่ราชพัสดุแปลง
เรือนจำชั่วคราวเขากบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมธนารักษ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และพวกรวม ๗ คน ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ
ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงธนารักษ์พื้นที่นครสวรรค์ ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ขอข้อมูล
ข่าวสารหลักฐานการนำส่งที่ดินขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบ ในท้องที่หมู่ที่ ๘
หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พร้อม
คำรับรองสำเนาถูกต้อง

ธนารักษ์พื้นที่นครสวรรค์มีหนังสือ ที่ กค ๐๓๑๑.๒๒/๒๔๔๐ ลงวันที่
๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร
ที่ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และการร้องขอของผู้อุทธรณ์
เป็นกรณีที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการนำเรื่องขึ้นสู่กระบวนการพิสูจน์สิทธิตามขั้นตอนของ
ทางราชการ ซึ่งจะมีการพิจารณาเอกสารหลักฐานตามวิธีการและขั้นตอนทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของกรมธนารักษ์ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมธนารักษ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และ
เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกเป็นราษฎรหมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และ
หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับความเดือดร้อน

กรณีเรือนจำกลางนครสวรรค์ (กรมราชทัณฑ์) นำช่างรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์ทำการรังวัดทับที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของราษฎร ซึ่งราษฎรได้ทำการคัดค้านและมีกรณีพิพาทกันตลอดมา ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 มีผลบังคับใช้ เรือนจำกลางจังหวัดนครสวรรค์ (กรมราชทัณฑ์) ได้นำที่ดินแปลงพิพาทกับราษฎรดังกล่าวให้จังหวัดนครสวรรค์นำส่งขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุกับสำนักงานราชพัสดุจังหวัดนครสวรรค์ และสำนักงานราชพัสดุจังหวัดนครสวรรค์ได้นำที่ดินแปลงดังกล่าวส่งขึ้นทะเบียนกลางกรมธนารักษ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ราษฎรเห็นว่าการนำที่ดินแปลงพิพาทไปขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ เรือนจำกลางนครสวรรค์ (กรมราชทัณฑ์) มีหลักฐานสำคัญการได้มาของที่ดินที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร จึงให้ตัวแทนทำหนังสือถึงอธิบดีกรมธนารักษ์เพื่อขอถ่ายสำเนาเอกสารหลักฐานการนำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุในที่ดินแปลงพิพาทดังกล่าว แต่กรมธนารักษ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมธนารักษ์มีหนังสือ ด่วน ที่ กค ๐๓๐๒/๑๔๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงสรุปความได้ว่า กรมธนารักษ์มิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบ โดยส่งเอกสารหลักฐานให้กับผู้อุทธรณ์ กับพวก เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หลักฐานการนำที่ดินขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบ ในท้องที่หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมธนารักษ์เปิดเผยขอข้อมูลข่าวสารหลักฐานการนำที่ดิน ขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงเรือนจำชั่วคราวเขากบในท้องที่หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบล นครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. เกี่ยวกับ
รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหาร
สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
(สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.) มีหนังสือ ลับ ที่ พิเศษ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ สกสค. ขอข้อมูลข่าวสาร ผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ที่ ๒๘๓/๒๕๕๙ ลงวันที่
๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. รายงานผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อ
เลขาธิการคณะกรรมการ สกสค.

๒. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่กระทบหรือเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

๓. พยานเอกสาร

สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. โดยสำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิครู มีบันทึก
ที่ ๓๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยบันทึกถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้ไว้ต่อ
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้
อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีถ้อยคำของบุคคลอื่นที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิของพยานที่ได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและ
กระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนต่อคณะทำงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่ามีการทุจริตภายในศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครู กระทรวง ศึกษาธิการได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. พิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าวในประเด็นการทุจริตการจัดซื้อหมึกเครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์ การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการขนย้ายที่ทำการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครู การจัดประชุมสัมมนาโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตครูตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การเบิกเงินค่าเบี้ยประชุมข้าช้อน และ การปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครู คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทำการสืบสวนแล้วรายงานผลการดำเนินการโดยมีความเห็นว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครู ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บังคับบัญชาของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครูดังกล่าวและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร ผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๕๒๐๘.๓/๑๔๕๐๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครู ตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง อันเป็นการดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ หากสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. อนุญาตให้เปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ที่ ๒๘๓/๒๕๕๕

ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และพยานเอกสารในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาและหนังสือแต่งตั้งผู้แทน จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาที่ดำเนินการกำกับดูแลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งและจราจร (ที่หมายรวมถึงสมัยที่ยังเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกด้วย) ทุกโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๓๙-๒๕๕๙

๒. หนังสือแต่งตั้งผู้แทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๙๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่าได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาและหนังสือแต่งตั้งผู้แทน แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาที่อยู่ในการกำกับดูแลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งและจราจร (ที่หมายรวมถึงสมัยที่ยังเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกด้วย) ทุกโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๕๙ นั้น รายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๔๖ สนข. แจ้งว่าไม่มี ส่วนรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๙ สนข. ได้ส่งมอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปแล้ว สำหรับหนังสือแต่งตั้งผู้แทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ สนข. แจ้งปฏิเสธการเปิดเผย

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และชี้แจงด้วยวาจาว่า รายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๙ ไม่สามารถจัดหาได้ ส่วนรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ และรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๙ ได้ส่งมอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนหนังสือแต่งตั้งผู้แทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งปัจจุบันยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า รายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๙ เห็นว่า เมื่อ สนข. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ และรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๙ เมื่อผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับรายละเอียดงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับสำเนาหนังสือคู่ฉบับ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือคู่ฉบับที่มีลายมือชื่อผู้ร่าง ผู้พิมพ์ เจ้าของเรื่อง ผู้ตรวจ อยู่ข้างท้ายของหนังสือ ดังนี้

๑. หนังสือ สนข. ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๕๔๗ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๒. หนังสือ สนข. ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๓๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐
๓. หนังสือ สนข. ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๕๐๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๔. หนังสือ สนข. ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๕๖๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๖๐๙ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเป็นการขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการและเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือคู่ฉบับที่มีลายมือชื่อผู้ร่าง ผู้พิมพ์ เจ้าของเรื่อง ผู้ตรวจ อยู่ข้างท้ายของหนังสือ แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ต้องการทราบลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ตรวจสอบเปรียบเทียบเกี่ยวกับการปลอมลายมือชื่อ

ผู้แทน สนข. ชี้แจงว่า

๑. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ และ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) อยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งปัจจุบัน สตง. ยังไม่สรุปผลการตรวจสอบสำหรับโครงการดังกล่าว สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เป็นการขอข้อมูลบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร สนข. จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือที่ สนข. แจงให้ที่ปรึกษาโครงการฯ จัดหาข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สนข. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจรเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและ
แผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบลงลายมือชื่อของที่ปรึกษาและ
ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ที่เข้าร่วมประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น โครงการศึกษาความเหมาะสม
และออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จำนวน ๑๑ ครั้ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๙๐๖.๒/๒๖๕๘
ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕)
และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการขอ
บอยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการ
ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ในแต่
ละครั้ง แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๓.๒/๔๐๒๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่า

๑. เนื่องจากใบลงลายมือชื่อของที่ปรึกษาและผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนเป็นเอกสาร ส่วนหนึ่งของรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อยู่ระหว่างนำเสนอต่อสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอน รวมทั้งปัจจุบัน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ระหว่างการตรวจสอบโครงการฯ ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยัง ไม่ได้สรุปผลการตรวจสอบ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการฯ ยังไม่แล้วเสร็จเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์เป็นยุติ ซึ่งมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วม การสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยเป็นเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมฯ ที่อยู่ระหว่างนำเสนอสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ การจราจรจึงได้พิจารณาว่าไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. นอกจากนี้ ใบลงลายมือชื่อของที่ปรึกษาและผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนารับฟังความ คิดเห็นของประชาชนฯ ยังมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนการ ขนส่งและจราจรจึงได้พิจารณาว่าไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบและให้
สำเนาโดยปกปิดหมายเลขโทรศัพท์และลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม เนื่องจากจะเป็นการรुकล้ำสิทธิ
ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบและให้สำเนามีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์
โดยปกปิดหมายเลขโทรศัพท์และลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาที่ดินเกี่ยวกับคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - กรมพัฒนาที่ดิน ไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีความจำเป็นต้องใช้เอกสารคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อแสดงต่อศาล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอข้อมูลคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด

กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน มีบันทึก ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๗ กำหนดว่า ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจัดให้มีการแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล ดังนั้น การเปิดเผยคำสั่งเลื่อนเงินเดือนดังกล่าวข้างต้น จึงขัดกับ กฎ ก.พ. จึงไม่สามารถให้สำเนาคำสั่งดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข่าวสารของกรมพัฒนาที่ดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาที่ดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน ขอข้อมูลคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด แต่กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดินปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมพัฒนาที่ดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๘๔๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๗ กำหนดว่า ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจัดให้มีการแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละคน ประกอบกับคำสั่งกรมพัฒนาที่ดิน ที่ ๑๑๒๐/๒๕๕๕ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการในสังกัดกรมพัฒนาที่ดิน ตามผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีที่ผ่านมา (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕) จำนวน ๑,๒๗๔ ราย ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อ – สกุล ตำแหน่ง และส่วนราชการ เงินเดือนก่อนเลื่อน ให้ได้รับเงินเดือน จำนวนเงินที่เลื่อน เปอร์เซ็นต์ที่เลื่อน ฐานในการคำนวณ และผลการประเมิน โดยรายละเอียดการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และเป็นการขัดต่อมาตรา ๒๔ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ คำสั่งกรมพัฒนาที่ดินที่ ๑๑๒๐/๒๕๕๕ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ และบัญชีรายละเอียดแนบท้าย เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัดกรมพัฒนาที่ดินที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบอันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดอาจรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรปกปิดข้อมูล เงินเดือนก่อนเลื่อน ให้ได้รับเงินเดือน จำนวนเงินที่เลื่อน เปอร์เซ็นต์ที่เลื่อน และฐานในการคำนวณ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมพัฒนาที่ดิน เปิดเผยคำสั่งกรมพัฒนาที่ดิน ที่ ๑๑๒๐/๒๕๕๕ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ และบัญชีรายละเอียดแนบท้าย โดยปกปิดข้อมูล เงินเดือนก่อนเลื่อน ให้ได้รับเงินเดือน จำนวนเงินที่เลื่อน เพอร์เซ็นต์ที่เลื่อน และฐานในการคำนวณ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเกี่ยวกับ
คะแนนการประเมิน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสภาการศึกษา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินบุคคลและพิจารณาคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๗ ซึ่งนาย ก. และผู้อุทธรณ์ - จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. เอกสารการให้คะแนนประเมินของศาสตราจารย์ ข. นาย ค. นาง ข. และนางสาว ค. ที่ให้แก่ นาย ก.

๒. เอกสารการให้คะแนนประเมินของศาสตราจารย์ ข. นาย ค. นาง ข. และนางสาว ค. ที่ให้แก่ผู้อุทธรณ์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีหนังสือที่ ศธ ๐๓๐๑.๒/๗๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้มีมติเห็นชอบให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งและไม่เป็นการล่วงเกินสิทธิของบุคคลให้เปิดเผยเฉพาะคะแนนประเมินของกรรมการในแต่ละคน แต่ให้ปกปิดชื่อและความเห็นของกรรมการประเมิน รวมทั้งข้อมูลที่ปรากฏส่วนอื่นที่มีผลกระทบต่อกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์

จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาว่า เนื่องจากการปกปิดไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้คะแนนในเอกสารการให้คะแนนประเมิน จึงขอให้เปิดเผยชื่อผู้ให้คะแนนดังกล่าว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๓๐๖.๔/๑๒๘๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้มีมติว่าไม่ควรเปิดเผยชื่อกรรมการผู้ให้คะแนนในแต่ละท่าน เนื่องจากจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า เนื่องจากการปกปิดไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้คะแนน และจากการตรวจสอบใบให้คะแนนนั้นเชื่อได้ว่าการให้คะแนนแทนกันหรือมีใบให้คะแนน ๒ ใบที่ให้คะแนนโดยบุคคลคนเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ชื่อผู้ให้คะแนนจึงเป็นประเด็นสำคัญในการปกป้องสิทธิภายใต้กรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอรบชื่อกรรมการผู้ให้คะแนนแต่ละท่านในเอกสารการให้คะแนนการประเมินบุคคลและพิจารณาคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษาที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อกรรมการผู้ให้คะแนนแต่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามีหนังสือที่ ศธ ๐๓๐๔/๒๓๔๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีมติไม่เปิดเผยชื่อกรรมการผู้ให้คะแนนในแต่ละท่าน เนื่องจากจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดย

ไม่สมควรและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะที่ปกปิดคือรายชื่อและความเห็นของกรรมการประเมินในเอกสารการให้คะแนนประเมินเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา การเปิดเผยข้อมูลจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการประเมินบุคคลและพิจารณาคัดเลือกบุคคลประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานอย่างเพียงพอว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว รายชื่อและความเห็นของกรรมการประเมินจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากความเห็นของกรรมการประเมินมีลักษณะเป็นการเขียนด้วยลายมือ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานภายในองค์กรได้จึงเห็นสมควรให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจัดพิมพ์ความเห็นดังกล่าวให้ตรงตามต้นฉบับแต่ไม่ให้ทราบว่าเป็นความเห็นของกรรมการประเมินท่านใดและเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเปิดเผยชื่อกรรมการผู้ให้คะแนนในเอกสารการให้คะแนนประเมิน และให้จัดพิมพ์ความเห็นของกรรมการประเมินดังกล่าวให้ตรงตามต้นฉบับแต่ไม่ให้ทราบว่าเป็นความเห็นของกรรมการประเมินท่านใด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับคำสั่งและรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๐ ถึง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

ข้อ ๑ เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคู่มือปฏิบัติงาน

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินคู่มือการ
ปฏิบัติงาน

(๒) ผลการประเมินของคณะกรรมการตาม (๑)

(๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา
คู่มือการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๒ เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเพิ่มสะสมงาน

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินเพิ่มสะสมงาน

(๒) ผลการประเมินของคณะกรรมการตาม (๑)

(๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา
เพิ่มบันทึกของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๓ เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเพิ่มบันทึกสมรรถนะ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินแฟ้มบันทึก
สมรรถนะ

(๒) ผลการประเมินของคณะกรรมการตาม (๑)

(๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา
แฟ้มบันทึกของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๔ เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคุณลักษณะและจรรยาบรรณ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๘๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน
คุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

(๒) ผลการประเมินของกรรมการ (รายบุคคล) ตามแบบประเมินคุณลักษณะ
และจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สาย
สนับสนุน เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วนการประเมินผู้อุทธรณ์

(๓) สรุปการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร
เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วน
การประเมินผู้อุทธรณ์

(๔) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและ
จรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

ข้อ ๕ เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินการต่อสัญญาจ้าง

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย

(๒) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินการต่อสัญญาจ้าง

ข้อ ๖ รายงานการประชุมของอธิการบดีและรองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศร ๐๕๕๑.๐๑/๖๒๔ ลงวันที่ ๑๖
ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศร ๐๕๕๑.๐๑/๖๕๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้อ ๑(๒) ข้อ ๒(๒) ข้อ ๓(๒) ข้อ ๔(๑) ข้อ ๔(๒) (๓) และข้อ ๕(๑)
แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อ ๑ (๓) ข้อ ๒ (๑) (๓) ข้อ ๓ (๑) (๓) ข้อ ๔ (๔) และข้อ ๕ (๒) โดยให้เหตุผลว่า
มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดทำข้อมูลดังกล่าวขึ้นมา จึงไม่มีอยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลในข้อ ๑ (๑)
และข้อ ๖ ให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการดำเนินงาน
ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งการเปิดเผยเอกสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายและการบริหารงาน

ภายในมหาวิทยาลัยเสื่อมประสิทธิภาพได้ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ คำชี้แจงเป็นหนังสือ และด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ และไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างจึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างจากมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยมหาวิทยาลัยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รวมถึงข้อมูลตามข้อ ๔ (๓) ซึ่งมหาวิทยาลัยได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วเช่นกัน ดังปรากฏตามหนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๖๕๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ สำหรับการพิจารณาประเมินแฟ้มสะสมงานและแฟ้มบันทึกของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นการพิจารณาตามผลงานตามรอบการประเมินปกติ โดยไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสำหรับการประเมินเฉพาะกรณี (ข้อ ๒ (๑) และข้อ ๓ (๑)) ด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่ได้มีการจัดทำรายงานการประชุมดังกล่าว (ข้อ ๒ (๓) และข้อ ๓ (๓)) ส่วนการพิจารณาคุณสมบัติปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ (ข้อ ๑ (๓)) และการประเมินการต่อสัญญาจ้าง (ข้อ ๕ (๒)) ไม่ได้มีการจัดทำรายงานการประชุมแต่อย่างใด ส่วนข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารในข้อ ๑ (๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ๑๐๐๘/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคู่มือปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ถูกกำหนดขึ้นความลับเป็นเอกสารลับ ซึ่งมหาวิทยาลัยเคยมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ๒๑๓๓/๒๕๕๖ เรื่อง ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

สั่ง ณ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ กำหนดรายชื่อข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องเปิดเผยเพื่อเป็นระเบียบปฏิบัติแก่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย ทั้งคำสั่งดังกล่าวยังเป็นการแต่งตั้งคณะบุคคลขึ้นมาดำเนินการประเมินคู่มือปฏิบัติงานอันเป็นการพิจารณาที่ส่งผลกระทบเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยเกรงว่า อาจเกิดการใช้อิทธิพลครอบงำ การบังคับข่มขู่เพื่อมุ่งประสงค์ต่อผลอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเมื่อมีผลการพิจารณาออกมาแล้วอาจเกิดความไม่ปลอดภัยแก่คณะกรรมการได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของคณะกรรมการ และเพื่อให้คณะกรรมการดำเนินงานได้อย่างเป็นอิสระปราศจากความหวาดเกรงยั้งตรายจากการปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยจึงมีความเห็นว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของคณะกรรมการได้ ส่วนข้อมูลในข้อ ๖ รายงานการประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เนื่องจากเป็นรายงานการประชุมในคราวการประชุมที่มีวาระการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยยื่นความประสงค์ขอต่อสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวนหลายราย โดยรายงานการประชุมดังกล่าวจะต้องปรากฏข้อพิจารณาถึงพฤติกรรมและคุณสมบัติทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละราย และมีการระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละรายไว้อย่างชัดเจน และกรรมการมีการพิจารณาลงมติด้วยเหตุผลแตกต่างกัน อันเป็นความเห็นส่วนบุคคลของกรรมการแต่ละคนเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณสมบัติของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละราย อันเป็นการพิจารณาที่ส่งผลกระทบเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องด้วยลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวยังเป็นข้อมูลซึ่งถ้าเปิดเผยอาจมีผลกระทบในทางเสื่อมเสียแก่ผู้ไม่มีส่วนได้เสียรายอื่น มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่าหากเปิดเผยจะทำให้การบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยเสื่อมประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๕ ข้อ รวม ๑๖ รายการ ดังนี้

ข้อ ๑(๒) ข้อ ๒(๒) ข้อ ๓(๒) ข้อ ๔(๑) ข้อ ๔(๒) ข้อ ๔(๓) และข้อ ๕(๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ แจ้งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ข้อ ๑ (๓) ข้อ ๒(๑) ข้อ ๒(๓) ข้อ ๓(๑) ข้อ ๓(๓) ข้อ ๔(๔) และข้อ ๕(๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ อ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงข้อมูลข่าวสารในข้อ ๑(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ๑๐๐๘/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคู่มือปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม และข้อ ๖ รายงานการประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการดำเนินการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานของมหาวิทยาลัยที่หมดสัญญาจ้าง ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่เป็นการอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคู่มือปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดอย่างไร ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งรายงานการประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติต่อสัญญาจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกระทบบสิทธิ และควรได้ทราบเหตุผลในพิจารณาดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในข้อ ๑(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ๑๐๐๘/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคู่มือปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม และข้อ ๖ รายงานการประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวมีการพิจารณาการต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยรายอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดย

ไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยรายงานการประชุมเฉพาะวาระที่พิจารณาในเรื่องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้อ ๑(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคู่มือปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม และข้อ ๖ รายงานการประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ เฉพาะวาระที่พิจารณาในเรื่องของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม อธิการบดีและรองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๖๒๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อีกทั้ง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายและการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยเสื่อมประสิทธิภาพได้ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ คำชี้แจงเป็นหนังสือ และด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัย

ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ และไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๓๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงาน มหาวิทยาลัย สายวิชาการ ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างจากมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอรายงาน การประชุมอธิการบดีและรองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ โดยมหาวิทยาลัยเห็นว่า รายงานการประชุมในครั้งดังกล่าวมีวาระการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยยื่นความประสงค์ขอต่อสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวนหลายราย และปรากฏข้อพิจารณาถึงพฤติกรรมและคุณสมบัติทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของพนักงาน มหาวิทยาลัยแต่ละราย ซึ่งมีการระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละรายไว้อย่างชัดเจน และ กรรมการมีการพิจารณาลงมติด้วยเหตุผลแตกต่างกัน อันเป็นความเห็นส่วนบุคคลของกรรมการแต่ละคนเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณสมบัติของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละราย อันเป็นการพิจารณาที่ ส่งผลกระทบเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นความเห็นหรือ คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องด้วยลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง เอกสารดังกล่าวยังเป็นข้อมูลซึ่งหากเปิดเผยอาจมีผลกระทบในทางเสื่อมเสียแก่ผู้ไม่มีส่วนได้ เสียรายอื่น และจะทำให้การบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยเสื่อมประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการ ประชุมอธิการบดี รองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการดำเนินการพิจารณาอนุมัติหรือไม่ อนุมัติต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานของมหาวิทยาลัยที่หมดสัญญาจ้าง ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ใช่อุปสรรคต่อการปฏิบัติ หน้าที่ของกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในรายงานการประชุมมีการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติต่อสัญญาจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยรายอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยรายงานการประชุมเฉพาะวาระที่พิจารณาในเรื่องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมอธิการบดีและรองอธิการบดี ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ เฉพาะวาระที่พิจารณาในเรื่องของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึง
เลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมี
สโมสรวางข้ออ้างใช้ตราสัญลักษณ์ รัชกาลที่ ๖ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
๒. รายละเอียดการสอบสวนการให้ปากคำของผู้ถูกร้อง และพยานที่เกี่ยวข้อง
๓. สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการ
๔. หลักฐานพยานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
๕. เอกสารการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน

สำนักงานลูกเสือแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สค ๕๔๐๐/๕๕๖๗ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม
๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการเรื่องดังกล่าว
ยังไม่แล้วเสร็จและไม่ได้ข้อยุติ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำได้
ประกอบกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นคำสั่งลับ จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมาย
คุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ขอให้พิจารณาได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - และนายกสโมสรลูกเสือธีราวุธฐานุสรณ์ ได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ของนาย ข. ในขณะที่ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติซึ่งได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ออนไลน์ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในหัวข้อข่าว “สสช.แจ้งความสโมสรแอบอ้างใช้ตราสัญลักษณ์ ร.๖” ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำให้สัมภาษณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายแก่สโมสรลูกเสือต่างๆ มากมาย เพราะไม่รู้ว่สโมสรลูกเสือของตนอยู่ในข่ายความผิดตามที่นาย ข. กล่าวอ้างหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๕๔๐๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานลูกเสือแห่งชาติได้รับสำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ ที่ ๒๘๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จากสำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ สำนักงานลูกเสือแห่งชาติยังไม่ได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นว่าเสร็จสิ้นเป็นที่ยุติแล้วหรือไม่ ตลอดจนคำสั่งดังกล่าวมิได้เป็นคำสั่งที่มีชั้นความลับกำกับไว้ ซึ่งคลาดเคลื่อนจากที่สำนักงานลูกเสือแห่งชาติแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากได้รับทราบจากนาย ค. ประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า คำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวเป็นคำสั่งลับ ซึ่งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานลูกเสือแห่งชาติมีเพียงสำเนาเท่านั้น ส่วนเอกสารต้นฉบับอยู่ในความครอบครองของสำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และผู้แทนสำนักงานลูกเสือแห่งชาติเข้าชี้แจง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักราชเลขาธิการมีหนังสือไปยังสำนักงานลูกเสือแห่งชาติเพื่อขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีสโมสรลูกเสือบางแห่งจัดจำหน่ายเข็มบำรุงเสือป่าโดยใช้รูปอักษรพระบรมนามาภิไธยในรัชกาลที่ ๖ โดยไม่ได้รับ

อนุญาตซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา สำนักงานลูกเสือแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน ๔ คน ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ คน และนิติกรของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ จำนวน ๑ คน ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า สโมสรดังกล่าวมีการกระทำซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมจัดส่งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังเลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติทราบ โดยเลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติเห็นว่า สำนักงานลูกเสือแห่งชาติยังมีระบบการจัดเก็บเอกสารไม่ดีพอ และเกรงว่าต้นฉบับเอกสารจะสูญหาย จึงขอเก็บต้นฉบับของสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงไว้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการไปก่อน ในส่วนสำนักงานลูกเสือแห่งชาติขอเก็บแต่เพียงสำเนาสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังนั้น สำนักงานลูกเสือแห่งชาติจึงเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวในฐานะผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำหรับการขอข้อมูลของผูุ้ทธรณ์นั้น เมื่อพิจารณาจากสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผูุ้ทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงในครั้งนี้อีกทั้ง สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีการกำหนดชั้นความลับไว้ เนื่องจากมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ หากเปิดเผยอาจกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ได้

ผู้แทนสำนักงานลูกเสือแห่งชาติชี้แจงสรุปความได้ว่า ภายหลังจากได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว สำนักงานลูกเสือแห่งชาติได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักราชเลขาธิการทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีสโมสรแอบอ้างใช้ตราสัญลักษณ์ รัชกาลที่ ๖ จำนวน ๕ รายการจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผูุ้ทธรณ์เป็น - และนายกสโมสรลูกเสือธีราวุธานุสรณ์ ได้อ่านข่าวการให้สัมภาษณ์ของนาย ข. ในขณะที่ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ แล้วเกิดความกังวลว่าสโมสรลูกเสือที่นาย ข. กล่าวอ้างหมายถึงสโมสรของตนหรือไม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ก็น่าจะเพียงพอที่ผูุ้ทธรณ์จะนำไปตรวจสอบตามวัตถุประสงค์ของตนได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ และบางส่วนมีข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ จึงเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผูุ้ทธรณ์ไม่ใช่ผู้ร้องเรียน หรือ

สโมสรผู้ถูกร้องเรียน หรือบุคคลที่ถูกกล่าวอ้างเป็นพยานในเรื่องที่มีการร้องเรียน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่ายังไม่มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานลูกเสือแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล
เกี่ยวกับคำสั่งและหนังสือราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ทนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ เพื่อนำไปตรวจสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเอกสารราชการจริงหรือไม่ ดังนี้

๑. คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ ฉบับลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ฉบับที่เป็นต้นฉบับ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่ง

๒. คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ ฉบับลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ฉบับที่เป็นสำเนา (ที่มีรายการแก้ไข) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข

๓. คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๒๔๙๓/๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ลงนามโดยนาย ข. พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่ง

๔. คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๒๕๓๐/๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ลงนามโดยนาย ข. พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่ง

๕. หนังสือสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๑๘/๑๔๒๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่องขอยืนยันวันครบสัญญาจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสภาพมาจากข้าราชการ ลงนามโดยนาง ข. พร้อมเอกสารแนบทั้งหมด

๖. หนังสือสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๑๘/วจ. ๐๐๐๙๔ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่องพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นเดินทางไปประชุมฯ ลงนามโดย นางสาว ค. พร้อมเอกสารแนบทั้งหมด

มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗/ล.๐๒๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนาย ก. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวจะทำให้การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยไม่มีประสิทธิภาพ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อและนามสกุลเป็น นาง ง. ได้แจ้งความประสงค์ขอเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดลมีคำสั่งที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ บรรจุและแต่งตั้งผู้เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย โดยระยะเวลาการจ้างของผู้อุทธรณ์ไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ต่อมามหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่งที่ ๒๔๙๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แก้ไขคำสั่งที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ เป็นตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับคำสั่งบรรจุแต่งตั้งที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ระบุดำเนินการจ้างผิดพลาด และยื่นขอข้อมูลข่าวสารใน ๖ รายการข้างต้น โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่ามหาวิทยาลัยมหิดลได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗/ล.๖๗๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗/ล.๐๐๙๔๔ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับคำสั่งบรรจุแต่งตั้งที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ระบุดำเนินการจ้างผิดพลาด และขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการไปยังมหาวิทยาลัยมหิดลนั้น มหาวิทยาลัย

ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕๑๕ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้อุทธรณ์ว่าหากเปิดเผยเอกสารดังกล่าว อาจทำให้การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยไม่มีประสิทธิภาพ ปัจจุบันสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว โดยสภามหาวิทยาลัยเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ว่าการที่มหาวิทยาลัยออกคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่องบรรจุและแต่งตั้งผู้เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (คำสั่งระบุระยะเวลาการจ้าง ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕) ซึ่งคำสั่งดังกล่าวมีข้อเท็จจริงที่ไม่ตรงตามแบบแสดงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ได้กรอกข้อมูลเรื่องระยะเวลาการจ้างด้วยลายมือของผู้อุทธรณ์ไว้ ๖ ปี (ครบวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙) มหาวิทยาลัยมหิดลยอมมีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขคำสั่งให้ถูกต้องตามกฎหมายได้ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงมีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ต่อมามหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่งที่ ๔๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เรื่องแก้ไขคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดเป็นการแก้ไขคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๑๘๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ เฉพาะรายที่ ๒ ในส่วนของระยะเวลาการจ้างผู้อุทธรณ์ จากเดิม “๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕” เป็น “๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙” เพื่อให้สอดคล้องกับแบบแสดงเจตนาเปลี่ยน สถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ ๖ ปี สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ในส่วนเอกสารแนบในแต่ละรายการนั้น มีเพียงในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ เท่านั้น ส่วนรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ ไม่มีเอกสารแนบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๖ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยมหิดลในการออกคำสั่งเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการในสังกัดเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งการดำเนินการของมหาวิทยาลัยมหิดลได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับคำสั่งดังกล่าวทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย คือ

เลขประจำตัวประชาชน เงินเดือน เงินค่าตอบแทน ของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้ สำหรับข้อมูลในส่วนเอกสารแนบในรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยมหิดลแจ้งว่าไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ จังหวัดนราธิวาส
เกี่ยวกับบันทึกการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านตาเซะใต้ จังหวัดนราธิวาส

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุมโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

โรงเรียนบ้านตาเซะใต้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๙.๑๓๙/๓๓ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นบุคลากรในโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ และไม่มีเอกสารยืนยันแสดงบุคคลอย่างชัดเจน เกรงว่าอาจมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งแอบอ้างเพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง และอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่โรงเรียนได้ เอกสารบันทึกการประชุมของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้จึงไม่มีผลต่อการนำไปใช้ในทางใดทางหนึ่งของผู้อุทธรณ์ และการขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารโดยไม่ได้บอกวัตถุประสงค์ เกรงว่าอาจมีผลเสียต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งรวมถึงโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นภรรยาของนาย ก. ซึ่งเป็นครูโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ โดยในการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างประจำของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๙) นาย ก. ไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้เรียกให้นาย ก. เข้าให้ถ้อยคำ และได้ นำเอกสารการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างประจำ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๙) ของ โรงเรียนบ้านตาเซะใต้ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ประกอบด้วยเอกสารการเลื่อนขั้นเงินเดือน และบันทึกการประชุม เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งดังกล่าว ซึ่งมีลายมือชื่อของนาย ก. ปรากฏเป็นผู้เข้าร่วมประชุมด้วยมาให้นาย ก. ตรวจสอบ ผู้อุทธรณ์จึง ต้องการได้บันทึกการประชุมโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อนำไปร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร มาตรา ๒๖๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ โรงเรียนบ้านตาเซะใต้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๙.๑๓๙/๑๐๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุป ความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นบุคลากรของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ และไม่ได้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับ เอกสารที่มีคำขอ การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับมอบหมายจากนาย ก. ก็เป็นเพียงการอ้างอิงโดยไม่ได้มี เอกสารมอบหมายอย่างถูกต้อง โรงเรียนเกรงว่าจะมีการแอบอ้างเพื่อหาผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง และอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่โรงเรียนได้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นเอกสาร เกี่ยวกับการบริหารงานทางราชการ การที่บุคคลใดจะขอออกไปใช้จะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้ ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกการประชุมโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผู้อุทธรณ์มิได้เป็น บุคลากรของโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ และไม่มีหลักฐานยืนยันว่าได้รับมอบอำนาจจากนาย ก. ในการยื่น ขอข้อมูลข่าวสารแทน อีกทั้ง บันทึกการประชุมโรงเรียนบ้านตาเซะใต้ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่โรงเรียนบ้านตาเซะใต้ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาแซง จังหวัดร้อยเอ็ด
เกี่ยวกับโครงการซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลนาแซง จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลนาแซง ขอข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลต์ติก คอนกรีต ขนาดกว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๓,๑๐๕ เมตร พร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อเท็จจริงแก่ประชาชน

เทศบาลตำบลนาแซงมีหนังสือ ที่ รอ ๕๖๑๐๑/๑๐๔ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า โครงการดังกล่าวได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้เคยจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงถือว่าเทศบาลตำบลนาแซงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว ไม่ต้องดำเนินการซ้ำซ้อนอีก ส่วนฎีกาเบิกจ่ายเงินถือเป็นเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเงินของทางราชการซึ่งเทศบาลต้องเก็บไว้เพื่อรับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป และการให้ข้อมูลดังกล่าวแก่เอกชนบางราย เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่าไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวมแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาแซง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเทศบาลตำบลนาแซงได้มีการประกาศประกวดราคาจ้างโครงการซ่อมสร้างถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต (โดยวิธี Tack Coat) ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดยื่นซองเอกสารประกวดราคาฯ ในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และกำหนดเสนอราคาในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าเสนอราคาฯ จำนวน ๔ ราย ซึ่งผู้ชนะการประกวดราคา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดอภิษาคอนส์ และได้เข้าทำสัญญาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อมาผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว พร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เทศบาลตำบลนาแซงมีหนังสือ ที่ รอ ๕๖๑๐๑/๒๔๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เทศบาลตำบลนาแซงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ (เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ) โครงการซ่อมสร้างถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต (โดยวิธี Tack Coat) บ้านนาแซง-บ้านหนองสิม (ช่วงบ้านนาแซง-บึงเป้า-ห้วยเจริญ) ตำบลนาแซง งบประมาณ ๘,๕๒๐,๑๐๐ บาท ซึ่งเทศบาลตำบลนาแซงได้ดำเนินการโดยวิธีประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Auction) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีการดำเนินการผ่านระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement : E-GP) ซึ่งเป็นระบบที่กรมบัญชีกลางพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ครบถ้วนทั่วถึง เพื่อเพิ่มความโปร่งใส สะดวกต่อการตรวจสอบ ลดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน และลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ก. จำกัด และเป็นผู้ลงทะเบียนการค้ากับภาครัฐ และในห่วงโซ่งบประมาณเดียวกัน เทศบาลตำบลนาแซงได้มีการประกาศประกวดราคาจ้างโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณ ๒,๙๔๖,๐๐๐ บาท ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบริษัทของผู้อุทธรณ์ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอราคา ตลอดจนเป็นผู้ชนะการเสนอราคาจ้างโครงการดังกล่าว เทศบาลตำบลนาแซง

เห็นว่า ผู้อุทธรณ์สามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา ประกอบกับตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ กรณีที่เป็นแผนงาน โครงการ และงบประมาณ รายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ โดยมีเจตนารมณ์ให้หน่วยงานรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ระหว่างการดำเนินการให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบในห้วงระยะเวลาที่มีการดำเนินการอยู่นั้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อเอกชนในการเข้าร่วมแข่งขันการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ และต่อประชาชนในการมี ส่วนร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐ ดังนั้น จึงถือว่าเทศบาลตำบลนาแซงได้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว และไม่ต้องดำเนินการซ้ำซ้อนอีก อนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้ขอเอกสารฎีกาการ เบิกจ่ายเงิน ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการเงินของราชการที่เทศบาลตำบลนาแซงต้องเก็บรักษา เพื่อรับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย เทศบาลตำบลนาแซง เห็นว่า การให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่เอกชนรายนี้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ร้องฯ และประชาชน โดยส่วนรวมแต่อย่างใด และหากมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงของข้อมูลข่าวสาร และนำไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิดอันอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในหมู่ประชาชนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการจัด จ้างตามโครงการซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต พร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่ เกี่ยวข้องทั้งหมด จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เทศบาลตำบลนาแซงได้ดำเนินการประกวดราคาในโครงการ ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการจัดจ้างโครงการของเทศบาลตำบลนาแซงได้ อีกทางหนึ่ง นอกเหนือจากการตรวจสอบโดยหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และการที่ เทศบาลตำบลนาแซงได้เคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ไม่เป็นเหตุที่จะนำมาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตาม คำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ทั้งหมด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลนาแซงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาแซง จังหวัดร้อยเอ็ด
เกี่ยวกับโครงการระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลนาแซง จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลนาแซง ขอข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการก่อสร้างระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ ๒ พร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อเท็จจริงแก่ประชาชน

เทศบาลตำบลนาแซงมีหนังสือ ที่ รอ ๕๖๑๐๑/๑๑๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบโครงการดังกล่าวให้ยื่นคำขอด้วยตนเอง ณ สำนักงานเทศบาลตำบลนาแซง ในวันและเวลาราชการ ส่วนฎีกาเบิกจ่ายเงินถือเป็นเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเงินของทางราชการซึ่งเทศบาลตำบลนาแซง ต้องเก็บไว้เพื่อรับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการให้ข้อมูลดังกล่าวแก่เอกชนบางราย เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่าไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวมแต่อย่างใด ซึ่งหากมีการนำเอกสารดังกล่าวไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิด อันอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในหมู่ประชาชน ซึ่งไม่สอดคล้องกับนโยบายสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของรัฐบาลและ คสช.

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาแซง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเทศบาลตำบลนาแซงได้มีการประกาศประกวดราคาจ้างโครงการซ่อมสร้างโครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๒ บ้านนาแซง ตำบลนาแซง ตามแบบมาตรฐานกรมทรัพยากรน้ำ เทศบาลตำบลนาแซง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดให้มีการเสนอราคาในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และมีผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าเสนอราคาจำนวน ๓ ราย ซึ่งผู้ชนะการประกวดราคา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดจิระประภาก่อสร้าง และได้เข้าทำสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อมาผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวพร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เทศบาลตำบลนาแซงมีหนังสือ ที่ รอ ๕๖๑๐๑/๒๔๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เทศบาลตำบลนาแซงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ) โครงการก่อสร้างระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๒ บ้านนาแซง ตำบลนาแซง ตามแบบมาตรฐานกรมทรัพยากรน้ำ งบประมาณ ๔,๗๗๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเทศบาลตำบลนาแซงได้ดำเนินการโดยวิธีประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Auction) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุดังด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีการดำเนินการผ่านระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement : E-GP) ซึ่งเป็นระบบที่กรมบัญชีกลางพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ครบถ้วน ทัวถึง เพื่อเพิ่มความโปร่งใส สะดวกต่อการตรวจสอบ ลดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน และลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ก. จำกัด และเป็นผู้ลงทะเบียนการค้ากับภาครัฐ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลนาแซงได้มีการประกาศประกวดราคาจ้างโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณ ๒,๙๔๖,๐๐๐ บาท ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบริษัทของผู้อุทธรณ์ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ

เสนอราคา ตลอดจนเป็นผู้ชนะการเสนอราคาจ้างโครงการดังกล่าว เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่า อุทธรณ์สามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา ดังนั้น จึงถือว่าเทศบาลตำบลนาแซงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว และไม่ต้องดำเนินการซ้ำซ้อนอีก อนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้ขอเอกสารฎีกาการเบิกจ่ายเงิน ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการเงินของราชการที่เทศบาลตำบลนาแซงต้องเก็บรักษาเพื่อรับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย เทศบาลตำบลนาแซงเห็นว่า การให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่เอกชนรายนี้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ร้องฯ และประชาชนโดยส่วนรวมแต่อย่างใด และหากมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงของข้อมูลข่าวสารและนำไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิดอันอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในหมู่ประชาชนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการจัดจ้างตามโครงการก่อสร้างระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ ๒ พร้อมฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เทศบาลตำบลนาแซงได้ดำเนินการประกวดราคาในโครงการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการจัดจ้างโครงการของเทศบาลตำบลนาแซงได้อีกทางหนึ่ง นอกเหนือจากการตรวจสอบโดยหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และการที่เทศบาลตำบลนาแซงได้เคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ไม่เป็นเหตุที่จะนำมาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ทั้งหมด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลนาแซงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับเอกสาร
การทำความเห็นแย้ง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึง
หัวหน้าคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ - เพื่อขอคัดถ่ายบันทึกความเห็นของกลุ่มคดีความเห็นแย้ง
กรมสอบสวนคดีพิเศษ ของคดีพิเศษที่ -

กองกฎหมาย กรมสอบสวนคดีพิเศษมีบันทึกข้อความ ที่ ยธ ๐๘๐๒/๔๓๓
ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารใน
กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และ
อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้เห็นชอบมติที่ประชุมดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ไม่
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน
การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และ
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น ความเห็น หรือ คำแนะนำภายในหน่วยงาน ของรัฐ
ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข่าวสาร
ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีผู้ใช้ชื่อนาย ก. ซึ่งเป็นชื่อเดิมของผู้อุทธรณ์มีหนังสือไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปลัดกระทรวงการคลัง กล่าวหาว่าข้าราชการสำนักงานอัยการสูงสุด และข้าราชการกรมสรรพากร มีเจตนาทุจริตช่วยเหลือผู้ต้องหาให้พ้นโทษหรือได้รับโทษ น้อยลง และมีพฤติกรรมร้ายว่ยผิดปกติเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กรณิ กรมสรรพากรดำเนินคดีกับห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงงาน ก. กับพวก เป็นคดีพิเศษที่ - ซึ่งพนักงานอัยการมีความเห็นแย้งไม่ฟ้องในบางกรรม ผู้อุทธรณ์ทราบว่าความเห็นแย้งของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กลุ่มคดีความเห็นแย้งในคดีดังกล่าวมีข้อความคล้ายคลึงกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏใน หนังสือร้องเรียนที่ใช้ชื่อเดิมของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลบันทึกความเห็นของกลุ่มคดี ความเห็นแย้งในคดีดังกล่าว แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๒/๔๗๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ ร้องขอเป็นเอกสารส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ - ซึ่งยังมีการดำเนินคดีในกระห ความผิดที่ยังไม่ขาดอายุความและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวอาจเป็นผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ บันทึกเสนอความเห็นของกลุ่มคดีความเห็นแย้ง เป็นการเสนอความเห็นตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๔๕ ต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงเป็นเอกสารความเห็นทางคดีที่สำคัญ การเปิดเผยจะกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้เสนอความเห็น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มี ลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตาม มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากผู้อุทธรณ์ได้รับ

ความเสียหายจากการถูกแอบอ้างชื่อไปทำการร้องเรียนดังกล่าว ย่อมสามารถนำหนังสือร้องเรียนเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน โดยไม่จำเป็นต้องรอข้อมูลข่าวสารตามคำขอแต่อย่างใด ซึ่งหากพนักงานสอบสวนเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นหลักฐานสำคัญในคดีที่มีผลทำให้สามารถพิสูจน์ทราบบุคคลผู้กระทำความผิด ก็สามารถใช้อำนาจเรียกเอกสารดังกล่าวไปประกอบสำนวนคดีอาญาได้ตามกฎหมาย คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกข้อความกลุ่มคดีความเห็นแย้ง ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๒.๓/๔๖๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอความเห็นแย้งในคดีพิเศษที่ - ต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งในบันทึกดังกล่าวมีรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี และคดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความเห็นประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับคดีที่อาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความเห็น จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง หากผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการถูกแอบอ้างชื่อไปทำการร้องเรียน ผู้อุทธรณ์สามารถนำหนังสือร้องเรียนเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้อยู่แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการ
พิจารณาเลื่อนระดับพนักงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การรถไฟแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่ง - ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงการรถไฟแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาของ คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรรมการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงาน ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด

การรถไฟแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ รฟ.ชก.๑๐๐๐/๑๐๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบความเห็นรายละเอียดส่วนบุคคลเพื่อใช้ในการประเมินคัดเลือกตัวบุคคลของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรรมการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายช่างกล ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เมื่อเทียบเคียงกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๔ การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็น ข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการประเมิน จึงจำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อจะได้ ตรวจสอบ แต่การให้สำเนาในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมิน โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจ ดูได้เฉพาะผลการพิจารณากลั่นกรรมการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายช่างกลแต่ไม่ให้สำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทย ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของการรถไฟแห่งประเทศไทย
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากลับการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงาน
ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน
๑ ชุด การรถไฟแห่งประเทศไทย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้เฉพาะผลการ
พิจารณากลับการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายการช่างกลแต่ไม่ให้สำเนา ผู้อุทธรณ์
จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การรถไฟแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ รพ
๑/๑๘๕๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
มาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้พิจารณาโดยเทียบเคียงกับ
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๔ การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นประโยชน์ในการ
ตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์
ให้ได้รับความเป็นธรรม อย่างไรก็ตามข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้
ประกอบการประเมิน จึงจำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อจะได้ตรวจสอบ แต่การให้สำเนา
อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ฝ่ายทรัพยากรบุคคล การรถไฟแห่งประเทศไทย
จึงเห็นควรเปิดเผยเฉพาะผลการพิจารณากลับการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายการช่างกล
ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ การพิจารณาของ
คณะกรรมการพิจารณากลับการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงาน ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย
เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งประกอบด้วย คำสั่งการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ

พิจารณากลับกรองการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงาน ในฝ่ายการช่างกล ผลการพิจารณาของ คณะกรรมการพิจารณากลับกรองการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายการช่างกล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐและ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งนาย ข. ดำรงตำแหน่ง - ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บคบ. ๖๒๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานในฝ่ายการ ช่างกลแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐเพราะจะทำให้ การพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อถือในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกผู้ทูลร้องขอเปิดเผยให้ผู้ทูลทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารในขอบเขตส่วนบุคคล ได้แก่ ประวัติการรับราชการของบุคคลที่ถูกเสนอชื่อ เพื่อเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ราย ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยผลการพิจารณา ของคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการแต่งตั้งเลื่อนระดับพนักงาน ตามคำสั่งการรถไฟแห่ง ประเทศไทย เลขที่ บคบ.๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องแก่ผู้ทูลร้อง เว้นแต่ประวัติการรับราชการของบุคคลที่ถูกเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ราย ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินเกี่ยวกับการรับรอง
องค์กรฝึกอบรมทางการแพทย์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่ง - ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับรอง องค์กรฝึกอบรมทางการแพทย์ เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลในการขอยื่นสมทบเป็นองค์กรฝึกอบรมต่อไป จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาเอกสารทั้งหมดของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่ได้ยื่นเพื่อขอรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมการปฏิบัติการการแพทย์ ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ที่คณะอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษา และฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษา หรือฝึกอบรม (อศป.) ให้การรับรอง ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรับรององค์กรและ หลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับปรับปรุงใหม่ ๒๕๕๗)

รายการที่ ๒ รายชื่อสถาบันหลักทั้งหลาย ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยโรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และ คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช คณะแพทยศาสตร์ทั้ง ๓ แห่งนี้ยังคง สภาพเป็นสถาบันหลักอยู่หรือไม่ หรือหากมีสถาบันหลักอื่นใดเพิ่มเติมอีก ขอความอนุเคราะห์ให้แจ้ง ให้ทราบด้วย

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ สพฉ. ๑๑/๔๐๔๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า

๑. เอกสารทั้งหมดที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และ โรงพยาบาลหัวเฉียว ที่ได้ยื่นขอต่ออายุเป็นองค์กรฝึกอบรม นั้น สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. องค์การฝึกอบรมที่ อศป. รับรองให้เป็นองค์กรการศึกษาที่ดำเนินการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์โดยไม่มีเงื่อนไข มีเพียงแห่งเดียวคือ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งสามารถพิจารณาการรับสถาบันสมทบกับมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินดังกล่าว โดยชี้แจงเพิ่มเติมว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเรื่องการขอสำเนาเอกสารการขอขึ้นเป็นองค์กรฝึกอบรมของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว แต่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กลับบิดเบือนไปเป็นเรื่องการขอต่ออายุเป็นองค์กรฝึกอบรม โดยการขึ้นเป็นองค์กรฝึกอบรมทางการแพทย์ขององค์กรเอกชนนั้น จะต้องขอสมทบผ่านสถาบันหลักซึ่งเป็นองค์กรทางการแพทย์ของหน่วยงานของรัฐที่ อศป. ให้การรับรองเท่านั้น ซึ่งหากไม่ทำตามขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และคำชี้แจงของผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับรององค์กรฝึกอบรมทางการแพทย์เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลในการขอขึ้นสมทบเป็นองค์กรฝึกอบรมต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จำนวน ๒ รายการ คือ สำเนาเอกสารทั้งหมดของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่ได้ยื่นเพื่อขอรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมการปฏิบัติการการแพทย์ขั้นพื้นฐาน และช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ที่ อศป. ให้การรับรอง และรายชื่อสถาบันหลักทั้งหลาย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เอกสารทั้งหมดที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่ได้ยื่นขอต่ออายุเป็นองค์กรฝึกอบรมเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนองค์กรฝึกอบรมที่ อศป. รับรองให้เป็นองค์กรการศึกษาที่ดำเนินการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์โดยไม่มีเงื่อนไข มีเพียงแห่งเดียวคือ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับรายชื่อองค์กรการศึกษาและฝึกอบรมที่ผ่านการรับรองจาก อศป. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ สพฉ. ๑๑/๒๒๑๔ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมและชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนอดีตเลขาธิการ สผน. ที่ได้รายงานเท็จต่อประธานคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่า โรงพยาบาลกรุงเทพ และโรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา ซึ่งเป็นนิติบุคคล บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน) โรงพยาบาลหัวเฉียว นิติบุคคล มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง แม่เป็นองค์กรเอกชน แต่เป็นองค์กร การฝึกอบรมเดิมที่ได้ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ที่สถาบันการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติเห็นชอบ อศป. จึงให้การรับรองต่ออายุให้สามารถจัดอบรมหลักสูตรปฏิบัติการแพทย์ ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงได้ตามเกณฑ์การต่ออายุองค์กรที่ดำเนินการฝึกอบรม ปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง การรายงานดังกล่าวเป็นเท็จ กล่าวคือ ก่อนที่ อศป. จะเห็นชอบรับรององค์กรเอกชนใด ๆ องค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลนั้น ๆ ที่มีความ ประสงค์จะขอสมทบเป็นองค์กรฝึกอบรม จะต้องขอสมทบกับสถาบันหลักก่อน และจะต้องยื่นแบบ คำขอ ๙ ขั้นตอนของหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์และวิธีการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือ ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือ ฝึกอบรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗) บริษัทของผู้อุทธรณ์ในฐานะนิติบุคคลเช่นกัน มีความประสงค์ ที่จะขอเป็นองค์กรฝึกอบรมบ้าง จึงมีความประสงค์จะขอสำเนาเอกสารการยื่นขอเป็นองค์กรสมทบ ของนิติบุคคลดังกล่าวมาเป็นแบบอย่าง เพื่อยื่นขอเป็นองค์กรฝึกอบรมเช่นบริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด และนิติบุคคลมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง

การที่อ้างว่าโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาล หัวเฉียว เป็นองค์กรฝึกอบรมเพราะต่อโดยอัตโนมัตินั้น เป็นการกล่าวเท็จเพราะไม่มีหลักเกณฑ์ และ ระเบียบกำหนดไว้ให้ปฏิบัติ และข้อมูลของอาจารย์ที่จะมาสอนและให้การฝึกอบรมนั้น มิใช่ข้อมูลลับ เพราะจะมีแค่ข้อมูล ชื่อ – สกุล ที่อยู่ และหมายเลขประจำตัวประชาชน ใบประกอบโรคศิลป์ ประกาศนียบัตร หลักฐานการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่เท่านั้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวไม่ขัดต่อมาตรา ๑๕ (๕) แต่ประการใด และหลังจากวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ทุกองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องยื่นแบบคำขอ ๙ ขั้นตอนทั้งหมด ไม่มีการต่อแบบอัตโนมัติดังที่กล่าวอ้างแต่ประการใด และที่สำคัญองค์กรเอกชนจะต้องไปขอสมทบกับสถาบันหลักที่ได้รับการรับรองโดย อศป. เท่านั้น

ผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และชี้แจงตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผน ๐๘/๔๐๖๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า

๑. กรณีการขอสำเนาเอกสารทุกขั้นตอนในการรับรองการสมทบกับองค์กรการศึกษาที่เป็นสถาบันหลักที่ อศป. ให้การรับรองเป็นองค์กรฝึกอบรมฯ ของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแจ้งว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ นั้น เนื่องจากโรงพยาบาลทั้งสามแห่งดังกล่าวเป็นองค์กรศึกษาหรือฝึกอบรมที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมไว้กับสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ก่อนวันที่ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่ได้เป็นองค์กรที่มีขึ้นจากการขอขึ้นทะเบียน ประกอบกับรายชื่อโรงพยาบาลทั้งสามองค์กรหลักนี้ ได้ประกาศหน้าเว็บไซต์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของโรงพยาบาลนั้น เป็นข้อมูลเฉพาะของโรงพยาบาล ซึ่งจัดว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เหมาะสมต่อการเปิดเผย จึงไม่ได้มีการเปิดเผย

๒. กรณีรายชื่อสถาบันหลักทั้งหมดที่ได้ผ่านการรับรองจาก อศป. นั้น ได้ให้ข้อมูลกับผู้อุทธรณ์แล้ว และแจ้งว่าข้อมูลดังกล่าวได้เปิดเผยโดยประกาศลงเว็บไซต์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยและเข้าถึงได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สำเนาเอกสารทุกขั้นตอนในการรับรองการสมทบกับองค์กรการศึกษาที่เป็นสถาบันหลักที่ อศป. ให้การรับรองเป็นองค์กรฝึกอบรมฯ ของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งโรงพยาบาลหรือองค์กรภาคเอกชนที่มีความประสงค์จะขอสมทบเป็นองค์กรฝึกอบรมต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์และวิธีการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗) กำหนด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม เอกสารประกอบการขอรับรองเป็นองค์กรฝึกอบรมฯ นั้น มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ หมายเลขประจำตัวประชาชน ฐานะทางการเงินของโรงพยาบาล ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้
เว้นแต่ หมายเลขประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ รายชื่อสถาบันหลักทั้งหมดที่ได้ผ่านการรับรองจาก
อศป. ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติและตามหนังสือ ที่
สพฉ. ๑๑/๒๒๑๔ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอส่งรายชื่อองค์กรการศึกษาและฝึกอบรมที่
ผ่านการรับรองจาก อศป. ว่าได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินเปิดเผยเอกสารในการยื่นเพื่อขอ
รับรองการสมทบกับองค์กรการศึกษาที่เป็นสถาบันหลักที่ อศป. ให้การรับรองเป็นองค์กรฝึกอบรมฯ
ของโรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ – พัทยา และโรงพยาบาลหัวเฉียว เว้นแต่ ข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ หมายเลขประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
เกี่ยวกับการซ่อมแซมทางเดินเท้า

ผู้อุทธรณ์ : แพทย์หญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความ แพทย์หญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการซ่อมแซมทางเดินเท้า จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารที่อ้างว่าไปถามที่บ้านนางสาว ข.

รายการที่ ๒ หนังสือสั่งการจากอำเภอบางกรวยไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ให้ทำทางเดินเท้าในที่ดินผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลบางขุนที่อ้างว่าประชาชนร้องเรียนมายังกำนัน

รายการที่ ๔ บันทึกที่ปลัดอำเภอบางกรวยยืนยันว่าที่ดินของผู้อุทธรณ์เป็นที่สาธารณประโยชน์

อำเภอบางกรวย มีหนังสือ ที่ นบ ๐๒๑๘/๑๘๑๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่เนื่องจากได้รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์จากผู้ปกครองท้องที่จึงไม่มีหนังสือสั่งการองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเพียงเอกสารบันทึก ปค. ๑๔ ที่ใช้ประกอบในการพิจารณาว่าที่ดินที่มีการโต้แย้งกรรมสิทธิ์ว่าเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์หรือไม่เท่านั้น มิใช่เอกสารสิทธิ์ จึงไม่ใช่บันทึกยืนยันว่าที่ดินของผู้อุทธรณ์เป็นที่สาธารณประโยชน์ ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง จึงไม่สามารถส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้เช่นกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวย ได้รับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ จากผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่รัฐและขอตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามหนังสือร้องเรียน/ร้องทุกข์ ของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวย ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่าเมื่อประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทำให้เกิดความวุ่นวายภายในหมู่บ้าน ให้ข้อมูลเท็จต่อนางสาว ข. ให้ภัยแก่ผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการคัดถ่ายสำเนาเอกสารพร้อมลงลายมือชื่อรับรอง จำนวน ๔ รายการ คือ เอกสารที่อ้างว่าไปถามที่บ้านนางสาว ข. หนังสือสั่งการจากอำเภอไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน สั่งการให้ทำทางเดินเท้าในที่ดินของผู้ร้องโดยไม่ได้รับอนุญาต หนังสือร้องเรียน กรณี ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ อ้างว่าประชาชนร้องเรียนมายังอำเภอบางกรวย และร้องเรียนมายังผู้ใหญ่บ้าน และบันทึกที่ปลัดอำเภออ้างยืนยันว่าที่ดินของผู้ร้องเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ อำเภอบางกรวยมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูและได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีเนื่องจากเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเพียงเอกสารบันทึก ปค. ๑๔ ที่ใช้ประกอบในการพิจารณาว่าที่ดินที่มีการโต้แย้ง

เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์หรือไม่เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอบางกรวย มีหนังสือ ที่ นบ ๐๒๑๘/๒๒๕๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปได้ ดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวยได้รับการประสานจากกำนันตำบลบางขุน ทางโทรศัพท์ว่า ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุน แจ้งว่าโครงการก่อสร้างทางเดินเท้าซอยวัดสักขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนซึ่งกำลังดำเนินการซ่อมแซมเนื่องจากมีสภาพชำรุด จึงได้ทำโครงการซ่อมแซมทางเดินเท้า ซึ่งขณะที่ผู้รับจ้างตามโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนดำเนินการซ่อมแซมทางตามสัญญาจ้างเกิดปัญหาไม่สามารถดำเนินการโครงการตามสัญญาได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ดำเนินการในที่ดินซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นที่ดินของผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุน ได้รับทราบปัญหาของประชาชนที่ใช้ทางเดินเท้าดังกล่าว จึงได้แจ้งกำนันตำบลบางขุนทราบ และกำนันตำบลบางขุนได้แจ้งปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าวให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวยทราบ และเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวย โดยนางสาว ค. และเจ้าหน้าที่ทหาร ปตอ.พัน ๕ กำนันตำบลบางขุน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงออกตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ และแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว๐๘๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ การปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติการ ปลัดอำเภอ และชุดปฏิบัติการประจำตำบล เป็นชุดเคลื่อนที่เร็วที่ปฏิบัติการเชิงรุก ลงไปในพื้นที่โดยยึดหลักที่ว่า “เกิดปัญหาปรากฏกาย” เพื่อแก้ไขปัญหาการร้องเรียนร้องทุกข์ การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งหรือให้ความช่วยเหลือประชาชนร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการหมู่บ้าน หรือประธานชุมชนของพื้นที่นั้น ๆ เข้าร่วมแก้ไขปัญหา จากข้อร้องเรียนดังกล่าวซึ่งเป็นข้อร้องเรียนเกี่ยวกับข้อพิพาทว่าที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ โดยศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวยได้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามที่

ได้รับการร้องเรียน ส่วนการสอบปากคำพยานที่เป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียงใน บันทึก ปค.๑๔ เป็นการบันทึกข้อความไว้เป็นพยานหลักฐานในการตรวจสอบปากคำพยานที่เป็นเจ้าของที่ดินที่ได้รับการร้องเรียนร้องทุกข์ซึ่งเอกสารบันทึก ปค.๑๔ เป็นเพียงเอกสารที่ใช้ประกอบในการพิจารณาว่าที่ดินที่มีการโต้แย้งกรรมสิทธิ์ว่าเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์หรือไม่เท่านั้น มิใช่เอกสารสิทธิ์หรือหนังสือยืนยันว่าที่ดินของผู้ร้องเป็นที่สาธารณประโยชน์แต่อย่างใด

๒. กรณีผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบเอกสารที่อ้างว่าไปถามที่บ้านนางสาว ข. นั้น อำเภอบางกรวยแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบและรับสำเนาเอกสารดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๓. การขอหนังสือสั่งการจากอำเภอไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน สั่งการให้ทำทางเดินทางเท้าในที่ดินของผู้ร้องโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวยได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่โดยสอบปากคำเจ้าของที่ดินข้างเคียงว่าที่ดินที่ทำทางเดินทางเท้าเป็นที่ดินที่ใช้เป็นสาธารณประโยชน์หรือไม่ เนื่องจากการซ่อมทางเดินทางเท้าเป็นโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ที่ทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน กรณีดังกล่าวไม่มีหนังสือสั่งการองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงไม่สามารถส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๔. หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลบางขุนที่อ้างว่าประชาชนร้องเรียนมายังกำนัน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเข้า ลักษณะองค์ประกอบตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยเนื่องจากการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงไม่สามารถส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๕. ส่วนบันทึกที่ปลัดอำเภออ้างยืนยันว่าที่ดินของผู้อุทธรณ์เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ เห็นว่า บันทึก ปค.๑๔ เป็นการบันทึกข้อความไว้เป็นพยานหลักฐานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามกรณีที่ได้รับการร้องเรียนร้องทุกข์ ซึ่งเอกสารบันทึก ปค.๑๔ เป็นเพียงเอกสารที่ใช้ประกอบในการพิจารณาว่าที่ดินที่มีการโต้แย้งกรรมสิทธิ์ว่าเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์หรือไม่เท่านั้น มิใช่เอกสารสิทธิ์ จึงไม่ใช่บันทึกยืนยันว่าที่ดินของผู้ร้องเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ จึงไม่สามารถส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารที่อ้างว่าไปถามที่บ้านนางสาว ข. อำเภอบางกรวยชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือสั่งการจากอำเภอบางกรวยไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ให้ทำทางเดินเท้าในที่ดินผู้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางกรวยได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่โดยสอบถามคำเจ้าของที่ดินข้างเคียงว่าที่ดินที่ทำทางเดินเท้าเป็นที่ดินที่ใช้เป็นสาธารณประโยชน์หรือไม่ ไม่มีหนังสือสั่งการองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวจึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลบางขุนที่อ้างว่าประชาชนร้องเรียนมายังกำนัน ข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่มีหนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลบางขุนดังกล่าว แต่มีเป็นข้อมูลข่าวสารที่ปลัดอำเภอบางกรวยเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยเป็นการบันทึกการร้องเรียนทางโทรศัพท์จากกำนันตำบลบางขุน ในฐานะผู้ปกครองท้องที่ ขอให้อำเภอบางกรวยตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพิพาทเกี่ยวกับการทำทางเดินเท้าเป็นที่ดินที่ใช้เป็นสาธารณประโยชน์หรือไม่ ซึ่งเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ และแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว๐๘๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ประกอบกับยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่สำคัญอย่างเพียงพอว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอำเภอบางกรวยย่อมสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ที่อยู่และหมายเลขเบอร์โทรศัพท์ของผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรुक้าสิทธิ

ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ บันทึก ปค.๑๔ ซึ่งเป็นการบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลที่ให้ไว้เป็นพยานหลักฐานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับการร้องเรียนร้องทุกข์เกี่ยวกับกรณีพิพาททางสาธารณประโยชน์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่สำคัญอย่างเพียงพอว่าการเปิดเผยเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ที่อยู่ หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ และลายมือชื่อของพยานหรือบุคคลผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอบางกรวยเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลบางขุน และบันทึก ปค.๑๔ การให้ถ้อยคำของพยานบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ที่อยู่ หมายเลขเบอร์โทรศัพท์ และลายมือชื่อของพยานหรือบุคคลผู้ให้ถ้อยคำให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย
เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงเทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย ขอคัดสำเนาเอกสารตามทะเบียนรับสำนักงานเทศบาลตำบลเมืองพาน เลขรับที่ ๑๕๓๖ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ (คำร้องทั่วไป) ที่ร้องเรียนกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์ปิดท่อบรรายน้ำทำให้เกิดน้ำท่วมตึกแถว

เทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย พิจารณาแล้วเปิดเผยหนังสือคำร้องทั่วไป ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยปกปิดชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อ ที่อยู่ และเอกสารคำร้องและหลักฐานแนบของผู้ยื่นคำร้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ปิดท่อบรรายน้ำทำให้เกิดน้ำท่วมตึกแถว แต่เทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย เปิดเผยหนังสือคำร้องทั่วไป ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยปกปิดชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และหนังสือร้องเรียนพร้อมหลักฐานแนบของผู้ยื่นคำร้องที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองพานมีหนังสือที่ ชร ๕๒๑๐๑/๑๓๗๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้น ควรเปิดเผยข้อมูลเพียงบางส่วนโดยให้ปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอื่นได้แก่บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ นั้นได้ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ บ้านเลขที่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ที่ปรากฏในเอกสาร และชื่อของบุคคลที่ปรากฏ ในเอกสาร โดยเทศบาลตำบลเมืองพานได้คำนึงถึงความเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเอกสาร ดังกล่าว และคำนึงถึงผลของการเปิดเผยชื่อสกุลบุคคลที่ปรากฏในเอกสารโดยเห็นว่าการเปิดเผยจะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๑๕ (๔) – (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือคำร้อง ทัวไปลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ปกปิดชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และหนังสือ ร้องเรียนพร้อมหลักฐานแนบของผู้ยื่นคำร้องที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงสมควรมี โอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของ บุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลร่วมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์เฉพาะหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากหนังสือร้องเรียนมีลักษณะเป็นการเขียนด้วย ลายมือ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เทศบาลตำบลเมืองพาน จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงตามต้นฉบับและปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลเมืองพาน จังหวัดเชียงราย เปิดเผยหนังสือ ร้องเรียนโดยจัดพิมพ์ข้อความของหนังสือร้องเรียนให้ตรงตามต้นฉบับและปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
เกี่ยวกับบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ - องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ถูกปลดออกจากราชการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ ที่ ๑๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ฐานขาดราชการติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามคำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ที่ กส ๗๙๕๐๑.๑๐/๒๙๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สมุดบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการเป็นข้อมูลของแต่ละบุคคลรวมอยู่ด้วย ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่สามารถให้เปิดเผยได้เพราะอาจมีผลกระทบโดยตรงต่อเจ้าของข้อมูลนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ มีหนังสือ ที่ กส ๗๙๕๐๑/๓๕๒ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า บัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของพนักงานส่วนตำบลมีข้อมูลของพนักงานส่วนตำบลคนอื่นรวมอยู่ด้วยซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่สามารถให้เปิดเผยข้อมูลได้เพราะอาจจะมีผลกระทบโดยตรงต่อเจ้าของข้อมูล เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิ ส่วนตัวของบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จจึงไม่ได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดเผยแพร่ข้อมูลเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา)
จังหวัดสุโขทัย เกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) จังหวัดสุโขทัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) เพื่อขอสำเนาหนังสือร้องทุกข์ของ นาย ก. ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) มีคำสั่งท้ายคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยไม่ได้ให้เหตุผล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่าในหนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ มีข้อความพาดพิงผู้อุทธรณ์ กับพวก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารแต่โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ชี้แจงสรุปได้ความว่า นาย ก. โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัยร้องทุกข์เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ประจำปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัยได้ส่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวให้

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เป็นผู้พิจารณา และ ก.ค.ศ. ได้สั่งการตามลำดับชั้นให้เพิกถอนคำสั่งเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่มีปัญหาร้องทุกข์ดังกล่าว และให้โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกครั้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่เนื่องจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) คนเดิม มีปัญหาข้อขัดแย้งเป็นคู่กรณีกับนาย ก. จึงไม่สามารถดำเนินการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนาย ก. เพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกครั้งได้ เมื่อผู้อำนวยการโรงเรียนคนเดิมได้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนอื่น โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ได้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนาย ก. อีกครั้ง และได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่แล้ว ซึ่งนาย ก. ก็ไม่ได้ร้องทุกข์ในประเด็นนี้อีก เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือร้องทุกข์ดังกล่าว มีข้อความพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์กับพวก ซึ่งมีข้อขัดแย้งกับนาย ก. หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดข้อขัดแย้งภายในโรงเรียนขึ้นอีก และอาจกระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ของครูในโรงเรียน ประกอบกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น เป็นการพิจารณาเฉพาะรายของนาย ก. ไม่ได้มีผลกระทบกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และ ที่ นร ๐๑๐๘/๔๕๖๗ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ เพื่อเชิญผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ผู้อุทธรณ์จัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็นหรือประโยชน์ได้เสียหากไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ประจำปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจันดา) ได้พิจารณาและมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนฉบับใหม่แก่นาย ก. แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกพาดพิงในหนังสือร้องทุกข์ดังกล่าวมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่การพิจารณาและมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าว เป็นการพิจารณาเฉพาะรายนาย ก. โดยไม่ได้มีผลกระทบต่อการพิจารณาและเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ อาจทำให้เกิดข้อขัดแย้งภายในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้มีผลกระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ของครูในโรงเรียน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นหรือประโยชน์ได้เสียหากไม่ได้อ

รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็น – ผู้รับมอบอำนาจจากนาง ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๖๖๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก
๓. พยานเอกสารหลักฐานที่ประกอบในสำนวนทั้งหมด

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๘๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาง ก. ถูกร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตในการจัดพิมพ์เอกสาร การจัดทำ เลื่อยตัด เลื่อยแฉักเกิด การจัดทำของรางวัล (โล่) จานเบญจรงค์ ค่าที่พักและค่าอาหารในการจัดประชุม ของกองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน กระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งที่ ๑๖๖๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีดังกล่าว และคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงได้สืบสวนเสร็จสิ้นและมีเห็นว่า ข้อเท็จจริงมีมูลการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา กระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกลงโทษซึ่งเป็นผู้รับ มอบอำนาจจากนาง ก. จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ถูกลงโทษชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้ถูกลงโทษเป็น – ผู้รับมอบอำนาจจากนาง ก. ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงในหลายประเด็น และคณะกรรมการสอบสวนได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว แต่ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ๆ ให้ทราบ ผู้ถูกลงโทษจึงมีความประสงค์ ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ได้แก่ รายงานการ สืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก และพยาน เอกสารหลักฐานที่ประกอบในสำนวนทั้งหมด เพื่อนำไปประกอบการชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหา

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในขณะที่ ผู้ถูกลงโทษมีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้น อยู่ระหว่างขั้นตอนที่คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการสอบสวนพยานของฝ่าย ผู้กล่าวหา หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้ถูกลงโทษทราบในขณะนั้น อาจส่งผลกระทบต่อ การสอบสวนทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ปัจจุบัน คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสร็จสิ้น แล้ว และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีสิทธิรับทราบข้อมูลข่าวสารและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทุกรายการ เพื่อผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหาได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารใน

สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เฉพาะส่วนที่เป็น พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในการดำเนินการทางวินัยเท่านั้น เนื่องจากการสืบสวน ข้อเท็จจริง ๑๐ ประเด็น แต่ดำเนินการสอบสวนทางวินัยเพียง ๗ ประเด็น ดังนั้น พยานบุคคล จำนวน ๓ ราย และพยานเอกสารอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการสอบสวนทางวินัยจึงไม่ควร เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และการเปิดเผยรายชื่อพยานอาจส่งผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ และ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้ให้ถ้อยคำได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย เช่นกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการ สืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก และพยานเอกสารหลักฐานที่ประกอบในสำนวนทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวน ข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๖๖๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ปัจจุบันการสอบสวนทางวินัยได้มีการแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาจึงมีสิทธิรับทราบข้อมูลข่าวสารและพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทุกรายการ เพื่อใช้ประกอบการโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ของผู้อุทธรณ์เป็นส่วนหนึ่งของพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับพยานเอกสารที่ประกอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด แม้จะมีบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นในการสอบสวนทางวินัย แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างซึ่งควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยรายชื่อและข้อความที่ทำให้ ทราบว่าพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคนเป็นใคร และบันทึกถ้อยคำของพยานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการ สอบสวนทางวินัย ทั้งในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกการให้ถ้อยคำของพยาน จะส่งผล กระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้ให้ ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดรายละเอียดและข้อความที่ทำให้ทราบว่าพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคนเป็นใคร และบันทึกถ้อยคำของพยานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยทั้งในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกการให้ถ้อยคำของพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมป่าไม้ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่ละบุคคล กรณีการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๕๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

๒. การรายงาน ตลอดจนการบันทึกให้ความเห็นวิธีปฏิบัติราชการที่น่าเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ ที่เชื่อมโยงไปสู่การออกคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๖๕๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรมป่าไม้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๕๖๓ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๕๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องการสืบสวนข้อเท็จจริง และหนังสือสำนักบริหารกลาง ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๓๒๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่องการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยมีการลบหรือปกปิดข้อความบางส่วน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมป่าไม้ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีข้าราชการหญิงกรมป่าไม้คนหนึ่งถูกคุกคามทางเพศระหว่างเดินทางไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัดโดยพนักงานราชการ

ซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหัวหน้างานของข้าราชการหญิงดังกล่าวได้รับทราบเรื่องแล้วแต่ไม่ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามสายงานทราบ ต่อมาข้าราชการหญิงได้ทำเรื่องขอย้ายไปที่อื่น แต่เรื่องดังกล่าวได้มีการเผยแพร่ไปยังบุคคลภายนอก ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งที่ ๑๕๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และเห็นว่ามิเหตุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ กรณีละเลยไม่รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย และกรมป่าไม้มีคำสั่งที่ ๑๖๕๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเหตุที่ทำให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จำนวน ๒ รายการข้างต้น เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่กรมป่าไม้ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมีการลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมป่าไม้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๖.๖/๓๒๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีการปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็น เพราะเห็นว่าการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๕๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ บันทึกส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๓๒๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารในการสืบสวนข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุที่ทำให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อความในส่วนที่กรมป่าไม้ปกปิด เห็นว่า กรณีนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือผู้ให้ความเห็นคนใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องกันประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่ต้องปกปิดข้อความใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมป่าไม้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมป่าไม้ที่ ๑๕๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๓๒๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์ เกี่ยวกับการประมูลโครงการ
ปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก จำกัด โดยนาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมธนารักษ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ ขอตรวจดูข้อมูล และ/หรือคัดเอกสาร และ/หรือทำสำเนาเกี่ยวกับการประมูลลงทุนโครงการปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ตามประกาศกรมธนารักษ์ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลทุกครั้งที่มีการประชุม
๒. เอกสารที่กรมธนารักษ์ และ/หรือ คณะกรรมการพิจารณาผลการประมูล หรือไปยังหน่วยงานอื่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความเห็น ทั้งหมดทุกหน่วยงาน
๓. เอกสารตอบข้อหารือของผู้มีอำนาจส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้ตอบกลับข้อหารือตามรายการที่ ๒ กลับมายังกรมธนารักษ์ และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูล ทั้งหมดทุกหน่วยงาน
๔. บันทึกของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลที่ทำความเห็นเสนออธิบดีกรมธนารักษ์ครั้งสุดท้าย
๕. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลในการนำเสนอต่อผู้มีอำนาจของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
๖. เอกสารเกี่ยวกับบริษัท ข จำกัด ที่ยื่นต่อกรมธนารักษ์ และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลทั้งหมด

กรมธนารักษ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๕/๗๓๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึง รายการที่ ๕ เป็นเอกสารของทางราชการที่สามารถเปิดเผยได้ แต่ให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เนื่องจากบริษัท ข จำกัด ได้มีหนังสือถึง กรมธนารักษ์ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลของบริษัทฯ ที่ยื่นไว้ต่อ กรมธนารักษ์เพราะอาจกระทบต่อประโยชน์ส่วนได้เสียของบริษัทฯ กรมธนารักษ์จึงไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของกรมธนารักษ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมธนารักษ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมธนารักษ์ได้เปิดประมูลหาผู้ลงทุน โครงการปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต บนที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ภก.๓๐๘ ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ ๑๐๕ - ๒ - ๑๒.๗๐ ไร่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้าประมูลเสนอค่าธรรมเนียมการจัดหาประโยชน์เป็นเงินไม่ต่ำกว่า ๑๓๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้เสนอโครงการปรับปรุงท่าเรือภูเก็ต เพื่อเป็นท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวและ ท่าเรือเพื่อการขนถ่ายสินค้า ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศกรมธนารักษ์ เรื่องการประมูลลงทุนโครงการ ปรับปรุงบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และ กรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งที่ ๒๐๔/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลโดยให้มีอำนาจ หน้าที่และปฏิบัติให้เป็นตามเงื่อนไขการประมูลบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ซึ่งในการ เปิดประมูลมีผู้สนใจเสนอราคา ๒ ราย คือ บริษัท ข จำกัด และบริษัท ก จำกัด ต่อมาคณะกรรมการ พิจารณาผลการประมูลพิจารณาเห็นว่า ผู้เข้าประมูลทั้ง ๒ ราย มีคุณสมบัติและเสนอโครงการ ถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขการประมูลโดยบริษัท ข จำกัด เป็นผู้เสนอเงินค่าธรรมเนียมการจัดหา ประโยชน์สูงสุด จึงเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมธนารักษ์ให้ผู้เข้าประมูลราย บริษัท ข จำกัด เป็นผู้ ได้รับสิทธิในการลงทุนโครงการปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ผู้อุทธรณ์ได้ ยื่นคำขอขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลโครงการท่าเรือภูเก็ตเพื่อโต้แย้งและอุทธรณ์คำสั่ง ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมธนารักษ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๕/๑๑๙๗๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า กรมธนา

รักษ์มีเจตนากรณีที่เปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เหตุที่ได้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับบริษัท ก จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามกระบวนการพิจารณาภายในหรือเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการพิจารณาภายในของกรมธนารักษ์ ก่อนที่จะมีคำสั่งทางปกครองในเรื่องผลการประมูลลงทุนโครงการปรับปรุงบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ไม่มีบันทึกความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลในการนำเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลมีอำนาจหน้าที่ในการนำเสนอผลการพิจารณาต่ออธิบดีกรมธนารักษ์ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการประมูลเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องเสนอผลการพิจารณาต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัท ข จำกัด ที่ยื่นต่อกรมธนารักษ์และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลนั้น เป็นเอกสารซึ่งการเปิดเผยอาจจะกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท ข จำกัด ซึ่งเป็นผู้ประมูลได้สิทธิในการลงทุนโครงการปรับปรุงบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับบริษัท ข จำกัด ได้มีหนังสือแจ้งความประสงค์ในการคัดค้านและไม่ให้ความยินยอมให้กรมธนารักษ์หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว กรมธนารักษ์จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการฯ ขอทราบความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินโครงการปรับปรุงบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ตเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งต่อมากกรมธนารักษ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค 0305/18089 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2560 ถึงคณะกรรมการฯ ขี้แจงว่า ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของกรมธนารักษ์ที่ให้บริษัท ข จำกัด ได้รับสิทธิลงทุนโครงการไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น กรณีดังกล่าวกรมธนารักษ์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การบริหารจัดการท่าเรือภูเก็ตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ของรัฐ ระบบการคมนาคมขนส่ง และระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัท ค จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาเดิมให้บริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ตต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น โดยให้ถือปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาการจัดการบริหารงานและดำเนินกิจการท่าเรือ ณ ท่าเรือภูเก็ต สัญญาหมายเลขที่ ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลทุกครั้งที่มีการประชุม รายการที่ ๒ เอกสารที่กรมธนารักษ์และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลหารือไปยังหน่วยงานอื่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อขอความเห็น ทั้งหมดทุกหน่วยงาน รายการที่ ๓ เอกสารตอบข้อหารือของผู้มีอำนาจส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้ตอบกลับข้อหารือรายการที่ 2 กลับมายังกรมธนารักษ์ และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูล ทั้งหมดทุกหน่วยงาน และรายการที่ ๔ บันทึกของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลที่ทำความเห็นเสนออธิบดีกรมธนารักษ์ครั้งสุดท้าย เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อประมูลโครงการปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต ซึ่งกรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งให้บริษัท ข จำกัด เป็นผู้ได้รับสิทธิในการลงทุนโครงการ อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ กรณีนี้แม้กรมธนารักษ์จะยังมิได้มีการลงนามในสัญญาการบริหารงานและดำเนินกิจการกับบริษัท ข จำกัด อันเนื่องมาจากศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของกรมธนารักษ์ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น แต่ก็ถือได้ว่าการกระบวนในการดำเนินการเพื่อให้ได้ผู้มีสิทธิในการลงทุนโครงการนั้นได้ ช้อยุติแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บันทึกความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลในการนำเสนอต่อผู้มีอำนาจของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง กรมธนารักษ์ชี้แจงว่า ไม่มีบันทึกความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลในการนำเสนอต่อผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลมีอำนาจหน้าที่ในการนำเสนอผลการพิจารณาต่ออธิบดีกรมธนารักษ์ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการประมูลเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องเสนอผลการพิจารณาต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนเพื่อขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เอกสารที่บริษัท ข จำกัด ยื่นต่อกรมธนารักษ์ และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาผลการประมูลทั้งหมดนั้น กรณีนี้แม้กรมธนารักษ์ จะได้มีคำสั่งทางปกครองให้บริษัท ข จำกัด เป็นผู้ได้รับสิทธิในการลงทุนโครงการ ปรับปรุงบริหารงาน และดำเนินกิจการท่าเรือภูเก็ต แต่ก็ยังมิได้มีการลงนามในสัญญาระหว่างกันเพื่อให้สิทธิลงทุนโครงการดังกล่าวกับบริษัท ข จำกัด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อบุคคลอื่น จึงอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานบริษัท ข จำกัด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมธนารักษ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๖ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดอนเมือง เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตดอนเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ เลขที่ ยจด. ๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมือง ขอตรวจดูและขอข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีมีผู้ร้องเรียนขับไล่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานชุมชนอยู่เจริญวิภาวดี เขตดอนเมือง เพื่อประกอบการชี้แจง ดังนี้

๑. หนังสือของกลุ่มผู้ร้องเรียน ๒๒๘ คน

๒. บัญชีลงนามเข้าชื่อ ๒๒๘ ชื่อ/คน

ผู้อำนวยการเขตดอนเมืองมีหนังสือ ที่ กท ๖๔๑๐/๔๓๗๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้า หรือขณะนั้นมิได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๒๔ และ ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดอนเมืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตดอนเมืองไม่ให้ข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานชุมชนอยู่เจริญวิภาวดี เขตดอนเมือง ต่อมาสมาชิกในชุมชนอยู่เจริญวิภาวดี จำนวน ๒๒๘ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ร้องเรียนเรื่องการบริหารจัดการที่ไม่โปร่งใส ไม่มีธรรมาภิบาลของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมือง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าว เพื่อประกอบการชี้แจง แต่สำนักงานเขตดอนเมืองปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตดอนเมืองมีหนังสือ ที่ กท ๖๔๐๑/๕๕๒๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาว่า สำนักงานเขตดอนเมืองดำเนินการตรวจสอบเรื่องที่มีการร้องเรียนดังกล่าว และได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ดังนี้

๑. กรณีการขอให้เปลี่ยนตัวประธานชุมชนอยู่เจริญวิภาวดีจากนาย ก. เปลี่ยนเป็น นาย ข. ตามมติที่ประชุมสำนักงานเขตดอนเมือง เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ สำนักงานเขตดอนเมือง ได้มีหนังสือถึงประธานชุมชนอยู่เจริญวิภาวดี (นาย ก.) และขอให้แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงาน เขตดอนเมืองทราบ จำนวน ๔ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แต่ยังไม่แจ้งผลให้สำนักงานเขต ดอนเมืองทราบแต่อย่างใด

๒. กรณีการตรวจสอบบัญชีรับ - จ่าย ของชุมชนในส่วนของเงินของชุมชน เงินบริจาค หรือเงินรายได้ของชุมชนเอง เป็นเงินที่คณะกรรมการชุมชน และประชาชนจะต้องร่วมกันดูแลตรวจสอบ ในส่วนของการเบิกจ่ายเงินค่าสนับสนุนการดำเนินงาน คณะกรรมการชุมชนได้ตรวจสอบแล้วเป็น การเบิกใช้ในค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้าส่วนกลางของชุมชน ค่าน้ำประปา ค่าซ่อมฝาท่อระบาย น้ำ เป็นต้น ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการเบิกจ่ายเงินค่าสนับสนุนการดำเนินงานคณะกรรมการชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. กรณีการบริหารจัดการชุมชน และการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งภายในชุมชน สำนักงาน เขตดอนเมืองได้ส่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และทำตามระเบียบ ของคณะกรรมการชุมชนให้คณะกรรมการและประชาชนทราบ เช่น การจัดประชุมประจำเดือน เป็นประจำทุกเดือน เพื่อชี้แจงการใช้จ่ายเงินค่าสนับสนุนฯ เป็นต้น และทำความเข้าใจถึงขั้นตอน ในการดำเนินการตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของกรุงเทพมหานคร และปฏิบัติตามประกาศคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือของกลุ่มผู้ร้องเรียน จำนวน ๒๒๘ คน ฉบับลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่มีถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมือง ขอให้เปลี่ยนแปลง ประธานชุมชนอยู่เจริญวิภาวดี (นาย ก. ผู้อุทธรณ์) และรายชื่อของกลุ่มผู้ร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อร้องเรียนนั้นเพื่อปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งกรณีนี้สำนักงานเขตดอนเมืองได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทราบแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยเนื้อหาในหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนรายชื่อผู้ร้องเรียนนั้น การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และต่อการดำเนินงานของสำนักงานเขตดอนเมือง เพราะอาจจะไม่มีผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือตรงกับข้อเท็จจริงต่อหน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลแก่หน่วยงานของรัฐดังกล่าว จึงไม่สมควรเปิดเผยรายชื่อของผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตดอนเมืองเปิดเผย หนังสือของกลุ่มผู้ร้องเรียน จำนวน ๒๒๘ คน ฉบับลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่มีถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมือง โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก
เกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้ารับการอบรม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านนา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการปี ๒๕๖๐ ของกองสาธารณสุข วันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และโครงการส่งเสริมกิจกรรมและพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการชุมชนและแกนนำชุมชน ประจำปี ๒๕๖๐ ของกองการศึกษา วันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. งบประมาณที่ใช้ในแต่ละโครงการ
๒. รายชื่อของผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละโครงการ
๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

เทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก มีหนังสือ ที่ นย ๖๑๐๐๑/๓๒๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอความอนุเคราะห์นั้นเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และได้จัดส่งเอกสารโครงการฯ ทั้ง ๒ โครงการดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านนา ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการปี ๒๕๖๐ ของกองสาธารณสุข ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และโครงการส่งเสริมกิจกรรมและพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการชุมชนและแกนนำชุมชนประจำปี ๒๕๖๐ ของกองการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวนโครงการละ ๓ รายการ แต่เทศบาลตำบลบ้านนาแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ดังนั้น บรรดาข้อมูลข่าวสารที่มีชื่อจึงอยู่ภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเทศบาลตำบลบ้านนาต้องป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล ตามความในมาตรา ๒๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๒๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการดำเนินงานศึกษาดูงานของทั้ง ๒ โครงการ มีรายงานจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการแล้ว และการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลบ้านนา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดนครนายกได้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก มีหนังสือ ที่ นย ๖๑๐๐๑/๗๙๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย จำนวน ๒ โครงการ คือ โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ

ปี ๒๕๖๐ ของกองสาธารณสุข วันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และโครงการส่งเสริมกิจกรรม และพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการชุมชนและแกนนำชุมชน ประจำปี ๒๕๖๐ ของกองการศึกษา วันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบด้วยงบประมาณที่ใช้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ และรายชื่อผู้ เข้ารับการอบรมทั้ง ๒ โครงการ มาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ งบประมาณที่ใช้ใน แต่ละโครงการ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ เทศบาลตำบลบ้านนาได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๒ รายชื่อผู้เข้ารับการอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการปี ๒๕๖๐ ของ กองสาธารณสุข ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และโครงการส่งเสริมกิจกรรม และพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการชุมชนและแกนนำชุมชน ประจำปี ๒๕๖๐ ของกองการศึกษา ซึ่ง จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดอบรมซึ่งได้ ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยเทศบาลตำบลบ้านนาได้มีการเบิกจ่ายเงินในการดำเนินโครงการดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินโครงการและการใช้จ่าย งบประมาณของเทศบาลตำบลบ้านนา ซึ่งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติ ราชการของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของ รัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๒ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล คือ ลายมือชื่อผู้เข้ารับการ อบรม การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดลายมือชื่อผู้เข้ารับการ อบรม แต่ทั้งนี้ให้สิทธิแก่ผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจดูลายมือชื่อผู้เข้ารับการอบรมที่มีการปกปิดได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายชื่อผู้เข้ารับการอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการปี ๒๕๖๐ ของกองสาธารณสุข ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และโครงการส่งเสริมกิจกรรมและพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการชุมชนและแกนนำชุมชน ประจำปี ๒๕๖๐ ของกองการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ลายมือชื่อให้ปกปิดไว้ แต่ทั้งนี้ให้สิทธิแก่ผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจสอบลายมือชื่อผู้เข้ารับการอบรมที่มีการปกปิดได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เกี่ยวกับข้อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(สำนักงาน กสทช.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีบันทึก ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๘
สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจาย
เสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ขอข้อมูลข่าวสารกรณี
สำนักงาน กสทช. มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารของพยานฝ่ายผู้กล่าวหาในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริง และไม่ให้ปกปิดชื่อ
ที่อยู่หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน โดยรับรองสำเนาถูกต้อง

๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งคัดถ่ายถ้อยคำของ
บุคคลฝ่ายผู้กล่าวหาทุกคน และพยานหลักฐานกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนทั้งหมด พร้อม
ทั้งรับรองสำเนาถูกต้อง โดยไม่มีการปกปิดรายชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึง
บุคคลที่ให้การเป็นพยาน

สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ลับ ที่ สทช ๓๐๐๔/๑๙๘๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

๑. กรณีการเปิดเผยข้อมูลพยาน การเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่สามที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน รวมถึงการดำเนินการทางวินัย อาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อทางสำนักงาน กสทช. ในภายภาคหน้า อันจะทำให้ระบบการสืบสวนและการดำเนินการทางวินัยเรื่องต่าง ๆ ต้องพบอุปสรรค และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงาน กสทช. จึงปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน

๒. กรณีรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งถ้อยคำของบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหาทุกคน และพยานหลักฐานกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนทั้งหมด สำนักทรัพยากรบุคคล สำนักงาน กสทช. ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ รายงานการสอบสวนและถ้อยคำของบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหาทุกคน กับพยานหลักฐานพยานเอกสารทั้งหมด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามบันทึกข้อความ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๒๐๐๒/๑๕๕๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ และเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีสาระสำคัญเพียงพอที่จะใช้ในการจัดทำ คำอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยภาคทัณฑ์แล้ว ประกอบกับข้อมูลในกระบวนการสอบข้อเท็จจริงเป็นเพียงการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเท่านั้น มิได้เป็นข้อมูลที่น่าไปสู่มาตรการบังคับทางปกครองหรืออำนาจตามกฎหมายระเบียบใดที่จะนำไปสู่การออกคำสั่งลงโทษแก่ผู้อุทธรณ์โดยตรง สำนักงาน กสทช. จึงไม่เปิดเผยเอกสารของพยานฝ่ายผู้กล่าวหาในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กสทช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน กสทช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักงาน กสทช. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน กสทช. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - สำนักงาน กสทช. ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัยภาคทัณฑ์ จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) เอกสารของพยานฝ่ายผู้กล่าวหาในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริง และไม่ให้ปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน (๒) รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งถ้อยคำของบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหาทุกคน และพยานหลักฐานกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนทั้งหมด โดยไม่มีการปกปิดรายชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน แต่สำนักงาน กสทช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ จึงได้ผู้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กสทช. เพื่อจะได้ใช้สิทธิทางศาลต่อไป

สำนักงาน กสทช. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๒๐๐๒/๓๖๓๑๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และผู้แทนสำนักงาน กสทช. ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีการจัดทำเอกสารการของงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ สำหรับจัดทำโครงการจำนวน ๓ โครงการ ซึ่งเป็นโครงการที่มีใช้ภารกิจของส่วนราชการประชุม และสำนักงานกรรมการกิจการโทรคมนาคมและการประชุม อีกทั้งมีใช้โครงการที่เป็นนโยบายของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม โดยได้นำเสนอต่อเลขาธิการ กสทช. ในนามสำนักงานกรรมการกิจการโทรคมนาคมและการประชุม ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการสำนัก และไม่ปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาระดับรองเลขาธิการ กสทช. ที่ได้สั่งการและมอบนโยบายว่า กรณีการของงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เสนอของงบประมาณสำหรับจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของส่วนและสำนักเท่านั้น และโครงการใดที่ไม่ใช่ในนโยบายของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมให้ตัดออกหรือชะลอไว้ก่อน พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และปฏิบัติหน้าที่โดยเป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน ซึ่งผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปไม่ได้เป็นผู้สั่งให้กระทำ ก่อให้เกิดความเสียหาย สำนักงาน กสทช. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผลการสอบสวนทางวินัยมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน กสทช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน เพราะอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่ง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้การเปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่สามที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนรวมถึงการดำเนินการทางวินัยอาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้วนั้นเพียงพอที่จะใช้ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ของผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง 2 รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน คณะกรรมการฯ จึงมีข้อพิจารณาเฉพาะข้อความในส่วนที่สำนักงาน กสทช. ปกปิด ว่าสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะเป็นข้อมูลข่าวสารในการสอบสวนทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสำนักงาน กสทช. มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์แล้วก็ตาม แต่ทั้งผู้อุทธรณ์และพยานต่างเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักหรือส่วนงานของสำนักงาน กสทช. เดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจกระทบต่อความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานระหว่างกัน หรืออาจก่อให้เกิดความขัดแย้งภายในองค์กรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ทำให้ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแล้ว ซึ่งน่าจะเป็นการเพียงพอที่จะนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งเมื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน กสทช. ได้ส่งมาเพื่อพิจารณา พบว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนที่มีการปกปิด คือ ชื่อพยาน ที่อยู่ และข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน โดยไม่กระทบถึงเนื้อความในส่วนที่เป็นข้อกล่าวหาและการพิจารณาทางวินัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงาน กสทช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง 2 รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ - มีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐
ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๘ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
 ๒. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
 ๓. ความเห็น ข้อสรุปข้อเท็จจริงและมติของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
 ๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
 ๕. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
 ๖. ความเห็น ข้อสรุปและมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
 ๗. รายงานผลการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อผู้บริหาร
 ๘. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
- บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากทั้ง ๒ คณะ สิ้นสุดระยะเวลาแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการฯ ทั้ง ๒ คณะ ไม่มีอำนาจ
กระทำการใด ๆ

๒. การพิจารณาให้ข้อมูลถ้อยคำพยานทุกปากได้หารือกับผู้มีอำนาจ (ผู้ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการฯ) แล้ว มีความเห็นว่า การให้ข้อมูลพยานบุคคลอื่นจะต้องได้รับความยินยอมจากพยานผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผย

๓. การพิจารณาให้ข้อมูลความเห็นคณะกรรมการ/รายงานการสอบสวน ได้หารือกับผู้มีอำนาจ (ผู้ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการฯ) แล้ว มีความเห็นว่า เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นดุลพินิจหรือความเห็นเฉพาะตัว การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอันเป็นอิสระ

๔. การอุทธรณ์สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องแนบข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ขอแนะนำให้ตั้งต้นจากรายละเอียดของคำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น – ได้ร้องเรียนพฤติการณ์ความผิดของนาย ข. ต่อบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการเบียดบังเงินไปใช้ส่วนตัว และมีความประพฤติไม่ชอบอื่น ๆ ซึ่งบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยในชั้นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ร่วมกระทำผิดกับผู้ถูกกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๘ รายการดังกล่าว แต่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เปิดเผยให้เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ ๘๐๐๐๐๘๖๘/๒๒๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีการระบุรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ ซึ่งการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา รายการที่ ๒ บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๓ ความเห็น ข้อเสนอข้อเท็จจริงและมติของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย รายการที่ ๖ ความเห็น ข้อเสนอและมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย รายการที่ ๗ รายงานผลการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อผู้บริหาร และรายการที่ ๘ เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรืออาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร

ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ โดยอาจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึง กรมสรรพากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๕๐/๒๕๕๖ เพื่อใช้ประกอบการเขียนคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

กรมสรรพากร มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๒๑/๘๘๒ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้ส่งสำเนารายงานการสอบสวนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรณีความผิดทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ สรุปข้อเท็จจริงพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมติของคณะกรรมการสอบสวนวินัย รวม ๔๐ แผ่น ไปแล้ว ตามหนังสือกรมสรรพากร ลับ ที่ กค ๐๗๒๑/๗๗๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ สำหรับรายงานผลการสอบสวนทางวินัยฉบับเต็มตามที่ขอนั้น จะปรากฏคำให้การของผู้กล่าวหา ผู้ลงโทษรายอื่น คำให้การพยาน เอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนคดี ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมสรรพากรจึงไม่อนุมัติให้คัดสำเนาเอกสารตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมสรรพากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เดิมรับราชการสังกัดกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ตำแหน่ง - (ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓) ต่อมากรมสรรพากร มีคำสั่งที่ ๔๒๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ลงโทษทางวินัยปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนคดีความผิดทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่กรมสรรพากรได้ใช้ในการสอบสวนและมีมติลงโทษผู้อุทธรณ์ กรมสรรพากร แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ได้ส่งสำเนารายงานการสอบสวนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรณีความผิดทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ สรุปข้อเท็จจริงพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมติของคณะกรรมการสอบสวนวินัย รวม ๔๐ แผ่น ไปแล้ว ตามหนังสือกรมสรรพากร ลับ ที่ กค ๐๗๒๑/๗๗๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ สำหรับรายงานผลการสอบสวนทางวินัยฉบับเต็มตามที่ขอนั้น จะปรากฏคำให้การของผู้กล่าวหา ผู้ลงโทษรายอื่น คำให้การพยานเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนคดี ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นรวมอยู่ด้วยการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมสรรพากรจึงไม่อนุมัติให้คัดสำเนาเอกสารตามที่ขอได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพากร มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลับ ที่ กค ๐๗๐๗/๔๖๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงว่า ข้อมูลที่ขอให้เปิดเผยได้แก่ รายงานการสอบสวนทางวินัย และสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยคำให้การผู้กล่าวหา ถ้อยคำพยานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย นั้น มีคำให้การของพยานที่สมควรได้รับการคุ้มครองอันเกิดจากการให้ข้อเท็จจริงแก่ทางราชการ ซึ่งแม้จะปกปิดชื่อ หรือข้อความก็ยังสามารถทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นใครได้แก่ คำให้การของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยมิชอบดังกล่าว ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมสรรพากรจึงไม่อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๕๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ข้อเท็จจริง

ในกรณีดังกล่าวปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ถูกคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการแล้ว ตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๒๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของกรมสรรพากร ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายหรือความไม่ปลอดภัยแก่ผู้กล่าวหา หรือผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารเฉพาะสำนวนการสอบสวนวินัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพากรเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ๔๕๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี)
เกี่ยวกับสมุดจดบันทึกการรังวัด

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนางสาว ก. และนาย ก. กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด เลขที่ จม.ทน.๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ หนังสือ ด่วนที่สุด เลขที่ จม.ทน.๗ (๑)/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ด่วนที่สุด เลขที่ จม.ทน.๗ (๒)/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวางและพิกัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ แผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ๒๕๐๕ และผลการรังวัดตามสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) หรือสมุดจดรายการรังวัดแนวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปี ๒๕๐๒ เฉพาะบริเวณหมุดหลักเขตที่ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓

รายการที่ ๒ สำเนาสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) หรือสมุดจดรายการรังวัดของแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ๒๕๐๕ เฉพาะแนวเขตที่ดินที่พิพาทระหว่าง บริษัท ก. จำกัด กับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยเฉพาะหลักเขตอุทยานที่ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) เป็นข้อมูลบันทึกส่วนตัวของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจในการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์โดยจะต้องนำไปวิเคราะห์ประมวลผลตามหลักวิชาการด้านแผนที่ก่อนการประกาศเขตอุทยานฯ ข้อมูลสมุด

รายการรังวัดดังกล่าวจึงไม่สามารถใช้อ้างอิงทางกฎหมายได้แต่อย่างใด ประกอบกับภายหลังมีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ใช้แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ฉบับดังกล่าวในการปฏิบัติราชการ อันเป็นข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลรายการดังกล่าว

สำหรับข้อมูลแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ๒๕๐๕ ทางราชการได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๙ ตอนที่ ๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๕ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบโดยทั่วกันแล้ว โดยผู้อุทธรณ์สามารถเข้าถึงและดาวน์โหลดข้อมูลดังกล่าวได้จาก www.ratchakitcha.soc.go.th

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) คำชี้แจงของผู้แทนสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบธุรกิจจัดสรรที่ดิน ได้ถูกเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชแจ้งความดำเนินคดีกรณีบุกรุกที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งเป็นกรณีพิพาทและได้มีการตรวจสอบโดยคณะทำงานสี่ฝ่าย ตามคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) ต่อมาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ ทำลายหรือรื้อถอนรั้วของผู้อุทธรณ์ให้พ้นอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสมุดรังวัดที่ดินเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับที่พิพาทเพื่อใช้ในการโต้แย้งสิทธิและการอุทธรณ์คำสั่งหรือแม้แต่การฟ้องศาลปกครอง อันเกี่ยวกับการแจ้งความดำเนินคดีของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) เป็นข้อมูลบันทึกส่วนตัวของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจในการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์โดยจะต้องนำไปวิเคราะห์ประมวลผลตามหลักวิชาการด้านแผนที่ก่อนการประกาศเขตอุทยานฯ ข้อมูลสมุดรายการรังวัดดังกล่าวจึงไม่สามารถใช้อ้างอิงทางกฎหมายได้แต่อย่างใด ประกอบกับภายหลังมีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ใช้แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ฉบับดังกล่าวในการปฏิบัติราชการ อันเป็นข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลรายการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี)

มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๖/๕๐๒๓ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาสมุดรังวัด เล่ม ๒ ชื่อ ป่าเขาใหญ่ ตำบลตะขบ อำเภอปักธงชัย และตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เริ่มปฏิบัติงาน ๑๐ ก.ค. ๒๕๐๓ เสร็จงาน ๒ พ.ย. ๒๕๐๓ โดยแสดงบริเวณหมุดหลักเขตที่ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓ จำนวน ๖ แผ่น

๒. พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาใหญ่ฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๕ และแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๙ ตอนที่ ๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๕

ผู้แทนสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ขี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า การจัดทำสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นข้อมูลบันทึกส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ในการเดินสำรวจและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เช่น การกำหนดจุดหรือหลักเขตตามธรรมชาติ อาทิ ลำห้วยหรือต้นไม้ใหญ่ เป็นต้น เพื่อนำมากำหนดแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ แต่ทั้งนี้ยังมีขั้นตอนดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ประมวลผลตามหลักวิชาการ ด้านแผนที่ก่อนออกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และภายหลังมีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ใช้แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ฉบับดังกล่าวเป็นหลักในการปฏิบัติราชการ มิได้นำสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) มาใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ บางส่วน ๒ ครั้ง คือ พระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่บางส่วนของท้องที่ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อก่อสร้างสถานีเรดาร์ และสถานีถ่ายทอดโทรคมนาคม ของกองทัพอากาศ และพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ บางส่วนในท้องที่อำเภอปากพลี และอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อก่อสร้างโครงการเชื่อมขุดผ่านปราการชลอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปัจจุบันได้มีการนำเครื่องมือที่มีความทันสมัยเข้ามาดำเนินการรังวัดสำรวจแผนที่ และกำหนดแนวเขต คือ Global Positioning System (GPS) ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ซึ่งมีความชัดเจนและถูกต้องมากกว่า ดังนั้น จึงเห็นว่าสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) ตามคำขอของผู้อุทธรณ์สามารถให้เข้าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ แผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ๒๕๐๕ ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๙ ตอนที่ ๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๕ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบโดยทั่วกันแล้ว

โดยผู้อุทธรณ์สามารถเข้าถึงและดาวน์โหลดข้อมูลดังกล่าวได้ทาง www.ratchakitcha.soc.go.th ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารไว้เผยแพร่ให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้ และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) อาจคัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขอสำเนาจากผู้อุทธรณ์ได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีค่าธรรมเนียมของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) หรือสมุดจดรายการรังวัดของแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ๒๕๐๕ เฉพาะแนวเขตที่ดินที่พิพาทระหว่าง บริษัท ก. จำกัด กับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยเฉพาะหลักเขตอุทยานที่ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานข้อเท็จจริงในการเดินสำรวจและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลในการนำมาออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่าภายหลังจากการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีการสำรวจหรือรังวัดแผนที่ในบริเวณดังกล่าวอีกแต่อย่างใด จึงรับฟังได้ว่าสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) เป็นรายงานข้อเท็จจริงที่จะช่วยให้มีการตรวจสอบได้ว่าแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๕ ถูกต้องหรือไม่ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) จัดทำสำเนาแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยสมุดจดบันทึกการรังวัด (Field Book) เฉพาะหลักเขตอุทยานที่ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึง
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีข้าราชการสำนักงาน ปปง. จำนวน ๒ ราย ต่างร้องเรียน
กล่าวหาซึ่งกันและกัน จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
สั่งการให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ)
พร้อมสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ ส่วนหัว/ท้าย
ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้ลงนาม) ทุกฉบับ

รายการที่ ๒ ขอทราบว่ามีอำนาจในการพิจารณาสั่งการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว
หรือไม่ ผลเป็นประการใด และมีคำสั่งอย่างไร (หากมีเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้ใคร่ขอสำเนา
เอกสารด้วย)

สำนักงาน ปปง. มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๒/๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐
แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบ

๑. กรณีสำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการให้
คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ)
มีจำนวน ๔ รายการ เป็นบรรดาเอกสารที่ปรากฏลายมือชื่อผู้สั่งการและผู้ทำความเห็นเสนอและผู้นำ
แจ้งข้อสั่งการอันเกี่ยวเนื่องกันซึ่งบ่งให้ทราบถึงตัวบุคคลต่าง ๆ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ วรรคหก ซึ่งต้องห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของ

ข้อมูลที่ได้ให้ไว้ล่วงหน้าหรือขณะนั้น ทั้งยังไม่ปรากฏเหตุอันจักเข้าช้อยกเว้นให้สามารถเปิดเผย ข้อมูลดังกล่าว ตามมาตรา ๒๔ กรณีจึงถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์เข้า ลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยก็ได้ เมื่อได้พิจารณาถึงอำนาจ หน้าที่ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับมอบหมาย ประโยชน์ที่จะเกิดต่อส่วนรวม และประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนแล้ว เห็นว่าอาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ ปรากฏนามในเอกสาร จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

๒. กรณีสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้ลงนาม) ทุกฉบับ เห็นว่าเป็นเอกสารจำนวน ๘ ฉบับ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นเอกสารที่แสดงการดำเนินการเฉพาะในส่วนของคณะกรรมการฯ ซึ่งสามารถ เปิดเผยได้ตามคำร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ปปง. และเอกสารที่ เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง – สังกัด - สำนักงาน ปปง. ขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กรณีข้าราชการสำนักงาน ปปง. จำนวน ๒ ราย ต่างร้องเรียนกล่าวหาซึ่งกัน และกัน จำนวน ๒ รายการ คือ สำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการ ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ) พร้อมสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้ลงนาม) ทุกฉบับ โดยความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ รายละเอียดของหนังสือเกี่ยวกับ ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง เลขที่หนังสือ วัน เดือน ปีของหนังสือ ชื่อ เรื่อง และผู้ลงนามในหนังสือแต่ละฉบับ และขอทราบว่ามีอำนาจในการพิจารณาสั่งการเรื่อง ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ ผลเป็นประการใด และมีคำสั่งอย่างไร (หากมีเอกสารที่สามารถเปิดเผย ได้ใคร่ขอสำเนาเอกสารด้วย) สำนักงาน ปปง. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เปิดเผยสำเนารายงานผลการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้ลงนาม) ทุกฉบับให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนสำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการ ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ) เป็นบรรดาเอกสารที่ปรากฏลายมือชื่อผู้สั่งการและผู้ทำความเห็นเสนอและผู้นำแจ้งข้อสั่งการอัน

เกี่ยวเนื่องกันซึ่งบ่งให้ทราบถึงตัวบุคคลต่าง ๆ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ขอทราบ ผู้ขอทราบจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ปปง. มีหนังสือ ที่ ปง ๐๐๐๒.๖/ ๓๑๒๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มา เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ปปง. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑.๑ สำเนาหนังสือ กองกฎหมาย ที่ ปง ๐๐๐๒.๓/๒๖๒๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๑.๒ สำเนาหนังสือ กองกฎหมาย ที่ ปง ๐๐๐๒.๓/ล ๑๑๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๑.๓ สำเนาหนังสือคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ปง พิเศษ ๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอส่งรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และ

๑.๔ สำเนาหนังสือ ส่วนงานเลขานุการ ที่ ปง ๐๐๐๑.๑/๐๐๒๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๒. สำนักงาน ปปง. ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ดังกล่าวภายใต้กรอบของกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้แล้ว กรณีข้อสั่งการของเลขานุการ ปปง. เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้น เนื่องจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนี้มีจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความสับสนผิดพลาด ในการนำส่งเอกสารหรือการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอให้แก่ผู้ขอทราบหรือ ผู้เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นผู้จัดทำและเป็นผู้ครอบครอง และควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาเพื่อให้เป็นไปโดย ถูกต้องเหมาะสมที่สุด เพราะคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงย่อมที่จะทราบข้อมูลรายละเอียด เป็นอย่างดีและสามารถใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยหรือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามนัย พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก่ผู้ขอทราบหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้อย่างเกิด

ประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่าย โดยเลขาธิการ ปปง. ได้รับทราบและเห็นชอบตามมติคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ว่า กรณีสำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเข้าลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงาน ปปง. แจ้งว่ามีจำนวน ๔ รายการนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของสำนักงาน ปปง. ว่าการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยแล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงาน ปปง. อันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ (ส่วนหัว/ท้าย ที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้ลงนาม) ทุกฉบับ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงาน ปปง. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ขอทราบว่าผู้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ ผลเป็นประการใด และมีคำสั่งอย่างไร มีลักษณะเป็นการสอบถามความก้าวหน้าการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงาน ปปง. เป็นการสอบถามเพื่อต้องการคำตอบในเรื่องที่เป็นการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ มิใช่เป็นการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องรับเรื่องไว้พิจารณาและวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ปปง. ในฐานะหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบในการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริง ควรใช้ดุลพินิจในการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าการพิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ ผลเป็นประการใด และมีคำสั่งอย่างไร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ปปง. เปิดเผยหนังสือที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สั่งการให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เฉพาะส่วนหัว/ท้ายที่ปรากฏข้อมูลหนังสือและผู้สั่งการ จำนวน ๔ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจ เกี่ยวกับสำนวนการ
สืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานจเรตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ กก.สส.ภ.จว.นนทบุรี ที่ ๐๐๑๖๔๒/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึง สำนักงานจเรตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้ปกป้องสิทธิให้ได้รับความเป็นธรรม จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือการสืบสวนข้อเท็จจริง นาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

รายการที่ ๒ สำเนาหนังสือการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘

สำนักงานจเรตำรวจ มีบันทึก จต. ที่ ๐๐๑๓.๑๑๑/๘๘๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ และ จต. ที่ ๐๐๑๓.๑๑๑/๗๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคัดและรับรองเอกสารเฉพาะรายงานการสืบสวนทั้ง ๒ สำนวน โดยปกปิดชื่อ ลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๒๒/๐๗๙ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานจเรตำรวจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่ง -

ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ คือ สำเนาหนังสือการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ และสำเนาหนังสือการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการสืบสวนได้แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์และการกระทำนั้นว่าเกิดขึ้นจากการกระทำของข้าราชการตำรวจซึ่งถูกกล่าวโทษว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ประการใดเสร็จแล้ว และได้รายงานผลการสืบสวนให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนพิจารณาสั่งการ จึงถือว่าเป็นการสืบสวนเสร็จสิ้นแล้วและการเปิดเผยรายงานผลการสืบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจึงไม่มีผลให้การพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด สำนักงานจเรตำรวจแจ้งให้อุทธรณ์ทราบว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะรายงานการสืบสวนทั้ง ๒ สำนวน โดยปกปิดชื่อ ลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานจเรตำรวจ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๓.๑๑๑/๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ สำนวนว่า เป็นการร้องเรียนกล่าวโทษที่มีเอกสารจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียหลายราย ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ทราบถึงตัวบุคคล และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้เกี่ยวกับการตรวจสอบและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาจากคำคัดค้านของผู้มีส่วนได้เสียในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ คือ ผู้ร้องเรียน ย่อมถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและน่าจะได้รับรู้เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่เมื่อคำนึงถึงหลักเหตุผลและความจำเป็นข้างต้นจึงเปิดเผยเฉพาะรายงานการสืบสวน ทั้ง ๒ สำนวน โดยปกปิดชื่อ ลบ หรือทำการอื่นต่อข้อความที่จำเป็นทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงานจเรตำรวจ มีคำสั่ง ที่ ๒๐๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ให้อยุติเรื่องทางวินัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วเช่นกัน และสำนักงานจเรตำรวจ มีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัย เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ นั้น สำนักงานจเรตำรวจแห่งชาติ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของสำนักงานจเรตำรวจ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานจเรตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนาย ข. กับพวก ตามคำสั่ง จต. ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับสำนวน
การพิจารณาคำร้อง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการพิจารณาคำร้องเพื่อนำไปประกอบการจัดทำผลงานวิชาการและประกอบการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๒ รายการ ดังนี้
รายการที่ ๑ การพิจารณาคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๕๓ (คำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๕)
รายการที่ ๒ การพิจารณาคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยที่ ๒๘-๒๙/๒๕๕๕)

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ มีหนังสือ ที่ ศร ๐๐๐๔.๑/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า

๑. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๕๓ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒/๒๕๕๕) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญอนุญาตให้คัดถ่ายคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการโต้แย้งว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ สำหรับในส่วนที่กล่าวถึงคำฟ้องของพนักงานอัยการ โจทก์ และที่อยู่ข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนเสียทั้งสิ้น เนื่องจากไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล และอาจรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้จัดทำสำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. กรณีการขอคัดถ่ายสำเนาคำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

หากเผยแพร่ออกไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเรื่องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักศึกษา - ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการพิจารณาคำร้องเพื่อนำไปประกอบการจัดทำผลงานวิชาการและประกอบการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๑ การพิจารณาคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๕๓ (คำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๕) เฉพาะคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ ที่ศาลฎีกาส่งมาในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๕ ซึ่งเป็นกรณีการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๙ วรรคสอง มาตรา ๔๐ (๕) ประกอบมาตรา ๓๐ หรือไม่ และรายการที่ ๒ การพิจารณาคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยที่ ๒๘-๒๙/๒๕๕๕) กรณีการพิจารณาว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้คัดถ่ายข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการโต้แย้งว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ สำหรับในส่วนที่กล่าวถึงคำฟ้องของพนักงานอัยการ โจทก์ และที่อยู่ข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนเสียทั้งสิ้น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่อนุญาตให้เปิดเผย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากเผยแพร่ออกไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศร ๐๐๐๔.๔/๖๓๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า

๑. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ได้แก่ รับผิดชอบงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ ศึกษาและรวบรวมข้อมูล คำสั่ง และคำวินิจฉัยต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่กิจการของศาลรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติการอื่นตามที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมอบหมาย

๒. ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญปฏิเสธการเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วยสำเนาคำโต้แย้งของจำเลยในเรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) เป็นเอกสารที่จำเลยยื่นต่อศาล ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในความครอบครองของศาลรัฐธรรมนูญ มิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการในความครอบครองของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด สำหรับการที่เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อผู้อุทธรณ์นั้น เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ปฏิบัติหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้น มิใช่การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ แต่เพียงลำพังแต่ประการใด สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจในการเปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้กับบุคคลใด ดังนั้น สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอาจส่งสำเนาคำโต้แย้งของจำเลยในเรื่องพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) ให้กับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้

ผู้แทนสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ขอเฉพาะคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ ที่ศาลฎีกาส่งมาในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๕ ตามคำร้องขอเรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๕๓ โดยอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการโต้แย้งว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ สำหรับในส่วนที่กล่าวถึงคำฟ้องของพนักงานอัยการ โจทก์ และที่อยู่ข้อมูลส่วนบุคคล เห็นควรปกปิดไว้ ซึ่งสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้จัดทำสำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาคำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณา ที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) เห็นว่าเป็นเอกสารในสำนวนคดีจึงได้เสนอคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา โดยคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมอบหมายให้เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป ประกอบกับเอกสารในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวมีจำนวนมาก และผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าต้องการข้อมูลในส่วนใดบ้าง ซึ่งเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์ต้องการทั้งหมด จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คำร้องขอพิจารณาเรื่องที่ ๓๓/๒๕๕๓ (คำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๕) เฉพาะคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ ที่ศาลฎีกาส่งมาในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๕ ขอเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญว่า ได้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ คำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และ คำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) เป็นกรณี การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำ วินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสองหรือไม่ และข้อเท็จจริง ปรากฏว่าศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาของศาล รัฐธรรมนูญอีกต่อไป แต่ได้เปลี่ยนสถานะเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแล ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงมีอำนาจรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา สำหรับเอกสารในสำนวนคดีที่ศาลฎีกาส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญนั้น ประกอบด้วย ส่วนแรก คือ คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และคำร้องขอเรื่อง พิจารณา ที่ ๔๔/๒๕๕๕ และส่วนที่สอง คือ คำฟ้องของพนักงานอัยการ รายงานกระบวนพิจารณา และพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ โดยข้อมูล ข่าวสารในส่วนที่สองนี้เป็นข้อมูลที่อยู่นอกสำนวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะมิใช่ ประเด็นการพิจารณาว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่เป็นรายละเอียดของมูลคดีอาญาที่เป็นเหตุให้จำเลยในคดีดังกล่าวยกเป็นประเด็นโต้แย้งว่า กฎหมายที่จะนำมาใช้ในคดีอาญาที่ตนถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดนั้นขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญและจะนำมาใช้กับคดีตนไม่ได้ และข้อมูลข่าวสารในส่วนที่สองนี้อยู่นอกคำขอของผู้ขอข้อมูล ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในคำขอของผู้ขอจึงไม่มีข้อความที่เป็นประเด็นต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนแรก คือ คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และคำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๔๔/๒๕๕๕ เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อ สาธารณชน เพราะจะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายรัฐธรรมนูญและการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยให้เป็นที่แพร่หลาย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเปิดเผยคำร้องขอเรื่องพิจารณา ที่ ๑๖/๒๕๕๕ และเรื่องพิจารณา ที่ ๔๔/๒๕๕๕ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๘ - ๒๙/๒๕๕๕) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งไม่รวมถึงคำฟ้องของพนักงานอัยการ รายงาน กระบวนพิจารณา และพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙
เกี่ยวกับหนังสือรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ - ได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ว่า ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าแก้ไขเกรดให้นักเรียนล่าช้าทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ได้รายงานผลการตรวจสอบเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ เพื่อขอสำเนาเอกสารการตรวจสอบและความเห็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ที่รายงานผลการตรวจสอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๑๔๒๖๙/๑๓๔ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ขอสำเนาเอกสารการตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ที่รายงานผล

การตรวจสอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ได้แจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ดำเนินการตรวจสอบการร้องคัดค้านของผู้อุทธรณ์และสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ได้ให้ความเห็นที่เห็นด้วยกับทางโรงเรียนอุดรดิตถ์ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าการลงความเห็นของสำนักงานเขตพื้นที่ฯ นั้น ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการติดต่อสืบสวนสอบสวนจากสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ในเรื่องดังกล่าวที่จะให้สิทธิผู้อุทธรณ์ในการชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ที่ควรจะนำไปประกอบการพิจารณาให้รอบคอบถี่ถ้วนก่อนที่สำนักงานเขตพื้นที่ฯ จะเสนอความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวแก่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ และในเรื่องเดียวกันนี้โรงเรียนอุดรดิตถ์ได้ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงกับผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ มีหนังสือลับด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๒๒๑ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปได้ความ ดังนี้

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ให้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์กรณีแก้ไขเกรดให้นักเรียนล่าช้า ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติกรรมอันเชื่อได้ว่ามีเจตนาอันเป็นการกลั่นแกล้งนักเรียน แต่มีพฤติกรรมในการแก้ไขผลการเรียนที่ใช้เวลามากเกินสมควร และเห็นสมควรให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ไม่ให้กระทำการอันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อนักเรียน ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนอุดรดิตถ์เห็นชอบตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ แต่โรงเรียนอุดรดิตถ์ไม่ได้รายงานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ และศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ทราบแต่อย่างใด และเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ว่าไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์จึงมีหนังสือแจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ว่ายังไม่ได้รับรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือคัดค้านผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้จังหวัดอุดรดิตถ์ทราบเพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ จึงมีหนังสือแจ้งให้โรงเรียนอุดรดิตถ์รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณากรณีผู้อุทธรณ์ร้องคัดค้านผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากหนังสือร้องเรียนและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและคำร้องคัดค้านผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว เห็นว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ชอบแล้ว และได้มีหนังสือ ที่ศธ ๐๔๒๖๙/๘๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ รายงานผลการดำเนินการแจ้งให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ทราบแล้ว ซึ่งศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ได้มีหนังสือ ที่ อต ๐๐๑๗.๑/๔๑๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

๒. เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดอุดรดิตถ์ว่าประสงค์ขอสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๘๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อใช้ประกอบหนังสือศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ อต ๐๐๑๗.๑/๔๑๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐

๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๙๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้โรงเรียนอุดรดิตถ์ชี้แจงในประเด็นว่า เหตุใดโรงเรียนอุดรดิตถ์จึงมีความเห็นว่าให้ว่ากล่าวตักเตือนและคาดโทษผู้อุทธรณ์ เพราะว่คณะกรรมการฯ สรุปว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กลั่นแกล้งนักเรียนไม่ให้อ่านโดยขอให้รายงานผลภายใน ๓๐ วัน และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๑๒๔ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบในประเด็นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๙ แจ้งโรงเรียนอุดรดิตถ์รายงานผลการดำเนินการดังกล่าว และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๑๒๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้โรงเรียนอุดรดิตถ์สอบถามผู้อุทธรณ์ให้ครบถ้วนทุกประเด็นและให้รายงานว่าการดังกล่าวมีมูลหรือไม่ อย่างไร ถ้าไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง ถ้ามีมูลว่ากระทำความผิดวินัยเป็นการกระทำความผิดวินัยกรณีใด มีมูลผิดวินัยร้ายแรงหรือผิดวินัยไม่ร้ายแรง อย่างไร และผลดำเนินการเป็นอย่างไร ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้จัดทำหนังสือหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๘๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์สำเนาเอกสารได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังไม่ชี้ผู้เสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์หรือผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ร้องคัดค้านความเห็น ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโรงเรียนอุดรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ได้แจ้งให้โรงเรียนอุดรดิตถ์ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์คัดค้านอีกครั้ง และโรงเรียนอุดรดิตถ์ยังไม่ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องคัดค้านกลับมาให้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ พิจารณาดำเนินการต่อไป จึงถือว่ายังอยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นดังกล่าว ตามมาตรา ๙๕ วรรค ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการตรวจสอบและสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ที่ ศธ ๐๔๒๖๙/๘๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขณะนี้ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๙ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภออรัญประเทศ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภออรัญประเทศที่ ๕๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่เสร็จสิ้นแล้ว

อำเภออรัญประเทศมีหนังสือ ลับ ที่ สก ๐๐๒๓.๑๔/๐๐๑ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีการกำหนดชั้นความลับที่มีอาจเปิดเผยได้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับกรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จกระบวนการ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาขอข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอรัฐประเทศ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนอำเภอรัฐประเทศ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - ลูกน้องเรียนว่า ดำเนินการอนุญาต ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๒๐/๒๕๕๗ ออกให้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และอนุญาตให้บริษัท ก. ดำเนินโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยการวางท่อน้ำ และถมร่องน้ำสาธารณประโยชน์ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จังหวัดสระแก้ว มอบหมายให้อำเภอรัฐประเทศดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอรัฐประเทศมีคำสั่งที่ ๕๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดสระแก้วทราบ ต่อมาจังหวัดสระแก้วมีคำสั่งที่ ๐๘๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน - ผู้อุทธรณ์ทราบว่าอำเภอรัฐประเทศได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอรัฐประเทศดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า จังหวัดสระแก้วได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้ร้องเรียนการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเป็นระยะเวลาประมาณ ๑ ปีแล้ว ต่อมาจังหวัดสระแก้วมีความเห็นให้ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง และมีการส่งเรื่องไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย แต่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่ากระบวนการสอบสวนไม่ชอบ เนื่องจากประธานกรรมการสอบสวนมีตำแหน่งต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ จึงส่งเรื่องคืนเพื่อให้จังหวัดสระแก้วดำเนินการให้ถูกต้อง และปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้หยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าน่าจะมาจากคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ที่อ้างเหตุผลตามการสอบสวนของจังหวัดสระแก้ว แต่ในขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาจากสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน

ผู้แทนอำเภอรัฐประเทศชี้แจงสรุปความได้ว่า ภายหลังจากที่อำเภอรัฐประเทศได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอรัฐประเทศที่ ๕๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้จังหวัดสระแก้ว

ทราบแล้ว ต่อมาจังหวัดสระแก้วได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ และรายงานผลการสอบสวนพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา โดยในขณะนี้ กระทรวงมหาดไทยยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการฯ จึงได้สอบถามไปยังจังหวัดสระแก้ว โดยจังหวัดสระแก้วแจ้งว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งไปยังจังหวัดสระแก้วเพื่อให้พิจารณาการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งจังหวัดสระแก้วที่ ๐๘๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ พร้อมทั้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จังหวัดสระแก้วจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๐๓๔/๒๕๖๐ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมคณะกรรมการสอบสวน - และในขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติมยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภออรัญประเทศที่ ๕๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่า ดำเนินการอนุญาต ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๒๐/๒๕๕๗ ออกให้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และอนุญาตให้บริษัท ก. ดำเนินโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยการวางท่อน้ำ และถมร่องน้ำสาธารณะประโยชน์ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้อำเภออรัญประเทศจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว แต่ข้อมูลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งได้ส่งไปประกอบการพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย และปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้จังหวัดสระแก้วดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่อาจเปิดเผยได้ในขณะนี้ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภออรัญประเทศจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับการลาออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือขอลาออกจากราชการของผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข.

๒. คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ลาออกจากราชการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๐๓๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นการแสดงเจตนาเฉพาะตัวต่อผู้บังคับบัญชา เหตุผลในการลาออกก็เป็นเหตุผลเฉพาะตัวของผู้ออก จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งมหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่มีเหตุอันสมควร อีกทั้งในกรณีนี้ไม่เข้าข้อยกเว้นที่จะเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ มาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายการที่ ๒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งที่ ๓๔๖๖/๒๕๕๘ เรื่องอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ อนุญาตให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ลาออกจากราชการ

ราชการ แต่เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวมีการแจ้งเฉพาะส่วนงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น อีกทั้งเป็นคำสั่งที่มีผลเป็นการเฉพาะตัว มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนและมิได้กระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลภายนอก จึงมิใช่ข้อมูลที่เป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้มีหนังสือถึงรองศาสตราจารย์ ค. อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. หลังจากที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลการลาออกจากราชการของผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. บุญยะสิทธิ์พรณ เพื่อต้องการนำข้อมูลไปตรวจสอบ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๔๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่แจ้งต่อผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับการลาออกจากราชการของผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. จำนวน ๒ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นหนังสือลาออกจากราชการของผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ประกอบกับยังไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ลาออกจากราชการ เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกทั้งการออกคำสั่งดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้

เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนผู้ช่วยศาสตราจารย์นาย ข. ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ เลขประจำตัวประชาชน และเงินเดือน ซึ่งปรากฏในบัญชีแนบท้ายคำสั่ง การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เกี่ยวกับการ
สรรหาอธิการบดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ หรือผู้รักษาราชการแทน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ครึ่งล่าสุด

๒. ประกาศต่าง ๆ ที่ออกตามข้อบังคับตาม ๑. ในการสรรหาครั้งนี้

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีครั้งนี้

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาทุกครั้งที่ในการสรรหาครั้งนี้

๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับการสรรหาอธิการบดี และรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้ดำเนินการสรรหาอธิการบดีครั้งล่าสุดเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์. เป็นผู้ได้รับการสรรหา ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีในครั้งนี้ เพื่อนำไปตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ตามสิทธิในรัฐธรรมนูญที่ได้ให้ไว้ แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๕/๒๙๑๔ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งสรุปความได้ว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีเป็นคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งโดยอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๑๔) ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และวิธีการได้มาซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ สำหรับเหตุผลที่มหาวิทยาลัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับการสรรหาอธิการบดี ซึ่งผู้ที่ขอข้อมูลดังกล่าวได้ จะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเท่านั้น คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีเห็นว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นวาระที่ได้มีการพิจารณาคุณลักษณะของผู้เข้ารับการสรรหา เพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามข้อ ๗ (๙) โดยจะปรากฏผลคะแนนของผู้เข้ารับการสรรหา ท่านอื่นด้วยนั้น เนื่องจากผู้ที่เห็นผลคะแนนก็ต้องเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและขอข้อมูลของตนเองเท่านั้น หากเปิดเผยอาจกระทบทางสิทธิของผู้เข้ารับการสรรหา ท่านอื่น เพราะถือว่าผลคะแนนเป็นข้อมูลเฉพาะส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการสรรหา นั้นๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๕ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ประกอบกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ว่าได้ดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และวิธีการได้มาซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว ยังไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามสามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการ
สรรหานายกสภามหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรร
หานายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้ในการดำเนินการสรรหาครั้งนี้
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๓. รายงานการประชุมหรือบันทึกการประชุม (แล้วแต่กรณี) ของคณะกรรมการ
สรรหาตามรายการที่ ๒ ทุกครั้ง

๔. ประกาศของคณะกรรมการสรรหาตามรายการที่ ๒ ทุกฉบับ

๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อพิจารณา
คัดเลือกบุคคลเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖. รายงานสรุปผลการเสนอชื่อบุคคลโดยบุคลากรให้เป็นนายกสภา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทุกส่วนงาน และหน่วยงานที่มีการเสนอชื่อ ที่ปรากฏรายชื่อผู้ถูก
เสนอชื่อทุกคน

๗. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนงานหรือหน่วยงานในการพิจารณารายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้แก่ประธานคณะกรรมการสรรหา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๔๕๖ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผูุ้ทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยโดยการดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย การดำเนินการเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้นถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีได้กระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของบุคคลภายนอกแต่ประการใด

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ทราบว่าในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาดังกล่าว จำนวน ๗ รายการ โดยประสงค์ได้สำเนาที่ไม่ต้องรับรองความถูกต้อง และขอเข้าตรวจสอบต้นฉบับของข้อมูลดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๕๒๙ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเป็นเหตุผลเดียวกับที่ได้ปฏิเสธแก่ผูุ้ทธรณ์ และชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนาย ข. เป็นนายก

สภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และปัจจุบันกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยว่าได้ดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการ
สรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ใช้ในการดำเนินการสรรหาครั้งนี้
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รายงานการประชุมหรือบันทึกการประชุม (แล้วแต่กรณี) ของคณะกรรมการ สรรหาตามรายการที่ ๒ ทุกครั้ง
๔. ประกาศของคณะกรรมการสรรหาตามรายการที่ ๒ ทุกฉบับ
๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อพิจารณาคัดเลือก บุคคลเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รายงานสรุปผลการเสนอชื่อบุคคลโดยบุคลากรให้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ในทุกส่วนงาน และหน่วยงานที่มีการเสนอชื่อ ที่ปรากฏรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อทุกคน

๗. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนงานหรือหน่วยงานในการพิจารณารายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๔๕๖ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผูุ้ทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยโดยการดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยการดำเนินการเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้นถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีได้กระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของบุคคลภายนอกแต่ประการใด

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ทราบว่าในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาดังกล่าว จำนวน ๗ รายการ โดยประสงค์ได้สำเนาที่ไม่ต้องรับรองความถูกต้อง และขอเข้าตรวจดูต้นฉบับของข้อมูลดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๕๓๑ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเป็นเหตุผลเดียวกับที่ได้ปฏิเสธแก่ผู้ขอทราบ และชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนาย ข. เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และปัจจุบันกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิว่าได้ดำเนินการสรรหาเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ขอทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๑ /๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการ
ประมวลเรื่องเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๘๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙
 ๒. คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๙๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
 ๓. ส่วนผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกแผ่นตามรายการที่ ๒
 ๔. ขอทราบชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่กองบังคับการกองวินัย ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามรายการที่ ๓
 ๕. การประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่กองบังคับการกองวินัยฯ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามรายการที่ ๓.
 ๖. ตามรายการที่ ๕ บันทึกสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐
- ให้ยุติเรื่อง

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๑๖๙๒ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ โดยไม่ได้ให้เหตุผล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่า พลตำรวจเอก ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา (สบ ๑๐) พลตำรวจตรี ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการกองวินัย และพันตำรวจเอก ง. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการกลุ่มงานนิติกรด้านสอบสวนฯ ร่วมกันลงลายมือชื่อทำหนังสือ วน. ที่ ๐๐๐๖.๒/๕๙๓ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ จนเป็นเหตุให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งสำนักงานตำรวจที่ ๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ต้องปฏิบัติตาม สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๙๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าวต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้รับบันทึกกองวินัย ที่ ๐๐๐๖.๒/๑๓๒๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาเห็นว่า การกระทำของ พลตำรวจเอก ข. กับพวกรวม ๓ คน เป็นการใช้อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่มีพฤติการณ์ในลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ และไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติการดำเนินการในรายชื่อของ พลตำรวจเอก ข. เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้เกษียณอายุราชการเมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นกรณีข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๙๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการตำรวจไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ ส่วนพลตำรวจตรี ค. และพันตำรวจเอก ง. สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เห็นควรให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในประเด็นที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า “เป็นการใช้อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว” ว่าใช้ระเบียบ กฎหมาย อะไร ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้น โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๗๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ การประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่กองบังคับการกองวินัยเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยมีคำสั่งเห็นควรให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่เป็นการอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๒ /๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ เกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานเอกสารและพยานวัตถุในสำนวนเรื่องที่ ๒๕๑๗/๒๕๕๗ จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารประกอบ ๓๖๔ แผ่น
๒. หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๐๖/๑๙๔๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗
๓. บัญชีสำนวนการสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน ๓ แผ่น
๔. ภาพถ่ายประกอบการลงพื้นที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๒ แผ่น
๕. บันทึกการตรวจที่เกิดเหตุฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงได้จัดทำขึ้นในคราวลงพื้นที่ตำบลท่าอิบุญ จำนวน ๑ แผ่น

๖. สำเนาคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๑๕๗๔/๕๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

๗. หนังสือกรมพัฒนาที่ดิน ที่ กษ ๐๘๐๖/๓๔๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พร้อมเอกสาร จำนวน ๔ แผ่น

๘. หนังสือกรมพัฒนาที่ดิน ที่ กษ ๐๘๐๖/๔๘๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๙. หนังสืออำเภอหล่มสัก ลับ ด่วนที่สุด ที่ พษ ๐๒๑๘/๓๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหนังสือ ลับ ที่ ปท ๐๐๐๖(ต.)/๑๒๕๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้พุทธธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง และการขอเอกสารดังกล่าวไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับหากเปิดเผยข้อมูลจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) ประกอบ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๔

ผู้พุทธธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ท. มิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและ สิ่งแวดล้อม กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้รับหนังสือจากศูนย์ปฏิบัติการยุทธการแก้ไขปัญหาวิกฤตป่าไม้ ของชาติที่ ๑ (พิษณุโลก) รายงานการตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบในพื้นที่ป่าต้นน้ำป่า สัก ซึ่งเป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื้อที่ประมาณ ๑,๘๐๐ ไร่ และอายัดหลักหมุดโฉนดที่ดิน ๒๙ หลัก กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งที่ ๑๕๗๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานสืบสวนสอบสวน ซึ่งผลการตรวจสอบสภาพพื้นที่และผลการ ตรวจสอบเขตเขาและภูเขา สรุปได้ว่า โฉนดที่ดินจำนวน ๕๐ แปลง มีอาณาเขตต่อเนื่องกัน ตั้งอยู่ใน พื้นที่เขตเขาซึ่งเข้าลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ ข้อ ๑๔ (๒) และมี ๔๗ แปลงใน จำนวน ๕๐ แปลงที่มีความลาดชันเกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งถือเป็นพื้นที่ป่าตามนโยบายป่าไม้ อันเข้า ลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔๓ ข้อ ๑๔ (๕) ดังนั้น การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕๐ แปลง

จึงเป็นการออกโฉนดที่ดินไปโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อันอาจมีมูลน่าเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิด พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นการร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้รัฐสูญเสียพื้นที่เขาและพื้นที่ป่าซึ่งเป็นป่าต้นน้ำ โดยในการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕๐ แปลง มีข้าราชการที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖ คน (ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในผู้ถูกกล่าวหาด้วย) และมีมูลน่าเชื่อว่าข้าราชการทั้ง ๖ คน ได้ร่วมกันและ/หรือแบ่งแยกหน้าที่กันในการดำเนินการออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินไปโดยมิชอบอันเป็นการกระทำความผิดฐานเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสารรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) แต่เจ้าพนักงานที่ดินดังกล่าวดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูง หรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าลงมา และกระทำการทุจริตในภาครัฐซึ่งเป็นตำแหน่งในขณะกระทำความผิด คดีจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่

สำนักงาน ป.ป.ท. ได้รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการเป็นสำนวนเรื่องที่ ๒๕๑๗/๒๕๕๗ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงและส่งข้อพิจารณาพร้อมสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไปยังกรมที่ดินเพื่อให้พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ ๒ คน โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในนั้น กรมที่ดินได้มีคำสั่งที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์จากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลการดำเนินการทางวินัยของกรมที่ดินและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรมที่ดินได้เปิดเผยรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า รายงานดังกล่าวได้ระบุปัญหาพื้นฐานไว้จำนวนมาก แต่กลับไม่พบพยานเอกสารและพยานวัตถุของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา และที่คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมตามที่ระบุไว้ดังกล่าวแต่อย่างใด วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลไปที่สำนักงาน ป.ป.ท. แต่สำนักงาน ป.ป.ท. เพิ่งแจ้งผลการขอข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งไล่ออก แต่อย่างไรก็ตามผู้อุทธรณ์ยังคงต้องการข้อมูลเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนราชการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เรื่องที่ ๒๕๑๗/๒๕๕๗ จำนวน ๙ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงาน ป.ป.ท. ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ได้สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น และส่งเรื่องให้กรมที่ดินลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนอกจากจะเป็นการคุ้มครองสิทธิแก่ผู้อุทธรณ์แล้วยังไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยพยานผู้มาให้ถ้อยคำจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล คือ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา หมายเลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ชื่อบิดา มารดา สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้อมูลในสารบัญชีจดทะเบียนที่ปรากฏด้านหลังโฉนดที่ดิน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๙ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับ
บันทึกถ้อยคำ (ป.ค. ๑๔)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอคลองหลวง ขอบันทึกถ้อยคำ (ป.ค. ๑๔) ของพยาน จำนวน ๖ คน ซึ่งนาย ข. ได้พาไปให้ถ้อยคำต่อนายทะเบียน เพื่อแก้ไขรายการบิดา-มารดาของ นาย ข. ตามคำบังคับของศาลจังหวัด ัญบุรี ได้แก่ นางสาว ก. นางสาว ข. นาง ค. นาง ง. นางสาว จ. และนาย ค.

อำเภอคลองหลวงมีหนังสือ ที่ ปท ๐๖๑๘/ท.ร. ๑๗๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำ (ป.ค. ๑๔) ของพยาน ทั้ง ๖ รายดังกล่าวข้างต้น มิใช่เอกสารการทะเบียนราษฎรที่จะต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอคลองหลวงมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุตรของนาย ง. และนาง ฉ.

โดยนาย ง. และนาง ฉ. เป็นผู้ครอบครองที่ดินตามสิทธิการเช่าหรือเช่าซื้อที่ดิน ส.ป.ก. ปทุมธานี เนื้อที่ประมาณ ๑๕๒ ไร่ นาย ง. ได้โอนสิทธิดังกล่าวให้แก่บุตรทุกคน ยกเว้นผูุ้ทธรณ์ และยังคงเหลือที่ดินอีก ๓๒ ไร่ ๑ งาน ๕๓ ตารางวา ภายหลังนาย ง. และนาง ฉ. เสียชีวิต ผูุ้ทธรณ์ได้ไปติดต่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอแบ่งที่ดินตามสิทธิในฐานะบุตร จึงทราบที่นาย ข. ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ว่าเป็นบุตรของนาง ฉ. และได้รับสิทธิดังกล่าวไปแล้ว ผูุ้ทธรณ์จึงยื่นฟ้องนาย ข. โดยขอให้ศาลเพิกถอนรายการทางทะเบียนราษฎร เนื่องจากนาย ข. มิใช่บุตรของนาย ง. และนาง ฉ. แต่เป็นบุตรของนาง ต. ซึ่งเป็นน้องสาวของผูุ้ทธรณ์ โดยในชั้นพิจารณาคดีของศาลนางสาว ก. นางสาว ข. นาง ค. นาง ง. นางสาว จ. และนาย ค. ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดา มารดา เดียวกับผูุ้ทธรณ์ ได้เบิกความเป็นพยานให้กับนาย ข. โดยทั้งหมดยืนยันว่านาย ข. เป็นบุตรของนาย ง. และนาง ฉ. ต่อมาศาลจังหวัดชัยบุรีได้มีคำพิพากษาฎีกา ในคดีหมายเลขแดงที่ พ ๕๑๗/๒๕๕๖ ว่านาย ข. มิใช่บุตรของนาย ง. และนาง ฉ. และให้นาย ข. ไปดำเนินการแจ้งต่อนายทะเบียน โดยในวันที่นาย ข. ไปยื่นขอแก้ไขรายการบิดา-มารดา ได้นำบุคคลทั้ง ๖ ไปเป็นพยานยืนยันต่อนายทะเบียนด้วย ผูุ้ทธรณ์ต้องการทราบว่าบุคคลทั้ง ๖ ให้ถ้อยคำว่าอย่างไร ตรงกับถ้อยคำที่ให้ไว้ในชั้นศาลหรือไม่ จึงยื่นขอบันทึกถ้อยคำ (ป.ค. ๑๔) ของพยานทั้ง ๖ คน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อำเภอลองหลวงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๐๖๑๘/ท.ร.๒๑๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า สำนักทะเบียนอำเภอลองหลวงได้รับคำร้องของนาย ข. ขอแก้ไขรายการบิดา-มารดา ในสูติบัตรและทะเบียนบ้าน โดยยื่นคำบังคับของศาลจังหวัดชัยบุรี และนำพยานบุคคล จำนวน ๖ คน มาให้ถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนอำเภอลองหลวง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งนายทะเบียนอำเภอลองหลวงได้ดำเนินการแก้ไขรายการบิดา-มารดา ของนาย ข. และได้มีหนังสือแจ้งการแก้ไขรายการในเอกสารทะเบียนราษฎรดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาสูติบัตรที่ได้แก้ไขให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนคำขอข้อมูลของผูุ้ทธรณ์ อำเภอลองหลวงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากพยานทั้ง ๖ คน แจ้งว่าไม่ประสงค์ให้อำเภอลองหลวงเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ให้ไว้ต่อนายทะเบียนอำเภอลองหลวง จึงเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง บันทึกถ้อยคำ (ป.ค.๑๔) จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการแก้ไขเอกสารการทะเบียนราษฎรของนายทะเบียนเท่านั้น ซึ่งเมื่อผูุ้ทธรณ์ได้เห็นรายการที่แก้ไขตามที่จัดส่งไปให้ ก็ย่อมที่จะสามารถทราบถึงถ้อยคำของพยานทั้ง ๖ คนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกล้อยคำ (ป.ค. ๑๔) ของพยานจำนวน ๖ คน ที่นาย ข. พาไปให้ล้อยคำต่อนายทะเบียน เพื่อแก้ไขรายการบิดา-มารดาของนาย ข. ตามคำบังคับของศาลจังหวัดชัยบุรี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการแก้ไขทะเบียนราษฎรของอำเภอคลองหลวง ซึ่งนายทะเบียนอำเภอคลองหลวงต้องใช้บันทึกล้อยคำดังกล่าวประกอบการพิจารณาว่าจะแก้ไขทะเบียนราษฎรให้กับผู้ขอหรือไม่ ซึ่งอำเภอคลองหลวงได้ดำเนินการแก้ไขรายการบิดา-มารดาของนาย ข. เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในกระบวนการขั้นตอนของการแก้ไขรายการทางทะเบียนราษฎรว่าได้ดำเนินการถูกต้องหรือไม่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับบันทึกล้อยคำดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า บันทึกล้อยคำ (ป.ค. ๑๔) ของพยานจำนวน ๖ คน เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เกี่ยวกับการ
สรรหาอธิการบดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หรือผู้รักษาราชการแทน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ครั้งล่าสุด
๒. ประกาศต่าง ๆ ทุกรายการที่ออกตามข้อบังคับตามรายการที่ ๑ ในการสรรหาครั้งนี้
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีครั้งนี้
๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาทุกครั้งในการสรรหาครั้งนี้
๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๓/๒๖๑๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับคดีหมายเลขดำที่ บ. ๕๘/๒๕๕๙ ซึ่งเป็นคดีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่ ซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ กำหนดว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน...(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม” ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียใดๆ ต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้ดำเนินการสรรหาอธิการบดี โดยผู้ที่ได้รับการสรรหา คือ นาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีในครั้งนี้ เพื่อนำไปตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ตามสิทธิในรัฐธรรมนูญที่ได้ให้ไว้ แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๓/๓๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เนื่องด้วยเป็นข้อมูลที่เผยแพร่เป็นการทั่วไปและบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด อันเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ตามความในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับขณะนี้ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้ถูกฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ บ.๕๘/๒๕๕๙ ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ อันเป็นกรณีเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นเอกสารสำคัญในการจัดทำคำคู่ความของคดีดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ย่อมส่งผลเสียหายต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เนื่องด้วยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ ตามความในมาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้มีส่วนได้เสียใดๆ ต่อการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน ๕ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แม้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้เปิดเผยข้อมูลไว้ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ก็ได้เป็นการตัดสิทธิผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามที่ขอตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามมาตรา ๙ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในการสรรหาอธิการบดี ซึ่งปัจจุบันกระบวนการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ยังไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมถึงการฟ้องร้องคดีด้วย เพราะเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นแล้วในชั้นกระบวนการสรรหาอธิการบดีและไม่อาจเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุแห่งการเปิดเผยได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๕ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เกี่ยวกับการ
สรรหาอธิการบดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หรือผู้รักษาราชการแทน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ครั้งล่าสุด
๒. ประกาศต่าง ๆ ที่ออกตามข้อบังคับตามรายการที่ ๑ ในการสรรหาครั้งนี้
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีครั้งนี้
๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาทุกครั้งในการสรรหาครั้งนี้
๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาครั้งนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๕/๑๘๙๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสรรหาฯ ประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย (www.pnru.ac.th) ผู้อุทธรณ์สามารถสั่งพิมพ์สำเนาได้จาก “ข่าวประชาสัมพันธ์” ในเว็บไซต์ดังกล่าวโดยสะดวกอยู่แล้ว รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เป็นเอกสารเฉพาะของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภา

มหาวิทยาลัย และเป็นเอกสารเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยซึ่งมีการกำหนดวาระการประชุมเป็นวาระปกติและวาระลับ หากเป็นวาระประชุมปกติจะเปิดเผยข้อมูล โดยเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสภามหาวิทยาลัย (www.cpnru.ac.th) ให้ผู้สนใจตรวจสอบได้อย่างเปิดเผย ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ดังกล่าว ส่วนข้อมูลที่เป็นวาระลับนั้นถือเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีควรเปิดเผยและไม่ประสงค์จะนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น สมควรที่จะรักษาเป็นความลับของทางราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้ดำเนินการสรรหาอธิการบดีครั้งล่าสุด แต่ไม่มีบุคคลใดผ่านการสรรหา ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีในครั้งนี้ เพื่อนำไปตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ตามสิทธิในรัฐธรรมนูญที่ได้ให้ไว้ แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการสรรหาอธิการบดี จำนวน ๕ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประกอบกับการสรรหาอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จจากวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ไว้ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ก็ได้เป็นการตัดสิทธิผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามที่ขอตรวจสอบ ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามมาตรา ๙ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แม้จะเป็นรายงานการประชุมในวาระลับ แต่การสรรหา

อธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลให้แก่บุคคลทั่วไปได้ทราบ จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๕ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๖/๒๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับ
รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณบดี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗
๓. คำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗

๔. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารประกอบทุกรายการ ในวาระเกี่ยวกับการพิจารณาผลการสรรหาคณบดี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗ ตามรายการที่ ๑

๕. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารประกอบทุกรายการ ในวาระเกี่ยวกับการพิจารณาผลการสรรหาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗ ตามรายการที่ ๒

๖. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารประกอบทุกรายการ ในวาระเกี่ยวกับการพิจารณาผลการสรรหาผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗ ตามรายการที่ ๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๒๖๘ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากเอกสารสูญหาย รายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานมิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชน อันจะกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๕ วรรคแรก และมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีใช้ข้อมูลเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอก การเปิดเผยจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๖๔๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่มีถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ได้รับทราบหนังสือเรียกข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แต่เนื่องจากเอกสารที่มหาวิทยาลัยต้องจัดส่งให้คณะกรรมการฯ มีจำนวนมาก และเอกสารดังกล่าวได้มีการจัดทำไว้นานกว่า ๑๐-๑๘ ปีแล้ว มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบและค้นหาเอกสารดังกล่าว จึงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่กำหนดไว้ได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารลับของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้เคยมีมติว่า หากมหาวิทยาลัยจะนำข้อมูลข่าวสารลับของสภามหาวิทยาลัยไปใช้ จะต้องให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนพฤศจิกายนนี้ ในการนี้มหาวิทยาลัยจึงขอขยายระยะเวลาในการจัดส่งข้อมูลข่าวสารไปก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๖ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ซึ่งแม้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะยังไม่จัดส่งข้อมูลข่าวสาร

ไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยในการพิจารณาสรุบทคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ในช่วงปี ๒๕๔๒ – ๒๕๔๗ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการสรุบทคณบดีแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะวาระที่พิจารณาสรุบทคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน เป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็สามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เฉพาะวาระที่พิจารณาสรุบทคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับ
รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง
ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหา
คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม จำนวน ๓ รายการ พร้อมขอเข้าตรวจดูต้นฉบับ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมฯ ครั้งล่าสุด
ทุกฉบับ
๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องในการประชุมฯ ทุกครั้ง ทุกรายการ
๓. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมคณะกรรมการฯ ทุกครั้ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๙๔๙ ลงวันที่ ๒๙
มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการสรรหาคณบดีเป็นการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลเฉพาะกับบุคลากรภายใน
มหาวิทยาลัยเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชน อันจะกระทบต่อส่วนได้เสียของ
บุคคลภายนอก ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงาน
ของรัฐ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของ
บุคคลภายนอก อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาคณบดีก็ไม่ใช่

ประโยชน์สาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ด้วยเหตุดังกล่าว มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้ว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ครึ่งล่าสุด และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล และเพื่อความเป็นธรรม แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วน ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๔๒๘ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และปัจจุบันกระบวนการสรรหา คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็สามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้อง โปร่งใสในกระบวนการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เว้นแต่ ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุม การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจ

เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุมให้ปกปิดไว้ แต่ให้สิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจดูลายมือชื่อดังกล่าวจากเอกสารต้นฉบับได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับ
จัดทำข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำข้อบังคับใหม่เกี่ยวกับการบริหารคณะ สถาบัน/สำนัก และบัณฑิตวิทยาลัย หลังจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกนอกระบบแล้วในปี ๒๕๕๙ พร้อมทั้งขอตรวจดูต้นฉบับเอกสาร จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะอนุกรรมการ (แล้วแต่กรณี) ที่ทำหน้าที่ยกร่างข้อบังคับ
๒. รายงานการประชุมหรือบันทึกการประชุม (แล้วแต่กรณี) ของคณะบุคคลตามรายการที่ ๑ ทุกครั้ง
๓. บันทึกข้อความของคณะบุคคลตามรายการที่ ๑ ที่เสนอต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อนำเสนอร่างข้อบังคับที่เสร็จสิ้นดังกล่าวต่ออธิการบดี
๔. บันทึกข้อความของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เสนอต่อนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อนำร่างข้อบังคับที่เสร็จสิ้นดังกล่าวตามรายการที่ ๓ เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอความเห็นชอบ

๕. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตามรายการที่ ๔

๖. บันทึกข้อความถึงนายกสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้ลงนามประกาศใช้ข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบตามรายการที่ ๕

๗. ข้อบังคับใหม่เกี่ยวกับการบริหารคณะ สถาบัน/สำนัก และบัณฑิตวิทยาลัย ที่ผ่านการลงนามโดยนายกสภามหาวิทยาลัยตามรายการที่ ๖

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๓๖๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๘๘๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผูุ้ทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า กระบวนการในการจัดทำข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการบริหารคณะ สถาบัน สำนัก และบัณฑิตวิทยาลัย ที่มีขึ้นภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นการดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในการพิจารณาออกข้อบังคับ ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกข้อบังคับที่มีผลใช้บังคับเฉพาะกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนอันจะกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลภายนอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคแรก ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอก อีกทั้งบทบัญญัติของข้อบังคับดังกล่าวนี้ล้วนเป็นหลักเกณฑ์การใช้อำนาจหน้าที่ และขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย การเปิดเผยจึงไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผูุ้ทธรณ์แต่อย่างใด

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ออกนอกระบบราชการ แล้วในปี ๒๕๕๙ จึงต้องการทราบข้อมูลการจัดทำข้อบังคับ

ใหม่เกี่ยวกับการบริหารคณะ สถาบัน/สำนัก และบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๗

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๖๔๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ ไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะกระบวนการในการจัดทำข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการบริหารคณะ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการบริหารสถาบัน สำนัก และสำนักงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีขึ้นภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น เป็นการดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ในการออกข้อบังคับ ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยที่ข้อบังคับทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับเฉพาะกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนอันจะกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลภายนอกแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอก อีกทั้งบทบัญญัติของข้อบังคับทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว ล้วนเป็นเรื่องหลักเกณฑ์การใช้อำนาจหน้าที่ และขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย การเปิดเผยจึงไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากคณะกรรมการปรับปรุงระบบ ข้อบังคับระเบียบ ประกาศ เพื่อให้ได้ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ถูกแต่งตั้งขึ้นโดยสภามหาวิทยาลัย ตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ มิได้แต่งตั้งโดยอธิการบดี ดังนั้น รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการปรับปรุงระบบ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ เพื่อให้ได้ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงต้องรายงานตรงต่อสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้แต่งตั้ง

รายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากที่ประชุมคณะกรรมการปรับปรุงระบบ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ได้มีการพิจารณาข้อบังคับฯ ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว และมีมติมอบให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการปรับปรุงระบบฯ ดำเนินการปรับแก้ไขตามมติที่ประชุม แล้วให้เสนอสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ (วาระพิเศษ) วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พิจารณานุมัติ ซึ่งเมื่อข้อบังคับฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว ก็ได้มีการเสนอให้นายกสภามหาวิทยาลัยลงนามในข้อบังคับฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุม จึงได้มีการจัดทำบันทึกข้อความแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๗ รายการ โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอ้างว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกทั้งปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดทำข้อบังคับเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็สามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง
ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูล และขอตรวจดูต้นฉบับ
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมครั้งล่าสุด

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๙๔๙ ลงวันที่
๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า
ข้อมูลดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนอันจะกระทบ
ต่อส่วนได้เสียของบุคคลภายนอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ วรรค
แรก ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐแล้ว
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอก อีกทั้งการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาคณบดีก็ไม่ใช่ประโยชน์สาธารณะ และ
ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด มหาวิทยาลัยจึงไม่เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๕
วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ครั้งล่าสุด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูล ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อนึ่ง ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็สามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมท่าอากาศยาน เกี่ยวกับสัญญาให้เช่าพื้นที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมท่าอากาศยาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดีกรมการบินพลเรือน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการอนุมัติของกรมการบินพลเรือนให้บริษัท ก. จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

กรมท่าอากาศยานมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ คค ๐๕๐๕/๒๐๑๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท ก. จำกัด มีหนังสือแจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมท่าอากาศยานที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมท่าอากาศยานมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กรมท่าอากาศยานเล็งเห็นว่าปัจจุบันท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานีมีเที่ยวบินและผู้โดยสารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ยังไม่มีการจัดระเบียบควบคุมการจอดรถ ซึ่งมีผู้ใช้บริการจำนวนมากนำรถส่วนบุคคลมาจอดค้างคืนไว้ในบริเวณพื้นที่ของท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี รวมทั้งผู้ให้บริการรถเช่า รถโดยสารสาธารณะ ทำให้ผู้มารับ-ส่งผู้โดยสาร หรือผู้โดยสารที่ต้องการเดินทางไม่ได้รับความสะดวก อีกทั้งในกรณีที่ต้องต้อนรับบุคคลสำคัญต่างๆ การดำเนินการบริหารจัดการจราจรและการจอดรถมีความยุ่งยากมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการดำเนินการบริหารจัดการจราจรและพื้นที่จอดรถให้มีความเป็นระเบียบ

เรียบร้อยความปลอดภัยของผู้ใช้บริการและท่าอากาศยาน รวมทั้งการครอบครองการใช้ประโยชน์พื้นที่จอดรถโดยมิชอบ จึงเห็นสมควรให้มีการดำเนินการบริหารจัดการพื้นที่จอดรถ โดยให้มีการยื่นข้อเสนอแข่งขันการบริหารจัดการและเช่าพื้นที่เพื่อจัดระเบียบการจราจรและลานจอดรถ ซึ่งมี ๔ บริษัทที่ให้ความสนใจ แต่ภายหลัง ๒ บริษัทได้ขอถอนตัว และอีก ๑ บริษัท ให้ความสนใจในท่าอากาศยานแห่งอื่นที่ไม่ใช่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี ดังนั้น จึงเหลือ บริษัท ก. จำกัด เพียงบริษัทเดียว กรมท่าอากาศยานจึงเรียกบริษัทดังกล่าวเข้าทำสัญญาเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็น - อ้างว่า ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการที่กรมท่าอากาศยานนำพื้นที่ภายในท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี ซึ่งแต่เดิมเป็นสถานที่ราชการที่ให้ประชาชนสามารถใช้สอยร่วมกันได้ ออกให้ บริษัท ก. จำกัด เช่าพื้นที่ โดยไม่มีการทำประชาพิจารณ์ และมีการเรียกเก็บค่าบริการจอดรถแก่ผู้ใช้บริการ ในอัตราชั่วโมงละ ๓๐ บาท ถึง ๓๐๐ บาทต่อวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ และไม่รับผิดชอบในความสูญหายต่อรถยนต์และทรัพย์สินในรถยนต์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการให้มีการยกเลิกการเก็บค่าบริการดังกล่าว และได้ยื่นขอข้อมูลในรายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาเช่าพื้นที่ระหว่างกรมท่าอากาศยานและบริษัท ก. จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งกระบวนการขั้นตอนในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับกรณีนี้กรมท่าอากาศยานได้ดำเนินการพิจารณาให้เช่าพื้นที่บริเวณท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานีเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมท่าอากาศยานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการ
รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง
ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งขอ
ตรวจสอบต้นฉบับ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อรับรองผลการสรรหา
คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ครึ่งล่าสุด

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องในการประชุมฯ ตามรายการที่ ๑ ทุกรายการ

๓. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามรายการที่ ๑

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๙๔๗ ลงวันที่ ๒๙
มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการสรรหาคณบดีเป็นการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลเฉพาะกับบุคลากรภายใน
มหาวิทยาลัยเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชน อันจะกระทบต่อส่วนได้เสียของ
บุคคลภายนอก ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงาน
ของรัฐ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพของ
บุคคลภายนอก อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาคณบดีก็ไม่ใช่
ประโยชน์สาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ด้วยเหตุดังกล่าว

มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. เป็นผู้ได้รับการสรรหา ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาดังกล่าวจำนวน ๓ รายการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๗๕๓ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และปัจจุบันกระบวนการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามสามารถเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหาคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เว้นแต่ ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุม

การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจ่ายค่าเบี้ยประชุมให้ปกปิดไว้ แต่ให้สิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะเข้าตรวจดูลายมือชื่อดังกล่าวจากเอกสารต้นฉบับได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการ
สรรหาอธิการบดี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในวาระที่ ๒ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวดังกล่าว นับตั้งแต่การพิจารณารายชื่อบุคคลเป็นคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จนกระทั่งถึงการมีมติรับรองผลการสรรหาให้ ศาสตราจารย์ ก. เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกฉบับ ที่สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนำมาใช้บังคับในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในคราวดังกล่าว

๓. กฎหมาย ระเบียบราชการ และประกาศของทางราชการต่างๆ นอกเหนือไปจากเอกสารตาม (๒) ที่สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำมาใช้ในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในคราวดังกล่าว

๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในคราวดังกล่าว ทุกคำสั่ง

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวดังกล่าว ทุกครั้ง รวมทั้งการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้เข้ารับการสรรหาทุกคนด้วย

๖. เอกสารอื่นๆ นอกเหนือจากรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ ที่สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำมาพิจารณาและใช้ประกอบในการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในคราวดังกล่าว (ถ้ามี)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐)/๑๔๒๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ส่วนรายการที่ ๖ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะได้เอกสารเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในวาระที่ ๒ ระหว่างปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ซึ่งศาสตราจารย์ ก. เป็นผู้ได้รับการสรรหา จำนวน ๖ รายการ แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วนเท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๖๙๐๒(๑๐) /๑๗๓๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ แจ้งว่า มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการดำเนินการประสานขอข้อมูลข่าวสารจากส่วนงานผู้ครอบครอง แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่จำนวนมาก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางส่วนได้มีการจัดทำไว้นานเกือบ ๑๐ ปีแล้ว จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการค้นหาจึงไม่อาจจัดส่งข้อมูลให้คณะกรรมการฯ ภายในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ได้ มหาวิทยาลัยจึงขอขยายระยะเวลาการจัดส่งออกไปก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๖ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติซึ่งการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปนานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอ
สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้
ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้งเพื่อดำเนินการใช้ร้องขอ
ความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕
(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่มีผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวกมีพฤติกรรมตามที่มี
ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มี
ค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ และควรดำเนินคดีอาญา
กับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด
ทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูก

กล่าวหาหรือรับทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสอบสวนข้อเท็จจริงมี คำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับ พยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรค ต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวม ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่าง เต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและ สรุปรพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการ ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสอบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทาง วินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และมติ ดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอ
สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้
ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง เพื่อดำเนินการชี้แจงขอ
ความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕
(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จรรยาบรรณได้ทราบว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ทราบว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่มีผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวกมีพฤติกรรมการที่มีข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่

เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏ ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผย ข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจาก ความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อ แก้อข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวน ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและ สรุปรพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการ ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวน ข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทาง วินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติ ดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำ ให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่

ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอ
สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้
ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอ
ความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดและควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีค่าให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณา
ในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้
ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอ
ความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕
(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จรรยาบรรณได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่มีผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวกมีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมี

คำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐
และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณา
ในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทสรุปถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้
ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอ
ความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕
(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทสรุปถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้
อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้
อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จรรยาบรรณได้ทราบว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะที่จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ทราบว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะที่จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้วผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีค่าให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จรรยาบรรณได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวกมีพฤติกรรมตามที่มิชอบร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้วผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอ
สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทสรุปถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทสรุปถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้
อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก มีพฤติกรรมตามที่ข้อร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดและควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการสืบสวนข้อเท็จจริงมีค่าให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็นกลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทสรุปถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ
บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการจัดซื้อกล้าไม้
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ รายการ
เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องแห่งถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้การไว้ อีกทั้ง
เพื่อดำเนินการใช้ร้องขอความเป็นธรรมต่อไป ดังนี้

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. มติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๕๖๑
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
ดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอยู่ในขณะนี้ การเปิดเผยสำเนารายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับหนังสือจากกลุ่ม
ผู้ต่อต้านการทุจริต โดยอ้างว่าเป็น กลุ่มข้าราชการในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวน ๓ ประเด็น กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี
ความเห็นว่าคุณเกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจริง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับกล้าไม้
ในโครงการดังกล่าวจึงถูกดำเนินการทางวินัย และถูกสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติรวมถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตาม
คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในขณะนั้น จำนวนหลายประเด็น ซึ่งมี
ประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการเพาะชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนมาก โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่านาย ข. กับพวก
มีพฤติกรรมตามที่ผู้ร้องเรียนจริง จึงควรดำเนินการทางวินัย สำหรับค่าเสียหายในโครงการเพาะ
ชำและจัดซื้อกล้าไม้มีค่าขนาดใหญ่ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด
และควรดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๔๑ ราย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดแล้ว ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้คัดค้านกรรมการ ขณะนี้คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับใหม่ การเปิดเผยข้อมูลมติและผล
การพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏในรายงานการสืบสวน
ข้อเท็จจริง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในการ

สืบสวนข้อเท็จจริงมีคำให้การของพยานที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของการพิจารณา จะนำไปสู่การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดไปจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว ผู้อุทธรณ์กับพวกก็มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงและชี้แจงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และปัจจุบันการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวน ยังไม่ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ อันจะเป็นขั้นตอนที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดในการสืบสวนข้อเท็จจริงอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนของมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนข้อพิจารณาในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว จึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยมติและผลการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการสืบสวน

ข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาในหน้าที่ ๑๗ ถึง ๒๐ และ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนข้อพิจารณาใน
หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

สาขาต่างประเทศ

และความมั่นคงของประเทศ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
ที่ ตม ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับ
บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

๑. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU) ภายใต้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย ในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕

๒. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น (MOU) ภายใต้การพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย

สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๑/๑๙๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจง ดังนี้

๑. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU) ภายใต้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย ในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ กระทรวงคมนาคมไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อมูลยังไม่ได้ข้อยุติและเอกสารที่ขอเป็นเอกสารการลงนามระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล ขณะนี้ประเทศไทยโดยกระทรวงคมนาคมยังมีประเทศคู่เจรจาอื่นอีก เช่น ญี่ปุ่นหรือประเทศอื่น ๆ ที่ให้ความสนใจเข้าร่วมลงทุนกับประเทศไทย เช่น สาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ดังนั้น หากมีการเผยแพร่ข้อมูลไปยังคู่สัญญาของประเทศไทยในอนาคตอาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลไทย

๒. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น (MOU) ภายใต้การพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย กระทรวงคมนาคมขอชี้แจงว่า แม้ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นจะได้ข้อยุติในการเจรจาแล้วและอยู่ระหว่างดำเนินความร่วมมือตามบันทึกความเข้าใจ ซึ่งการเปิดเผยบันทึกความเข้าใจ อาจมีผลกระทบด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศคู่เจรจาอื่น ๆ ได้ หากมีการนำข้อตกลงมาเปรียบเทียบ ซึ่งจะไม่เป็นผลดีต่อประเทศไทย ขณะนี้มีความร่วมมือด้านระบบรางกับประเทศต่าง ๆ อาทิ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ดังนั้น จึงเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลในข้อ ๑ และ ๒ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ ผู้แทนกระทรวงคมนาคมเข้าชี้แจงด้วยวาจาพร้อมส่งหนังสือชี้แจงและเอกสารประกอบเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ และกระทรวงคมนาคมได้ชี้แจงเพิ่มเติมตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๖/๔๖๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า โครงการความร่วมมือด้านรถไฟไทย-จีน ยังมีการประชุมเจรจาสองฝ่ายอย่างต่อเนื่องทุกเดือน ซึ่งยังไม่ได้ข้อยุติในหลายประเด็น เช่น ด้านการเงินการจัดทำร่างสัญญาและแผนงาน จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนข้อมูลทุกครั้งเมื่อมีการประชุมเพื่อให้สอดคล้องกับผลการประชุมในแต่ละครั้ง จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น หากมีการเผยแพร่ข้อมูลไปยังคู่สัญญาของประเทศไทยในอนาคต อาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลไทย จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตามกระทรวงคมนาคมได้มีการจัดทำข้อมูลความร่วมมือด้านรถไฟไทย-จีน ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ของกระทรวงคมนาคมโดยมีรายละเอียดความเป็นมาของโครงการ สำคัญ

ของ MOU แผนงานโครงการและผลการประชุมคณะกรรมการร่วมสองฝ่าย ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ขณะนี้ไทยและจีนยังอยู่ระหว่างการเจรจาข้อยุติในรายละเอียดของโครงการ ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนงานเป็นระยะ ๆ จนกว่าทั้งสองฝ่ายจะได้ข้อยุติก่อนลงนามในสัญญาและเริ่มต้นการก่อสร้างได้

สำหรับความร่วมมือด้านรถไฟไทย-ญี่ปุ่นนั้น แม้ว่าไทยและญี่ปุ่นจะได้มีการลงนามบันทึกแสดงเจตจำนงว่าด้วยความร่วมมือ (MOI) ดังกล่าวระหว่างกันไปแล้ว แต่ขณะนี้ ญี่ปุ่นยังอยู่ระหว่างการดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการตาม MOI ซึ่งต้องรอผลการศึกษาแล้วเสร็จเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของโครงการก่อนดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้ กระทรวงคมนาคมได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านระบบรางกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและสาธารณรัฐฝรั่งเศสเสร็จสิ้นแล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่าง การพิจารณาการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระบบรางกับสหพันธ์รัฐรัสเซียกับราชอาณาจักรสเปน ซึ่งกระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากขณะนี้ไทยอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบคู่เจรจาความร่วมมือด้านระบบรางทั้งที่ไทยมีความร่วมมืออยู่แล้วและกำลังอยู่ระหว่างการเจรจา ดังนั้น หากมีการเปิดเผยเนื้อหาของ MOU ไทย-จีน และ MOI ไทย-ญี่ปุ่น ให้ประเทศคู่เจรจาอื่นได้รับทราบอาจมีผลทำให้ไทยเสียหรือลดอำนาจในการเจรจาต่อรองลงได้ เนื่องจากไทยมีเงื่อนไข ในการจัดทำความร่วมมือแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศคู่เจรจา จึงเห็นควรให้ปกปิดเอกสารต้นฉบับ ทั้งสองรายการตามเหตุผลและความจำเป็นข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน ดังนั้น บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU) ภายใต้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทยในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ และบันทึกแสดงเจตจำนงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น (MOI) ภายใต้การพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า นอกจากข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจ

เข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร และมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ นั้น และเมื่อพิจารณาประกอบกับ คำชี้แจงของกระทรวงคมนาคม คณะกรรมการฯ จึงมีความเห็น ดังนี้

๒.๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU) ภายใต้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทยในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ มีสาระสำคัญเกี่ยวกับกรอบความร่วมมือในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการในเส้นทางที่กำหนด เพื่อให้เริ่มการก่อสร้างได้ในปี ๒๕๕๙ และให้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อกำกับดูแลการดำเนินการตามบันทึกดังกล่าว ประกอบกับบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าวไม่ใช่สนธิสัญญาเนื่องจากมิได้ก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าสาระสำคัญของบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าวมีการเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ของกระทรวงคมนาคมอยู่แล้ว อีกทั้ง กระทรวงคมนาคมไม่สามารถชี้แจงให้เห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจจะมีผลกระทบต่อการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจดังกล่าว หรืออาจจะทำให้ประเทศไทยจะเสียหรือลดอำนาจในการเจรจาต่อรองกับประเทศอื่น ๆ หรืออาจจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้อย่างไรแล้ว

ฉะนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจถือได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนที่กระทรวงคมนาคมอ้างว่า ขณะนี้ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนยังอยู่ระหว่างการเจรจาท้าข้อยุติในรายละเอียดของโครงการคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และสิทธิของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒.๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ บันทึกแสดงเจตจำนงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น (MOI) ภายใต้การพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทย มีสาระสำคัญเกี่ยวกับกรอบความร่วมมือในการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการขนส่งระบบรางของประเทศไทย โดยการศึกษาวิจัย หรือให้ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมการขนส่งระบบรางในเส้นทางที่กำหนด และการให้บริการขนส่งสินค้าทางราง รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระดับรัฐมนตรีเพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานตามบันทึกแสดงเจตจำนงฯ ดังกล่าว ประกอบกับบันทึกแสดงเจตจำนงฯ ดังกล่าวไม่ใช่สนธิสัญญาเนื่องจากมิได้ก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ อีกทั้ง กระทรวงคมนาคมไม่สามารถชี้แจงให้เห็นได้ว่า การเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจจะมีผลกระทบต่อการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการก่อนการดำเนินการตามบันทึกแสดงเจตจำนงฯ หรืออาจจะทำให้ประเทศไทยเสียหรือลดอำนาจในการเจรจาต่อรองกับประเทศอื่น ๆ หรืออาจจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้อย่างไรแล้ว ฉะนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจถือได้ว่า จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และสิทธิของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่เข้าข่ายข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนดว่าไม่ต้องเปิดเผย ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐให้ประชาชนได้รับทราบตามสิทธิ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
ที่ ตม ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมขนส่งทหารอากาศ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมขนส่งทหารอากาศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงเจ้ากรมขนส่งทหารอากาศ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ ตามที่กรมขนส่งทหารอากาศได้ดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ดังนี้

๑. รายงานขอจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ ซึ่งเป็นรายงานที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานพัสดุต้องปฏิบัติตามตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๗

๒. รายงานของคณะกรรมการที่ได้รายงานผลการพิจารณาจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ ต่อเจ้ากรมขนส่งทหารอากาศหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้ากรมขนส่งทหารอากาศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๔

๓. ใบจ้างนิติบุคคลหรือบุคคลที่ได้รับการว่าจ้างให้ดำเนินการขนส่ง รวมทั้งใบส่งจ้าง บริษัท ก. จำกัด ด้วย

กรมขนส่งทหารอากาศมีหนังสือ ที่ กท ๐๖๓๖/๑๕๕๒ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึง ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๔๒๔ เรื่อง เปิดเผยได้จำนวน ๒๒๖ เรื่อง และมีให้เปิดเผยจำนวน ๑๙๘ เรื่อง เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ที่จะทราบว่ามีสิ่งของหรืออุปกรณ์ที่จ้างขนไปกับรถบรรทุกนั้นเป็นอะไร ต้องการทราบเพียงว่าการจัดจ้างได้ดำเนินการตามระเบียบพัสดุฯ หรือไม่ ประการใด เช่น ความชัดเจนของแต่ละเที่ยวการขนส่งว่ารับจากจุดใดไปส่งจุดใด ราคาเท่าใด ใช้วิธีการใดในการจัดจ้าง และทำไมต้องเป็นวิธีนั้น โดยมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของหน่วยงานสังกัดกองทัพอากาศในเรื่องของนโยบายความโปร่งใส

ในการจัดซื้อจัดจ้าง อย่างไรก็ตาม หากมีข้อความใดและหรือส่วนใดในเอกสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่ด้วย ก็ขอให้กรมขนส่งทหารอากาศลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้นได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้พิจารณาส่งอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” พิจารณา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมขนส่งทหารอากาศขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ ตามที่กรมขนส่งทหารอากาศได้ดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมขนส่งทหารอากาศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจำนวน ๒๒๖ เรื่อง และปฏิเสธการเปิดเผยจำนวน ๑๙๘ เรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้แทนบริษัท ก. จำกัด ได้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ด้วยทุนจดทะเบียน ๕ ล้านบาท ให้บริการเป็นผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทั้งทางทะเลและทางอากาศ ตลอดจนการขนส่งสินค้าภายในประเทศ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ บริษัทฯ ได้รับอนุมัติจากกระทรวงกลาโหมให้เป็นผู้บริการขนส่งพาณิชย์กับหน่วยขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหมคือ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ โดยการใช้ใบแลกการขนส่งเป็นหลักฐานในทางบัญชีและทางการเงินได้ ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา กรมขนส่งทหาร

อากาศได้เชิญชวนผู้อุทธรณ์ให้เข้ายื่นเสนอราคาและให้บริการขนส่งยุทธโปกรณ์กับกรมขนส่งทหารอากาศทั้งทางเรือ ทางอากาศ และทางรถยนต์บรรทุกในประเทศ เฉพาะการขนส่งสิ่งอุปกรณ์โดยรถยนต์บรรทุกภายในประเทศนั้น ผู้อุทธรณ์ชนะการแข่งขันด้วยวิธียื่นเสนอราคาและจ้างโดยวิธีตกลงราคาเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๒๒ เทียว และจ้างด้วยวิธีพิเศษ ๒๔ เทียว (ข้อมูลจากใบแจ้งการขนส่งที่ ข.๐๕๑๘๘๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ จนถึงใบแจ้งการขนส่งที่ ข.๐๖๒๘๔๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐) โดยกรมขนส่งทหารอากาศจะจัดส่งเอกสารให้ยื่นเสนอราคามาให้ผู้อุทธรณ์พร้อม ๆ กับบริษัทเอกชนรายอื่น ๆ เพื่อแข่งขันกันเสนอราคา รวมทั้งวิธีจ้างโดยตกลงราคาและจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งในเอกสารให้ยื่นเสนอราคาดังกล่าว จะกำหนดประเภทยานพาหนะ จำนวนกล่องพัสดุ (ไม่ระบุว่าเป็นพัสดุอะไร) รับจากหน่วยใด ไปส่งยังหน่วยใด และ วัน เดือน และปี ที่จะทำการขนส่ง ปรากฏว่านับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา กรมการขนส่งทหารอากาศมีจำนวนครั้งให้ยื่นเสนอราคาจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกลดน้อยลงมากจนผิดสังเกต ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาว่า การให้ยื่นเสนอราคายังมีปริมาณเป็นปกติเหมือนทุก ๆ ปี แต่ส่วนหนึ่งจะเป็นวิธีจ้างด้วยวิธีพิเศษ หรือวิธีจ้างด้วยการตกลงราคา แต่ไม่ส่งเอกสารมาให้ผู้อุทธรณ์ยื่นเสนอราคาดังเช่นที่ผ่านมา วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือไปยังกรมขนส่งทหารอากาศ ขอสำเนาหนังสือกระบวนการจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์ประเภทและขนาดต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายงานขอจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ
๒. รายงานคณะกรรมการเกี่ยวกับผลการจัดจ้าง
๓. ใบสั่งจ้างให้ดำเนินการขนส่ง

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้รับทราบข้อเท็จจริงว่า ด้วยเหตุผลใด กรมขนส่งทหารอากาศจึงไม่ส่งเอกสารให้บริษัทผู้อุทธรณ์ยื่นเสนอราคา อีกทั้งกรมขนส่งทหารอากาศได้ส่งเอกสารให้บริษัทใดยื่นเสนอราคาบ้าง ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ กรมขนส่งทหารอากาศได้ส่งหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวน ๔๒๔ เรื่อง เปิดเผยได้ ๒๒๖ เรื่อง และเปิดเผยไม่ได้ ๑๙๘ เรื่อง เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ๒๒๖ เรื่อง เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งข้อมูลข่าวสารทั้งหมด ๒๒๖ เรื่องดังกล่าว เป็นการจัดจ้างโดยวิธีให้ยื่นเสนอราคาและจ้างโดยวิธีตกลงราคา ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ บัญญัติว่า ถ้ามีส่วนใดต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือ ๑๕ ให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการใด ๆ ที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้น (ไม่ใช่ทั้งฉบับ) และในข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็น

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จัดซื้อหรือจัดจ้าง วงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ราคากลาง วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือกและราคาที่ตกลงซื้อหรือจ้าง เหตุผลที่คัดเลือกโดยสรุป และเลขที่และวันที่ของสัญญาหรือข้อตกลงในการซื้อหรือการจ้าง เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ โดยให้จัดทำตามแบบ สขร. ๑ แนบท้ายประกาศฯ ดังนั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๙๘ เรื่อง ที่กรมขนส่งทหารอากาศอ้างว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ผู้อุทธรณ์จึงขอให้กรมขนส่งทหารอากาศจัดทำลงในแบบ สขร. ๑ ทั้งหมด ซึ่งก็จะมีข้อความใดที่จะเป็นการเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ เพื่อแสดงความโปร่งใสในกระบวนการจัดจ้างของกรมขนส่งทหารอากาศเองด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาให้กรมขนส่งทหารอากาศปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวทั้ง ๑๙๘ เรื่อง และส่งข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้บริษัทผู้อุทธรณ์ต่อไป

เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ ผู้แทนกรมขนส่งทหารอากาศ ได้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบหนังสือกรมขนส่งทหารอากาศ ฉบับที่ กท ๐๖๓๖/๙๑ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า กองทัพอากาศ โดยกรมขนส่งทหารอากาศ กระทำตามมติของ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองทัพอากาศซึ่งไม่อนุวัติให้เปิดเผยตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้ว มีจำนวน ๑๙๘ เรื่อง รวมเป็นเอกสารจำนวน ๑,๒๙๖ แผ่น เนื่องจากเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายทางยุทธการของกองทัพอากาศให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ของกองทัพอากาศเพื่อใช้ปฏิบัติการหรือนำกลับมาซ่อมบำรุงในพื้นที่ต่าง ๆ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถนำมาใช้พิจารณาขีดความสามารถในการปฏิบัติการที่แท้จริงของกองทัพอากาศตามห้วงเวลาต่าง ๆ รวมถึงพื้นที่ทางยุทธการได้ เป็นเหตุให้ขีดความสามารถในการป้องกันประเทศในส่วนที่กองทัพอากาศรับผิดชอบมีประสิทธิภาพลดลง กองทัพอากาศจึงได้กำหนดขึ้นความลับของเอกสารเป็นชั้นลับ และลับมาก ซึ่งเอกสารเหล่านี้ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ รายการที่ ๑-๔๙ กองทัพอากาศโดยคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองทัพอากาศได้เคยส่งเอกสารให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มาแล้วครั้งหนึ่ง และปัจจุบันอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด โดยบริษัท ก. จำกัด โดยนาย ก. ผู้ฟ้องคดี ฟ้องกรมขนส่งทหารอากาศ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นอกจากนี้ เรื่องที่ไม่เปิดเผยจำนวน ๑๙๘ เรื่อง ยังเป็นเรื่องเกี่ยวกับขึ้นส่วนอากาศยาน ยุทธภัณฑ์ ยุทธศาสตร์ทางพื้นที่ และการวางแผนทางยุทธศาสตร์ ในส่วนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างกรมขนส่งทหารอากาศไม่ได้เป็นผู้กำหนด ในการจ้างแต่ละครั้งหน่วยงานอื่นของกองทัพอากาศซึ่งเป็นผู้ขอจะเป็นผู้กำหนดว่าเป็นเรื่องลับ ส่วนเรื่องที่ใช้วิธีการตกลงราคา เนื่องจากหน่วยงานผู้ขอจะกำหนดระยะเวลาในการขนส่งไว้จึงต้องเลือกวิธีการตกลงราคาซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมและเป็นไปตามวงเงินที่กำหนด เดิมวิธีการขนส่งจะขนส่งทางอากาศ แต่เนื่องจากเครื่องบินมีไม่เพียงพอจึงใช้วิธีการขนส่งทางบกซึ่งมีการทดสอบบริษัทที่จะทำการขนส่ง และมีเพียงบริษัทเดียวที่ผ่านมาตรฐานเกี่ยวกับแรงสั่นสะเทือน ในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างจะมีหน่วยตรวจสอบภายใน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงนั้นไม่สามารถรอให้เกิดความเสียหายก่อนได้ ส่วนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ย่อมเป็นไปตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ จะกลับไปพิจารณาอีกครั้งว่าข้อมูลข่าวสารใดจะยกเลิกชั้นความลับได้หรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงซึ่งไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ โดยจะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองทัพอากาศเป็นผู้พิจารณาและจะจัดทำหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๘๙๑๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงเจ้ากรมขนส่งทหารอากาศเพื่อให้จัดส่งคำชี้แจงพร้อมเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งกรมขนส่งทหารอากาศมีหนังสือ ที่ กท ๐๖๓๖ / ๓๖๒๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งขออนุญาตขยายระยะเวลาในการดำเนินการตามเรื่องนี้ออกไปอีกเป็นเวลา ๑๕ วัน และหากมีข้อขัดข้องประการใดจะแจ้งให้ทราบทุกระยะเวลา ๑๕ วัน จนกว่าจะได้นำส่งคำชี้แจงพร้อมเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ จึงมีมติให้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้โดยไม่รอฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของกรมขนส่งทหารอากาศ เนื่องจากเวลาได้ล่วงเลยมานานพอสมควรแล้ว และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษรจากคู่กรณีเพียงพอที่จะวินิจฉัยแล้ว กอปรกับคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จำเป็นต้องคำนึงถึงกรอบระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องให้แล้วเสร็จตามกฎหมายด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานขอจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภท และขนาดต่าง ๆ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ รายงานของคณะกรรมการที่ได้รายงานผลการ

พิจารณาจัดจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกประเภทและขนาดต่าง ๆ ที่กรมขนส่งทหารอากาศได้ดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๑๙๘ เรื่อง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงาน ของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตาม มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เกี่ยวกับอาวุธและยุทธภัณฑ์ทางทหาร สิ่งวัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทาง ยุทธการของกองทัพอากาศ อุปกรณ์สรรพาวุธ ชิ้นส่วนอากาศยาน และยุทธภัณฑ์ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ ใบสั่งจ้างให้ดำเนินการขนส่งที่กรมขนส่งทหารอากาศได้ดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๑๙๘ เรื่อง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งต้องคำนึงถึงหลักความโปร่งใส และประชาชนสามารถขอ ดูหรือตรวจสอบได้ ซึ่งผู้อุทธรณ์

สมควรได้รับการคุ้มครองสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่ เกี่ยวกับรายละเอียดอาวุธและยุทธภัณฑ์ทางทหาร สิ่งวัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทาง ยุทธการของกองทัพอากาศ อุปกรณ์สรรพาวุธ ชิ้นส่วนอากาศยาน และยุทธภัณฑ์ ซึ่งการเปิดเผยจะ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคง ของประเทศ จึงวินิจฉัยให้กรมขนส่งทหารอากาศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดได้เพียงเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดอาวุธและยุทธภัณฑ์ทางทหาร สิ่งวัสดุ อุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางยุทธการของกองทัพอากาศ อุปกรณ์สรรพาวุธ ชิ้นส่วน อากาศยาน และยุทธภัณฑ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศฯ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

**สาขาเศรษฐกิจ
และการคลังของประเทศไทย**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าต่างประเทศเกี่ยวกับร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมการค้าต่างประเทศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. นายกสมาคมเหล็กกลวด ได้รับแจ้งจากกรมการค้าต่างประเทศกรณีออกประกาศเปิดการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลวดคาร์บอนต่ำ เหล็กกลวดคาร์บอนต่ำที่เจือธาตุอื่น เหล็กกลวดคาร์บอนต่ำสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็น และเหล็กกลวดคาร์บอนต่ำสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็นที่เจือธาตุอื่น ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ โดยประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ พร้อมข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีโอกาสยื่นข้อโต้แย้งและป้องกันผลประโยชน์ของตนก่อนที่จะประกาศคำวินิจฉัยขั้นที่สุดของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาด และการอุดหนุน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงกรมการค้าต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้มีการทบทวนการเรียกเก็บอากรทุ่มตลาดและการอุดหนุน

๒. สถิติการนำเข้าสินค้าเหล็กกลวดคาร์บอนต่ำฯ ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงระยะเวลาการทบทวนและช่วงระยะเวลาก่อนการทบทวนที่กรมการค้าต่างประเทศใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาร่างผลการทบทวนฯ ดังที่ได้แสดงในข้อ ๓.๑ ของรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) โดยโปรดจำแนกข้อมูลตามเงื่อนไข (ก) (ข) (ค) และ (ง) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๓. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่ คณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔. สำเนาแบบสอบถามของผู้นำเข้า/ผู้ใช้สินค้าเหล็กกลวดคาร์บอนต่ำฯ จากจีนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จำนวน ๙ ราย โดยไม่เปิดเผยชื่อและต้นสังกัดของผู้ให้ข้อมูล

กรมการค้าต่างประเทศมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๓๐๙/๑๕๗๕ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาคำขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการของผู้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรับด้วยเหตุผลว่า เอกสารรายการที่ ๑ และ ๓ เป็นความเห็นหรือ คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถ เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เอกสารรายการ ที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารรายการที่ ๔ เป็นไปตามประกาศ กระทรวงพาณิชย์เรื่องการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ได้ความโดยสรุปว่า ข้อมูลที่กรมการค้าต่างประเทศแสดงแก่ผู้มีส่วนได้เสียยังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอสำหรับการแสดง ข้อคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งต่อข้อมูลและข้อเท็จจริงได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของ กระบวนการพิจารณาทบทวน จึงขออุทธรณ์ผลการพิจารณาดังกล่าว ดังนี้

๑. เอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่ ๖/ ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้มีการทบทวนการเรียกเก็บอากร ทุ่มตลาดฯ และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่ คณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ ในส่วนที่ เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งเป็นมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถ เปิดเผยได้ตามมาตรา ๙ (๑) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งต้อง เปิดเผยผลการพิจารณาหรือความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องรวมถึงต้องระบุชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณา

๒. สถิติการนำเข้าเหล็กกล้าดัดคาร์บอนต่ำฯ ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงระยะเวลาการทบทวนและช่วง ระยะเวลาก่อนการทบทวนที่กรมการค้าต่างประเทศใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาร่างผลการทบทวนฯ ดังที่ได้แสดงในข้อ ๓.๑ ของรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) ที่ผู้อุทธรณ์สอบถามเป็นข้อมูล ที่ กรมการค้าต่างประเทศระบุในรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) ว่าเป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ ข้อมูลสถิติ กรมศุลกากร จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งสามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๙ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้จำแนกข้อมูลตามเงื่อนไข (ก) (ข) (ค) และ (ง) เนื่องจากร่างผลการทบทวนฯ มีสาระสำคัญในการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของเงื่อนไข (ก) และ (ข) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนได้เสียต้องได้รับทราบถึงสถิติการนำเข้าสินค้าจำแนกตามเงื่อนไข ดังกล่าว ในฐานะข้อเท็จจริงอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพิจารณาร่างผลการทบทวน การระบุว่าข้อมูล ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เนื่องจากกรมการค้าต่างประเทศ เป็นผู้นำข้อมูลนี้เปิดเผยต่อผู้มีส่วนได้เสียในรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) และระบุว่าเป็นการ ตรวจสอบข้อมูลสถิติกรมศุลกากรจึงเป็นที่เข้าใจได้ว่า ข้อมูลนี้ได้มาจากการดำเนินการของกรมการค้า ต่างประเทศโดยใช้ข้อมูลจากกรมศุลกากร สำหรับแบบสอบถามของผู้นำเข้า/ผู้ส่งออกสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอน ต่ำๆ จากจีนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนั้น ไม่ประสงค์ที่จะได้ข้อมูลข่าวสารรายการนี้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และพิจารณา อุทธรณ์แล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าว หน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ ร้องขอผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการส่งคำอุทธรณ์ ดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

การชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจาก ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศให้ถ้อยคำ และชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาสรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ประกอบด้วย นาย ก. (นายกสมาคมเหล็กกล้า) นาย ข. (เลขาธิการ สมาคมเหล็กกล้า) และนาง ช. (เจ้าหน้าที่สมาคมเหล็กกล้า) ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า สมาคมเหล็กกล้า เป็นการรวมตัวของ สมาชิกที่เป็นผู้ใช้สินค้าเหล็กกล้า เพื่อนำไปผลิตสินค้าต่อเนื่อง ได้แก่ ตะปู นอต สกรู ตะแกรงเหล็ก ลวด ชูบ ลวดเหล็กกล้าแรงดึงสูง PC wire สปริงที่นอน เพลาลวดเชื่อม เฟอร์นิเจอร์ ชิ้นส่วนยานยนต์ ไย เหล็กในยางรถยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ เพื่อจำหน่ายในประเทศและเพื่อ การส่งออก โดยที่ผ่านมา ได้ใช้สินค้าเหล็กกล้าฯ ทั้งที่ซื้อจากผู้ผลิตในประเทศและนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศ อื่น ๆ จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดในอัตรา้อย ละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำที่เจือธาตุอื่น เหล็ก ลวดคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็น และเหล็กกล้าคาร์บอนสำหรับงาน ย้าหัวและงาน ทุบขึ้นรูปเย็นที่เจือธาตุอื่น ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้พิกัดศุลกากร ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ทั้งนี้ สมาคมฯ ได้จดทะเบียนสมาคมต่อนายทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

การขอทราบข้อมูลของสมาคมเหล็กถลุงครั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการจัดทำข้อคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งต่อร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการส่ง Final Proposal ให้ผู้มีส่วนได้เสียให้ข้อคิดเห็นตามกระบวนการดำเนินการทบทวน การเรียกเก็บอากรฯ ที่กองปกป้องและตอบโต้ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ สมาคมเหล็กถลุงมีเหตุผลความจำเป็นในการขอทราบถึงข้อมูลที่ร้องขอ ดังนี้

๑.๑ เอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนจำนวน ๒ ครั้ง คือ

๑.๑.๑ คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ให้มีการทบทวนการเรียกเก็บอากรฯ สำหรับสินค้าเหล็กถลุงคาร์บอนต่ำ ภายใต้พิกัดศุลกากร ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ซึ่งเป็นเวลาเพียง ๖ เดือน นับจากวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้มีประกาศฯ การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในขณะที่มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า “การทบทวนความจำเป็นในการใช้บังคับอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไป ให้กระทำได้เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรหรือเมื่อมีคำขอจากผู้มีส่วนได้เสียหลังจากได้ใช้บังคับอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี โดยในคำขอดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเพื่อยุติการเรียกเก็บหรือเปลี่ยนแปลงอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ แต่ต้องเสนอพยานหลักฐานเพียงพอเกี่ยวกับปัญหาการทุ่มตลาดหรือความเสียหายที่สมควรให้มีการทบทวนการใช้บังคับอากรดังกล่าวในระหว่างนั้น” จึงย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ในช่วงเวลา ๖ เดือนนั้น คงได้มีเหตุพิเศษเร่งด่วนที่มีความชัดเจนเพียงพอและสามารถอธิบายเป็นที่ประจักษ์ได้ ที่ทำให้ต้องเร่งเปิดทบทวนก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ควรจะเป็นตามที่กฎหมายกำหนด คือ ๑ ปี ทั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบกับกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียเป็นฝ่ายร้องขอให้เปิดการทบทวน ซึ่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องนำเสนอ “พยานหลักฐานเพียงพอเกี่ยวกับปัญหาการทุ่มตลาดหรือความเสียหายที่สมควรให้มีการทบทวนฯ” นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนเลือกเปิดทบทวนฯ เฉพาะสินค้าภายใต้พิกัดศุลกากร ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ นั้น ทั้งที่ประกาศฯ การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้กำหนดสินค้าที่ถูกพิจารณาภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรไว้ถึง ๑๓ พิกัด ได้แก่ ๗๒๑๓.๙๑๒๐.๐๐๐, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๑๐, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๑๑, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๑๒, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๑๓, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๒๒, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๓๔, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๓๕, ๗๒๑๓.๙๑๙๐.๐๙๐, ๗๒๑๓.๙๕๒๐.๐๐๐, ๗๒๑๓.๙๐๐๐.๐๑๕, และ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ สมควรต้องอธิบายเหตุผลความจำเป็นประกอบการพิจารณาไว้บ้างตามสมควร เพื่อให้ ผู้มีส่วนได้เสียเข้าใจและยอมรับได้ ในฐานะที่การออกมาตรการต่าง ๆ ของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนเป็นคำสั่งทางปกครองและสร้างผลกระทบต่อเอกชนโดยตรง รวมถึงจะสร้างผลกระทบต่อสาธารณะ ได้แก่ ประชาชนที่จะต้องใช้น้ำตาลเนื่องจากเหล็กถลุง และระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมด้วย

๑.๑.๒ กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผู้มีส่วนได้เสียว่าคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุน ได้มีมติเห็นชอบร่างผลการทบทวนเรียบร้อยแล้ว โดยมีข้อมูลที่ใช้เป็นพื้นฐานฯ ในการพิจารณา (ซึ่งสมาคมเหล็กกล้าได้จัดส่งประกอบคำอุุทธธรณ์ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แล้ว) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการนำเข้าฯ แต่ร่างผลการทบทวนฯ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนกลับมีสาระสำคัญในการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางเคมีของสินค้าฯ ที่ได้รับการยกเว้นอากร ดังนั้น สมาชิกของสมาคมเหล็กกล้าในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจึงมีความประสงค์ขอทราบข้อมูลที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณา เช่น รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง เป็นต้น ที่เกี่ยวข้องและมีผลในการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางเคมีของสินค้าฯ ซึ่งรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนย่อมมีการบันทึกรายละเอียดเหล่านี้ไว้ และสามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๑.๓ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่ตตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า “การตอบโต้การทุ่ตตลาดและการอุดหนุนให้คำนึงถึงประโยชน์ของอุตสาหกรรมภายใน ผู้บริโภคและประโยชน์สาธารณะประกอบกัน” ซึ่งรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนย่อมมีการบันทึกรายละเอียดเหล่านี้ไว้ และการเปิดเผยรายงานการประชุมต่อสาธารณะ หรืออย่างน้อยที่สุดต่อผู้มีส่วนได้เสีย จะช่วยให้มาตรการต่าง ๆ ของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนได้รับการยอมรับและร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้อุุทธธรณ์ไม่ต้องการทราบชื่อกรรมการผู้ให้ความเห็น

๑.๒ สถิติการนำเข้าสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำฯ ภายใต้พิกัดศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ดังที่ได้แสดงในข้อ ๓.๑ ของรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) จำแนกข้อมูลตามเงื่อนไข (ก) (ข) (ค) และ (ง) เนื่องจากร่างผลการทบทวนฯ ได้ยกเลิกการงดเว้นการเรียกเก็บอากรฯ แก่สินค้าฯ ตามเงื่อนไข (ข) จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนได้พิจารณาว่ามีการทุ่ตตลาดและมีความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ในสินค้าฯ ตามเงื่อนไข (ข) จึงควรที่กรมการค้าต่างประเทศ ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาการทุ่ตตลาดและการอุดหนุนจะแสดงสถิติการนำเข้าที่จำแนกตามเงื่อนไข (ก) – (ง) ไว้ให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้รับทราบด้วย โดยไม่ต้องการทราบรายชื่อผู้นำเข้า ซึ่งสมาคมเหล็กกล้าเองก็ได้สอบถามเรื่องนี้ไปยังกรมศุลกากรโดยตรงอีกทางหนึ่งและได้รับแจ้งในเบื้องต้นโดยวาทาว่าไม่มีการบันทึกสถิติการนำเข้าจำแนกตามเงื่อนไข (ก) – (ง) ไว้ เนื่องจากเป็นข้อกำหนดที่นอกเหนือจากพิกัดอัตราศุลกากร มีเพียงเท่าที่แสดงในเว็บไซต์ของกรมศุลกากรเท่านั้น จึงทำให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตั้งข้อสงสัยได้ว่า การพิจารณาร่างผลการทบทวนฯ ในครั้งนี้ไม่ได้ใช้ข้อมูลสถิติที่มีความละเอียดเพียงพอเป็นพื้นฐานในการที่จะชี้ว่า การทุ่ตตลาดเกิดขึ้นในสินค้าเงื่อนไข (ก) (ข) (ค) หรือ (ง)

๒. นาย ค. นาย ง. นาย จ. และนาย ฉ. ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศชี้แจงด้วยวาทาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และชี้แจงตามหนังสือกรมการค้าต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๓๐๙/๒๑๔๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ

ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๓๐๙/๑๙๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า การทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลวคาร์บอนต่ำ เหล็กกลวคาร์บอนต่ำที่เจือธาตุอื่น เหล็กกลวคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็น และเหล็กกลวคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็นที่เจือธาตุอื่น ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ เป็นการดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน จึงมีความจำเป็นในการให้ความเป็นอิสระต่อคณะกรรมการในการแสดงความคิดเห็นเนื่องจากต้องพิจารณาและแสดงความคิดเห็นบนข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่ายที่ให้ความร่วมมือในกระบวนการทบทวนซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านเทคนิคของสินค้าและข้อมูลเชิงพาณิชย์ ดังนั้น เอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา การทุ่มตลาดและการอุดหนุน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารทางราชการที่เป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน และเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยมีความเห็นของกรรมการแต่ละท่านรวมอยู่ด้วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สถิติการนำเข้าสินค้าเหล็กกลวคาร์บอนต่ำฯ ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมศุลกากรจัดทำขึ้นโดยไม่มีลักษณะการเปิดเผยทั่วไป โดยกรมการค้าต่างประเทศไม่ได้เป็นเจ้าของข้อมูล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การปกปิดหรือเปิดเผยข้อมูลของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งรวมถึงผู้ผลิต/ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า/ผู้ใช้ และอุตสาหกรรมภายใน เป็นไปตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยในกระบวนการทบทวน กรมการค้าต่างประเทศได้ขอให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ตอบแบบสอบถามหรือให้ข้อมูลข่าวสารจัดทำข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ดังนั้น หากผู้ใดต้องการข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ก็สามารถยื่นขอหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศได้ส่งสำเนารายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับกรณีการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลวคาร์บอนต่ำฯ จากจีน ซึ่งขณะนี้อยู่ในกระบวนการทบทวนยังไม่มีผลการทบทวนขั้นที่สุด คือ สำเนารายงานคณะกรรมการพิจารณารายละเอียดทางเทคนิคของสินค้าเหล็กครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการได้ส่วนครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ และสำเนาข้อมูลสถิติของกรมศุลกากรซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทบทวน

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้ให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงของเรื่องนี้พึงเป็นที่ยุติได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมการค้าต่างประเทศ ดังนี้

๑.๑ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้มีการทบทวนการเรียกเก็บอากรทุ่มตลาดฯ และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ สถิติการนำเข้าสินค้าเหล็กกลดคาร์บอนต่ำฯ ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงระยะเวลาการทบทวนและช่วงระยะเวลาก่อนการทบทวน ที่กรมการค้าต่างประเทศใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาร่างผลการทบทวนฯ ดังที่ได้แสดงในข้อ ๓.๑ ของรายละเอียดข้อเท็จจริงฯ (ฉบับเปิดเผย) โดยโปรดจำแนกข้อมูลตามเงื่อนไข (ก) (ข) (ค) และ (ง) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๑.๓ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ครั้งที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบร่างผลการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๒. กรมการค้าต่างประเทศได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาและวินิจฉัย คือ

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับกรณีการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลดคาร์บอนต่ำฯ จากสาธารณรัฐประชาชนจีนในรายงานคณะอนุกรรมการพิจารณารายละเอียดทางเทคนิคของสินค้าเหล็กครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาการไต่สวนครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และรายงานการประชุม คณะกรรมการพิจารณาการทุ้มตลาดและการอุดหนุนครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดในอัตรา ร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลวตคาร์บอนต่ำ เหล็กกลวตคาร์บอนต่ำที่เจือธาตุอื่น เหล็ก กลวตคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็น และเหล็กกลวตคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบ ขึ้นรูปเย็นที่เจือธาตุอื่น ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ และยังไม่มีการทบทวนขั้นที่สุด แม้ในขณะนี้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวยังไม่ แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทบทวนการเรียกเก็บ อากรตอบโต้การทุ้มตลาด เนื่องจากตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ้มตลาดและการ อุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสีย ทราบถึงข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสยื่นข้อ โต้แย้งในการป้องกันผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้อุทธรณ์ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการยื่นข้อโต้แย้งในการป้องกันผลประโยชน์ของตน ประกอบกับมติใน รายงานการประชุมดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทมาตรา ๙ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมการค้าต่างประเทศมี หน้าที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อกรรมการก็เพียงพอต่อการตรวจสอบซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ อุทธรณ์แล้ว

๒. ข้อมูลสถิติของกรมศุลกากรซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทบทวน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการทบทวนการเรียก เก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี ไอ เอฟ สำหรับสินค้าเหล็กกลวตคาร์บอนต่ำ เหล็กกลวตคาร์บอนต่ำที่เจือธาตุอื่น เหล็กกลวตคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็น และเหล็ก กลวตคาร์บอนสำหรับงานย้าหัวและงานทุบขึ้นรูปเย็นที่เจือธาตุอื่น ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐ ประชาชนจีน ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ ๗๒๒๗.๙๐๐๐.๐๙๐ และยังไม่มีการทบทวนขั้นที่สุด แม้ในขณะนี้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้เป็น อุปสรรคต่อการดำเนินการทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาด เนื่องจากตามมาตรา ๓๐ แห่ง พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ้มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบถึงข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณา วินิจฉัยเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสยื่นข้อโต้แย้งในการป้องกันผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบกับ การเปิดเผยข้อมูลนี้ไม่กระทบต่อผู้นำเข้ารายใดรายหนึ่งซึ่งมีจำนวน ๒๙ ราย การเปิดเผยจึงไม่กระทบ ข้อมูลทางธุรกิจแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อใช้ ประกอบการยื่นข้อโต้แย้งในการป้องกันผลประโยชน์ของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว

เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดรายชื่อผู้นำเข้าที่นำเข้าเหล็กถดคาร์บอนต่ำก็เพียงพอต่อการตรวจสอบซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้กรรมการค้าต่างประเทศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อกรรมการและรายชื่อผู้นำเข้าที่นำเข้าเหล็กถดคาร์บอนต่ำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
เกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอแผนฟื้นฟูกิจการปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เป็นไฟล์ PDF หรือ .doc

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท ปต.(ปป)/๑๐๑๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีสภาพเป็นหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทที่มุ่งแสวงหาผลกำไร ที่ต้องดำเนินธุรกิจแข่งขันกับภาคเอกชน ดังนั้น ข้อมูลแผนฟื้นฟูกิจการ แผนธุรกิจจึงจัดเป็นข้อมูล และหรือเอกสารในชั้นที่เป็นความลับทางธุรกิจ ที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้กำหนดกรอบทิศทาง นโยบายและกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชน หรือคู่แข่งทางธุรกิจได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจส่งผลเสียต่อการดำเนินธุรกิจขององค์กรได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ และพิจารณา อุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้อง ขอผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการส่งคำอุทธรณ์ ดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัย มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

การชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาสรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ และชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า การขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์เป็นการขอข้อมูลในฐานะประชาชนทั่วไป

๒. ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงตามหนังสือ ที่ กสท ผก.(วผ)/๑๒๕ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า แผนฟื้นฟูกิจการปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นั้น ประกอบด้วยข้อมูลสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรม กลยุทธ์องค์กรที่จะใช้แข่งขันในอนาคต และข้อมูลด้านการเงิน แม้ว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จะเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมด แต่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ยังเป็นองค์กรที่ต้องแข่งขันในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมที่เปิดเสรี ตลาดยังมีการแข่งขันกันสูง การเปิดเผยแผนฟื้นฟูกิจการปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการดำเนินการของบริษัท ซึ่งส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ และรวมถึงผู้ถือหุ้นคือกระทรวงการคลังได้เช่นกัน ปัจจุบันแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข และยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ฟังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงของเรื่องนี้ฟังเป็นที่ยุติได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอแผนฟื้นฟูกิจการปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

๒. บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากข้อมูลแผนฟื้นฟูกิจการ แผนธุรกิจเป็นข้อมูล และหรือเอกสารในชั้นที่เป็นความลับทางธุรกิจ การเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ปัจจุบันแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข และยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่ต้องพิจารณาและวินิจฉัย คือ

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นความลับทางธุรกิจ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข และยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ล.ต. เกี่ยวกับการซื้อขายหุ้น

ผู้อุทธรณ์

: นางสาว ก. และนาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(สำนักงาน ก.ล.ต.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยนางสาว ก. (ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง) และนาย ก. (ผู้อุทธรณ์รายที่สอง) ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นกรรมการบริหารบริษัท ก. จำกัด (มหาชน) ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้รับหนังสือจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามหนังสือ ลับ ที่ กตต.ตร. ๑๕๐๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ที่ กตต.ตร. ๑๕๐๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ ข. จำกัด ระหว่างบริษัท ค. จำกัด กับ - ในช่วงปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ทั้งสองมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะเป็นผู้ติดต่อและเจรจาในเบื้องต้น เนื่องจากข้อเท็จจริงที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้รับจากการตรวจสอบและการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า การให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ทั้งสองที่ได้ให้ไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.ล.ต. เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขัดแย้งกับพยานหลักฐานของสำนักงาน ก.ล.ต. การให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นพฤติกรรมที่ส่อเจตนาใน การช่วยเหลือปกปิดหรือบิดเบือนข้อเท็จจริง อันมีลักษณะเป็นการขัดขวางการดำเนินการด้านการบังคับใช้กฎหมายของสำนักงาน ก.ล.ต. กับบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกตรวจสอบว่าอาจกระทำความผิดตามกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเป็นพฤติกรรมที่ทำให้อาจเข้าข่ายมีลักษณะต้องห้ามของบุคคลากรในธุรกิจตลาดทุน ตามข้อ ๓๑ (๑) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. ๘/๒๕๕๗ เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคคลากรในธุรกิจตลาดทุน ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงาน ก.ล.ต. ขอข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการชี้แจงข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำชี้แจงในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ตนได้ลงนามไว้

๒. เทปบันทึกการชี้แจงของตนที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ทำการบันทึกไว้

๓. พยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. อ้างว่าน่าเชื่อถือและขัดแย้งกับคำชี้แจงของตน

ต่อมา สำนักงาน ก.ล.ต. มีหนังสือลับ ที่ กสท.ตร. ๑๖๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง แจ้งว่าสำนักงาน ก.ล.ต. เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยนำส่งภาพถ่ายบันทึกการให้ถ้อยคำของนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และภาพถ่ายข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ ๖๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดกรณีใช้ข้อมูลภายในชื่อหุ้นของบริษัท ข. จำกัด แต่สำนักงาน ก.ล.ต. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น การบันทึกเทปดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สอบทานความถูกต้องของบันทึกการให้ถ้อยคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง จะลงนามรับรองความถูกต้อง ทั้งนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. มิได้นำเทปบันทึกเสียงนั้นมาใช้ในการประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงาน ก.ล.ต. ไม่สามารถนำส่งให้นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง ได้ เนื่องจากอาจกระทบกับบุคคลที่สาม หรือได้รับโดยอาศัยความร่วมมือตามข้อตกลงระหว่างประเทศซึ่งมีเงื่อนไขเกี่ยวกับการรักษาความลับ

ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของสำนักงาน ก.ล.ต. ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้พิจารณาส่งอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ (“คณะกรรมการวินิจฉัยฯ”) พิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง แต่เดิม เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ส่งอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา และต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๒ ได้มีมติรับอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา และเรียกให้หน่วยงานของรัฐจัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณา สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๒ แล้ว

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ครบวาระการดำรงตำแหน่ง การพิจารณาอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวจึงหยุดชะงักไป ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ชุดใหม่ รวมถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศด้วย คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจึงได้พิจารณาส่งอุทธรณ์เรื่องนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศชุดใหม่นี้ พิจารณาต่อไป

การชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ มาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยนางสาว ก. (ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง) และนาย ก. (ผู้อุทธรณ์รายที่สอง) ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นกรรมการบริหารบริษัท ก. จำกัด (มหาชน)

ผู้อุทธรณ์ทั้งสองชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปความได้ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.ล.ต. เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ กรณีเป็นผู้เกี่ยวข้องในการติดต่อและเจรจาในเบื้องต้นเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นบริษัท ข. จำกัด ระหว่างบริษัท ค. จำกัด กับ - ในช่วงปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ โดยมีพฤติกรรมที่อาจส่อเจตนาในการช่วยเหลือปกปิดหรือบิดเบือนข้อเท็จจริง อันมีลักษณะเป็นการขัดขวางการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายของสำนักงาน ก.ล.ต. กับบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกตรวจสอบว่าอาจกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ (“พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ”) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ทำให้อาจเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้ามของบุคคลในธุรกิจตลาดทุน และนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง ได้มีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ก.ล.ต. รวม ๓ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำชี้แจงในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่งได้ลงนามไว้
๒. เทปบันทึกการชี้แจงของผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่งที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ทำการบันทึกไว้
๓. พยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. อ้างว่าน่าเชื่อถือและขัดแย้งกับคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง

ต่อมา สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้ถือหุ้นรายที่หนึ่งแล้ว แต่สำนักงาน ก.ล.ต. ปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กสต.ตธ. ๑๖๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

ผู้ถือหุ้นทั้งสองชี้แจงเพิ่มเติมว่าไม่ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ อีกต่อไปแล้ว หากแต่ยังประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งได้แก่ พยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. อ้างว่าน่าเชื่อถือและขัดแย้งกับคำชี้แจงของผู้ถือหุ้นรายที่หนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) จำนวนหลายฉบับของพยานที่ใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำของพยานนั้นต่อสำนักงาน ก.ล.ต. แม้สำนักงาน ก.ล.ต. จะได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยให้ผู้ถือหุ้นเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวได้ หากแต่สำนักงาน ก.ล.ต. ปิดข้อมูลที่พาดพิงบุคคลที่สาม รวมทั้งปิดชื่อนิติบุคคลของพยานและข้อมูลที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน นอกจากนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. ยังไม่อนุญาตให้ทำสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวอีกด้วย ผู้ถือหุ้นจึงมีความประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าวที่เป็นสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) จากกระบวนคอมพิวเตอร์ของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่ใช้เป็นหลักฐานทางคดีได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒. ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

ผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ประกอบด้วย นาง ข. นาย ข. และนางสาว ค.

ผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กสต.ฝค. ๒๓๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กสต.ฝค. ๑๑๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ ดังนี้

ผู้ถือหุ้นทั้งสองดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงาน ก.ล.ต. เป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ ผู้ถือหุ้นทั้งสองจึงต้องดำรงคุณลักษณะและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. ๘/๒๕๕๗ เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

สำนักงาน ก.ล.ต. ได้พบเหตุต้องสงสัยว่าผู้ถือหุ้นทั้งสองมีพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้ามตามประกาศดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ ผู้ถือหุ้นทั้งสองให้ถ้อยคำที่เป็นเท็จต่อสำนักงาน ก.ล.ต. เมื่อครั้งที่สำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ระหว่างพิจารณาการกระทำของบุคคลรายหนึ่งที่ต้องสงสัย (“บุคคลต้องสงสัย”) ว่าซื้อหุ้นของบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นหุ้นที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลภายในที่ยังมิได้เปิดเผยต่อประชาชนอันเป็นการเอาเปรียบบุคคลทั่วไปเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา ๒๔๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเป็น

ความผิดอาญา และต่อมาอีกบุคคลต้องสงสัยรายดังกล่าวตามกระบวนการเปรียบเทียบความผิดเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ สำนักงานการตรวจสอบคดีอาญาประกอบด้วยพยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. รวบรวมโดยอาศัยอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ซึ่งสำนักงาน ก.ล.ต. ได้กำหนดให้พยานหลักฐานดังกล่าวมีชั้นการรักษาความปลอดภัยเป็นชั้น “ลับ” โดยพยานหลักฐานบางส่วน สำนักงาน ก.ล.ต. ได้รับมาจากสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมาเลเซียอันเป็นการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงระหว่างประเทศ (IOSCO MMOU) ที่มีขอบเขตการใช้ข้อมูลว่าผู้ใช้ข้อมูลจะต้องรักษาความลับระหว่างประเทศ ไม่เปิดเผยข้อมูล และต้องนำข้อมูลไปใช้ภายในวัตถุประสงค์ที่ตกลงกัน หรือใช้ในการดำเนินการทางกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมของแต่ละประเทศเท่านั้น

หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และสำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีหนังสือของสำนักงาน ลับ ที่ กสต.ตธ. ๑๕๐๓/๒๕๕๘ และ ที่ กสต.ตธ. ๑๕๐๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ทั้งสองเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงาน ก.ล.ต. ขอตรวจดูพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการชี้แจงข้อกล่าวหา

ต่อมา สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองตรวจดูพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ทั้งสองที่ให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.ล.ต. พร้อมกันนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มอบสำเนานบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว

(๒) ข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่อยู่ในรูปเอกสาร รวม ๙ ฉบับ ซึ่งเป็นข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างพยานบุคคลกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้บริหารของบริษัทหลักทรัพย์ต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการติดต่อสื่อสารดังกล่าว พยานบุคคลได้สำเนา (cc) ข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) นั้นส่งแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อรับทราบด้วย โดยส่งไปยังที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ของผู้อุทธรณ์รายที่สอง (นาย ก.) ที่เปิดบัญชีใช้งานภายใต้ชื่อ “-” อย่างไรก็ตาม ข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่สำนักงาน ก.ล.ต. เปิดให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองตรวจดู สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ปิดข้อมูลบางส่วน และไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองทำสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว โดยมีเหตุผล ดังนี้

ก. ปิดข้อมูลที่พาดพิงบุคคลที่สาม ซึ่งรวมไปถึงการปิดชื่อนิติบุคคลที่เป็นบริษัทต้นสังกัดของพยานบุคคลด้วย เนื่องจากมีใช้บุคคลที่ถูกพิจารณาทางปกครอง เพื่อป้องกันผลกระทบในทางลบที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลภายนอก

ข. ปิดข้อมูลที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เนื่องจากพยานหลักฐานดังกล่าวได้มาจากการที่พยานบุคคลเข้าพบพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.ล.ต. เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้ถ้อยคำเพิ่มเติม กรณีบุคคลต้องสงสัยอาศัยข้อมูลภายในชื่อหุ้นของบริษัท ข. จำกัด เนื่องจากสำนักงาน ก.ล.ต. พบเหตุอัน

ควรเชื่อว่าพยานบุคคลรายนี้เคยถูกกดดันและอยู่ในภาวะเกรงกลัวเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตของตนและครอบครัวมาก่อน

สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลตามแนวทางดังกล่าวมิได้ทำให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเสียเปรียบในการโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เนื่องจากข้อมูลที่ถูกปิดบังดังกล่าวไม่กระทบต่อสาระสำคัญของข้อมูลที่ปรากฏหรือไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของข้อมูลที่ปรากฏ และการเปิดเผยข้อมูลบางส่วนดังกล่าวเป็นไปตามกรอบบทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เคยได้รับสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ฉบับต่าง ๆ ดังกล่าวด้วยแล้ว ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจึงสามารถสอบย้อนความถูกต้องของข้อมูลที่สำนักงาน ก.ล.ต. ให้ตรวจดู กับสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่ผู้อุทธรณ์รายที่สองได้รับไว้อีกทางหนึ่ง และหากผู้อุทธรณ์ทั้งสองพบว่าข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. ให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองตรวจดูมีข้อมูลไม่ตรงกับสำเนาข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่ผู้อุทธรณ์รายที่สองได้รับ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองย่อมมีสิทธินำส่งพยานหลักฐานที่อยู่ในครอบครองเพื่อโต้แย้งคัดค้านต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ได้ พร้อมกันนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้จัดส่งข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) รวม ๙ ฉบับ จำนวน ๒ ชุด มายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๒ ก่อนหน้านี้แล้ว โดยชุดที่หนึ่งเป็นชุดที่ให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองตรวจดูซึ่งปกปิดข้อมูลบางส่วน และชุดที่สองเป็นชุดที่ไม่ปกปิดข้อมูล

ขณะนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ระหว่างดำเนินการพิจารณาทางปกครองต่อผู้อุทธรณ์ทั้งสอง เมื่อสำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีการออกคำสั่งทางปกครองเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์ทั้งสองก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของสำนักงาน ก.ล.ต. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ว่าด้วยการยื่น การพิจารณา และการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของสำนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับมูลกรณีเรื่องนี้ สืบเนื่องจากที่ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ดำเนินคดีกับนาย ค. ในข้อหาชักชวนให้บุคคลอื่นซื้อหุ้นของบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นหุ้นที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลภายในที่ยังมิได้เปิดเผยต่อประชาชนอันเป็นการเอาเปรียบบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๒๔๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ และคณะกรรมการเปรียบเทียบได้มีคำสั่ง ที่ ๓๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เปรียบเทียบนาย ค. เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และนาย ค. ได้ชำระค่าปรับตามคำสั่งดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ในการเปรียบเทียบ

ความผิดของนาย ค. สำนักงาน ก.ล.ต. ไม่พบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่จะพิจารณาได้ว่าผู้
อุทธรณ์ทั้งสองมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดของนาย ค. สำนักงาน ก.ล.ต. จึงมิได้ดำเนินคดีอาญา
กับผู้อุทธรณ์ทั้งสอง

อนึ่ง ภายหลังการชี้แจงด้วยวาจาดังกล่าวข้างต้นแล้ว สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีหนังสือลับ
ที่ กตต.ฝค. ๑๒๔๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยืนยันว่าข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มา
จากพยานเกี่ยวกับการที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองทราบข้อเท็จจริงในการเจรจาซื้อขายหุ้นของบริษัท ข. จำกัด
เป็นพยานหลักฐานสำคัญที่สำนักงาน ก.ล.ต. ใช้ในการพิจารณาลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้ง
สอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจ
สำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่งเข้าข่ายกเว้นที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอยู่ระหว่างที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำลังพิจารณา
ลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้ทราบข้อ
พยานที่เป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารนั้น และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน
และครอบครัวได้ อันเข้าข่ายกเว้นที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ก่อนที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จะมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับอุทธรณ์เรื่องนี้
ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีคำสั่งลงโทษทาง
ปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง โดยได้สั่งพักการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนของ
ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นเวลา ๑ ปี และในระหว่างที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองมีลักษณะต้องห้ามของบุคลากรใน
ธุรกิจตลาดทุน ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจะไม่สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงาน การเป็นที่ปรึกษา
ของบริษัท การวิเคราะห์ แนะนำ หรือวางแผนการลงทุน และการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบเขต
การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กตต.กร.
๑๒๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง และหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต.
ลับ ที่ กตต.กร. ๑๒๔๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่สอง

การที่สำนักงาน ก.ล.ต. มีคำสั่งลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองดังกล่าว ทำให้
ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
เพื่อประกอบการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. มาให้
ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาในวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ สรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง โดยได้สั่งพักการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนของผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กตต.กธ. ๑๒๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง และหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กตต.กธ. ๑๒๔๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่สอง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าผู้อุทธรณ์ทั้งสองปฏิเสธที่จะเข้าตรวจดูข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่สำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเข้าไปตรวจดูได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ทั้งสองเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวยังคงเป็นข้อมูลชุดเดียวกับที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้เคยให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้ตรวจดูแล้ว ซึ่งยังคงปิดชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวอยู่ดี ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทั้งสองเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวมีลักษณะของการตกแต่งดัดแปลงไม่ตรงกับเอกสารที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้ตามพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ฯ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจึงไม่แน่ใจว่าข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวเป็นข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ฉบับจริงหรือไม่ และมาจาก Server ใด จึงไม่มีประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจะเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้ส่งไปยังสำนักงาน ก.ล.ต.

นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองยังได้แจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าผู้อุทธรณ์ทั้งสองประสงค์จะขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายชื่อกรรมการในคณะกรรมการของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่พิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองด้วย

๒. ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

ผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือ ลับ ที่ กตต.ฝค. ๑๒๔๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า เรื่องนี้สืบเนื่องจากที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่งข้อมูลให้สำนักงาน ก.ล.ต. ตรวจสอบการใช้ข้อมูลภายในชื่อหุ้นบริษัท ข. จำกัด ของนาย ค. และสำนักงาน ก.ล.ต. ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมกรณีการร้องขอความเป็นธรรมของนาย ค. ในคดีการใช้ข้อมูลภายในชื่อหุ้นดังกล่าว จากการตรวจสอบ สำนักงาน ก.ล.ต. พบข้อมูลแสดงว่าผู้อุทธรณ์ทั้งสองมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เนื่องจากปกปิดหรือบิดเบือนการให้ข้อมูลที่เป็นความจริง เพื่อช่วยเหลือมิให้มีการดำเนินคดีกรณีการใช้ข้อมูลภายใน ซึ่งเป็นการขัดขวางการดำเนินการตามกฎหมายของสำนักงาน ก.ล.ต.

ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง โดยได้ส่งพักการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนของผู้อุทธรณ์ทั้งสองเป็นเวลา ๑ ปี และในระหว่างที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองมีลักษณะต้องห้ามของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจะไม่สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงาน การเป็นที่ปรึกษาของบริษัท การวิเคราะห์ แนะนำ หรือวางแผนการลงทุน และการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กสต.กธ. ๑๒๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่หนึ่ง และหนังสือสำนักงาน ก.ล.ต. ลับ ที่ กสต.กธ. ๑๒๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์รายที่สอง ขณะนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางปกครองของผู้อุทธรณ์ทั้งสอง

ผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ชี้แจงยืนยันว่าหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. ใช้ในการลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง ได้แก่ ๑. ข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ของพยาน ๒. บันทึกคำให้การของพยาน ๓. พยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้รับโดยความร่วมมือตาม IOSCO MMOU ไปยังสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้น สำนักงาน ก.ล.ต. ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว โดยให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองมาตรวจดูเอกสารที่มีการปิดชื่อพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง เมื่อผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ล.ต. เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการขอพยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. ใช้ในการพิจารณาโทษผู้อุทธรณ์ทั้งสอง สำนักงาน ก.ล.ต. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองทราบว่าพยานหลักฐานที่ร้องขอเป็นชุดเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจัยฯ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเปิดเผยพยานหลักฐานดังกล่าวได้จนกว่าคณะกรรมการวินิจัยฯ จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น แต่สำนักงาน ก.ล.ต. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองเข้าตรวจดูภาพถ่ายข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และสามารถจดบันทึกได้ อีกทั้ง สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ขยายระยะเวลาในการยื่นคำอุทธรณ์ออกไปจนกว่าจะทราบผลการวินิจัยของคณะกรรมการวินิจัยฯ หากแต่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองปฏิเสธที่จะเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนบันทึกคำให้การของพยานที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน ก.ล.ต. ไม่อาจเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยานได้ เนื่องจากบันทึกคำให้การของพยานมีข้อมูลที่พาดพิงถึงบุคคลอื่นหลายรายซึ่งแม้ว่าอาจเปิดเผยโดยปิดชื่อพยานและบุคคลที่พาดพิงถึง แต่เนื้อความส่วนใหญ่ของคำให้การอาจทำให้ทราบว่าบุคคลที่พาดพิงถึงคือบุคคลใด หรือทราบว่าพยานผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำต่อสำนักงาน ก.ล.ต. บันทึกคำให้การของพยานจึงเป็นเอกสารที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับและไม่อาจอนุญาตให้ตรวจดูได้ ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ศ. ๒๕๓๙ และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและครอบครัวของพยาน ซึ่งเข้าข่ายกเว้นที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับพยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยอาศัยความร่วมมือตาม IOSCO MMOU นั้น

สำนักงาน ก.ล.ต. ก็ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากมีเงื่อนไขในการรักษาความลับตาม IOSCO MMOU ดังกล่าว

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจา และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจา และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. แล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงของเรื่องนี้ฟังเป็นที่ยุติได้ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอพยานหลักฐานที่สำนักงาน ก.ล.ต. อ้างว่าน่าเชื่อถือและขัดแย้งกับคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ อันได้แก่ ข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ของพยานที่อยู่ในรูปเอกสาร

๒. สำนักงาน ก.ล.ต. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและครอบครัวของพยาน ซึ่งเข้าข่ายกเว้นที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์สรุปได้ว่า ข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่อยู่ในรูปเอกสารเป็นหลักฐานที่ทำให้สำนักงาน ก.ล.ต. เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ให้การบิดเบือนกับข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีคำสั่งลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ โดยสั่งพักการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนเป็นเวลา ๑ ปี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ดังกล่าวเป็นฉบับจริงหรือไม่ และมาจาก Server ใด นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังต้องการขอให้เปิดเผยรายชื่อกรรมการในคณะกรรมการของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่พิจารณาโทษทางปกครองด้วย เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

๔. คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. สรุปได้ว่า ข้อมูลโปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่ได้มาจากพยาน เป็นพยานหลักฐานสำคัญที่สำนักงาน ก.ล.ต. ใช้ในการพิจารณาลงโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและครอบครัวของพยานอันเข้าข่ายกเว้นที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาและวินิจฉัย คือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อไปนี้สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

๑. ข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่อยู่ในรูปเอกสารที่สำนักงาน ก.ล.ต. ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยปิดชื่อพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๒. รายชื่อกรรมการในคณะกรรมการของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่พิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์

การวินิจฉัย

๑. ข้อมูลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่อยู่ในรูปเอกสารที่สำนักงาน ก.ล.ต. ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยปิดชื่อพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางปกครองซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีคำสั่งพักการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนของผู้อุทธรณ์เป็นเวลา ๑ ปี การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อระบบการตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ แต่อย่างไรก็ตามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ การที่สำนักงาน ก.ล.ต. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

๒. รายชื่อกรรมการในคณะกรรมการของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่พิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายชื่อกรรมการในคณะกรรมการของสำนักงาน ก.ล.ต. ที่พิจารณาโทษทางปกครองแก่ผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะขอให้เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อุทธรณ์จะได้แจ้งให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบว่ารายชื่อกรรมการเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเพิ่มเติมที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้เปิดเผย แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ยังมิได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ และสำนักงาน ก.ล.ต. ยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาประเด็นดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการ
คลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม

การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชาณุกุล จังหวัด
อุดรธานี เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย และการบริหารงานของโรงเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชาณุกุล จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชาณุกุล อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง กรณีกระทำความผิดวินัยในเรื่องมีพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เหมาะสมและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๕.๐๐ น. และถูกลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชาณุกุล ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่
 - (๑) เอกสารการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงนาย ก. ของคณะกรรมการสอบสวนทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง
 - (๒) สำเนาเอกสารสัญญาสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ที่กำลังก่อสร้าง หนังสือคู่มืองานการก่อสร้างของคณะกรรมการควบคุมการก่อสร้าง
 - (๓) สำเนาเอกสารสัญญาขายสินค้าในโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ (ครั้งก่อนและครั้งปัจจุบัน)
 - (๔) สำเนาทะเบียนคุมงบประมาณปีงบประมาณ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘
๒. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่
 - (๑) บันทึกกล้องวงจรปิดของโรงเรียนระหว่างวันที่ ๑ - ๒ และวันที่ ๕ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘
 - (๒) สำเนาเอกสารสัญญาสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ที่กำลังก่อสร้าง

(๓) สำเนาเอกสารสัญญาขายสินค้าในโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ (ครั้งก่อนและครั้งปัจจุบัน)

(๔) สำเนาทะเบียนคุมงบประมาณปีงบประมาณ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

๓. หนังสือฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

(๑) สำเนาทะเบียนรับหนังสือ (หนังสือที่ลงทะเบียนว่ารับหนังสือจากใครหรือหน่วยงานใด เรื่องใด) จากวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

(๒) สำเนาทะเบียนส่งหนังสือ (หนังสือที่ลงทะเบียนว่าส่งหนังสือถึงใครหรือหน่วยงานใด เรื่องใด) จากวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

(๓) สำเนาหนังสือนำส่งจากโรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาบาลไปถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต ๑ เรื่อง ส่งเรื่องร้องทุกข์จากการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของ นาย ก.

๔. หนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

(๑) คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

(๒) ผลสรุปของคณะกรรมการสืบสวน

(๓) ผลสรุปของคณะกรรมการสอบสวน แบบ สว. ๖

(๔) เอกสารคำให้การของพยาน/ผู้เกี่ยวข้อง

(๕) เอกสารการร้องเรียน

(๖) เอกสาร ข้อมูล เหตุผล พยาน และ/หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการประกอบการวินิจฉัยชี้ขาด ตัดสินลงโทษ

๕. หนังสือฉบับลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘

หนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๖. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณ โครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

(๒) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

(๓) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

(๔) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗

(๕) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗

(๖) เอกสารรายละเอียด ขั้นตอน เอกสารที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗

๗. หนังสือฉบับลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการจัดซื้อจัดจ้าง

(๒) คำสั่งแต่งตั้งกรรมการประเมินราคา

(๓) คำสั่งแต่งตั้งกรรมการควบคุมการก่อสร้างและเอกสารการควบคุมการก่อสร้าง

(๔) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘. หนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณเงินทุกอย่างของโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๕๖

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณเงินทุกอย่างของโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๕๖

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการปูกระเบื้องโรงอาหาร

๙. หนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณทุกอย่างของโรงเรียนปีงบประมาณ ๒๕๕๖ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖)

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป. ๒ ป. ๓ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป. ๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๔) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป. ๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๕) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป. ๖ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๖) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับจังหวัด เมื่อวันที่ ๑ - ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖

๑๐. หนังสือฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณปรับปรุงห้องประชุมเล็ก จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ตามที่นาง ข. อ้างในรายการผลการปฏิบัติงาน ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินเหลือจ่ายที่ได้รับจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (ที่นำมาสร้างห้องน้ำในห้องผู้อำนวยการ)

(๓) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินอบรมคุณธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่วัดป่าบ้านค้อ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ ทั้งระดับมัธยมศึกษาทั้งหมดและส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ ที่เข้าร่วมกับโรงเรียนอื่นในนามสำนักงานเขตฯ

๑๑. หนังสือฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๕ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้างสนามฟุตบอล

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้าง/ติดเครื่องปรับอากาศห้องพักผู้บริหาร

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับกลุ่มโรงเรียน

(๔) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับจังหวัด

(๕) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้างโรงอาหาร

(๖) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณปี ๒๕๕๕ โดยรวม (ใช้จ่ายในโครงการใด จำนวนเท่าใด ระยะเวลาใด)

(๗) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินที่ได้รับอุดหนุนจากเทศบาลตำบลเพ็ญ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท

(๘) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินอบรมคุณธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่วัดป่าบ้านค้อ

(๙) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินออกแนะแนวเมื่อเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

(๑๐) เอกสารรายละเอียดการทำสนามเด็กเล่น

(๑๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินพานักเรียนไปแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลที่จังหวัดสุพรรณบุรี

(๑๒) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

(๑๓) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินการศึกษาแหล่งเรียนรู้ วันที่ ๑๕ - ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕

(๑๔) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเบิกจ่ายเงินพัฒนาบุคลากรซึ่งเบิกจ่ายประมาณวันที่ ๑๕ - ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕

(๑๕) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการติดกระเบื้อง
หอประชุม

๑๒. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณการเบิกจ่ายเงินพัฒนาบุคลากรซึ่งเบิกจ่ายประมาณวันที่ ๑๕ - ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ วันที่ ๒๗ - ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการติดกระเบื้อง
หอประชุม

(๔) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดกิจกรรมน่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ศึกษาแหล่งเรียนรู้ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

๑๓. หนังสือฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้างสนามฟุตบอล

(๒) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้าง/ติดเครื่องปรับอากาศ
ห้องพักผู้บริหาร

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนกลุ่มโรงเรียน

(๔) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณจัดแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับจังหวัด

(๕) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณสร้างโรงอาหาร

(๖) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินงบประมาณปี ๒๕๕๕ โดยรวม (ใช้จ่ายในโครงการใด จำนวนเท่าใด ระยะเวลาใด)

๑๔. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

หนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธศักราชไม่ได้ระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารใด

๑๕. หนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

(๑) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินที่ได้รับอุดหนุนจากเทศบาลตำบลเพ็ญ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินอบรมคุณธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่วัดป่าบ้านค้อ

(๓) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินออกแนะแนวเมื่อเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

(๔) เอกสารรายละเอียดการทำสนามเด็กเล่น

(๕) เอกสารรายละเอียดการใช้จ่ายเงินพานักเรียนไปแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลที่จังหวัดสุพรรณบุรี

(๖) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

(๗) เอกสารโครงการรายละเอียดการใช้จ่ายเงินการศึกษาแหล่งเรียนรู้วันที่ ๑๕ – ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕

๑.๒ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๖.๒๐๓/๒ (ลับ) ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผูุ้ทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

ข้อ ๑ เรื่องขอเอกสารทางราชการลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการแจ้งให้ทราบแล้ว ซึ่งเอกสารการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงและทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกระบวนการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผลการพิจารณายังไม่ยุติ เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง ต้องรายงานให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และรายงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และอาศัยคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยของโรงเรียน อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนสอบสวนทางวินัย รวมทั้งเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ที่ยังไม่สิ้นสุดการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงทั้งหมดอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สว. ๒ สว. ๓ สว. ๖ และเอกสารคำสั่งการลงโทษตัดเงินเดือนผูุ้ทธรณ์ได้รับจากคณะกรรมการสอบสวนและทางโรงเรียนแล้ว เอกสารตามข้อ ๒ ๓ และ ๔ ไม่ให้ เพราะผูุ้ทธรณ์เป็นบุคคลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และเรื่องดังกล่าวไม่กระทบสิทธิของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๒ เรื่องขอเอกสารทางราชการลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่ให้ เพราะผูุ้ทธรณ์เป็นบุคคลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และเรื่องดังกล่าวไม่กระทบสิทธิของบุคคลดังกล่าว อาศัยคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่องข้อมูลข่าวสาร

ที่ไม่สามารถเปิดเผยของโรงเรียน อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อ ๓ เรื่องขอเอกสารทางราชการลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์รับเอกสารไปแล้ว

ข้อ ๔ เรื่องขอเอกสารเกี่ยวข้องกรณีลงโทษตัดเงินเดือนลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ (๑) และ (๒) ได้ดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ (๓) - (๖) ไม่ให้ เพราะผลการพิจารณายังไม่ยุติ อาศัยคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่องข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยของโรงเรียน อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อ ๕ เรื่องร้องเรียนการขอเอกสารทางราชการลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ โรงเรียนไม่ได้รับเอกสารดังกล่าว และไม่ให้ออกสารที่ขอเพิ่มเติมเป็นการกระทบสิทธิบุคคลอื่น อาศัยอำนาจตามความหมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อ ๖ เรื่องขอเอกสารการดำเนินงานตามโครงการ/งานต่าง ๆ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โรงเรียนได้ดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์รับทราบและทำความเข้าใจจากฝ่ายงบประมาณ แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสาร เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและเรื่องดังกล่าวไม่กระทบสิทธิของบุคคลดังกล่าว อาศัยคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ เรื่องข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยของโรงเรียน อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อ ๗ เรื่องขอเอกสารการดำเนินงานตามโครงการ/งานต่าง ๆ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ โรงเรียนได้ดำเนินการเชิญผู้อุทธรณ์มาทำความเข้าใจและรับทราบจากฝ่ายงบประมาณ แต่ไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร เพราะเป็นบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและเรื่องดังกล่าวไม่กระทบสิทธิบุคคลดังกล่าว ตามคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ อาศัยอำนาจตามหมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ เรื่องขอเอกสารการดำเนินงานตามโครงการ/งานต่าง ๆ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ โรงเรียนไม่ให้ เพราะเป็นบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

และเรื่องดังกล่าวไม่กระทบสิทธิบุคคลดังกล่าว ตามคำสั่งโรงเรียน ที่ ๒๔/๒๕๕๖ อาศัยอำนาจความตามหมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อ ๑๔ เรื่องขอเอกสารการดำเนินงานตามโครงการ/งานต่าง ๆ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอให้ดำเนินการใดๆ อาศัยคำสั่งโรงเรียนที่ ๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่องขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยของโรงเรียน อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๕ ฉบับ รวม ๗๓ รายการ แต่โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๖.๒๐๓/๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๖.๒๐๓/๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนคุมหลักฐานการรับเงิน - การจ่ายเงิน ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ทะเบียนคุมเงินนอกงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐาน ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ทะเบียนคุมเงินนอกงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนอาหารกลางวัน ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ทะเบียนคุมเงินนอกงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนรายหัว ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และทะเบียนคุมเงินนอกงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนโครงการเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ มาเพื่อประกอบการพิจารณา และต่อมามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๖.๒๐๓/๕ (ลับ) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า ได้ดำเนินการส่งมอบข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์แล้ว และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูลแล้ว และขอยุติเรื่องอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชาณุกุล ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๖.๒๐๓/๕ (ลับ) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ได้ดำเนินการส่งมอบข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอแล้ว กรณีถือได้ว่าหน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติตามคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เกี่ยวกับข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยนาย ก. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีหนังสือ ที่ พม ๕๒๐๑/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอให้ตรวจสอบบัญชีเงินฝากของนาย ข. หรือ ค. และนาย ง. พร้อมทั้งให้อายัดเงินในบัญชีของบุคคลดังกล่าว

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ กก.ล.๑๔๐๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พม ๕๒๐๑/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าสำนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทรัฐวิสาหกิจในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิด นาย ข. หรือ ค. และนาย ง. ชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่เจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่ชำระหนี้แต่อย่างใด จนล่วงเลย

เวลามานาน จึงจำเป็นต้องดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์เพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อนำไปชำระหนี้ โดยสำนักงานธนานุเคราะห์มีอำนาจ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ชำระเงินภายในเวลาที่กำหนด หากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ชำระเงิน หน่วยงานของรัฐสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ให้ครบถ้วน ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงมีหนังสือ ที่ พม ๕๒๐๑/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อขอความร่วมมือให้ตรวจสอบบัญชีเงินฝากของนาย ข. หรือ ค. และนาย ง. พร้อมทั้งให้อายัดเงินในบัญชีของบุคคลดังกล่าว แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปฏิเสธการให้ข้อมูลตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้อุทธรณ์และกรมสวัสดิการกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือบริษัท ข. พัฒนาคาร์เรนท์ จำกัด เรื่องการต่ออายุสัญญาเช่าและยืนยันราคาเช่ารถยนต์ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ (พร้อมรายชื่อพนักงานขับรถแนบท้าย)

๒. บันทึกข้อความการสอบสวนของผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๒๐/๑๑๘๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยและมีการประทับชั้นความลับ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงส่งคำขอดังกล่าวให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) ประกอบมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้มาติดต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ เพื่อสอบถามความคืบหน้าการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ และต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกต่อท้ายหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งว่าได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้วและขอถอนเรื่องอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว จึงให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณา และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ของกรมการปกครอง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน ที่ทำการปกครองอำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ ถึง นายอำเภอศรีเทพ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ วว ดดต ปปปป เป็นวันที่ วว ดดต ปปปป

อำเภอศรีเทพมีหนังสือ ที่ พช ๐๗๑๗/๒๑๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ส่งเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ไปเพื่อพิจารณา ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือ ที่ พช ๐๐๑๘.๑/๙๘๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงอธิบดี กรมการปกครองส่งเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการต่อไป

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๔/๑๗๒๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่ากรมการปกครองตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ถือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กำหนดว่า “ข้าราชการผู้ใดที่ได้รับแจ้งบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับ บำเหน็จบำนาญ เนื่องจากการเกษียณอายุในบังคับประมาณใดเห็นว่า วัน เดือน ปีเกิดของตนตามที่ ได้รับแจ้งนั้นไม่ถูกต้อง และประสงค์จะขอแก้ไข ให้ข้าราชการผู้นั้นยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด

ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณนั้น” ดังนั้น กรมการปกครอง จึงส่งเรื่องดังกล่าวคืน พร้อมเอกสารหลักฐานของผู้อุทธรณ์

จังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือ ที่ พช ๐๐๑๘.๑/๑๕๒๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอศรีเทพ แจ้งผลการพิจารณาของกรมการปกครอง และอำเภอศรีเทพได้แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของกรมการปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมการปกครองไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำชี้แจงเป็นหนังสือของกรมการปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีรายชื่อต้องพ้นจากราชการเพราะครบเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๐) ผู้อุทธรณ์เห็นว่าวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ไม่ตรงกับวัน เดือน ปีเกิดที่แท้จริง จึงได้ยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คดด ปปป แต่ในหลักฐานทางทะเบียนระบุวัน เดือน ปีเกิดผิด และไม่สามารถแก้ไขได้ ต่อมาได้รับการติดต่อจากอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ให้จำหน่ายรายการบุคคลซ้ำซ้อน และพบทะเบียนบ้านที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คดด ปปป ซึ่งตรงกับวัน เดือน ปีเกิดที่แท้จริง ผู้อุทธรณ์จึงขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ วว คดด ปปป เป็นวันที่ วว คดด ปปป

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจงสรุปความได้ว่า กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๔/ว ๖๘๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเวียนจังหวัดเพื่อแจ้งให้ข้าราชการตามบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ดำรงตำแหน่งในสังกัดทราบ และผู้อุทธรณ์ได้ลงลายมือชื่อรับทราบในแบบบันทึกรับทราบการเกษียณอายุราชการแล้ว เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ซึ่งกรมการปกครอง

ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวคืน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นการขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยหากบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นผู้ควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้น และมีคำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดตามที่ร้องขอนั้นก่อนผู้ขอจึงจะมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของข้าราชการนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๑๒) กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) มีอำนาจหน้าที่พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมการปกครองได้ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานขั้นต้นในการควบคุมดูแลทะเบียนประวัติข้าราชการ จะต้องพิจารณาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ กรมการปกครองต้องรวบรวมพยานหลักฐานส่งให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณา การที่กรมการปกครองปฏิเสธโดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ยังไม่ถูกต้อง เพราะระยะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาทางบริหารในการเร่งรัดให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการควบคุมเกษียณอายุราชการของข้าราชการ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในฐานะที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น กรณีนี้กรมการปกครองจึงยังไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตาม

ขั้นตอนของกฎหมาย อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยตรงก็ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา โดยให้กรมการปกครองและผู้อุทธรณ์ดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับ
ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึง
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ขอสำเนาผลการดำเนินการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรณีที่ผู้
อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ข. เรื่อง การเบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการไม่ถูกต้อง ต่อ
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สลธ(กกม.) ๐๕๐๘/
๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๒
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นข้อมูล
ข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตอบหาหรือว่ามีใช้
ข้อมูลข่าวสารมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ จะได้พิจารณามีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๗/๑๖๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ และได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑.๗/๑๔๐๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทราบแล้วว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการร้องขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตอบหาหรือว่าข้อมูลข่าวสารที่มีการร้องขอมิใช่ข้อมูลข่าวสารมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ พร้อมทั้งแนบบสำเนาบันทึกข้อความ ที่ สลน (กกม.) ๐๐๔๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นหนังสือที่แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ และมีลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ว่าได้รับเอกสารแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ และคณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๑๔๘๙ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ขอให้แจ้งความประสงค์ในการอุทธรณ์และสอบถามผู้อุทธรณ์ว่าได้รับข้อมูลข่าวสารครบถ้วนตามความประสงค์แล้วหรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกท้ายหนังสือฉบับดังกล่าวลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อหน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่อง ตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ตำแหน่ง ผู้กำกับการ (สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวน ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้มีบันทึก ที่ ๐๐๒๕.๒๖/๑๐๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน 2 รายการ ได้แก่

1. ขอรับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกองบังคับการปราบปรามการค้าย (บก.ปคม.) พร้อมกับของคดีสำเนาหนังสือของ บก.ปคม. ที่ตอบมายังศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) ดังกล่าวแล้ว

2. ขอรับผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ของ ศชต. และขอคัดสำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของ ศชต. ที่ 311/2559

ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีหนังสือ ศชต. ที่ 0025.112/1026 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2560 แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ 1 ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นการดำเนินการของ บก.ปคม. ดังนั้น ศชต. จึงไม่มีข้อมูลดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 ตำรวจได้นำหลักฐานในสำนวนการสอบสวนไปดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงใหม่ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๕ (ศกมส.ศชต.)/๒๒๑ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐
อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของ ศชต. ข้อเท็จจริงได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเอกสารและขอทราบผลการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของ
บก.ปคม. ที่ ๑๙๘/๒๕๕๔ และการสืบสวนข้อเท็จจริง ศชต. ที่ ๓๑๑/๒๕๕๔ เนื่องจากเป็นเอกสารที่
ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๐๖๗/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งสอง
คำสั่งไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่ง ศชต. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงแม้ว่าการ
สืบสวนข้อเท็จจริงของ ศชต. ดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากตำรวจได้
นำเอกสารหลักฐานในสำนวนการสืบสวนไปดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงใหม่ การเปิดเผยอาจทำให้
การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พันตำรวจเอก ก. ได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๒๖/
๓๕๓๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
แจ้งว่าไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลเอกสารดังกล่าวอีกต่อไปแล้วจึงขอถอนเรื่องที่ไต่ยื่นต่อ
ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกเรื่อง รวมทั้งเรื่องอื่นใดที่ได้ยื่นไว้ต่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาของ
คณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลเอกสารดังกล่าวอีกต่อไปแล้ว
จึงขอถอนเรื่องดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และจำหน่ายอุทธรณ์ เรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึกที่ สบ ๒๙๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงาน แบบแสดงภาระงาน และแบบประเมินผล รวมทั้งสรุปผลการประเมินและเปอร์เซ็นต์การปรับขึ้นเงินเดือนของคณาจารย์ ภาควิชาสัตวบาล ครั้งที่ ๑ ช่วง ๑ สิงหาคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒ ช่วง ๑ มกราคม – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณบดีสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบันทึกต่อท้ายหนังสือผู้อุทธรณ์ที่ สบ. ๔๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ว่าเปิดเผยได้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ไม่สามารถเปิดเผยของผู้อื่นได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งเอกสารให้ตามที่ร้องขอและได้รับเอกสารครบแล้ว

คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๒/๓๒๘๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารตามอุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ เกี่ยวกับ
เอกสารรับคำร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการรับคำร้องทุกข์คดีอาญาที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๐ ได้แก่ บันทึกประจำวันรับคำร้องทุกข์ของพนักงานสอบสวน หรือสารบบการรับคำร้องทุกข์คดีอาญาดังกล่าว

๒. คำให้การของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๐

สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑(นว).๔๐๑/๑๑๗๐๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ นับแต่เวลาขึ้นฟ้องแล้วจำเลยมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน ดังนั้น พนักงานสอบสวนจึงไม่สามารถคัดสำเนาประจำวันรับคำร้องทุกข์ให้ผู้อุทธรณ์ ส่วนคำให้การ และเอกสารประกอบคำให้การของผู้อุทธรณ์นั้น พนักงานสอบสวนได้ส่งให้พนักงานอัยการแล้ว จึงให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอสำเนาเอกสารที่สำนักงานอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครสวรรค์ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ดังกล่าวในรายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารการรับคำร้องทุกข์คดีอาญาที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๐ ได้แก่ บันทึกประจำวันรับคำร้องทุกข์ของพนักงานสอบสวน หรือสารบบการรับคำร้องทุกข์คดีอาญาดังกล่าว แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์มีหนังสือที่ ตช. ๐๐๒๑(นว).๔๐๔/๑๖๘๕๘ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ขี้แจงว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ได้ทำลายรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีอาญาที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๐ แล้ว เนื่องจากครบกำหนด ๕ ปี ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ส่วนต้นฉบับคำให้การผู้ต้องหา นั้นอยู่ที่อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครสวรรค์ และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๒๑(นว).๔๐๑/๑๑๓๑๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งหลักฐานการทำลายสมุดรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑ แผ่น มาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ เอกสารการรับคำร้องทุกข์คดีอาญาที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๐ ของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ เมื่อสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ได้มีหนังสือที่ ตช. ๐๐๒๑(นว).๔๐๑/๑๑๓๑๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้ทำลายรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีอาญาดังกล่าวแล้ว เนื่องจากครบกำหนด ๕ ปี ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี พร้อมกับส่งพยานหลักฐานการทำลาย คือ บันทึกสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ ที่ 0021.54/2571 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2556 เรื่อง รายงานผลการทำลายเอกสารสมุดรายงานประจำวันของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ กรณีจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอันจะเป็นวัตถุในการพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ และจำเป็นต้องยุติเรื่องที่พิจารณานี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้ และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ ๓๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ ๓๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๕.๓๑ (ยล๗)/๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ ๓๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๕๒.๒๖/๓๕๓๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่าไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลเอกสารตามอุทธรณ์แล้ว จึงขอลอนเรื่องที่ไต่ยื่นต่อประธานคณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกเรื่อง รวมทั้งเรื่องอื่นใดที่ได้ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสาร และได้มีหนังสือขอถอนเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองบ้านพรุ อำเภอกาฬสินธุ์
จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับถนนชีวะเสรีชล

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านพรุ อำเภอกาฬสินธุ์
จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐
ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบ้านพรุ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถนนชีวะเสรีชล ตำบลบ้านพรุ
อำเภอกาฬสินธุ์ จังหวัดสงขลา ดังนี้

๑. หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริจาคที่ดินของชาวบ้านเพื่อแบ่งหักเป็น
ถนนชีวะเสรีชลทุกฉบับ

๒. หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับถนนชีวะเสรีชล แสดงรายละเอียดความกว้าง
๑๐ เมตร ยาว ๙๑๐ เมตร

๓. หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อถนนชีวะเสรีชล ปี พ.ศ. ๒๕๓๓

๔. หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตั้งงบประมาณถมดินยกระดับถนนชีวะเสรีชล

สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านพรุมีหนังสือ ที่ สข ๕๒๓๐๒/๖๑๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน
๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการซึ่ง
สามารถเปิดเผยได้ แต่จะต้องมีการจัดทำหรือรวบรวมขึ้นใหม่เพราะเอกสารทั้งหมดได้มีการจัดทำไว้นานแล้ว
ตั้งแต่เป็นสุขาภิบาลบ้านพรุจนถึงยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลบ้านพรุ และเปลี่ยนแปลงฐานะเป็น

เทศบาลเมืองบ้านพรุ ประกอบกับเทศบาลเมืองบ้านพรุได้ย้ายที่ทำการสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านพรุแห่งใหม่ เป็นการยากต่อการค้นหาเป็นอย่างมาก จึงอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมจะให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองบ้านพรุดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลเมืองบ้านพรุไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบ้านพรุเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถนนชีวะเสรีชน ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลเมืองบ้านพรุแจ้งว่าค้นหาข้อมูลข่าวสารไม่พบ จึงอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมจะให้ได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนเทศบาลเมืองบ้านพรุชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า เทศบาลเมืองบ้านพรุเดิมเป็นสุขาภิบาลขนาดเล็ก ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเมืองบ้านพรุตามลำดับ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่มีการจัดทำไว้นานแล้วตั้งแต่ในช่วงที่เป็นสุขาภิบาล ประกอบกับเทศบาลเมืองบ้านพรุได้ย้ายสถานที่ทำการใหม่ โดยก่อนหน้านี้เทศบาลเมืองบ้านพรุได้เช่าห้องเช่าเพื่อจัดเก็บเอกสารของเทศบาล แต่ต่อมาได้เกิดอุทกภัยทำให้เอกสารที่จัดเก็บไว้ได้รับความเสียหาย ปัจจุบันไม่สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในช่วงก่อนหน้า ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งระบบการจัดเก็บเอกสารในขณะนั้นทำให้การค้นหากระทำได้ยาก ประกอบกับเทศบาลเมืองบ้านพรุได้ชี้แจงข้อเท็จจริงยืนยันว่าได้เกิดอุทกภัยทำให้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองบ้านพรุได้รับความเสียหาย ปัจจุบันไม่สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ กรณีจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอันจะเป็นวัตถุในการพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ จึงต้องยุติเรื่องที่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับ
ข้อมูล
บุคคลในทะเบียนราษฎร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ถึงนายอำเภอเมืองลำปาง ขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาย ข.

ผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอเมืองลำปางมีข้อสั่งการต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม
๒๕๖๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสีย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของอำเภอเมืองลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอเมืองลำปางไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอคัดสำเนา
ทะเบียนบ้านของนาย ข. แต่อำเภอเมืองลำปางปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเมืองลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป
๐๑๑๘.๖/๓๔๑๔ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า เมื่อวันที่
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อสำนักทะเบียนอำเภอเมืองลำปาง ขอคัดทะเบียนบ้าน
รายนาย ข. เพื่อนำไปใช้สำหรับประกอบหลักฐานฟ้องคดี เนื่องจากนาย ข. เป็นผู้รับหนังสือจาก
สำนักงานที่ดินที่ส่งถึงนาย ค. บิดาของผู้อุทธรณ์ ให้ไปร่วมชี้ระวางแนวเขต ผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอ
เมืองลำปางพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๒๕ ผู้มีส่วนได้เสียตามระเบียบนี้หมายถึง (๑) เจ้าบ้าน (๒) ผู้มีชื่อและรายการ
ปรากฏในเอกสารที่จะขอตรวจ หรือคัดและรับรองสำเนา และ (๓) บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนได้
เสียเกี่ยวกับเอกสารทะเบียนราษฎรไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานในการฟ้องคดี

มาแสดงต่อเจ้าหน้าที่มีแต่คำกล่าวอ้าง ผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอเมืองลำปางจึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ ทราบว่าไม่สามารถคัดให้ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสีย โดย ออกคำร้องไว้เป็นหลักฐาน ต่อมา อำเภอเมืองลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๐๑๑๘.๖/๓๙๓๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึง นายอำเภอเมืองลำปางขอยกเลิกหนังสือ ที่ ลป ๐๒๒๘.๖/๓๔๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่ง ฝ่ายทะเบียนและบัตรอำเภอเมืองลำปางได้มีบันทึกเสนอนายอำเภอเมืองลำปางเสนอยุติเรื่อง และ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ขอลอนเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองลำปางตามหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เนื่องจากไม่ ตัดใจตามหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ตัดใจและมีหนังสือขอลอนเรื่อง อุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงเห็นควรยุติการพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย จึงยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับการดำเนินคดี

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ข. มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอสอบถาม ดังนี้

๑. ได้รับคดีพิเศษไว้ในความผิดฐานใดบ้าง เหตุเกิดเมื่อใด สถานที่เกิดเหตุที่ไหน
๒. มีผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดที่กล่าวหา คือใครบ้าง
๓. เป็นความผิดอาญาในข้อเท็จจริงหรือข้อกล่าวหาหรือข้อหาเดียวกันกับที่สถานีตำรวจภูธรเมืองมุกดาหารได้สอบสวนไว้แล้วหรือไม่อย่างไร

สำนักคดีภาษีอากร กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๙/๑๐๔๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรมศุลกากร ในฐานะผู้เสียหายเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งขั้นตอนการร้องทุกข์กล่าวโทษเป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษกับเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น เมื่อได้รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษแล้วเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อจะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยยังมิได้มีการสรุปสำนวนตามข้อกล่าวหาอีกทั้งยังมิได้แจ้งข้อกล่าวหากับบุคคลผู้ใด ย่อมมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย

เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการตอบข้อซักถาม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กรมศุลกากรได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยขอให้ดำเนินคดีผู้อุทธรณ์กับพวกในการกระทำความผิดอาญาต่างกรรมต่างวาระ ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับคดีดังกล่าวไว้เป็นคดีพิเศษ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่คดีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษรับไว้ นั้นเป็นคดีเดียวกับคดีอาญาที่ ๗๑๔-๗๒๓/๒๕๕๙ ในความผิดฐานสำแดงเท็จเกี่ยวกับสินค้าที่ส่งออกหรือประสงค์จะส่งออกเพื่อขอคืนอากร ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองมุกดาหารได้สรุปสำนวนเสนออัยการโดยมีความเห็นไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งหากเป็นคดีเดียวกันจะขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่รับคดีดังกล่าวไว้เป็นคดีพิเศษ และให้ระงับการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือสอบถามในประเด็นดังกล่าวข้างต้นไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธที่จะตอบข้อซักถามของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๙/๐๑๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้ว เนื่องจากก่อนที่กรมศุลกากรจะร้องทุกข์กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์กับพวกชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงและหลักฐานมาแล้วชั้นหนึ่ง การเปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริงที่กรมศุลกากรได้ฐานะผู้เสียหายได้มาร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาทราบขณะที่ยังอยู่ระหว่างการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและยังมิได้แจ้งข้อกล่าวหากับบุคคลใด ย่อมมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาสำนักคดีภาษีอากร กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๙/๑๐๔๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งมติคณะกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยเปิดเผยข้อมูลเพียงบางส่วนว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับคดีดังกล่าวไว้เมื่อใด และอาศัยอำนาจตามบทกฎหมายใดเท่านั้น สำหรับรายละเอียดข้อเท็จจริงในคดีที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบยังไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบข้อมูลในลักษณะของการสอบถามขั้นตอนการดำเนินคดีตามอำนาจหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษนั้น เป็นการขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๙ วรรคสาม กำหนดว่า บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ และตามนัยมาตรา ๔ ข้อมูลข่าวสาร หมายความว่า สิ่งที่สามารถทำให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้ ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารของราชการภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้สิทธิเฉพาะการขอเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องเท่านั้น ส่วนการสอบถามข้อมูลไม่ถือเป็นการขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในเขตอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพระจอมเกล้า
จังหวัดเพชรบุรี เกี่ยวกับเวชระเบียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลของตนเอง ซึ่งได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานทางกฎหมาย

โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๒.๒/๐๐๖๖๖๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า แนวทางการคัดถ่ายสำเนาเวชระเบียนของทางโรงพยาบาลจะถ่ายสำเนาให้กับศาล หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายเท่านั้น ส่วนการยื่นคำขอของบุคคลทั่วไปได้กำหนดให้แพทย์เจ้าของไข้เป็นผู้สรุปการรักษาพยาบาลให้เท่านั้นเพื่อง่ายต่อความเข้าใจ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลของตนเอง ซึ่งได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ไปยังโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี แต่ในเบื้องต้นได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๒.๒/๐๐๓๗๘๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า โรงพยาบาลได้ดำเนินการจัดส่งสำเนาเวชระเบียนของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว พร้อมจัดส่งสำเนาหนังสือโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี ที่ พบ ๐๐๓๒.๒/๐๐๐๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งโรงพยาบาลมีถึงผู้อุทธรณ์แล้วแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้ และจำหน่ายออกจากสารบบเรื่องอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสินเกี่ยวกับข้อมูลของลูกค้าธนาคาร

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลบางชะแยง จังหวัดปทุมธานี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารออมสิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลบางชะแยง ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลบางแยง มีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๘๐๑/๖๓๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ปท ๕๓๘๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้จัดการธนาคารออมสิน ขอตรวจสอบบัญชีเงินฝากทั้งบัญชีเงินฝากออมทรัพย์หรือบัญชีอื่นใดที่มีชื่อของนาย ข. และนาง ค. ซึ่งเป็นผู้ค้างชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นเจ้าของหรือเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย

ธนาคารออมสินมีหนังสือ ลับ ที่ กป.ค. ๖๑๐๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ที่ กป.ค. ๖๓๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลบัญชีเงินฝากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจัดเป็นข้อมูลประเภทไม่เปิดเผย (ลับ) ซึ่งธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีอยู่ในความดูแลของธนาคารต่อผู้อื่นอันจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่การเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นไปตามบทบัญญัติซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ รวมแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๒๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้อำนาจผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ยึด อายัดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีป้ายและภาษีโรงเรือนและที่ดิน ขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีโดยมิ

ต้องฟ้องศาลก่อน แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวไม่ปรากฏบทบัญญัติใดที่บังคับถึงธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าของธนาคาร อันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณามาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งได้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองให้ชำระเงินโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินได้ แต่ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใดให้อำนาจแก่ผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลส่วนบุคคลแต่อย่างใด ประกอบกับการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา ๒๔ (๖) และ (๘) ยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งต้องเป็นการขอเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน สอบสวน หรือการฟ้องคดี ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐมิใช่ในฐานะเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๘๐๑/๑๗๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าเทศบาลตำบลบางชะแยง จังหวัดปทุมธานี มีหนังสือถึงธนาคารออมสิน เพื่อขอให้ตรวจสอบข้อมูลบัญชีเงินฝากของผู้ค้างชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน รายนาย ข. ซึ่งค้างชำระภาษีในปี ๒๕๕๒ รวมเงินเพิ่มเป็นจำนวน ๔,๙๕๐ บาท และรายนาง ค. ซึ่งค้างชำระภาษีในปี ๒๕๕๓ รวมเงินเพิ่มเป็นจำนวน ๑๙,๘๐๐ บาท ซึ่งหากปรากฏว่าผู้ค้างชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินทั้งสองรายมีบัญชีเงินฝากอยู่กับธนาคารออมสิน ขอให้ธนาคารออมสินอายัดจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีพร้อมดอกเบี้ย ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ รวมแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคสอง ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๗ ซึ่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจในการสั่งให้ผู้ค้างภาษีหรือบุคคลภายนอกมิให้จำหน่าย จ่ายโอน หรือ

กระทำนิติกรรมใดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่ได้ส่งอายัดไว้ รวมตลอดถึงการส่งบุคคลภายนอกมิให้นำส่งทรัพย์สินหรือชำระหนี้แก่ผู้ค้างภาษี และให้ส่งมอบหรือชำระหนี้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทน แต่ธนาคารออมสินปฏิเสธดำเนินการตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้อุทธรณ์และธนาคารออมสินซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเกี่ยวกับการขอ
คำตอบแทนผู้เสียหาย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ในฐานะ - ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๕๑๐๐๑/๑๕๖๙ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงกรมคุ้มครองสิทธิและ
เสรีภาพขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นขอรับคำตอบแทนผู้เสียหายรายนางสาว ก. พอควร
ตามพระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔
(เลขที่รับ ๑/ภ.๑/อ.ย./๕๖๗๖๘/๒๕๖๐ นาย ข. เจ้าของสำนวน)

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๔๐๑/๔๐๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๕๑๐๐๑/๑๘๗๑
ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์ในฐานะ - มีหนังสือถึงกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นขอรับ
คำตอบแทนผู้เสียหายรายนางสาว ก. พอควร ตามพระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน
และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพปฏิเสธการเปิดเผย
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งเดียวกันหรือแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะ – ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอตรวจค้น คัดถ่าย และรับรองเอกสารหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ ๕/๙๘, ๒๖/๕, ๒๕/๕, ๒๔/๕ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๕๕๓, ๑๙๕๕๔, ๑๙๕๕๕ และ ๑๙๕๕๖ หมู่ที่ ๒ ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเอกสารคำสั่งศาลตั้งผู้จัดการมรดกนาย ข. เรื่องราวการจดทะเบียนโอนมรดก บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน ไบรณบัตร บัญชีเครือญาติของ นาย ข. เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาคดีในชั้นศาล

สำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีข้อสั่งการท้ายคำขอเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ว่าได้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนที่ดินของ น.ส. ๓ เลขที่ดังกล่าวทั้ง ๔ แปลง แล้ว ไม่พบหลักฐาน น.ส. ๓ ฉบับอำเภอแต่อย่างใด เนื่องจาก น.ส. ๓ ทั้ง ๔ แปลงดังกล่าวได้มีการหมายเหตุว่าออกเป็นโฉนดที่ดินไปแล้ว เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๔๔๖, ๑๙๔๔๕, ๑๙๔๔๔, ๑๙๔๔๓ (ตามลำดับ) โดยเอกสารหลักฐานทั้งหมดอยู่ในอำนาจของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนกรณีขอคัดถ่ายและรับรองเอกสารคำสั่งศาลฯ เรื่องราวการจดทะเบียนโอนมรดก ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ และข้อมูลส่วนบุคคลของนาย ข. ไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เนื่องจากขัดพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวงไม่เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอตรวจค้น คัดถ่าย และรับรองเอกสารหลักฐาน น.ส. ๓ และโฉนดที่ดิน หมู่ที่ ๒ ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และคำสั่งศาลตั้งผู้จัดการมรดกนาย ข. เรื่องราวการจดทะเบียนโอนมรดก บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน ใบมรณบัตร บัญชีเครือญาติของ นาย ข. เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาคดีในชั้นศาล แต่สำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินอำเภอ นครหลวง มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ อย ๐๓๒๐/๗๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า สำนักงานที่ดินอำเภอ นครหลวงได้ดำเนินการตรวจค้นหลักฐานทางทะเบียนที่ดินแล้ว ไม่พบรายการที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์คัดถ่ายและรับรองเอกสาร เนื่องจาก น.ส. ๓ ทั้ง ๔ แปลงดังกล่าว ได้มีการหมายเหตุในทะเบียนการครอบครองที่ดินว่า ได้ออกเป็นโฉนดที่ดินไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยหลักฐาน น.ส. ๓ ฉบับสำนักงานที่ดินอำเภอและสารบบที่ดินของ น.ส. ๓ ทั้ง ๔ แปลงดังกล่าว สำนักงานที่ดินอำเภอได้จัดส่งให้สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามหนังสือกรมที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๑๙/ว ๐๐๓๖๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๓ เนื่องจากได้ทำการออกโฉนดที่ดินไปแล้วจึงไม่อยู่ในอำนาจของสำนักงานที่ดินอำเภออีก ส่วนกรณีการขอคัดถ่ายข้อมูลส่วนบุคคลของนาย ข. ได้ทำการตรวจค้นหลักฐานทางทะเบียนที่ดินที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินอำเภอแล้ว ไม่พบหลักฐานรายการข้อมูลส่วนบุคคลของนาย ข. แต่อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอถ่ายข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ออกเอกสารนั้นโดยตรงแล้ว จึงไม่อาจจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยให้คณะกรรมการฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. กรณีผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร น.ส. ๓ เลขที่ ๕/๙๘, ๒๖/๕, ๒๕/๕, ๒๔/๕ และโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๙๕๕๓, ๑๙๕๕๔, ๑๙๕๕๕, ๑๙๕๕๖ หมู่ที่ ๒ ตำบลปากจั่น อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานที่ดินอำเภอ นครหลวงชี้แจงว่า ได้มีการหมายเหตุในทะเบียนการครอบครองที่ดินว่า ได้ออกเป็นโฉนดที่ดินไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยหลักฐาน น.ส. ๓ ฉบับสำนักงานที่ดินอำเภอและสารบบที่ดินของ น.ส. ๓ ทั้ง ๔ แปลงดังกล่าว สำนักงานที่ดินอำเภอได้ส่งให้สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว ตามหนังสือกรมที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๑๙/ว ๐๐๓๖๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๓ ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินอำเภอ นครหลวง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารได้ที่

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้

๒. กรณีผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตั้งผู้จัดการมรดกและการจดทะเบียนโอนมรดกของนาย ข. รวมทั้งเอกสารประกอบอื่น ๆ สำนักงานที่ดินอำเภอนครหลวงชี้แจงว่า ได้ทำการตรวจค้นหลักฐานทางทะเบียนที่ดินที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินอำเภอแล้ว ไม่พบหลักฐานรายการข้อมูลส่วนบุคคลของนาย ข. แต่อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์สมควรมุ่งคำขอข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นโดยตรง จึงเห็นสมควรยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองปลาไหล จังหวัดชลบุรี
เกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหล

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองปลาไหล จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกำนันตำบล หนองปลาไหล มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองปลาไหล ขอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เทศบาลตำบลหนองปลาไหลมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๖๕๐๑/๐๐๒๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ที่ประชุมสภาเทศบาลตำบล หนองปลาไหลยังมิได้มีมติรับรองรายงานการประชุมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับ การประชุมท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๓ วรรคสี่ ประกอบกับ กรณีดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งเทศบาลตำบลหนอง ปลาไหล ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกำนันตำบลหนองปลาไหล อ้างว่าไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม จึงไม่ได้เข้าประชุมและ ไม่ได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม จึงต้องการรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่เทศบาลตำบลหนองปลาไหล ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เทศบาลตำบลหนองปลาไหลมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขบ ๕๖๕๐๑/๓๔๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เหตุผลที่เทศบาลได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่อยู่ผู้ขอมีคำขอเนื่องจากขณะที่ผู้ขอที่ยื่นคำขอ ที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหลยังมิได้มีการรับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหลสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี ๒๕๕๙ ในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่อย่างไรก็ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ข้อ ๓๓ วรรคสี่ ได้บัญญัติว่า “ให้เลขาธิการสภาท้องถิ่นปิดประกาศรายงานการประชุมที่ สภาท้องถิ่นมีมติรับรองแล้วในที่เปิดเผย ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชน ทัวไปทราบ”) ฉะนั้น เมื่อรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหลที่อยู่ผู้ขอมี ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมบัญญัติหลักเกณฑ์การเปิดเผยไว้ จึงเป็น ข้อมูลข่าวสาร ที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปัจจุบันรายงานการประชุมดังกล่าว ที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหลได้มีมติ รับรองเรียบร้อยแล้ว ในคราวการประชุมสมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และเทศบาลตำบลหนองปลาไหลได้จัดส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้แก่ผู้ ขอทราบแล้ว พร้อมกันนี้เทศบาลตำบลหนองปลาไหลได้จัดส่งสำเนาหนังสือเทศบาลตำบลหนองปลา ไหล ที่ ขบ ๕๖๕๐๑/๓๒๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเทศบาลได้มีถึงผู้ขอทราบ แจ้งเปิดเผย รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองปลาไหล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อเทศบาลตำบลหนองปลาไหลได้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารให้ผู้ขอทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วย อำนาจ หน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้ และจำหน่ายออกจากสารบบเรื่อง อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับรายงาน
การสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน และพยานหลักฐานอันเป็นข้อกล่าวหาในการ
สอบสวน พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบันทึกข้อความศูนย์กฎหมายและนิติการ สำนักงาน
มหาวิทยาลัย ที่ สค ๐๕๑๒/๐๐๐๙๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะวุฒยาจารย์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาข้อกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกข้อความ หน่วยงานทรัพยากร
บุคคล สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ที่ลงนามโดยศาสตราจารย์ ข. ถึงอธิการบดี เสนอให้
ดำเนินการสอบสวนวินัยโดยอ้างถึงผลสรุปข้อเท็จจริง และบันทึกข้อความของศูนย์กฎหมายและนิติ
การที่เป็นสรุปความเห็นให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เป็น
ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา 15 (๓) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ทั้งสองรายการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อเท็จจริง ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกข้อความหน่วยงานทรัพยากรบุคคล สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ที่ลงนามโดยศาสตราจารย์ ข. ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอให้ดำเนินการสอบสวนวินัยโดยอ้างถึงผลสรุปข้อเท็จจริง และบันทึกข้อความของศูนย์กฎหมายและนิติการที่เป็นสรุปความเห็นให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา 15 (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย นาย ค. ผู้รับมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ ได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้น เนื่องจากมีการนำกรณีพิพาทต่าง ๆ ไปยื่นฟ้องที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง และมีการขอศาลออกหมายเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องและมีการนำส่งเอกสารที่ประสงค์จะขอให้เปิดเผยไปที่ศาลแล้ว เพื่อมิให้เป็นการรบกวนเวลาอันมีค่าของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์จึงขอถอนอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอีกต่อไปแล้ว และขอถอนเรื่อง ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่คณะกรรมการฯ ต้องวินิจฉัยต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และจำหน่ายอุทธรณ์เรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับ
ข้อมูลผลสำรวจรายชื่อผู้ประกอบการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ กรรมการผู้จัดการบริษัท เมาเทนพาร์ คอินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์รีสอร์ท จำกัด มีหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๕๘/๐๐๒๘ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ มท.ขค. ๒๕๕๙/๒๙๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง นายอำเภอเขาค้อ ขอข้อมูลผลสำรวจรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ห้องอาหารและราษฎรในพื้นที่ ราษฎรอสาของอำเภอเขาค้อ และขอทราบจำนวนโรงแรมในพื้นที่อำเภอเขาค้อที่จดทะเบียนตาม พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

อำเภอเขาค้อมีหนังสือ ที่ พช ๑๑๑๘/๖๒๒ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้ อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลโรงแรม ร้านอาหารและราษฎร อาสาในพื้นที่อำเภอเขาค้อดังกล่าว นั้น เป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแลของกองทัพบกที่ ๓ มิใช่อำเภอเขาค้อ และเป็นข้อมูลที่ได้มีการสำรวจเพียงเบื้องต้นซึ่งยังไม่มีคุณสมบัติชัดเจนและ ครบถ้วน ข้อมูลอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวบางส่วนยังอยู่ในระหว่าง กระบวนการพิจารณาคดีของศาล อำเภอเขาค้อจึงไม่สามารถส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม

การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม (๕) รายงานการแพทย์ หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอเขาค้อไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เมาเทนพาร์ค อินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟ แอนด์รีสอร์ท จำกัด มีหนังสือขอข้อมูลผลสำรวจ รายชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ห้องอาหารและราษฎรในพื้นที่อำเภอเขาค้อ และขอทราบจำนวนโรงแรมใน พื้นที่อำเภอเขาค้อ ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่อำเภอเขาค้อปฏิเสธ การเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเขาค้อมีหนังสือ ที่ พช ๑๑๑๘/๓๐๕๗ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้ง ชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลรายชื่อโรงแรม รีสอร์ทและร้านอาหาร ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยนั้น มีการสำรวจไว้เมื่อปี ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลที่สภากลาง ๔ ตำบล ร่วมกับประชาชนในพื้นที่ได้ทำการ สำรวจ โดยมีการนำเสนอต่อจังหวัดเพชรบูรณ์ผ่านอำเภอเขาค้อ มิใช่ข้อมูลของอำเภอเขาค้อ อำเภอ เขาค้อจึงไม่มีข้อมูลดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลดังกล่าวจะต้องขอไปที่สภากลาง ชุมชน ๔ ตำบล และข้อมูลรายงานการสำรวจปี ๒๕๕๙ อำเภอเขาค้อมิได้มีโครงการสำรวจข้อมูล โรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารในพื้นที่ตามที่ได้มีการกล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งข้อมูลโรงแรมและรีสอร์ท ในพื้นที่อำเภอเขาค้อนั้นส่วนใหญ่มีฐานข้อมูลอยู่ในระบบการจ่ายภาษีของกรมสรรพากร มิใช่ข้อมูล ของอำเภอเขาค้อ หากจะขอข้อมูลจะต้องขอไปที่กรมสรรพากร ตลอดจนข้อมูลโรงแรมและรีสอร์ท ที่ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมแล้วนั้นเป็นข้อมูล ในการครอบครองของจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นนายทะเบียน โรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น หากจะขอข้อมูลดังกล่าวผู้อุทธรณ์จะต้อง ไปที่จังหวัดเพชรบูรณ์มิใช่อำเภอเขาค้อ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ผล สำรวจรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารในพื้นที่อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ และ ข้อมูลโรงแรมและรีสอร์ทที่ได้จดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ตาม พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ อำเภอเขาค้อชี้แจงว่า ข้อมูลรายงานการสำรวจผู้ประกอบการ

ธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารในปี พ.ศ. 2557 เป็นข้อมูลของภาคเอกชน (สภาองค์กร ๔ ตำบล) ที่ได้ทำการสำรวจและนำเสนอต่อจังหวัดเพชรบูรณ์โดยผ่านอำเภอเขาค้อ และข้อมูลรายงานการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ อำเภอเขาค้อมิได้มีโครงการที่จะทำการสำรวจแต่อย่างใด ส่วนข้อมูลโรงแรมและรีสอร์ทที่ได้จดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นนายทะเบียนโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่ออำเภอเขาค้อชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ในความครอบครองคณะกรรมการฯ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าควรให้อำเภอเขาค้อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ และเห็นสมควรยุติการพิจารณาคำขอนี้ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของอำเภอเขาค้อดังกล่าวเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้ และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขา
วังน้อย เกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ
มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สาขาวังน้อย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาง ก. นาย ข. นางสาว
ข. นางสาว ค.นาง ง. และนาง จ. เพื่อนำไปประกอบการบังคับคดี

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย มีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่
๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงเพื่อขอตรวจสอบ
กรรมสิทธิ์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษามีเพียงหมายบังคับคดี ซึ่งไม่ครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดินว่า
ด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒๗ อันจะถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่รับคำขอ และหากผู้อุทธรณ์ไม่พอใจให้ใช้สิทธิอุทธรณ์
ได้โดยตรงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่รับคำขอของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนาง ก. นาย ข. นางสาว ข. นางสาว ค. นาง ง. และนาง จ. เป็นจำเลยในความผิดฐานผิดสัญญาเช่าซื้อเครื่องกรองน้ำ ต่อศาลแขวงพระนครศรีอยุธยา ต่อมาผู้อุทธรณ์โดยนาย ก. ได้ไปยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ และคัดถ่ายเอกสารของลูกหนี้ทั้ง ๖ ราย โดยแนบหมายบังคับคดี จำนวน ๖ ฉบับ ไปประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย แต่เจ้าพนักงานที่ดินเห็นว่าผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอไม่ครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒๗ จึงไม่รับคำขอไว้พิจารณา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคดีของลูกหนี้ทั้ง ๖ ราย เป็นคดีผู้บริโภคซึ่งมีทุนทรัพย์ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๗ คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วโดยผลของกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิในการได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับคดี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อย ๐๐๑๒.๐๒/๒/๙๗๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำขอ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยมีได้นำคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดตามกฎหมาย และหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดไปประกอบการยื่นคำขอ แต่ผู้อุทธรณ์ได้แนบหมายบังคับคดีประกอบการยื่นคำขอ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒๗ กรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าหมายบังคับคดีได้ระบุคำพิพากษาไว้ครบถ้วนชัดเจนแล้ว อีกทั้งเป็นคดีผู้บริโภคซึ่งมีทุนทรัพย์ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๗ คดีดังกล่าวจึงถึงที่สุดแล้วโดยผลของกฎหมาย ในประเด็นนี้ ระเบียบกรมที่ดินฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ชัดเจนว่าเมื่อคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมาย และได้มีหมายบังคับคดีแล้ว หากไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดไปประกอบคำขอ ให้ผู้ขอยืนยันและอ้างกฎหมายที่บัญญัติให้คดีถึงที่สุด เพื่อแสดงว่าตนมีสิทธิขอตรวจ

หลักทรัพย์ตามกฎหมาย แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ว่าคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้วหรือไม่ ประการใด หากเป็นกรณีคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการตามระเบียบกรมที่ดินฯ ซึ่งการตรวจสอบว่าคดีถึงที่สุดตามกฎหมายแล้วหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องใช้คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดตามกฎหมายมาประกอบการตรวจสอบ แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงหลักฐานให้ครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดินฯ กล่าวคือ ไม่ได้นำคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดตามกฎหมายไปประกอบการยื่นคำขอ จึงยังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล และหน่วยงานของรัฐซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ในความควบคุมดูแล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้วหรือไม่ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ กรมที่ดินได้มีระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้สำนักงานที่ดินทั่วประเทศถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด หรือทนายความผู้ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ดังกล่าว หากได้มีการยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบกรมที่ดินฯ กรณีนี้ สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย ไม่รับคำขอของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา มิใช่ด้วยเหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังมิได้ยื่นเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดินฯ ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งระเบียบดังกล่าวมิได้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยายังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาขาวังน้อย ได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่สามารถรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณาได้

อนึ่ง หากผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอพร้อมแสดงเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบกรมที่ดินฯ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับข้อมูลโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ ซึ่ง สนข. ขอให้ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำ

สนข. มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๙๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ที่ปรึกษาได้จัดทำเว็บไซต์โครงการฯ ขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ปัจจุบันที่ปรึกษาได้ดำเนินการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบัน ดังนั้น ข้อมูลที่ขอรับบริการข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีอยู่ในเว็บไซต์แล้ว หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลใด ๆ สามารถติดต่อกับเจ้าของเว็บไซต์ได้โดยตรง ซึ่งที่ปรึกษาจะดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง สนข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สนข. มีหนังสือ ด่วน ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๖๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ เป็นการดำเนินงานวิเคราะห์และศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบรายละเอียด และจัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc1.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/1prae.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc7.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc9.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/2lampang.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/3chiang%20mai.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf>
- www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminarupdategroup3.pdf

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ดังนั้น weblink ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว สนข. จึงไม่สามารถรับรองได้

๓. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.ph>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา จึงทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai->

doubletrack.com/new.php ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และเนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลโครงการฯ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาและยังไม่ได้ส่งมอบงานให้ สนข. จึงไม่สามารถรับรองได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคือ weblink จำนวน ๙ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่ง สนข. แจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ คณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> จำนวน ๔ weblink สนข. แจ้งว่าจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ ร้องขอ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับข้อมูลโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ ซึ่ง สนข. ขอให้ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๙๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ที่ปรึกษาได้จัดทำเว็บไซต์โครงการฯ ขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ปัจจุบันที่ปรึกษาได้ดำเนินการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบัน ดังนั้น ข้อมูลที่ขอรับบริการข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีอยู่ในเว็บไซต์แล้ว หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลใด ๆ สามารถติดต่อกับเจ้าของเว็บไซต์ได้โดยตรง ซึ่งที่ปรึกษาจะดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้มีหนังสือ
ด่วน ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๖๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ขึ้นใจ ดังนี้

๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย-
เชียงใหม่เป็นการดำเนินงานวิเคราะห์และศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม
การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบรายละเอียด และจัดทำเอกสารประกวดราคา
และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ การ
ดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างการดำเนินการที่ปรึกษาโครงการฯ แต่เนื่องจาก
ระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรจึงอยู่ระหว่างการปรับเป็นรายวัน โดยนับจาก
วันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญาจนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วน
ตามสัญญา

๒. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบ
ระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc1.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/1prae.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc7.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc9.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/2lampang.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/3chiang%20mai.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf>
- www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminarupdategroup3.pdf

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้ง
ว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการ ปรับปรุงเว็บไซต์
โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบัน ดังนั้น weblink ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว สนข. จึงไม่
สามารถรับรองได้

๓. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบ
ระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.ph>

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา จึงทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และเนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลโครงการฯ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาและยังไม่ได้ส่งมอบงานให้ สนข. จึงไม่สามารถรับรองได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคือ weblink จำนวน ๙ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่ง สนข. แจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> จำนวน ๔ weblink สนข. แจ้งว่าจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขา
ร่อนพิบูลย์ เกี่ยวกับสำเนาหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช
สาขาร่อนพิบูลย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาร่อนพิบูลย์ ขอเอกสารเกี่ยวกับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาร่อนพิบูลย์ มีข้อสั่งการท้ายคำขอลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาร่อนพิบูลย์ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาร่อนพิบูลย์ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาร่อนพิบูลย์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่าไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลเอกสารตามอุทธรณ์แล้ว จึงขอถอนเรื่องที่ได้ยื่นต่อประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจและไม่ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสาร และได้มีหนังสือขอถอนเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับข้อมูลโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ ซึ่ง สนข. ขอให้ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๙๕๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ที่ปรึกษาได้จัดทำเว็บไซต์โครงการฯ ขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ปัจจุบันที่ปรึกษาได้ดำเนินการการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบัน ดังนั้น ข้อมูลที่ขอรับบริการข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีอยู่ในเว็บไซต์แล้ว หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลใด ๆ สามารถติดต่อกับเจ้าของเว็บไซต์ได้โดยตรง ซึ่งที่ปรึกษาจะดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก web Link ของเว็บไซต์โครงการฯ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้มีหนังสือ ด่วน ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๖๖๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจง ดังนี้

๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ เป็นการดำเนินงานวิเคราะห์และศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคม การเงิน และแนวทางการลงทุนที่เหมาะสม ออกแบบรายละเอียด และจัดทำเอกสารประกวดราคา และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ การดำเนินงานของโครงการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินของที่ปรึกษาโครงการฯ แต่เนื่องจากระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างได้สิ้นสุดลงแล้วและที่ปรึกษายังไม่ได้ส่งมอบงานให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร จึงอยู่ระหว่างดำเนินการปรับเป็นรายวัน โดยนับจากวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญาจนถึงวันที่ที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานจนถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา

๒. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc1.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/1prae.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc7.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc9.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/2lampang.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/3chiang%20mai.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf>
- www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminarupdategroup3.pdf

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ดังนั้น weblink ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว สนข. จึงไม่สามารถรับรองได้

๓. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ขอ weblink

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.ph>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่า ได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบัน จึงทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และเนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลโครงการฯ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงานของที่ปรึกษาและยังไม่ได้ส่งมอบงานให้ สนข. จึงไม่สามารถรับรองได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคือ weblink จำนวน ๙ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่ง สนข. แจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> จำนวน ๔ weblink สนข. แจ้งว่าจะมี การปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ทำให้ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับข้อมูลบุคลากร
ที่ปรึกษากลาง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กระทรวงคมนาคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ ถึง ปลัดกระทรวงคมนาคมขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางที่รับรองสำเนาถูกต้อง พร้อมได้แนบเอกสารจาก Web Link มาเป็นตัวอย่างด้วยแล้ว จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จาก WebLink : <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๑๒๒๘๑>

๒. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือกเพื่อศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงชุมขนถนนจิระ - อุบลราชธานี จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๑๑๐๒๑>

๓. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม และออกแบบรายละเอียดโครงข่ายทางเชื่อมระหว่างทางยกระดับอุตราภิมุขและทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครจาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๑๑๕๘๑>

๔. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาเพื่อยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพระบบโครงข่ายการขนส่งสินค้าชายฝั่งของไทย จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๑๐๘๖๑>

๕. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาการจัดทำแผนหลักการพัฒนาาระบบขนส่งสาธารณะในเมืองภูมิภาคของประเทศ จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๘๑๔๑>

๖. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นโครงการสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนสนามบินน้ำจังหวัดนนทบุรี จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๑๕๐๘๑>

๗. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบสิ่งแวดล้อมและแผนการลงทุนทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง แนวนูใหม่ สายเชียงใหม่ - เชียงราย จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๕๘๔๑>

๘. ข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลางกระทรวงคมนาคม โครงการศึกษาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทางหลวงเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จาก Web Link: <http://e-workflow.mot.go.th/motconsult/Home/Project/๔๒๒๒>

กระทรวงคมนาคม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๑๐/๕๐๘๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลที่หน่วยงานสังกัดกระทรวงคมนาคมใช้ในการปฏิบัติงานภายในกระทรวงคมนาคม ซึ่งหน่วยงานในสังกัดที่เป็นเจ้าของโครงการเป็นผู้นำข้อมูลเข้าสู่ระบบรวมถึงการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลให้มีความถูกต้องและทันสมัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ขอไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงคมนาคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงคมนาคมขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลบุคลากรที่ปรึกษากลาง จำนวน ๘ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กระทรวงคมนาคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๑๐/๖๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ใช้ปฏิบัติงานภายในกระทรวงคมนาคม หน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคมที่เป็นเจ้าของโครงการเป็นผู้นำข้อมูลเข้าสู่ระบบ

รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลให้มีความถูกต้องและทันสมัย การเข้าใช้งานใช้ผ่านทางเว็บท่า
คมนาคม โดยต้องกรอกรหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน และข้อมูลมิได้เผยแพร่ให้กับบุคคลทั่วไปรับทราบ ดังนั้น
หน่วยงานที่รับรองสำเนาถูกต้องของข้อมูล จึงควรเป็นหน่วยงานเจ้าของข้อมูล และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์
สามารถยื่นขอคัดสำเนาเอกสารพร้อมคำรับรองถูกต้องต่อหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูลตาม
มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกระทรวงคมนาคมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า
หน่วยงานที่รับรองสำเนาถูกต้องของข้อมูลคือ หน่วยงานเจ้าของข้อมูล และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์
สามารถยื่นขอคัดสำเนาเอกสารพร้อมคำรับรองถูกต้องต่อหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูล
ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
การปฏิบัติของกระทรวงคมนาคมจึงชอบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับการสมัมนารับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการ
ขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน พร้อมหนังสือของ สนข. ที่เชิญจังหวัดลำปาง
เข้าร่วมการสมัมนา จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. กำหนดการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑ โครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ โรงแรม
นครแพร่ทาวเวอร์ จังหวัดแพร่

๒. กำหนดการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑ โครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ โรงแรมดิ
เอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่

๓. กำหนดการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑ โครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ โรงแรมนคร
แพร่ทาวเวอร์ จังหวัดแพร่

๔. กำหนดการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๒ โครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ โรงแรม
บุษย์น้ำทอง จังหวัดลำปาง

๕. กำหนดการสมัมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๒ โครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ โรงแรม
เชียงใหม่ฮิลล์ ๒๐๐๐ จังหวัดเชียงใหม่

๖. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โรงแรมแม่ยมพาเลส จังหวัดแพร่

๗. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โรงแรมบุษย์น้ำทอง จังหวัดลำปาง

๘. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ศูนย์ประชุมนานาชาติเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๑๖๘๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดลำปางเป็นเพียงกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ตามที่ สนข. แต่งตั้งเท่านั้น มิได้เป็นหน่วยงานว่าจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ และมีได้เป็นหน่วยงานในการจัดประชุม สัมมนาฯ แต่อย่างใด ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกฎหมายดังกล่าว จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ และเอกสารบางส่วนที่ขอเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชาในการมอบหมายงานตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาและตามอำนาจหน้าที่ให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติ เป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอแต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน จำนวน ๘ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๒๐๗๘๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า จังหวัดลำปางเป็นเพียงกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษา

ความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ตามที่ สนข. แต่งตั้งเท่านั้น มิได้เป็นหน่วยงานว่าจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ และมีได้เป็นหน่วยงานในการจัดประชุม สัมมนาฯ แต่อย่างใด ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานหน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อจังหวัดลำปางแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิบัติของจังหวัดลำปางจึงชอบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาาระบบรถไฟทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๕๐๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นการขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จาก weblink ดังนี้ - <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf> แต่เนื่องจากที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารกับประชาชนและ

เผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ดังนั้น weblink ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคือ weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf> จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษากระบวนรถไฟทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการฯ พร้อมคำรับรองถูกต้อง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของที่ปรึกษาและยังไม่ได้ส่งมอบงานให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร จึงไม่สามารถรับรองได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๘๘๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จาก web link ดังนี้

- www.denchai-chiangmai-doubletrack.com
- ww2.denchai-chiangmai-doubletrack.com

โดยผู้อุทธรณ์ได้แนบตัวอย่างมาด้วย แต่เนื่องจากเว็บไซต์ของโครงการฯ เป็นงานที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้ดูแลซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ปัจจุบันข้อมูลใน weblink ตามตัวอย่างหน้าดังกล่าวไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ weblink จำนวน ๒ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับเอกสารการประชุมและ
สัมมนา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการ
ขนส่งและจราจร (สนข.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการประชุมและสัมมนา จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ครั้งที่ ๙-๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน
๒๕๖๐ (พร้อมหนังสือนำเสนอระเบียบวาระการประชุมฯ และรายงานการประชุมฯ ของ สนข. มายังจังหวัด
ลำปางด้วย)

๒. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๔ (สรุปผลการศึกษา
โครงการ) โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องประชุมแกรนด์บอลรูม โรงแรมเชียงใหม่
ฮิลล์ ๒๐๐๐ จังหวัดเชียงใหม่ (พร้อมหนังสือของ สนข. ขอเชิญจังหวัดลำปางเข้าร่วมการสัมมนาฯ ในครั้งนี้
ด้วย)

๓. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๔ (สรุปผลการศึกษา
โครงการ) โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องสัททอง โรงแรมแม่ยมพาเลส จังหวัดแพร่ (พร้อม
หนังสือของ สนข. ขอเชิญจังหวัดลำปางเข้าร่วมการสัมมนาฯ ในครั้งนี้ด้วย)

๔. กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๔ (สรุปผลการศึกษา
โครงการ) โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องประชุมใหญ่ โรงแรมบุญนาคทอง
จังหวัดลำปาง (พร้อมหนังสือของ สนข. ขอเชิญจังหวัดลำปางเข้าร่วมการสัมมนาฯ ในครั้งนี้ด้วย)

จังหวัดลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๑๖๘๔๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดลำปางเป็นเพียงกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ตามที่ สนข. แต่งตั้งเท่านั้น มิได้เป็นหน่วยงานว่าจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ และมีได้เป็นหน่วยงานในการจัดประชุม สัมมนาฯ แต่อย่างใด ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นดั่งนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าวจึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ และเอกสารบางส่วนที่ขอเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชาในการมอบหมายงานตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาและตามอำนาจหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติ เป็นข้อมูลในลักษณะความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้อกับผู้ขอแต่อย่างใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการประชุมและสัมมนา จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๑๗.๒/๒๐๗๘๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า จังหวัดลำปางเป็นเพียงกรรมการในคณะกรรมการกำกับงานศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ ตามที่ สนข. แต่งตั้งเท่านั้น มิได้เป็นหน่วยงานว่าจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ และมีได้เป็นหน่วยงานในการจัดประชุม สัมมนาฯ แต่อย่างใด ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ดั่งนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อจังหวัดลำปางแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอคัดสำเนา เอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้โดยตรงจาก สนข. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินโครงการซึ่งเป็นการ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิบัติของจังหวัด ลำปางจึงชอบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาาระบบรถไฟทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๕๓๘ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นการขอข้อมูลซ้ำกับคำขอข้อมูลข่าวสาร รับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และคำขอรับที่ ๔๒ และรับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารไปแล้ว และเป็นการขอบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า กรณีผู้อุทธรณ์ขอเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จาก web link ดังนี้

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/doc8.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminar3.pdf>

เนื่องจากที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา ดังนั้น weblink ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ weblink จำนวน ๒ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจรแจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง
เกี่ยวกับการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : ธนาкарอมสิน โดยนางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ธนาкарอมสิน ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ก. หมายความว่าผู้รับมอบอำนาจช่วง มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๗ ราย

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองมีข้อสังเกตต่อท้ายคำขอเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ว่าได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ผู้ขอนำมาแสดงแล้วปรากฏว่ามีเอกสารหลักฐานครบถ้วนจำนวน ๒ ราย จึงได้ดำเนินการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้จำนวน ๒ ราย แต่อีก ๕ ราย เอกสารหลักฐานยังไม่ครบถ้วน ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๗ อันจะถือเป็นผู้มีสิทธิตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่รับคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมที่ดินและผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากธนาкарอมสิน ซึ่งเป็นโจทก์และเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดอ่างทอง คดีหมายเลขดำ ที่ ผบ.๙๐๙/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ. ๑๐๑๓/๒๕๕๔ และคดีหมายเลขดำที่ ผบ. ๑๖๐๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ. ๑๗๙๕/๒๕๕๘ ได้ยื่นคำขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่งทั้ง ๒ คดี รวม ๗ ราย

ต่อเจ้าพนักงานที่ดิน โดยปรากฏว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ ราย มีเอกสารหลักฐานครบถ้วนเจ้าพนักงานที่ดินจึงดำเนินการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ให้ แต่สำหรับลูกหนี้ตามคำพิพากษาอีก ๕ ราย ผู้อุทธรณ์ได้สำเนาหมายบังคับคดีของศาลจังหวัดอ่างทองเป็นหลักฐานประกอบคำขอเจ้าพนักงานที่ดินจึงปฏิเสธการตรวจสอบหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าในการขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นจะต้องมีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาประกอบแสดงต่อเจ้าพนักงานที่ดินเท่านั้น เอกสารตาม que ผู้อุทธรณ์แนบมานั้นถือว่ายังไม่ครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้มีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามคำขอ รวมทั้งได้แจ้งเหตุผลพร้อมสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมที่ดินและผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองได้ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ยกเว้นรัฐวิสาหกิจประเภทธนาคาร และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ ธนาคารออมสินเป็นรัฐวิสาหกิจที่ประกอบกิจการประเภทธนาคาร ดังนั้น การยื่นคำขอจึงต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๗ ของระเบียบดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากธนาคารออมสินได้มีหนังสือขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงแล้วปรากฏว่าเอกสารประกอบคำขอของลูกหนี้ตามคำพิพากษาจำนวน ๕ ราย ยังไม่ครบถ้วนตามระเบียบของกรมที่ดิน ข้อ ๒๗ อันจะถือเป็นผู้มีสิทธิตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่รับคำขอโดยผู้อุทธรณ์มีเพียงหมายบังคับคดีไปแสดงกับพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาว่ากรณีนี้เจ้าพนักงานที่ดินอาจจะยังไม่ได้ให้ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าคดีได้ถึงที่สุดแล้ว จึงขอให้ผู้แทนกรมที่ดินประสานกับเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง เพื่อให้ดำเนินการตามระเบียบฯ ดังกล่าวต่อไป แล้วแจ้งผลให้คณะกรรมการฯ ทราบ ซึ่งต่อมาสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ อท ๐๐๒๐.๔/๙๑๔๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองได้ให้เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการแล้ว ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปพบเจ้าพนักงานที่ดินเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐ และได้ให้ถ้อยคำยืนยันว่าคดีที่ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้จำนวน ๒ คดี ถึงที่สุดแล้วโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ ซึ่งตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๒๙ บัญญัติว่า “การอุทธรณ์นั้นให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลชั้นต้นซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนด ๑ เดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น” เมื่อไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในกำหนด ๑ เดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาคดีของผู้อุทธรณ์ จึงถึงที่สุดโดยผลของกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งอาจอุทธรณ์ฎีกาหรือ มีคำขอให้พิจารณาใหม่นั้นถ้ามิได้อุทธรณ์ ฎีกาหรือร้องขอให้พิจารณาใหม่ภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นนั้นได้สิ้นสุดลง” อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาแสดง ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้บันทึกถ้อยคำฉบับลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐ ของผู้อุทธรณ์ไว้และขอให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำดังกล่าว เจ้าพนักงานที่ดินจึงได้ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองจำนวน ๒ คน ลงลายมือชื่อเป็นพยานในบันทึกถ้อยคำดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินได้ตรวจสอบบทบัญญัติของกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๒๙ ประกอบมาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ที่ผู้อุทธรณ์ยืนยันและอ้างว่าคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้วเห็นว่า กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาและหมายบังคับคดีแล้ว เมื่อพิจารณาหลักทั่วไปของกฎหมายคดีที่จะถึงที่สุดแล้วจะต้องเป็นคดีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์หรือฎีกา ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๗ วรรคสอง บัญญัติว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งอาจอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้น ถ้ามิได้อุทธรณ์ฎีกา หรือร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นนั้นได้สิ้นสุดลง ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินเห็นว่าการที่ศาลได้ออกหมายบังคับคดีให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวไม่ได้ถือว่าคดีตามหมายบังคับคดีได้ถึงที่สุดแล้วแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีดังกล่าวเมื่อผู้อุทธรณ์ได้แสดงหมายบังคับคดีโดยมิได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายเดียวกันในการยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีนั้นให้ออกใบสำคัญแสดงว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีนั้นได้ถึงที่สุดแล้วมาแสดง พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่อาจทราบได้ว่าคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ในชั้นนี้จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ. ศ. ๒๕๔๐ การที่เจ้าพนักงานที่ดินสั่งไม่รับดำเนินการตามคำขอพร้อมแจ้งเหตุผลและสิทธิการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ. ศ. ๒๕๔๐ ให้ผู้ขอทราบนั้น จึงชอบด้วยกฎหมายและระเบียบปฏิบัติแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ในแบบคำขอผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันรับรองว่าคดีแพ่งทั้งสองคดีได้ถึงที่สุดแล้ว และในขณะที่เจ้าพนักงานที่ดินได้พิจารณาคำขอ ผู้อุทธรณ์ก็ได้ยืนยันต่อเจ้าพนักงานที่ดินผู้รับเรื่องและหัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองว่าคดีแพ่งทั้งสองคดีจำเลยไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ และมีได้มีการขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ คดีจึงยอมถึงที่สุดแล้วตามมาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้ปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน

การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ข้อ ๒๗ ซึ่งกำหนดว่า “กรณีเอกชนผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ... ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตาม
คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลนั้น ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล
ถึงที่สุดตามกฎหมาย โดยมีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดประกอบคำขอด้วย หรือหากเป็นกรณีที่ผู้ขอ
อ้างว่าคดีได้ถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้ว เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ
ซึ่งถึงที่สุดแล้ว ตามมาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และ
มีหมายบังคับคดีแล้ว เป็นต้น โดยไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาประกอบคำขอด้วย ให้ผู้ขอยืนยัน
และอ้างกฎหมายที่บัญญัติให้คดีถึงที่สุดนั้น เพื่อแสดงว่าตนมีสิทธิขอตรวจสอบหลักทรัพย์แล้วให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบทบัญญัติของกฎหมายนั้นว่าคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายหรือไม่
ประการใด หากเป็นกรณีคดีถึงที่สุดแล้วให้ดำเนินการตามระเบียบ ...” โดยได้ยืนยันแล้วว่าคดีได้
ถึงที่สุดแล้ว แต่เจ้าพนักงานที่ดินยังคงยืนยันว่าการณของผู้อุทธรณ์ถือว่าเป็นกรณีไม่มีหนังสือรับรอง
คดีถึงที่สุดมาแสดงประกอบคำขอ และได้ปฏิเสธการดำเนินการตามคำขอ โดยมีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์
ต้องยืนยันหรือดำเนินการอย่างไรเพื่อยืนยันว่าคดีได้ถึงที่สุดอีกครั้งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเจ้าพนักงาน
ที่ดินไม่พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบของกรมที่ดิน ข้อ ๒๗ จึงได้อุทธรณ์คำสั่ง
ดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้
ในโอกาสต่อไป อย่างไรก็ตาม ในระหว่างรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่า
เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารออมสินผู้มอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องขอต่อศาลจังหวัดอ่างทอง
ขอรับหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดของคดีแพ่งทั้ง ๒ คดี แล้วได้ยื่นคำขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้
ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ ราย ต่อเจ้าพนักงานที่ดินเป็นคำขอใหม่ และได้รับแจ้งผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์
ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ ราย ตามความประสงค์แล้ว ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐
เจ้าพนักงานที่ดินได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปพบ โดยได้ร่างบันทึกซึ่งมีข้อความในลักษณะเป็นการยืนยันว่า
คดีที่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบหลักทรัพย์นั้นได้ถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า
เรื่องนี้ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ แล้ว ควรให้คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยเพื่อให้เป็นบรรทัดฐาน
ต่อไป จึงไม่ได้ลงนามในบันทึกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีข้อพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์คือธนาคารออมสิน
ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ จะเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการ
ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการ
พิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงาน
อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” และตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน

การขอคัด ขอล่ายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ยกเว้นรัฐวิสาหกิจประเภทธนาคาร และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ” กรณีนี้ ธนาคารออมสินแม้เป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในความหมายของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ก็ตาม แต่เนื่องจากตามระเบียบกรมที่ดินฯ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับรัฐวิสาหกิจประเภทธนาคารที่ประกอบธุรกิจเพื่อแสวงหากำไรตามระเบียบดังกล่าวไว้แล้ว ดังนั้น การยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของธนาคารออมสินจึงต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกรมที่ดินที่กำหนดดังกล่าว

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองต้องดำเนินการตามคำร้องขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า ระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอล่ายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดขึ้นเพื่อให้บริการประชาชนในการขอตรวจหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน และในขณะเดียวกันก็เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแก่ประชาชน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับบริการดังกล่าวไว้ด้วย ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ เจ้าพนักงานที่ดินยืนยันว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดเพื่อประกอบคำขอ จึงไม่ครบถ้วนตามที่ข้อ ๒๗ แห่งระเบียบดังกล่าวได้กำหนดไว้ เจ้าพนักงานที่ดินจึงปฏิเสธไม่รับคำขอเพื่อตรวจสอบได้ตามระเบียบข้อเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม ระเบียบข้อ ๒๗ ดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้ขอยืนยันและอ้างกฎหมายที่บัญญัติให้คดีถึงที่สุดนั้นเพื่อแสดงว่าตนมีสิทธิขอตรวจสอบหลักทรัพย์ได้ เจ้าพนักงานที่ดินสมควรแจ้งให้ผู้ขอทราบและดำเนินการตามที่ระเบียบได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่าเจ้าพนักงานที่ดินไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าต้องดำเนินการอย่างไร แต่ยืนยันเพียงประการเดียวว่าเป็นการยื่นคำขอที่มีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนและไม่รับคำขอไว้เพื่อตรวจสอบ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นความลักลั่นในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานที่ดิน และอาจยังมีแนวทางปฏิบัติในการตีความที่แตกต่างกันระหว่างเจ้าพนักงานที่ดินทั่วประเทศ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการให้บริการแก่ประชาชน สมควรที่กรมที่ดินจักได้วางแนวปฏิบัติให้ชัดเจนเพื่อให้การบริการประชาชนในการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินมีบรรทัดฐานเดียวกัน

คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณานี้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอต่อศาลจังหวัดอ่างทองเพื่อขอหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดของคดีแพ่งทั้งสองคดี แล้วยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ ราย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคำขอใหม่ และได้รับผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ ราย ไปตามความประสงค์แล้ว เห็นว่า กรณีไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าควรให้สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ และควรยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง
เกี่ยวกับการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : ธนากรอมสิน โดยนางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ธนากรอมสิน ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ข. ผู้รับมอบอำนาจ ช่วง มีคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๕ ราย โดย ๓ ราย ใน ๕ ราย นั้น ผู้อุทธรณ์ได้แนบคำพิพากษายอมของศาลจังหวัดสิงห์บุรี ศาลจังหวัดลพบุรี และศาลจังหวัด กาญจนบุรี เป็นหลักฐานประกอบคำขอ

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองมีข้อสั่งการต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ว่ากรณีนี้ผู้ขอมีคำพิพากษายอมมาแสดง แต่ไม่ได้นำหมายบังคับคดีมาประกอบคำพิพากษายอม จึงยังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามนัยข้อกฎหมายและระเบียบ กรรมที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ก. ผู้รับมอบอำนาจช่วง มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทอง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุป ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอตามแบบ ท.ค. ๙ ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำ พิพากษา จำนวน ๕ ราย โดยอ้างว่าบุคคลทั้ง ๕ ราย เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษตามหนังสือรับรองคดี ถึงที่สุดและหมายบังคับคดีซึ่งคดีได้ถึงที่สุดแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑๔๗ เจ้าพนักงานที่ดินผู้รับคำขอได้ตรวจสอบหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงแล้วเห็นว่า คำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ ๕ รายนั้น มีเอกสารประกอบคำขอไม่ครบถ้วน กล่าวคือ ไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามคำขอ และได้แจ้งเหตุผล พร้อมสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองมีหนังสือ ที่ อท ๐๐๒๐.๔/๘๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอตามแบบ ท.ด. ๙ ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๕ ราย โดยมีเอกสารประกอบคำขอไม่ครบถ้วน กล่าวคือ ไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุด มาแสดงแต่อย่างใด และการที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าคำพิพากษาคำขอคดีได้ถึงที่สุดแล้วตามมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้แสดงเอกสารหลักฐานอื่นที่แสดงว่า คดีถึงที่สุดแล้ว เช่น มีหมายบังคับคดีประกอบการยื่นคำขอ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มี อำนาจตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามนัย ระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการ ตรวจสอบหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๗ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงสั่ง ไม่รับดำเนินการตามคำขอ และได้แจ้งเหตุผลดังกล่าวพร้อมสิทธิการอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ในแบบคำขอผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันรับรองว่าคดี แพ่งดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว และในขณะที่เจ้าพนักงานที่ดินได้พิจารณาคำขอ ผู้อุทธรณ์ ก็ได้ยืนยันต่อเจ้าพนักงานที่ดินผู้รับเรื่องและหัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองว่าคดีแพ่งดังกล่าว จำเลยไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ และมีได้มีการขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ คดีจึงยอมถึงที่สุดแล้วตามมาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้ปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียน ที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๗ ซึ่งกำหนดว่า “กรณีเอกชนผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ... ขอตรวจหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำ พิพากษาหรือคำสั่งศาลนั้น ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึง ที่สุดตามกฎหมาย โดยมีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดประกอบคำขอด้วย หรือหากเป็นกรณีที่ผู้ขออ้างว่า คดีได้ถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้ว เช่น คำพิพากษาคตามสัญญาประนีประนอมยอมความซึ่งถึง ที่สุดแล้ว ตามมาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และมี หมายบังคับคดีแล้ว เป็นต้น โดยไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาประกอบคำขอด้วย ให้ผู้ขอยืนยัน และอ้างกฎหมายที่บัญญัติให้คดีถึงที่สุดนั้น เพื่อแสดงว่าตนมีสิทธิขอตรวจสอบหลักทรัพย์แล้วให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบทบัญญัติของกฎหมายนั้นว่าคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายหรือไม่

ประการใด หากเป็นกรณีที่คดีถึงที่สุดแล้วให้ดำเนินการตามระเบียบ ...” โดยได้ยืนยันแล้วว่าคดีได้ถึงที่สุดแล้ว แต่เจ้าพนักงานที่ดินยังคงยืนยันว่ากรณีของผู้อุทธรณ์ถือว่าเป็นกรณีไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาแสดงประกอบคำขอ และได้ปฏิเสธการดำเนินการตามคำขอ โดยมีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ต้องยืนยันหรือดำเนินการอย่างไรเพื่อยืนยันว่าคดีได้ถึงที่สุดอีกครั้งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเจ้าพนักงานที่ดินไม่พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบของกรมที่ดิน ข้อ ๒๗ จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ในโอกาสต่อไป อย่างไรก็ดี ในระหว่างรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารออมสินผู้มอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องขอต่อศาลหลายจังหวัดเพื่อขอรับหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดของคดีแพ่งดังกล่าว แล้วได้ยื่นคำขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ ราย ต่อเจ้าพนักงานที่ดินเป็นคำขอใหม่ และได้รับแจ้งผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๕ รายตามความประสงค์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายมีข้อพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์คือธนาคารออมสินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ จะเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” และตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่สร้างขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ยกเว้นรัฐวิสาหกิจประเภทธนาคาร และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ” กรณีนี้ธนาคารออมสินแม้เป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในความหมายของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ก็ตาม แต่เนื่องจากตามระเบียบกรมที่ดินฯ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับรัฐวิสาหกิจประเภทธนาคารที่ประกอบธุรกิจเพื่อแสวงหากำไรตามระเบียบดังกล่าวไว้แล้ว ดังนั้น การยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของธนาคารออมสินจึงต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกรมที่ดินที่กำหนดดังกล่าว

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองต้องดำเนินการตามคำร้องขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษามาตามยอมจำนวน ๓ ราย ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอหรือไม่ เห็นว่าระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๗ กำหนดไว้ว่า “กรณีเอกชนผู้มีสิทธิตามกฎหมาย เช่น เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ถึงที่สุด หรือทนายความผู้ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ดังกล่าว ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลนั้นให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ถึงที่สุดตามกฎหมายโดยมีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดประกอบคำขอด้วย หรือหากเป็นกรณีที่ผู้ขออ้างว่าคดีได้ถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายแล้ว เช่น คำพิพากษามาตามสัญญาประนีประนอมยอมความซึ่งถึงที่สุดแล้ว ตามมาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และมีหมายบังคับคดีแล้ว เป็นต้น โดยไม่มีหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดมาประกอบคำขอด้วย ให้ผู้ขอยืนยันและอ้างกฎหมายที่บัญญัติให้คดีถึงที่สุดนั้น เพื่อแสดงว่าตนมีสิทธิขอตรวจสอบหลักทรัพย์ตามกฎหมาย แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบทบัญญัติของกฎหมายนั้นว่าคดีถึงที่สุดโดยผลของกฎหมายหรือไม่ ประการใด หากเป็นกรณีที่คดีถึงที่สุดแล้วให้ดำเนินการตามระเบียบ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๓๒ ของระเบียบนี้” และมาตรา ๑๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติไว้ว่า “ในคดีที่คู่ความตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันในประเด็นแพ่งคดีโดยมิได้มีการถอนคำฟ้องนั้น และข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความกันนั้นไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายให้ศาลจดยางานพิสดารแสดงข้อความแห่งข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความเหล่านั้นไว้ แล้วพิพากษาไปตามนั้น ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์คำพิพากษาเช่นว่านี้ เว้นแต่ในเหตุต่อไปนี้ (๑) เมื่อมีข้อกล่าวอ้างว่าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฉ้อฉล (๒) เมื่อคำพิพากษานั้นถูกกล่าวอ้างว่าเป็นการละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน (๓) เมื่อคำพิพากษานั้นถูกกล่าวอ้างว่ามีได้เป็นไปตามข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความ...” และตามข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ได้แจ้งยืนยันตามคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ว่าคดีได้ถึงที่สุดแล้ว อันถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้แสดงถึงความเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีได้ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งเป็นการสมควรที่เจ้าพนักงานที่ดินจะดำเนินการตามคำขอโดยการตรวจสอบกรรมสิทธิ์แล้วแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณานี้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอต่อศาลจังหวัดสิงห์บุรี ศาลจังหวัดลพบุรี และศาลจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดของคดีแพ่งดังกล่าว แล้วยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามพิพากษาทั้ง ๕ ราย ต่อเจ้าพนักงานที่ดินเป็นคำขอใหม่ และได้รับผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามพิพากษาทั้ง ๕ ราย ไปตามความประสงค์แล้ว ดังนั้น ในชั้นนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้อง

วินิจฉัยว่าควรให้สำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ และควรยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับผลการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสภาผู้แทนราษฎร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอสำเนารายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เรื่องการอุทธรณ์การถูกลงโทษและรายงานการลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ (นาย ก.) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารอยู่ระหว่างการเสนอคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) พิจารณา ซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กรณีดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เรื่องการอุทธรณ์การถูกลงโทษและรายงานการลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ (นาย ก.) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ

ที่ สผ ๐๐๐๓/๓๙๒๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ก.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติยกข้อกล่าวหาและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๓๘๔๓ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการ ฯ แจ้งความประสงค์ขอถอนเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจและมีหนังสือขอถอนเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลแขวงดุสิต เกี่ยวกับรายงานการสืบเสาะ
และพินิจ

ผู้อุทธรณ์ : สิบเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศาลแขวงดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สิบเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงศาลแขวงดุสิต ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบเสาะและพินิจ ซึ่งอยู่ในสำนวนคดีอาญา หมายเลขดำที่ อ. ๒๖๗๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๕๙/๒๕๕๙ ของศาลแขวงดุสิต เพื่อนำไปรื้อฟื้นคดีใหม่

ศาลแขวงดุสิตมีข้อสั่งการในหนังสือคำสั่ง ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ว่า ไม่อนุญาต โดยให้เหตุผลว่า รายงานการสืบเสาะรายงานการสืบเสาะและพินิจ เป็นเอกสารลับระหว่างศาลและกรมคุมประพฤติ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลแขวงดุสิตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของศาลแขวงดุสิต และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนางสาว ข. เป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๗๓/๒๕๕๘ โดยกล่าวหาว่าลักทรัพย์ ต่อมาศาลแขวงดุสิตพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามข้อกล่าวหาแต่ให้การลงโทษ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยในคดีดังกล่าวของศาลแขวงดุสิต เพื่อนำไปรื้อฟื้นคดีใหม่ แต่ศาลแขวงดุสิตโดยสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงดุสิตปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ศาลแขวงดุสิตมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๑.๐๐๓/(ค) ๔๒๙๗ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า รายงานการสืบเสาะและพินิจซึ่งอยู่ในสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๗๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดง ที่ อ. ๑๗๕๙/๒๕๕๙ พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้จัดทำขึ้นตามคำสั่งศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดี หรือเพื่อประกอบดุลพินิจในการกำหนดโทษของศาล ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงดุสิตหรือสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงดุสิต และมีใช้ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ในเรื่องดังกล่าวเคยมีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดหมายเลขแดงที่ อ. ๓๙๒/๒๕๕๙ วินิจฉัยไว้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เปิดเผยเอกสารอยู่ในสำนวนคดีของศาลแพ่ง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของศาลแพ่ง มิได้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศาลยุติธรรม การตรวจดูหรือคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการสืบเสาะและพินิจที่กรมคุมประพฤติเป็นผู้จัดทำตามคำสั่งของศาลแขวงดุสิต เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการรื้อฟื้นคดีใหม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีความเชื่อว่านาย ค. ซึ่งเป็นอดีตสามีจำเลย เป็นผู้ร่วมกระทำความผิดในครั้งดังกล่าวด้วย แต่พนักงานสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ไม่ทำการสอบสวนโดยเห็นว่านาย ค. ไม่ได้ร่วมในการกระทำความผิด และพนักงานอัยการได้มีคำสั่งฟ้องจำเลยเพียงคนเดียว ผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำในเรื่องนี้ต่อพนักงานคุมประพฤติซึ่งรับว่าจะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในรายงานการสืบเสาะและพินิจดังกล่าวต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนาย ค. อยู่ด้วย จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ว่าตรงกันหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสืบเสาะและพินิจซึ่งอยู่ในสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๗๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๕๙/๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เจ้าพนักงานคุมประพฤติเป็นผู้จัดทำตามคำสั่งของศาลแขวงดุสิต เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาพิพากษาคดี คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาเบื้องต้นว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

และ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ในกรณีนี้ฟังได้ว่า ศาลแขวงดุสิตได้พิจารณาพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๗๓/๒๕๕๘ เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๕๙/๒๕๕๙ และ ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงดุสิต รายงานการสืบเสาะและพินิจจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลแขวงดุสิต คณะกรรมการฯ จึงมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า รายงานการสืบเสาะและพินิจที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกรมคุมประพฤติ ซึ่งกรมคุมประพฤติได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย สค. ที่ ๖๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ยกอุทธรณ์ โดยวินิจฉัยว่า “...รายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยก่อนคำพิพากษาของจำเลยนั้น มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ครอบครัว การศึกษา การประกอบอาชีพ นิสัยความประพฤติ ประวัติการกระทำความผิด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้รายงานการสืบเสาะและพินิจยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานบุคคลอื่น ๆ หากเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการเปิดเผยยังเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร และผู้ที่ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นด้วย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ...” ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อศาลแขวงดุสิต ซึ่งศาลแขวงดุสิตได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นเรื่องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้หน่วยงานของรัฐที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีใช้หน่วยงานของรัฐแห่งเดียวกัน แต่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเรื่องเดียวกันฉบับเดียวกัน และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้เคยพิจารณาและมีคำวินิจฉัยในกรณีที่กรมคุมประพฤติมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัย สค. ที่ ๖๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลแขวงดุสิตของผู้อุทธรณ์ในกรณีการขอ

ข้อมูลข่าวสารเรื่องเดียวกันฉบับเดียวกัน จึงเป็นการอุทธรณ์ซ้ำกับการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกรมคุมประพฤติที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา และจำหน่ายอุทธรณ์เรื่องนี้
ออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาระบบรถไฟฟ้าทางคู่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย -
เชียงใหม่ จากเว็บไซต์ของโครงการฯ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๕๕๒ ลง
วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เป็นการขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
จึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์
มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศึกษาความ
เหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จากเว็บไซต์โครงการฯ แต่สำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้มีหนังสือ ที่ คค
๐๘๐๑.๒/๓๙๒๕ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. กรณีผู้อุทธรณ์ขอสำเนาหน้า weblink ของโครงการศึกษาความเหมาะสมและ
ออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก weblink ๕ รายการ

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.ph>

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminarupdategroup3.pdf>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยได้แจ้งว่าได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา จึงทำให้ข้อมูลรายละเอียดใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ไม่ตรงกับใน weblink ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และทำให้ใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/file/seminarupdategroup3.pdf> ไม่มีในเว็บไซต์โครงการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคือ weblink จำนวน ๕ weblink จากเว็บไซต์ของโครงการฯ ที่ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแจ้งว่า weblink ดังกล่าว ไม่มีในเว็บไซต์โครงการฯ แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เกี่ยวกับการ
ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - มีหนังสือที่ สท ๗๑๖๐๑/-
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู่ ขอให้นายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลม่วงหมู่มีหนังสือถึงนายอำเภอเมืองสิงห์บุรีเพื่อขอเอกสารและหลักฐานการประท้วงขับไล่
ตนเอง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู่มีหนังสือ ที่ สท ๗๑๖๐๑/๖๓๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี ขอเอกสารสื่อดิจิทัล และพยานอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนดังกล่าวทั้งหมด

อำเภอเมืองสิงห์บุรีมีหนังสือ ที่ สท ๐๐๒๓.๖/๑๙๓๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า นายอำเภอเมืองสิงห์บุรี
ในฐานะที่มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๙๐ แห่ง
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๕๒ แม้จะได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ร้องเรียนมาแล้ว แต่ก็ยังพิจารณาดำเนินการตามอำนาจ
หน้าที่ตามกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการ
ตรวจสอบ หรืออาจนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด นายอำเภอเมืองสิงห์บุรีในฐานะ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีคำสั่งไม่เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่มีหนังสือ ที่ สท ๗๑๖๐๑/๘๙๐ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - ถูกผู้นำหมู่บ้านและประชาชนตำบลม่วงหมี่ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่มีหนังสือถึงนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี ขอเอกสารสื่อดิจิทัล และพยานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนดังกล่าวทั้งหมด แต่อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สท ๐๐๒๓.๖/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า อำเภอเมืองสิงห์บุรีได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้นำหมู่บ้านและประชาชนตำบลม่วงหมี่ ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ว่าเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้มาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง - ทำให้ตำบลม่วงหมี่ต้องตกอยู่ในสภาพย่ำแย่ลงไปกว่าเดิม แตกแยก ไร้ความสามัคคีปรองดอง เมื่ออำเภอเมืองสิงห์บุรีได้รับหนังสือจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่ ขอเอกสารและหลักฐานการร้องเรียนพนักงานส่วนตำบลได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบ หรืออาจนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่า หนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวลงนามโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่ ไม่ใช่ผู้อุทธรณ์ และต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นายอำเภอเมืองสิงห์บุรีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เนื่องจากการอุทธรณ์ดังกล่าวมิใช่อำนาจของนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี จึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวและรายงานให้จังหวัดเพื่อพิจารณา ซึ่งจังหวัดสิงห์บุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่เป็นผู้ลงนามในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมี่ เมื่อนายอำเภอเมืองสิงห์บุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบ หรืออาจนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู่มองไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของนายอำเภอเมืองสิงห์บุรีดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู้อาจอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นได้ ตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นต่อนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี จึงเป็นการอุทธรณ์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้อำเภอเมืองสิงห์บุรีแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ถูกต้องครบถ้วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีข้อพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู้ออกข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนตน เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า การใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องเฉพาะตัวที่แม้อาจมอบหมายแทนกันได้ แต่การใช้สิทธิดังกล่าวต้องไม่กระทำในฐานะหน่วยงานของรัฐ กรณีนี้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมู่มีหนังสือ ที่ สห ๗๑๖๐๑/- ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร และมีหนังสือ ที่ สห ๗๑๖๐๑/๘๙๐ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นการกระทำในฐานะหน่วยงานของรัฐ กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมูเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธินี้แก่หน่วยงานของรัฐ การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้นย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็น - มิได้ขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในนามของตนเอง และการดำเนินการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงหมูเป็นการดำเนินการในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่รับเรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบ
รถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ จาก webling จำนวน ๔ รายการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีแบบคำขอลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหน้า webpage ของโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ จาก webling จำนวน ๔ รายการ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๙๐๖.๒/๒๖๔๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเป็นการขอบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารหน้า webpage ของโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ จาก webling จำนวน ๔ รายการ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้มีหนังสือ ที่ คค

๐๘๐๓.๒/๔๐๒๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสม และออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ จาก weblink จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

จึง ทำให้ ข้อมูลใน weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> (ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐) ไม่ตรงกันกับ weblink <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php> (ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐) ที่ผู้อุทธรณ์แนบมาพร้อมกับแบบคำขอ ข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ weblink จำนวน ๔ weblink ดังกล่าวสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร แจ้งว่าจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์ โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาทำให้ข้อมูลใน weblink ดังกล่าว ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจ การพิจารณาของคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนารายละเอียดผลคะแนนสอบคัดเลือกของผู้อุทธรณ์ ทั้งในภาค ก ประเมินผลการปฏิบัติงาน และภาค ข ความเหมาะสมกับตำแหน่ง สัมภาษณ์

รายการที่ ๒ สำเนารายละเอียดผลคะแนนการสอบคัดเลือกของผู้สมัครสอบคัดเลือกทุกคน ทั้งในภาค ก ประเมินผลการปฏิบัติงาน และภาค ข ความเหมาะสมกับตำแหน่ง สัมภาษณ์

รายการที่ ๓ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบคัดเลือกผู้อำนวยการสถานศึกษาฯ ภาค ก

รายการที่ ๔ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสัมภาษณ์ ภาค ข

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๔๘๖๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการคัดถ่ายสำเนาเอกสารได้จำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ ผลคะแนนสอบคัดเลือกของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๓ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบคัดเลือกผู้อำนวยการสถานศึกษาฯ ภาค ก และรายการที่ ๔ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข) แต่ปฏิเสธการให้ข้อมูลรายการที่ ๒ สำเนารายละเอียดผลคะแนนการสอบคัดเลือกของผู้สมัครในกลุ่มประสบการณ์ทุกคน เนื่องจากการเปิดเผย

ผลคะแนนของผู้อื่น โดยที่ผู้อื่นนั้นมิได้ยินยอมด้วยนั้น ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีประกาศ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยกเว้นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เฉพาะจังหวัดยะลานคราธิวาส ปัตตานีและ ๔ อำเภอในจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอเทพา และอำเภอนาทวี) โดยตำแหน่งที่เปิดรับสมัครมี ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘ อัตรา และกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๓๖ อัตรา โดยผู้อุทธรณ์ได้สมัครคัดเลือกในกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งกระบวนการและขั้นตอนในการคัดเลือกของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้น ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ จำนวน ๒ คณะ ได้แก่ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด องค์ประกอบการประเมิน และคะแนนการประเมินในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๔๔๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข) ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต่อมา อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกการขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือก เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ กลุ่มประสบการณ์จำนวน ๔๕๐ คน ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีรายชื่ออยู่ในลำดับที่ ๑๒๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการให้คะแนนโดยเฉพาะในข้อ ๑๓ ว่าด้วยเรื่องผลงานที่ภาคภูมิใจ นำสู่แนวทางพัฒนางาน ซึ่งมีคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน พบว่า ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก

บางท่านมีวุฒิการศึกษาถึงระดับปริญญาเอก และได้นำผลงานระดับชาติ หรือผลงานระดับนานาชาติของตนเองมาเขียนรายงานแนวทางการพัฒนางาน แต่กลับได้คะแนนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง หรือได้เกินกึ่งหนึ่งเพียงเล็กน้อย ประกอบกับคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด องค์ประกอบการประเมิน และคะแนนประเมินในการคัดเลือกฯ เห็นว่าในคำสั่งดังกล่าวนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิถึง ๙ คน มีผู้อำนวยการสถานศึกษาเพียงคนเดียว และมีข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอีก ๔ คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีวศึกษาย่อมไม่เข้าใจบริบทของความเป็นอาชีวศึกษา ครูผู้สอน ย่อมมีโอกาสเข้าใจบริบทของการบริหารสถานศึกษาอย่างเพียงพอ ด้วยความไม่เข้าใจในบริบทแห่งความเป็นอาชีวศึกษาดังกล่าว จึงมีเหตุอันเชื่อได้ว่านำมาซึ่งการให้คะแนนที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบธรรม ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานในการคัดค้านโต้แย้ง ประกาศ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง รายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก การขึ้นบัญชี การยกเลิกบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือก เพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ สำเนารายละเอียดผลคะแนนสอบคัดเลือกของผู้สมัคร ทั้งในภาค ก และภาค ข รายการที่ ๒ สำเนารายละเอียดผลคะแนนการสอบคัดเลือกของผู้สมัครสอบคัดเลือกทุกคน ทั้งในภาค ก และภาค ข รายการที่ ๓ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบคัดเลือกผู้อำนวยการสถานศึกษาฯ ภาค ก และรายการที่ ๔ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสัมภาษณ์ ภาค ข สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาเอกสารได้จำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ส่วนรายการที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากการเปิดเผยผลคะแนนของผู้อื่น โดยที่ผู้อื่นนั้นมิได้ยินยอมด้วยนั้น ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๘๙๒๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา

ของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปความได้ว่า กรณีผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้น เป็นกรณีเดียวกันกับที่ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องคดีเกี่ยวกับผลการสอบคัดเลือกผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามคดีหมายเลขดำ ที่ อท.๕๑/๒๕๕๙ คดีหมายเลขดำ ที่ อท.๖๑/๒๕๕๙ และคดีหมายเลขดำ ที่ อท.๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ซึ่งในการดำเนินคดี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลการคัดเลือกบุคคลเพื่อให้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้แก่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ตามหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีอาญา) และผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์จัดส่งสำเนาผลคะแนนการคัดเลือกของผู้สมัครในกลุ่มประสบการณ์ทุกราย ตามหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๘๙๒๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนารายละเอียดผลคะแนนการสอบคัดเลือกของผู้สมัครสอบคัดเลือกทุกคน ทั้งในภาค ก ประเมินผลการปฏิบัติงาน และภาค ข ความเหมาะสมกับตำแหน่ง สัมภาษณ์ ข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์จัดส่งสำเนาผลคะแนนการคัดเลือกของผู้สมัครในกลุ่มประสบการณ์ทุกราย ตามหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๘๙๒๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แล้ว ดังนั้น เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องและจำหน่ายอุทธรณ์เรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เกี่ยวกับหนังสือของบริษัทที่ปรึกษาโครงการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหน้า web page ของโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเป็นการขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจึงไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหน้า web page ของโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ จาก weblink ดังนี้

- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/index.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/about.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/new.php>
- <http://www.denchai-chiangmai-doubletrack.com/contact.php>

๑. เนื่องจากเป็นการขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร จึงได้พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นผู้จัดทำและดูแลเว็บไซต์ของโครงการฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารกับประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลโครงการฯ ซึ่งจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาจึงทำให้ข้อมูลรายละเอียดใน weblink ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ weblink จำนวน ๔ weblink ดังกล่าวสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร แจ้งว่าจะมีการปรับปรุงเว็บไซต์โครงการฯ ให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลาทำให้ข้อมูลใน weblink ดังกล่าว ไม่ตรงกันกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจ การพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็น - ลูกลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ประกอบด้วย

๑. สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด
๒. เอกสารบันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายผู้กล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดทุกคนที่ให้ปากคำหรือถ้อยคำ ซึ่งปรากฏทั้งในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง
๓. เอกสารการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน เพื่อจัดทำบันทึกชี้แจงข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตาม (สว.๓)
๔. เอกสารการประชุมปรึกษาพิจารณาลงมติของคณะกรรมการสอบสวน เพื่อจัดทำรายงานการสอบสวน (สว.๖) ประกอบด้วย การใช้ดุลยพินิจในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวงที่มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด และข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง วินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด
๕. รายงานการสอบสวน (สว.๖) ของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด
๖. สรรพเอกสารและพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๕/๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวน ส่วนเอกสารอื่น ๆ ไม่เปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าการดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุด ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๘๕/๑๒๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสรรพเอกสารและพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ที่ ศธ ๐๔๐๘๕/๑๐๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ และผู้อุทธรณ์ได้ลงลายมือชื่อรับเอกสารแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อหน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่อง ตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๖๐
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวันและเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง -
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึง
ผู้อำนวยการ - ขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ XX XXX พ.ศ.
XXXX เป็นไม่มีวันที่และไม่มีเดือนเกิด พ.ศ. XXXX - ได้จัดส่งคำขอพร้อมพยานหลักฐานไปยัง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๔๒/๕๕๐๕
ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๔๒/๕๗๑๘ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอเรื่องการขอแก้ไขวัน และเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์
เพื่อให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/
๒๐๙๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต ๑๒ ปฏิเสธการแก้ไขวันและเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า
ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่นำมาประกอบการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดแล้ว พบว่าไม่ถูกต้อง
ตรงกัน (ทะเบียนราษฎร หลักฐานการศึกษา และบัตร/ทะเบียนลูกจ้างประจำ) และตามบันทึก
ข้อความ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่องบันทึกชี้แจงข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ทะเบียน

ราษฎร ระบุว่าเกิด พ.ศ. XXXX แต่ผู้อุทธรณ์ระบุในทะเบียนประวัติเป็นเกิดวันที่ XX XXX พ.ศ. XXXX ซึ่งเป็นการเข้าใจผิด กรณีที่ไม่มีวัน เดือน ตามกฎหมายให้ระบุเป็นวันที่ ๑ เดือน มกราคม ของปี พ.ศ. ที่เกิดนั้น (พ.ศ. XXXX) ซึ่งความเป็นจริงต้องเกยอายุราชการในปี พ.ศ. XXXX เอกสารหลักฐานต่างๆ ที่นำมาประกอบการพิจารณานั้นถือว่าเป็นผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว ตามนัยข้อ ๑๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ หากประสงค์จะขอแก้ไขให้ดำเนินการตามนัยข้อ ๑๒ ในกรณีที่ ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร ของราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไป ตามนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวันและเดือนเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่แก้ไขวันและเดือนเกิด คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ ผู้แทน กรมบัญชีกลาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง ช่างปูน โรงเรียนงหราพิชากร ขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ XX XXX พ.ศ. XXXX เป็นไม่มีวันที่และไม่มีเดือนเกิด พ.ศ. XXXX เพื่อให้ตรงกับทะเบียนราษฎร แต่ สพฐ. ไม่แก้ไขให้เนื่องจากถือว่าเป็นผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อน เพราะต้องการ นำเงินไปดำรงชีพ และรักษาภริยาที่ป่วย โดยผู้อุทธรณ์เพิ่งรู้ว่าตนมีรายชื่อเป็นผู้พ้นจากราชการ เนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. XXXX เมื่อได้พาภริยาไปรักษาตัวที่ โรงพยาบาลแต่ไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลโดยการจ่ายตรงได้ จึงได้สอบถามไปยังสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ ตรวจสอบแล้ว พบว่า กรมบัญชีกลางได้ตัดการจ่ายเงินเดือน และการรักษาพยาบาลโดยการจ่ายตรงของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเหตุแห่งการเกยอายุราชการ

ผู้แทน สพฐ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาถ้อยคำร้องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติไม่รับพิจารณากรณีของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากได้ยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดภายหลังจากจากเกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจของ สพฐ. ตามที่กรมบัญชีกลางมอบอำนาจไว้ในการยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น จึงได้ให้คำแนะนำผู้อุทธรณ์ให้ไปยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ระบุในบัตรประจำตัวประชาชนระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. XXXX แต่ข้อมูลประวัติการรับราชการของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ - คือ บัตรลูกจ้างประจำรายชื่อระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ XX XXX พ.ศ. XXXX ซึ่งต้องเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โรงเรียนจึงไม่ได้ประกาศและแจ้งเวียนเรื่องการเกษียณอายุราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นคำขอเพื่อเลือกที่จะรับบำเหน็จหรือบำนาญภายหลังเกษียณอายุราชการต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒ จึงยังมิได้มีการแจ้งเรื่องการเกษียณอายุราชการของผู้อุทธรณ์ให้กรมบัญชีกลางทราบ

ผู้แทนกรมบัญชีกลางชี้แจงสรุปความได้ว่า ฐานข้อมูลคำรักษาพยาบาลจะยึดตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ซึ่งใช้ระบบอัตโนมัติในการตรวจสอบ ในกรณีของผู้อุทธรณ์พบว่า ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. XXXX โดยไม่มีวัน และเดือนเกิด ซึ่งระบบการเบิกเงินคำรักษาพยาบาลจะถูกป้อนข้อมูลว่าในกรณีที่ไม่ทราบวัน และเดือนเกิด แต่ทราบแต่ปี พ.ศ. เกิด ให้ถือว่าเกิดวันที่ ๑ มกราคมของปี พ.ศ. ที่ระบุไว้ โดยในกรณีของผู้อุทธรณ์ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. XXXX หากยึดตามนี้ผู้อุทธรณ์จะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น ระบบจะตัดการจ่ายเงินคำรักษาพยาบาลโดยใช้สิทธิจ่ายตรงตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป จึงเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถจ่ายเงินคำรักษาพยาบาลของภริยาโดยวิธีการจ่ายตรงได้ การจะพิจารณาว่าข้าราชการคนใดเกษียณอายุราชการ กรมบัญชีกลางจะพิจารณาจากทะเบียนประวัติบัตรตามที่ปรากฏในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ และหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอแก้ไขวัน เดือน และปีเกิด จะต้องใช้หลักฐานดังต่อไปนี้ ๑. หลักฐานทางการศึกษา ๒. หลักฐานทางทะเบียนราษฎร และ ๓. หลักฐานทางทหาร หากหลักฐานทั้งสาม

ตรงกัน จึงจะสามารถแก้ไขให้ได้ แต่ในขณะนี้หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไข ข้อมูลที่ระบุในบัตร ลูกจ้างประจำรายชื่อจะมีผลให้ผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ โดย ในเรื่องนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจมีความสับสนเพราะมีความขัดแย้งกันระหว่างฐานข้อมูลในบัตร ลูกจ้างประจำรายชื่อ และฐานข้อมูลค่ารักษาพยาบาล ซึ่งฐานข้อมูลค่ารักษาพยาบาลมีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมค่ารักษาพยาบาลโดยวิธีการจ่ายตรง การเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลโดยวิธีการจ่ายตรง ต้องใช้หลักฐานคือ บัตรประจำตัวประชาชน ไม่ได้ใช้ฐานข้อมูลในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ - ซึ่งเป็น โรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ทำงานอยู่ น่าจะสืบว่าควรยึดถือหลักฐานจากฐานข้อมูลในบัตรลูกจ้างประจำ รายชื่อ หรือฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร จึงหารือไปยังหน่วยงานที่ตนสังกัด แต่ไม่ได้หารือไปยัง กรมบัญชีกลาง หากหารือไปยังกรมบัญชีกลาง กรมบัญชีกลางจะยึดฐานข้อมูลในบัตร ลูกจ้างประจำรายชื่อซึ่งเป็นทะเบียนประวัติสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการเป็นสำคัญ ตามหนังสือเวียนกรมบัญชีกลาง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งมีผล ให้ผู้อุทธรณ์ยังคงมีสถานภาพเป็นข้าราชการอยู่ และยังมีสิทธิในค่ารักษาพยาบาลที่สามารถเบิกจ่าย ได้ตามปกติจากหน่วยงานต้นสังกัด แต่ไม่ใช่โดยวิธีการจ่ายตรง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะเบิกค่า รักษาพยาบาลโดยวิธีการจ่ายตรงต้องไปแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด สำหรับเงินค่าจ้างที่มีการงดจ่ายให้ ผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ต้องจ่ายคืนให้ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดหากผู้อุทธรณ์ยังไปปฏิบัติราชการ สำหรับการจ่ายเงินบำเหน็จ เงินบำนาญ แม้ฐานข้อมูลในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ หรือ ก.พ. ๗ จะไม่ ตรงกับทะเบียนราษฎร แต่กรมบัญชีกลางจะยึดฐานข้อมูลในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ หรือทะเบียน ประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) เป็นสำคัญเช่นเดียวกับเรื่องการเกษียณอายุราชการ เว้นแต่ มีการแก้ไข ข้อมูลวัน เดือน ปีเกิด

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการฯ แจ้งว่า กรมบัญชีกลางได้อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียบร้อย แล้ว และผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอลอนเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอลอนคำอุทธรณ์ จึงไม่มี ประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วย

อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้ และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

สาขาการแพทย์ และสาธารณสุข

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรเกี่ยวกับสรุปผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้เข้ารับการประเมินทางจิตวิทยา และจิตเวชตามที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือส่งตัวไปเพื่อรับการประเมิน ดังกล่าวที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา กรมสุขภาพจิต ผู้อุทธรณ์จึงมีบันทึก ฝน/พิเศษ ๒๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสรุปผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยาจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีข้อสั่งการท้ายบันทึก ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากเป็นเอกสารทางการแพทย์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกแจ้ง ผลให้ธนาคารทราบและไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) ของพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานวิเคราะห์งานสินเชื่อ ระดับ ๖ ได้เข้ารับการประเมินทางจิตวิทยาและจิต เวชตามที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือส่งตัวไปเพื่อรับการประเมิน ดังกล่าวที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา กรมสุขภาพจิต โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าสถาบันจิต

เวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา ได้ส่งผลสรุปการตรวจดังกล่าวให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรแล้วตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการขอทราบผลการตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเป็นเอกสารทางการแพทย์ ซึ่งบุคคลภายนอกแจ้งผลให้ธนาคารทราบและไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการอุทธรณ์ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และครบองค์ประกอบของการอุทธรณ์ จึงอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีหนังสือ ลับ ที่ ฝทน./๑๘๗๐๖ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงว่า การที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เห็นว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้แทนสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา ชี้แจงสรุปความได้ว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้มีหนังสือ ที่ ฝทน/๑๒๓๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา ส่งตัวผู้อุทธรณ์มาเพื่อดำเนินการตรวจประเมินสุขภาพจิตของผู้อุทธรณ์ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยาได้ดำเนินการตรวจทางจิตวิทยา ตรวจสภาพจิตของผู้อุทธรณ์ และได้นำเข้าที่ประชุมปรึกษาโรคในที่ประชุมแพทย์แล้ว ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีภาวะเครียดวิตกกังวลจากการทำงาน ประกอบกับลักษณะบุคลิกบางประการ จึงส่งผลต่อการแสดงออกด้านอารมณ์และพฤติกรรมในที่ทำงาน โดยไม่ต้องให้การรักษาด้วยยาทางจิตเวชแต่อย่างใด จึงได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๐๙.๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชของผู้อุทธรณ์ให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรทราบ และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าหากผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกับสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา ย่อมสามารถให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้เนื่องจากผู้ขอเป็นเจ้าของข้อมูลของตนเอง

ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชี้แจงสรุปความได้ว่า การที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารผู้อุทธรณ์เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยาส่งให้กับ

ธนาการ เป็นเอกสารทางการแพทย์ ซึ่งบุคคลภายนอกแจ้งผลให้ธนาการทราบและไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล อีกทั้งเป็นการส่งตัวไปตรวจเฉพาะกรณีโดยสาเหตุที่ได้ส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปตรวจประเมินทางจิตวิทยาเนื่องจากพบว่าผู้อุทธรณ์มีสภาวะเครียดและผู้อุทธรณ์เคยไปตรวจมาแล้ว ๒-๓ โรงพยาบาล ประกอบกับผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์กับทางธนาการฯ ขอให้ส่งตัวไปตรวจประเมินทางจิตวิทยา ธนาการฯ จึงได้ทำหนังสือส่งตัวไปตรวจที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา และหลังจากทราบผลการตรวจจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาทางธนาการฯ ไม่ได้นำไปบันทึกลงในประวัติบุคคลของผู้อุทธรณ์ และจนถึงปัจจุบันยังไม่ได้มีการนำผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยามาให้คุณให้โทษแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด และผู้อุทธรณ์ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ผู้อุทธรณ์ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานกลุ่มงบประมาณภาครัฐรับผิดชอบเกี่ยวกับการสรุปตัวเลขโครงการรับจำนำข้าว ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเนื่องจากศาลฎีกาได้ขอตัวเลขสรุปโครงการรับจำนำข้าวมาที่ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยนาย ข. เป็นตัวแทนธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการชี้แจงต่อศาลฎีกา ซึ่งผู้อุทธรณ์คัดค้านตัวเลขทั้งหมด ต่อมาธนาการฯ กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีปัญหาด้านสภาวะจิต และถูกย้ายมาทำงานที่กลุ่มอัตราเพื่อการบริหาร ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (ฝทน.) กว่า ๒ ปีแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยเข้ารับการตรวจ ต่อมาธนาการฯ มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ลาออกก่อนเกษียณอายุราชการ ๑ ฉบับ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวเนื่องจากปัจจุบันอายุเพียง ๓๐ ปี การที่ผู้อุทธรณ์ไปตรวจประเมินทางจิตวิทยาเป็นกรณีที่ธนาการฯ ส่งตัวไปตรวจ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้สมัครใจเข้ารับการตรวจ แต่หากผู้อุทธรณ์ไม่ไปตรวจ ธนาการฯ จะไล่ออก เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องเข้าร่วมโครงการเสริมศักยภาพ กล่าวคือเป็นโครงการรักษาอาการทางจิตและมีหลักเกณฑ์การประเมินคือ ๕๐ : ๕๐ โดย ๕๐ คะแนนเป็นการไปพบแพทย์เพื่อประเมินทางจิตวิทยา จึงเป็นการถูกบังคับให้ต้องไปตรวจ ซึ่งธนาการฯ มีหนังสือให้ผู้อุทธรณ์แสดงความยินยอมดังกล่าวด้วย โดยธนาการฯ ได้แจ้งผลการตรวจให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนที่ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจะได้รับแจ้งผลการตรวจจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา

ผู้อุทธรณ์ได้ตอบคำถามของคณะกรรมการว่า การที่ผู้อุทธรณ์ไม่ไปขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา เนื่องจากการตรวจประเมินทางจิตวิทยาของผู้อุทธรณ์เป็นลักษณะที่ต้องเข้าที่ประชุมปรึกษาโรคในที่ประชุมแพทย์ซึ่งมีขั้นตอนที่ยุ่งยากกว่าจึงมาขอข้อมูลดังกล่าวจากธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สรุปผลการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชของ
ผู้อุทธรณ์ที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาแจ้งผลให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรทราบ ตามหนังสือสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ที่ สธ ๐๘๐๙.๒/๐๐๓ ลงวันที่
๙ มกราคม ๒๕๖๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ ย่อมมีสิทธิที่
จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตน หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น
จะต้องให้บุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น
ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์
ขอข้อมูลการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชของผู้อุทธรณ์เอง จึงย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน
ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
เปิดเผยสรุปผลการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวช ตามหนังสือสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จ
เจ้าพระยา ที่ สธ ๐๘๐๙.๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์ฯ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท โนวา โลฟี่ ซายน์ จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท โนวา โลฟี่ ซายน์ จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. และนางสาว ข. กรรมการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงหัวหน้าพัสดุ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ขอข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องโครมาโทกราฟชนิดของเหลวความดันสูงพร้อมแมสสเปกโตรมิเตอร์ ชนิดความละเอียดสูง (LC-QTOF Mass Spectrometer) จำนวน ๑ เครื่อง โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๕/๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๖๐๑.๐๖/๒๒๖๗ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. ประกาศการประกวดราคาซื้อ พร้อมเอกสารประกอบราคาซื้อ
๒. ขอบเขตงาน (ข้อกำหนดรายละเอียด)
๓. ผู้เข้าร่วมประกวดราคากี่ราย ผู้เสนอราคากี่ราย (บัญชีรายชื่อผู้ขอรับเอกสาร และผู้ยื่นเอกสารจากระบบ)
๔. เอกสารต่างๆ ที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นประกอบการเสนอราคา โดยเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติ ข้อเสนอทางเทคนิครายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะราย

๕. การร้องเรียนการประกวดราคา

๖. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการขอเบี่ยงเบน (รายงานการทำข้อกำหนดรายละเอียด)

๗. คำสั่งอธิบดี (ประกาศยกเลิกประกวดราคา)

สำหรับข้อมูลที่ปฏิเสธการเปิดเผย คือ

๑. ผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการพิจารณา โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผ่านคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเหตุผลที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้มีประกาศประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน ๑ รายการ ได้แก่ เครื่องโครมาโทกราฟีชนิดของเหลวความดันสูงพร้อมแมสสเปกโตรมิเตอร์ ชนิดความละเอียดสูง (LC-QTOF Mass Spectrometer) จำนวน ๑ เครื่อง ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) และเอกสารประกวดราคาซื้อด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ โดยกำหนดให้ผู้สนใจยื่นข้อเสนอและเสนอราคาทางระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาดังกล่าวด้วย ต่อมากรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๖๐๑.๐๘/๒๐๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งยกเลิกการจัดซื้อดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์เสนอรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะถูกต้องตามข้อกำหนดเพียงรายเดียว

ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการพิจารณาของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ซึ่งต่อมากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๖๐๑.๐๘/๙๗๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e-market) และด้วยวิธีประกวดราคา

อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bidding : e-bidding) ข้อ ๓๘ จึงไม่จำเป็นต้องเพิกถอนผลการประกวดราคาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยในการประกวดราคาครั้งนี้ จึงได้ยื่นขอข้อมูลไปยังกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อนำไปตรวจสอบ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้บางส่วน โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลในส่วนผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา การร้องเรียนที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการตรวจสอบ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการกำหนดขอบเขตของงาน ผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาที่เปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาเดิมและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ยังไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งมายังคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุข คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบเรื่องอุทธรณ์นี้แล้ว เห็นว่าสามารถรับไว้พิจารณาได้ จึงเชิญผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจง โดยผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องโครมาโทกราฟีชนิดของเหลวความดันสูงพร้อมแมสสเปกโตรมิเตอร์ ชนิดความละเอียดสูง (LC-QTOF Mass Spectrometer) จำนวน ๑ เครื่อง โดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนใหญ่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เว้นแต่ ผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา และข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการพิจารณา โดยในเบื้องต้นกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มีความเห็นว่า ผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการพิจารณาเป็นเอกสารลับ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในขณะนี้การประกวดราคาได้เสร็จสิ้นแล้ว ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จึงเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ โดยผู้อุทธรณ์ได้ขอเลื่อนการเข้าชี้แจง คณะกรรมการฯ จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงอีกครั้งในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เข้าชี้แจงในวันดังกล่าว คณะกรรมการฯ เห็นว่า คำขอของผู้อุทธรณ์มีความชัดเจนเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ จึงไม่จำเป็นต้องให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงอีกครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ คือ ผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา

อิเล็กทรอนิกส์จัดซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องโครมาโทกราฟชนิดของเหลวความดันสูง พร้อมแมสสเปกโตรมิเตอร์ ชนิดความละเอียดสูง (LC-QTOF Mass Spectrometer) จำนวน ๑ เครื่อง และข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการพิจารณา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ ซึ่งกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ดำเนินการประกวดราคาในครั้งนี้อย่างเรียบร้อยแล้ว โดยให้ยกเลิกการประกวดราคา การเปิดเผยข้อมูลจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ข้อมูลผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตาม มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพร้อมผลการพิจารณานั้น เป็นข้อมูลตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ประกาศกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามข้อ ๑ (๘) ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผย และสามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการพิจารณายกเลิกการประกวดราคาของ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงวินิจฉัยให้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เปิดเผยผลการพิจารณาการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์จัดซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องโครมาโทกราฟชนิดของเหลวความดันสูงพร้อมแมสสเปกโตรมิเตอร์ ชนิดความละเอียดสูง (LC-QTOF Mass Spectrometer) จำนวน ๑ เครื่อง และข้อมูลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์ฯ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

**สาขาเศรษฐกิจ
และการคลังของประเทศไทย**

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ คศ ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับรายงานการประชุม
คณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑ ของปี ๒๕๕๙ (ฉบับเต็ม) ที่ผ่านการรับรอง
รายงานการประชุมแล้ว

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึง
ธนาคารแห่งประเทศไทย ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑ ของปี
๒๕๕๙ (ฉบับเต็ม) ที่ผ่านการรับรองรายงานการประชุมแล้ว

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้แจ้งการตอบกลับทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงผู้
อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อความ
มั่นคงในทางเศรษฐกิจ หรือการคลังของประเทศ และอาจเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย
จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการ
คลังของประเทศ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เป็นการขอข้อมูลในฐานะประชาชนทั่วไป และได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐
มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งขอถอนเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๕๙ (ฉบับเต็ม) ที่ผ่าน
การรับรองรายงานการประชุมแล้ว เนื่องจากหมดความจำเป็นในการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธปท.ผบร.
(๑๒) ๑๐๗๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จัดส่งข้อมูลตามอุทธรณ์ และชี้แจงว่า เอกสาร
ดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการ ธปท. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการและการดำเนินการ

ของ ธปท. ให้บรรลุวัตถุประสงค์ภารกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลางเพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน และเสถียรภาพสถาบันการเงินและระบบการชำระเงิน ตามมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวเข้าลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ธปท. จึงไม่เปิดเผยเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับการจัดจ้างซ่อม
ตัวถัง

เรื่องการจัดผักตบชวาพร้อมอุปกรณ์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก จำกัด โดยนางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ ECO L๖๐๐๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงกรมโยธาธิการและผังเมือง ขอคัดสำเนาเอกสารเฉพาะในส่วนรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและแบบแปลนเรือของผู้เสนอราคารายอื่นทุกราย

กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๒๑๗๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เพื่อปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e-market) และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bidding : e-bidding) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อ ๓๗ (๓) จึงไม่สามารถดำเนินการจัดส่งสำเนาข้อมูลเอกสารการเสนอราคาของผู้เสนอราคารายอื่นให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และมีหนังสือที่ ECO L ๖๐๐๓๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ชี้แจง สรุปความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงกรมโยธาธิการและผังเมืองขอเอกสารการเสนอราคาเฉพาะในส่วนรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและแบบแปลนเรือของผู้เสนอราคารายอื่นทุกรายในการประกวดราคาครั้งแรกที่ได้มีการยกเลิกการประกวดราคา ต่อมากรมโยธาธิการและผังเมืองได้จัดประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ครั้งใหม่ ซึ่งบริษัท อิตาลีไทย มารีน จำกัด ได้รับการคัดเลือกและได้ทำสัญญากับกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นที่ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากจะนำมาใช้ตรวจสอบว่าบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกได้ละเมิดลิขสิทธิ์นำแบบแปลนเรือของผู้อุทธรณ์ไปใช้ประกอบในการเสนอราคาโดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่

แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารในการประกวดราคาครั้งแรกไม่ได้ขอข้อมูลข่าวสารการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ครั้งที่สอง ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะถอนการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับการจัดจ้างซ่อมตัวถังเรือกำจัดผักตบชวาพร้อมอุปกรณ์ดังกล่าว

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงว่า กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๑๔๓๙๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๐๓.๔/๑๔๓๙๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ และชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ สรุปความว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองได้พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมศุลกากรเกี่ยวกับข้อมูลการนำเข้าและส่งออก
ผลิตภัณฑ์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ก. ประธานบริษัท ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ขอให้ลบข้อมูลการนำเข้าและส่งออก ผลิตภัณฑ์ของบริษัท ในเว็บไซต์ของกรมศุลกากร ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ผลิตเส้นใย Meta – Aramid รายแรกและรายเดียว ของประเทศไทย การที่กรมศุลกากรนำข้อมูลการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ ขึ้นเว็บไซต์ของหน่วยงาน แม้จะมีได้แจ้งว่าเป็นข้อมูลของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ แต่บุคคลในแวดวงธุรกิจ ดังกล่าวย่อมทราบว่าเป็นข้อมูลของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ทำให้เกิดความเสียเปรียบในการแข่งขันทาง การค้าในตลาดต่างประเทศและการแทรกแซงราคาได้ จึงขอให้ลบข้อมูลดังกล่าวออกจากเว็บไซต์

กรมศุลกากร มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๕/๑๑๒๐๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลสถิติการนำเข้า – ส่งออก ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์กรมศุลกากร เป็นข้อมูล ที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ผลิตเส้นใย Meta-Aramid รายแรกและรายเดียวในประเทศไทย ดังนั้น ข้อมูลการ นำเข้า-ส่งออกตามพิกัดของกรมศุลกากรซึ่งปรากฏบนเว็บไซต์ของกรมศุลกากรและเป็นที่เปิดเผยแก่ สาธารณะ สามารถค้นหาข้อมูลโดยบุคคลอื่นทั่วไป แม้จะมีได้ระบุชื่อของบริษัท หากแต่บุคคลทั่วไป สามารถรับรู้และคาดเดาได้ว่าเป็นข้อมูลของบริษัทแต่เพียงรายเดียว ข้อมูลเหล่านี้มีรายละเอียด เกี่ยวกับปริมาณการนำเข้าและส่งออก และจำนวนมูลค่าการส่งออก ทำให้บริษัทคู่แข่งซึ่งเป็นผู้ผลิต

ในต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน และเกาหลีใต้ สามารถรับรู้และคาดเดาต้นทุน ปริมาณการผลิตและราคาขายผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นความลับสูงสุดของบริษัท อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ที่บริษัทคู่แข่งจะทำการแทรกแซงราคาและทุ่มตลาดในประเทศไทย หรือในตลาดต่างประเทศที่เป็นลูกค้าของบริษัท มีผลทำให้บริษัทเสียเปรียบและสูญเสียอำนาจในการต่อรองกับลูกค้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมศุลกากรมาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ และชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ผลิตเส้นใย Meta-Aramid รายแรกและรายเดียวในประเทศไทย ดังนั้น ข้อมูลการนำเข้าและส่งออกตามพิกัดของกรมศุลกากรซึ่งปรากฏบนเว็บไซต์ของกรมศุลกากรจึงเป็นข้อมูลของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์เพียงรายเดียวเท่านั้น ทำให้บริษัทคู่แข่งซึ่งเป็นผู้ผลิตในต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน และเกาหลีใต้ สามารถรับรู้และคาดเดาต้นทุน ปริมาณการผลิตและราคาขายผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ที่บริษัทคู่แข่งจะทำการแทรกแซงราคาและทุ่มตลาดในประเทศไทย หรือในตลาดต่างประเทศที่เป็นลูกค้าของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ มีผลทำให้เสียเปรียบและสูญเสียอำนาจในการต่อรองกับลูกค้า โดยผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว คือ ผู้อุทธรณ์สูญเสียโอกาสทางธุรกิจ การเสนอราคาและการแข่งขันราคาในประเทศจีน เนื่องจากบริษัทคู่แข่งรับรู้ระดับราคาขายของบริษัทฯ ในประเทศจีน นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อลูกค้าของบริษัท เนื่องจากผู้ซื้อสินค้าของลูกค้าสามารถรับรู้โครงสร้างต้นทุนการผลิต รวมทั้งบริษัทผู้ผลิตวัตถุดิบให้กับบริษัทต่าง ๆ สามารถรับรู้ข้อมูลการส่งออกของบริษัทในแต่ละประเทศ ซึ่งมีผลทำให้บริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ เสียเปรียบและสูญเสียกลยุทธ์ในการต่อรองราคากับบริษัทฯ ผู้ผลิตวัตถุดิบ

๒. กรมศุลกากรชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ และชี้แจงตามหนังสือกรมศุลกากร ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๕/๑๔๑๙๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ และด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๕(ส)/๑๓๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ สรุปความได้ดังนี้

๒.๑ จากการที่กรมศุลกากรมีการเผยแพร่ข้อมูลสถิติบนเว็บไซต์ www.customs.go.th โดยแสดงรายละเอียดการนำเข้าและส่งออกสินค้าทุกพิกัดศุลกากร รายประเทศ ปริมาณ และมูลค่าเงินบาท และบริษัท ก. จำกัด ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ลบข้อมูลนำเข้าและส่งออก ผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ในเว็บไซต์กรมศุลกากร รายพิกัดศุลกากร ๕๕๐๓.๑๑.๐๐ ๐๐๐/KGM ซึ่งบริษัทฯ ผูุ้ทธรณ์แจ้งว่าเป็นผู้ผลิตรายเดียวในประเทศไทย จากการตรวจสอบข้อมูลพบว่าสินค้านี้มีผู้นำเข้าหลายราย และมีผู้ส่งออกเพียงรายเดียว จึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากรพิจารณาในคำขอ และมีความเห็นว่าข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกที่เผยแพร่ในเว็บไซต์กรมศุลกากรเป็นข้อมูลที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๒.๒ การกำหนดเลขพิกัดอัตราศุลกากร มีการกำหนดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และมีการจำแนกพิกัดศุลกากรและรหัสสถิติตามหนังสือพิกัดอัตราศุลกากร พร้อมด้วยรหัสสถิติ ประกาศกระทรวงการคลัง กำไรมาตรฐานและอัตราภาษีการค้าแก้ไขถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑ และจากหนังสือพิกัดอัตราศุลกากร พร้อมด้วยรหัสสถิติและสินค้าควบคุม ปรับปรุงถึงกรกฎาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจำแนกรหัสสถิติโดยเริ่มใช้ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

๒.๓ การจัดทำข้อมูลสถิติมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกของสินค้าเป็นรายเดือน รายประเทศ โดยจำแนกตามพิกัดศุลกากร และรหัสสถิติ การเผยแพร่ข้อมูลสถิติบนเว็บไซต์ www.customs.go.th โดยแสดงรายละเอียดสถิติการนำเข้าและส่งออกสินค้าทุกพิกัดศุลกากร เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข้อเท็จจริงของสินค้าที่มีการนำเข้าและส่งออกในเดือนนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้นำข้อมูลไปใช้ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผู้นำเข้าและส่งออกสินค้าที่มีรายเดียวในประเทศไทย

๒.๔ การนำข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์สินค้าพิกัดอัตราศุลกากรมาเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกรมศุลกากรนั้น กรมศุลกากรไม่ได้มีการตรวจสอบว่าข้อมูลสินค้าที่เปิดเผยเป็นของบริษัทฯ ไต แต่ในข้อเท็จจริงอาจจะเป็นไปได้ว่าสินค้าพิกัดอัตราศุลกากรเป็นข้อมูลที่มาจากบริษัทฯ เดียวก็ได้

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของกรมศุลกากรถึงเหตุผลในการไม่รับฟังคำคัดค้านการลบข้อมูลการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ของผู้อุทธรณ์ ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอให้กรมศุลกากรลบข้อมูลการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ รายพิกัดศุลกากร ๕๕๐๓.๑๑.๐๐ ๐๐๐/KGM ของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ในเว็บไซต์ www.customs.go.th ของกรมศุลกากร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์เพียงรายเดียว ทำให้บริษัทคู่แข่งสามารถรับรู้และคาดเดาต้นทุน ปริมาณการผลิตและราคาขายผลิตภัณฑ์ ส่งผลทำให้เสียเปรียบและสูญเสียอำนาจในการต่อรองกับลูกค้าได้

๒. ผู้แทนกรมศุลกากรได้คัดค้านการขอให้ลบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเผยแพร่ข้อมูลการนำเข้าและส่งออกบนเว็บไซต์ของกรมศุลกากรนั้นเป็นการปฏิบัติตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยแสดงรายละเอียดสถิติการนำเข้าและส่งออกสินค้าทุกพิกัดศุลกากรที่มีการนำเข้าและส่งออกสินค้าในเดือนนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้นำข้อมูลไปใช้ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผู้นำเข้าและส่งออกสินค้าที่มีรายเดียวในประเทศไทย

๓. ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเอกสารของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์ในประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้ร้องขอต่อ Central Bureau of Statistics Netherlands (CBS) เพื่อขอให้ CBS ปกปิดข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกสินค้าที่มีผู้ค้าเพียงรายเดียว CBS ได้พิจารณาข้อร้องเรียนและได้มีหนังสือตอบที่จะปกปิดข้อมูลสินค้าการนำเข้าส่งออกสินค้าของบริษัทฯ

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์เส้นใย Meta – Aramid บนเว็บไซต์ www.customs.go.th ของกรมศุลกากร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลสถิติบนเว็บไซต์ www.customs.go.th ของกรมศุลกากร อันเป็นการปฏิบัติตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยจะแสดงรายละเอียดสถิติการนำเข้าและส่งออกสินค้าทุกพิกัดศุลกากร เป็นรายเดือน รายประเทศ โดยจำแนกตามพิกัดศุลกากร และรหัสสถิติ จึงเป็น

ข้อมูลข่าวสารที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนทราบ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยลบหรือแก้ไข ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ในกรณีดังกล่าวนี้ กรมศุลกากรสามารถตรวจสอบข้อมูลสถิติสินค้าการนำเข้าและส่งออกตามพิกัดอัตราศุลกากรก่อนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวบนเว็บไซต์ หากเห็นว่าข้อมูลสถิติดังกล่าวเป็นข้อมูลของบริษัทฯ เพียงรายเดียว กรมศุลกากรอาจใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยเฉพาะมูลค่าการส่งออกและปกปิดจำนวนปริมาณการส่งออกก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบนเว็บไซต์ดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาและจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสหรัษฐกิจฯ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๔/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์

: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ที่ ๓๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์กรณีไม่รับคำเสนอขายครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยวิทยาลัยเทคนิคตาก ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ปฏิบัติการเทคโนโลยีไร้สายแบบ อินเทอร์เน็ตด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๖๗๐๕ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เหตุผลและข้อเท็จจริงในการพิจารณาอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งรายงานต่อศาลปกครองพิษณุโลกทราบ แล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถขอคัดถ่ายเอกสารจากศาลปกครองพิษณุโลกได้ ในขั้นนี้จึงยังมีให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้สิทธิดำเนินการขอเพิกถอนคำสั่งทาง ปกครองต่อศาลปกครองพิษณุโลกต่อไป ตลอดจนนำไปใช้โต้แย้งหรือชี้แจงหรือปกป้องสิทธิของตน ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีทางปกครอง และเพื่อเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบอันแสดง ถึงความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๗๖๓๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า ผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง เรื่อง ประกาศผู้ชนะการเสนอราคาในการประกวดราคาซื้อชุดครุภัณฑ์ปฏิบัติการเทคโนโลยีไร้สายแบบอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ของวิทยาลัยเทคนิคตาก ซึ่งพิจารณาโดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว มีรายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ศธ ๐๖๐๑/๖๐๙๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถือเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ยื่นข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อศาลปกครองพิษณุโลกแล้ว โดยคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองพิษณุโลก และทางหุ้นส่วนจำกัด ก. สามารถขอเอกสารดังกล่าวจากศาลได้ จึงพิจารณามิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกข้อความ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง เรื่อง ประกาศผู้ชนะการเสนอราคาในการประกวดราคาซื้อชุดครุภัณฑ์ปฏิบัติการเทคโนโลยีไร้สายแบบอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ของวิทยาลัยเทคนิคตาก ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้ยื่นฟ้องเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตาก ในประเด็นพิพาทเกี่ยวกับประกาศผู้ชนะการเสนอราคาในการประกวดราคาซื้อชุดครุภัณฑ์ปฏิบัติการเทคโนโลยีไร้สายแบบอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ของวิทยาลัยเทคนิคตาก ต่อศาลปกครองพิษณุโลกในคดีหมายเลขดำที่ ๔๐/๒๕๖๐ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวต่อศาลปกครองพิษณุโลกแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองพิษณุโลก ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี มิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

**สาขาวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
และการเกษตร**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท อุบล ไบโอดี เอทานอล จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท อุบล ไบโอดี เอทานอล จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดย นาย ก. ผู้จัดการใหญ่ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลใน ๓ หัวข้อ ที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงงานผลิตเอทานอล (ฉบับสมบูรณ์) ของผู้อุทธรณ์ ที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) นำไปเผยแพร่ ดังนี้

๑. หัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยาย
๒. หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓. หัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม

โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลดังกล่าวมีแบบแปลนและข้อมูลเชิงวิศวกรรมซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลความลับในการบริหารธุรกิจ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนได้

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ด่วน ที่ ทส ๑๐๐๙.๓/๘๘๖๔ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ไม่รับฟังคำคัดค้าน คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สผ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงงานผลิตเอทานอล (ฉบับสมบูรณ์) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ให้ สผ. และยินยอมให้ สผ. เผยแพร่เนื้อหารายงานบางส่วน แต่ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมฯ มิได้มีการปกปิดเนื้อหาตามที่ได้แสดงความประสงค์ไว้ ต่อมา สผ. ได้นำข้อมูลดังกล่าว เผยแพร่ที่ห้องสมุด สผ. และจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือทักท้วงการดำเนินการของ สผ. สผ. จึงมีคำสั่งให้ระงับการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว และนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารใน สผ. (กกข.สผ.) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดย กกข.สผ. มีมติให้เปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงงานผลิตเอทานอล (ฉบับสมบูรณ์) ของผู้อุทธรณ์ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้ประชาชนทราบได้ โดยให้ลบหรือตัดทอนข้อความในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

๑. หัวข้อ ๒.๕ วัตถุประสงค์และสารเคมี

๒. หัวข้อ ๒.๖ ผลกระทบและผลิตภัณฑ์พลอยได้

๓. หัวข้อ ๒.๗ การขนส่งวัตถุดิบและสารเคมี

๔. หัวข้อ ๒.๘ ฤกษ์เก็บผลิตภัณฑ์และผลพลอยได้

๕. หัวข้อ ๒.๙ กระบวนการผลิตเอทานอล รวมทั้งในส่วนของภาคผนวกทั้งหมด

ต่อมา สผ. ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์เห็นด้วยกับการปกปิดหัวข้อดังกล่าว แต่ไม่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลจำนวน ๓ หัวข้อ ดังต่อไปนี้

๑. หัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยาย

๒. หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๓. หัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม

ผู้อุทธรณ์จึงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไปยัง สผ. แต่ สผ. ไม่รับฟังคำคัดค้าน และยืนยันในการปกปิดข้อมูลเพียงเท่าที่ปรากฏตามมติ กกข.สผ. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอุทธรณ์เรื่องนี้สามารถรับไว้พิจารณาได้ และให้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทน สผ. เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้ สผ. ปกปิด เพิ่มเติม นอกเหนือจาก ๕ หัวข้อที่ สผ. ได้ปกปิดไปแล้วนั้น มี จำนวน ๓ หัวข้อ ดังนี้

๑. หัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยาย ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบไปด้วยแผนผังของโครงการทั้งส่วนเดิมและส่วนขยาย ซึ่งการเปิดเผยแผนผังจะทำให้ทราบขั้นตอนการทำงานต่างๆ ในกระบวนการผลิต และตำแหน่งที่ตั้งของหน่วยผลิตที่อยู่ในภายในโรงงานทั้งหมด ข้อมูลดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ทำการคำนวณ คัดค้น รวมถึงออกแบบการก่อสร้างอาคารภายในโครงการ ด้วยเงินจำนวนมาก เช่น ตารางที่ ๒.๓.๒-๑ การจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์แต่ละกิจกรรมหลัก หากมีการเผยแพร่ข้อมูลออกไป จะทำให้ทราบขั้นตอนการผลิตที่สำคัญ รวมทั้งจำนวน และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องทำการก่อสร้างทั้งหมดของโรงงานผลิตเอทานอล และอาจมีการลอกเลียนแบบเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับของตนเองได้ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีความกังวลในเรื่องของความปลอดภัย เพราะอาจมีผู้ไม่ประสงค์ดีนำข้อมูลไปสร้างความเสียหายแก่บริษัทฯ

๒. หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบไปด้วยแบบบ่อน้ำดีและแบบอื่นๆ ทางวิศวกรรม เช่น รูปที่ ๒.๑๐-๔.๒ เป็นภาพตัดขวางแสดงจุดผิวน้ำเข้าสู่บ่อเก็บน้ำดิบของโครงการ รูปที่ ๒.๑๐-๔.๓ เป็นระบบผิวน้ำของโครงการ รูปที่ ๒.๑๐-๔.๘ เป็นแบบแปลนและรูปตัดบ่อเก็บน้ำดิบ บ่อที่ ๕ ข้อมูลดังกล่าวหากมีการเปิดเผยจะทำให้ทราบถึงเทคนิคการออกแบบในการผิวน้ำดิบเข้าสู่กระบวนการผลิต เทคนิคการออกแบบบ่อเก็บน้ำดิบ ซึ่งการคิดค้นนี้ผู้อุทธรณ์ต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะถูกลอกเลียนแบบแนวคิด โดยเฉพาะข้อมูลในหน้า ๒-๑๒๒ ถึงหน้า ๒-๑๒๘ ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผย

๓. หัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม ซึ่งเป็นผังแสดงที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียแบบระบบผลิตก๊าซชีวภาพ (MUR) ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบไปด้วย แผนผังของโครงการทั้งส่วนเดิมและส่วนขยาย ซึ่งการแสดงผลผังอาจทำให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานต่างๆ โดยสิ่งเหล่านี้ได้มาจากการที่ผู้อุทธรณ์ทำการคิดค้นขึ้นมา หากข้อมูลในส่วนนี้ถูกเผยแพร่ออกไปจะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อุทธรณ์ และอาจถูกลอกเลียนแบบแนวคิดได้ เช่น

(๑) รูปที่ ๒.๑๒-๒.๒ ผังแสดงที่ตั้งระบบน้ำเสียแบบระบบ MUR ซึ่งเป็นระบบผลิต Bio-Gas ที่นำมาใช้ในการผลิตไฟฟ้าในโรงงานเพื่อช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและลดมลพิษ การออกแบบระบบเป็นลิขสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์มีความกังวลในเรื่อง Safety & Security เพราะแบบจะแสดงตำแหน่งที่ตั้งตัวถัง MUR

(๒) ตารางที่ ๒.๑๒-๒.๒ ค่าที่ใช้ในการออกแบบระบบน้ำเสียแบบระบบ MUR ของโครงการปัจจุบัน และตารางที่ ๒.๐๒-๒.๓ ค่าที่ใช้ในการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียแบบระบบ MUR ภายหลังโครงการส่วนขยายเปิดดำเนินการ

(๓) รูปที่ ๒.๑๒-๒.๓ แผนผังกระบวนการผลิตก๊าซชีวภาพ

(๔) รูปที่ ๒.๑๒-๒.๖ กระบวนการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ออกแบบโดยมีแนวคิดของ Zero-Waste Production

(๕) รูปที่ ๒.๑๒-๒.๗ Hydraulic Profile ของระบบบำบัดน้ำเสีย

(๖) รูปที่ ๒.๑๒-๓.๑ ผังขั้นตอนการจัดการน้ำทิ้ง

โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผยอยู่ในหน้า ๒-๑๗๘ ถึง ๒-๑๘๘ โดยเฉพาะหน้า ๒-๑๘๓ แผนผังกระบวนการผลิตก๊าซชีวภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยังไม่มีบริษัทใดคิดค้นได้

ผู้แทน สผ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เหตุผลที่ สผ. เห็นว่าไม่ควรปกปิดหัวข้อทั้งสามตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากหัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยาย เป็นข้อมูลที่โครงการต่างๆ รวมถึงโครงการโรงงานผลิตเอทานอลอื่นๆ ต่างยินยอมให้เปิดเผย และการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนที่จะสามารถนำข้อมูลไปตรวจสอบได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีการวางแผนผังโครงการส่วนขยายเป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการหรือไม่ ซึ่งจะเป็นผลดีกับผู้อุทธรณ์ที่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความเชื่อมั่น

หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยเฉพาะข้อมูลในหน้า ๒-๑๒๒ ถึงหน้า ๒-๑๒๘ เป็นข้อมูลการชักน้ำเข้าโครงการ การผันน้ำ การออกแบบบ่อเก็บน้ำดิบ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเทคนิคการใช้น้ำ หรือการก่อสร้างที่ไม่ได้มีความซับซ้อนทางวิศวกรรม หรือเป็นเทคนิคพิเศษแต่อย่างใด สผ. จึงเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้

หัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม โดยเฉพาะหน้า ๒-๑๗๘ ถึงหน้า ๒-๑๘๘ ข้อมูลโดยส่วนใหญ่เป็นการอธิบายหลักการการควบคุมมลพิษ แต่ไม่ได้มีการลงรายละเอียดของข้อมูล และข้อมูลบางหน้า เช่น ในหน้า ๒-๑๘๔ มีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของผู้อุทธรณ์เอง สผ. จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลหน้า ๒-๑๘๓ เป็นแผนผังกระบวนการผลิตก๊าซชีวภาพที่ยังไม่พบว่ามีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ใด และอาจถือได้ว่าเป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้ปกปิดแต่ สผ. ไม่รับฟังคำคัดค้าน คือ หัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยาย หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และหัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงงานผลิตเอทานอล ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องเสนอข้อมูลเหล่านี้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว ข้อมูลดังกล่าวแม้จะเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์ แต่เป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลในหัวข้อ ๒.๓ ผังโครงการส่วนขยายแม้จะแสดงตำแหน่งที่ตั้งที่อาจทำให้ทราบผังขั้นตอนการผลิตได้ แต่เป็นข้อมูลที่ทราบกันโดยทั่วไป และการเปิดเผยนั้นจะทำให้ประชาชนได้ทราบสัดส่วนการใช้ที่ดินที่มีการออกแบบโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ตามที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นชอบไว้หรือไม่ หัวข้อ ๒.๑๐ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในหน้า ๒-๑๒๒ ถึงหน้า ๒-๑๒๘ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลทางเทคนิคในการใช้น้ำและการออกแบบในเชิงวิศวกรรมโดยทั่วไปที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายอยู่แล้ว อีกทั้ง หัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม หน้า ๒-๑๗๘ ถึงหน้า ๒-๑๘๒ และหน้า ๒-๑๘๔ ถึงหน้า ๒-๑๘๘ เป็นเพียงการอธิบายหลักการทางวิชาการในกระบวนการขั้นตอนการควบคุมมลพิษซึ่งมิได้มีการลงรายละเอียดของข้อมูลอันจะทำให้เห็นว่าเป็นเทคนิคเฉพาะของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ข้อมูลดังกล่าวจึงยังไม่เข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ ข้อมูลในหน้า ๒-๑๘๓ ซึ่งเป็นการจัดเรียงลำดับกระบวนการเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุมมลพิษซึ่งเป็นข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะที่ไม่เป็นการเปิดเผยแพร่หลายเป็นการทั่วไป การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จึงอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปกปิดข้อมูลในหัวข้อ ๒.๑๒ มลพิษและการควบคุม หน้า ๒-๑๘๓ ส่วนข้อมูลในหัวข้ออื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการส่งออก
วัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัท
โกลบอล มาร์ท จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากการหลอมเหล็ก)
เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจประกอบธุรกิจรีไซเคิลฝุ่นจากการหลอมเหล็กในประเทศไทย
จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ใบอนุญาตของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากการ
หลอมเหล็ก) ตามอนุสัญญาบาเซล ของทุกบริษัท พร้อมทั้งชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์
๒. ข้อมูลสรุปจำนวนฝุ่นจากการหลอมเหล็กที่ขออนุญาตนำออกจากโรงงาน
ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ๒๕๕๖ ไปจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘
๓. ใบ checklist เอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตการ
เก็บวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากการหลอมเหล็ก) (วอ.๘) ของบริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ตั้งแต่ปี
๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๘
๔. เอกสารเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจาก
การหลอมเหล็ก)

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ที่ อก ๐๓๐๙/(ส.๓) ๑๓๑๔๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๙/(ส.๓) ๑๔๕๐๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ เฉพาะข้อมูลปี ๒๕๕๘ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ในส่วนเอกสารปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๒ เป็นเอกสารและข้อมูลของบุคคลอื่นซึ่งให้ไว้ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อที่จะเป็นข้อมูลประกอบการขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ข้อมูลดังกล่าวจึงอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งการเปิดเผยอาจจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เจ้าของข้อมูลอาจจะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕) และ(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ เอกสารปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ ไม่พบรายการเอกสารประกอบคำขอฯ เนื่องจากรายการเอกสารประกอบคำขอฯ เริ่มมีการกำหนดให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ เฉพาะส่วนที่มีการปกปิดข้อความบางส่วน และรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุดิบซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการครอบครองฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก (วอ.๘) และใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบ (วอ.๖) บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เริ่มใช้ใบอนุญาตเพื่อซื้อสินค้าและเก็บสินค้าดังกล่าวเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศมาโดยตลอด ต่อมากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ตีความว่า ฝุ่นจากการหลอมเหล็กเป็นวัตถุดิบตามอนุสัญญาบาเซล จึงแจ้งให้ผู้ประกอบการเก็บฝุ่นไว้ก่อน จนกว่าจะมีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น หรือสามารถทำใบอนุญาตส่งออกตามอนุสัญญาบาเซลได้ แต่ผ่านมาเป็นเวลา ๔ ปียังไม่มีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด และบริษัทอื่นๆ ที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกในขณะนั้นก็ยังไม่สามารถติดต่อโรงงานต่างประเทศในการทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบตามอนุสัญญาบาเซลได้ เนื่องจากโรงงานต่างประเทศนั้นจะเก็บค่าบริการรับกำจัด หรือซื้อในราคาที่ต่ำมากไม่คุ้มกับต้นทุนที่บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ซื้อมา จะมีก็แต่ประเทศจีนเท่านั้น

ที่สามารถซื้อได้ในราคาที่เหมาะสม แต่ไม่สามารถทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลได้ ประกอบกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะไม่ต่อใบอนุญาตเก็บวัตถุดิบทราย (วอ.๘) ให้กับผู้ที่ไม่มีภาระบัพประเทศปลายทาง เหตุดังกล่าวจึงทำให้บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ได้รับความเดือดร้อนและเกิดความสงสัยในใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมออกให้บริษัทต่างๆ นั้นมีที่มาถูกต้องเพียงใด และมีการส่งสินค้าไปยังโรงงานนั้นจริงหรือไม่ มีวาระซ่อนเร้นหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอุทธรณ์เรื่องนี้สามารถรับไว้พิจารณาได้ และให้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้คนแดงเป็นผู้ที่เกิดจากการหลอมเหล็กที่มีสังกะสีอยู่ในนั้นทำให้มีราคาที่จะซื้อขายกันได้ แต่ในขณะเดียวกันผู้คนแดงก็มีวัตถุดิบทรายอยู่ในนั้นด้วย และประเทศไทยยังไม่มีโรงงานที่จะสามารถรีไซเคิลได้ จึงต้องมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่การส่งออกวัตถุดิบทรายจะเป็นไปตามอนุสัญญาบาเซล โดยในประเทศไทยจะมีผู้คนประเภนี้อยู่ประมาณ ปีละ ๗๐,๐๐๐ - ๙๕,๐๐๐ ตัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การส่งออกวัตถุดิบทรายดังกล่าวไปยังประเทศปลายทางอาจเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เช่น ในใบอนุญาตอาจแจ้งว่ามีการส่งออกไปประเทศสาธารณรัฐเกาหลี แต่ในความเป็นจริงวัตถุดิบทรายส่วนหนึ่งอาจถูกลักลอบส่งออกไปยังประเทศจีน เหตุที่ผู้อุทธรณ์ทราบเนื่องจาก ก่อนหน้านั้นปี ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้ครอบครองผู้คนจากเตาหลอมเหล็กและส่งออกวัตถุดิบทรายอยู่แล้ว โดยผู้อุทธรณ์มีการส่งออกไปยังประเทศจีนเพราะมีราคาที่ดีกว่าการส่งออกไปยังประเทศอื่น แต่ต่อมาหลังจากนั้น ๑๐ เดือน กรมโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล ที่กำหนดให้การส่งออกวัตถุดิบทรายจะทำได้ภายในประเทศภาคีเท่านั้น ซึ่งประเทศจีนไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาบาเซล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถส่งของออกไปยังประเทศจีนได้เป็นระยะเวลา ๔ - ๕ ปีแล้ว และมีของค้างอยู่ในโรงงานประมาณ ๔๐,๐๐๐ ตัน แต่ผู้อุทธรณ์มาทราบภายหลังจากลูกค้าเก่าของผู้อุทธรณ์ที่ประเทศจีนว่า ยังมีบางบริษัทได้ทำการส่งออกผู้คนแดงจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน ผู้อุทธรณ์จึงเกิดความสงสัยว่าเหตุใดบริษัทเหล่านั้นจึงสามารถส่งของดังกล่าวไปยังประเทศจีนได้ และการกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติได้ จึงยื่นขอข้อมูลไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อที่จะนำไปตรวจสอบว่า มีการกระทำความจริงหรือไม่ โดยแต่เดิมประมาณปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีเว็บไซต์ที่มีชื่อว่า www.iwmb5.diw.go.th/elicense/login/asp ที่ประชาชน

สามารถเข้าไปตรวจสอบได้ว่า โรงงานไหนผลิตอะไร ทิ้งอะไร จำนวนเท่าใด ใครเป็นคนกำจัด กำจัดอย่างไร กำจัดถูกต้องหรือไม่ แต่ปัจจุบันเว็บไซต์นี้ถูกปิด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ไม่ใช่แค่ผูุ้ทธรณ์ที่ต้องการรู้ แต่ยังรวมถึงประชาชนที่ควรรู้ข้อมูลเพื่อรักษาสิทธิของตน รวมถึงการเฝ้าระวังในเรื่องของสิ่งแวดล้อม และเป็นการตรวจสอบว่าผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตมีการดำเนินการถูกต้องตามอนุสัญญาบาเซลหรือไม่ ข้อมูลที่ผูุ้ทธรณ์ขอเป็นข้อมูลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเคยเปิดเผยไว้อยู่แล้ว โดยผูุ้ทธรณ์ต้องการนำไปเปรียบเทียบกับยอดของของที่ออกจากโรงงานว่ามีกี่ตัน เข้าระบบกี่ตัน ออกไปต่างประเทศกี่ตัน ซึ่งทั้งสามยอดนี้สมดุลกันหรือไม่ โดยดูได้จากเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดนตามอนุสัญญาบาเซล (Movement Document) ผูุ้ทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า ในใบอนุญาตของกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะมีชื่อสินค้า เช่น ฝุ่นแดง มีชื่อเรียกว่า Electric Arc Furnace แต่มีการเพิ่มสารประกอบหลายๆ ตัวเข้าไป ทำให้มีชื่อเรียกเป็นหลายชื่อ ซึ่งอาจเป็นช่องทางหนึ่งในการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซลได้

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ต้องการ คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฝุ่นจากการหลอมเหล็ก หรือฝุ่นแดง ซึ่งเรียกอย่างเป็นทางการตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญชีแนบท้ายที่ ๕.๖ ว่า “ฝุ่นจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ” โดยอุตสาหกรรมหลอมเหล็กจะมีตัวฝุ่น หรือมลพิษที่ออกจากกระบวนการนี้ และเป็นฝุ่นที่มีมูลค่าเพราะมีเปอร์เซ็นต์ของสังกะสีอยู่มาก จึงมีการนำฝุ่นจากการหลอมเหล็กไปขายต่อ คนซื้อก็จะนำไปหลอมหรือสกัดเพื่อนำสังกะสีออกมา ผู้ที่เก็บฝุ่นจากการหลอมเหล็กไว้ต้องไปขออนุญาตต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยใบอนุญาตนี้เรียกว่า ใบอนุญาตครอบครองวัตถุอันตราย ผู้ใดจะนำเข้าหรือส่งออกต้องมาขออนุญาตเช่นกัน และหลักเกณฑ์การเคลื่อนย้ายของเสียจะเป็นไปตามอนุสัญญาบาเซล ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนและการกำจัด ประเทศที่จะเคลื่อนย้ายของเสียได้ต้องเป็นประเทศที่ให้สัตยาบันเท่านั้น ปัจจุบันมีจำนวน ๑๗๐ ประเทศ และประเทศไทยเป็นประเทศภาคีด้วย การเคลื่อนย้ายจะทำได้ในเฉพาะประเทศภาคีเท่านั้น โดยเอกสารหลักๆ ที่ใช้จะมีลักษณะเดียวกัน เช่น แบบฟอร์มการแจ้งการเคลื่อนย้ายข้ามแดน Business Contract , Bank guarantee เป็นต้น ผู้ขออนุญาตต้องนำเอกสารเหล่านี้ไปยื่นต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุญาตในประเทศนั้นๆ ซึ่งประเทศไทย คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ภายหลังจากนั้น หน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าวจะออกหนังสือส่งไปยังประเทศปลายทางที่ต้องการจะส่งออก ประเทศปลายทางจะพิจารณาว่ายินยอมให้นำเข้าของเสียเข้าประเทศหรือไม่ ปริมาณที่นำเข้าได้เท่าไร โรงงานสามารถจัดการของเสียเหล่านี้ได้หรือไม่ หากประเทศปลายทางอนุญาตให้สามารถนำเข้าฝุ่นจากการหลอมเหล็กเพื่อการรีไซเคิลได้ จะส่งหนังสือยินยอม หรือ Consent กลับมา ปัจจุบันประเทศไทยมีบริษัทได้รับใบอนุญาตส่งออกฝุ่นจาก

เตาหลอมเหล็ก จำนวน ๕ – ๖ บริษัท แต่ประเทศปลายทางที่สามารถส่งออกได้มีเพียงประเทศเดียว คือ สาธารณรัฐเกาหลี ผู้อุทธรณ์เป็นบริษัทที่รับซื้อฝุ่นจากเตาหลอมเหล็กจากโรงเหล็กและมาขอใบอนุญาตเก็บฝุ่นดังกล่าวจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และมีความพยายามที่จะทำการส่งออก แต่ไม่อาจส่งออกได้ เพราะยังไม่อาจหาผู้ซื้อในประเทศปลายทางที่รับซื้อได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมปฏิเสธการเปิดเผย และเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ มีจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ใบอนุญาตของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ตามอนุสัญญาบาเซล ของทุกบริษัท พร้อมทั้งชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ซึ่งมีจำนวน ๗ ฉบับ ใบอนุญาตนี้จะบ่งบอกถึงปริมาณ และปลายทางที่ทำการส่งออก ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เปิดเผยโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วนเพราะเห็นว่า การขออนุญาตเป็นเรื่องของบริษัทอื่น การเปิดเผยจะกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าได้

รายการที่ ๒ ข้อมูลสรุปจำนวนฝุ่นจากเตาหลอมเหล็กที่ขออนุญาตนำออกจากโรงงาน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ๒๕๕๖ ไปจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อมูลนี้ได้มาจากโรงงานหลอมเหล็กซึ่งเป็นผู้ก่อกำเนิด และมีข้อมูล ได้แก่ รหัสของเสีย ชื่อวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เลขทะเบียน ผู้ก่อกำเนิด ผู้รับดำเนินการ ปริมาณ (ตัน) ซึ่งการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้า และกรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่เคยนำเผยแพร่ทางเว็บไซต์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่ข้อมูลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอยู่ในเว็บไซต์นั้น ผู้ประสงค์จะทราบข้อมูลต้องทำการลงทะเบียน และจะได้ username และ password เพื่อ login เข้าสู่ระบบ และข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้จะเป็นข้อมูลของตนเอง และบางเมนูเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเพียงข้อมูลสรุปจำนวนฝุ่นจากเตาหลอมเหล็กที่ขออนุญาตนำออกจากโรงงานซึ่งเป็นภาพรวม กรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถเปิดเผยได้

รายการที่ ๔ เอกสารเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบทราย (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ซึ่งได้แก่ แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ โครงการยุติปัญหากากอันตรายจากอุตสาหกรรมเหล็ก (ฝุ่นแดง) กรมโรงงานอุตสาหกรรมปกปิดเฉพาะกำลังการผลิต เพราะมีเพียงโรงงานเดียวที่สามารถรีไซเคิลฝุ่นแดงได้ และการเปิดเผยอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ในส่วนที่มีการปกปิด และรายการที่ ๒ ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของผู้ประกอบการวัตถุดิบทรายประเภทฝุ่นแดงที่ได้จากเตาหลอมเหล็กซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่เกี่ยวข้องกับของเสียที่เป็นวัตถุ

อันตรายซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหากมีการควบคุม จัดการที่ไม่ถูกต้อง ข้อมูลเหล่านี้จึงควรเปิดเผยให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสของกรมโรงงานอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการรายอื่นได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออก ปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ขออนุญาตนำออกจากโรงงานของแต่ละบริษัท ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๘ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัท ก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินการตามอนุสัญญาบาเซลได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ เป็นข้อมูลตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมต้องเปิดเผยให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ จึงไม่มีเหตุในการปกปิด และสามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงวินิจฉัยให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออก ปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ขออนุญาตนำออกจากโรงงานของแต่ละบริษัท ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๘ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัท และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓/๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบ
อันตราย (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก)

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมศุลกากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบอันตราย (ฝุ่นจากการหลอมเหล็ก) จำนวน ๓ รายการ เพื่อต้องการทราบระเบียบปฏิบัติการส่งออกวัตถุดิบอันตรายตามอนุสัญญาบาเซลของกรมศุลกากรว่ามีขั้นตอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการทุกบริษัทให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างเท่าเทียมกัน ดังนี้

๑. ชื่อสินค้า รหัสพิกัดศุลกากร รหัสสถิติ เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทผู้ได้รับใบอนุญาตส่งออกของเสียอันตรายทั้ง ๔ บริษัท

๒. ปัจจุบันผู้ได้รับใบอนุญาตทั้ง ๔ บริษัท มีการส่งออกวัตถุดิบอันตรายดังกล่าวไปยังต่างประเทศหรือไม่ และการส่งออกนั้นผู้ส่งออกได้ปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากรที่ ๒๖/๒๕๕๔ หรือไม่ เช่น การสำแดงรายการในช่องใบอนุญาตของใบขนสินค้าสำหรับสารเคมี และวัตถุดิบอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล และผู้ส่งออกมีเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดนตามอนุสัญญาบาเซล (Movement Document) ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรต้องลงชื่อกำกับในเอกสารนี้ด้วย และมีเอกสารดังกล่าวด้วยหรือไม่

๓. ข้อมูลการส่งออกวัตถุดิบอันตรายดังกล่าว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน

ว่าแต่ละบริษัทมีการส่งออกแต่ละปีเป็นจำนวนเท่าไร

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๕/๓๗๑๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย รายการที่ ๒ เป็นความลับทางการค้า และรายการที่ ๓ มิได้มีอยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ และเป็นความลับทางการค้า ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมศุลกากรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมศุลกากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุดิบทรายซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการครอบครองฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก (วอ.๘) และใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทราย (วอ.๖) บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เริ่มใช้ใบอนุญาตซื้อสินค้าและเก็บสินค้าดังกล่าวเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศมาโดยตลอด ต่อมากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ตีความว่า ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็กเป็นวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซล จึงแจ้งให้ผู้ประกอบการเก็บฝุ่นไว้ก่อนจนกว่าจะมีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น หรือสามารถทำใบอนุญาตส่งออกตามอนุสัญญาบาเซลได้ แต่ผ่านมาเป็นเวลา ๔ ปี ยังไม่มีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด และบริษัทอื่นๆ ที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกในขณะนั้นก็ยังไม่สามารถติดต่อโรงงานต่างประเทศในการทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลได้ เนื่องจากโรงงานต่างประเทศนั้นจะเก็บค่าบริการรับกำจัด หรือซื้อในราคาที่ต่ำมากไม่คุ้มกับต้นทุนที่บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ซื้อมา จะมีก็แต่ประเทศจีนเท่านั้นที่สามารถซื้อได้ในราคาที่เหมาะสม แต่ไม่สามารถทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลได้ ประกอบกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะไม่ต่อใบอนุญาตเก็บวัตถุดิบทราย (วอ.๘) ให้กับผู้ที่ไม่มีภาระบุประเทศปลายทาง เหตุดังกล่าวจึงทำให้บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ได้รับความเดือดร้อนและเกิดความสงสัยในการส่งออกฝุ่นแดงดังกล่าว จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปกรมศุลกากร โดยกรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทาง
วิทยาศาสตร์ฯ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอุทธรณ์เรื่องนี้สามารถรับไว้พิจารณาได้ และให้เชิญผู้อุทธรณ์
และผู้แทนกรมศุลกากรเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผุ้แดงเป็นผุ้แดงที่เกิดจากการหลอมเหล็กที่มีสังกะสี
อยู่ในนั้นทำให้มีราคาที่จะซื้อขายกันได้ แต่ในขณะเดียวกันผุ้แดงก็มีวัตถุอันตรายอยู่ในนั้นด้วย และ
ประเทศไทยยังไม่มีโรงงานที่จะสามารถรีไซเคิลได้ จึงต้องมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่การ
ส่งออกวัตถุอันตรายจะเป็นไปตามอนุสัญญาบาเซล โดยในประเทศไทยจะมีผุ้แดงประเภทนี้อยู่ประมาณ
ปีละ ๗๐,๐๐๐ - ๙๕,๐๐๐ ตัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การส่งออกวัตถุอันตรายดังกล่าวไปยังประเทศ
ปลายทางอาจเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เช่น ในใบอนุญาตอาจแจ้งว่ามีการส่งออกไปประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลี แต่ในความเป็นจริงวัตถุอันตรายส่วนหนึ่งอาจถูกลักลอบส่งออกไปยังประเทศจีน
เหตุที่ผู้อุทธรณ์ทราบเนื่องจาก ก่อนหน้านั้นปี ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงาน
อุตสาหกรรมให้ครอบครองผุ้แดงจากการหลอมเหล็กและส่งออกวัตถุอันตรายอยู่แล้ว โดยผู้อุทธรณ์มี
การส่งออกไปยังประเทศจีนเพราะมีราคาที่ดีกว่าการส่งออกไปยังประเทศอื่น แต่ต่อมาหลังจากนั้น
๑๐ เดือน กรมโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล ที่กำหนดให้การ
ส่งออกวัตถุอันตรายจะทำได้ภายในประเทศภาคีเท่านั้น ซึ่งประเทศจีนไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญา
บาเซล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศจีนได้เป็นระยะเวลา ๔ - ๕ ปีแล้ว และมีของ
ค้างอยู่ในโรงงานประมาณ ๔๐,๐๐๐ ตัน แต่ผู้อุทธรณ์มาทราบภายหลังจากลูกค้าเก่าของผู้อุทธรณ์ที่
ประเทศจีนว่ายังมีบางบริษัทได้ทำการส่งออกผุ้แดงจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน ผู้อุทธรณ์
เกิดข้อสงสัย และต้องการตรวจสอบว่ามีการขนส่งของออกไปต่างประเทศจริงหรือไม่ บริษัทใดเป็น
ผู้ส่งออก ปริมาณผุ้แดงที่รับมาจำนวนเท่าใด และส่งออกจำนวนเท่าใด โดยรหัสพิกัดศุลกากรจะ
เป็นตัวที่ระบุว่าเป็นผุ้แดงประเภทไหน ซึ่งพิกัดนี้ใช้เป็นรูปแบบเดียวกันทั่วโลก และกรมศุลกากรก็
ใช้พิกัดนี้ด้วย พิกัดศุลกากรจะไม่ได้ดูที่ส่วนประกอบของผุ้แดง แต่จะดูจากแหล่งกำเนิดของของเสีย
เช่น ผุ้แดงจะเป็น Electric Arc Furnace รหัสพิกัดศุลกากร คือ 26190000 ซึ่งผุ้แดงจะมีสังกะสี
อยู่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และผุ้แดงไม่มีการเสียภาษีการส่งออก ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ
ปริมาณการซื้อ การส่งออก รหัสพิกัดศุลกากร และเอกสารกำกับการณ์ขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดน
ตามอนุสัญญาบาเซล (Movement Document) ที่เป็นเอกสารยืนยันปริมาณการส่งออก
ซึ่งเอกสารนี้จะติดไปกับของโดยเริ่มตั้งแต่ผู้ก่อกำเนิด ไปผู้ส่งออก ไปกรมศุลกากรของประเทศไทย
ไปกรมศุลกากรประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ไปโรงงานในสาธารณรัฐเกาหลี และกลับมายังกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้ครอบครองข้อมูล ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบบริษัท

ผู้ส่งออก บริษัทปลายทาง เพราะผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีบริษัทอะไรบ้าง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๕/๑๐๓๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมศุลกากร ขอข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบอันตรายของผู้ประกอบการจำนวน ๔ บริษัท ซึ่งปกติกรมศุลกากรได้เผยแพร่ข้อมูลพื้นฐานที่มีการส่งออกจริงของทุกสินค้าโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกของทุกสินค้าผ่านทางเว็บไซต์ www.customs.go.th -> รายงานสถิติ -> รายงานสถิติการนำเข้า-ส่งออก และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ส่วนราชการ เช่น กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวางแผนของภาครัฐ ส่วนภาคเอกชนได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการวิจัย วิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกในแต่ละเดือนจะจัดทำเพื่อเผยแพร่ให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็วภายในเดือนถัดมา ตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กรณีการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจัดเป็นข้อมูลที่มีได้อยู่ในสภาพพร้อมจะให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้อุทธรณ์ หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลความลับทางการค้า (ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์) ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันในการการค้า เช่น กรณีมีผู้ส่งออกเพียงรายเดียวหรือน้อยราย หากมีการนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบกับข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกซึ่งกรมศุลกากรเผยแพร่จะทำ

ให้ทราบถึงต้นทุน ราคาต่อหน่วย การดำเนินการทางธุรกิจ จุดดีจุดด้อย กลุ่มประเทศคู่ค้าของ ผู้ประกอบการรายนั้นได้ เป็นต้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากรจึง มีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ ชื่อสินค้า รหัสพิกัดศุลกากร รหัสสถิติ เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทผู้ได้รับ ใบอนุญาตส่งออกของเสียอันตรายทั้ง ๔ บริษัท และรายการที่ ๓ ข้อมูลการส่งออกวัตถุอันตรายดังกล่าว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน เป็นข้อมูลในลักษณะเดียวกัน โดยรหัสพิกัดศุลกากร กรมศุลกากรเป็นผู้กำหนดขึ้นตามรหัสสากล กล่าวคือ รหัส 6 หลัก ใช้เหมือนกันทั่วโลก และรหัส ๘ หลักใช้ในกลุ่ม อาเซียน ส่วนรหัสสถิติ กรมศุลกากรเป็นผู้กำหนดขึ้นเพื่อแจกแจงว่า สินค้าชิ้นนั้นคือสินค้าประเภทอะไร ส่วนเลขที่ใบอนุญาต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอำนาจในการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นๆ จะเป็นผู้ออกให้ และหน่วยงานดังกล่าวจะแจ้งไปยังกรมศุลกากรให้ทราบเพื่อเป็นการยืนยันการอนุญาต เช่นในกรณีนี้ หน่วยงานที่ออกใบอนุญาต คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และเมื่อผู้ส่งออกจะนำสินค้าออกต้องสำแดง ใบขนส่งสินค้าพร้อมใบอนุญาตด้วย โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบตามแฟ้มข้อมูลอ้างอิงที่ส่งไปว่าพิกัดที่ ส่งไปถูกต้องหรือไม่ ส่งไปประเทศไหน ปริมาณเท่าไร หากผู้ส่งออกไม่ทราบว่าสินค้าประเภทนั้นๆ หน่วยงานใดมีอำนาจในการออกใบอนุญาต สามารถเข้าไปตรวจสอบได้ที่เว็บไซต์ของกรมศุลกากร ซึ่งมี ข้อมูลรหัสพิกัดศุลกากร ประเทศที่มีการส่งออก ปริมาณ มูลค่าการส่งออก ค่าสะสม ในภาพรวม ที่ บุคคลทั่วไปสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ แต่ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นข้อมูลของแต่ละบริษัท ซึ่งที่ ผ่านมากรมศุลกากรจะเปิดเผยให้เฉพาะบริษัทเจ้าของข้อมูลเท่านั้น และไม่เคยเปิดเผยให้กับผู้อื่น ยกเว้น ศาล ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีได้มีอยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ และเป็นความลับทาง การค้า การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอจะส่งผลกระทบต่อบริษัทเจ้าของข้อมูลได้ เช่น การทราบรหัสพิกัด ศุลกากร ๘ หลัก จะสามารถทราบไปถึงราคาต่อหน่วย เพราะรหัสพิกัดศุลกากรแต่ละรหัสจะกำหนด อัตราอากรที่ต้องชำระ ซึ่งแบ่งออกเป็นอัตราตามเปอร์เซ็นต์ และอัตราตามสภาพ และสามารถนำไป คำนวณฐานในการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีอื่นๆ จนนำไปคำนวณราคาต้นทุนได้ และข้อมูลที่ผู้ อุทธรณ์ขอนั้นแม้จะมีหลายรหัสพิกัดศุลกากร แต่บางรหัสพิกัดศุลกากรมีบริษัทน้อยรายทำการส่งออก การทราบปริมาณ และมูลค่า ซึ่งปรากฏในเว็บไซต์ ก็จะทำให้ทราบว่าบริษัทนั้นมีราคาต้นทุนเท่าใด และ การทราบเลขใบอนุญาตก็จะทำให้ทราบว่าบริษัทนั้นคือบริษัทอะไร

รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลความลับทางการค้า ที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของผู้ประกอบการวัตถุอันตรายประเภทฝุ่นแดงซึ่งอยู่ในความ

ครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่เกี่ยวข้องกับของเสียที่เป็นวัตถุอันตรายซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหากมีการควบคุม จัดการ หรือส่งออกที่ไม่ถูกต้อง ข้อมูลเหล่านี้จึงควรเปิดเผยให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสของกรมศุลกากร แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะไม่ใช่ว่าข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า แต่การเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการรายอื่นได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เป็นรหัสพิกัดศุลกากรที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้นตามรหัสสากล และใช้เหมือนกันทั่วโลก และเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปและผู้ส่งออกได้ทราบ จึงไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า ส่วนปริมาณที่ส่งออกโดยไม่ระบุว่าเป็นของบริษัทใด ก็ไม่เป็นการกล่าวล่วงเข้าไปในความลับทางธุรกิจของบริษัทใดที่จะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้าได้ จึงให้เปิดเผยปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออกตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๙ (ซึ่งเป็นปีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ) ของแต่ละรหัสสถิติ รหัสพิกัดศุลกากร พร้อมชื่อเรียกฝุ่นแดงในแต่ละรหัสพิกัดศุลกากร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัทที่ทำการส่งออกก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินการตามอนุสัญญาบาเซลได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้กรมศุลกากรชี้แจง ซึ่งการขอข้อมูลในลักษณะนี้ไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออกตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๙ (ซึ่งเป็นปีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ) ของแต่ละรหัสสถิติ รหัสพิกัดศุลกากร พร้อมชื่อเรียกฝุ่นแดงในแต่ละรหัสพิกัดศุลกากร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัทที่ทำการส่งออก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

**สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

โทร. 0 2283 4000 ต่อ 17

แฟกซ์ 0 2283 4685, 0 2283 4698